

**The Pentecostal-
Charismatic Movements:**

THE HISTORY
& THE ERROR

DAVID W. CLOUD

*The Pentecostal-Charismatic Movements:
The History and the Error*

Copyright 2006 by David Cloud
Second edition August 22, 2008
Third edition November 2009
Fourth edition February 2011
Fifth edition November 2014
Dutch edition July 2022
ISBN 1-58318-099-0

Published by Way of Life Literature
P.O. Box 610368, Port Huron, MI 48061
866-295-4143 (toll free) • fbns@wayoflife.org
<https://www.wayflife.org>

Canada: Bethel Baptist Church,
4212 Campbell St. N., London, Ont. N6P 1A6
519-652-2619

The Pentecostal-Charismatic Movements:
The History and the Error

Translated into Dutch by permission of David Cloud and Way of Life Literature
(Translation by Ben Mol)

www.wayoflife.org

De Pinkster-Charismatische bewegingen:
Hun geschiedenis en hun dwaling

Vertaald in het Nederlands met toestemming van David Cloud en
Way of Life Literature

(vertaling door Ben Mol)

Gebuurkte Bijbelvertaling: Herziene Staten Vertaling (HSV)

www.wayoflife.org

Inhoudsopgave (hoofdpijnen)

Voorwoord.....	4
Introductie.....	5
Mijn ervaringen met de Pinksterbeweging.....	7
De historie van de Pinkster-Charismatische bewegingen.....	19
De Pinkster denominaties.....	59
De Healing Evangelists uit de Pinksterbeweging.....	71
De New Order of the Latter Rain.....	97
De Word-Faith beweging.....	107
De Charismatische beweging.....	135
De New Pentecostal Profets.....	153
De Third Wave (de Derde Golf).....	175
Recente Pinkster schandalen.....	191
De Laughing Revival.....	209
Conclusie.....	231
De dwaling van de Pinkster-Charismatische beweging.....	232
Waarom worden mensen verleid door Charismatische dwaling?.....	327
Inhoudsopgave (volledig).....	337

Beste lezer,

Dit is de volledige vertaling van het oorspronkelijke boek van David Cloud. In de zeer uitgebreide inhoudsopgave aan het eind van het boek, die niet in het originele boek te vinden is, is te zien wat de subonderwerpen binnen de hoofdstukken zijn. U kunt dit ook gebruiken om snel bepaalde personen of een bediening op te zoeken.

Vele mensen zijn in de loop van de tijd verstrikt geraakt in de dwaling van de Pinkster- en Charismatische bewegingen. Hopelijk draagt de vertaling van dit Bijbelgetrouwe boek er in het Nederlandse taalgebied aan bij dat de mensen niet verstrikt zullen raken in deze leer en dat degenen die er al wel in verstrikt zijn geraakt deze dwaling gaan doorzien en zo geholpen worden om daaruit bevrijd te worden.

Ben Mol

Juli 2022

Voorwoord

"Ervaring is belangrijker dan de doctrine en ze gaan allemaal met de stroom mee. Mystische extase wordt gewaardeerd. Serieuze en grondige bestudering van het Woord van God wordt verdrongen door verhalen, ervaringen, getuigenissen, visioenen en profetiën. Het is de ideale voedingsbodem voor het afwijzen van logisch nadenken. Een ieder voelt zich geroepen om te getuigen van wat hij al ontvangen zou hebben, zelfs als hij het niet ontvangen heeft, of het nooit zal ontvangen" (Fernand Legrand, *All about speaking in tongues*, 2001)

"Het Christelijk geloof is onveranderbaar, wat niet wil zeggen dat mannen en vrouwen van iedere generatie het niet nodig hebben om het te vinden, het te ervaren en het uit te leven; maar het betekent wel dat iedere nieuwe leer die opkomt, ook al mag dit legitiem overkomen, een valse leer is. Alle aanspraken om extra openbaring toe te voegen aan wat God heeft gegeven in dit Lichaam van de waarheid zijn valse aanspraken en moeten worden afgewezen" (George Lawlor over Judas 3).

"Het vleselijke enthousiasme voor het wonderbaarlijke is de voedingsbodem van waaruit elke variëteit van vreemde en on-Schriftuurlijke dingen zijn ontstaan. Het openbaarde zich in mei 1993 in Carpenter's Home Church in Lakeland, Florida, waar Pinkster evangelist Rodney Howard-Browne zichzelf de "Holy Ghost Bartender" noemde en de mensen hysterisch begonnen te lachen en rondwankelden alsof ze dronkaards waren. Het openbaarde zich in juni 1993 in de Brownsville Assembly of God te Pensacola, Florida, waar de pastor gedurende 4 uren stomdronken op het podium lag en op andere momenten zo "dronken in de geest" was dat hij in een rolstoel uit de kerk gereden moest worden en als hij probeerde met zijn auto te rijden reed hij tegen dingen aan. Het openbaarde zich in 1994 in de Airport Church te Toronto, Ontario, waar de mensen niet alleen lachten en dronken werden maar ook blaften als honden en brulden als leeuwen." (David Cloud)

Introductie

De Pinkster-Charismatische bewegingen vinden hun oorsprong in de vermeende continuering van de apostolische tekengaven.

De uitdrukking "Pinkster" dateert vanaf het begin van de twintigste eeuw en beschrijft het verlangen om opnieuw de wonderbaarlijke ervaringen van Pinksteren te herkrijgen. Uit de Pinksterbeweging zijn vele denominaties ontstaan zoals de Assemblies of God, de International Church of the Foursquare Gospel, de Church of God in Christ, the Church of God (Cleveland, Tennessee), de Pentecostal Church of God, de United Pentecostal Church en de Church of God of Prophecy.

De "Charismatische" beweging is van meer recente datum en heeft betrekking op het Oecumenische verschijnsel van spreken in tongen dat zich vanaf de jaren 1960 verspreid heeft door zowel de niet-Pinkster Baptisten en Protestante denominaties als de Rooms Katholieke Kerk.

Hoewel er aanzienlijke verschillen waren tussen de oudestijl Pinksterbeweging en de Charismatische beweging zijn die snel aan het verdwijnen. Tegenwoordig worden de termen vaak als synoniemen gebruikt. Zelfs de Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements noemt dit:

"De termen Pinkster en Charismatisch worden vaak door elkaar heen gebruikt. Zeker, zij hebben vele kenmerken gemeenschappelijk, en zelfs voor een expert is het vaak moeilijk om een scheidslijn te trekken. .... [vanaf de jaren 1990] herkenden vele Pinkstermensen dat de Heilige Geest een nieuw werk begonnen was en voelden zich er toe aangetrokken. De Charismatische vernieuwingsgolf oefende druk uit op de Pinkstermensen om hun identificatie binnen de universele kerk uit te breiden naar groepen die eerder als ketterijen beschouwd werden." (International Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, herzien en uitgebreid, 2002, pp. xxi, xxii).

Hoewel er enige opmerkelijke uitzonderingen zijn heeft de meerderheid van de oudestijl Pinkster denominaties zich in het algemeen ondergedompeld in de wereldse, Oecumenische geest van de Charismatische beweging.

De Kerken kunnen de Pinkster-Charismatische beweging niet negeren.

Ten eerste kan het niet genegeerd worden vanwege zijn claims om werkzaam te zijn bij alle geestelijke gaven, tekenen en wonderen, koninkrijksauthoriteit te bezitten en een superieur heiligingsniveau te hebben.

Het kan tevens niet genegeerd worden vanwege zijn verbazingwekkende invloed. Het is de snelstgroeiende sector binnen het Christendom. Volgens de *World*

Christian Encyclopedia (editie 2000) zijn er meer dan 523 miljoen mensen Pinkster of Charismatisch. Dit is misschien een overdrijving maar er is geen twijfel aan dat het aantal zeer groot is. De 10 grootste kerken in de wereld zijn Pinkstergemeenten of Charismatische gemeenten. De grootste is de Yoido Full Gospel Church te Seoul, Zuid Korea, gesticht door David Yonggi Cho.

Verder is de Charismatische denkwijze in het "Evangelicalisme" binnengedrongen.

In 1992 was zo'n 80% van de National Association of Evangelicals al Charismatisch. Vanaf 1999 kon men rustig zeggen dat Pinkstermensen zich binnen de Evangelische Alliance in Engeland op elk niveau van leiderschap bevonden en "dat geen enkele groepering binnen de raad tegen het Pinkstergedachtegoed was" (*Renewal*, maart 1999).

De Charismatische beweging domineert de christelijke media, dringt invloedrijke organisaties zoals de Christian Booksellers of America en Christian Broadcasting Association binnen, en overheerst veel van de christelijke televisie en radio programma's. Enkele van de grootste zendingsorganisaties zijn Pinkster of Charismatisch van aard, en de meeste overigen staan op zijn minst sympathiek tegenover de Charismatische beweging.

De Charismatische beweging beïnvloedt de maatschappij op elk vlak, van de zakenman tot de allerarmsten.

Mijn ervaringen met de Pinksterbeweging

Ik ben opgegroeid in Southern Baptist kerken maar heb de Heer in mijn jeugd afgewezen en ben erg ver afgedwaald van God en de Bijbel. Ik begon te drinken en in problemen te komen gedurende de eerste jaren van de middelbare school, en dit heeft de koers voor mijn leven bepaald voor de eerstkomende 10 jaar. In de latere jaren op de middelbare school ben ik gestopt met naar de kerk te gaan, en nadat ik in 1967 mijn diploma gehaald had, ben ik uit huis gegaan en heb een klein appartementje gehuurd samen met mijn goddeloze vrienden. Na een studiejaar op het Jones Business College in Jacksonville, Florida, moest ik in dienst.

Tijdens mijn stationering bij het U.S Army Record Center in St. Louis werd ik aangesteld als de chauffeur van de generaal ondanks dat de staat Florida mijn rijbewijs had ingenomen vanwege mijn wangedrag achter het stuur. Ik bezitte een splinternieuwe Chevy Nova model 1968 die we klaargestoomd hadden om mee te racen, en ik kreeg daardoor vele bekeuringen voor te snel rijden. Op een keer werd ik geflitst door de highway patrol terwijl ik ruim 210 km/h reed op Interstate 4 tussen Lakeland en Tampa. Dat was voordat ik in het leger ging. Met de generaal reed ik niet zo hard natuurlijk maar ik heb hem echt wel zeer vlot door St. Louis heen geloodst. De generaal mocht mij wel en had geen kritiek op mijn rijstijl

David Cloud in 1972

maar op een dag schreeuwde een majoor "Rustig aan jongeman! Weet je niet dat de generaal rugproblemen heeft!" Toen mijn naam op een lijst kwam te staan voor een lichte naar Vietnam, bezorgde de generaal mij een administratief baantje op het kantoor van een militaire politie-eenheid in Tan Son Nhut Airbase net buiten Saigon. We waren gestationeerd in het MACV headquarters R&R Center en hadden een zwembad van Olympische afmetingen, een sportzaal en ruimtes voor gewichtheffen, tennis en racketball velden, een donkere kamer, muziekstudio's, grote PX, clubs en meer. (Het was een zware taak maar iemand moest het doen.) Het was daar dat mijn drugsgebruik begon.

Tegen de tijd dat ik ontslagen werd uit het leger, na anderhalf jaar in Vietnam, was ik een volwaardige drugsverslaafde. Ik ging wonen in een hippie appartement in Hollywood, Florida, samen met enkele maatjes. In het begin had ik een baantje op de kinderafdeling van een psychiatrisch ziekenhuis, en ik genoot van het werk maar door mijn zware drugsgebruik was het onmogelijk om het rooster aan te houden. We plukten psilocybin paddestoelen en maakten ons eigen smerige psychedelische

brouwsel dat mij voor dagen en dagen high hield. Het was psychologisch slopend.

Nadat ik die baan opgezegd had verdiende ik geld door het verkopen van kokosnoten en marihuana. We plukten de kokosnoten op golfterreinen en verkochten ze voor 10 cent elk aan kwekerijen. We kochten marihuana in grote hoeveelheden in Zuid Florida en verkochten het in kleine pakketjes in onze eigen stad 320 km noordwaarts.

Nadat een maat en ik gearresteerd waren en aangeklaagd waren voor openbare dronkenschap en het bezit van illegale stoffen, besloten we naar Zuid Amerika te reizen. Per fiets. Drie van ons kochten luxe fietsen met veel te veel uitrusting erbij en we vertrokken op een mooie ochtend zoals je die daar in Florida hebt. Het probleem was dat wij totaal geen conditie hadden voor zo'n zware reis en überhaupt geen fysieke voorbereidingen hadden gedaan. Toen we ruim 30 km gefietst hadden besloten we dat er een betere manier moest zijn om de wereld te zien. We laadden de fietsen op een Greyhound bus en reisden naar New Orleans, waar we ze met het meeste van de bijbehorende uitrusting verkochten. Nadat we een paar losse dagen hier en daar hadden gewerkt om onze financiën weer op te bouwen (één daarvan was het met een hogedrukspuit verwijderen van kleverige siroop die op aken zat) liften we naar Californië. In het zuidelijke deel van de staat gingen we uiteen, en ik reisde in mijn eentje zover als Lake Tahoe. Onderweg had ik af en toe een baantje, overnachtte in enkele opvanghuizen, en heb enkele nachten doorgebracht in mijn rugzaktent.

Toen ik naar Florida aan het terugliften was werd ik opgepikt door enkele jonge mensen uit India die in Amerika waren om mensen te bekeren tot het Hindoeïsme. Ik was spoedig gegrepen door de verhalen die ze vertelden over wonderen die zijn verricht door guru's in de Himalayas. Ze vertelden ook van ervaringen die ze hadden met reïncarnatie en leerden me een techniek waardoor ik zogenaamd mijn vorige levens kon zien. Nadat ik de boeken verslonden had die ze me gegeven hadden (*The Autobiography of a Yogi* en *The Aquarian Gospel of Jesus Christ*) heb ik me aangesloten bij de Self-Realization Fellowship Society, die opgericht was door Paramahansa Yogananda. Ik was zo enthousiast over mijn nieuw gevonden spirituele pad dat ik terugreisde naar Californië om het Self-Realization hoofdkantoor in Los Angeles te bezoeken.

Toen ik stopte in Panama City in de Florida panhandle (smalle strook in het uiterste noordwesten), vond ik een doos met Gideon Bijbels op het trottoir. Ik keek om mij heen maar er waren geen winkels of huizen nabij. Ik had al lange tijd geen Bijbel meer in mijn handen gehad dus ik pakte er een en ben naar een kleine steiger aan de Golf van Mexico gegaan, ging zitten en opende het. Mijn ogen vielen op de woorden van Jezus' toespraak in Marcus 9:43-48 (HSV):

"En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt

het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. En als uw oog u doet struikelen, werp het dan uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God in te gaan dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt."

Ik dacht bij mijzelf: "Ik geloof niet dat God mensen voor eeuwig in de hel zou gooien. Hoe zit het dan met de mensen die nooit van Jezus gehoord hebben?" Ik liet de Bijbel daar achter en vervolgde mijn Hindoe pelgrimage naar het Self-Realization hoofdkantoor maar ik bad ernstig tot God dat Hij mij de waarheid zou laten zien.

Ik stopte in Las Vegas en won zestig of zeventig dollars met een gokmachine. "Nou, God is mij zeer zeker aan het zegenen!" dacht ik. Ik had gebeden voor het geld om een gitaar te kunnen kopen en ik dacht dat dit het antwoord was op het gebed. Ik wilde liederen gaan zingen zoals "My sweet Lord" van George Harrison.

Na terugkomst in Florida verhuisde ik opnieuw naar de omgeving van Hollywood en kreeg een baan in het besturen van een sleepmotor op een houtwerf. Zoals mijn gewoonte was nam ik na een paar weken ontslag omdat de verleiding van het reizen mij verlokte.

Toen ik in mijn auto de omgeving van Hollywood verliet, noordwaarts koersend, passeerde ik een man op een fiets die een lange reis leek te maken. Ik besloot om te keren en uit te zoeken waar hij naar op weg was. Ik ging naast hem rijden en hij vertelde me dat hij op weg was naar Mexico. Aangezien ik een paar maanden geleden zelf ook met de fiets door Mexico wou reizen was ik geïnteresseerd geraakt. Ik bood hem aan een lift te geven tot aan mijn woonplaats in centraal Florida en hij stemde ermee in. We deden zijn fiets in de kofferbak van de auto en gingen op weg. Ik had wat van mijn Hindoe materialen bij me en vroeg mij af of ik hem misschien kon bekeren, maar het bleek helemaal anders te gaan!

Ik vroeg of hij in God geloofde en hij antwoorde dat hij dat deed en haalde een zakBijbel te voorschijn. Ik begon mijn religieuze visie duidelijk te maken en hij beantwoorde mij aan de hand van de Schrift.

Ik zei "Ik geloof in reïncarnatie, wat denk jij daarvan?" Hij antwoordde "In Hebreëën 9:27 (HSV) zegt de Bijbel 'En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt'. Aangezien de Bijbel zegt dat we éénmaal sterven en dan het oordeel geloof ik niet in reïncarnatie."

Ik zei "Ik geloof dat een man de gevoelens van zijn hart moet volgen." Hij

antwoordde "De Bijbel zegt in Jeremia 17:9 (HSV) 'Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?'. We kunnen onze harten niet vertrouwen."

Ik zei "Ik geloof dat zolang een man oprecht is in zijn geloof dat God hem zal accepteren." Hij antwoordde "Spreuken 14:12 (HSV) zegt 'Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood.' Volgens de Bijbel kan een man oprecht op het verkeerde spoor zitten en zal hij geoordeeld worden door God."

Ik zei "Als een man zijn hart niet kan vertrouwen en zijn eigen oprechtheid, hoe is het dan mogelijk om de achter de waarheid te komen?" Hij antwoordde "Jezus Christus heeft gezegd 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven: niemand komt tot de Vader dan door Mij'. Bovendien heeft God Zich aan ons geopenbaard door de Bijbel."

Ik was zo geboeid door de conversatie en zo beïndrukt door de Bijbelkennis van de man dat ik mijn beoogde bestemming in centraal Florida voorbij reed. Ik vroeg aan de man, wiens naam Ron Walker was, of ik met hem mee kon reizen naar Mexico en hij zei dat ik welkom was. We stopten ergens onderweg langs de oever van de Gulf Coast in Alabama bij een christelijke boekwinkel en hij kocht voor mij een King James Bijbel in grote letters en zei dat ik de waarheid in dit Boek zou vinden. Hij vertelde me ook dat ik erg voorzichtig moest zijn met christelijke boeken omdat velen ervan dwalingen bevatten. Hij zei dat ik alles moest controleren met wat de Bijbel leert. Hij kocht ook een Strong's Concordantie voor mij, wat het eerste Bijbelstudie gereedschap was dat ik ooit heb bezeten.

Hij vertelde dat hij een paar jaar geleden een vrouw en een babyjongetje had maar toen God hem riep om te prediken, zijn vrouw hem een ultimatum gaf. Ze zei dat als hij het preken niet opgaf ze hem zou verlaten en de baby mee zou nemen. Hoewel hij haar gesmeekt heeft om te blijven wilde ze niet luisteren. Hij besloot dat hij niet zou hertrouwen maar dat hij de rest van zijn leven zou blijven rondreizen en het Evangelie prediken. Hij had al enige reizen naar Mexico gemaakt. Hij vertelde mij een paar reisverhalen en hoe God zijn gebeden had beantwoord.

Die avond vonden we een plekje vlakbij de snelweg en haalden onze slaapzakken tevoorschijn. Nadat Ron in slaap was gevallen, lag ik onder de sterrenhemel na te denken over de dingen die we hadden besproken die dag. Ik vond dat de weg die de Bijbel wees te dogmatisch was en te bekrompen en dat ik weg zou moeten gaan en zelf op zoek gaan naar de waarheid. Ik dacht erover om op te staan en weg te rijden maar ik viel in slaap voordat ik naar die ingeving kon handelen.

Toen we de volgende dag verder reden besloot ik een "vlies" uit te leggen. Dat was iets dat ik had onthouden van een verhaal op de zondagsschool over Gideon. Ik

vertelde God dat ik verward was en dat ik de waarheid wilde weten. Ik kon zien dat de weg in de verte een bocht had en dat er telefoonpalen langs de weg stonden. Ik zei "God, als de Bijbel waar is wil ik dat er een vogel op de tweede paal na de bocht zit maar als de Bijbel niet waar is dan wil ik dat er geen vogel zit op die paal."

Er was geen vogel.

Die dag kreeg ik onenigheid met Ron en zei: "Het enige wat je doet is citeren uit de Bijbel. Denk je zelf niet? Waarom gooi je die Bijbel niet uit het raam, dan kunnen we daarna misschien een goed gesprek hebben?"

Hij zei iets in de trant van: "Mijn gedachten zijn niet belangrijk. Ik weet dat de Bijbel het woord van God is en dat het de antwoorden bevat."

Toen we de Mexicaanse grens bij Brownsville, Texas bereikten maakten de douanebeambten het mij moeilijk omdat ik in het verleden voor drugs gearresteerd was. Ik werd erg kwaad toen ze eisten dat ik me helemaal moest ontkleden voor een visitatie. Tegen die tijd was ik ervan overtuigd dat ik deze christelijke man en zijn Bijbel moest verlaten en weg zou moeten gaan om zelf op zoek te gaan naar de waarheid. Dus toen we slechts enkele kilometers in Mexico gereden hadden vertelde ik Ron dat ik terugging naar Florida. Toen hij onverwacht vroeg of hij nog voor een tijdje met mij mee mocht blijven reizen, kon ik geen nee zeggen. Ik vertelde hem dat we terug zouden reizen naar Daytona Beach en daar uit elkaar gaan. Dit was allemaal God's genadevolle leiding van een erg dwaze jongeman en was het antwoord op de gebeden van mijn ouders en mijn godvrezende grootmoeder van moederskant. Op dat moment was het voor mij onbekend dat het ook het antwoord op mijn eigen misleidde maar oprechte gebeden was.

Toen we in Daytona Beach aankwamen huurden we een kamer in een motel en fristen ons op. We zaten die avond ieder op ons eigen bed en Ron begon opnieuw te praten over Jezus Christus en de waarheid. Vlak daarvoor had ik alles ontkend wat hij zei maar die nacht heeft God genadevol het licht in mijn verdonkerde hart laten schijnen. Ik bekeerde mij van mijn slechte wandel en rebellie en gaf mijzelf over aan Gods genade. Bekering betekent omkeren en de andere kant op gaan, en dat is wat ik deed. In een kort ogenblik was ik veranderd van een Bijbelspotter naar een Bijbelgelovige, en ik kan oprecht zeggen dat ik nooit meer teruggekeken heb! Als ik terugdenk aan mijn dagen voordat ik Christus leerde kennen, denk ik daar alleen met spijt aan terug als een tijd van uiterste dwaasheid; ik heb daar nooit meer naar willen terugkeren.

Nadat ik tot God geroepen had om genade die avond, bad Ron dat ik zou gaan spreken in tongen. Dat verwarde mij. Hoewel ik niet in tongen ging spreken verlangde ik wel naar alles wat God wilde dat ik zou hebben in mijn nieuwe christenleven.

De volgende dag zijn we uit elkaar gegaan. Na het ontbijt in een klein café stapte Ron op zijn fiets en ging. Hij zei dat hij weer verder ging naar Mexico, en ik heb sindsdien nooit meer van hem gehoord. Hij gaf mij genadevol wat geld om mijn christenleven te beginnen en ter overbrugging totdat ik een baan zou vinden.

Ik ging Interstate 4 af in westelijke richting naar Lakeland om mijn ouders te vertellen wat er gebeurd was en om mijn vader excuses aan te bieden voor mijn rebellie tegen hem. De laatste keer dat ik hem gezien had, een paar weken geleden, was hij op de knieën gegaan en smeekte mij om het goed te maken met de Heer en een huis te zoeken en niet weer te gaan rondtrekken. Hoewel er tranen uit zijn ogen stroomden verhardde ik in die tijd mijn hart en reed weg.

Nu zijn de dingen compleet anders. Ik herinner me dat ma en pa aan de keukentafel zaten toen ik het huis binnenging. Ik vertelde hen wat er was gebeurd en bood mijn vader mij excuses aan voor mijn rebellie. Zij waren zeer verheugd over mijn conversie.

Ik wilde mijn reizende leven loslaten en in plaats daarvan mij gaan verdiepen in de Bijbel. Ik herinner me niet veel meer van wat Ron mij leerde, maar ik herinner me wel twee beloften die hij me gaf uit de Schrift.

"Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek." (Johannes 7:17 HSV).

"Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken." (Johannes 8:31-32 HSV).

Dit zijn wondermooie beloften over het kennen van de waarheid, en zijn verbonden aan twee vereisten. We moeten gewillig zijn Gods wil te doen én we moeten blijven studeren in Gods Woord.

Ik twijfelde over naar welke kerk te gaan en welke leer te volgen maar ik wilde deze twee beloften vasthouden en er op vertrouwen dat de Heer mij zal leiden.

Ik begon iedere dag urenlang de Bijbel te bestuderen. Ik gebruikte de *Strong's Concordance* die Ron me gegeven had en schreef kladblok na kladblok vol met de dingen die ik aan het leren was. Ik deed mijn eigen studies naar onderwerp, door het kopiëren van belangrijke teksten uit de Bijbel en die dan in mijn kladblokken te rangschikken naar onderwerp. Ik ontwikkelde een indexkaartsysteem en hield gedetailleerde details bij van de boeken die ik las. Tegen de tijd dat ik in 1977 afstudeerde van de Bijbelschool had ik duizenden indexkaartjes alfabetisch gerangschikt.

Het zondige leven en in het bijzonder het drugsgebruik heeft diepe littekens nagelaten, en hoewel de genezing begon in de nacht dat ik mij overgaf aan Christus

en door de jaren heen doorgedaan was, was die genezing niet direct of volledig. Ik ben in de overtuiging dat de psychedelische drugs in het bijzonder, de psilocybin en de LSD en zelfs de marihuana, diepe psychologische wonden heeft nagelaten. Hoewel God erg genadevol is en zonden vergeeft en eeuwig leven geeft aan diegenen die zich bekeren en geloven in Christus, haalt Hij niet altijd de gevolgen van de zonden in dit tegenwoordige leven weg, en ik zal de littekens van die dwaze periode in mijn leven moeten dragen totdat ik dood ga.

"Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten." (Galaten 6:7-8 HSV).

Ook wil ik duidelijk maken dat drugsgebruik echt een afglijdend pad is. Toen ik mijn diploma haalde van de middelbare school had ik niets met drugs te maken en zou zelfs nooit gedroomd hebben om zoiets als LSD te gebruiken. De weg naar drugs opende zich door Christus niet serieus te nemen en Hem niet te volgen en niet Zijn wil te doen toen ik over Hem hoorde preken in de kerk van mijn jeugd, en daarna rond te hangen met de verkeerde mensen, daarna het gebruiken van marihuana om bij die mensen te willen horen. Dat brak mijn weerstand en veranderde mijn denken en geleidelijk aan ging ik andere typen drugs gebruiken. Het gebeurde niet overnacht en het was niets iets wat ik zo gepland had.

Al snel dat ik tot Christus was gekomen kreeg ik een baan als offsetprinter bij de Florida Citrus Commission en bleef daar werken totdat ik ongeveer een jaar later naar de Bijbelschool ging.

Ik wilde wel naar een kerk gaan maar ik wist in het begin niet waar naar toe te gaan. Ik ging naar enige Pinkstersamenkomsten en een Nicky Cruz crusade en nog enige andere typen kerken en samenkomsten. Ik luisterde naar predikers op de radio, inclusief Garner Ted Armstrong van de Worldwide Church of God. In de openbare bibliotheek vond ik een boek dat mij zowel fascineerde als verwarde. Het was *Planet in Rebellion* door George Vandeman. Hij leerde zieleslaap, vernietiging van de ongeredden, en de noodzaak van het houden van de sabbatsdienst. Hoewel het boek nergens de kerkelijke richting van de auteur noemde kwam ik er later achter dat hij Zevende-Dag-Adventist was.

Bij geen enkele van de kerken waar ik die eerste weken geweest was ervoer ik de inwendige rust om er lid van te worden van. Toen vroeg een getrouwde zuster van een van mijn ongeredde vrienden van de middelbare school mij om een dienst bij te wonen in hun kerk. Dat was in Bartow, Florida, en het was nog maar een gemeente van enkele jaren oud, maar de Heer gaf zegen en levens werden veranderd. Een paar families hadden de First Baptist Church verlaten vanwege de compromissen en de wereldlijkheid en hadden de Bartow Bible Baptist Church opgericht. Er waren diverse

andere jonge mensen van mijn leeftijd (ik was begin 20) in de gemeente, en ik genoot van het verklarende Bijbelonderwijs en het geestelijk vuur die ik daar zag. Ongeveer 9 maanden later ging ik naar de Bijbelschool. Ik trouwde tijdens mijn 3e jaar, en na het afstuderen gingen mijn vrouw en ik naar het missieveld in Zuid Azië. Sommigen lezers zullen zich misschien afvragen hoe het nu zit met Ron Walker. Als hij de Bijbel zo goed kende en als hij mij adviseerde om de Bijbel te volgen als mijn enige autoriteit, waarom hield hij er dan een andere leer op na? Ik kan dat niet beantwoorden en ik hoef dat ook niet te beantwoorden. Ik hoef alleen mijzelf te verantwoorden. Mij is opgedragen: "Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt." (2 Timoteüs 2:15 HSV). Ik heb de verantwoordelijkheid om ijverig te studeren opdat ik de Schriften juist kan interpreteren. Er is mij gezegd dat als ik in Gods woord bezig blijf en gewillig ben om Zijn wil te doen dat ik dan de de waarheid zal gaan kennen (Johannes 7:17, 8:31-32).

Ik weet dat ik dit door Gods genade heb gedaan en als het resultaat daarvan is dat mijn leerstellige overtuigingen anders zijn dan die van iemand anders dan kan ik daar niet verantwoordelijk voor gehouden worden. Ik ken de studiegewoonten van die ander niet of de oprechtheid van hart of in welke mate hij gehoorzaam is geweest aan God of in welke mate hij de leer die hem geleerd is in vrede gesteld heeft of in welke mate hij voor wijsheid naar God opziet in plaats van naar mensen. Bovendien was Ron in 1973 nog een jonge man en misschien is hij vandaag geen Pinkergelovige meer. Hij heeft zich misschien gevoegd bij de velen die de beweging verlaten hebben.

In de meer dan dertig jaar sinds ik voor het eerst de Pinker-Charismatische leer bekeken heb, heb ik het op vele niveau's opnieuw onderzocht. Ik heb een grote bibliotheek opgebouwd over dit onderwerp. Ik heb mij geabonneerd op publicaties zoals het *Charisma* magazine. Ik heb Pinkstermensen en Charismatici geïnterviewd en hun kerkdiensten bijgewoond in vele delen van de wereld zoals de USA, Canada, Slowakije, India, Thailand, Engeland, Nepal, [Noord] Korea, Zuid Korea, Australië en Singapore. Ik heb met persaccreditatie grote Charismatische conferenties bijgewoond zoals in New Orleans '87, Indianapolis '90 en St. Louis 2000. Ik heb vele prominente Charismatische kerken bezocht zoals Vineyard Anaheim toen John Wimber er pastor was, Yoido First Baptist Church in Seoul, City Church in Singapore en IHOP in Kansas City.

Bovendien heb ik ook de eigentijdse muziek die door Charismatici geproduceerd is in groot detail onderzocht.

Voor zover ik het kan weten heb ik deze studies gedaan met een open instelling in de zin van alleen een verbond met de waarheid te hebben en niet met iemand's

traditie. Ik ben lid van een onafhankelijke Baptistenkerk maar de fundamentele Baptisten leer en praktijk zijn niet mijn autoriteit; de Bijbel is mijn enige autoriteit voor geloof en geloofsleven.

Elke verse evaluatie van de Pinker-Charismatische beweging heeft een meer verdiepte overtuiging gegeven dat het on-Schriftuurlijk is en gevaarlijk.

De redenen waarom ik dit zeg worden in dit boek gedocumenteerd.

Het weigeren om diepgaande vragen te stellen en alles te controleren aan de hand van de Bijbel

Eén ding dat ik ontdekt heb is dat het voor Pinkstermensen en Charismatici kenmerkend is om geen diepgaande vragen te stellen over de leer en dat ze niet nauwkeurig hun ervaringen onderzoeken aan de hand van wat de Schrift zegt en dat ze ook niet willen dat anderen dat gaan onderzoeken.

Elke keer dat ik geprobeerd heb dat in een Pinker-Charismatische context te doen ben ik bekritiseerd. Op een persconferentie tijdens New Orleans '87, toen ik aan de leiders vroeg waarom de gedurende de sessies gesproken “tongen” klonken als brabbeltaal, werd ik niet alleen aangevallen door de conferentieleiders maar ook door de leden van de Pinkster-Charismatische pers die aanwezig waren. Zulke vragen mochten gewoon niet gesteld worden.

Tijdens St. Louis 2000 liep ik rond op het terrein waar diverse organisaties kraampjes hadden opgesteld om hun bedieningen en hun producten ten toon te stellen. Mij richtend op de Rooms Katholieken die daar aanwezig waren, vroeg ik hen een simpele vraag: “Wanneer bent u wedergeboren? Deze mensen waren de zogenaamde “Evangelische” Rooms Katholieken die waren “vernieuwd” door de Geest maar geen één persoon kon een Bijbels antwoord geven. Sommigen antwoorden dat ze wedergeboren werden toen ze gedoopt werden; anderen antwoorden dat ze wedergeboren werden toen ze de een of andere Charismatische ervaring hadden. Sommigen wisten niet waar ik het over had. Een man antwoordde “Dat is toch geen Katholieke term?” De heersende sfeer is in het algemeen dat je niet zulke vragen moet stellen want dat zaait verdeeldheid!

Op een van de avondsessies tijdens New Orleans '87 werd er een uitnodiging om gered te worden gegeven en het leek erop dat ruwweg de helft van de mensen ging staan waaruit bleek dat een groot percentage van de aanwezigen niet zeker wisten of ze gered waren. Dit zijn dezelfde mensen die de voorgaande twee of drie dagen in tongen hadden gesproken en in de gangpaden aan het dansen geweest waren en riepen “Geprezen zij U, Jezus; geprezen zij U, Jezus; geprezen zij U, Jezus”. De sprekers spraken over hen herhaaldelijk als “het volk van God” en de profetiën hadden naar hen verwezen als “mijn volk”.

De volgende dag op de persconferentie stelde Dennis Costella van het *Foundation* magazine aan de conferentieleiders (Pinksterman Vincent Synan en de Rooms

De auteur tezamen met Dennis Costella, New Orleans '87

Katholiek David Sklorenko) enige vragen over dit belangrijke onderwerp. Toen gevraagd werd of de grote responsie op een Evangelie uitnodiging de vorige avond hen verbaasd had zei Synan “Waarschijnlijk zijn de meesten die zijn gaan staan Katholieken die dit zien als een soort vernieuwing van hun doopbeloften of Jezus aannemen zoals ze iedere zondag doen.” Dat werpt natuurlijk een hoop andere belangrijke Bijbelse vragen op. Costella ging er verder op door door te vragen:

“Nu dan, als dan over zoiets belangrijks als de definitie van het Evangelie zelf en door welke effecten of hoedanig de verloren ziel tot wedergeboorte komt zoveel verschil en misverstand bestaat bij de Katholieken en de Protestanten op dit congres, zou het dan niet cruciaal zijn om in plaats van een workshop een breedgedragen sessie te houden om in duidelijke taal te bespreken wat de Evangelie boodschap eigenlijk is zodat deze verwarring er niet is?”

Op deze wijze en redelijke vraag antwoordde Vinson Synan uiteindelijk: “NOU, WIJ HEBBEN GEEN TIJD OM DAT TE DOEN.”

Persconferenties op Pinkster-Charismatische samenkomsten zijn zeker niet bedoeld om alles aan de hand van het Woord van God te onderzoeken!

Ik ontdekte ditzelfde fenomeen tijdens de begintijd van ons missionaire werk. Op een de gehele dag durend seminarie voor pastors die ik omstreeks 1980 in Zuid Azië gegeven heb ontdekte ik dat een van de pastors 3 vrouwen had. Hij had kinderen bij alledrie de vrouwen en iedere kleine familiegroep woonde in een apart gedeelte van zijn huis. Hoewel hij de meest tijd spendeerde bij de de laatste en de jongste van de drie ging hij af en toe ook op bezoek bij de anderen. Ik was die dag aan het onderwijzen uit het boek Titus en gebruikte dat als een soort raamwerk over hoe

Nieuw-Testamentische kerken te organiseren. Mijn doel was om de bestaande kerken in dat land te versterken. Ik besloot om het onderwerp polygamie in de mannengroep te gooien en te kijken wat ze zouden zeggen. We hadden God's standaarden voor pastors al in Titus 1 bestudeerd en één daarvan was dat hij “de man van één vrouw” moest zijn. Je hoeft geen theoloog te zijn om te begrijpen dat één en drie niet hetzelfde is!

Toen ik dit geval noemde stond de betreffende polygamist op en legde uit dat God hem in een visioen waarin hij “de schapen verstrooid over de bergen had gezien” had geroepen om te preken. Hij was Charismatisch. Toen ik hem wees op het simpele feit dat hij niet aan God's standaard voor een pastor voldeed en daarom terug zou moeten treden of misschien het Evangelie gaan prediken in een niet-pastorale functie, vond hij in eerste instantie dat ik gelijk had en op het punt stond dat ook te doen. De overige mannen betuigden echter ondubbelzinnig steun voor zijn pastoraat en bleven de gehele nacht op om hem aan te moedigen om door te gaan waarbij ze meer waarde hechten aan een “visioen” dan aan de Bijbel zelf. En omdat ik de leer en de praktijk van deze mannen in twijfel trok werd ik gezien als een probleemveroorzaker.

Korte tijd later kwam er een Charismatische “profeet” uit Engeland over naar Nepal en leidde een samenkomst in de grootste kerk van de hoofdstad. Toen ik met de “profeet” een afspraak gemaakt had om hem uit te dagen over sommige van zijn leerstellingen, viel hij mij aan met dat ik niet “een deel van het lichaam van Christus” zou zijn omdat ik niet was “gedoopt in de Heilige Geest” en niet in tongen had gesproken. Nadat ik hem van mijn redding had getuigd paste hij zijn aanval aan en zei dat het wel leek of ik na dat alles een deel was van het lichaam van Christus maar dat het duidelijk was dat ik geen deel was van het “functionele lichaam van Christus”. Hij zei dat ik een tweede ervaring nodig had.

Ik ondervroeg hem gedetailleerd wat zijn “tweede ervaring” voor zijn christelijke leven betekend had. Ik vroeg naar zijn huwelijksleven en vernam dat het niet perfect was. Ik vroeg of hij totale overwinning had of dat hij nog steeds problemen had met zonden in zijn leven, en hij bevestigde dat hij niet zondeloos was. Hij gaf toe dat als hij op reis was hij soms gefrustreerd en kwaad werd. Tenslotte antwoordde ik hem “U heeft niet meer dan wat ik ook heb; u geeft alleen valse beloften aan de mensen.”

Tijdens de avonddienst leerde hij de gemeente dat hij een visioen had gezien waarin de engelen werden “vervuld met de Geest” door te dansen en te neuriën en dat we dat zouden moeten nadoen. Vele predikers begonnen het direct uit te voeren en dansten rond in het gebouw en neurieden daarbij als krankzinnigen.

Maar wee degene die vragen stelt bij zulke dwaasheid!

Na deze en soortgelijke ervaringen werd ik getypeerd als een gevaarlijk mens. Een groep van christelijke leiders waarin Pinkstermensen en Charismatici zwaar vertegenwoordigd waren brachten beschuldigingen uit tegen mij, bewerende dat ik “het lichaam van Christus in Nepal aan het verdelen was” door mijn “ongehoorde experiment”. Maar uiteraard is ageren tegen en afscheiding van dwaalleer niet ongehoord. Dat werd zo gepraktiseerd door de apostelen en door de Bijbelgelovende mensen door de eeuwen heen, maar deze mannen hadden op z'n zachtst gezegd een zeer beperkte kennis van zulke dingen. Zij eisten dat ik stopte met mijn werk en het land zou verlaten, wat ik geweigerd heb om te doen en de Heer heeft onze bediening in de jaren nadien zeer gezegend.

De eenvoudige Bijbelse vragen die ik gesteld heb en dat ik de broeders uit die kerken aangemoedig heb om deze vragen ook te stellen werden als probleemgevend en verdeling zaaiend beschouwd. Als je hun gevraagd had of de Bijbel de enige autoriteit was voor het christelijke leven en bediening hadden ze ja gezegd, maar in de praktijk was het andersom.

Elke beweging die niet de mensen aanmoedigt om de Schriften te openen en zijn leer en praktijk zorgvuldig en in gebed te onderzoeken is gevaarlijk.

De historie van de Pinkster-Charismatische bewegingen

Het is belangrijk om te begrijpen dat vanaf de oorsprong de Pinksterbeweging gekarakteriseerd is door leerstellige dwaling, overdrijving, misleiding en dwaasheid. Ik realiseer mij dat dit harde woorden zijn maar het is onweerlegbaar gedocumenteerd.

Dit is omdat de messiaanse en apostolische wonderen uit de eerste eeuw eenvoudigweg in de huidige tijd niet door christenen gedaan kunnen worden en degenen die beweren dat de apostolische tekengaven opnieuw werken moeten vleeselijke, occulte en hypnotische verschijnselen zoals vallen in de Geest, (geestelijke) dronkenschap, gelach en waarzeggerij (wat zij ten onrechte "een woord van kennis" noemen) als apostolische tekenen aannemen, of ze zijn genoodzaakt om zogenaamde tekenen al voorbereid te hebben en die te overdrijven.

De Latter Rain Pentecostal Movement uit de twintigste eeuw is letterlijk bezaaid met de wrakstukken van geestelijke verwarring, dwaling en misleiding.

Sommigen zullen ongetwijfeld protesteren dat we uitzonderingen gebruiken om de gehele beweging over de grote kam te halen, maar de hieronder genoemde personen zijn de erkende leiders binnen de Pinksterbeweging. Zij zijn geen uitzonderingen. Zij staan in de gezaghebbende Dictionary of Pentecostal-Charismatic Movements en in vele andere geschiedenissen van de Pinksterbeweging uit mijn bibliotheek.

Verder heeft de Here Jezus Christus ons gewaarschuwd dat we leraars moeten beoordelen aan de hand van hun vruchten.

"Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen." (Mattheüs 7:15-18 HSV).

Een beweging die claimt de volheid van de Heilige Geest zelf te zijn maar die letterlijk bezaait is met valse lering, dubbelzinnigheid en immoraliteit moet afgewezen worden. Ik realiseer mij dat ook de apostelen van de Heer en de voorgangers van de eerste gemeenten kwetsbare mensen waren die verre van perfect waren. Petrus moest bijvoorbeeld vanwege hypocrisie terechtgewezen worden door Paulus. Maar valse lering, dubbelzinnigheid en immoraliteit waren niet

de typerende kenmerken van hun bedieningen. Elke zonde en tekortkoming die ze vertoonden waren eerder de uitzondering dan de regel.

Ik erken dat er Godvrezende christelijke mensen zijn binnen de Pinksterbeweging. Ik ben door zo'n man tot Christus geleid. Er zijn ook vandaag Godvrezende Pinksterpredikers zoals Joseph Chambers uit Charlotte, North Carolina, die een sterk standpunt ingenomen heeft tegen sommige van de extremen uit de beweging. Hoewel ik zijn theologie afwijs, heb ik veel respect voor Pastor Chambers. Vanwege zijn standpunt tegen on-Schriftuurlijke zaken heeft zijn denominatie, de Church of God of Cleveland, Tennessee, zijn kerk voor de rechter gesleept en hun gebouw met geschatte waarde van 3 miljoen dollar weggenomen.

Hoewel ik zo'n standhouden voor de waarheid (zoals zij die zien) respecteer, geloof ik dat de Latter Rain Pentecostal leer en de valse lering omtrent het continueren van de tekengaven de fundamentele dwaling is die geleid heeft tot verwarring en vreemdheid die we beschrijven zullen in het hiernavolgende onderzoek.

Niet alle Pinkstergelovigen worden gekarakteriseerd door dubbelzinnigheid en extremisme, maar de Pinksterleer leent zichzelf wel voor zulke dingen. Uit veel studie en uit lange ervaring weet ik dit, en dat geloof ik met heel mijn hart, hoewel ik sympathie heb voor vele aspecten van de oude-stijl Pinksterbeweging. Ik prijs de Heer voor hun boue ijver voor God, voor hun verlangen naar een "echt" nieuwtestamentische christenheid, voor hun ijver voor aanbidding, voor hun geloof in God en hun verlangen om elk woord uit de Bijbel serieus te nemen, voor hun vertrouwen dat God wonderen kan doen, en voor hun ijver om zich af te scheiden van de wereld (iets wat de Charismatische beweging heeft opgegeven).

Al deze dingen heb ik gemeenschappelijk met hen, maar ik kan niet met hen meegaan in een gemeenschappelijke bediening omdat zij bouwen op een leerstellig fundament dat niet alleen on-Schriftuurlijk is maar onbewust heeft geleid tot de voorbereiding van de afvallige eindtijd een-wereld "kerk".

Als bewijs voor mijn aanklachten nodig ik u uit om samen met mij door de bladzijden van de Pinkstergeschiedenis te wandelen.

Spreken in tongen tussen 100AD en 1900AD

Het is een historisch feit dat de tekengaven zoals spreken in tongen gestopt zijn na het apostolische tijdperk. Het is belangrijk om te begrijpen dat er een verschil is tussen de algemene gaven van de Geest en de tekengaven, tussen algemene wonderen en tekenwonderen. De algemene gaven van de Geest (Romeinen 12:3-8) zijn door de gehele kerkbedeling werkzaam, maar de tekengaven werden geassocieerd met de apostelen en het leggen van het fundament van de gemeente (Efeziërs 2:20). "De tekenen van een apostel zijn onder u verricht, in al mijn

volharding, in tekenen, wonderen en krachten." (2 Korinthiërs 12:12 HSV). Wij geloven dat God nog steeds wonderen doet maar niet hetzelfde type wonderen die geassocieerd waren met de apostelen. Als deze wonderen door de gehele kerkbedeling zouden gebeuren, hoe zouden ze dan tekengaven van de apostelen kunnen zijn?

Quotes van kerkleiders die menen dat de tekengaven opgehouden zijn

Als we kijken naar de eerste eeuwen die volgden op de dagen van de apostelen dan wordt het duidelijk dat de tekengaven ophielden, en dit is iets wat door de gehele kerkperiode door allerlei mensen beweerd is.

John Chrysostom (347 – 407)

Betreffende de geestelijke gaven uit 1 Korinthiërs 12-14: "Dit gehele gedeelte is erg onduidelijk: maar de onduidelijk komt door onze onwetendheid over de feiten waarnaar verwezen wordt, en dat deze feiten opgehouden zijn te bestaan zoals ze toen waren en nu niet langer plaatsvinden" ("Homilies on 1 Corinthians", *The Nicene and Post-Nicene Fathers*, Vol. XII, Hom. 29:2).

Augustinus (354-430)

"Het [de gave van tongen] was een teken nodig voor die tijdsperiode. Het was bedoeld om de komst van de Heilige Geest aan te kondigen op mensen van elke tong, om aan te tonen dat het Evangelie in iedere taal op aarde verkondigd moest worden. Dit gebeurde om iets aan te tonen en daarna is het verdwenen" (*Homilies on the First Epistle of John*).

Johannes Calvijn (1509-1564)

"De gave van genezing, net zo als de andere wonderen, die de Heer voor een bepaalde tijd naar voren wilde brengen, is verdwenen om bij uitstek de prediking van het Evangelie voor altijd het belangrijkste te maken." (*Institutes of the Christian Religion*, Book IV: 19,18).

John Owen (1616-1683)

"Waar gaven die op zichzelf staand uitstijgen boven onze vermogens, wetend dat de dispensatie van de Geest al lang geleden afgelopen is en waar het nu nog door wie dan ook voorgewend wordt, daarvan kan men zeker vermoeden dat het om een

fanatische misleiding gaat" (*Works*, IV, blz 518).

Thomas Watson (ca 1620-1686)

"Zeker, er is nu net zoveel regulatie nodig als in Christus' dagen en in de dagen van de apostelen, aangezien er buitengewone gaven in de kerk waren die nu opgehouden zijn" (*The Beatitudes*, blz 140).

Matthew Henry (ca 1662-1714)

Sprekend over de 'gave van tongen' zei hij: "Deze en andere gaven van profetie, welke tekenen zijn, zijn lang geleden gestopt en aan de kant gelegd, en we hebben geen aanwijzing om een opleving van hen te verwachten, maar worden juist in plaats daarvan bepaald om de Schriften het meer zekere woord van profetie te noemen, meer dan de stemmen uit de hemel, en worden bepaald bij het acht nemen van deze [Schriften], ze te onderzoeken, en ze vast te houden ...."
(Voorwoord bij Vol. IV van zijn *Exposition of the Old Testament and New Testament*, blz vii).

Jonathan Edwards (1703-1758)

"De buitengewone gaven waren gegeven voor het fundament en de opbouw van de kerk in de wereld. Maar nadat de canon van de Schriften voltooid was, en de christelijke kerk volledig opgericht en gevestigd was, zijn deze buitengewone gaven gestopt" (*Charity and Its Fruits*, blz 29).

George Whitefield (1714-1770)

"De Charismata, de wondergaven gegeven aan de beginnende kerk ... zijn lang opgehouden" (Tweede Brief aan de Bishop van Londen, *Works*, Vol. IV, blz 167).
James Buchanan (1804-1870)

"De wondergaven van de Geest zijn lang geleden al ingetrokken. Zij werden gebruikt voor een tijdelijk doel" (*The Office and Work of the Holy Spirit*, blz 34).

Robert L. Dabney (1820-1898)

"Nadat de vroege kerk zich had gevestigd, was dezelfde noodzaak voor bovennatuurlijke tekenen niet langer aanwezig, en God Die nooit verspillend met Zijn zendingen is, heeft ze ingetrokken ... wonderen zouden indien ze gemeengoed

werden ophouden wonderen te zijn en zou door de mens als de norm beschouwd worden" ("Prelacy a Blunder", *Discussions: Evangelical and Theological*, Vol. 2, blz 236-237).

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892)

Sprekend over het ambt van de apostelen: "... een ambt dat noodzakelijkerwijze uitsterft, en terecht want de wonder krachten waren ook ingetrokken" (*Metropolitan Tabernacle Pulpit*, 1871, Vol. 17, blz 178).

Benjamin B. Warfield (1851-1921)

"Deze gaven waren ... onderscheidend voor de autoriteit van de apostelen. Ze waren onderdeel van de geloofsbrieven van de apostelen als de geautoriseerde vertegenwoordigers van God in het funderen van de kerk. Hun functie [van de gaven] behoorden uitdrukkelijk bij de apostolische kerk en zij zijn noodzakelijkerwijs tegelijkertijd met hen verdwenen. (*Counterfeit Miracles*, blz 6).

Zelfs vele Pinkstergelovigen geven toe dat de apostolische tekengaven vroeg in de kerkgeschiedenis gestopt zijn. Aangezien dat het geval is geloven we dat de volgende observatie waar is:

"Aangezien deze tekenen en gaven daadwerkelijk zijn opgehouden, ligt de bewijslast geheel bij de Charismatici om hun geldigheid aan te tonen. Te lang hebben christenen aangenomen dat de niet-Charismatici onweerlegbaar Bijbels bewijs zouden moeten leveren dat de wondergaven opgehouden zijn. Echter, niet-Charismatici hebben deze bewijslast niet aangezien het al door de geschiedenis zelf is bewezen. Het is een onweerlegbaar feit toegegeven door vele Pinkstergelovigen. Daarom moeten de Charismatici op Bijbelse wijze aantonen dat de tekengaven gedurende de kerkbedeling opnieuw zullen beginnen en dat de fenomenen van vandaag deze heroptreding zijn" (Thomas R. Edgar, "The Cessation of the Sign Gifts", *Bibliotheca Sacra*, Oct.-Dec. 1988, blz 374).

De enige "tekengaven" die na de dagen van de apostelen in de kerkgeschiedenis gevonden kunnen worden zijn sommige vreemde fenomenen geassocieerd met diverse sekten. Hieronder volgen daar de belangrijke voorbeelden van:

Montanisme

Het prominente voorbeeld van het spreken in tongen in de eeuw na de apostelen is

het Montanisme. De leider van deze beweging, Montanus, woonde in Phrygia in Klein Azië gedurende de tweede helft van de tweede eeuw. Hij beweerde dat hij de spreekbuis van de Heilige Geest was voor nieuwe openbaringen, en hij en enkelen die bij hem hoorden noemden zichzelf profeten. Twee van dezen, Priscilla en Maximella, waren vrouwen.

Van Montanus en zijn medeprofeten wordt gezegd dat ze spraken in een "extatische en waanzinnige" trance-achtige toestand, terwijl zij hun zogenaamde profetiën gaven. Het volgende is een beschrijving daarvan:

"De profeet beweerde in EEN TRANCE VAN EXTATISCH TRANSPORT gevallen te zijn, waarin ZIJN EIGEN ZELFBEWUSTZIJN WEG WAS EN ZIJN EIGEN DENKEN COMPLEET PASSIEF WAS, terwijl God geheel bezit van hem nam en door hem sprak" (Lars Qualben, *A History of the Christian Church*, blz 87).

Zij spraken alsof zij de directe spreekbuizen waren van God. Montanus zei dingen zoals: "Ik ben de Vader, het Woord, en de Parakleet; Ik ben de almachtige Here God die in een mens is neergedaald". Zelfs de vrouwen spraken alsof zij Christus waren.

Katholieke Mystici

De volgende keer dat we het "spreken in tongen" en "tekenen en wonderen" tegenkomen in de kerkgeschiedenis is in de levens van enige Rooms Katholieke "heiligen". Vineyard pastor Jack Ryle, in zijn poging om openbaring door dromen en visioenen te vinden die na de dagen van de apostelen plaatvond, is genoodzaakt om door de vreemde verslagen van de Rooms Katholieke "vaders", "heiligen" en mystici te graven. Hij noemt namen van valse leraars zoals Jerome (Ryle, *A Dream Come True*, blz 158), Thomas van Acquino (blz 165), "Sint" Benadictus (blz 198) en zelfs "Sint" Nicolaas (blz 129-131)!

Vineyard-oprichter John Wimber en Pinksterhistoricus Vinson Synan hebben hun wortels in dezelfde vreemde wateren. Wimber noemt in zijn boek *Power Evangelism: Signs and Wonders Today* (1995) de volgende Katholieke "heiligen" in een positief daglicht: Paus George de Grote, St Francis, St Dominicus, St Benedictus en St Ignatius van Loyola.

Bedenk dat de Katholieke heiligen die zogenaamd in tongen spraken en wonderen uitvoerden door de Pinkstergelovigen en de Charismatici als hun voorlopers genoemd worden. Deze "tekenen en wonderen" zijn niet verwant met wat we zien in het Nieuwe Testament maar zijn occulte of vleeselijke waanvoorstellingen.

Aangezien alle valse Evangelie door God vervloekt is, en het Roomse Evangelie van het geloof samen met de sacramenten is definitief vals, dan kunnen wonderen die gebeuren in zo'n context niet van God zijn. Paulus waarschuwde tegen valse Evangelien in de krachtigste bewoordingen: "Maar zelfs als wij, of een engel uit de

hemel, u een Evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt." (Galaten 1:8 HSV).

St. Benedictus van Nursia (ca 480-547)

Genoemd "de vader van de Westerse monikken", was een van de oprichters van het Katholieke monasticisme met de on-Schriftuurlijke en onheilige leer dat het "celibaat" de voorkeur geniet boven het huwelijk. Volgens de *Catholica Encyclopedia* verrichtte Benedictus vele wonderen, gaf profetiën door en projecteerde zelfs op astrale wijze zijn geest zodanig dat hij monniken begeleidde op hun reizen. Zijn eerste wonder was zogenaamd de "genezing" van een door zijn verpleegster gebroken aardewerken zeef. Het gaat de rondte dat in een geval waarin enige monniken Benedictus wilden vergiftigen de beker "op miraculeuze wijze in scherven viel toen hij boven het vat het kruisteken uitvoerde voordat hij het aan zijn lippen bracht". Paus Urbanus VIII zei dat Benedictus "het verdiende om nog in dit aardse leven God zelf te zien en in God alles wat onder Hem is". Dit is allemaal on-Schriftuurlijke nonsens en een ieder die "St. Benedictus" verhoogt als een voorbeeld voor de continuering van de ware apostolische "tekenen en wonderen" is geestelijk misleid.

Georg de Grote (590-604)

Was de eerste van "de echte pausen" en onder hem begint de "ontwikkeling van het absolute pausdom" (Philips Schaff, *History of the Christian Church*, I, blz 15). Hij legde de grondvesten voor dit on-Schriftuurlijke en blasfemische ambt, welk beweert het hoofd van alle kerken in de wereld te zijn. Het was deze George die de Papale staten oprichtte op het stervende karkas van het oude Romeinse Rijk, en verving daarmee het seculiere Rome door het kerkelijke Rome en bespoedigde de "christianisering van het heidendom".

De Gezegende Johannes van Parma (Angelus Clarenus) (1209-1289)

Er wordt van hem gezegd dat hij in tongen sprak. Volgens de *Catholica Encyclopedia* heeft een engel eens de mis aan hem bediend.

St. Franciscus van Assisi (1186-1226)

Was de oprichter van de Franciscaner Orde. Geboren in de familie van een rijke edelman, hoorde Franciscus toen hij in de twintig was zogenaamd een stem die hem vertelde dat hij een geruineerde kerk moest repareren. Ondergedoken met een

lading dure gekleurde gordijnen uit de winkel van zijn vader, verkocht hij het voor een hoop geld en probeerde het aan de kerk te geven. Daarna vertelde hij zijn vader dat hij niet langer onder zijn gezag stond omdat hij zichzelf aan God gewijd had. Hij wijdde zichzelf aan het "celibaat" en trouwde [daarmee] "Jonkvrouw Armoede". Zijn "broeders" namen de drie geloften van gehoorzaamheid, armoede en kuisheid aan, en reisden twee aan twee om te prediken en te bedelen. Volgens de *Catholica Encyclopedia* heeft Francis een visioen gezien met Serafs en heeft hij "de stigmata" oftewel de zichtbare wonden van Jezus in zijn eigen lichaam. In de Katholieke literatuur worden vele verhalen verteld van de vreemde omgang van Francis met dieren. In een zo'n geval riep hij de mensen van een dorp op om een wolf te voeden die hun schapen had verslonden, en noemde hem "Broeder Wolf". In een ander geval preekte hij tot zijn "kleine broeders de vogels". Francis ontving de zegen van Paus Innocent III, de brutale oprichter van de Inquisitie. De Franciscaners en de Dominicaners werden door een van Innocents opvolgers, Paus Georg IV (1227-1241), aangesteld om de Inquisitie te leiden, om met Pauselijke autoriteit de Bijbelgetrouwe christenen uit te roeien waar ze ook maar gevonden konden worden. Ze hebben gedurende een half millenium goed hun best gedaan, waarbij er een massaal spionnennetwerk (alle burgers vanaf ongeveer 14 jaar en ouder moesten zich overal in de Katholieke territoria laten inzweren als spionnen voor de Inquisitie en moesten alle overtredders aangeven) ontwikkeld werd, waarbij mannen en vrouwen opgepakt werden, in de gevangenis gezet, tot armoede gebracht, gemarteld of verbrand en dat omdat hun enige misdaad was het weigeren te buigen voor de valse leer van de Paus.

Anthony van Padua

Preekte voor Paus Georg IV in 1227, en degenen die daarbij waren en uit andere delen van de wereld afkomstig waren hoorden hem zogenaamd spreken in hun eigen talen (Bernard Bresson, *Studies in Ecstasy*, 1966). Deze zogenaamde gebeurtenis, zelfs als die echt gebeurd zou zijn, wat twijfelachtig is, zou een "wonder van horen" zijn geweest in tegenspraak met het Bijbelse wonder van spreken.

St. Dominicus (1170-1221)

Was de oprichter van de Dominicaanse Orde van Priesters en deze groep waren bij uitstek de uitvoerders van de brutale Inquisitie. Een van de doelstellingen die Dominicus voor zijn Orde had opgesteld was "de uitroeing van dwaalleer". De on-Schriftuurlijke en blasfemische "aanbidding van de rozenkrans" wordt toegeschreven aan Dominicus. De praktijk van de rozenkrans houdt het opzeggen van gebeden tot Maria in die legitiem alleen tot de Almachtige God gebeden kunnen worden. De

Dominicanen hebben beestachtig huis gehouden tegen de Albigenzen en de Waldenzen en de Anabaptisten en de Lollards en iedereen anders die weigerde te buigen voor de paus. De bloeddorst van de Dominicanen verwierf hen het stigma van 'Domini Canes' oftewel de "Lord's Dogs" [honden van de Heer] (Thomas Armitage, *A History of the Baptists*, I, blz 311-312). Het waren Dominicanen die vooraan stonden om te proberen te voorkomen dat de Bijbel vertaald zou worden in de gewone talen. Zo hebben bijvoorbeeld de Dominicanen die hun hoofdkwartier hadden in het Blackfriars [Zwarte broeders] klooster in Londen (zo genoemd vanwege de zwarte pijen die de Dominicaanse broeders droegen) een Synode uitgeroepen tegen Bijbelvertaler John Wycliffe in Engeland en hebben al het mogelijke gedaan om Wycliffe's prediking en vertaalwerk te doen stoppen. Omdat dit mislukte hebben ze ontelbare kopieën van de Wycliffe Bijbel in beslag genomen en verbrand en honderden van degenen die ze gelezen hebben werden eveneens verbrand.

St. Vincent Ferrer (1350-1419)

Had zogenaamd in 1388 een visioen van Christus "met St. Dominicus en St. Francis" waarin hij werd opgedragen om "boete" te prediken. Daarna ging hij al rondtrekkend het Rooms Katholieke sacramenten-Evangelie prediken. Zijn biografen beweerden dat "hij was begiftigd met de gave van tongen" (*Catholica Encyclopedia*). Hij vervolgde en martelde Joden om hen te dwingen zich te bekeren tot het Katholicisme.

St. Catherine of Siena (1347-1380)

Zij "kreeg mystieke ervaringen vanaf dat zij 6 was, en zag beschermengelen net zo duidelijk als de mensen die zij beschermden" (Catholicsaints.org). "Tijdens de zomer van 1370 ontving zij een aantal speciale manifestaties van Goddelijke mysteries, die culmineerden in een langdurige trance, een soort mystieke dood, waarin zij een visioen had van de hel, het vagevuur en de hemel ..." (*Catholic Encyclopedia*, 1908). "Zij leviteerde zich gewoonlijk enkele keren per dag van de vloer en sprak dan in onbekende talen. (Er wordt daadwerkelijk gezegd dat als ze een vroeg ontbijt wilde, dat de engel dan kwam en het voor haar kookte.)" (*The Charismatic Phenomenon in the Church of Rome*, door dr. Hugh Farrell, voormalig Katholiek priester.

Ignatius van Loyola (1491-1556)

Was een medeoprichter van de Jezuiten oftewel de Sociëteit van Jezus. Het is 27 september 1540 opgericht door paus Paulus III via de pauselijke bul "Regimini

militantis" en speelde een belangrijke rol bij de tegen-Reformatie. Jezuïeten deden een belofte tot volledige onderwerping aan de paus en aan de leidinggevendenden van hun orde. "laat een ieder zich ervan overtuigen dat hij die onder de gehoorzaamheid leeft , onder Goddelijke Voorziening, bewogen en geleid wordt door zijn superieur, NET ALSOF HIJ EEN LIJK WAS, dat zichzelf laat bewegen en leiden in elke richting". De Jezuïeten beraamden, en slaagden er ook vaak in, om op geweldadige wijze regeringen omver te werpen en koningen te vermoorden. Zij verkondigden een Evangelie dat de noodzaak van werken en sacramenten toevoegt aan de genade en het bloed van Christus. Loyola werd begraven in Gesu Church, het hoofdkwartier van de Jezuïeten in Rome, en daar staat een massaal monument van hem aan een kant van de kerk. Rechtsonder naast het monument staat het marmeren beeld "DE OVERWINNING VAN HET GELOOF OVER KETTERIJ" door Pietro Le Gros. Het stelt Maria voor die met geweld Luther en Johannes Huss uit de hemel gooit (hun namen staan in het beeld gegraveerd). Een kleine gevleugelde engel aan de zijkant scheurt vrolijk bladzijden uit een boek, terwijl er nog een boek klaarligt om ook vernietigd te worden. De boeken zouden de geschriften van de Reformatoren kunnen zijn of zouden hun Bijbelvertalingen kunnen zijn, die ook veroordeeld en verbrand werden door Rome.

Franciscus Xavier (1506-1552)

Was een andere oprichter van de Jezuïeten. Xavier werkte in India en Japan. Butler's *Lives of the Saints* beweert dat Xavier miraculeus in de Indonesische en Tamil talen sprak, maar als hij dat gedaan heeft dan was het een gave van de duivel want hij sprak een vals Evangelie en was toegewijd aan Maria.

Teresa van Avila (1515-1582)

"kreeg visioenen en hoorde stemmen die haar grote angsten bezorgden totdat St. Petrus van Alcantara in 1557 haar spirituele adviseur werd en haar overtuigde dat deze authentiek waren" (*The Pocket Dictionary of Saints*, blz 472). "Ook was zij gewend te leviteren en daarbij maakte ze mysterieuze geluiden diep in haar keer. Ze noemden die in die dagen niet tongen, het werd eenvoudig beschouwd als een manifestatie van een bepaald soort spirituele bezetenheid, mogelijk door een engel (Farrell, *The Charismatic Phenomenon in the Church of Rome*).

Alfonsus Marie de Liguori (1696-1787)

"ervaarde visioenen, extasen, deed profetiën die later vervuld werden en naar verluidt wonderen deed" (*The Pocket Dictionary of Saints*, blz 318). Liguori's boek

The Glories of Mary verhoogt Maria zelfs boven Jezus Christus. Hier is een voorbeeld: "Ik ben de Koningin van de hemel en de Moeder van Genade; Ik ben de vreugde van de rechtvaardigen, en de deur waardoor zondaren tot God worden gebracht. Er is geen zondaar op deze aarde zo vervloekt dat hij verstoken zou zijn van mijn genade".

Het is duidelijk dat geen van de Katholieke mystici beheerst werden door de Heilige Geest, Die "de Geest van de Waarheid" is, want ieder was toegewijd aan het valse sacramentele Evangelie van Rome en hingen allerlei andere dwalingen aan inclusief de verering van Rome's ketterse Maria.

Spreken in tongen in de 18e en de 19e eeuw

Als we bij de achttiende en de negentiende eeuw terechtkomen zien we vier prominente voorbeelden van de zogenaamde Pinkstertype fenomenen:

De begraafplaats van St. Medard

In 1731 stroomden de Rooms Katholieken van Parijs naar het graf van de Jansenist Francois de Paris op de begraafplaats van St. Medard vanwege de zogenaamde genezing van een verlamde. (De Jansenisten waren een Katholieke sekte.)

Anderen werden zogenaamd genezen, "vergezeld van stuiptrekkingen". Sommigen vielen neer als epileptici. Anderen slikten kiezelstenen, glas of zelfs brandende kolen door. Vrouwen liepen zogenaamd in de lucht. Een beschreef de scène als "kreunen, zingen, gillen, fluiten, declameren, profeteren, kattengekrijs".

De abt Becheraud huppelde rond op één been, beweerde dat zijn andere been, dat 35 centimer korter was, aan het groeien was, hoewel het been er nooit langer uitzag. Een ooggetuige beweerde dat hij had gehoord dat een van de vrouwen "aan het spreken was in een onbekende taal en dat ze iedere taal begreep die tot haar gesproken werd".

De Cevennol (of Camiscards of Franse) Profeten

De Cevennol profeten waren Hugenoten of Franse Protestanten uit het begin van de jaren 1700 waarvan gezegd werd dat zij in "tongen" spraken.

Zij beweerden te spreken door directe inspiratie van God vanuit een trance-achtige toestand:

Degenen die zo aangeraakt waren, sloegen zichzelf met de hand, vielen op hun rug, hielden hun ogen dicht, slaakten diepe zuchten, terwijl ze zo een tijdje in trance bleven, en kwamen daar weer uit met spiertrekkingen, en zij uiten alles wat in hun mond gelegd werd" (De Brueys, *Histoire du fanatisme de notre*

temps, 1692, geciteerd door Michael Hamilton, *The Charismatic Movement*, 1975).

Als zij uit hun trance kwamen hadden ze geen herinnering aan wat ze gesproken hadden. Hun ervaringen werden "vergezeld met flauwtes en bezwijmingen op welke momenten ze gevoelloos leken te zijn voor pijn en waren anderen niet in staat hun van hun vreemde prediking af te houden".

Zelfs babies zouden zogenaamd profeteren. "Een ander kenmerk van deze beweging was het plotselinge vermogen van kinderen die nog niet konden praten om toespraken te houden in perfect vloeiend Frans. In 1701 begon bijvoorbeeld een kind van ongeveer 14 maanden oud met een luide kinderstem op te roepen tot 'de werken van berouw' " (John Lacy, *A Cry from the Desert*, Londen, 1708, blz 15, geciteerd door Hamilton).

De meeste van deze profetiën bleven onvervuld.

De Irvingenieten

Edward Irving (1792-1834) was de pastor van de Regents Square Scottish Presbyterian Church in Londen, Engeland, welke behoorde tot de Church of Scotland.

In 1830 vond er in Schotland een kleine uitbraak van Charismatische fenomenen plaats. Mary Margaret MacDonald had visioenen dat Christus spoedig zou komen. Haar broers, James en George, begonnen in "tongen" te spreken. Zij beweerden dat de Here spoedig zou komen en dat het eind van de gemeentebedeling getuige zou zijn van het herstel van al de gaven van de Geest.

Irving ondersteunde deze beweging en begon in zijn Londense kerk aan de mensen te leren dat ze de Heilige Geest moesten zoeken en verwachten dat er tekenen zouden volgen, zoals spreken in tongen en profetiën. Toen sommige vrouwen in "tongen" begonnen te spreken, stelde Irving een regel in dat er alleen in één van de wekelijkse samenkomsten in tongen gesproken kon worden maar niet in de zondagochtendienst. Al spoedig begonnen de twee vrouwen te beweren dat zij hun "tongen" niet konden beheersen en renden het gebouw uit. Mary Campbell begon in tongen te spreken ondanks de regel van de pastor. Nadat dit gebeurd was liet Irving tongen en hun interpretatie toe in alle samenkomsten.

Kerkhistoricus Philip Schaff gaf de volgende beschrijving van de "tongen" bij de Irvingenieten:

"Enkele jaren geleden was ik van dit fenomeen getuige in een Irvingenietensamenkomst in New York: de woorden waren gebroken, stootsgewijs en onverstaanbaar, geuit in abnormale, onverwachte, krachtige

geluiden, in een toestand van schijnbare onbewustheid en afwezigheid, zonder enige controle over de tong, die als door een vreemde macht gegrepen leek. Een vriend en een collega -- Dr. Briggs -- die er in 1879 in de belangrijkste Irvingenietenkerk te Londen een getuige van was kreeg dezelfde indruk."(Schaff, *History of the Christian Church*; Schaff, *The Pentecostal and the Corinthian Glossolalia*", opgetekend in beknopte vorm tijdens de Proceedings of the First Meeting of the Society, New York, 4 juni 1880, in *Journal of Biblical Literature*, 51, 1930, blz xxvii-xxxii; geciteerd door Harold D. Hunter, "Beniah at the Apostolic Crossroads: Little Noticed Crosscurrents of B.H. Irwin, Charles Fox Parham, Frank Standford, A.J. Tomlinson", *Cyber Journal for Pentecostal-Charismatic Research*, <http://www.pctii.org/cyberj/cyberj1/hunter.html>).

Irving werd in april 1832 uit zijn kerk in Regent Square verbannen, waarna hij en bijna de helft van de vroegere congregeratie de "Catholic Apostolic Church" oprichten. Hij probeerde alle gaven van de Geest te herstellen evenals de "vijf-voudige bedieningen" (apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars). In november van dat jaar stelde hij 12 apostelen aan.

Irving heeft vals geprofeteerd dat de Joden terug zouden keren naar het land Palestina en dat het Duizendjarig Rijk zou beginnen in 1867.

Hij leerde dat Jezus een zondige natuur had, hoewel hij wel geloofde dat Jezus niet daadwerkelijk zondigde.

Irving geloofde in Goddelijke genezing en wees alle medische hulp af, echter drie van zijn vier kinderen stierven jong en tenminste een van hen had geholpen kunnen worden met de medicijnen die toendertijd beschikbaar waren.

In 1884 keerde Irving terug naar Schotland. Er was geprofeteerd dat hij een groot profeet zou zijn en massa's mensen zou bekeren maar hij stierf dat jaar op de leeftijd van twee-en-veertig aan een slopende ziekte. Zijn weigering om medische hulp te accepteren heeft vermoedelijk geleid tot zijn voortijdige dood.

De dominantie van de Irvingenieten bestaat nog steeds en beweerde in 1994 acht miljoen leden te hebben.

De Shakers

De Shakers zijn in ongeveer 1746 ontstaan uit de Britse Quaker beweging. In het begin werden ze de Shaking Quakers genoemd. Hun naam kregen ze als gevolg van hun schudden, draaien, en andere wilde bewegingen waarbij ze zichzelf probeerden te bevrijden van het kwaad.

De eerste leider was James Wardley, die leerde dat de leden konden communiceren met de doden.

Een van de Shakers was een vrouw met de naam Ann Lee (1736-1784), die door de congregate "Mother Ann" genoemd begon te worden en als hun leider geaccepteerd werd in 1772. Haar geschriften werden "Mother's Wisdom [Moeders Wijsheid]" genoemd.

Zij beweerde dat zij "door openbaring" het vrouwelijke aspect van Gods natuur was en dat zij de wederkomst van Christus en de Heilige Geest was. Zij beweerde dat God geen Drie-eenheid was maar een dualiteit, mannelijk en vrouwelijk.

Zij leerde dat het huwelijk niet zo geestelijk is als het celibaat, en als getrouwde stellen zich bij de groep voegden dan waren zij verplicht om celibaat te leven.

Zij leerde dat het Duizendjarig Rijk begon in 1747.

Zij beweerde dat zij op bovennatuurlijke wijze in twee-en-zeventig talen kon spreken. De vroege Shakers zongen al dansend in "tongen". Zij publiceerden zelfs "hymns" samengesteld uit "onverstaanbare en nooit gehoorde woorden".

In 1774 reisde de kleine groep Shakers vanuit Engeland naar Amerika en vestigde zich in de buurt van Albany, New York. De beweging bereikte zijn hoogtepunt rondom 1850 met ongeveer zes duizend leden in negentien gemeenschappen. Toen het 1992 was waren er nog maar zeven Shakers over.

Bewegingen die voorafgingen aan de opkomst van de Pinksterbeweging

De Pinksterbeweging was een van de vele on-Schriftuurlijke dwalingen die gedurende de tweede helft van de negentiende eeuw opkwamen uit de eindtijd-waanzin die door geheel de Verenigde Staten heen trok.

De Holiness beweging

De meeste directe voorloper van de Pinksterbeweging was de Holiness beweging. Invloedrijke leiders zoals evangelist Charles Finney en William Booth van het Leger des Heils hebben diverse vormen van de "volledige heiliging" gepromoot, beweerende dat de toegewijde gelovige in dit leven een toestand van zondeloze perfectie kan ervaren.

Hoewel er geen algemene leerstelling was, betrof de lering meestal een geloof dat de christen een "second work of grace [tweede werk van genade]" of een "second blessing [tweede zegen]" kon ervaren waarbij de zondige natuur of uitgewist was of effectief beheerst werd, en zodoende de geheel geheiligde christen boven de normale strubbelingen met de zonde geplaatst werd.

Een soortgelijke leer werd al vanaf het begin bij de Methodisten denominatie geleerd. Het heette "entire sanctification [complete heiliging]", "perfect love", "Christian perfection" of "heart purity [reinheid van hart]". John Wesley leerde deze doctrine in zijn populaire traktaat *A Plain Account of Christian Perfection* (1766). Wesley's collega, John Fletcher, noemde deze ervaring een 'baptism in the Holy Spirit [doop in de Heilige Geest] en zei dat het spirituele kracht en innerlijke reiniging bracht. In 1771 schreef hij hierover in zijn boek *Checks to Antinomianism*.

Duizenden Methodisten beweerden deze deze ervaring gehad te hebben.

De Holiness beweging is gedurende de tweede helft van de 1800's door diverse opwekkingen sterk gegroeid.

In 1867 is de National Holiness Camp Meeting Association opgericht en heeft velen beïnvloed. Sommigen samenkomsten hebben massale menigten aangetrokken en velen daarvan beweerden een "second blessing" van heiliging ontvangen te hebben.

De meeste van de vroege Pinksterleiders zijn uit de Holiness beweging gekomen. Aan het "second work of grace" hebben zij nog een crisis ervaring toegevoegd met de naam "the baptism of the Holy Spirit with the initial evidence of tongues [de doop met de Heilige Geest met als initiëel bewijs het spreken in tongen]".

De Fire-Baptized Holiness Church

Een organisatie die in het bijzonder de weg bereid heeft voor de Pinksterleer was de Fire-Baptized Holiness Association die in 1895 in Lincoln, Nebraska, opgericht werd door Benjamin Hardin Irwin. In 1898 was dit uitgegroeid tot een nationale organisatie.

Irwin was oorspronkelijk een Baptistenprediker die bekeerd was tot de holiness theologie van Wesley en begon een intensieve studie van de geschriften van John Wesley en zijn collega John Fletcher. Irwin was onder de indruk van Fletcher's lering dat de gelovige drie zegeningen nodig heeft: bekering, "entire sanctification [totale heiliging]", en "a baptism of burning love [een doop met brandende liefde]". Irwin zocht deze ervaringen en beweerde dat hij ze gevonden had. Hij noemde de derde zegen de "baptism of the Holy Ghost and fire [doop met de Heilige Geest en met vuur]", waarvan hij beweerde dat het een doop voor kracht was.

De volgende drie punten vormen het statement van geloof van de Fire-Baptized Holiness Association:

"heiliging is het tweede duidelijke en spontane werk van genade, verkrijgbaar door geloof van de kant van de volledig gerechtvaardigde gelovige"

"de Pinksterdoop met de Heilige Geest en Vuur is verkrijgbaar door een

duidelijke daad van toe-eigenend geloof van de kant van de volledig gerechtvaardigde gelovige, en het initiële bewijs van deze ervaring is het spreken in andere tongen zoals de geest geeft om uit te spreken"

"in de verzoening is goddelijke genzing inbegrepen"

De samenkomsten van Irwin werden gekemerkt door onbeheerste fenomenen zoals schreeuwen, "spreken in tongen", trances, heilige dansen, heilig gelach en stuiptrekkingen (Vincent Synan, *The Holiness-Pentecostal Tradition*, blz 52).

Uiteindelijk heeft Irwin zelfs nog meer "baptisms" ontwikkeld, zoals de "dynamite", "liddite" en "oxidite".

In tegenstelling tot zijn claim van het hebben van spiritueel dynamiet, trad Irwin in 1900 af als leider van de organisatie die hij opgericht had en bekende "openlijke en grove zonde die smaad gebracht heeft aan de kerk".

Irving werd als overziener van de Fire-Baptized Holiness Church vervangen door Joseph Hillery King (1869-1946).

Frank Sandford en Shiloh

Frank Sandford (1862-1948) bestuurdde een religieuze gemeenschap genaamd Shiloh en de Holy Ghost and Us Bible School in Durham, Maine.

Charles Parham, een prominent figuur uit de vroege geschiedenis van de Pinksterbeweging, heeft Shiloh 6 weken bezocht en heeft daarna geprobeerd zijn Bijbelschool in Topeka, Kansas, vorm te geven naar Sandfords model.

De *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt over Sandford: "Auteur, uitgever, pastor, evangelist, Bijbelschool oprichter en een utopische visionair die een hoofdrol speelde in de training van veel Holiness gelovigen die later Pinkstergelovigen zouden worden, waaronder C.F. Parham en A.J. Tomlinson".

Tegen 1904 hadden meer dan vijfhonderd mensen zich bij Sandford in Shiloh gevoegd. Zij hebben al hun geld en bezittingen gedoneerd aan de organisatie en leefden gemeenschappelijk. Het doel daarvan was het trainen en uitzenden van missionarissen die wonderbaarlijke krachten zouden doen.

In het begin van zijn bediening was Sandford pastor in Baptistenkerken, maar na het aannemen van de Holiness doctrine tijdens een Methodisten kampsamenkomst verliet hij de Baptisten. Door contacten met de Christian and Missionary Alliance nam hij de dwaling aan dat lichamelijke genezing gegarandeerd wordt door de verzoening. Uiteindelijk nam hij het geloof aan dat aan het eind van de tijd God de kudde van Christus zou scheiden van die van de antichrist door middel van "tekenen,

wonderen en machtige daden". Sandford streefde naar een terugkeer van het "apostolische leven en de bijbehorende kracht".

In 1984 begon Sandford een periodiek uit te geven met de naam *Tongues of Fire*. Verschillende van Sandfords studenten beweerden in tongen te spreken, en er werd gezegd dat Sandford zelf ook geloofde in het herstel van tongentaal, tenminste tot 1901. Dat was het jaar dat hij A.J. Tomlinson doopte met zijn "restored baptism [herstelde doop]". Tomlinson richtte later de Church of God of Prophecy op.

Uiteindelijk beweerde Sandford Elia, David en de Messias te zijn. Hij beweerde ook een van "de twee gezalfden" uit Zacharia 4:14 te zijn. De Belofte die 515 van Sandfords volgelingen tekenden bevatte zeven punten. Het vijfde punt was als volgt:

'Ik geloof niet alleen in de Vader - de enige Potentaat - en in Jezus Christus - de Koning wiens duizendjarige regering dient om de wereld voor te bereiden voor de grote God - maar ook in de profeet-prins-priester die het Koninkrijk moet voorbereiden voor de Christus; ik geloof in de man die als profeet in de Bijbel 'Elia' wordt genoemd, en als prins 'David' wordt genoemd en als priester 'Tsemach' of 'De Tak' wordt genoemd. Ik geloof dat F.W. Sandford van Shiloh, Maine, U.S.A., de waarheid vertelt wanneer hij verkondigt dat God tegen hem zei: 'Elia is hier. Getuig' en nogmaals: 'Ik heb David gevonden', woorden die worden uitgesproken als zijnde op hem persoonlijk van toepassing. Ik geloof in hem en accepteer hem als zodanig' ("The Pledge", *The Everlasting Gospel*, uitgegeven door Frank Sandford, 31 mei 1904, www.fwselijah.com/the1.htm).

Sandford waarschuwde dat ieder individu die hem afwees als boodschapper van God en weigerde zijn speciale doop te ontvangen in de hel geworpen zou worden. In *The Everlasting Gospel*, 27 nov. 1901, schreef Sandford:

" ... als de boeken geopend worden zal iedere man, vrouw of kind die deze man, deze beweging, deze kerk of deze doop afgewezen heeft, overgegeven worden aan een poel van vuur die gevoed wordt door zwavel, waar de 'rook van hun pijniging' voor eeuwig op zal stijgen voor God, en aan hun zal nooit de minste genade bewezen worden. God zal naar ze kijken en ze bespotten en zeggen: 'Jullie bespotten Mijn boodschapper, Ik heb jullie in Mijn boek gezegd dat Ik zal spotten als de tijd van jullie angst komt, Ik ben een God van waarheid.'"

In een niet-gedateerd pamflet getiteld *Scriptural and Authorative Baptism* schreef Sandford:

" ... Er is niet de geringste kans dat een mens kan ontsnappen aan de wraak van God, die na de mogelijkheid gehad te hebben om deze doop aan te nemen, deze beslist en aanhoudend blijft weigeren. Oh, maar u zegt: 'Ik ben al eens gedoopt'. Het kan mij niet schelen of u wel twintig keer gedoopt bent. U bent nooit gedoopt door de man die God gestuurd heeft als Zijn heraut van Zijn

Komst, en u kunt nooit voorbereid zijn om in de tegenwoordigheid van God te komen tenzij u die doop ondergaan heeft ..."

Sandford beweerde dat het koninkrijk van God zoals dat beloofd is in Daniël 2:44 op 2 oktober 1902 gevestigd is in Jeruzalem.

In 1905 heeft Sandford twee boten aangeschaft, een schoener die hij de naam Coronet gaf, en een barkentijn die hij de naam Kingdom gaf.

In 1911, tijdens een poging tot een missionaire reis naar Afrika en Groenland, heeft de Kingdom voor de Afrikaanse kust schipbreuk geleden, en is iedereen overgezet op de Coronet. Sandford had de leiding en door het nemen van dwaze beslissingen die hij toeschreef aan de leiding van God zijn op de terugweg enkele van zijn bemanningsleden door gebrek aan voedsel en water overleden en sommige anderen waren bijna dood. De Coronet keerde terug in Portland, Maine, op 21 oktober 1911 en op 1 november waren er in totaal 9 mensen uit de Shiloh-gemeenschap dood als gevolg van de noodlottige zendingsreis. In december 1911 werd Sandford aangeklaagd voor doodslag en kreeg 10 jaar gevangenisstraf in een staatsgevangenis in Atlanta, Georgia, opgelegd. Hij werd vrijgelaten in 1918. In 1921 woonden er nog steeds enkele honderden mensen in Shiloh maar Sandford ontmantelde de organisatie en ging in afzondering leven in het noorden van de staat New York en werd tot aan zijn dood in 1948 nog slechts "zelden gezien door de getrouwen".

Ik heb samen met Pastor Bobby Mitchell jr van de Mid-Coast Baptist Church uit het nabije Brunswick, Maine, Shiloh bezocht. Het hoofdgebouw, Shiloh Chapel, wat gebruikt werd als een samenkomstruimte voor de gemeente en ook een kantoor en leefruimten voor Sandford bevat, staat er nog steeds en is nog steeds in gebruik door een of andere onafhankelijke kerk. Het is gesitueerd op een heuvel met uitzicht op een heerlijk groen dal. We kregen toestemming om in de gebedstoren naar boven te gaan, waar de Shiloh-gemeenschap gedurende vele jaren in diensten van 24 uur per dag gebeden hebben. In de woonkamer op de begane grond bevindt zich een groot schilderij van de Coronet, en in Sandford's kamer bevindt zich een kleiner schilderij van de Coronet weergegeven als de punt van een pijl met de inscriptie "The arrow of God's deliverance to the nations [De pijl van Gods verlossing voor de volken]". Een bovenkamer die door Sandford gebruikt werd is heden ten dage ingericht als een klein museum. Op een dressoir staat een kopie van de American Standard Versie van 1901 [Bijbel-versie]. Het is apart dat in een tijd waarin eigenlijk alleen modernisten en sekteleiden de moderne versies gebruikten, de ASV gebruikt werd door een man die beweerde Eliah en de Messias te zijn.

John Dowie en Zion City

John Alexander Dowie (1847-1907) wordt wel "the father of healing revivalism in America [de vader van de genezingsopwekking in Amerika]" genoemd (David Harrel, *All Things Are Possible*, blz 13). Hij geloofde dat hij aan het voorfront van een beweging van eindtijd apostolische wonderen stond.

Dowie leerde dat genezing beloofd wordt in Christus' verzoening en stond er op dat degenen die geloofsgenezing zochten af zouden zien van alle medische hulp. Hij beweerde dat God Zijn mensen niet met ziekte zou belasten en hij beschouwde apothekers en artsen als instrumenten van de duivel. Zijn magazine, *Leaves of Healing* [Bladeren van Genezing], had een brede internationale invloed.

Dowie leidde genezingsdiensten vlak naast de hoofdingang van de 1893 Chicago World's Fair, "recht tegenover sommige van de meest populaire attracties zoals de

John Dowie en vrouw - 1903

Buffalo Bill Wild West Show" (*The Life and Ministry of John Alexander Dowie*, www.truthinhistory.org/Dowie.htm). Als gevolg van het door de genezingskomsten ontstane geroezemoes opende Dowie "healing homes" om honderden mensen te kunnen behandelen.

In 1895 kocht Dowie ongeveer 60 kilometer ten noorden van Chicago langs de kust van Lake Michigan 6800 hectare landbouwgrond en begon daar het 15 vierkante kilometer grote Zion City te bouwen "waar doctoren, geneesmiddelen en duivelen niet toegelaten werden".

Dit was de thuisbasis van Dowie's Christian Catholic Apostolic Church.

Zion City was een geplande religieuze theocratie met straten en boulevards, parken, een golfterrein en een haven. Het had zijn eigen electriciteitscentrale, een steenbakkerij en een houtzagerij. Het had een supermarkt en een postkantoor met eigen Zion-postzegels. Het huisvestte de Zion Bank, de Zion Investment Company, de Zion Candy Factory, de Zion Lace Factory (in zijn geheel overgebracht uit

Nottingham, Engeland), de Zion Cookie Factory, het Zion Publishing House, de Zion Boarding Houses, het Zion Hotel, het Zion College, en de 7000 zitplaatsen tellende Zion Tabernacle.

Dowie hield vast aan de valse leer dat het Anglo-Saksische ras afstamde van Israël. Hij schreef: "Ik geloof dat het Anglo-Saksische ras de zonen van Isaac zijn. Ik geloof dat het Britse en Amerikaanse volk één groot Israël vormen, niet Juda. Dat zij de afstammelingen van de tien stammen van Israël zijn." (*Leaves of Healing*, 11 okt. 1895).

Dowie geloofde dat alle mensen uiteindelijk gered zouden worden. In een brief aan zijn vrouw schreef hij: "Ik weet dat Gods genade nooit stopt, en dat Hij uiteindelijk alles goed zal maken" (Philip Cook, *Zion City, Illinois: Twentieth-Century Utopia*, 1996, blz 19).

Dowie pleitte voor het gebruik van de Revised Version van 1881 dat gebaseerd is op het corrupte Westcott en Hort Greek New Testament.

Als gevolg van zijn dispensationele verwarring eiste Dowie van zijn volgelingen dat ze het eten van alle varkensgerechten nalieten. Varkensboeren die zich bij zijn sekte aansloten moesten dat beroep opgeven.

Dowie regeerde op autocratische wijze over Zion City en stond bekend om financiële onverantwoordelijkheid en een liefde voor persoonlijke luxe, wat er uiteindelijk voor zorgde dat het instituut bankroet raakte.

In juni 1901 beweerde Dowie dat hij Elia de Hersteller was, en in 1904 "vertelde hij zijn volgelingen mee te bouwen aan het volledige herstel van het apostolische christendom en openbaarde dat hij goddelijk aangesteld was als de eerste apostel van een vernieuwde eindtijdkerk" (*Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, eerste editie, blz 249).

Helaas had Dowie's valse leer serieuze consequenties binnen zijn eigen familie. Toen zijn enige dochter, Esther (Dowie had één dochter en één zoon), ernstig verbrand was na het per ongeluk omstoten van een alcoholamp, heeft hij een van zijn volgelingen weggestuurd omdat die probeerde haar pijn te verzachten met vaseline.

Velen die naar Dowie's geloofsgenezingshuizen kwamen stierven zonder enige medische verzorging aan hun ziekten. Zijn eigen koetsier, Carl Struck, stierf in 1902 aan longontsteking (Cook, *Zion City*, blz 120). Handig genoeg zei Dowie dat het gebrek aan genezing altijd het resultaat was van zonde.

In de laatste paar jaar van zijn leven werd Dowie beschuldigd van seksuele onregelmatigheden en alcoholisme. Zijn vrouw en zoon beschuldigden hem van ongepastheid en raakten vervreemd van hem. "Zij verklaarde dat ze de General Overseer [hoofd toezichthouder, Dowie] en juffrouw Hofer diverse keren samen

aangetroffen had in wat volgens haar twijfelachtige omstandigheden waren" (Cook, Zion City, blz 201).

Dowie kreeg in september 1905 een verlammende beroerte, en toen hij in Jamaica en Mexico aan het herstellen was, werd Zion City van hem afgenomen door een opstand geleid door Wilbur Glenn Voliva, de man die Dowie als plaatsvervanger had aangesteld.

In 1906 werd Zion City bankroet verklaard.

De laatste 6 maanden voor zijn dood bevond Dowie zich in een staat van totale moedeloosheid.

Ondanks Dowie's ketterse leringen en on-Bijbelse bediening heeft hij wel de weg voor de Pinksterbeweging voorbereid.

Dowie geloofde dat de tongengave zou worden hersteld. In 1897 schreef hij:

"Ik geloof dat sommigen van jullie in een nieuwe tong gaan spreken. Jullie gaan een tong krijgen die de Heer zal prijzen, voor een nieuwe zegen die is gekomen over jullie huizen, en Hij geeft ons nieuwe tongen. We hebben nog niet alles ontvangen, dat is waar, maar Hij geeft het woord van wijsheid, en het woord van kennis, en geloof, en gaven van genezing, en werkingen van wonderen, en profetie en onderscheiding van geesten, en Hij zal ons op zijn tijd tongen en interpretatie van tongen geven. Dat zal Hij zeker doen. Dat zal op de juiste tijd komen" (*Leaves of Healing*, 10 april 1897; geciteerd van *Voice of Healing*, Gordon Lindsay, redacteur, mei 1949).

De *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* bevestigt dat Dowie "een belangrijke voorloper van de Pinksterbeweging" was.

Dowie's theologie van de wonderen van de laatste dagen (latters-day miracles) hebben de weg bereid voor de Pinksterbeweging, en vele van de bekende Pinksterevangelisten kwamen bij Zion City vandaan en tientallen van Dowie's volgelingen hebben zich nadien aangesloten bij de Assemblies of God (AOG) tijdens diens oprichting in 1914. Drie van de acht oorspronkelijke leden van de AOG Raad kwamen van Zion City.

Onder degenen die uit Zion City kwamen en invloedrijk werden in de Pinksterbeweging zijn F.F. Bosworth, John Lake, J. Rosewell Flower, Daniel Opperman, Cyrus Fockler, Fred Vogler, Marie Burgess Brown, William Piper, F.A. Graves, Lemuel Hall, Martha Robinson, Gordon Lindsay en Raymond Richey.

De invloedrijke Assemblies of God pastor Gordon Lindsay schreef Dowie's biografie en gaf hem eer voor het aansturen van "een groep mannen van geloof die daarna krachtige bedieningen hebben gehad", daarmee refererend aan generaties van Pinksterpredikers.

De geboorte van de Pinksterbeweging

Aan het eind van de negentiende eeuw was het podium klaar voor de geboorte van de Pinksterbeweging.

De Holiness beweging had voor een geroezemoes aan geestelijke opwinding gezorgd en een verlangen naar "second blessings" en "second baptisms". Mannen zoals John Dowie en Frank Sandford hadden de weg bereid met hun nadruk op goddelijke genezing, het verwachten van een eindtijd wonderen opwekking en het opnieuw in gebruik komen van de apostolische tekengaven, inclusief het spreken in tongen, en een herstel van de ambten van apostel en profet.

Charles Parham

Hoe je het ook bekijkt, Charles Parham (1873-1929) is een spilfiguur in de geboorte van de Pinksterbeweging. Hij was geordineerd als Methodist maar "verliet de organisatie na onenigheid met zijn geestelijke meerderen" (Larry Martin, *The Topeka Outpouring of 1901*, blz 14).

In een rusteloze zoektocht naar geestelijke leiding bezocht hij de bedieningen van een aantal vreemde holiness, faith-healing en Latter-Rain leraars, waar hij overigens ook diverse dwaalleren oppikte, en die uiteindelijk allemaal samenbracht in zijn Pinkstertheologie.

Net voor de eeuwwisseling heeft Parham de samenkomsten van Benjamin Irwin, de oprichter van de Fire-Baptized Holiness Church, bestudeerd en was diep onder de indruk van Irwin's "third blessing"-leer (de zegen van redding, de zegen van kracht en de zegen van zondeloze perfectie). Zoals we gezien hebben leerde Irwin dat het noodzakelijk is voor de christen om de "doop van vuur" te zoeken voor kracht en perfectie. Dit verband wordt door Pinksterhistoricus Vinson Synan als volgt beschreven:

“DE FIRE-BAPTIZED HOLINESS CHURCH DIENDE ALS EEN BELANGRIJKE SCHAKEL IN DE KETTING DIE LATER DE MODERNE PINKSTERBEWEGING OPLEVERDE. Door te onderwijzen dat de doop met de Heilige Geest een ervaring was die los stond van en volgend op de heiliging, legde het de fundamentele leerstellige premisse van de latere beweging. Het is waarschijnlijk dat Charles F. Parham, de man die in 1901 de Pinksteropwekking in Topeka, Kansas, op gang bracht, van Irwin het basisidee ontving van een afzonderlijke doop van de Heilige Geest volgend op de heiliging. In feite promootte Parham in 1899 enige tijd de 'vuurdoop' in zijn tijdschrift *Apostolic Faith*”(Synan, *The Holiness- Pentecostal Tradition*, blz 59).

Parham adopteerde de dwaalleer van vernietiging van zijn Quaker schoon-

grootvader, David Baker, daarbij de eeuwigdurende straf voor de goddelozen ontkennd en in plaats daarvan gelovend dat de ongeredden vernietigd zouden worden in de hel.

In 1898 kwam Parham onder de invloed van de al eerder genoemde Frank Sandford, en in 1900 reisde Parham naar Chicago om de bediening van John Dowie te bestuderen en Zion City nader te onderzoeken.

Net zo als Sandford en Dowie, leerde Parham dat lichamelijke genezing het geboorterecht van de christen is en hekelde hij het gebruik van medicijnen en artsen. Hij beweerde dat het altijd Gods wil was om ziekte te genezen. In de uitgave van zijn tijdschrift *Apostolic Faith* van 13 september 1899 beantwoordde Parham de vraag of de Bijbel het gebruik van medicijnen verbiedt, door uit te roepen "Wij zeggen van wel, zeer nadrukkelijk WEL" (nadruk van hem).

Een uitgave van het *Christian History* magazine (Nummer 58, Vol XVII, No 2, 1998) bevat een foto van Parham en zeven van zijn volgelingen staand op de trappen van het gerechtsgebouw van Carthage, Missouri. Het is het jaar 1906 en Parham houdt een vlaggemast met spandoeken waarop "Apostolische Eenheid" staat vast. De anderen houden spandoeken vast met daarop "Waarheid, Geloof, Leven, Overwinning, GEZONDHEID". Zij maakten daar een statement van hun leerstellige geloof dat gezondheid gegarandeerd is voor het christelijke leven.

Parham was de eerste Pinksterprediker die een gebed uitsprak over een zakdoek en die verstuurde naar ieder die belang had bij zijn bedieningen (James Goff Jr., *Fields White Unto Harvest*, blz 104).

Ondanks zijn leer dat het altijd Gods wil was om te genezen en dat medicijnen en doktoren moesten worden vermeden, stierf een van Parham's zonen op 1-jarige leeftijd als gevolg van een ziekte die niet genezen werd. Hij stierf om precies te zijn 2 maanden na de uitbraak van "tongen" in Parham's Bethel Bible School te Topeka. Een andere zoon stierf op 37-jarige leeftijd. De meesten die de diensten van Parham bezochten werden niet genezen. In oktober 1904 stierf het negen jaar oude meisje Nettie Smith. Haar vader was een fervente volgeling van Parham en weigerde medische behandeling voor zijn dochter. De dood van het kleine meisje keerde de lokale publieke opinie tegen Parham omdat haar ziekte behandelbaar was en de gemeenschap haar dood onnodig achtte.

Parham heeft gedurende zijn leven zelf aan verscheidene ziekten geleden en was soms te ziek om te prediken of te reizen. Hij heeft bijvoorbeeld de gehele winter van 1904-05 ziek op bed gelegen (James Goff Jr., *Fields White Unto Harvest*, blz 94), in tegenspraak met zijn eigen leer dat genezing inbegrepen is in Christus's verzoening.

In de uitgave van 22 maart 1899 van het blad *Apostolic Faith* somde Parham zijn geloof als volgt op: "redding door geloof; genezing door geloof; het opleggen van

handen met gebed; heiliging door geloof; de (premillenium) komst van Christus; de doop met de Heilige Geest en vuur die de Bruid verzegelt en de gaven schenkt".

Dus we zien hier de combinatie van de diverse dwaalleringen die hij op zijn reizen verzameld heeft.

Parham geloofde ook in de uitroeing van de ongeredden. Hij leerde dat er twee aparte scheppingen waren, en dat Adam en Eva van een ander ras waren dan mensen die zogenaamd buiten de Tuin van Eden leefden. De mensen van het eerste ras hadden geen zielen, beweerde hij, en dit mensenras zonder zielen was vernietigd in de Vloed (van Noach). Parham geloofde dat alleen diegenen die de Geestesdoop van de Latter Day hadden ontvangen en in tongen spraken zouden behoren tot de Bruid van Christus en zouden worden "verzegeld voor het Bruiloftsmaal van het Lam" en dat dezen een speciale positie van autoriteit zouden hebben bij Christus' terugkomst. Hij geloofde in een gedeeltelijke opname, allen voor de in tongen sprekenden.

Van John Dowie heeft Parham de dwaalleer overgenomen dat de Anglo-Saksen Israël zijn.

Hij ging vaak om met de Ku Klux Klan en geloofde dat huwelijken tussen verschillende rassen de vloed van Noach veroorzaakt hebben (Martin, *The Topeka Outpouring of 1901*, blz 19). Parham geloofde niet dat zwarte mensen verzegeld konden worden als deel van de Bruid van Christus.

Na zijn bezoeken aan Dowie en Sandford heeft Parham de BETHEL BIBLE SCHOOL IN TOPEKA KANSAS opgericht. Het was vormgegeven naar de bediening van Sandford en werd in oktober 1900 in een gebouw van 30 kamers genaamd "Stone's Folley" geopend. Het heette zo omdat de eigenaar, waarvan de naam Stone was, niet in staat bleek het gebouw af te maken voordat hij failliet ging.

Parham was er van overtuigd dat de Latter Rain uitstorting van tekenen en wonderen de terugkomst van Christus zou voorafgaan, en hij geloofde dat spreken in tongen het bewijs is voor de doop met de Heilige Geest. Hij geloofde verder dat de tongen bestaande aardse talen waren die zendelingen in staat zou stellen om het Evangelie tot aan het einde der aarde te verkondigen zonder dat zij buitenlandse talen moesten leren. Volgens de leer van Parham zouden degenen die de Latter Rain doop zouden ontvangen de bruid van Christus vormen en met Hem regeren bij Zijn komst.

Parham drong er bij zijn studenten op aan om deze ervaring te zoeken, en in deze context legde hij op 1 januari 1901 zijn handen op een van zijn Bijbelschool studenten, AGNES OZMAN, en zij begon zogenaamd in het Chinees en later het in het Boheems te spreken. Zij sprak terwijl ze in een trance was (*Topeka State Journal*, 9 jan. 1901).

Direkt daarna begonnen Parham en anderen van de kleine Bijbelschool ook zogenaamd in tongen te spreken. Zij beweerden zelfs dat er gespleten tongen van vuur verschenen boven de hoofden van de tongensprekers.

Parham zei dat taalprofessoren en andere linguïstiek opgeleide mensen bevestigden dat de tongen die de studenten spraken bestaande talen waren, maar dat is nooit bevestigd. Journalisten van die tijd beschreven het fenomeen als "gebrabbel".

De enige daadwerkelijke registratie die we hebben van een van de "tongen" gesproken door Parham's studenten is geschreven door een verslaggever van het *Topeka State Journal*. Ik heb een kopie daarvan gevonden tijdens een bezoek aan de Kansas State Historical Society.

"Dhr. Parham riep Miss Lilian Thistlethrate [Thistlethwaite] de kamer binnen en vroeg haar of ze wat kon praten. Aanvankelijk antwoordde ze dat de Heer haar niet had geïnspireerd om iets te zeggen, maar al snel begon ze vreemde woorden uit te spreken die als volgt klonken: 'Euossa, Euossa, use rela sema calah mala kanah leulla ssage nalan. Ligle logle lazie logle. Ene mine mo, sah rah el me sah rah me'. Deze zinnen werden vertaald met de betekenis: 'Jezus is machtig om te redden', 'Jezus is klaar om te horen' en 'God is liefde' ('Hindoo en Zulu zijn beide vertegenwoordigd op de Bethel School', *Topeka State Journal*, 9 jan. 1901).

Ligle logle lazie logle!!!! Ene mine mo!!!! Dit is precies het type "tongen" die ik tientallen keren gehoord heb op Pinkster en Charismatische samenkomsten in diverse delen van de wereld, maar het is kinderlijke nonsens.

In 1914 probeerde Charles Shumway ijverig om bewijs te vinden om te bewijzen dat de vroege Pinkstertongen echte talen waren, maar het lukte hem niet om ook maar één persoon te vinden om de beweringen die gemaakt waren te onderbouwen (James Goff, Jr., *Fields White Unto Harvest*, Fayetteville: University of Arkansas Press, 1988, blz 76).

"In zijn Ph.D. proefschrift uit 1919, veroordeelde Shumway de plaatselijke *Houston Chronicle* wegens goedgelovige berichtgeving en verklaarde dat 'brieven beschikbaar zijn van verschillende mannen die op dat moment in of nabij Houston overheidstolken waren [toen Parham daar een Bijbelschool leidde], en zij zijn unaniem in het ontkennen van alle kennis van de vermeende feiten'" (Goff, blz 98).

Na het onderzoeken van de "tongen" die waren gesproken bij de Azusa Street missie geleid door William Seymour, concludeerde Holiness leider W.B. Godbey dat het géén talen waren (G.F. Taylor, *The Spirit and the Bride*, Falcon, NC: van de auteur, 1907, blz 52).

De *Rocky Mountain Pillar of Fire* (een uitgave van de holiness beweging) van 12 september en 14 november 1906 bevatten de volgende verslagen:

“Deze hindoe kan in zes verschillende talen spreken en zegt dat hij er nog nooit een heeft gehoord tijdens de 'Tongue meeting'. Een van de talen die hij kan spreken is Arabisch en sommige mensen op die bijeenkomsten beweren die taal te spreken, maar hij zei dat het klonk als een heleboel kalkoenvreeters ”(12 september 1906).

'Een heer, die jarenlang aan het hoofd stond van een zendingswerk in India, is net in Los Angeles geweest met de bedoeling enkele zendelingen voor zijn vakgebied te bemachtigen die beweren de gave van tongen te hebben. Hij kwam terug en zei dat hij niemand kon vinden die echt kon spreken in een van de talen van India waarmee hij bekend is ”(14 november 1906).

Vele taalkundigen hebben de "tongen" van de Pinkstergelovigen en de Charismatici bestudeerd en zijn tot dezelfde conclusie gekomen. William J. Samarin, professor in de linguïstiek aan de Universiteit of Toronto, somde zijn onderzoek als volgt op:

“Gedurende een periode van vijf jaar heb ik deelgenomen aan bijeenkomsten in Italië, Nederland, Jamaica, Canada en de Verenigde Staten. Ik heb oude-stijl Pinkstergelovigen en neo-Pinkstergelovigen gezien; Ik ben zowel in kleine bijeenkomsten in privéwoningen als in gigantische openbare bijeenkomsten geweest; Ik heb veel cultureel verschillende omgevingen gezien zoals de Puerto Ricanen van de Bronx, de slangenbeheerders van de Appalachen ... Russische Molakanen in Los Angeles. ... Het is uiterst twijfelachtig of de vermeende gevallen van xenoglossie [talen] onder Charismaten echt zijn. Elke keer dat iemand probeert ze te verifiëren, merkt hij dat de verhalen sterk vertekend zijn of dat de 'getuigen' taalkundig incompetent of onbetrouwbaar blijken te zijn . ...

GLOSSOLALIE LIJKT OP EEN BEPAALDE MANIER INDERDAAD OP TAAL , MAAR DIT IS ALLEEN OMDAT DE SPREKER (ONBEWUST) WIL DAT HET TAAL IS . TOCH ONDANKS OPPERVLAKKIGE OVEREENKOMSTEN, IS GLOSSOLALIE FUNDAMENTEEL GEEN TAAL ”(Samarin, *Tongues of Men and Angels*, 1972, blz Xii, 112, 113, 227).

The Gospel Message, in oktober 1906 gepubliceerd in Kansas City, bevat het volgende getuigenis:

"We kenden meneer Chas. Parham van vele jaren geleden, en toen hij Kansas City bezocht met zijn arbeiders nadat hij zijn uitspraken had gedaan over de geweldige zegen die naar zijn school in Topeka was gekomen, nodigden we hem uit om ons met zijn volgelingen te bezoeken en ons over deze ervaring te vertellen. Ze kwamen inderdaad, en vóór de bijeenkomst vertelden we hem dat

er aanwezig waren die Spaans, Duits, Arabisch en Zweeds konden spreken, en dat als iemand van zijn volgelingen in andere talen (tongen) kon spreken, we ze graag in één of meerdere van deze talen zouden horen: ze hadden die avond echter geen vrijheid om dat te doen, maar vertelden iets over hun ervaringen uit het verleden, en over hun vreemde geschriften die waren gerapporteerd als het werk van de Heilige Geest. Toen we de heer Parham echter nadrukkelijk en in het openbaar vroegen of hij zeker wist of deze geschriften van de Heilige Geest waren, of alleen maar krabbels, zei hij openhartig dat hij het niet wist, maar dat hij ze liet onderzoeken of zou laten onderzoeken, maar een rapport van een dergelijk onderzoek heeft ons nooit bereikt "(herdrukt uit Larry Martin, *Skeptics and Scoffers*, blz 47-48).

Dit doet ons denken aan dat iedere keer dat iemand probeert om objectief de Pinkstertongen of genezingen of andere "tekenen en wonderen" te testen, de fenomenen of compleet nep of vreemd illuster blijken te zijn. De meest verbazende tekenen en wonderen gebeuren ergens ver weg of lang geleden en zijn niet verder verifieerbaar.

In 2002 bezocht ik de Kansas State Research Library in Topeka en kreeg daar een foto van het gebouw waar Parham zijn Bible School had. (Het is door een brand in december 1901 verwoest.) Ik vond ook enige oude krantenartikelen en andere documenten over Parham's school, waarvan ik in het hieronder volgende gedeelte citeer.

Twee artikelen geven het getuigenis van S.J. Riggins weer, een student die de school verlaten had, beweerende dat de andere studenten alleen maar "brabbeltaal" spraken.

"Ik geloof dat ze allemaal gek zijn', zei meneer Riggins tegen een verslaggever van *Capital*. 'Ik heb nog nooit zoiets gezien. Ze renden pratend en gebarend door de kamer en gebruikten deze vreemde en zinloze taal waarvan ze beweren dat het het woord van de Allerhoogste is. ... Ik geloof niet dat hun zinloze jargon iets betekent. Ik probeer een oprechte christen te zijn. ... Toen ik vandaag de gemeente verliet, vertelde ik zo eerlijk mogelijk waarom ik dat deed.' ... de heer Riggins zei dat een deel van Miss Auswin's [Ozman's] geschriften, waarvan ze beweerde dat ze geïnspireerd waren, aan een Chinees hier in Topeka waren voorgelegd met de oprechte bedoeling om te zien of hij zou het kunnen vertalen. Hij stak zijn hand op en zei: 'Me no understand. Takee to Jap.' De heer Riggins vertelde dit verhaal zonder een spoor van lichtzinnigheid en als hij er uiteindelijk humor in gestopt had, gebeurde het onbewust, want hij leek vreselijk serieus "(*Topeka Daily Capital*, 6 januari 1901).

“Ze begonnen aanspraak te maken op de gave van tongen en de gave van onderscheidingsvermogen, en ieder sprak een ander soort gebrabbel, beweerend door God geïnspireerd te zijn en dat ze in een van de buitenlandse talen spraken. ... Ik was er niet van onder de indruk en kon zien dat de leerlingen van de school door hun fanatisme tot dit uiterste waren geleid. Ik besloot uiteindelijk om de school te verlaten. Dienovereenkomstig ging ik afgelopen zaterdagochtend weg, maar voordat ik ging, riep ik de maten uit het gebouw bij elkaar en legde hun uit wat de redenen waren dat ik wegging. Ik vertelde hen dat ze onder invloed waren van de boze, en dat het beste wat ze konden doen was om de school te verlaten, zoals ik deed. Ze lachten me allemaal uit, en ik verliet de school en ben niet van plan terug te keren. '..."

“Ongeveer vijftien leden van de kolonie hebben nu de gave van tongen gekregen en toen een verslaggever van de State Journal vanmorgen op de school op bezoek kwam werd elk van de begunstigen opgeroepen en spraken een paar zinnen in vreemde en onnatuurlijke buitenlandsachtige woorden waarvan ze de betekenis noch de taal waartoe ze behoorden, kennen. ... Het is een eigenaardig gezicht om een hele kamer vol mannen en vrouwen van de school in het rond te zien zitten, af en toe uitbarstend in korte opwellingen van gepraat in een van de vele talen die ze beweren te spreken, en ze te zien schrijven in de eigenaardige en niet te begrijpen hiërogliefen waarvan ze denken dat ze de karakters zijn van woorden in het Syrisch, Chinees, Japans, Arabisch en andere talen” (*Topeka State Journal*, 7 januari 1901).

Wij zijn er van overtuigd dat Riggins juist was in zijn beoordeling dat Parham en zijn studenten brabbeltaal spraken en onder invloed van de boze fanaticisme aan het bedrijven waren.

Lees deze beschrijving van Parham over wat zijn studenten aan het doen waren op de dag dat Ozman haar carrière in spreken in tongen begon:

"De volgende dag ben ik naar de stad gegaan, en toen ik terug kwam vond ik ALLE STUDENTEN ZITTEND OP DE GROND EN IN ONBEKENDE TALEN SPREKEND, GEEN TWEE SPRAKEN DEZELFDE TAAL, EN GEEN VERSTOND DE TAAL VAN ZIJN BUURMAN" (*Topeka Mail Breeze*, 22 Feb 1901).

Dit is precies tegengesteld aan wat de Bijbel leert over het gebruik van tongen. De "tongen" van de Bethel Bible School in januari 1901 bestond uit wanorde, waarvan de Bijbel zegt dat het niet van God is (1 Korinthiërs 14:33). De Bijbel leert dat tongen niet gebruikt mogen worden tenzij zij geïnterpreteerd worden en zelfs dan moet de gave door slechts één spreker tegelijk uitgeoefend worden (1 Korinthiërs 14:23-28). Verder is het vrouwen verboden te spreken (1 Korinthiërs 14:34).

Parham beweerde dat Ozman gedurende 3 dagen niet in staat was om in het Engels

te spreken na haar eerste ervaringen met het spreken in tongen. Volgens haar eigen getuigenis "konden we vaak alleen praten in andere tongen" (Martin, *The Topeka Outpouring of 1901*, blz 88).

In tegenstelling daarmee leert de Bijbel dat een echte profeet of tongentaalspreker zichzelf onder controle heeft. "En de geesten van de profeten zijn aan de profeten zelf onderworpen." (1 Korinthiërs 14:32).

Ozman's onbeheersbare "tongen" waren niet van God.

Het gebrek aan controle over de 'tongen' is ook beschreven door Lillian Thistlewaite, eveneens een student van Parham's Bible School:

'Mijn tong begon dik te worden en grote golven van gelach welden op in mijn hart. Ik kon niet langer lovende woorden meer bedenken, want mijn geest was verzegeld, maar mijn mond was gevuld met een stroom van woorden die ik niet begreep. Ik probeerde niet te lachen, want ik was bang de Geest te bedroeven. Ik probeerde Hem in het Engels te prijzen, maar dat lukte niet, dus liet ik de lof gewoon komen zoals het kwam in de nieuwe taal ...' (Martin, *The Topeka Outpouring*, blz 61).

Dit is in tegenspraak met wat we zien in het boek Handelingen en de Brieven.

Zoals we gezien hebben in de voorgaande geciteerde krantenverslagen, beweerden Parham's studenten niet alleen dat ze in tongen spraken maar dat ze er ook in konden schrijven. Zij beweerden dat deze geschriften in buitenlandse talen waren, zoals Chinees, maar ze zijn onderzocht door mensen met kennis en het bleek dat deze geschriften niet meer dan onleesbare krabbels waren (Goff, blz 76).

De *Topeka Daily Capital* heeft een voorbeeld van Ozman's "geïnspireerde geschriften" gedrukt en het is nog steeds te bezichtigen in de Kansas State Research Library. Het was niet meer dan kinderachtig gekrabbel. De mensen werden simpelweg misleid. De pers noemde de geschriften "vreemde en onherkenbare hiërogliefen" (Goff, blz 80).

Een verslaggever van het Topeka State Journal heeft Agnes Ozman geobserveerd toen ze zogenaamd geïnspireerd aan het schrijven was:

"Mevrouw Ozman zat aan een tafel en schreef enige brieven die dezelfde morgen nog op de post moesten. Kort nadat ze klaar was met de brieven ging ze weer zitten om te schrijven en kondigde direct aan dat haar handen weigerden letters in de Engelse taal te schrijven. En met haar handen heeft ze onbewust de letters uit een andere taal neergeschreven maar ze was niet in staat om te vertellen in welke taal. Ze interpreteerde de markeringen niet. TIJDENS HET SCHRIJVEN VAN DE KARAKTERS LEKEN DE SPIEREN VAN MEVOUW OZMAN'S HANDEN SAMEN TE TREKKEN EN ZE SCHREEF DE KARAKTERS OP EEN

SPASTISCHE MANIER, WAARBIJ HAAR HAND HEEN EN WEER WERD GETROKKEN om de krabbels te maken (Hindoo and Zulu Are Both Represented at Bethel School", *Topeka State Journal*, 9 Jan. 1901).

Dit is hetzelfde fenomeen dat optreedt bij het automatische schrift uit de New Age, wat duidelijk demonisch is. Er is geen enkele aanwijzing van zoiets in de Nieuw-

"Geinspireerd" gekrabbel op Parham's Bible School

Testamentische Schriften.

De vroege Pinkstergelovigen dachten dat ze in staat zouden zijn in vreemde talen te prediken door gebruik te maken van de gave van het spreken in tongen.

Een citaat van Parham in een krantenartikel over die dag:

"Het is een heerlijk iets, zoals het komt vlak voor de twintigste eeuw. We hebben sinds lang geloofd dat de kracht van de Heer zou worden gemanifesteerd in ons midden, en dat ons de macht zou worden gegeven om in andere talen te spreken, en dat de tijd zou komen waarin wij naar alle naties gestuurd zouden worden om het Evangelie te prediken, en dat DE HEER ONS DE MACHT ZOU GEVEN OM MET DE MENSEN UIT DE DIVERSE LANDEN TE KUNNEN SPREKEN ZONDER DIE TALEN EERST IN SCHOLEN TE BEHOEVEN AAN TE LEREN" (*Topeka State Journal*, 7 Jan. 1901).

"We hebben diverse boodschappen ontvangen om de wereld in te gaan en het Evangelie te prediken, en we moeten daar gehoor aan geven. EEN DEEL VAN ONS WERK ZAL ZIJN DE KERKEN TE LEREN DAT HET ZINLOOS IS OM ZENDELINGEN ZICH JAREN TE LATEN VOORBEREIDEN OM IN HET BUITENLAND TE GAAN WERKEN ALS ALLES WAT ZE BEHOEVEN TE DOEN IS VRAGEN AAN GOD om kracht en dan het geloof te hebben dat de kracht zal komen" (Parham, geciteerd in *Kansas City Times*, 27 Jan. 1901).

Zoals zou blijken, zijn ze daarin misleid net zoals in al de andere dingen.

Alfred Garr en zijn vrouw zijn naar India vertrokken verwachtend in bovennatuurlijke talen te kunnen spreken, maar ze leerden al snel dat het een misleiding was. May Law en Rosa Pittman gingen naar Japan verwachtend te kunnen prediken in het Japans maar ze ontdekten dat niemand hun "tongen" kon verstaan waarna ze naar Hong Kong verhuisden omdat ze dachten dat ze in plaats daarvan dan wel de gave van het spreken in Chinees moesten hebben, maar daar waren ze ook niet succesvol. T. J. McIntosh was de eerste Pinksterzending naar Macau, en hoewel hij volledig verwachtte om vloeiend Chinees te spreken werd zijn hoop spoedig in de grond geslagen.

"Vele andere Pinksterzendingen zijn naar het buitenland gegaan gelovend dat ze de wonderbaarlijke mogelijkheid hadden om in de talen te spreken van degenen waar ze naartoe gestuurd werden. Deze Pinksterclaims waren in die tijd zeer bekend. S.C. Todd van de Bible Missionary Society onderzocht achttien Pinkstergelovigen die naar Japan, China en India gegaan zijn 'in de verwachting om in hun eigen taal te prediken aan de inwoners van die landen' en concludeerde dat zij zelf toegaven 'in geen enkel geval [zij] in staat waren dat te doen'. TOEN DEZE EN ANDERE ZENDELINGEN TELEURGESTELD EN GEFAALD TERUGKEERDEN, WERDEN DE PinksterGELOVIGEN GEDWONGEN OM HUN OORSPRONKELIJKE VISIE OP HET SPREKEN IN TONGEN TE HERZIEN" (Robert Mapes Anderson, *Vision of the Disinherited: The Making of American Pentecostalism*).

Parham's Bible School in Kansas werd binnen enkele maanden gesloten, en hij verhuisde naar Texas om nieuwe kerken op te richten. Hij begon ook een nieuwe Bijbelschool in Houston.

De nieuwe beweging heette **THE APOSTOLIC FAITH**, en het groeide snel en er ontstonden vele afsplitsingen. *The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt dat "Parham's bijdragen aan de Pinksterbeweging ook de bijzonder actieve stroming van het 'latter rain' milleniarisme omvatte". Parham's eerste boek heette *Kol Kare Bomidbar*, wat Hebreeuws is voor "Een stem roepend in de woestijn".

Hij beschouwde zichzelf als een Johannes de Doper van de laatste dagen, die een nieuw tijdperk van de Geest aankondigde. Hij gaf zichzelf de titel "Projector of the Apostolic Faith".

Toen een van Parham's co-evangelisten, Lillian Thistlewaite een artikel schreef over de Topeka, Kansas, "opwekking", noemde ze het "The Wonderful History of the Latter Rain [De wonderbaarlijke geschiedenis van de Laatste Dagen]".

In de zomer van 1907 werd Parham in San Antonio gearresteerd op verdenking van

sodomie. De aanklacht werd door de autoriteiten zonder commentaar opgeheven en Parham zelf weigerde iets uit te leggen.

Beschadigd door het schandaal bracht hij de laatste 2 decennia van zijn leven afgescheiden van de rest van de beweging die hij zelf had opgericht door. ... Toen Parham in 1929 stierf was hij bijna onbekend voor de zich ontwikkelende tweede generatie Pinkster Denominaties. Maar aan niemand anders dan aan hem had de beweging zoveel te danken" (*The Pentecostal and Charismatic Movements*).

Vanwege de aanklacht van sodomie hebben W.F. Carothers en Howard Goss aan Parham zijn partnership ontnomen van de Apostolic Faith Organization die hij zelf opgericht had (Larry Martin, *The Life and Ministry of William J. Seymour*, blz 271).

Toen Parham hierna Zion City bezocht en probeerde volgelingen te krijgen, heeft Wilbur Glenn Voliva een bord opgehangen waarin de inwoners van de stad als volgt gewaarschuwd werden:

"Jullie weten dat deze stad het privé-bezit is van de Christian Catholic Apostolic Church en de woonplaats van zijn officieren en leden. Degenen die hier in willen breken en proberen een samenkomst van wat voor soort dan ook te houden, in het bijzonder om een onwaardig apenhuis te runnen, zijn niet meer dan dieven en tuig. De oude Parham uit Sodom heeft jullie tot dwazen en apen gemaakt. òf jullie komen tot inkeer van jullie idiote gedrag en keren terug tot God en passen julliezelf aan Zion aan, òf jullie pakken je spullen en vertrekken van hier en richten ergens anders een dierentuin op. W.G. Voliva."

In 1908 heeft Parham geld ingezameld om naar het Heilige Land te kunnen reizen voor een archeologische expeditie om te zoeken naar de verloren Ark van het Verbond. Hij vertelde de pers dat hij informatie had over de lokatie er van en dat het vinden van de Ark zou passen in het eind-tijd programma. In december kondigde hij aan dat hij genoeg geld had verzameld en reisde naar New York, zogenaamd om zijn reis te beginnen naar Jeruzalem. Hij heeft echter nooit een ticket naar het Midden Oosten gekocht en keerde in januari 1909 moedeloos terug naar huis, beweerende dat hij was beroofd in New York.

De Azusa Street Mission

Een van Parham's studenten aan de Houston Bible School was William J. Seymour (1870-1922), een zwarte evangelist die Parham's leer had aangenomen en het meegenomen heeft naar Los Angeles, California.

De in 1906 in Azusa Street te Los Angeles door Seymour opgerichte missie is beroemd geworden als de geboorteplaats van de Pinksterbeweging. Samenkomsten werden de eerste drie jaren zeven dagen per week gehouden. Er kwamen bezoekers

uit de gehele wereld, om hun eigen "persoonlijke Pinksteren" te zoeken, en hun getuigenissen en de prediking van de door de Azusa Street-missie uitgezonden missionarissen veroorzaakten een wervelwind van groei voor de ontluikende Pinksterbeweging.

Pinksterhistoricus Vinson Synan ziet het volgende:

"De Azusa Street opwekking wordt in de regel beschouwd als het begin van de moderne Pinksterbeweging. Naast de missionarissen die hun Pinksterervaringen rechtstreeks in Azusa Street hadden opgedaan zijn ook

Azusa Street-missie

duizenden anderen indirect beïnvloed." (Synan, *The Holiness-Pentecostal Tradition*, blz 105, 130).

Gedurende 1901 en 1902 heeft Seymour "God's Bible School" van Martin Knapp gevolgd en zich aangesloten bij de "Evening Light Saints [Avondrood Heiligen]" in Cincinnati. Hij heeft de dwaalleer van 'volledige heiliging' aangenomen, gelovend dat twee "werken van genade" nodig waren om een mens te redden en te reinigen. Men moest eerst wedergeboren worden door geloof in Christus en vervolgens geheiligd worden door een tweede werk van genade.

Seymour geloofde dat de "ware kerk" hersteld werd in een eind-tijd wonderen opwekking. In 1903 volgde hij Parham's Bible School in Houston. Daar raakte hij onder de invloed van een andere dwaalleer: dat de christen achtereenvolgens moet worden "gedoopt in de Heilige Geest met als initiële bewijs het spreken in tongen".

In het begin van 1906 werd Seymour uitgenodigd om een kleine heiligingsgroep te leiden, die op het moment van de uitnodiging een vrouwelijke pastor had, Julie Hutchins. De groep was ontstaan uit mensen die uit de Second Baptist Church verbannen waren vanwege de "second blessing" zondeloze perfectie dwaalleer.

Toen Seymour in Los Angeles aankwam heeft hij maar een paar keer gepredikt voordat hij door deze kerk die hem had uitgenodigd werd buitengesloten. Zijn doctrine dat het spreken in tongen het initiële bewijs is voor de doop met de Heilige Geest werd niet goed ontvangen.

Seymour verplaatste zijn samenkomsten eerst naar een privéhuis en daarna naar een gebouw van een voormalige African Methodist Episcopal Church in Azusa Street 312, en er begonnen vreemde dingen te gebeuren. De samenkomsten begonnen in april 1906 en werden meer dan 3 jaar gehouden. Grote aantallen mensen bezochten Azusa Street om hun eigen Pinksteren te zoeken, en namen vervolgens de Pinkstertheologie en -ervaring mee terug naar hun huizen.

Diensten begonnen 's morgens en gingen tien uur of langer door. Er was geen orde van dienst en meestal had niemand de leiding. "Wie dan ook gezalfd was met een boodschap ging staan en bracht het naar voren. Het kon een man zijn, een vrouw of een kind." (Larry Martin, *The Life and Ministry of William J. Seymour*, blz 186).

Seymour predikte zelden. Vaak, in plaats daarvan boog hij zijn hoofd en bad staand in een lege verpakingskist die als preekstoel diende. Geestelijk toezicht was op zijn zachtst gezegd minimaal.

De mensen zongen tegelijkertijd maar ieder "met volledig andere teksten, ritmen en melodiën" (Ted Olsen, "American Pentecost", *Christian History*, Issue 58, 1998). Zij noemden dit het "Hemelse Koor".

Seymour's vrouw, Jennie, beweerde dat ze "door de kracht van de Geest in vele talen" kon zingen en zelfs door goddelijke inspiratie op de piano kon spelen (Larry Martin, *The True Believers*, blz 58).

De diensten werden gekenmerkt door veel verwarring: dansen, op en neer springen, vallen, trances, vallen in de geest, "tongen", stuip trekkingen, hysterie, vreemde dierengeluiden, "holy laughter [heilig gelach]", "spiritual muteness [geestelijke verstijfdheid]" of dat mensen probeerden te praten maar dat niet konden, enz. De zoekenden zouden "gevangen genomen worden door een vreemde betovering en beginnen geluiden te brabbelen". Seymour zei dat "Vaak als God een golf van zegen op ons legt dat het dan mogelijk is dat we allemaal een tijdje in tongen kunnen spreken ... " (Martin, blz 188).

Een verslaggever van de Los Angeles Times legde vast dat de deelnemers "zichzelf in een toestand van wilde opwindung brengen met hun vreemde ijver".

Een biografie die zeer sympatisch staat tegenover William Seymour geeft toe dat "soms de samenkomsten zo luidruchtig werden dat de politie erbij werd gehaald" (Martin, *The Life and Ministry of Seymour*, blz 188).

Seymour leerde de mensen om uit te roepen naar God en heiliging, de doop met de

Heilige Geest en goddelijke genezing te eisen (Synan, *The Holiness-Pentecostal Tradition*, blz 99).

Schudden was een belangrijk onderdeel van de Azusa-ervaring. Het eerste geval van spreken in tongen onder Seymour's bediening was met Edward Lee, die na een zogenaamd visioen waarin hij Petrus en Johannes zag schudden terwijl zij in tongen spraken, ervan overtuigd was dat mensen schudden en in tongen spreken als God's kracht over hen komt (Larry Martin, *The Life and Ministry of William J. Seymour*, blz 142).

Een man schudde zo wild tijdens Seymour's bediening dat er een ambulance werd geroepen. Toen de man die zo aan het schudden was tegen de dokter zei "Raak me niet aan, het is de kracht van God", antwoordde de dokter verstandig "Als dat de kracht van God is dan geeft het je een duivelse schudpartij" (Martin, blz 306).

Het vallen in de geest vormde ook een groot deel van de Azusa Street samenkomsten. Toen Seymour zijn handen op Edward Lee legde, "viel hij als een dode man op de vloer" (Martin, blz 143).

De eerste vrouw die in Azusa in tongen sprak, Jennie Moore, viel eerst op de grond (Martin, blz 146).

Seymour zelf viel toen hij de eerste keer in tongen sprak ook neer "alsof hij dood was" (Martin, blz 148).

"Soms vielen de mensen door het gehele huis heen, alsof het het een leger was dat neergeveld was op het oorlogsterrein..." (Martin, blz 179).

William Seymour

Hetzelfde gebrek aan controle over de "tongen" en andere fenomenen als we gezien hebben bij Parham's Bible School in Topeka was aanwezig in Azusa Street. Jennie Moore, die later met Seymour getrouwd is en uiteindelijk zelf pastor werd van de Azusa Street Mission, werd door een welgesteld paar aangesteld als kokkin. Toen ze in "tongen" uitbarstte in tegenwoordigheid van haar werkgevers, waren ze bang dat ze gek was geworden, en dat was inderdaad zo (Larry Martin, *The True Believers*, blz 112). Later kwam ze "onder de macht" en barstte in "tongen" uit tijdens een Methodistenkerkdienst.

William Seymour en Charles Parham werden wel de "the co-founders of world Pentecostalism [co-oprichters van de wereld Pinksterbeweging]" (Antonio Arnold, *We are living in the Finished Work of Christ*, blz

143), maar Parham heeft nooit de Azusa street-ervaring als echt beschouwd.

Toen Parham in oktober 1906 de Azusa samenkomsten bezocht was hij geshockeerd door de verwarring tijdens de diensten. Hij was ontzet door de "vreselijke toevallen en spasmen" van de "holy rollers and hypnotists". Hij beschreef de Azusa "tongen" als "babbelen, brabbelen en sputteren, in het geheel geen taal sprekend" (Vinson Synan, *The Holiness-Pentecostal Tradition*, blz 102).

De Azusa Street samenkomsten waren zo wild dat Parham ze veroordeelde met de uitdrukking "sensationele Holy Rollers". Hij zei dat de Azusa Street samenkomsten grotendeels gekarakteriseerd werden door manifestaties van het vlees, spiritistische manipulatie en de beoefening van hypnotisme (Sarah Parham, *The Life of Charles F. Parham*, Joplin, MO: tri-State Printing, 1930, blz 163).

Toen Parham in 1906 in Azusa aankwam begon hij in zijn eerste preek de mensen te vertellen dat "God misselijk werd" vanwege de dingen die gebeuren in Azusa (Charles Shumway, *A Study of the "Gift of Tongues"*, A. B. thesis, University of California, 1914, blz 178, 179; geciteerd door Goff, *Fields White Unto Harvest*, blz 131). Volgens Parham is tweederde van de mensen die in zijn dagen de Pinksterbeweging aanhangen "òf gehypnotiseerd òf door een spook gedreven" (Sarah Parham, *The Life of Charles Parham*, blz 164).

Parham heeft nooit zijn mening gewijzigd. Aan het eind van zijn leven wees hij Azusa Street af als een geval van "prostitutie van geestelijke machten". Dus een "vader van de Pinksterbeweging" wijst ronduit de Azusa Street samenkomsten af als zijnde nep, gemanipuleerd en demonisch!

Hoewel er vele rapportages zijn over de genezings en financiële wonderen in Azusa, heeft de bank uiteindelijk het bezit van de kerk in beslag genomen, wat een slecht getuigenis was, terwijl Seymour op de jonge leeftijd van twee en vijftig jaar stierf en al lang daarvoor een slechte gezondheid had. Een paar maanden voor zijn dood werd Seymour beschreven als "versleten, vermoeid en vervallen" (John Matthews, *Speaking in Tongues*, 1925, blz 14).

Er zijn wel meer mensen die op de leeftijd van twee en vijftig sterven maar Seymour beweerde dat de genezing verzekerd was in Christus' zalving, echter hij was een ziekelijke man die jong gestorven is.

Meer dan vijftigduizend aanwezigen waren bij de 100-jarige viering van de Azusa Street Mission in Los Angeles in april 2006.

Frank Bartleman

Een man die geholpen heeft de Azusa Street samenkomsten bekend te maken door zijn verrekende berichtgevingen was Frank Bartleman (1871-1935). In 1925

publiceerde hij *How "Pentecost" Came to Los Angeles -- How It Was in the Beginning*, waarin de Azusa samenkomsten beschreven werden.

Bartleman was een gelicenseerde Baptistenprediker toen hij in 1897 de dwaalleren van bij de verzoening inbegrepen genezing en totale heiliging aannam en zich aansloot bij de heiligingsbeweging. Van dat moment aan slingerde hij van groep naar groep -- naar het Leger des Heils, daarna naar het Moody Bible Institute, dan naar de Wesleyan Methodist, daarna naar de Pillar of Fire organisatie geleid door Alma White, daarna terug naar de Baptisten, dan naar de Azusa Street Pinkstersamenkomsten geleid door Seymour, dan voor zichzelf begonnen en uiteindelijk gedoopt te worden bij de "Jesus only" beweging dat de Bijbelse leer van de Drie-eenheid ontkende.

Bartleman was gedurende een halfuur "geveld in de geest" voor een congregatie waar hij aan het preken was. Bij een ander geval zei hij dat hij "electrische schokken" voelde die zo sterk waren dat hij bewusteloos raakte (Frank Bartleman, *Azusa Street*, introductie door Vincent Synan, blz xiii).

Ondanks zijn leer dat God lichamelijke genezing beloofde, was Bartleman vaak ziek, soms moedeloos tot het punt van zelfmoord toe, en zijn oudste dochter, Esther, stierf toen ze nog een kind was ondanks zijn geloof in haar genezing.

Bartleman promootte dezelfde Oecumenische geest die populair is in de moderne Charismatische beweging van vandaag. Het laatste hoofdstuk in zijn boek over Azusa Street was getiteld "Een pleidooi voor Eenheid". Zie het volgende uittreksel:

"Elke nieuwe divisie of partij in de kerk laat de wereld een tegenspraak zien met betrekking tot de eenheid van het lichaam van Christus en de waarachtigheid van het Evangelie. Massa's mensen buigen zich en branden wierook voor een leer in plaats van voor Christus. ... De Geest werkt voor de eenheid van de gelovigen van nu, voor het 'ene lichaam', dat het gebed van Jezus verhoord mag worden, 'dat ze allemaal één mogen zijn, dat de wereld mag geloven' " (Bartleman, *Azusa Street*, blz 172, 73)."

Merk op hoe Bartleman zuiverheid in de leer denigreert en een eenheid van ervaring ophemelt. Dit is altijd een van de stokpaardjes van de Pinkster-Charismatische beweging geweest, maar men kan niet oprecht neerbuigen voor Christus zonder een zuivere Bijbelse leer over Christus aan te houden. De Bijbel waarschuwt dat er valse christussen, valse Evangelien en valse geesten zijn. De enige manier om geestelijk beschermd te zijn te midden van geestelijke afval en dwaling is om vastgekleefd te blijven aan zuivere apostolische leer en valse leer af te wijzen en te vermijden.

"En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden tweebrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af." (Romeinen 16:17 HSV).

De Bijbel leert niet dat belijdende christenen eenheid zullen beleven in een grote geestelijke opwekking in de laatste uren van deze bedeling. Het profeteert veeleer een bijna universele afval.

"Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen" (1 Timotheüs 4: 1 HSV).

"Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid" (2 Timotheüs 3: 13 HSV).

"Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels" (2 Timotheüs 4: 3-4 HSV).

Maria Beulah Woodworth-Etter

Faith healer evangelist [geloofsgenezend evangelist] Maria Beulah Woodworth-Etter (1844-1924) heeft een enorme invloed gehad in de vroege Pinkster-Charismatische bewegingen. *The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt dat "ze een monumentaal figuur was op het gebied van het verspreiden van de Pinksterboodschap" en merkt op dat "de meeste vroege Pinkstergelovigen naar Woodworth-Etter keken als iemand die door God aan de beweging gegeven was en accepteerden haar kritiekloos".

De *Pentecostal Evangel*, uitgegeven door de Assemblies of God, zegt:

"Pinkstergelovigen vandaag beschouwen zuster Etter - tezamen met Raymond T. Richey, Charles S. Price, Aimee Semple McPherson en anderen - als een van de pioniers van de verlossingsgenezende rondreizende evangelisten die de weg vrij gemaakt hebben voor een stroom van tentevangelisten gedurende de eerste 10 jaren vanaf het eind van de jaren 1940" (*Pentecostal Evangel*, 31 mei, 1998, blz 22).

Toen Woodworth-Etter in Texas een vijf maanden durende genezingscrusade hield voor F.F. Bosworth, "was de lijst van invloedrijke Pinkstergelovigen die naar Dallas stroomden als een 'Wie is wie [prominentenlijst]' van de vroege Pinksterbeweging".

Haar samenkomsten kenmerkten zich door "vallen in de geest", profetie, trances en een algehele helse verwarring. "Ze raakte vaak in trances gedurende een dienst, bleef dan als een standbeeld een uur of meer staan met haar handen omhoog terwijl de dienst doorging" (*The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, blz 901).

Daarom werd ze ook de "trance evangelist" of ook de "voodoo priesteres" genoemd.

Ze heeft foutief geprofeteerd dat de San Francisco Bay Area in 1890 verwoest zou worden door een aardbeving en een tsunami.

The Latter Rain Covenant (David Wesley Myland)

In 1910 heeft David Wesley Myland (1858-1943) het invloedrijke boek *The Latter Rain Covenant* [Verbond van de Late Regen] gepubliceerd dat de doctrine van de Latter Rain op een systematische manier behandelt. Myland was een Methodistenpredikant die zich in 1890 aansloot bij de Christian and Missionary Alliance (CAMA). Toen hij hoorde van de Azusa Street "uitstorting" in 1906, nam hij de Pinksterleer aan en is als gevolg daarvan naderhand gedwongen om de CAMA te verlaten.

Myland geloofde dat het Latter Rain Covenant gebaseerd is op Deuteronomium 11:14, waarin God aan Israël beloofde om de vroege en de late regens te geven als ze Zijn wet zouden gehoorzamen. De term "latter rain" komt zes keer voor in het Oude Testament, en het refereert altijd naar de daadwerkelijke regen op het land van Israël, maar Myland geloofde dat de belofte van de latter rain een drievoudige vervulling had: ten eerste voor de natie Israël en het land Palestina; ten tweede voor het christelijke leven; en ten derde profetisch als een latter rain uitstorting voorafgaand aan Christus' wederkomst.

Volgens de Latter Rain doctrine had de komst van de Heilige Geest in Zijn apostolische wonderen-werkende kracht en profetische uitstorting twee stadia, de vroege en de late regens. Net zoals er een uitstorting was van teken-wonderen gedurende de dagen van de apostelen, zal er zogenaamd een soortgelijke uitstorting zijn aan het eind van de huidige bedeling voordat Christus wederkeert.

De enige keer echter dat de latter rain genoemd wordt in het Nieuwe Testament, is in Jacobus 5:7, en er is daar zelfs geen spoor van de leer van een eindtijd wonderen opwekking. Het is iets dat bewust in de tekst gelezen moet worden. De Nieuw-Testamentische profetiën die het einde van de gemeente-bedeling beschrijven spreken van valse wonderen, niet van ware:

"Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden" (Mattheüs 24:24 HSV)

"... hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen" (2 Tessalonicenzen 2:9 HSV)

"En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen" (Openbaring 13:13 HSV)

Myland gaf toe dat hoewel hij de Bijbel gedurende dertig jaar bestudeerd had, hij de

Latter Rain niet had gevonden tot nadat hij "gedoopt was in de Heilige Geest". Hij zei dat God "hem dat in 7 aspecten er van geopenbaard heeft" (*The Latter Rain Covenant*, blz 5).

Om de Latter Rain doctrine te ontwikkelen heeft Myland mooiklinkende allegorische interpretaties van de bovengenoemde Oud-Testamentische passages gebruikt.

"Het koren is een type van de goddelijke manifestatie in het leven van Jezus ... De Heilige Geest is de wijn ... de olie is een type van de Vader, de manifestatie van God in schoonheid, in waardigheid, in glorie en macht ..." (*The Latter Rain Covenant*, blz 22).

Myland's boek staat vol van dit soort allegoriën waarbij hij dingen die aan Israël toebehoren rechtstreeks toepast op de Nieuw-Testamentische kerken. In werkelijkheid heeft de latter rain doctrine geen enkele basis in het Woord van God.

Myland schreef het eerste Pinksterlied in 1906, en het was getiteld "The Latter Rain".

In het gedeelte van dit boek met de naam "De dwaling van de Pinkster-Charismatische bewegingen" wijzen wij de Latter Rain Covenant af.

De Pinkster denominaties

Van elke Pinkster denominatie is de geschiedenis terug te voeren naar deze Latter Rain gekte die heerste tijdens de omslag naar de twintigste eeuw. *The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* bevat het volgende commentaar over de nasleep van de Azusa Street "opwekking" --

"Inderdaad, VAN BIJNA IEDERE Pinkster DENOMINATIE IN DE V.S. ZIJN DE WORTELS OP DE EEN OF ANDERE MANIER TERUG TE VOEREN NAAR DE APOSTOLIC FAITH MISSION IN 312 AZUSA STREET" ("Azusa Street", *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, blz 35, hoofdletters toegevoegd).

Ondanks dat ze onderling iets in de leer variëren, geloofden alle Pinkster denominaties oorspronkelijk dat ze deel waren van een eindtijd Latter Rain beweging. De zogenaamde her-instelling van de apostolische teken-gaven zoals het spreken in tongen en profeteren en gezangen werden beschouwd als bewijzen voor deze opwekking.

Assemblies of God

Vandaag de dag is de ASSEMBLIES OF GOD (AOG) de grootste Pinkster denominatie. Het ontstond in 1914, een paar jaar nadat de Azusa Street samenkomsten afgelopen waren. Een van de eerste opzichters van de AOG, E.S. Williams, was gedoopt bij de Azusa Street missie van Seymour. Ook diverse anderen van de eerste AOG leiders kwamen van John Dowie's Zion City.

De oprichting van de Assemblies of God geschiedde tijdens een poging om de diverse ontstane Pinkster groepen te organiseren. Tijdens een bijeenkomst van Pinkstergelovigen in 1914 luidde de eerste resolutie: "Laat het duidelijk zijn ... Dat we onszelf herkennen als een algemene raad van Pinkster (in de Geest gedoopte) heiligen uit de lokale Churches of God in Christ, Assemblies of God en diverse Apostolic Faith Missions and Churches, en Full Gospel Pentecostal Missions, en Assemblies van gelijkgezind gelovigen in de Verenigde Staten, Canada, en het buitenland."

Vier van de belangrijkste denominale onderscheidingspunten van de AOG zijn de volgende:

1. De doop door de Heilige Geest is een ervaring waarnaar men zich moet uitstrekken direct na de wedergeboorte. "Alle gelovigen hebben recht op en zouden vurig moeten verwachten en ernstig zoeken de belofte van de Vader, de doop in de Heilige Geest en vuur, overeenkomstig het gebod van onze Here Jezus Christus. Dit

was de normale ervaring van de gehele vroege christelijke kerk. Daarmee komt de schenking van kracht voor leven en dienst, de schenking van de gaven en hun gebruik in de bediening. Deze ervaring staat apart van de ervaring van en volgt op de wedergeboorte" (Statement of Fundamental Truths).

2. Het bewijs van de doop met de Heilige Geest is het spreken in tongen. "De doop van gelovigen in de Heilige Geest wordt waargenomen door het initiële fysieke teken van spreken met andere tongen zoals de Geest van God dit geeft om te uiten (Handelingen 2:4)" (Statement of Fundamental Truths).

3. Een christen kan zijn redding verliezen. De leerstelling van de Assemblies of God, artikel 8, sectie 1, zegt: "De General Council (Algemene Raad) van de Assemblies of God keurt de onconditionele beveiligde positie van de gelovige af welke beweert dat het onmogelijk is dat een persoon die eens gered is verloren kan gaan."

4. Lichamelijke genezing wordt beloofd aan de christen vanwege Christus' verzoening. "Goddelijke genezing is een integraal onderdeel van het Evangelie. Bevrijding van ziekte is inbegrepen in de verzoening, en is het voorrecht van alle gelovigen"(Statement of Fundamental Truths).

Vanaf het begin heeft de AOG vrouwelijke priesters aangesteld. Dolly Drain Simms werd tijdens de eerste General Council geordineerd. Vandaag de dag heeft de denominatie ongeveer 4000 geordineerde vrouwen.

De Assemblies of God claimen 3,5 miljoen leden te hebben in 222.000 kerken. Ze hebben 220 hogescholen en 1845 Bijbelscholen en 2000 buitenlandse zendelingen.

International Church of the Foursquare Gospel

Een andere grote Pinkster denominatie die ontstaan is tijdens de Latter Rain gekte was de International Church of Foursquare Gospel opgericht door AIMEE SEMPLE MCPHERSON (1890-1944).

Aimee Semple McPherson

Volgens *The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* is McPherson "de meest prominente vrouwelijke leider die de Pinksterbeweging tot nu toe naar voren gebracht heeft", ook al negeerde ze schaamteloze het apostolische verbod "Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stil houdt"(1 Tim 2:12 HSV).

McPherson is drie keer getrouwd en twee keer gescheiden. Haar eerste echtgenoot, Robert Semple, overleed in 1910 in China, waar het jonge stel als zendelingen naar toe was gegaan. In 1911 trouwde ze met Harold Stewart McPherson. Hij klaagde over haar hysterische gedrag en het negeren van hem, en in 1921 eindigde het

huwelijk in een scheiding (Eve Simson, *The Faith Healer*, blz 36).

Aimee heeft Harold verlaten om zich met het preken bezig te houden. Opvallend genoeg heeft de pastor waar ze mee samenwerkte, Rheba Crawford, ook haar echtgenoot verlaten om te kunnen prediken, met dezelfde konsekwenties.

Het "foursquare" Evangelie dat McPherson bracht was Jezus als Redder, Doper in de Heilige Geest, Genezer, en de Komende Koning. Dit heet het "volle Evangelie".

Ze beweerde dat ze dit Evangelie in 1922 verkregen had via een visioen, waarin God haar liet zien dat het Evangelie was voor lichaam, ziel en geest, maar het was hetzelfde "foursquare gospel" zoals dat gepredikt werd door de Elim Foursquare Gospel Association in Ierland (McPherson heeft met de oprichter van Elim, George Jeffrys, samengewerkt), de Assemblies of God in de Verenigde Staten, en andere Pinkstergroepen.

Het probleem met dit "full gospel" is dat het niet het Evangelie is dat de apostelen gepredikt hebben. Paulus noemt het "volle Evangelie" in 1 Korinthiërs 15:1-4 HSV:

"Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat, waardoor u ook zalig wordt, als u eraan vasthoudt zoals ik het u verkondigd heb, tenzij dat u tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften"

Het Evangelie dat Paulus predikte had de volgende elementen en alléén deze elementen:

. Christus stierf voor onze zonden. Dit betekent in de eerste plaats dat alle mensen zondaars zijn. Het is onmogelijk voor een mens om gered te zijn zonder dat hij zijn zondevolle toestand zoals de Bijbel die definieert erkent ("niemand is rechtvaardig" Romeinen 3:10, "al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleet" Jesaja 64:6, etc) en daarmee zijn totale onmogelijkheid om zichzelf te redden erkent. Dat "Christus gestorven is voor onze zonden" betekent ook dat redding van de zonde alleen verkregen kan worden door de betaling die Christus gedaan heeft aan het kruis. Redding is Gods gift door Jezus heen. Redding ontstaat door toerekening. Het is Christus Die de plaats van de zondaar in het oordeel inneemt. Dat "Christus gestorven is voor onze zonden" betekent ook dat de verzoening voor de zonde volledig bereikt is bij Jezus' dood. Paulus zei niets over dat Christus naar de hel (bedoeld wordt dodenrijk) gegaan is en daar geleden heeft voor de zonde of dat Hij de duivel verslagen heeft in de hel (dodenrijk) of opnieuw geboren werd in de hel (dodenrijk) of iets dergelijks. Toen Jezus stierf riep Hij uit: "Het is volbracht" (Johannes 19:30). Dat "Christus gestorven is voor onze zonden" betekent bovendien

dat Christus echt gestorven is en dat Hij niet slechts bezwijmde.

. Christus stierf zoals de Schriften dat noemen. Dat betekent dat Zijn dood voorzien was in het Oude Testament, zoals door profetiën als Psalm 22 en Jesaja 53 en ook door middel van typen zoals het Paas-lam.

. Christus werd begraven en stond op uit de dood op de derde dag volgens de Schriften. Dit betekent dat de verzoening die Christus bewerkt heeft door Zijn dood geaccepteerd was door God. De opstanding was het bewijs van deze acceptatie en ook het teken dat God Jezus verhoogd heeft als de enige Heer en Redder en alle dingen onder Zijn voeten heeft gelegd (Handelingen 4:10-12; 5:30-31; 17:31; Efeziërs 1:20-23). Dit betekent bovendien dat de opstanding geprofeteerd was in de Schrift (Psalm 16:10; Johannes 1:17; Mattheüs 12:40).

Toen Paulus het Evangelie samenvatte, zei hij niets over de doop of over lichamelijke genezing of koninkrijks autoriteit. Geen van deze dingen zijn onderdeel van het Evangelie, en de Bijbel waarschuwt dat degenen die toevoegen aan het Evangelie onder Gods vloek zijn (Galaten 1:6-9).

McPherson leerde dat genezing inbegrepen is in de verzoening. Zij beloofde valselijk aan de gretige menigten: "Jullie ketenen zullen verboden worden, jullie boeien verbrijzeld, jullie zorgen genezen, als jullie slechts geloven -- want waar de geest van de Heer is, daar is vrijheid (Epstein, *Sister Aimee*, blz 221).

Het is natuurlijk een genadige waarheid dat de Heer zeer nabij is in zorgelijke tijden en dat Hij met Zijn kinderen is in alle verzoeken, maar om te beloven dat in dit huidige leven alle problemen opgelost zullen worden en alle ziekte zal worden genezen als je maar genoeg geloof hebt is een valse belofte die leidt tot waanideeën of teleurstellingen. McPherson waarschuwde dat de houding "als het Zijn wil is om mij te genezen, is het ook mijn ook wil" niets zal opleveren (Epstein, blz 224).

McPherson en haar aanhangers benadrukten dat de genezingen plaatsvonden tijdens haar samenkomsten, maar het is een feit dat ondanks haar leer de meesten die daar kwamen om te genezen niet werden geholpen. Om in aanmerking te komen voor een plaatsje in haar rij van te genezen mensen moest je een kaartje hebben en dat aantal was normaal gesproken begrensd op vijfenzeventig mensen.

Arno Gaebelien onderzocht McPhersons genezingsclaims en publiceerde zijn rapport in *The Healing Question* uit 1925. Hij vond geen enkele echte genezing. Het volgende trieste geval van een klein meisje die aanwezig was bij een McPherson opwekkings crusade toont de benarde toestand van degenen die misleid werden door deze valse leer:

“Een klein meisje droeg een bril waarvan de helft helemaal zwart was. Ik begreep dat ze volledig blind was aan één oog en bijna blind aan het andere. Ik

zat dicht bij het podium heel dicht bij de hele procedure. Terwijl er voor haar werd gebeden, huilde en snikte en kronkelde het kleine meisje, dat ongeveer 11 jaar oud leek te zijn, in haar verlangen om de hulp te krijgen die ze had verwacht. Ze verliet het podium en een van de medewerkers beweerde publiekelijk dat ze was genezen, en het kleine meisje bevestigde de bewering door een hoofdknik te geven als antwoord op de vraag van de medewerkers. Een uur later, toen de vergadering afgelopen was, zag ik een kleine groep vrouwen in de buurt van het podium. Ik dacht dat ik het blinde meisje in hun midden zag, dus ik vroeg mijn vrouw om naar haar toe te gaan en haar te onderzoeken en zo nodig met haar te praten. Ze vond het voormalige 'genezen' meisje plat op haar gezicht op de grond, snikkend, met verbrijzelde hoop en een brekend hart. Haar teleurstelling was compleet, net als haar desillusie. Het verbeterde zicht dat ze leek te hebben gehad te midden van de opwindning op het podium was verdwenen, en daarmee de hoop van het kleine meisje" (Arno Clemens Gaebelin, *The Healing Question*, New York: Our Hope Publications, 1925, blz 93).

Zelfs een van de biografen die sympathieke stond ten opzichte van McPhersons, Daniel Epstein, gaf toe dat de "genezingen" "voornamelijk ziekten van het immuunsysteem waren, of toegeschreven aan hysterie". Hij zei: "Zuster Aimee wordt niet gecrediteerd voor het opwekken van iemand uit de dood, het corrigeren van een hazenlip of gespleten gehemelte, of het herstellen van een ontbrekende ledemaat, vinger of inwendig orgaan" (Epstein, *Sister Aimee*, New York: Harcourt, Brace Jovanovich, 1993, blz. 112).

Daarmee lijkt de "genezingsbediening" van Aimee Semple McPherson totaal niet op die van Christus.

"En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk." (Mattheüs 9:35 HSV).

McPherson preekte een alleen-positieve boodschap die de aanpak van de New Evangelicals vele decaden vooruit was. Zie de volgende beschrijving door haar biografen:

"Ze WIERP DE KLAAGZANGEN EN DREIGINGEN VAN DE HEL WEG, en verving ze door jazzhymnes en beloften van Glorie" (Morrow Mayo van *The New Republic*, geciteerd door Robert Bahr, *Least of All Saints: The Story of Aimee Semple McPherson*, Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1979, blz 267).

"Zestig jaar vooruitlopend op de 'scheppingstheologie' van Matthew Fox, zou Aimee de genade boven de erfzonde stellen, met het aas van liefde zou ze gaan

'vissen op walvissen'. HAAR PREDIKING WAS ANECDOTISCH EN AANHANKELIJK , NOOIT BEDREIGEND” (Epstein, *Sister Aimee*, blz 118).

“En ze maakte van de gelegenheid gebruik om de methode van Billy Sunday te veroordelen, de geheelonthouder die schreeuwde tegen zondaars en hen dreigde met verdoemenis en hellevuur. 'Laten we hen leiden door vriendelijkheid en sympathie', adviseerde Aimee” (Epstein, *Sister Aimee*, blz 221, 222).

“Aimee bouwde haar carrière op door het 'Evangelie van Angst, Hellevuur en Verdoemenis' te vervangen door het 'Evangelie van Verzoening en Liefde'” (Epstein, *Sister Aimee*, blz 283).

Kenmerkend voor de bediening van McPherson was het on-Schriftuurlijke fenomeen van het vallen in de geest. Een van haar biografieën, *Least of All Saints* van Robert Bahr, bevat een foto van McPherson-volgers die op de grond liggen nadat ze hen de handen had opgelegd.

Er waren ook gevallen van “spirituele dronkenschap” in McPhersons vroege bijeenkomsten (Epstein, *Sister Aimee*, blz 162).

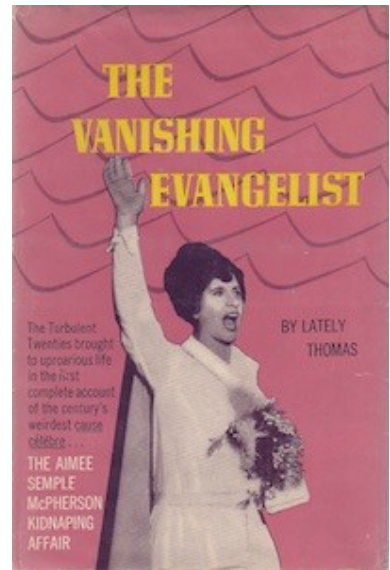
In mei 1926 verdween McPherson en er werd aangenomen dat ze was verdronken tijdens het zwemmen aan de Californische kust. Een maand later dook ze op in Mexico, beweerde dat ze was ontvoerd, maar de meeste mensen vonden dat wel bewezen was dat ze een affaire had met een vroegere werknemer, Kenneth Ormiston, die op dat moment getrouwd was.

De twee waren eerder dat jaar samen gezien tijdens Aimee's reis naar Europa. In dezelfde periode dat Aimee naar Europa vaarde, verdween Ormiston op zijn werk en zijn vrouw Ruth gaf aan de politie door dat hij vermist was. Ze vertelde de politie dat een bepaalde prominente vrouw verantwoordelijk was voor de verdwijning van haar echtgenoot (Lately Thomas, *The Vanishing Evangelist*, blz 29). Ze zijn gezien terwijl ze tegelijkertijd incheckten in dezelfde hotels in Californië, na haar terugkeer uit Europa en voor haar zogenaamde ontvoering.

Hoewel McPherson beweerde veertien uur te hebben rondgezworven door ongeveer dertig kilometer wrede woestijn terwijl ze zich bedekt had met mesquite, cactus en kattenklauw (planten) om aan haar ontvoerders te ontsnappen, vertoonde ze geen tekenen dat ze zo'n beproeving had doorgemaakt toen ze werd gevonden. Haar schoenen waren niet geschaafd of versleten; ze was niet uitgedroogd of verbrand door de zon; haar lippen waren niet uitgedroogd, gebarsten of gezwollen; haar huidskleur was normaal; haar jurk was niet gescheurd en vertoonde geen stof- of zweetvlekken. De kraag en manchetten van de jurk waren, hoewel wit van kleur, nauwelijks bevuild. Verder droeg ze een horloge dat haar moeder haar had

gegeven ... een horloge dat ze niet zou hebben meegenomen naar het strand! (Epstein, *Sister Aimee*, blz 299; Thomas, *The Vanishing Evangelist*, blz 59, 66, 78).

Er zaten ook grasvlekken op de wreef van haar schoenen, ook al was er geen gras in de woestijn waar ze naar verluidt doorheen zou hebben gedwaald. Aimee vertelde verslaggevers dat haar enkels gekneusd waren en gescheurd door touwen uit haar gevangenschap, maar er waren geen tekenen van dergelijke verwondingen toen ze werd onderzocht.

Er werd grondig gezocht naar de lemen-hut met een houten vloer waar ze zogenaamd gevangen werd gehouden en die ze in detail aan de autoriteiten beschreef, maar een dergelijke hut werd echter niet gevonden in een gebied van 70 vierkante kilometer. Ervaren woestijnmannen en spoorzoekers (een had 37 jaar als cowboy in dat gebied gereden en een andere 20 jaar), die probeerden haar aanvallers te vinden, hebben haar voetsporen gevolgd en ZE ONTDEKTE WAAR ZE BLIJKBAAR UIT EEN AUTO WAS GESTAPT OP EEN WEG NIET VER VAN WAAR ZE WERD GEVONDEN.

De senior tracker getuigde dat hij elke voet van de grond waarover ze beweerde te lopen onderzocht had en dat haar sporen nergens waren gevonden. Wat de hut betreft, hij zei: "Ik ken geen lemen huis zoals beschreven door mevrouw McPherson binnen tweehonderdvijfentwintig kilometer van Agua Prieta, en ik ken elk huis in dit uitgestrekte gebied" (Lately, *The Vanishing Evangelist*, blz 84).

Een door McPherson ondertekend ontvangstbewijs van de supermarkt werd gevonden in een huisje in Carmel, Californië, waar het lijkt alsof Aimee Ormiston had ontmoet in de tijd dat ze zogenaamd zou zijn ontvoerd. Verschillende ooggetuigen hebben verklaard dat ze de twee in die periode samen hebben gezien.

Het jaar na deze periode knipte McPherson haar haar af en begon te drinken, te dansen en korte rokjes te dragen. Daarvoor had ze tégen zulke dingen gepredikt. Haar koordirigent, Gladwyn Nichols, en het driehonderdkoppige koor namen ontslag vanwege haar nieuwe levensstijl. Hij vertelde de pers dat ze vertrokken vanwege "Aimee's overgave aan wereldsgezindheid - haar garderobe met mooie jurken en korte rokjes, sieraden, bont, haar nieuwe verliefdheid op cosmetica en kortgeknipt haar, allemaal specifiek veroordeeld door de Schrift" (Robert Bahr, *Least of All Saints*, blz 259).

In 1931 trouwde de gescheiden McPherson met de gescheiden David Hutton, maar het huwelijk duurde slechts drie jaar.

De moeder van McPherson, Mildred (Minnie) Kennedy, werkte als zakenpartner in het succesvolle Evangelisatie-imperium van haar dochter. Ze waren volledig eigenaar van de Angelus-Temple, in een zakelijke samenwerkingsverband van ieder 50%, totdat Aimee haar moeder in 1927 ontsloeg. Ze kregen vaak hevige ruzies. In 1929 kreeg Mildred "een gebroken neus tijdens een explosief argument" (Robert Bahr, *Least of All Saints*, blz 296).

Toen Aimee McPherson in 1944 stierf aan een overdosis drugs, liet ze haar moeder tien dollar na onder de voorwaarde dat als Mildred het zou aanvechten, ze niets zou krijgen (Bahr, blz 282).

Jack Hayford

De meest bekende Foursquare Pinksterprediker van vandaag is Jack Hayford, die door het niet-onderscheidende *Christianity Today* magazine ook wel "The Pentecostal Gold Standard" wordt genoemd; maar als zijn theologie en praktijk onder de microscoop worden geplaatst zien we dat zijn positie niet het onbevleete goud van de Schrift is maar de roest en de corrosie van buiten-Bijbelse "opwekking".

Sprekend tijdens St. Louis 2000, bijvoorbeeld, vertelde Hayford hoe zijn dochter hem op een dag benaderde met een bezorgdheid over haar 'spreken in tongen'. Ze was bang dat ze alleen maar brabbeltaal sprak, maar hij moedigde haar aan dat de gelovige eerst moet leren spreken in babytongen voordat hij in volwassen tongen spreekt. (Ik woonde deze conferentie bij met persreferenties en hoorde Hayford dit zeggen.)

Er is absoluut geen Bijbelse onderbouwing voor zulke nonsens, en het spreekt de Pinksterclaim tegen dat de Bijbel de enige autoriteit voor geloof en praktijk is. In vreemde talen spreken zoals de Bijbel dat noemt is niet iets dat geleerd kan worden. Het is een bovennatuurlijke gave, en er is geen enkel voorbeeld in het Nieuwe Testament van iemand die leert op deze wijze te spreken in talen.

Op de Promise Keepers Clergy Conference in 1996 drong Hayford er bij de menigte van veertigduizend op aan om "in de Heer te dansen", zeggende dat hij de dans in Afrika had geleerd en dat de Heer later tegen hem zei: "Mag ik deze dans hebben?" Een ooggetuige noemde het "een Afrikaanse toverdokterdans" (Bruce Caldwell, "Following in the Footsteps of the Apostate Presbyterians", *Christian News*, 11 maart 1996).

Jack Hayford
Foto door David Cloud

Nergens in de Bijbel vinden we God dansen met Zijn volk. Verder waarschuwt de Bijbel duidelijk: "U mag de weg van de heidenvolken niet aanleren" (Jer. 10:2 HSV).

Hayford beweert dat hij zijn radicale standpunt over de Oecumene rechtstreeks van God heeft gekregen. Hij zegt dat toen hij in 1969 een grote Katholieke kerk in Zuid-Californië naderde, God tot hem sprak en hem opdroeg het Rooms-Katholicisme niet te veroordelen. Hij zegt dat hij een boodschap van God hoorde Die zei: "Waarom zou Ik niet blij zijn met een plek waar elke ochtend het getuigenis van het bloed van Mijn Zoon vanaf de preekstoel wordt gebracht?" ("The Pentecost Gold Standard", *Christianity Today*, juli 2005)

Gebaseerd op deze "persoonlijke opwekking" nam Hayford een neutrale houding aan ten opzichte van het Katholicisme, echter op grond van de autoriteit van de Bijbel weet ik dat de boodschap van Hayford demonisch was. De verzoening van Jezus Christus wordt NIET verheerlijkt vanaf de Rooms Katholieke preekstoelen. De Mis is een openlijke ontkenning van de leer van de eens-en-voor-altijd geldende verzoening die we vinden in het boek Hebreëën. Let op wat de Tweede Vaticaanse Raad zei over de Mis:

"Want daarin zet Christus op onbloedige wijze het offer dat aan het kruis is gebracht voort, door Zichzelf aan de Vader aan te bieden voor de redding van de wereld door het ambt van priesters" (*De Constitutie over de Heilige Liturgie*, "Instructie over de aanbidding van het Eucharistische Mysterie", Inleiding, C 1, 2, blz 108).

Dit is maar een klein deel van de dwaalleren van Rome, en het is onmogelijk dat God Hayford zou aanmoedigen om naar de Rooms Katholieke Kerk te kijken op wat voor soort positieve, niet-veroordelende manier dan ook.

Hayford heeft op basis van deze "persoonlijke openbaring" gehandeld door samen te werken met Rooms-Katholieke leiders op conferenties over de hele wereld. Zo sloeg hij de handen ineen met duizenden Rooms-Katholieken, waaronder honderden Katholieke priesters en nonnen, op het North American Congress on the Holy Spirit & World Evangelization in St. Louis in 2000. Hij was ook een prominente spreker op de conferentie van John Wimber in 1991 in Sydney, Australië, om op dat forum de handen ineen te slaan met de Katholieke priesters Tom Forrest en Raniero Cantalamessa en de Katholieke leek (geen priester zijnde) Kevin Ranaghan. Hayford drukte zijn stempel van goedkeuring op de ketterijen van deze mannen door met hen te verschijnen en hen te behandelen alsof ze echte mannen van God waren.

Church of God of Prophecy

Nog een andere invloedrijke vroege Pinksterleider was AMBROSE JESSUP TOMLINSON (1865-1943), oprichter van de Church of God of Prophecy.

Ambrose Jessup Tomlinson

Als jonge man accepteerde Tomlinson, een mystieke Quaker, de dwaalleer dat genezing in de verzoening opgenomen is, zoals die werd onderwezen door de vrouwelijke evangeliste Carrie Judd Montgomery. Vóór de eeuwwisseling aanvaardde hij ook de heiligheidsdwaalleer van volledige heiliging of zondeloos perfectionisme. Tomlinson getuigde dat hij zowel deze ervaring als 'de doop met vuur' had verkregen.

In 1901 bezocht Tomlinson de bediening van Frank Sandford in Maine en werd hij gedoopt met de speciale doop van Sandford.

Tomlinson sloot zich vervolgens aan bij een groep met de pakkende naam "The Church of the Living God for the Evangelization of the World, Gathering of Israel, New Order of Things at the Close of the Gentile Age." De extreme Latter Rain-positie van deze groep was al duidelijk in de naam.

In 1903 trad Tomlinson toe tot een gemeente genaamd de Holiness Church in Camp Creek, Tennessee, en werd al snel tot predikant gekozen. In juni van dat jaar beweerde hij een visioen te hebben dat de ware kerk van Jezus Christus werd hersteld in zijn Holiness Church. Dit was in weze hetzelfde als wat Alexander Dowie en Frank Sandford en Charles Parham en anderen voor hun bediening beweerden.

Tomlinson geloofde dat de ware kerk in 325 na Christus verloren was gegaan en dat ze in lagen werd hersteld, te beginnen met de 16e-eeuwse Protestantse Reformatie en culminerend in de oprichting van de Church of God in 1903. "Voor Tomlinson was de groep waarmee hij werd geassocieerd de enige ware en geldige christelijke gemeenschap 'this side of the Dark Ages (aan deze kant van de Donkere Middeleeuwen)'" (Vinson Synan, *The Holiness-Pentecostal Tradition*, blz 76).

Hun ontmoetingen werden vaak gekenmerkt door pandemonium, dat wil zeggen schreeuwen, schokken, vallen, kronkelen als slangen, trances. Het on-Schriftuurlijke 'vallen in de Geest'-fenomeen was vanaf het begin een onderdeel van de Church of God of Prophecy.

In 1907 nam de groep officieel de naam Church of God aan.

In 1923 verliet Tomlinson de oorspronkelijke Church of God-groep (die later de Church of God of Cleveland, Tennessee werd) en richtte hij zijn eigen organisatie op. (Na de dood van Tomlinson in 1943 bepaalden de rechtbanken dat deze denominatie Church of God of Prophecy moest worden genoemd om het te onderscheiden van andere groepen die de naam Church of God gebruikten.)

Tomlinson leerde dat lichamelijke genezing inbegrepen is in de verzoening en verbood het gebruik van medicijnen. Hij geloofde dat het spreken in tongen het eerste bewijs is van de Geestesdoop. Hij leerde dat een persoon zijn redding kan

verliezen en dan weer bekeerd kan worden, en op dat moment moet hij opnieuw gedoopt worden.

Er waren lange lijsten met on-Schriftuurlijke verboden: geen Coca-Cola, varkensvlees, kauwgom, ringen, armbanden of stropdassen. Niet alleen werden zulke dingen afgekeurd, maar ze waren ook streng verboden en degenen die ze gebruikten werden als niet-gered beschouwd.

Tomlinson verdedigde de praktijk van vrouwelijke predikers, en de Church of God of Prophecy heeft nog steeds een groot aantal vrouwelijke predikanten en kerkelijke leiders.

In 1940 kocht Tomlinson een perceel van 216 hectare in Murphy, North Carolina, en noemde het Field of the Woods, als erkenning voor het visioen dat hij in 1903 zou hebben gehad, waardoor hij de ware kerk van God herontdekte. Tegenwoordig heeft deze lokatie 's werelds grootste display van de tien geboden (honderd meter breed), dat naar verluidt kan worden gezien vanaf een ruimtevaartuig in een baan om de aarde. De afzonderlijke letters van de woorden zijn 1,20 meter breed en 1,5 meter hoog. Het is veelzeggend dat deze groep zoveel geld zou uitgeven om een exemplaar van de Tien Geboden te produceren in plaats van het Evangelie van de genade van Jezus Christus.

De opvolger van Tomlinson werd gekozen na een boodschap die naar verluidt in tongen werd gegeven en geïnterpreteerd.

Tomlinsons oudste zoon, Homer, begon zijn eigen kerk na de dood van zijn vader, en tussen 1954 en 1966 reisde hij naar de hoofdsteden van 101 landen, kroonde zichzelf tot "King of the World" en beloofde vrede en welvaart. Hij beweerde dat vele nationale wonderen deze kroningsceremonies volgden, en hij nam de eer op zich voor het stoppen van oorlogen, het stoppen van bloedbaden en het beëindigen van droogtes.

Oneness Pentecostalism

In 1916 heeft een grote groep Pinkstergelovigen (ongeveer een vierde) de Assemblies of God verlaten om de "JESUS ONLY" OR "ONENESS" THEOLOGY te volgen waarin de doctrine van de Heilige Drie-eenheid wordt ontkend.

De grootste van de "Oneness" Pinkstergroepen vandaag is de UNITED PENTECOSTAL CHURCH.

United Pentecostal Church

Het volgende komt uit het geloofsstatement van de United Pentecostal Church:

“De waterdoop is een essentieel onderdeel van de Nieuw Testamentische

redding en niet slechts een symbolisch ritueel. Het maakt deel uit van het binnengaan van het koninkrijk van God (Gods kerk, de bruid van Christus), en daarom is het niet slechts een onderdeel van het plaatselijke kerklidmaatschap. ... De naam waarin de doop wordt toegediend is van vitaal belang, en deze naam is Jezus. ... De doop met de Heilige Geest is de geboorte van de Geest (Johannes 3:5). Deze geestelijke doop is nodig om iemand in het koninkrijk van God (Gods kerk, de bruid van Christus) te plaatsen en blijkt uit het spreken in andere tongen (andere talen) zoals de Geest van God het laat uitspreken."

Dus, volgens de United Pentecostal Church vereist redding de doop in de naam van Jezus en het spreken in tongen. Oneness Pinkstergelovigen eisen dat degenen die uit andere kerken komen, afstand doen van hun Trinitarische doop (dus in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest) en opnieuw gedoopt worden "in Jezus' naam".

Hoewel deze "Oneness" doctrine in 1916 door de Assemblies of God als "dwaalleer" werd veroordeeld, wordt het tegenwoordig steeds meer geaccepteerd in de hoofdstroom van de Pinksterbeweging, aangezien de "fijne punten van de theologie" steeds meer worden genegeerd en de houding van Oecumenische tolerantie heerst.

Veel van de invloedrijke componisten van Contemporary Worship Music zijn lid van de United Pentecostal Church of houden anderszins vast aan de Oneness-theologie, waaronder Dottie Rambo, Joel Hemphill, Lanny Wolfe, Geron Davis, Mark Carouthers en Phillips, Craig en Dean.

De Healing Evangelists uit de Pinksterbeweging

In de jaren 1940 en 1950 was er een explosie van genezingscrusades.

William Branham

Een van de grootste namen uit de beweging was William Branham (1909-1965), een Baptist die "Jesus Only" Pinkstergelovige werd.

Branham voerde genezingskruistochten over de hele wereld uit en was een van de grondleggers van de moderne genezingsbeweging. *The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* zegt: "De persoon die algemeen erkend werd als de 'vader' en 'gangmaker' van de opwekking was William Branham. De plotselinge verschijning van zijn wonderbaarlijke genezingscampagnes in 1946 veroorzaakte een spirituele explosie in de Pinksterbeweging die later in de hoofdstroom zou komen."

Branham beweerde dat hij vanaf driejarige leeftijd een stem hoorde die hem spirituele leiding gaf. Hij geloofde dat hij de boodschapper van de eindtijd was voor het gemeentetijdperk van Laodicea, en hij riep zichzelf uit tot de engel van Openbaring 3:14 en 10:7 en de Elia van Maleachi 4.

Branham slingerde van het ene on-Schriftuurlijke gezichtspunt naar het andere. Hij nam de theologie van "Oneness" of "Jesus Only" aan en ontkende de Drie-eenheid door te zeggen: "Trinitarisme is van de duivel. Dat zeg ik je. Aldus zegt de Heer" (*Footprints on the Sands of Time: The Autobiography of William Marrion Branham, Part Two*, Jeffersonville, IN: Spoken Word Publications, 1975, blz 606-7).

Branham was van mening dat de aard van Eva's zonde een seksuele relatie met de slang was en dat Kaïn het product was van deze relatie.

"Dit is wat er werkelijk gebeurde in de Hof van Eden. Het Woord zegt dat Eva bedrogen werd door de slang. Ze werd eigenlijk verleid door de slang. Hij was zo dicht bij een mens als zijn zaad maar kon, en vermengde zich met dat van de vrouw en zorgde ervoor dat ze zwanger werd" (Branham, *The Original Sin*, blz 2, 3).

Branham leerde dat het merkteken van het beest denominationalisme is en dat God een herstelde eindtijd apostolische kerk aan het oprichten is uit de corruptie van het denominationalisme. Branham noemde de herstelperiode "God's Seventh Church Age (Gods zevende gemeentetijdperk)."

Omdat hij in vernietiging geloofde, ontkende Branham dat het oordeel van de hel eeuwig is.

Branham leerde dat het Woord van God in drie vormen kwam: de dierenriem, de Egyptische piramiden en de geschreven Schrift (Al Dager, *Vengeance is Ours*, blz 59).

Branham promoveerde de leerstelling van de Manifest Sons of God dat God eindtijdapostelen zou doen opstaan en dat ze grote wonderen zouden verrichten en vereeuwigd zouden worden vóór Christus' wederkomst.

Branham voorspelde dat tegen 1977 alle denominaties onder de controle van Rome zouden opgaan in de Wereldraad van Kerken en dat de Opname zou plaatsvinden en dat het einde van de wereld zou plaatsvinden (*The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, eerste druk, blz 96). Hoewel hij zei dat hij zich daarin zou kunnen vergissen, ging hij verder met te zeggen: "Ten--tenminste, deze grote natie (USA) zal een oorlog beginnen die het in stukken zal hakken." (Branham, *The Laodician Church Age*, 11 december, 1960, Jefferson, Indiana, geluidsband).

Natuurlijk, de jaren zeventig zijn al lang voorbij en moet Amerika nog steeds een oorlog aangaan die het in stukken zal hakken.

Branham beweerde de gave van waarzeggerij te hebben, daarvoor las hij vooraf de persoonlijke details over het leven van vreemden en van mensen die zijn vergaderingen bijwoonden. Hij noemde hun namen en beschreef gebeurtenissen uit hun verleden en hun geheime zonden. "Deze gave heeft veel bijgedragen aan de verdere groei van de Branham-legende" (Harrell, *All Things Are Possible*, blz 38).

Branham beweerde een persoonlijke engel te hebben die elk aspect van zijn leven en bediening leidde, en hij gaf deze engel de eer voor de macht die hij uitoefende.

"De engel sprak tot William Branham en zei: 'Vrees niet. Ik ben gezonden vanuit de aanwezigheid van de Almachtige God om je te vertellen dat je bijzondere leven en je verkeerd begrepen manieren er zijn geweest om aan te geven dat God je heeft gestuurd om een gave van goddelijke genezing aan de mensen van de wereld te brengen. Als u oprecht bent en de mensen ertoe kunt brengen u te geloven, zal niets standhouden voor uw gebed, zelfs geen kanker'" (Harrell, *All Things Are Possible*, blz 28).

Branham beschreef de engel als een goedgebouwde man met donker haar en gevouwen armen. De engel stond zogenaamd naast Branham, en wat de engel zei, moest hij gehoorzamen. Op een avond, vlak voor een samenkomst, zei Branham tegen zijn tolk: "Ga niet rechts van me staan, want daar staat mijn engel." Branham zei dat de engel dag en nacht bij hem was en zonder hem had hij geen gezag in zijn prediking. Sterker nog, hij kon in zijn privéleven niet eens zijn eigen beslissingen nemen. Branham kreeg altijd van de engel te horen wie hij moest genezen en wie niet. Eens vroeg een tolk aan Branham: "Denkt u dat uw kracht om mensen te genezen van de Heilige Geest komt?" Branham antwoordde: "Nee, mijn engel doet het" (Carl Dyck, *William Branham: The Man and His Message*, Saskatoon: Western

Tract Mission, 1984, blz 16).

Branham beweerde dat de engel hem leerde hoe hij ziekten kon detecteren door trillingen aan zijn linkerhand. "Wanneer de kwellende geest in contact komt met de gave, veroorzaakt het zo'n fysieke commotie dat het zichtbaar wordt op de hand van Broeder Branham, en zo echt dat zijn polshorloge onmiddellijk stopt met lopen. Dit voelt voor broeder Branham als het beetpakken van een stroomdraad waar veel te veel elektrische stroom doorheen loopt" (FF Bosworth, "Gifts of Healing Plus", *The Voice of Healing*, maart 1950, blz 10-11).

Kurt Koch, een christelijke autoriteit op het gebied van occultisme en spiritueel bedrog, gaf de volgende waarschuwing over Branham:

"Jaren geleden zei [Branham] tegen zijn tolk, Pastor Ruff: 'Als mijn engel het teken niet geeft, kan ik niet genezen.' Ruff merkte verschillende kenmerken van spiritisme op in het werk van Branham en stopte daarom met werken met hem. Deze 'engelen' over wie [Harry] Edwards en Branham spraken, zijn boze geesten die zich voordoen als engelen van het licht. Zoals in veel gebieden van het occulte, worden we er hier weer aan herinnerd dat de duivel verschijnt als een engel des lichts (2 Kor. 11:14). Een ander bewijs is het feit dat noch Edwards noch Branham in staat waren om genezingen uit te voeren wanneer ze werden geconfronteerd met wedergeboren christenen die zich hadden toegewijd aan de bescherming van Christus. In het geval van Branham, heb ik dit zelf meegemaakt. Toen hij sprak in Karlsruhe en Lausanne, waren er verschillende gelovigen onder het publiek - waaronder ikzelf - die een zin volgens deze strekking baden: 'Heer, als de krachten van deze man van U komen, zegen en gebruik hem dan, maar als de genezende gaven zijn niet van U, houd hem dan tegen.' Het resultaat? Bij beide gelegenheden zei Branham vanaf het podium: 'Er zijn hier verontrustende krachten. Ik kan niets doen'" (Kurt Koch, *Occult ABC: Exposing Occultic Practices and Ideologies*, 1978, blz 235).

Alfred Pohl was een leider in een Pinksterdenominatie in Canada en werkte eind jaren veertig mee met een van Branham's crusades in Saskatoon, Saskatchewan. Pohl was vlak bij Branham's zijde tijdens de samenkomsten en was bij Branham toen hij bad voor de bedlegerige gevallen volgend op de avondgenezingsdiensten.

Pohl heeft in een interview met mij als redacteur van het *O Timothy* magazine op 21 februari 1990 de volgende uitspraken over deze crusade gedaan:

O TIMOTHY: Waren er velen die beweerden genezen te zijn, of leek het erop dat velen in de samenkomst werden genezen?

POHL: Oh ja, er waren er die beweerden genezen te zijn, en er waren mensen die dachten genezingen te zien, of dachten wonderen te zien. Maar, ALS JE BIJ DE BEDIENING BETROKKEN WAS, ZAG JE DAT SOMMIGE VAN DIE DINGEN DIE

WONDEREN ZOULDEN MOETEN ZIJN, HELEMAAL GEEN WONDEREN WAREN. Van buitenaf zou je denken dat er echt iets was gebeurd; maar omdat ik heel dicht bij Branham was en direct met hem samenwerkte, ontdekte ik dat veel van die veronderstelde genezingen of wonderen toch echt geen wonderen waren.

O TIMOTHY: Terwijl je hem [Branham] meenam door de slaapzaal [waar de ergste bedlegerige gevallen waren ondergebracht], bad hij voor verschillende personen. Wat zei hij tijdens die ontmoetingen?

POHL: Nou, een van de dingen die hij deed was de hand van de persoon pakken, en heel vaak hoorde ik hem zeggen dat de engel die hem deze gave gaf hem vertelde bepaalde ziekten te identificeren -- en hij zou daarbij heel vaak over kanker spreken --dat hij dan trillingen op zijn hand voelde die aangaven dat deze persoon kanker heeft. Dus nam hij de hand van de patiënt en hield die vast. Hij zou zeggen: 'Ja, de trillingen vertellen me dat je kanker hebt.' Dan zou hij zoiets zeggen als: 'We gaan voor je bidden, dat de Heer je zal genezen.' En hij bad dat. Daarna ging hij verder met gebed, en als hij klaar was met bidden, pakte hij die hand weer, of anders hield hij de hand vast gedurende het hele gebed, en HIJ ZOU ZEGGEN: 'DE TRILLINGEN ZIJN WEG. DE KANKER IS DOOD. U BENT GENEZEN.'

En de persoon zou zich natuurlijk verheugen; dat zou ik ook doen. Ik geloofde heel sterk in Branham, ik dacht dat hij een man Gods was, enzovoort, en we wilden mensen genezen zien worden. Dus [zogenaamd] was de kanker dood, en daar waren we blij mee.

Maar daarna voegde hij daar nog een kleine opmerking aan toe, en dat was zoiets als dit: 'Blijf nu maar op de Heer vertrouwen. Je bent genezen. Verlies je geloof in de Heer niet. Houd gewoon je geloof en vertrouw op de Heer, en JE BENT GENEZEN.' HIJ ZEI: 'JE ZAL EEN TIJDJE ZIEK ZIJN. Jij zult een paar dagen behoorlijk ziek zijn.' Heel vaak verwees hij naar drie dagen. 'Je zult drie dagen erg ziek zijn.'

De mensen vroegen vaak: 'Wel, wat bedoelt u, broeder Branham? Als ik genezen ben, waarom zou ik dan ziek zijn?' Hij zei: 'De kanker, het kankergezwel dat nu dood is in je lichaam, moet door de bloedstroom worden afgevoerd. En het is afvalmateriaal; het moet worden afgevoerd; het is vergif, en dus ben je een hele tijd ziek totdat dat afgevoerd is.'

Maar dit is wat de bedoeling er van was: dat de mensen zich er intussen geen zorgen over zouden maken. Ze zouden zeggen: 'Nou, dat is wat Branham zei dat zou gebeuren. Ik ben genezen.' MAAR DIT GING DOOR, TOT SOMMIGE VAN DEZE MENSEN ZIEKER EN ZIEK WERDEN EN STIERVEN. Hij had dus een uitweg. En tegen die tijd was hij [uit die plaats] weg.

O TIMOTHY: Dus er waren velen die hij genezen verklaarde?

POHL: Ja, ja. Vrijwel iedereen, als ik me goed herinner, staande naast de verschillende bedden - PRAKTISCH OVER IEDEREEN WERD UITGESPROKEN DAT HIJ GENEZEN WAS. MAAR DE TRAGEDIE IS DAT ZOVEEL VAN DIEGENEN STIERVEN NADAT BRANHAM WEG WAS. Er was dus iets mis. Hij zei ook: 'Laat je geloof niet bezwijken.' Met andere woorden, hij benadrukte dat punt. 'Laat je geloof niet bezwijken.' En zijn uitweg was dit, ik ben er zeker van, dat als ze stierven: 'Nou, hun geloof faalde.' Het was niet zijn geloof, het was hun geloof. Met andere woorden, het was het geloof van de patiënt, wat ik niet in de Schrift zie. Toen de Heer mensen genas, werden ze genezen. En er was niet zoiets als 'Je zult vijf dagen of drie dagen ziek zijn,' en dus, 'verlies je geloof niet.' Ik zie dat niet in de Schrift.

O TIMOTHY: Er was een krant die de genezingen probeerde te onderzoeken. Kun je me daar iets over vertellen? Wat konden ze bevestigen wat betreft de genezingen?

POHL: Ja, in Winnipeg. Branham kwam in die tijd naar Canada en hij predikte in een aantal Apostolische kerken in Canada. De eerste kerk was de kerk van onze moderator in Winnipeg, die hem naar Canada had gebracht. En Mr. Branham hield daar zijn campagne. Later zou hij naar Saskatoon gaan.

Toen de campagne in Winnipeg aan de gang was, besteedde de krant (een van de grote stadskranten) veel aandacht aan de bijeenkomsten, en de rapportage gaf aan dat er veel mensen genezen waren. Ze stonden positief tegenover deze kerk en maakten er reclame voor en plaatsten in hun nieuwsberichten dat er nogal wat mensen genezen waren. Maar later zond diezelfde redacteur enkele verslaggevers uit om een aantal van deze mensen te controleren waarover ze in de krant hadden geschreven weken daarvoor. [De verslaggevers moesten] controleren of deze mensen die op dat moment zogenaamd genezen waren, nog steeds genezen waren, nog leefden of wat dan ook. En toen deze verslaggevers teruggingen, ontdekten ze dat deze mensen gestorven waren, of in dezelfde staat of in een slechtere staat dan voorheen. Dus de redacteur plaatste toen in de krant dat deze gevallen nep waren en dat deze mensen toch niet waren genezen. En er was iets mis met deze zogenaamde wonderen en genezingen.

Maar toen de predikant van de kerk deze berichten in de krant zag, ging hij nogal verontrust naar de redacteur en hij was niet erg blij met de situatie, en confronteerde de redacteur: 'Waarom doe je dit onze kerk aan? Je schaadt de reputatie van onze kerk en dat moet je ons niet aandoen.'

En de redacteur zei iets in deze strekking: 'Wel, pastoor, als de genezingen echt

zijn, hoeft u zich geen zorgen te maken, toch?'

En ik dacht later bij mezelf toen ik dit hoorde, nou, die redacteur had zeker veel gezond verstand, want als ze echt zijn, waarom zou je je dan zorgen maken? Als ze dat niet zijn, dan moeten ze worden ontmaskerd - wat de krant deed.

En de redacteur zei: 'Pastor, we hebben goed over u bericht toen Mr. Branham hier was.' De pastoor moest toegeven dat ze dat wel gedaan hadden. 'Nu,' zei hij, 'we zijn het aan onze mensen verplicht om ze de rest van het verhaal te geven.' En hij zei: 'Dit is wat we gevonden hebben.'

Hij zei tegen de pastoor: 'Ik zal je vertellen wat ik zal doen, als je me één echt geval van echte genezing kunt laten zien, zal ik het op de voorpagina zetten.'

En er werd mij daar in het huis van die pastor gezegd dat hij er geen één kon vinden.

O TIMOTHY: Niet één?

POHL: Niet één.

O TIMOTHY: Ik heb begrepen dat er een radiopredikant was wiens vrouw zogenaamd genezen was, en ook een man met vier studenten op onze school. Kunt u mij iets vertellen over die twee gevallen?

POHL: Oh, ja. De eerste die ik zou willen aanhalen is over een man uit een klein plaatsje in de buurt van Regina, Saskatchewan. Hij en zijn vrouw waren trouwe christenen in onze denominatie. Zeer fijne familie. Ze hadden vier kinderen en ze gingen toen allemaal naar onze Bijbelschool waar ik staflid was. We kenden deze kinderen heel goed - zulke fijne kinderen en jonge mensen en een heel fijn gezin.

Op een dag tijdens de genezingscampagne ging de telefoon onze slaapzaal en ik nam het aan in ons kantoor daar, en het was deze man die belde vanaf het vliegveld. Hij had zijn vrouw ingevlogen uit de buurt van Regina, en hij zei: 'We zijn er. We willen dat Branham voor mijn vrouw bidt. Ze zal binnenkort sterven aan kanker. Wat moeten we doen?'

Nou, ik zei: 'Breng haar naar de slaapruijnte van de Bijbelschool.' En hij wist heel goed waar dat was. Ik zei: 'Ik zie je bij de zuidelijke deur, en we zullen haar in een kamer leggen, en ik zal ervoor zorgen dat Branham voor haar bidt.'

Wat hij vervolgens ook gedaan heeft, en na de bijeenkomst die avond gingen we verder door Branham van kamer naar kamer te brengen, en natuurlijk hadden we haar erg in gedachten. En we brachten hem naar haar kamer, en haar echtgenoot was daar ook. Branham bad voor haar en verklaarde dat ze genezen was.

Welnu, er was grote vreugde bij ons allemaal. We waren echt blij dat de Heer deze vrouw had genezen. [We waren verheugd] voor dit hele gezin. Hij had hun natuurlijk dit verhaal verteld, dat 'ze nog steeds ziek zal zijn, hoewel ze genezen is; ze gaat zich behoorlijk slecht voelen.' Dus vlogen ze zo snel mogelijk terug. Ze zouden niet in de buurt blijven. We hadden daar niet de faciliteiten om zieken te verzorgen mensen. Er was alleen een slaapruijnte en dus gingen ze zo snel mogelijk terug.

Ongeveer tien tot veertien dagen later, in dat tijdsbestek, zat ik op kantoor in de Bijbelschool. Branham was weg; de vergaderingen waren voorbij. De deur van het hoofdgebouw ging open en ik hoorde voetstappen en toen werd er op de deur van het kantoor geklopt. Toen kwam er een meneer binnen. Natuurlijk herkende ik hem meteen, maar ik zag dat zijn gezicht erg neerslachtig was; hij stond echt onder druk en een zware last. Dus ik nodigde hem uit om te gaan zitten, en ik zei: 'Broeder,' zei ik, 'wat is er op je hart?' En hij zei: 'Broeder Pohl, u stond naast mijn vrouw toen ze ziek was in een van de kamers in de slaapruijnte. Mr. Branham bad voor haar en hij verklaarde dat ze genezen was.'

Ik zei: 'Ja, ik was daar.' Hij zei: 'Vertel me, hoe komt het dat mijn vrouw die tien dagen geleden werd genezen (ergens in dat tijdsbestek), nu in het graf ligt?' Hij zei: 'Vertel me, hoe dat kan?'

Nou, het trof hem echt hard, en het raakte mij ook hard, want het is voor het eerst dat ik hoorde dat ze was overleden. We hadden niet gehoord dat ze was overleden. Dus nu was hij hier en helemaal kapot en hij wilde een verklaring. Wat zou ik hem kunnen vertellen? Ik denk dat dat een van de moeilijkste vragen is die ik ooit in mijn leven heb moeten beantwoorden. Waarom is ze dood, als ze genezen was? En ik was er getuige van geweest. Hij kon dit niet bevatten, deze hele fijne christen, en ik voelde met hem mee.

Tot op de dag van vandaag weet ik niet meer wat ik zei, maar ik weet dat we samen hebben gehuild en samen hebben gebeden. Ik had dit kunnen zeggen: 'Broeder, uw geloof heeft gefaald, of het geloof van uw vrouw heeft gefaald.' Welke hulp zou ik voor hem zijn geweest? Ik bedoel, dat is iets verschrikkelijks om te doen. Ik zou dat niet tegen hem of iemand anders durven zeggen. Hij was gebroken. Hij had in dit stadium al genoeg te dragen zonder dat ik zou zeggen: 'Je geloof heeft je in de steek gelaten.' Dat was verkeerd om te zeggen, dus ik zei het niet.

Ik zou dat hebben kunnen zeggen omdat dat de houding is in veel van deze gevallen. De genezer zal zeggen: 'Je geloof heeft gefaald, en het is niet mijn schuld.' Maar ik zie niet dat dat ook zo in de Schrift staat, niet in het geval dat het geloof van mensen faalde en zij hun genezing verloren nadat God hen genas, of in het geval dat de Heer hen genas, of in het geval dat de apostelen

hen genazen. Het is zo belachelijk.

Hoe dan ook, hij ging toen weg, en natuurlijk hebben we voor hem gebeden, enzovoort. Maar het was echt een harde klap voor deze man en zijn familie.

Het andere geval was - ik herinner me het nog erg goed - een predikant uit Port Arthur, Ontario, dat nu Thunder Bay, Ontario wordt genoemd. (Ze hebben twee steden samengevoegd, Port Arthur en Fort William.) Deze man was een Pinksterpredikant, had een radioprogramma en, naar ik heb begrepen, een behoorlijk omvangrijke kerk. Hij vloog zijn vrouw en de verpleegster naar Saskatoon, wat een behoorlijke reis was, behoorlijk duur. En opnieuw kreeg ik een telefoontje vanaf het vliegveld en bracht ze onder in een kamer en uiteindelijk in de slaapruijnte. En toen de samenkomst voorbij was en de gebedsrij in de kerk voorbij was, bracht ik Branham naar de slaapruijnte en hij bad ook voor deze dame. Hij bad ook voor de verpleegster. De verpleegster was doof. Hij bad voor haar genezing en beweerde dat ze genezen was. Hij beweerde ook dat de vrouw van de predikant was genezen van kanker.

Nou, er was grote vreugde. Laat me je vertellen dat we ons samen verheugden, omdat ik al die tijd sterk in Branham geloofde, ik dacht dat hij gewoon ... echt was. Hij was een man van God. We verheugden ons samen en toen ging Branham weg. En de echtgenoot (de pastor) zei tegen mij: 'Nu, broeder Pohl,' zei hij, 'ik heb duizenden dollars uitgegeven aan dokters om te proberen hulp te krijgen voor mijn vrouw en van alles en nog wat en ook medicijnen.' Hij zei: 'Ik kan het me echt niet veroorloven, maar hier' - en hij schreef een flinke cheque uit. Hij zei: 'Ik kan het me niet veroorloven, maar Branham is het waard.' Hij zei: 'Mijn vrouw is genezen.'

Hij geloofde Branham op zijn woord. Kijk, het was niets anders: hij geloofde Branham gewoon. En hier was deze omvangrijke cheque. Hij zei: 'Geef het aan Branham', wat ik de volgende dag deed.

Later, ongeveer drie, vier weken later, vertrok ik naar Ontario. Ik was missionair secretaris van onze denominatie en ik bezocht enkele van onze kerken in Ontario. En terwijl ik onze kerken bezocht, kwam ik bij Port Arthur, Fort William. We hadden een kerk in Fort William, en een van de eerste dingen die ik deed toen ik in Fort William aankwam, was de predikanten vragen: 'En hoe is het met pastor zus en zo in Port Arthur?' Ik noemde zijn naam. Ik zei: 'Hoe gaat het met zijn vrouw?' Ik zei: 'Ze was genezen tijdens de samenkomsten in Saskatoon.'

En ik zag een vreemde blik op hun gezichten komen toen ik die vraag stelde. En ik dacht in mijn hart: 'Oh nee, niet nog een.' Net als de familie waar ik je over vertelde in Saskatoon, uit Regina. En ik zei in mijn hart: 'Nee, niet nog een.'

En ze zeiden: 'Heb je het niet gehoord, heb je het niet gehoord? Ze is dood. Ze

is overleden.'

Nou, dat was weer een klap voor mij, want ik begon te beseffen dat er iets mis was met dit soort genezingen. Dit was een vervalsing; er was iets grondig mis. Uit alle mensen juist een voorganger die de Heer liefhad en de Heer diende, en begrijp je, waarom gebeurde dit? Heeft zijn geloof gefaald? Heeft het geloof van zijn vrouw gefaald? Hij had een hele kerk achter zich. Maar toch is ze overleden.

Ik kreeg te horen dat het ergste was dat deze man (de pastor) een zeer goed beluisterd radioprogramma had in dit gebied. Zodra hij thuis was gekomen ging hij uitzenden, en hij kondigde aan dat ze naar Saskatoon waren geweest voor de Branham-samenkomsten en daar geweldige samenkomsten meegeemaakt hadden, en er waren veel genezingen, en een van hen was zijn vrouw die glorieus genezen werd in die samenkomsten.

Ik weet zeker dat veel mensen blij waren om dat te horen. Maar het duurde niet lang daarna, een paar dagen later, of hij moest via hetzelfde radiostation het feit melden dat zijn vrouw was overleden. En mij werd verteld dat dit zijn radioprogramma een zware klap en een tegenslag gaf, omdat de hele wereld - ik bedoel, zij denken ook, ze zijn niet dom - hier werd ze op een dag glorieus genezen en een paar dagen later is ze dood. Weet je, dit klopt niet.

We hadden meer van die gevallen -- dit zijn slechts twee uitzonderlijke -- maar er waren er meer die stierven. IK HEB NAAST BED NA BED, PERSOON NA PERSOON, GESTAAN WAAROVER UITGESPROKEN WERD DAT DIE GENEZEN WAS EN TOCH, WAAR WAREN ZIJ NU? ZE ZIJN OVERLEDEN. DUS ER WAS IETS HEEL MIS MET DIT TYPE GENEZING.

(Dit is het einde van het interview met Alfred Pohl, 21 februari 1990).

Ik ben er van overtuigd dat Branham's genezingkrachten occult waren. De stemmen die hem kwelden, de vibraties en de zwellingen in zijn hand, de lichten die hem volgden, de vurige ballen die zogenaamd gedurende sommige van zijn genezingscrusades door de ruimte dansten, de totale uitputting die hij ervoer na afloop van zijn samenkomsten - zijn allemaal bewijzen van occultisme.

De "visitaties" beangstigden en verwarden Branham zodanig dat hij zijn vrouw vertelde dat hij ze haatte en dat hij ze zou wegsturen, hoewel hij altijd naliet die stap te nemen. Mannen van God hebben geprobeerd hem te waarschuwen. Sterker nog, zelfs waarzeggers herkenden zijn occulte krachten. Branham zei:

“Wat me het meest bang maakte is dat elke keer als ik een waarzegger

ontmoette, ze zouden herkennen dat er iets was gebeurd. En dat ... werd me bijna te veel. Bijvoorbeeld, op een dag liepen mijn neven en ik over een kermisterrein, we waren gewoon jongens, die langs liepen. Dus daar zat een kleine oude waarzegster in een van die tenten. ... Ze zei: 'Zeg, jij, kom eens even hier!' En wij drieën draaiden ons om. En ze zei: 'Jij met de gestreepte trui' (dat was ik). ... En ik liep naar haar toe, ik zei: 'Ja, mevrouw, wat kan ik voor u doen?' En ze zei: 'Zeg, wist je dat er een Licht is dat je volgt? Jij bent geboren onder een bepaald teken'" (*William Branham: The Man and His Message*, blz 22-23).

Branham beschreef ook andere gebeurtenissen waarin waarzeggers hem vergelijkbare dingen vertelden.

Het is heel jammer dat Branham niet luisterde naar de wijze stemmen van echte predikers die hem waarschuwden dat de visitaties demonisch waren. Het is heel jammer dat Branham ook niet luisterde naar zijn eigen angsten en zijn eigen geweten die er voor hadden kunnen zorgen dat hij kon ontsnappen aan die visitaties. Het is heel jammer dat Branham niet naar de Bijbel luisterde. In plaats daarvan liet hij toe dat misleidende demonische krachten zijn leven overnamen, en hij op zijn beurt grote menigte anderen in allerlei soorten dwaling en verwarring leidde.

Branham's volgelingen hadden hem aangenomen als de apostel en profeet van de eindtijdkerk-bedeling, en toen hij op 24 december 1965 overleed aan de verwondingen van een auto-ongeluk, werd aangenomen dat hij na drie dagen zou opstaan uit de doden. Vijf dagen later hebben ze hem uiteindelijk maar begraven.

Branhamitische samenkomsten gaan door in sommige delen van de Verenigde Staten, Canada en Engeland, en ik heb gehoord dat er in sommige Branhamitische diensten een lege stoel op een prominente plaats wordt neergezet voor Branham. Tot op de dag van vandaag is hij echter nog steeds in zijn graf.

Ondanks zijn vele on-Schriftuurlijke leringen en de nepgenezingen heeft William Branham een grote invloed gehad op de Pinkstergelovigen.

Hij is gedurende lange tijd ondersteund door Demos Shakarian, oprichter van de Full Gospel Business Men's Fellowship International. Shakarian schreef: "Dominee Branham maakte vaak de opmerking dat het enige Genootschap waartoe hij behoorde de FGBMFI was. Vaak heeft hij, als hij gevraagd was op de diverse conventies en belangrijke samenkomsten te spreken, grote afstanden gereisd om die afspraken na te komen. Zijn dienstbare geest was een inspiratie." (David Harrel, Jr, *All Things Are Possible*, 1976, blz 161).

Anderen die door Branham beïnvloed werden zijn Oral Roberts, T.L. Osborn, Jack Coe, A.A. Allen, Kenneth Hagin, Kenneth Copeland, Kathryn Kuhlman, Paul Chain, Earl Paulk, Marilyn Hickey en Benny Hinn.

The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements bevestigt Branham's enorme invloed als volgt:

“Als gangmaker van de genezingsopwekking [van de jaren veertig en vijftig] WAS BRANHAM DE BELANGRIJKSTE BRON VAN INSPIRATIE BIJ DE ONTWIKKELING VAN ANDERE GENEZINGSDIENSTEN. Hij inspireerde honderden

William Branham en Oral Roberts

mensen in de bediening om deel te nemen aan de genezingsbediening en een groot aantal evangelisten bracht hem hulde voor de impact die hij op hun werk had. Al in 1950 kwamen meer dan duizend genezingsevangelisten bijeen op een Voice of Healing-conventie om de diepgaande invloed van Branham op de genezingsbeweging te erkennen” (*The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, eerste editie, blz 372).

A.A. Allen

De beroemde Pinkstergenezingsevangelist A.A. Allen (1911-70) was een dronkelap en een charlatan.

Zijn *Miracle Magazine* stond vol met ongeloofwaardige beweringen, zoals de genezing van een vrouw die zogenaamd onmiddellijk honderd kilo verloor tijdens een van zijn genezingsdiensten.

In de jaren zestig lanceerde Allen een "raise the dead" campagne (om de doden op te wekken), waarbij hij zijn volgelingen aanspoorde om God te geloven voor deze opstandingen, hoewel hij dit moest stoppen toen sommigen weigerden hun overleden dierbaren te begraven (David Harrell, *All Things Are Possible*, blz 199) .

Veel van zijn boeken beloofden welvaart. In een verhaal dat vaak door Allen wordt

verteld, bad hij om het geld om een rekening van \$410 van een drukkerij te betalen, waarbij de \$1 biljetten in zijn zak onmiddellijk werden veranderd in \$20 biljetten.

Zijn enorme Evangelische imperium haalde jaarlijks ongeveer \$3,5 miljoen op, een enorme hoeveelheid geld voor die tijd, en hij bouwde zijn eigen 2.400 hectare grote gemeenschap in Arizona, Miracle Valley genaamd.

Allen werd tijdens een opwekking in 1955 gearresteerd voor rijden onder invloed en vluchtte toen op borgtocht en weigerde zijn misdaad onder ogen te zien.

Hij scheidde van zijn vrouw in 1967, ondanks het feit dat ze hem bijstond tijdens de vele problemen die hij over zichzelf had gebracht.

Drie jaar later stierf hij, alleen, in een goedkoop motel in San Francisco terwijl zijn team een genezingskruistocht voerde in West Virginia. Hij was negenenvijftig jaar oud en hij had zijn lever vernietigd met zijn alcoholisme.

W.V. Grant

Pinkstergenezingsevangelist W.V. Grant zat vanwege belastingsfraude in de gevangenis en scheidde van zijn vrouw.

Jack Coe

De bediening van de beroemde Pinkstergenezingsevangelist Jack Coe (1918-56) werd eveneens gekarakteriseerd door valse leer en buitensporige beweringen.

Hij leerde dat het consulteren van een arts geassocieerd was met het teken van het beest (Eve Simson, *The Faith Healer*, 1977, blz 164).

In februari 1956, tijdens een genezingskruistocht in Miami, Florida, legde Coe een kleine jongen die door polio was getroffen de handen op. De moeder van de jongen, Ann Clark, kreeg van Coe te horen: "Als je gelooft dat Jezus het kind geneest, doe dan de beugels af en laat ze af." Ze verwijderde onmiddellijk de beugels van de zwakke benen van de jongen, maar toen hij probeerde een stap te zetten, zakte hij op de grond. Mevrouw Clark geloofde in de valse leer dat God de genezing van haar jongen door geloof had beloofd en besloot de beugels niet meer om te doen. Maar al snel begonnen de benen van de jongen op te zwellen en ze nam hem mee naar een dokter, die opdracht gaf de beugels weer aan te doen. Haar brief aan Jack Coe, waarin ze om zijn raad vroeg, werd genegeerd.

De trieste ervaring van mevrouw Clark herinnert ons eraan dat de Pinksterbeweging bezaaid is met dit soort hartzeer omdat ze dingen belooft die God niet heeft beloofd.

Hoewel hij leerde dat genezing gegarandeerd was in de verzoening en zijn volgelingen waarschuwde tegen het gebruik van medicijnen en het raadplegen van

artsen, moest Coe zelf naar het ziekenhuis toen hij slechts een paar maanden na het bovengenoemde geval polio kreeg. Een paar weken later bezweek hij aan deze ziekte, en het is niet moeilijk om de hand van God in zo'n opmerkelijk toeval te zien.

Na Coe's dood publiceerde zijn weduwe een reeks artikelen waarin de fraude van belangrijke genezingsevangelisten aan de kaak werd gesteld.

Jamaica

Enkele van de Pinkstergenezingsevangelisten uit de jaren 1950 rapporteerden dat honderden dove mensen genezen werden tijdens samenkomsten in Jamaica. In 1962 heeft G.H. Montgomery, die vroeger samenwerkte met Oral Roberts, deze fraude geopenbaard door de volgende rapportage:

“Sommige van deze zelfde evangelisten meldden dat letterlijk honderden dove mensen werden genezen en hun gehoor terug kregen in de Jamaica-bijeenkomsten. Toevallig hebben we een zendelingsdochter in Jamaica die uitsluitend met doven werkt. In de vijf jaar dat ze met deze mensen hebben gewerkt, heeft noch zij, noch haar collega's ooit ook maar één persoon gevonden die van totale doofheid was genezen' (David Harrell, *All Things Are Possible*, blz 142).

Africa

Veel van de meer verbazingwekkende vermeende genezingen en opstandingen en andere wonderen die door Pinkstermensen worden gerapporteerd, vinden plaats in Afrika en andere plaatsen ver weg van degenen in Noord-Amerika en Engeland die over deze wonderen worden verteld. Maar degenen die deze wonderen hebben nagezocht, hebben ontdekt dat ze nep zijn.

In 1984 volgde evangelist Duncan Leighton het Derek Prince-team door Zambia waar duizenden wondergenezingen werden geclaimd, maar Leighton was niet in staat om ook maar één echte wondergenezing te documenteren (Leighton, *Signs, One Wonders*, geciteerd uit Peter Masters, *The Healing Epidemic*, eerste editie, blz 216).

Een zendingsarts die de meldingen van wondergenezingen in Afrika in het midden van de jaren veertig natrok kon ook geen echte organische genezingen vinden. “Ik ben geen enkel geval van onbetwistbare genezing tegengekomen, bewezen door medisch onderzoek van de klinische toestand voor en na de vermeende genezing” (*The Healing Epidemic*, blz 219).

Charles Price

Charles Price (1880-1947) was een andere beroemde Pinkstergenezingsevangelist van de eerste helft van de twintigste eeuw.

In 1923, na een Price-kruistocht in Vancouver, British Columbia, trokken een groep artsen, professoren, advocaten en predikanten de vermeende genezingen na. Van de 350 mensen die beweerden genezen te zijn, konden ze bij 301 geen fysieke verandering in hun conditie vinden, 39 waren binnen 6 maanden na de ontmoeting overleden, 5 waren krankzinnig geworden en 5 anderen leken genezen te zijn van "zenuwaandoeningen" (D. Richard Wolfe, "Faith Healing and Healing Faith", *Journal of the Indiana Medical Association*, 53, april 1959, geciteerd uit Eve Simson, *The Faith Healer*, St. Louis: Concordia, 1977, blz 166).

Kathryn Kuhlman

Een andere van de beroemde Pinkstergenezingsevangelisten was Kathryn Kuhlman (1907-76).

Terwijl zij in het midden van de jaren dertig predikant was in de Denver Revival Tabernacle met 2000 zitplaatsen, begon Kuhlman een romantische relatie met de getrouwde evangelist Burroughs Waltrip, die vervolgens zijn vrouw en twee kinderen verliet en met haar trouwde.

Kuhlman en Waltrip hadden al twee of drie jaar voorafgaand aan hun huwelijk een verhouding. In de zomer van 1935, twee jaar voor zijn scheiding in juni 1937, werden Waltrip en Kuhlman betrapt op knuffelen en zoenen in het kerkkantoor. De twee trouwden in oktober 1938.

Een paar jaar na haar ongeoorloofde huwelijk verliet Kuhlman Waltrip, beweerend dat God haar een keuze had gegeven tussen haar liefde voor een man en haar liefde voor God.

Waltrips eerste vrouw werd achter gelaten om hun twee zonen op te voeden en de schulden van haar man af te betalen. Hij keerde nooit terug om hen te bezoeken en liet zelfs de door de rechtbank verplichte kinderbijslagbetalingen na (Wayne Warner, *Kathryn Kuhlman: The Woman Behind the Miracles*, 1993).

Zelfs wijlen Pinksterbiograaf Jamie Buckingham, die een positieve houding had ten opzichte van Kuhlman, kon Kuhlman's buitensporige liefde voor dure kleding en juwelen en haar eersteklas levensstijl niet verbergen. Haar Evangelisatiebediening leverde jaarlijks twee tot drie miljoen dollar op, een enorm bedrag in die tijd.

Kuhlman's bijeenkomsten werden vaak gekenmerkt door het gevaarlijke en on-Schriftuurlijke 'vallen in de geest'- fenomeen.

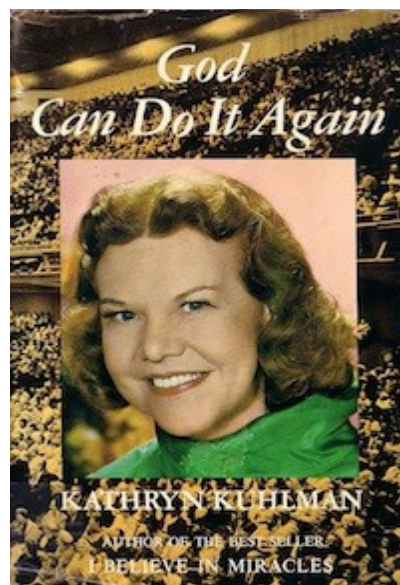
Veel invloedrijke Pinksterpredikers, waaronder Benny Hinn, herleiden hun "zalving" naar haar. In Hinn's boek *Good Morning, Holy Spirit*, zegt hij dat de eerste keer dat hij het fenomeen Kuhlman ontmoette, hij uitriep: 'Dit moet ik hebben. ... Ik wil wat Kathryn Kuhlman heeft. Ik wilde het met elk atoom en elke vezel in mij' (*Good*

Morning, Holy Spirit, blz 9-12).

Kuhlman beweerde dat genezing inbegrepen is in de verzoening en zei: "In elke kerk zouden de genezingen uit het Boek Handelingen moeten gebeuren." (Jamie Buckingham, *Daughter of Destiny*, blz 104), maar ze is nooit in staat geweest om de wonderen uit Handelingen te doen.

Hoewel beweerd werd dat er gedocumenteerde genezingen plaatsvonden tijdens Kuhlman's samenkomsten, waren het er niet heel veel, zeker niet meer dan de genezingen die worden ervaren door christenen die geloven dat de tekengaven zijn opgehouden en die gewoon bidden om genezing, erop vertrouwend dat God Zijn volmaakte wil zal doen.

Een verslaggever die in 1948 verslag deed van een Kuhlman-genezingskruistocht in de Carnegie Music Hall in Pittsburgh, getuigde: "Voor elkeen die een genezing geproclameerd heeft, zijn er nog vele malen meer verdwenen in de duisternis, nog net zo ellendig en hartverscheurd als toen ze kwamen" (Wayne Warner, *The Woman behind the Miracles: Kathryn Kuhlman*, blz 145).

In het boek *Healing: A Doctor in Search of a Miracle* wijdde Dr. William Nolen een heel hoofdstuk aan zijn onderzoek naar Kuhlman's genezingskruistochten. Hoewel hij sympathie had voor Kuhlman als persoon, was Nolen niet in staat om zelfs maar één geval van lichamelijke genezing te documenteren. Op het moment van zijn onderzoek was Nolen hoofd chirurgie bij Meeker County Hospital in Litchfield, Minnesota.

Kurt Koch, een gerenommeerd Evangelisch onderzoeker op het gebied van occultisme, beschrijft zijn onderzoek naar Kathryn Kuhlman's genezingsbediening in het boek *Occult ABC: Exposing Occultic Practices and Ideologies*. Hij trok zorgvuldig een lijst van achtentwintig gevallen van vermeende genezingen in Minneapolis, Minnesota, na die hem door de Kuhlman-organisatie waren voorgelegd als de beste voorbeelden van genezingen die onder haar bediening hadden plaatsgevonden. Hieronder volgt de samenvatting van zijn bevindingen:

"Tien waren niet genezen, zeven hadden een verbetering in hun toestand ervaren, elf hadden ziekten waarbij de (toestand van de) geest een belangrijke rol kan spelen. In heel dit uitgebreide rapport is er niet één duidelijk geval van genezing van een organische ziekte" (Kurt Koch, *Occult ABC*, Grand Rapids: Kregel Publishers, 1981).

Kuhlman predikte een "positieve" boodschap en daarbij weigerend leerstellige

dwaling aan het licht te brengen of te waarschuwen tegen drinken en ander sociaal kwaad. Ze geloofde dat het prediken van een positieve boodschap meer zou bereiken.

In haar latere jaren was Kuhlman erg Oecumenisch, waardoor ze denominationeel diverse menigten aantrok en drong er daarna bij hen op aan hun kerken niet te verlaten, maar terug te keren om een genezende kracht te zijn. Haar biograaf zegt dat Kuhlman wordt gecrediteerd voor het helpen overbruggen van kloven tussen Protestanten en Katholieken (Warner, *Kathryn Kuhlman*, blz 163).

Op 11 oktober 1975 was Kuhlman op privé audiëntie bij paus Paulus VI in het Vaticaan, dat ze met de volgende woorden beschreef:

“Toen ik de paus ontmoette, was er een eenheid. Hij had daar een tolk, maar we hadden hem niet nodig. En de paus deed zoiets moois. Toen ik naar voren liep herkende hij me als een persoon die van God houdt - die verstand heeft van het spirituele. En hij stond op en stak gewoon beide handen uit, nam mijn handen in de zijne en zei: 'Je doet bewonderenswaardig werk. Je hebt niet alleen mijn zegen, je hebt mijn gebeden'” (*Christian News*, 10 november 1975).

Dat jaar zei Kuhlman op de Full Gospel Business Men's Fellowship World Convention in Anaheim, Californië:

“Ik wil dat jullie weten dat paus Paulus heel goed zou passen bij deze grote wereldwijde conventie van de FGBMFI. Hij zou alles hebben begrepen wat er gebeurde. Hij zou hebben begrepen... dat dit een onderdeel is van Gods grote plan” (Homer Duncan, *The Ecumenical Movement*, 1980, blz 19).

T.L. en Daisy Osborn

TL en Daisy Osborn vormen een invloedrijk team voor Pinkstergenezing en -Evangelisatie die hun bediening na het observeren van een William Branham-kruistocht in 1948 begonnen.

Ze beweren dat Jezus Christus persoonlijk in hun huis is verschenen en ten minste één keer in elk van hun kruistochten (*The Gospel according to TL & Daisy*, blz 19, 20).

Op de achterkant van hun boek *Receive Miracle Healing* staat dat de Osborns "misschien wel meer grote genezingswonderen hebben meegemaakt dan enig echtpaar dat ooit heeft geleefd." In dit boek leren de Osborns dat het Gods wil is dat elke christen 'geniet van lichamelijke gezondheid, geestelijke redding en materiële overvloed' zolang ze geloof oefenen (blz 77).

In het boek *The Power of Positive Desire* doen de Osborns deze belofte: "Als je dit doet, zul je miljoenen dollars beheren ... je zult als een koning leven en alles hebben

wat je ooit zult verlangen" (blz 15-17).

Toen Daisy Osborn de diagnose kanker kreeg, claimde ze haar genezing op basis van haar eigen leer en beweerde dat ze genezen was, maar ze stierf toch aan kanker (*The Quarterly Journal*, Personal Freedom Outreach, juli-september 2000, blz 15).

The Happy Hunters

Charles (1920-2010) en Frances Hunter (1916-2009), bekend als "the Happy Hunters", voerden Healing Explosion-kruistochten over de hele wereld uit en publiceerden tientallen invloedrijke video's en boeken.

*Charles en Francis Hunter
Foto door David Cloud*

Honderdduizenden woonden hun kruistochten in verschillende delen van de wereld bij en nog veel meer keken naar hun genezingsseminars op videocassettes en lazen hun boeken.

In de uitgave van mei 1986 van het tijdschrift *Charisma* stond dat de Hunters tot de twintig meest populaire en invloedrijke Charismatische leiders behoorden. Hun jaarlijkse budget bedroeg in 1987 meer dan twee miljoen dollar.

De Hunters beweerden dat "elke met de Geest vervulde christen" iedere dag de zieken kan en moet genezen" (advertentie voor Healing Explosion-crusades). In *How to Heal the Sick* zeiden de Hunters: "Ja, het is Gods wil dat je genezen wordt. U brengt geen eer aan God door ziek rond te lopen en te zeggen: ik ben ziek voor de eer van God. Ziekte

brengt geen eer aan God -- genezing en gezondheid brengen eer aan God!" (blz. 18).

In hun *Handbook for Healing* zeiden de Hunters: "Er is niets dat een zondaar sneller zal overtuigen van de realiteit van Jezus dan getuige te zijn van een wonder" (blz 28).

Toch leerde de Heer Jezus Christus dat als mensen de Schrift niet geloven, ze niet zullen geloven zelfs als ze iemand uit de dood zien opstaan (Lukas 16:29-31).

De Hunters leerden dat "wonderEvangelisatie" deel uitmaakt van Gods eindtijdprogramma en dat hierdoor een grote inzameling van zielen aan Christus' wederkomst zal voorafgaan. Ze beweerden dat God hen in juni 1980 een visie gaf over wereldwijde wonderEvangelisatie en hen instrueerde dat genezing deel uitmaakt van de boodschap van redding (*How to Heal the Sick*, blz 5).

Ik was persoonlijk twee keer getuige van de genezingsbijeenkomsten van de

Hunters, en beide keren vertrokken de aanwezige rolstoelgebonden mensen ongenezen en teleurgesteld. Ik zag geen significante genezing op deze bijeenkomsten.

Tijdens een genezingskruistocht in de Filippijnen in januari 1988 kreeg Frances Hunter een ooginfectie en ondanks pogingen van de 'genezingsteams' om haar te genezen, was het noodzakelijk om naar een dokter te gaan en medicijnen te halen. Ze zei dat ze zich schaamde toen ze een exemplaar van hun boek *How to Heal the Sick* in de wachtkamer van de dokterspraktijk zag liggen.

Tijdens een Hunter-genezingskruistocht in Long Beach, Californië, kregen alle leden van het genezingsteam een virus en moest Frances naar huis terugkeren en 10 dagen in bed doorbrengen (*Ministries Today*, november-december 1991, blz 28).

In 1989 werden de Hunters door een federale rechter bevolen om \$300.000 te betalen aan een 67-jarige Californische vrouw, Evelyn Kuykendall, die gewond raakte toen ze "in de geest viel" tijdens een van hun bijeenkomsten. Ze brak haar rug en bracht twee maanden in het ziekenhuis door vanwege de verwonding die ze opliep tijdens een van de genezingsbijeenkomsten van de Hunters (Francis MacNutt, *Overcome by the Spirit*, blz 171).

Tijdens een kruistocht in Honduras in 1991 verwondde Frances Hunter haar knie en kon een van de vergaderingen niet bijwonen.

Tijdens een genezingskruistocht in Engeland in 1995 brak Frances Hunter haar rechterhiel en moest ze in een rolstoel terug naar de Verenigde Staten worden gebracht.

In hun boek *Handbook for Healing* gaven the Hunters zelfs instructies voor het genezen van kaalheid: "Om kaalheid te genezen, beveelt u genezing aan de haarzakjes en beveelt u het haar te herstellen tot normale groei" (blz 106). Ondanks hun eigen instructies waren beide Hunters gedeeltelijk kaal!

De Hunters leerden dat mensen in tongen moeten kunnen spreken om Gods wonderkracht te hebben. Om de gave van tongen te ontvangen, werden mensen door de Hunters aangespoord om te stoppen met denken en geluiden te gaan mompelen, zodat God zogenaamd de controle over zou nemen van hun tong. Dit is de instructie die Charles heeft gegeven: "Zodra ik je zeg dat je God moet liefhebben en prijzen door een heleboel verschillende lettergrepen uit te spreken; maar niet in een taal die je kent, en PROBEER NIET AAN DE GELUIDEN TE DENKEN. Maak de geluiden eerst snel ZODAT JE NIET PROBEERT TE DENKEN ... Ga verder ... met lange vloeiende zinnen ... in het begin luid" (Charles Hunter, *Charisma*, juli 1989).

Dit is een dwaze en on-Schriftuurlijke raad.

Oral Roberts

Oral Roberts is weer een andere van de prominente Pinkstergenezings-evangelisten (1918-2009).

Als een van de pioniers van de 'faith healing'-beweging is zijn invloed onmeetbaar.

In de jaren vijftig leidde hij genezingskruistochten in een tent met 12.500 zitplaatsen, terwijl er honderdduizenden meer op televisie keken. Oral Roberts University, opgericht in 1965, had in zijn hoogtijdagen een studentenpopulatie van 5.000. Er zijn miljoenen exemplaren van zijn boeken verkocht en hij heeft een hele generatie Pinksterevangelisten beïnvloed.

Roberts leerde dat ziekte niet Gods wil is.

“Kijk voor de kennis van de waarheid naar Jezus van Nazareth, Die Zelf onze zwakheden op zich heeft genomen en onze ziekten heeft gedragen. Als Jezus onze ziekten op zich nam, hoeven we ze niet langer te dragen. Ziekte maakt deel uit van de vloek en Jezus kwam om de vloek te vernietigen. Hij leed in onze plaats omdat hij niet wilde dat we ziek werden. Hij nam onze specifieke ziekten en gebreken op Zijn eigen zondeloze, volmaakte lichaam als volledige betaling voor de straf op de zonde. ... IK WEET DAT HET GODS HOOGSTE WENS IS DAT JE GEZOND BENT. ... ZIEKTE IS GEEN DEEL VAN GODS PLAN EN IS NIET BEDACHT DOOR GODS WIL” (Oral Roberts, “Why I know that God wants to heal you”, *Abundant Life*, september 1976).

Tijdens de hoogtijdagen van zijn genezingskruistochten beweerde Roberts de "demonen van ziekte" met zijn rechterhand te kunnen onderscheiden. Hij zei dat de kracht van God als een stroom van elektriciteit door hem heen ging, soms alsof er "vloeibaar vuur" door zijn arm stroomde. Een uitgave uit 1949 van zijn tijdschrift, *Healing Waters*, beschreef het bezoek van William Branham aan een van Roberts genezingskruistochten in Tampa, Florida:

“Beiden hadden de stem van God gehoord, beiden voelden de genezende kracht in hun handen. Broeder Branham in zijn linkerhand door trillingen, broeder Roberts in zijn rechterhand met de macht om de aanwezigheid, de namen en de aantallen demonen te detecteren.”

Roberts beweerde dat hij "een manifestatie van Gods aanwezigheid in zijn rechterhand voelde", wat een "contactpunt" vormde tussen de gelovige en de "genezende kracht van God", waardoor hij "een verzekering kreeg die resulteerde in de genezing van duizenden mensen" (David Harrell, *All Things Are Possible*, blz 49, 50).

Echter Roberts' genezingsbediening werd onderzocht door trouwe mannen van God en bleek vals te zijn.

Denk eens aan het getuigenis van dominee Carroll Stegall, Jr., dominee van de Pryor Street Presbyterian Church in Atlanta, Georgia. Dit wordt als volgt verteld door David Edwin Harrell, Jr., in zijn biografie van Roberts:

“Waarschijnlijk de meest schadelijke religieuze aanval op Oral die ooit is gepubliceerd, verscheen in de *Presbyterian Outlook* in 1955. Het artikel, geschreven door Carroll R. Stegall, Jr., predikant van de Pryor Street Presbyterian Church in Atlanta, Georgia, werd later opnieuw gepubliceerd in een wijdverbreid verspreid traktaat. Het was het traktaat van Stegall dat voorafging aan Oral's reis naar Australië en het verzet tegen hem aanwakkerde.

“Stegalls nieuwsgierigheid werd gewekt door het nummer van *Healing Waters* van maart 1952, met een omslagfoto van 'drie geweldige artsen die Oral Roberts feliciteren'. Stegall en Donald Gray Barnhouse, een conservatief Presbyteriaanse predikant in Philadelphia, verwezen naar de uitslag van een onderzoek van de American Medical Association dat luidde: 'de conclusie van hun onderzoeksbureau liet zien dat niet één van de genoemde mannen ... kon worden geïdentificeerd als artsen in de geneeskunde ... . Eén van de drie mannen bleek in Phoenix te werken als 'natuurgeneeskundige' [wat betekent dat hij geen gediplomeerd arts was]. Er bestond geen organisatie onder leiding van “Dr. J.H. Miller, uitmuntend arts en voorzitter van een medisch genootschap van meer dan 20.000 artsen”.

“Stegall woonde later een aantal campagnes bij, interviewde Oral en deed enkele vervol ginterviews met degenen die in de genezingslijn hadden gestaan. ... 'IK HEB NOOIT EEN BEWIJS VAN VERANDERING GEZIEN. Ik daag elke eerlijke onderzoeker uit om mijn techniek te volgen en te kijken of zijn bevindingen niet overeenkomen met de mijne.' Stegall concludeerde: 'In plaats van God hiermee te verheerlijken, zorgen zij (de genezende evangelisten) door hun uitspattingen er voor dat Zijn naam door de wereld worden gelasterd. In plaats van te genezen, doden ze eerder. IN PLAATS VAN ZEGEN, IS HUN AANKOMST IN EEN STAD EERDER EEN VLOEK, EEN ELLENDE, EEN OPROER, EEN VERNIETIGING VAN HET GELOOF IN EENVOUDIGE MENSEN' (David Edwin Harrell, Jr., *Oral Roberts: An American Life*, Bloomington, Indiana: Indiana University Press, 1985, blz 163, 164).

Stegall's beoordeling werd gevolgd door andere rapportages die de dubbelhartigheid van Oral's bediening aantoonde:

Schrijver John Kobler interviewde twee personen die hem door Roberts waren aanbevolen als "de meest opvallende gevallen van genezing" en meldde dat hoewel beiden geloofden dat ze genezen waren, de een nog nooit een arts had bezocht en de ander vervolgens een operatie had ondergaan om een kanker te verwijderen.

W. E. Mann meldde dat een arts uit Toronto, Canada, dertig personen had onderzocht die in de genezingslijn van Oral hadden gestaan en GEEN GEVAL VAN GENEZING HAD GEVONDEN “dat niet kon worden verklaard in termen van psychologische shock of regelrechte hysterie. Er was minstens één gestorven” (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 164).

Verder bewijs van het gebrek aan genezende kracht in Roberts' bediening ligt in de rampen die zich hebben voorgedaan tijdens zijn "genezings"-campagnes:

'Maar afgezien van het debacle in Australië, heeft geen enkele avond in de cruisadecarrière van Oral Roberts diepere herinneringen achtergelaten dan de avond van zondag 10 september 1950 in Amarillo, Texas. ... Op zondagavond 10 september was de tent weer tot de nok gevuld met ongeveer 7.000 mensen. Vierhonderd mensen hadden net de oproep vanaf de kansel beantwoord toen een donderende hagelstorm de tent plotseling overspoelde. ... Terwijl de menigte 'When the Saints Go Marching In' zong, doofde het licht plotseling en de tent ging als een vlieger omhoog en trok de enorme aluminium palen uit de grond. De tent begon toen te scheuren en nestelde zich langzaam op het publiek ... Tegen middernacht bevestigden de nieuwsberichten dat ongeveer vijftig mensen in het ziekenhuis waren opgenomen” (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 108).

Deze gebeurtenis zou op zich niet zo vreemd zijn, afgezien van de beweringen die Roberts deed over genezing in de kracht van Jezus Christus. Hoewel Roberts aanwezig was en voor enkele van de gevallen bad, werden alle gewonden bij deze ramp naar ziekenhuizen gebracht en genezen door artsen in plaats van door gebedsgenezing.

Vele andere rampen volgden in het spoor van de Amarillo-storm:

“In 1951 stierf een zakenman uit Alabama tijdens het bijwonen van een Roberts-campagne in Atlanta. ... In 1955 vond, tijdens Orals campagne in Calgary, Canada, de dood van een bejaarde Indiër, Jonas Rider plaats, volgens de lokale pers, 'midden in de tent van de evangelist, omringd door bekeerlingen en volgelingen van de sekte'. ... De eerstvolgende januari keerde Mary Ida Buddington Vonderscher, die het jaar daarvoor in het televisieprogramma van Oral in de genezingslijn had gestaan, terug om te getuigen van haar genezing van kanker, maar ze stierf in haar huis in Californië slechts twaalf uur nadat haar getuigenis was uitgezonden. Het jaar 1959 werd bijzonder geteisterd door tragedie. In januari stierf een vierenzestigjarige Californische man aan een hartaanval tijdens een campagne in het Oakland Auditorium. Toen, sloeg in mei twee keer de dood toe tijdens een campagne in Fayetteville, North Carolina. Eerst stierf een driejarig meisje in de tent in de armen van haar ouders terwijl ze wachtte totdat de dienst zou beginnen. ... De volgende avond stierf een

oudere Indiase vrouw op weg naar de campagne, waardoor een plaatselijke arts waarschuwde tegen 'het overbrengen van ernstig zieke patiënten naar een gebedsgenezer'. Ten slotte, in juli 1959, in een geval waarin de meest ernstige ethische vragen aan de orde kwamen over religieuze genezing, 'gooide een vrouw haar insuline weg' in de overtuiging dat ze genezen was in een Roberts-campagne, en waarna ze stierf in een ziekenhuis in Detroit" (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 164, 165).

Roberts was niet alleen niet in staat vreemden te genezen, hij was ook niet in staat zichzelf en zijn eigen familie te genezen. In 1984 stierf zijn 10e kleinkind, degene die naar hem vernoemd was, twee dagen na de geboorte, ondanks de vlaag van geloofsgebeden die werden opgestuurd door een hele reeks Word-Faith beoefenaars (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 343-347). In oktober 1992 en opnieuw in februari 1999 werd Oral opgenomen in het ziekenhuis met hartaanvallen. Die in 1992 vond plaats enkele uren nadat Paul Crouch Oral van pijn op de borst 'genezen' had tijdens een TBN-uitzending (*Christianity in Crisis*, blz 237-238).

Begrijp alsjeblieft dat we niet gniffelen over deze tragedies. De reden dat we deze dingen melden is dat Oral Roberts beweerde dat lichamelijke genezing gegarandeerd is in de verzoening en dat de apostolische tekengaven vandaag nog werkzaam zijn. Deze claims moeten serieus worden genomen. Als lichamelijke genezing in dit leven wordt gegarandeerd door geloof, als speciale genezingsgaven aan christenen vandaag de dag toebehoren, als de apostolische tekengaven werkzaam zijn, en als God wil dat christenen gezond en welvarend zijn, dan zal dat duidelijk zichtbaar moeten zijn.

De feiten die we hebben gedocumenteerd van de Pinksterbeweging tonen aan dat hun beweringen niet waar zijn. Ze hebben dezelfde problemen, dezelfde ziekten, dezelfde kwellingen, dezelfde financiële moeilijkheden, als christenen die niet in de Pinksterleer geloven.

De profetieën van Oral Roberts bleken net zo vals als zijn genezingsbediening.

In 1950 beweerde Roberts dat God hem had opgedragen mensen te vertellen dat ze moesten verwachten dat Jezus dat jaar zou terugkeren en in 1954 voorspelde hij "een vereniging van Gods gezalfden voor de laatste opwekking" (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 50).

Denk aan het City of Faith Medical Center. In 1977 beweerde Roberts dat God aan hem was verschenen en hem de aanwijzingen had gegeven om de City of Faith te bouwen:

"Voor mij verzezen de details van de gebouwen. Onmiddellijk werd ik geleid om deze twee hoofdstukken uit de Bijbel te lezen, Openbaring 21, 22. Daar zag ik de Stad van God, het Nieuwe Jeruzalem, met zijn Rivier van Leven en zijn brede

lanen. ...

"Ik zag de Stad van God als een weerspiegeling van God Zelf die genezing en gezondheid bracht aan degenen die daar binnenkwamen. Plotseling gaf God mij een nieuwe naam voor het Gezondheids- en Onderzoekscentrum dat ik in Zijn naam moet gaan bouwen.

"U zult het de City of Faith noemen."

"Ik dacht dat mijn hart zou barsten van vreugde. De City of Faith. Wat een naam! Ik wist dat alleen God zo'n naam kon geven aan het Gezondheids- en Onderzoekscentrum dat Hij wilde dat ik zou bouwen" (*Oral Roberts: An American Life*, blz 333).

Vanaf het begin veroorzaakte de City of Faith ernstige financiële druk op het Roberts-imperium. In 1980 beweerde Roberts dat hij een visioen had gezien van een 300 meter hoge Jezus die hem bemoedigde tijdens zijn financiële problemen. Dit is hoe Roberts de visie beschreef in zijn September-brief aan supporters:

"Ik voelde een overweldigende heilige aanwezigheid overal om me heen. Toen ik mijn ogen opendeed, stond Hij daar... zo'n 300 meter hoog, kijkend naar mij... Hij was maar liefst 100 meter hoger dan het 200 meter hoge City of Faith. Daar stond ik oog in oog met Jezus Christus, de Zoon van de levende God. Ik heb Jezus maar één keer eerder gezien, maar hier stond ik oog in oog met de Koning der Koningen. Hij staarde me aan zonder een woord te zeggen; Oh! Ik zal die ogen nooit vergeten! En toen reikte Hij naar beneden, legde Zijn handen onder de City of Faith, tilde het op en zei tegen mij: 'Zie hoe gemakkelijk het voor Mij is om het op te tillen !'" (*Oral Roberts: An American Life*, blz 415) .

Oral beweerde dat Jezus hem verzekerd had dat Hij met de partners van de bediening zou spreken en dat de City of Faith voltooid zou worden.

In januari 1987 vertelde Oral zijn televisiepubliek dat God aan hem was verschenen en hem had gezegd dat hij binnen de volgende twaalf maanden \$8 miljoen moest inzamelen, anders zou hij sterven. Het geld was zogenaamd bedoeld om beurzen te verstrekken aan medische studenten die naar de Oral Roberts University gaan. In april kondigde Roberts aan dat hij \$9,1 miljoen had ontvangen, waarvan het grootste deel afkomstig was van de eigenaar van een hondenrenbaan, wat feitelijk een gokbedrijf was.

De wilde visioenen en niet aflatende oproepen konden de City of Faith niet redden. De \$9,1 miljoen die werd opgehaald in 1987 werd verdwenen. In januari 1988 annuleerde Roberts de gratis medische lessen van de universiteit en in maart ging het fonds voor medische beurzen failliet. In 1989 sloot Roberts de medische school en de City of Faith om schulden af te betalen!

Toch verwierp de Pinksterwereld in het algemeen Roberts niet als een valse profeet en een religieuze oplichter. Duizenden bleven naar ORU toestromen vanuit de Pinksterkerken in het hele land, en miljoenen dollars bleven naar Roberts' bediening stromen door goedgelovige supporters.

Oral Roberts was de pionier van de fondsenwervingstechnieken die tegenwoordig op grote schaal worden gebruikt door Word-Faith Pinksterpredikers zoals Paul Crouch, Kenneth Copeland, Benny Hinn, Creflo Dollar, Jerry Savelle, Charles Capps, Joel Osteen, Rod Parsley, Jesse Duplantis, Frederick Price, Morris Cerullo en John Avanzini.

In het begin van de jaren vijftig begon Roberts zijn volgelingen te beloven dat hun financiële gaven zeventvoudig door God aan hen zou worden teruggegeven. In 1954 begon hij zijn "blessings-pact", waarbij hij aanbood te bidden dat elke gift die aan zijn bediening werd gegeven, "in zijn geheel en uit een totaal onverwachte bron" zou terugkomen (Harrell, *Oral Roberts: An American Life*, blz 49).

Dit ontwikkelde zich tot de "**SEED FAITH**"-doctrine, die belooft dat geschenken die aan zijn bediening worden gegeven als een "zaad van geloof" zullen groeien en een financiële zegen worden die zal terugkeren naar de gever.

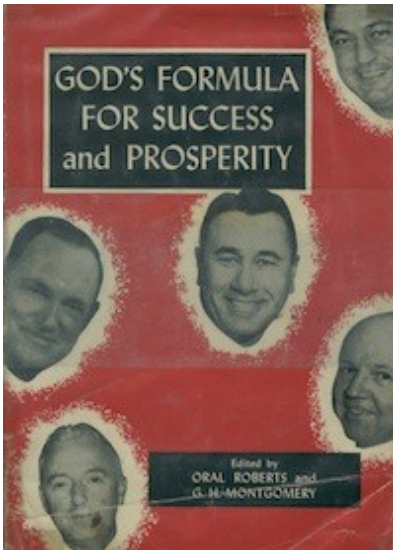
Roberts was een van de eersten die de valse bewering maakte dat Jezus niet arm was toen Hij op aarde was. Hij ontwikkelde deze leerstelling in het boek *How I Learned That Jesus Was Not Poor*.

De titels van de boeken van Oral Roberts illustreren de on-Schriftuurlijke focus van zijn bediening op financiële voorspoed, genezing en een verlangen naar wonderen:

- Deliverance from Fear and from Sickness (Bevrijding van angst en van ziekte)
- Don't Give Up! Jesus Will Give You that Miracle You Need (Geef niet op! Jezus zal je dat wonder geven dat je nodig hebt)
- Expect a Miracle (Verwacht een wonder)
- Flood Stage: Opening the Windows of Heaven (Overstromingsgevaar: De vensters van de hemel worden geopend)
- If You Need Healing -- Do These Things (Als je genezing nodig hebt - Doe deze dingen)
- The Miracles of Christ and What They Mean to You for All your Needs in the Now (De wonderen van Christus en wat ze voor je betekenen voor al je behoeften van nu)
- Miracle of Seed Faith (Wonder van het Zaadgeloof)
- Three Most Important Steps to Your Better Health and Miracle Living (De drie belangrijkste stappen naar uw betere gezondheid en wonderbaarlijke leven)
- Your Healing Problems and How to Solve Them (Uw genezingsproblemen en hoe u ze kunt oplossen)

- God's Formula for Success and Prosperity (Gods formule voor succes en voorspoed)

Van de vier kinderen van Oral Roberts zijn er drie gescheiden (Richard, Ronnie en Randy). Ronnie en Randy kwamen uit de kast als homoseksueel en Ronnie pleegde zelfmoord.

Sinds de dood van Oral Roberts is zijn rijk drastisch gekrompen.

De school werd geleid door Oral's zoon Richard (geb. 1948) totdat hij in 2007 ontslag nam als gevolg van een wolk van beschuldigingen over misbruik van fondsen van de bediening.

ORU-leraren beschuldigden Richard en zijn vrouw Lindsay ervan dat ze schoolgeld gebruikt hadden om hun weelderige levensstijl te kunnen financieren, zoals een paardenstal voor hun dochters, een reis van een dochter voor \$29.400 naar de Bahama's aan boord van een universiteitsvliegtuig, en een koopwoede van Lindsay van

\$39.000. Deze informatie kwam naar buiten in 'onterecht ontslag'-rechtszaken die in 2007 waren aangespannen door voormalige professoren die hadden geprobeerd "de morele tekortkomingen en financiële ongepastheden van het leiderschap" aan het licht te brengen ("Healing ORU", *Christianity Today*, september 2008).

Richard Roberts scheidde van zijn eerste vrouw in 1979, na 11 jaar huwelijk, en in januari 1980 trouwde hij met Lindsay Salem, een jonge afgestudeerde ORU-studente, Lindsay Salem.

Richard blijft hoofd van de Oral Roberts Evangelistic Association en treedt in de leerstellige voetsporen van zijn vader. In 2010 bleek uit de belastingaangifte van de OREA dat Richard Roberts \$496.088 plus \$95.150 ontving, en dat zijn vrouw \$75.255 plus \$150.700 kreeg.

Richard blijft beweren dat genezing gegarandeerd is. In een e-mailnieuwsbrief ("Daily Guide to Miracles from Oral Roberts Ministries") van 23 augustus 2004 zei hij dat genezing "een noodzaak" is en "een basisvoorziening die God aan alle gelovigen heeft gegeven". Hij zei: "... genezing is geen nevenactiviteit van het Evangelie. Het is de hoofdlijn! Het is Gods bovennatuurlijke voorziening voor al Zijn kinderen."

Richard Roberts heeft zijn eigen televisieprogramma, gebruikt de valse fondsenwervingsmethoden van zijn vader en beroept zich regelmatig op genezingen waarvan hij beweert dat de Heer Die bij zijn toehoorders uitvoert. Hij roept zelfs op voor genezingen van 'pijnlijke navels'. Gary Hand geeft aan wat het probleem

hiermee is:

“De bewering van navelgenezingen is een symptoom van het probleem dat inherent is aan de beweringen van Richard Roberts. Hij bagatelliseert uiteindelijk wat hij beweert een wonder te zijn. In plaats van dat wonderen die gebeurtenissen zijn die geen verklaring hebben of op geen enkele andere manier kunnen plaatsvinden, worden ze de verlichting van lage rugpijn, claims van verdwijnende cysten die in gezichten zaten en genezingen van pijnlijke navels, die geen van alle te verifieëren zijn. Dit is triviale onzin, gepresenteerd als een diepe, spirituele beweging door de soevereine scheppende God van het universum. WANNEER DE ECHTE GENEZINGEN WORDEN GEPROBEERD, ZOALS EEN KIND DAT BINNENKORT AAN KANKER STERFT, WORDT DE REALITEIT VAN WAT GECLAIMD WORDT DUIDELIJK, want het falen om echt te kunnen genezen wordt door de hele wereld gezien. In dat geval is er geen onzichtbaarheid en is er altijd sprake van falen. Maar voor de trouwe aanhangers maakt het geen verschil” (“Richard Roberts”, www.ondoctrine.com/10roberr.htm).

In 2012 bekende Richard schuldig te zijn aan het rijden onder invloed van alcohol en het rijden met 140 km/h in een 100 km/h-zone.

De New Order of the Latter Rain

Op 12 februari 1948 brak er een Pinkster "opwekking" uit in de Sharon Orphanage and Schools in North Battleford, Saskatchewan. De dag ervoor had een studente geprofeteerd dat er een grote wereldwijde opwekking zou beginnen. Er waren vermeende tongen, genezingen, profetieën. Velen „vielen door de geest”.

De school werd opgericht door Herrick Holt, predikant van de Church of the Foursquare Gospel in North Battleford, en in de herfst van 1947 voegden George Hawtin en Percy Hunt zich bij hem, voorheen predikanten van de Pentecostal Assemblies of Canada. Hawtin en Hunt brachten zeventig studenten mee van het Bethel Bible Institute waar ze vroeger les hadden gegeven.

De leiders en studenten van Sharon waren op zoek naar een herstel van de wonderkracht van de eindtijd. Holt profeteerde dat God 'iets nieuws' zou gaan doen, en sommige leraren hadden de vorige herfst een kruistocht van William Branham bijgewoond in Vancouver, British Columbia, en waren ervan overtuigd geraakt dat er een apostolische vernieuwing op komst was. Ze hadden zich zelfs door Branham de handen laten opleggen. Branham profeteerde dat het zevende tijdperk van de kerk begon en dat dit de weg zou bereiden voor de wederkomst van Christus.

Ze werden ook beïnvloed door FRANKLIN HALL'S *Atomic Power with God through Fasting and Prayer*. Ernest Hawtin getuigde: "De waarde van het vasten was een grote factor die bijdroeg aan de opwekking. Een jaar daarvoor hadden we het boek van Franklin Hall gelezen, getiteld *Atomic Power With God Through Fasting and Prayer*. ... De opwekking zou nooit mogelijk zijn geweest zonder het herstel van deze grote waarheid door onze goede broeder Hall" (Richard Riss, *The Latter Rain Movement of 1948 and the Mid-twentieth Century Evangelical Awakening*, blz 89).

Franklin Hall had een "opwekkingscentrum" in San Diego, Californië, en leerde dat vasten en gebed de middelen zijn voor het herstel van apostolische wonderen. Hij leerde een BODYFELT-ervaring waarbij door langdurig vasten het "vuur van de Heilige Geest" ziekte, vermoeidheid en zelfs lichaamsgeur zou elimineren, en zou resulteren in onsterfelijkheid. De gelovige met de door het lichaam gevoelde (body-felt) redding zou onmiddellijk naar elke bestemming kunnen reizen en zijn kleren zouden niet verslijten.

Pinksterhistoricus David Harrell Jr. merkt op dat hoewel Hall enigszins geïsoleerd was vanwege zijn vreemde leerstelling, zijn boek over vasten een grote invloed had op de Pinksterbeweging en door de meeste genezingsevangelisten werd gebruikt (Harrell, *All Things Are Possible*, blz 81).

De Sharon-beweging richtte zich op het herstel van apostolische wonderen. Ze verwachtten dat eindtijd-apostelen en -profeten zouden opstaan om de beweging te leiden. De nadruk lag op het belijden van zonden aan elkaar en het uitspreken van vergeving in Jezus' naam. Er was ook een nadruk op het ontvangen van de Heilige Geest en geestelijke gaven door handoplegging, een ervaring die beïnvloed was door J.E. Stile's boek *The Gift of the Holy Spirit*. Er lag ook een focus op 'personal directive prophecy', die in de handen van sommigen een instrument van controle werd.

De invloed van de "opwekking" verspreidde zich snel tijdens en na een kampbijeenkomst in juli 1948, waaraan duizenden mensen uit Canada en de Verenigde Staten deelnamen.

De Sharon-beweging werd in 1949 gedisciplineerd door de Assemblies of God, niet voor de ketterse doctrine van de Latter Rain op zichzelf, maar voor wat zij als excessen en misbruiken beschouwden. De AOG gaf vier redenen om de beweging af te wijzen: (1) de nadruk op hedendaagse apostelen en profeten, (2) de praktijk van de biecht, (3) de praktijk van het schenken van geestelijke gaven door handoplegging, en (4) de verdraaiing van de Schrift om tot conclusies te komen die niet algemeen aanvaard worden door leden van de Assemblies ("The Latter Rain Movement", *Encyclopedia of American Religions*, onder redactie van Gordon Melton, 1996, blz 84).

De leiders van Assemblies of God waren boos dat ze kerken en kerkleden aan het verliezen waren aan de nieuwe beweging.

Manifest Sons of God

De Manifest Sons of God-theologie werd geassocieerd met de New Order of Latter Rain en de Sharon School. Een van de voorstanders ervan, George Warnock, had de kampbijeenkomst van juli 1948 bijgewoond en werd in 1949 aangenomen als staflid van de school en de kerk. In 1951 publiceerde hij *The Feast of Tabernacles* (Het Loofhuttenfeest). Voordat hij naar Sharon kwam, was Warnock de persoonlijke secretaris van Ern Baxter, een medewerker van William Branham.

Enkele kenmerken van deze theologie zijn de volgende:

- Er zal een herstel zijn van "the five-fold ministry (de vijfvoudige bediening)" beschreven in Efeziërs 4:11, inclusief de ambten van apostel en profeet. Deze zullen het veronderstelde doel van de kerk uitvoeren, dat is het koninkrijk van God op aarde vestigen.
- Bepaalde gelovigen zullen gemanifesteerd als de zonen van God en vervolmaakt en vereeuwigd worden. "Deze 'Manifest Sons of God' zouden de 'geestelijke lichamen' ontvangen die in 1 Korintiërs 15 worden genoemd. Ze zouden onsterfelijk worden en een aantal goddelijke gaven ontvangen, waaronder het vermogen om hun fysieke

verschijning te veranderen, om welke taal dan ook te spreken, om van hun plaats te teleporteren en om goddelijke genezingen en andere wonderen uit te voeren. Ze zouden de Grote Opdracht voltooiën, het verspreiden van het Evangelie over de hele wereld, en uiteindelijk de duizendjarige regering van Christus inluiden” (“Latter Rain Movement”, *Wikipedia*).

- Het leger van Joël zal bestaan uit vervolmaakte christenen die de wereld zullen veroveren en domineren voorafgaand aan de wederkomst van Christus. Dit is gebaseerd op een vergeestelijking van de profetieën van Joël.
- Het Loofhuttenfeest is vergeestelijkt en beschrijft, zoals men geloofd, de vestiging van het koninkrijk van God op aarde vóór Christus' wederkomst. George Warnock, een voorstander van de Manifest Sons of God-theologie in de jaren vijftig, leerde dit als volgt: “[De oudtestamentische feesten] typeren het hele kerktijdperk , beginnend met de dood van Jezus aan het kruis, en eindigend in 'de manifestatie van de Zonen van God'--de 'overwinnaars' die vervolmaakt zullen worden en in onsterfelijkheid om het Koninkrijk van God op aarde te vestigen” (Warnock, *The Feast of Tabernacles*, 1951).
- Kerken zullen zich verenigen en onder het gezag van de apostelen en profeten komen. "... de verschillende christelijke denominaties zouden oplossen, en de ware kerk zou samensmelten tot stadsbrede kerken onder leiding van de pas herstelde apostelen en profeten" ("Latter Rain Movement", *Wikipedia*).

John Robert Stevens

Een belangrijke vertegenwoordiger van deze doctrine in de jaren vijftig was John Robert Stevens, een discipel van William Branham. Stevens was de "apostel" van de Church of the Living Word in Redondo Beach, Californië.

Hoewel de Manifest Sons of God-theologie in diskrediet is gebracht door vele schandalen (wat de vloek en plaag is geweest van de gehele Pinkster-Charismatische beweging in de loop van haar geschiedenis), is de theologie van de Manifest Sons of God vaak nieuw leven ingeblazen door verschillende Pinkster-“profeten”.

Paul Cain

Paul Cain, die in de jaren vijftig met William Branham werd geassocieerd en in de jaren negentig met wijlen John Wimber en de Vineyard-beweging was verbonden, heeft veel aspecten van de Manifest Sons of God-doctrine onderwezen. Hij zegt:

'Ik wil dat je weet dat Hij [Christus] naar de kerk komt voordat hij voor de kerk komt. Hij gaat de kerk vervolmaken, zodat de kerk het Beeld kan zijn, Hem kan zijn, en Zijn vertegenwoordiger kan zijn' (Cain, *My Father's House*, november 1988, Grace Ministries, Kansas City).

"Als je echt in de wijnstok zit en je bent de rank, dan behoedt het leven van de Zoon van de levende God je voor kanker, voorkomt dat je gaat sterven, voorkomt de dood ... Niet alleen zullen ze geen ziekten hebben, ze zullen ook niet sterven. Ze zullen het soort onvergankelijke lichamen hebben waarover wordt gesproken in het 15e hoofdstuk van Korinthiërs ... dit leger is onoverwinnelijk. Als je intimiteit met God hebt, kunnen ze je niet doden. ... Er zal een manifestatie zijn van de zonen van God. En het zal niet deze flauwekul zijn waar we in het verleden van hebben gehoord. ... ik heb het over een waarlijk gemanifesteerde zoon van God ... God wil dat we ons tot slot nogmaals realiseren dat er een geweldig gezelschap zal zijn van overwinnaars, voorbereid op deze machtige bediening die ik de prijs van alle tijden noem" (Paul Cain, "Joel's Army", geciteerd in *Documentation of the Aberrant Practices and Teachings of Kansas City Fellowship*, Shawnee, KS: Full Faith Church of Love, 1990, blz 218).

Cain heeft de visioenen die hij naar verluidt vaak heeft gehad beschreven als van stadions gevuld met honderdduizenden mensen en van grote wonderen: van opstandingen, van gelovigen die door muren lopen, van predikers die leviteren en vierentwintig uur lang in vaste houdingen staan. Hij heeft gezegd dat hij gelooft dat we op de drempel van deze gebeurtenissen staan en dat Promise Keepers de voorloper zou kunnen zijn van de opwekking van de laatste dagen (Ed Tarkowski, "The Significance of Filled Stadiums", *The Christian Conscience*, februari 1996, www.netins.net/showcase/conscience/pk/pgn3_sd2.htm).

We zullen meer over Paul Cain zien als we naar de Nieuwe Profeten kijken.

Bill Hamon

Bill Hamon, die beweert een profeet en een apostel te zijn, was in de jaren vijftig betrokken bij de New Order of the Latter Rain. Tegenwoordig heeft hij een bediening genaamd Christian International Network of Prophetic Ministries en heeft hij banden met vele bekende Pinkster-Charismatische en "Third Wave" leiders, waaronder C. Peter Wagner, Cindy Jacobs, wijlen Oral Roberts en Richard Shakarian. Zie enkele voorbeelden van Hamons leer:

"De Heilige Geest leidt de Kerk momenteel door een proces van overgang, voorbereiding en vooruitgang in de richting van de Apostolische beweging en de laatste herstelbewegingen van God" (Hamon, *Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God*, 1997, blz 9).

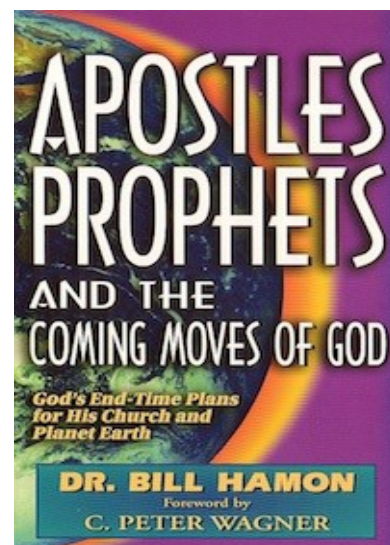
"De aarde en de hele schepping wachten op DE MANIFESTATIE VAN DE ZONEN VAN GOD, de tijd dat ze volwassen en onsterfelijk zullen worden... Wanneer de Kerk haar volledige erfenis en verlossing ontvangt, zal de schepping worden

verlost van haar vervloekte toestand van verval, verandering en dood...
Wanneer de Kerk haar volledige zoonschap realiseert, zal haar lichamelijke verlossing een verlossingskettingsreactie veroorzaken door de hele schepping” (Bill Hamon, *The Eternal Church*, 1994, blz 385).

Hamon en zijn mede-"profeten" geloven dat de uitstorting van de Latter Rain zal resulteren in een netwerk van denominaties die de "vernieuwde kerk" zullen voortbrengen die heerschappij zal nemen over de economie en andere facetten van dit huidige wereldsysteem. Hamon beweerde dat Promise Keepers en de "uitstortingen" in Pensacola en Toronto twee van de bewegingen zijn die leiden tot het herstel van de wonderdoende apostelen (*Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God*, blz 9, 16).

Rick Joyner, Ern Baxter, Francis Frangipane, Bill Britton en Earl Paulk zijn andere voorbeelden van Pinkstermensen die tot op vandaag vasthouden aan de Manifest Sons of God doctrine. Zie de volgende uitspraken:

“Gods volk gaat heerschappij uitoefenen, en ze gaan heerschappij nemen over de Macht van satan. Ze gaan duivelse prinsen ten val brengen. De duistere machten die boven de parlamentsgebouwen van de naties zweven, zullen verlamd worden door het gezamenlijke gebed van een gezaghebbende gemeenschap. Als de staf van Zijn kracht vanuit Sion regeert, zal Hij de wetgeving veranderen. Hij zal de duivel van Gods aarde verjagen, en Gods volk zal samen, door de wil van God te doen, Gods doeleinden en Gods heerschappij tot stand brengen” (Ern Baxter, National Men's Shepherds Conference, Kansas City, Missouri, 1975).

“Er werd van de apostel Paulus gezegd dat hij de wereld op zijn kop zette; van de apostelen die spoedig gezalfd zullen worden, zal worden gezegd dat zij een omgekeerde wereld met de goede kant naar boven hebben gekeerd. Naties zullen beven bij het noemen van hun naam” (Rick Joyner, *Restoration*, mei/juni 1988).

"Het zal voor de heiligen normaal zijn engelachtige verschijningen te hebben en op sommigen zal voor langere tijd een zichtbare heerlijkheid van de Heer verschijnen zolang de kracht door hen heen stroomt. Er zal geen plaag, ziekte of fysieke aandoening zijn, zoals verloren ledematen, aids, vergiftiging door gas of straling, die de genezings- en wondergeschenken die gedurende deze tijd in de heiligen werken, zal kunnen weerstaan” (Rick Joyner, *The Harvest*, blz 128-129).

“De verandering die zal ontstaan in het lichaam van Christus, is zo diepgaand

dat de wereld een nieuwe definitie van het christendom zal hebben. ...
Degenen die zich in waarheid aan Hem onderwerpen ... zullen de gevaarlijkste
en machtigste mensen op aarde zijn, en zullen de grootste bedreiging vormen
voor de antichristelijke geest die nu in de kerk zit als vervanging voor Hem"
(Rick Joyner, *Morningstar Journal*, deel 2, nr. 1).

"Ik zie het grote jubeljaar, waarin we door de sluier zullen gaan naar de
tegenwoordigheid van de volheid van God, om gevuld te worden met deze
volheid en voort te gaan om vrijheid te verkondigen aan de hele schepping.
Romeinen 8 noemt dit de 'Manifestatie van de Zonen van God' en zegt dat de
hele schepping zucht en huilt om deze dag. ... Dit is de ultieme zalving!" (Bill
Britton, *Eagle Saints Arise*).

"Voordat Jezus Zelf terugkeert, zal de laatste maagdelijke Kerk zwanger worden
van de belofte van God. Uit haar barensweeën zal het lichaam van Christus
voortkomen, verheven tot de volledige status van zijn Hoofd, de Here Jezus.
Gemeenschappelijk gemanifesteerd in heiligheid, kracht en liefde, zal de Bruid
van Christus opstaan" (Francis Frangipane, "The Virgin Shall Be with Child", *In
the Presence of God*, Now Wine Press, 1994).

"De laatste vijand die overwonnen moet worden, is de dood. Wie zal het
veroveren? Er zal een volwassen kerk naar voren komen met het soort gezag en
macht die in staat zal zijn om voor het aangezicht van satan te staan. Wanneer
de Kerk dat niveau van volwassenheid bereikt, zal God kunnen zeggen: 'Deze...
generatie van de Kerk hoeft niet te sterven. Ze heeft een plaats van
volwassenheid bereikt. Ik zal haar opnemen omdat haar volwassenheid Mij
behaagt'" (Earl Paulk, *The Wounded Body of Christ*).

"We zijn op aarde als verlengstukken van God om het werk dat Hij begon af te
maken. Wij zijn de essentie van God, Zijn voortdurende incarnatie in de wereld"
(Earl Paulk, *Held in the Heavens*, 1985, blz 125).

Verder houden zelfs Pinkster-Charismatische leiders, die sommige aspecten van de
Manifest Sons of God-theologie, zoals onsterfelijkheid, zouden verwerpen, nog
steeds aan andere delen ervan vast. Ze geloven bijvoorbeeld dat de komst van
Christus zal worden voorafgegaan door wonderen die zelfs groter zullen zijn dan die
uit de apostolische tijden en ze houden vast aan verschillende vormen van Dominion
Theologie. De leiders van de recente "lachende" opwekkingen - zoals Rodney
Howard-Browne, Karl Strader, Stephen Hill, John Kilpatrick en John Arnott - hebben
doctrines onderwezen die vergelijkbaar zijn met Manifest Sons of God. De Word-
Faith leraren houden vast aan de doctrine dat christenen kleine christussen zijn die
de macht hebben om dingen te scheppen met hun woorden, wat vergelijkbaar is
met de theologie van Manifest Sons of God. De huidige "spirituele oorlogsvoering"-
waanzin geleid door Charismatische en "Third Wave"-leiders zoals Cindy Jacobs en

Peter Wagner is vergelijkbaar met de Manifest Sons of God-theologie in haar bewering om controle over demonische machten te kunnen nemen, zelfs op een nationaal en wereldomvattend peil.

De theologie van Kenneth Hagin, sr., bijvoorbeeld, is niet ver verwijderd van Manifest Sons of God:

“Ja, zonde, ziekte en kwaal, geestelijke dood, armoede en al het andere dat ooit van de duivel was en over ons heerste. Maar nu, prijs God, wij heersen over hen - want dit is de Dag van de Heerschappij!” (Kenneth Hagin, "Rejoice! This Is the Day Which the Lord Hath Made!" *The Word of Faith*, september 1996).

“Elke mens die wedergeboren is, is een incarnatie en het christendom is een wonder. De gelovige is evenzeer een incarnatie als Jezus van Nazareth was” (Kenneth Hagin, “The Incarnation”, *The Word of Faith*, december 1980, blz13).

In 1991 produceerde de Word-Faith-Pinksterleider Morris Cerullo zelfs een programma en een geluidsband met de titel "The End Time Manifestation of the Sons of God". Beschouw dit fragment:

'Je kijkt niet naar Morris Cerullo - je kijkt naar God. Je kijkt naar Jezus. ... Vandaag ben ik een Zoon van de almachtige God van het Universum. Zijn leven stroomt door mij heen. ... Jezus is niet gekomen om je te leren hoe je jezelf moet verdedigen ... Hij leerde ons hoe we naar buiten moeten marcheren, Zijn territorium binnen te gaan ... We VERKLAREN DE OORLOG. ... 'Ik en de Vader zijn EEN.' Dat is nog eens het offensief aangaan!" (Cerullo, “The End Time Manifestation of the Sons of God”, Morris Cerullo World Evangelism, 1991, tape 1).

Let op de volgende uitspraak van Kenneth Copeland, die een van de meest prominente Pinkster Word-Faith leiders is:

“Kun je je iemand voorstellen die rondloopt met de macht die Elisa en Elia hadden en de macht die Petrus en Paulus hadden ... allemaal tegelijkertijd! Het gaat gebeuren!” (Copeland, *Believer's Voice of Victory*, juni 1994).

Tijdens een Kenneth Copeland bijeenkomst in 1992 of 1993 gaf Pinksterevangelist Rodney Howard-Browne de volgende zogenaamde profetie:

"Dit is de dag, dit is het uur, zegt de Heer ... dat Ik zal zorgen dat jullie overstappen naar het rijk van het bovennatuurlijke. Want velen hebben gepredikt en er is van oudsher geprofeteerd en gezegd dat er een beweging op komst was. Maar Oh, het is nu al en het staat zelfs voor de deur. Want de regendruppels beginnen te vallen tot eer van God" (Richard Riss, *A History of the Revival of 1992 -1995*, www.grmi.org/renewal/Richard_Riss/history/copeland.html).

In 1990 zei John Wimber, die onder invloed was gekomen van de „profeet” Paul Cain, tegen een menigte in Engeland:

“Er zal een tijd komen dat, net als in Handelingen 2, plotseling, toen ze waren verzameld, de Heer in hun midden kwam en met de zalving die boven alles wat ooit eerder aan de mens is gegeven uitging. Iets verbazingwekkends, zo wonderbaarlijk dat God het als het ware als een mysterie achter Zijn rug heeft bewaard, en Hij staat op het punt het aan de eeuwen te openbaren. Hij staat op het punt het te onthullen. Met het oordeel van de hele mensheid zal deze ongelooflijke incarnatie van Gods geest komen en we zullen de Elia's zien... Dit eindtijdleger zal bestaan uit de Elia's van de Here God” (Wimber, Docklands, Engeland, oktober 1990).

In zijn boodschap "Hard to Receive", legt John Arnott, predikant van de Toronto Airport Christian Fellowship, deze verklaring af:

"Ik zeg je, dit zal niet eindigen met een klein overblijfsel dat van de planeet wordt gered voordat ze zullen worden uitgeroeid door de Antichrist of iets dergelijks. De kerk gaat uit in heerlijkheid, omdat God de Vader het zo heeft bedoeld! En we gaan overwinnen!"

Let op de volgende uitspraak van Rodney Howard-Browne:

“De komende opwekking zal een hoogtepunt zijn ten opzichte van alle andere opwekkingen. Er zal onderricht zijn, prediking, tekenen en wonderen, genezingen, wonderen, de heerlijkheid van God, mensen die door de Geest worden verplaatst zoals met Filippus gebeurde in het boek Handelingen, en mensen die uit de dood worden opgewekt. Er zullen ontzagwekkende manifestaties zijn van de heerlijkheid van God. Er zullen creatieve wonderen gebeuren: oogbollen zullen zich vormen, benen en armen zullen uitgroeien, mensen zullen uit rolstoelen springen” (Howard-Browne, *The Coming Revival*, blz 24, 25).

Dit is feitelijk de theologie van de New Order of the Latter Rain Manifest Sons of God.

Deze vreemde theologie is het product van een allegorische methode van profetische interpretatie die resulteert in dispensationele verwarring. De kerk vervangt Israël en ontvangt haar beloften. Gebeurtenissen die plaatsvinden na de wederkomst van Christus worden geïnterpreteerd als daaraan voorafgaande.

Het is gebaseerd op een verkeerde interpretatie van Romeinen 8:18-24 en andere passages. Voorstanders van Manifest Sons of God geloven dat de verlossing die in deze passage wordt beschreven, zal plaatsvinden vóór Christus' wederkomst.

“Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet

opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen?"

De passage (HSV) zegt duidelijk dat in deze huidige wereld de gelovige lijden en de slavernij van verderf moet doorstaan en niet door aanschouwen maar door geloof moet leven. De passage moedigt het kind van God aan om geduldig te zijn in de problemen en onvolmaaktheid die hij ervaart in deze huidige wereld tot "de verlossing van ons lichaam". Dit verwijst natuurlijk naar de lichamelijke opstanding, die zal plaatsvinden bij de wederkomst van Christus. Paulus maakt dit duidelijk in zijn hoofdstuk over de opstanding in de eerste brief aan Korinthe:

"Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst." (1 Kor. 15:22-23 HSV).

Bij de wederkomst van Christus zullen gelovigen ervaren waar ze naar verlangen: opstandingslichamen, onsterfelijkheid, zondeloze volmaaktheid, de heerlijkheid van God en de transformatie van de aarde.

Sta eens stil bij de volgende Schriftplaatsen:

"Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen." (Filippenzen 3:20-21 HSV) .

"Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn." (1 Tessalonicenzen 4:16-17 HSV).

"Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij

zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden datgeschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.” (1 Korinthiërs 15:51-54 HSV).

Verder, om te beweren dat christenen op enigerlei wijze de incarnatie van God zijn, is een godslasterlijke ontkenning van het unieke en eeuwige Zoonschap van Jezus Christus.

Christenen zijn niet God en zijn niet de incarnatie van God. Ze zijn door God verlost en als kinderen aangenomen door Jezus Christus, maar er is een eeuwig en ondoorgrondelijk onderscheid tussen de gelovige en God. Jezus is “De zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen en Heere der heren, zal die op Zijn tijd laten zien, Hij Die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen.” (1 Timotheüs 6:15-16 HSV).

In het laatste hoofdstuk van de Bijbel zien we Jezus Christus zittend op de troon van God en Zijn dienaren die Hem dienen, niet gelijk aan Hem (Openbaring 22:3).

De Word-Faith beweging

De Word-Faith-beweging is tegenwoordig een zeer invloedrijk onderdeel van de Pinkster-Charismatische beweging.

Het is ook bekend als "Positive Confession" of gewoon de "Faith"-beweging. Het heeft geen organisatorische of confessionele structuur of hiërarchie, maar het wordt gepromoot door vele prominente Pinksterleiders die grote en welvarende bedieningen hebben.

In het algemeen houdt de Word-Faith-beweging het volgende in:

- dat genezing gegarandeerd is voor degenen die geloof hebben
- dat Jezus rijk was en dat Hij wil dat zijn volgelingen financieel voorspoedig zijn
- dat geloof een scheppende kracht is die kan worden gebruikt om iemands wereld vorm te geven
- dat toen Adam in zonde viel, hij de natuur van God kwijtraakte en de natuur van satan aannam en dat redding vereist dat de natuur van satan van de mensheid wordt verwijderd
- dat Jezus de verzoening voor de zonde niet door Zijn dood en bloed deed, maar door de natuur van satan aan het kruis op Zich te nemen en vervolgens naar de hel (dodenrijk) te gaan en daar de duivel te overwinnen en opnieuw geboren te worden, en zo satans natuur van de mens weg te nemen
- dat Jezus een nieuw ras van kleine Christussen aan het vestigen is die gelijk zijn aan Hem en die kunnen doen wat Hij deed.

De Word-Faith-beweging ontleend haar kracht door enorme hoeveelheden geld die hun leraren inzamelen door hun belofte van genezing, voorspoed en kracht.

Het wordt vertegenwoordigd door het Trinity Broadcasting Network, een bedrijf van een half miljard dollar dat Word-Faith -onderwijs over de hele wereld uitstraalt.

Hoewel de Word-Faith-leraren bepaalde dingen gemeen hebben en hoewel ze allemaal vasthouden aan de meeste van de bovengenoemde doctrines, zijn ze zeer individualistisch en houden ze niet noodzakelijkerwijs vast aan elk afzonderlijk punt.

Enkele van de voorstanders van de Word-Faith doctrine zijn Kenneth Hagin, Kenneth Copeland, Benny Hinn, David Yonggi Cho, Paul Crouch, John Avanzini, Robert Tilton, RWShambach, Rod Parsley, Fred Price, Joel Osteen, Creflo Dollar, Marilyn Hickey, Charles Capps, Peter Popoff, Morris Cerullo, John Bevere, Markus Bishop, Juanita Bynum, Kim Clement, Paula White en Rodney Howard-Browne.

De kern van Word-Faith is de doctrine dat wat een gelovige door geloof beweert, hij ook zal krijgen.

Kenneth Hagin, sr., zei: "Je belijdenis van geloof in Gods Woord zal genezing brengen, of wat je op dit moment ook maar van God nodig hebt, en het een realiteit maken in je leven!" (Hagin, *The Word of Faith*, december 1992).

Hagin definieerde positieve belijdenis in zijn boekje *How to Write Your Own Ticket with God*. Jezus zou zogenaamd aan hem zijn verschenen en hem "de formule voor geloof" hebben gegeven, met de belofte dat "als iemand, waar dan ook, deze vier stappen zal nemen of deze vier principes in werking zal stellen, hij altijd zal ontvangen wat hij wil van Mij of van God de Vader." De formule is eenvoudig: "Zeg het, doe het, ontvang het en vertel het."

Kenneth Copeland zegt het zo: "Alles wat nodig is, is (1) Zien of visualiseren wat je nodig hebt, fysiek of financieel; (2) Uw claim op de Schrift zetten; en (3) proclameer het tot bestaan" (*Christianity in Crisis*, blz 80).

David Yonggi Cho noemt het de 'Law of Incubation'. In zijn boek *The Fourth Dimension* beschrijft hij de stappen van deze 'wet', die eerst zijn om een duidelijk omljnd doel te maken, dan om een nauwkeurig mentaal beeld van dat doel te creëren, dan om het in de realiteit te laten uitbroeden door je erop te concentreren, en eindelijk om het tot bestaan te spreken.

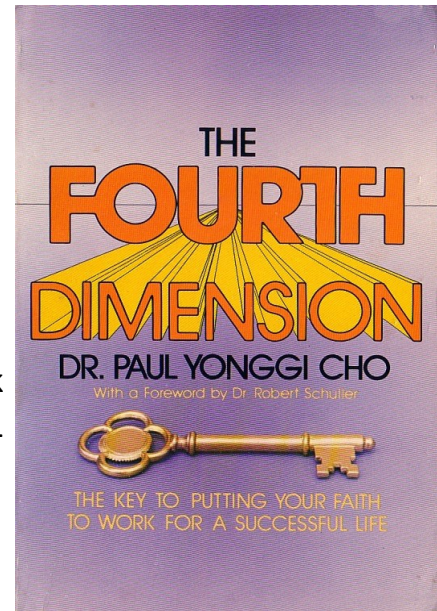
De Word-Faith-theologie is in tegenspraak met veel duidelijke Bijbelse leringen.

Het is in tegenspraak met de doctrine dat de verzoening werd gedaan door de dood en het bloed van Christus en dat het werd voltooid aan het kruis (Johannes 19:30; Romeinen 3:25; 5:9; Efeze 1:7; Kolossenzen 1:14; Hebreëen 9:22).

Het is in tegenspraak met de leerstelling dat Jezus Christus de unieke en eeuwige Zoon van God is, dat Hij 'de gezegende en enige Machthebber, de Koning der koningen en Heer der heren is; Die alleen onsterfelijkheid heeft, wonend in het licht waartoe niemand kan naderen; die niemand heeft gezien en ook niet kan zien; aan wie is de eer en de eeuwige macht' (1 Tim. 6:15-16). Als de gelovige ook maar enigszins gelijk zou kunnen zijn aan Jezus, zou Hij ophouden de ENIG geboren Zoon van God te zijn (Johannes 1:14, 18; 3:16, 18; 1 Johannes 4:9).

Het is in tegenspraak met de doctrine dat Jezus de "Eerstgeborene uit de doden" was, verwijzend naar Zijn de opstanding, en beweert eerder dat Hij (in plaats daarvan) wedergeboren was (Kolossenzen 1:18).

Het is in tegenspraak met de doctrine dat Jezus Christus alléén de Schepper van alle

dingen is (Johannes 1:3; Kolossenzen 1:16; Openbaring 4:11), wat betekent dat de gelovige niet in staat is om dingen te scheppen.

Het is in tegenspraak met de leerstelling dat Jezus arm was (2 Korinthiërs 8:9).

Het is in tegenspraak met de leerstelling dat de gelovige moet vluchten van de begeerte naar rijkdom en tevreden moet zijn met de dingen die hij heeft (Filippenzen 4:11-13; 1 Timotheüs 6:8-11; Hebrëënen 13:5-6).

Het is in tegenspraak met de doctrine dat de begeerte naar wonderen het kenmerk is van de goddelozen (Mattheüs 12:39; 16:4).

Het is in tegenspraak met de doctrine dat geloof strikt gebaseerd is op het Woord van God in plaats van op persoonlijke ervaringen, openbaringen en wonderen (Romeinen 10:17).

Het is in tegenspraak (in de praktijk tenminste) met de doctrine dat de Schrift een zekerder woord van profetie is dan enig visioen of bovennatuurlijke ervaring (2 Petrus 1:16-21).

Het is in tegenspraak met de doctrine dat de apostelen uniek waren en dat hun wonderen tekenen waren van hun apostelschap (2 Korinthiërs 12:12). Het ontkent de doctrine dat God niet altijd ziekten geneest (2 Korinthiërs 12:7-10; 1 Timotheüs 5:23; 2 Timotheüs 4:20).

John MacArthur, Jr. merkt terecht op:

“Ik aarzel om de Word-Faith beweging een sekte te noemen, maar alleen omdat de grenzen ervan nogal vaag zijn. Veel oprechte gelovigen hangen tegen het Word-Faith-onderwijs aan, en sommigen in de beweging die de kern van Word Faith-onderwijs aanhangen, verwerpen enkele van de meest extreme leringen van de groep. Desalniettemin bestaan alle elementen die de culten gemeen hebben binnen de beweging: een verwrongen christologie, een verheven mensbeeld, een theologie gebaseerd op menselijke werken, een geloof dat nieuwe openbaring van binnen de groep 'geheimen' ontsluit die jarenlang verborgen zijn gebleven voor de kerk, buitenBijbelse menselijke geschriften die worden geacht geïnspireerd en gezaghebbend te zijn, het gebruik en misbruik van Evangelische terminologie, en een exclusiviteit die aanhangers dwingt elke kritiek op de beweging of leerstelling die in strijd is met het systeem te mijden. ...

“McConnells boek [*A Different Gospel*] is een verwoestende uiteenzetting van de Word-Faith beweging. Het toont onweerlegbaar aan dat Word Faith-leraren hun afkomst te danken hebben aan groepen als Christian Science, Swedenborgianism, Theosophy, Science of Mind en New Thought - niet aan de klassieke Pinksterbeweging. Het onthult dat Word Faith-leringen in de kern

corrupt zijn. Hun onmiskenbare afkomst is cultisch, niet christelijk. De trieste waarheid is dat het Evangelie zoals verkondigd door de Word Faith-beweging niet het Evangelie van het Nieuwe Testament is. DE WORD FAITH LEER IS EEN BASTAARDSYSTEEM, EEN MENGSEL VAN MYSTICISME, DUALISME EN NEO-GNOSTICISME DAT ROYAAL LEENT VAN HET ONDERWIJS VAN DE METAFYSISCHE CULTEN. Haar perverse leringen veroorzaken onnoemelijke schade aan de kerk in het algemeen en Charismaten in het bijzonder. ...

“De Word Faith-beweging is misschien wel het gevaarlijkste valse systeem dat tot nu toe uit de Charismatische beweging is gegroeid. Omdat zoveel Charismaten niet zeker zijn van de finaliteit van de Schrift, en omdat ze het gevoel hebben dat ze verhalen van mensen die beweren visitaties van Christus te hebben gehad niet kunnen negeren, zijn ze bijzonder vatbaar voor de leugens van de beweging – en vaak niet in staat om ze te beantwoorden” (MacArthur, *Charismatic Chaos (Charismatische Verwarring)*, 1992, blz 327, 352).

Kenneth Hagin

Kenneth Hagin, Sr. (1917-2003), de vader van de Word-Faith beweging, had een fenomenale invloed. Tegen het einde van de jaren tachtig werden er elk jaar meer dan drie miljoen van Hagins 85 boeken en een half miljoen van zijn preken op audiocassette verspreid. Zijn dagelijkse radioprogramma werd uitgezonden op meer dan 180 stations in de VS en via de korte golf naar ongeveer 80 andere landen. Het maandelijkse tijdschrift *Word of Faith* had bij zijn dood 400.000 abonnees. Tussen 1974 en 1992 studeerden 12.000 studenten af aan zijn Rhema Bible Training Center en waren de hele wereld overgegaan om kerken te planten die naar zijn bediening waren gemodelleerd en de boodschap van Word-Faith te prediken.

Hagin beweerde dat zijn leer hem door God was gegeven, maar hij plagieerde in feite zwaar uit de geschriften van **E.W. KENYON** (1867-1948). D.R. McConnell documenteert dit in *A Different Gospel* met vergelijking van een hoop pagina's die onomstotelijk bewijzen dat Hagin Kenyons geschriften heeft geplagieerd. McConnell introduceert dit gedeelte van zijn boek door te zeggen: 'Hagin heeft inderdaad woord voor woord gekopieerd zonder te verwijzen naar Kenyons geschriften. De volgende fragmenten van plagiaat uit niet minder dan acht boeken van E.W. Kenyon worden gepresenteerd als bewijs van deze beschuldiging. Dit is slechts een greep uit dergelijke plagiaat. Er zijn er nog veel meer te noemen.’’

Kenyon was een Baptistenpredikant en heeft zich nooit bij de Pinksterbeweging aangesloten (hoewel hij zich tegen het einde van zijn leven wel in Pinksterkringen bewoog), maar zijn pionierende radio-uitzendingen en omvangrijke geschriften hadden een brede invloed in de Holiness-, Deeper Life- en Pinksterbewegingen.

Hoewel hij de term 'openbaring' niet gebruikte om zijn leer te beschrijven, presenteerde hij zijn leer als nieuw en geschiedenis veranderend. Hij beweerde dat als zijn boodschap werd gevolgd, het een meestersras van christenen zou creëren die volledige macht over demonen en ziekte zouden hebben. In zijn boek *Identification* verklaarde hij: „Als deze waarheden echt de overhand in ons krijgen, zullen ze ons tot spirituele supermensen maken, heersers over demonen en ziekte. ... Het zal het einde zijn van zwakte en mislukking. ... We gaan eropuit en leven als supermensen die God inwonend hebben” (Kenyon, *Identification*, Seattle: Kenyon's Gospel Publishing Society, 1968, blz 68).

In zijn vroege jaren werd Kenyon beïnvloed door de zondeloze perfectionisme uit het Methodisme en door de New Thought-doctrine. Het is duidelijk dat hij veel van dit laatste heeft geleend. D.R. McConnell traceert dit verband op meesterlijke wijze in zijn boek *A Different Gospel*.

In 1892 schreef Kenyon zich in bij het Emerson College of Oratory, "een instelling die absoluut overspoeld werd met metafysische, cultische ideeën en praktijken" (McConnell, *A Different Gospel*, blz 34). Charles Wesley Emerson, het hoofd van het college, was een Unitaire predikant en sloot zich uiteindelijk aan bij de Christian Science-cultus van Mary Baker Eddy's. Een aantal afgestudeerden van Emerson werden prominente Christian Science-beoefenaars. Een afgestudeerde van Emerson stelde *The Complete Concordance of the Writings of Mary Baker Eddy* samen en een ander schreef *Twelve Years with Mary Baker Eddy*. Emersons "religie was een ware mengelmoes van de bronnen die ten grondslag lagen aan de metafysica van New Thought: platonisme, Swedenborgianisme, New England Unitarisme en Emersonian Transcendentalisme. Al deze verschillende elementen werden bijeengehouden door zware bewijsteksten uit de Bijbel en een quasi-Darwiniaanse kijk op de religieuze evolutie van de mensheid die eindigde in het feit dat de mens een god werd" (*A Different Gospel*, blz 35).

Hoewel Kenyon beweerde tegen de New Thought-culten te zijn en hoewel hij beweerde zijn leer strikt uit de Bijbel te ontleen, lijdt het geen twijfel dat hij veel New Thought-principes in zijn doctrine heeft opgenomen. Net als New Thought leerde Kenyon dat het spirituele de oorzaak is van alle fysieke effecten en dat positieve belijdenis de kracht heeft om zijn eigen realiteit te creëren. Hij geloofde dat genezing en andere voortdurende wonderen nodig zijn om de realiteit van het christendom aan te tonen. Hij beschouwde zijn geschriften "als een prachtige nieuwe interpretatie van de Schrift, een 'nieuw type christendom', dat genezing en voorspoed zou brengen aan allen die zijn openbaringskennis van de Bijbel bezaten" (McConnell, blz 50).

Ondanks zijn bewering dat christenen spirituele supermensen kunnen zijn, heersers over demonen en ziekte, stierf Kenyon in coma aan een kwaadaardige tumor.

Kenneth Hagins positieve bekentenis-leringen, die hij in ieder geval gedeeltelijk aan Kenyon ontleende, hebben geleid tot een hele beweging binnen de moderne Pinksterbeweging, en de prominenten ervan hebben een enorme invloed.

The Dictionary of the Pentecostal and Charismatic Movements erkent dat "Kenyons geschriften baanbrekend werden voor de ministeries van Kenneth Copeland, Don Gossett, Charles Capps en anderen in de Word of Faith en Positive Confession-bewegingen" en dat hij Ern Baxter, F.F. Bosworth, David Nunn, T.L. Osborn, Jimmy Swaggart, "en vele anderen" beïnvloedde.

In een onderzoek dat in 1985 door het tijdschrift *Charisma* werd gehouden, behoorden zeven Word-Faith-leraren tot de top vierentwintig meest invloedrijke Charismatische leiders. Kenneth Copeland werd tweede en Kenneth Hagin Sr. derde. Andere Word-Faith-leraren die in het onderzoek werden genoemd, waren Marilyn Hickey, Fred Price, Robert Tilton, John Osteen en Norvel Hayes.

Hagin leerde dat de fysieke dood van Christus de zonde niet wegnam. Het was veeleer de vermeende geestelijke dood van Christus en Zijn vermeende strijd in de hel (bedoeld wordt dodenrijk) die de zonde verwijderden. Hagin leerde dat Christus na Zijn dood aan het kruis naar de hel (dodenrijk) werd gestuurd en daar streed tegen satan en de demonen en door Zijn overwinning op hen werd Hij wedergeboren.

Dit is ketterij van de grootste soort. De Bijbel stelt duidelijk dat we verlost zijn door Christus' dood en bloed (Handelingen 20:28; Hebrëeën 9:14; 10:10). De verzoening is volbracht aan het kruis. Toen Christus Zijn Geest uit zijn lichaam liet gaan, riep Hij: "Het is volbracht" (Johannes 19:30). De Heer Jezus Christus is niet wedergeboren; Hij was nooit verloren. Hij droeg onze zonde, maar Hij was nooit een zondaar. Hij werd nooit in de hel (dodenrijk) gekweld door satan en de demonen. Hij nam nooit een satanische natuur aan. Nergens, in feite, zegt de Bijbel dat satan in de hel (het dodenrijk) is of dat hij enige invloed heeft in de hel (het dodenrijk). Op een gelukkige dag in de toekomst zal satan voor duizend jaar in de bodemloze put worden vastgehouden (Openbaring 20:1-3), en uiteindelijk zal hij in de poel des vuurs geworpen worden (Openbaring 20:10), maar nergens zegt de Bijbel dat satan de heerser over de hel (het dodenrijk) is.

Hagin leerde verder dat de christen een incarnatie van God is zoals Jezus, en in feite Christus is.

"De mens ... is geschapen op basis van gelijkheid met God, en hij kon in Gods aanwezigheid staan zonder enig bewustzijn van minderwaardigheid. ... God heeft ons zoveel mogelijk als Zichzelf gemaakt. ... Hij maakte ons dezelfde klasse van wezen die Hij Zelf is. ... De gelovige wordt Christus genoemd. ... Dat is wie we zijn; wij zijn Christus!" (Hagin, *Zoe: The God-Kind of Life*, Tulsa, OK:

Kenneth Hagin Ministries, 1989, blz 35-36, 41).

“De gelovige is evenzeer een incarnatie als Jezus van Nazareth” (Hagin, “The Incarnation”, *The Word of Faith*, december 1980, blz 14).

Dit is een grove ketterij. De Heer Jezus Christus is God gemanifesteerd in het vlees. Hij is de eeuwige Zoon van God. Nergens in de Schrift wordt gezegd dat de gelovige een incarnatie van de Almachtige God is en nergens wordt gezegd dat de gelovige Christus is. De Heer Jezus Christus verrichtte wonderen om aan te tonen dat Hij de Zoon van God was, de beloofde Messias. Geen enkele christen kan de dingen doen die Christus deed. Geen enkele Pinksterprediker is ooit in staat geweest om de wonderen te verrichten die Christus deed. Het is godslasterlijke verwarring om te beweren dat de gelovige een incarnatie van God is zoals Christus dat was.

Hagin werd geleid door zogenaamde visitaties van engelen en door directe communicatie met de Heer Jezus Christus Zelf. Zijn boek *I Believe in Visions* beschrijft acht van deze visitaties. Hij beweerde Jezus te hebben gezien en zowel de hemel als de hel te hebben bezocht.

Hagin onderwees een gezondheids- en welvaartsEvangelie.

“Net als redding is genezing een geschenk, waarvoor al betaald is op Golgotha. Het enige wat we hoeven te doen is het te accepteren. Het enige wat we hoeven te doen is bezit nemen van de belofte die al van ons is. Als kinderen van God moeten we ons realiseren dat genezing ons toebehoort” (Hagin, *Healing Belongs to Us*, blz 32).

Hij zei verder: "God wordt verheerlijkt door genezing en bevrijding, niet door ziekte en lijden" (Hagin, *The Key to Scriptural Healing*, blz 17).

Hagins beweringen kwamen niet overeen met de werkelijkheid. In de jaren negentig beweerde hij dat hij in zestig jaar niet ziek was geweest, maar in werkelijkheid had hij verschillende cardiovasculaire crises, één die zes weken duurde, en uiteindelijk bezweek hij aan de ziekte. Hartziekte is een ziekte, beste vrienden, en Hagins hartziekte is nooit genezen!

Wat voorspoed betreft, beweerde Hagin dat de Heer in 1959 in een visioen tot hem sprak met de woorden: “Als je dat innerlijke getuigenis zult leren volgen, zal Ik je rijk maken. Ik zal je leiden in alle zaken van het leven, zowel financieel als spiritueel” (Hagin, *How to Be Led by the Holy Spirit*).

In een artikel "*How God taught Me about Prosperity*", beweerde Hagin dat Jezus Christus hem had geleerd niet te denken dat het verkeerd is om rijkdom te hebben. Zogenaamd zei Christus tegen hem dat hij "niet meer over geld moest bidden; dat wil zeggen, de manier waarop u hebt gebeden. CLAIM WAT JE NODIG HEBT." Christus zou Hagin verder zogenaamd hebben geleerd dat hij persoonlijke engelen heeft die

bevolen kunnen worden om in zijn plaats te bidden. Hagin zei dat Christus hem in 1963 zei: "Ze wachten op jou om aan hen de bestelling door te geven, net zoals de serveerster niets voor je kan doen totdat je haar de bestelling geeft" (Hagin, *I Believe in Visions*, blz 126).

Kenneth Hagin's bediening werd gekenmerkt door verschijnselen die alleen als demonisch kunnen worden omschreven.

Het on-Schriftuurlijke „vallen in de geest” was een belangrijk onderdeel van zijn bediening.

Hij beschreef veel mensen die in trance raakten. Hij beweerde dat een tienermeisje bijna negen uur in trance was, en dat toen hij en een dominee haar probeerden te verplaatsen, ze niet in staat waren haar van de vloer te krijgen. Hij vertelde van andere mensen die ook aan de vloer waren vastgelijmd, zodat niemand ze kon verplaatsen.

Hij beschreef ook levitaties die tijdens zijn vergaderingen plaatsvonden. Zo vertelde hij over een vrouw die in de lucht zweefde terwijl ze 'danste in de Geest'.

Op een keer, toen iemand leviteerde, vroegen Hagins vrouw en twee andere mensen zich af of het van de Heer was. Hij beweerde dat God hem had opgedragen ze alle drie met zijn pink op het voorhoofd aan te raken, en toen hij dat deed, werden ze tegen de grond geslagen en verlamd, zodat ze niet konden opstaan. Ze mochten niet opstaan totdat ze erkenden dat Hagins macht van God was. Toen ze dit toegaven, raakte Hagin hen opnieuw aan met zijn vinger en ze werden losgelaten (McConnell, *A Different Gospel*, blz 64).

Ik heb video-opnamen gezien van een conferentie geleid door Kenneth Hagin, Sr., Kenneth Hagin, Jr. en Kenneth Copeland in Chesterfield, Missouri, 12-24 oktober 1997. Hagin Sr. wankelt rond als een dronkaard en zijn tong uitstekend en wiggelend als een slang. Hij sist en blaast, blaast op mensen, zwaait met zijn armen naar ze, slaat ze op het hoofd, terwijl hele rijen mensen in een dronken bui naar beneden vallen of van hun stoel glijden als hij voorbij strompelt. Vrouwen vallen in allerlei compromitterende houdingen op de grond en moeten bedekt worden met hulp van andere vrouwen. Kenneth Copeland en Kenneth Hagin, Jr., zitten midden in de waanzin en doen alsof ze volledig dronken zijn, rollend over de vloer, vreemde geluiden makend, hysterisch lachend zonder aanwijsbare reden. Een van Hagin's helpers, een grote man die probeert de senior Hagin overeind te houden, wordt overmand door "dronkenschap" en valt in de schoot van een aantrekkelijke vrouw. Pandemonium en verwarring heersen. Er zijn vier mannen nodig om de dronken Hagin weer op het sprekerspodium te helpen.

Ik was er persoonlijk getuige van dat Hagin "dronken in de Geest" werd in het New Life Victory Center in Huntington, West Virginia, op 17 september 1998. Hagin

predikte over "The Demonstration of the Spirit" uit 1 Korintiërs 2:4 (betonen van geest en kracht HSV). Er was geen Evangelieboodschap, geen prediking tegen zonde of vleselijkheid of wereldsgezindheid of afvalligheid, geen oproep om in Christus te groeien. In plaats daarvan was de boodschap een litanie van de hiervoor genoemde zogenaamde wonderen die hebben plaatsgevonden in Hagins bediening. Nadat hij tien of vijftien minuten had gepredikt, begon Hagin te argumenteren dat dronkenschap een van de demonstraties van de Geest is. Op dat moment stopte hij met prediken en gedurende ongeveer vijfentwintig minuten wankelde hij rond, lachte, blies op mensen, zwaaide met zijn armen en gedroeg zich anderszins dronken. Hij probeerde herhaaldelijk te praten, maar het lukte niet. Grote aantallen mensen in de menigte begonnen ook luid te lachen en sommigen vielen op de grond of wankelden rond en gedroegen zich dwaas als dronkaards. Net als bij de bijeenkomst een jaar eerder in Chesterfield, Missouri, vielen vrouwen op de grond in allerlei compromitterende houdingen en moesten ze bedekt worden. Kenneth Hagin, Jr., probeerde uit de preeknotities van zijn vader voor te lezen, maar hij kon de woorden niet vormen en in plaats daarvan slingerde hij over het gehele podium van de kerk.

Toen Hagin weer begon te spreken, beweerde hij dat dit een vervulling was van Ezechiël 3:26-27, maar er staat helemaal niets in deze passage over een dronken profeet. Hagin citeerde ook Handelingen hoofdstuk 2 in een poging te bewijzen dat de apostelen op de Pinksterdag dronken waren in de Geest, maar dit is onzin. Degenen die zeiden dat de discipelen "vol van nieuwe wijn" waren, waren spotters, en in zijn antwoord aan hen zei PETRUS DUIDELIJK DAT ZE NIET DRONKEN WAREN (Handelingen 2:15).

Gedurende de rest van Hagins preek lachten verschillende mensen in de menigte hysterisch, waardoor het moeilijk werd om zijn boodschap te volgen. De service kan het beste worden gekenmerkt door verwarring, en het eindigde zoals het begon, met een rockconcert vermomd als een eredienst.

Na Hagin's dood in 2003, nam zijn zoon, Kenneth, Jr., de controle over het Rhema Empire over.

Benny Hinn

Benny Hinn is een enorm invloedrijke Pinkstergenezingsevangelist. Duizenden bezochten de kerk waar hij toen predikant was in Orlando, Florida, voordat hij zijn hoofdkwartier naar Dallas, Texas verhuisde, en duizenden hebben zijn kruistochten over de hele wereld bijgewoond en zijn televisieprogramma's bekeken. Zijn boeken worden met miljoenen verspreid. *Good Morning, Holy Spirit* was in 1991 het bestverkochte christelijke boek.

Hinn leerde dat Adam kon vliegen als een vogel en onder water kon zwemmen als een vis ("Praise the Lord" programma, TBN, 26 december 1991). Hij zegt dat zijn "zalving" afkomstig is van bezoeken aan de graven van Kathryn Kuhlman en Aimee Semple McPherson. In een preek van 7 april 1991 onthulde Hinn "dat hij regelmatig het graf van Kuhlman bezoekt en dat hij een van de weinigen is met een sleutel om toegang te krijgen. Hij bezoekt ook het graf van Aimee, waar hij zegt: 'Ik voelde een geweldige zalving... Ik beefde over mijn hele lichaam... trillend onder de kracht van God... 'Lieve God,' zei ik, 'ik voel de zalving.' ... Ik geloof dat de zalving boven Aimee's lichaam is blijven zweven'" (Dave Hunt, "Signs of the Times", CIB Bulletin, januari 1992).

Hinn beweerde zelfs dat hij Kathryn Kuhlman ontmoet heeft in een visioen van de hemel (Alexander Seibel, "Who Is Benny Hinn?" http://www.alexanderseibel.de/who_is_benny_hinn.htm).

Hinn beweert bijna dagelijks intieme gesprekken met de Heer te hebben. Zogenaamd had hij zijn eerste visioen van Jezus op 11-jarige leeftijd en heeft hij een acht uur durend privégesprek met de Heilige Geest gehad (Hinn, *Rise and Be Healed*, blz 1, 22). Hij heeft niet alleen met de Heer gesproken en de Heer gezien en gevoeld, maar hij zegt dat hij de Heer ook kan ruiken (Hinn, sprekend vanuit Honolulu, Hawaii, 28 februari 1997).

Hinn gooit de "zalving van de Heilige Geest" als een honkbal en "laat mensen vallen in de geest" door op hen te blazen. Een ooggetuige van een Hinn-bijeenkomst in 1991 meldde:

"Opgewonden vangers proberen de vallende lichamen op te vangen. Hij deinst achteruit en slaat met een werpbeweging het hele koor met één worp neer. ... Hinn trekt zijn op maat gemaakte jasje uit en wrijft het stevig over zijn lichaam. Hij wrijft de Power in de jas. Dan begint hij er wild mee te zwaaien, zoals de Bijbelse David met zijn slinger zwaait. Hij velt zijn volgelingen links en rechts. Bam! Bam! Bam! Het podium trilt van hun valpartijen. Dan gooit hij er mee. Nog een bam. Als een vanger beweegt om een vrouw op te rapen, laat Hinn hem vallen... en vervolgens laat hij de vanger vallen die de vanger ving. Wanneer Benny Hinn aangeraakt is, is niemand veilig voor de Power ... [H]ij blaast luid in de microfoon ... Honderden vallen achterover" (Mike Thomas, *Florida Magazine*, 24 november 1991).

Tijdens een van zijn vele optredens op Trinity Broadcasting Network zei Hinn over degenen die zijn bediening bekritisieren:

„Iemand valt me aan vanwege iets dat ik leer. Laat me je iets vertellen broeder, let op! ... Val deze man van God niet aan. Er is een groep hier in Californië die denkt dat zij de rechterstoel van Christus zijn. ... Lieve God in de hemel, ik wou

dat ik gewoon... Soms zou ik willen dat God me een machinegeweer van de Heilige Geest zou geven, dan schiet ik je hoofd eraf!' (Benny Hinn, "Praise-a-Thon", TBN, 8 november 1990).

Eerder in zijn bediening leerde Hinn door middel van "openbaringskennis" dat de gelovige "een kleine god op aarde" is, dat hij [Hinn] Jezus is, en dat er in feite negen leden zijn van de "Drie-eenheid", aangezien God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest 'Elk een lichaam, ziel en een geest heeft'. Maar in 1991 verwierp hij deze verbazingwekkende openbaringen weer.

Hinn beweerde dat hij in de jaren negentig "een nieuw mandaat uit de hemel ontving" dat was "om de boodschap van de wonderbaarlijke genezende kracht van God terug naar Amerika te brengen".

Hij zei: "God gaat je nu niet genezen - hij heeft je 2000 jaar geleden genezen. Het enige wat je vandaag hoeft te doen, is je genezing door geloof ontvangen" (Hinn, *Rise and Be Healed*, blz 44).

Hij zei: "We moeten nooit zeggen: 'Als het Uw wil is, Heer' en beweert dat er bij elk van zijn 'wonderdiensten' duizend mensen zijn genezen, maar een verslaggever kon geen genezingen verifiëren.

"Toen werd aangedrongen op echt overtuigende wonderen, citeerde [Hinn-woordvoerder] Susan Smith een vrouw in Orlando die genezen was van blindheid veroorzaakt door diabetes. Maar ze wilde de naam van de vrouw niet geven. Ze gaf later toe dat het zicht van de vrouw nog steeds troebel kan zijn. 'Ze heeft nog steeds diabetes, vreemd genoeg. . . [en] was net opnieuw opgenomen in het ziekenhuis'" (*Florida Magazine*, 24 november 1991).

De bediening van Benny Hinn stuurde Hank Hanegraaff drie van de beste voorbeelden van de veronderstelde duizenden genezingen die tijdens zijn bediening hebben plaatsgevonden, waaronder het geval van de genezing van darmkanker, maar toen Dr. Preston Simpson dit onderzocht, ontdekte hij dat de darmtumor eerder al operatief was verwijderd in plaats van op wonderbaarlijke wijze genezen en dat de andere twee gevallen ook nep waren (Hank Hanegraaff, *What's Wrong with the Faith Movement*, Part 1, <http://www.equip.org/free/DC755-1.htm>).

Na de kruistocht van Benny Hinn in november 1993 in Bazel, Zwitserland, bood de medeorganisator zijn verontschuldiging aan omdat er geen wonder had plaatsgevonden en omdat Hinn beloften deed die niet werden nagekomen. Hij zei: "... er is geen wonder gebeurd met Hinn. In plaats daarvan bleken de genezingen vervalst. Ze eerden God niet; ze waren het werk van mensen. ... Eén geval had te maken met een man met kanker. Hinn profeteerde over hem dat hij vele jaren van gezondheid voor de boeg zou hebben. Deze man stierf twee dagen later" (Alexander Seibel, "Who Is Benny Hinn?

http://www.alexanderseibel.de/who_is_benny_hinn.htm).

Op zondag 30 april 2000 stierven vier mensen in Nairobi, Kenia, tijdens een "Miracle Crusade" van Benny Hinn (Reuters News Service, "Four Die Waiting for 'Miracle' Cures", 4 mei 2000, met vermelding van de *Kenya Times*). Ze waren ontslagen uit een ziekenhuis om te worden genezen tijdens de bijeenkomst van Hinn, maar in plaats daarvan stierven ze. Ik lees nergens in de Bijbel waar iemand stierf toen ze Jezus Christus probeerden te bereiken voor genezing!

Anthony Thomas, die een televisiedocumentaire produceerde met de titel "A Question of Miracles", gericht op Benny Hinn en Reinhard Bonnke, getuigde: "Ik was best bereid om ervan te worden overtuigd dat er echt wonderen waren en het was een belangrijke ontdekkingsreis voor mij." Hij onderzocht een Hinn-kruistocht in Portland, Oregon, waarbij 76 wonderen werden geclaimd. Thomas volgde vijf van de gevallen een jaar lang en kwam tot de conclusie dat er geen medisch bewijs voor genezing was. Hij concludeerde: "In mijn ervaring was er niets van wat we zagen dat op enigerlei wijze als een wonder kon worden aangemerkt" ("Documentary Questions Healing Miracles", *Christian News*, 30 april 2001, blz 19).

Het team was ook niet in staat om de 78 wonderen te verifiëren die werden geclaimd tijdens een Reinhard Bonnke-kruistocht in Benin City, Nigeria.

Het *Dateline*-programma van NBC-televisie vroeg Hinn's ministerie om bevestiging te geven van de 56 gevallen van genezing die tijdens een van zijn kruistochten werden geclaimd. Hinn's mensen konden maar vijf gevallen aanleveren van wat zij 'onweerlegbare en medisch bewezen wonderen' noemden, maar toen *Dateline* deze gevallen onderzocht, ontdekten ze dat slechts één van de mensen medische dossiers kon overleggen, en haar arts vermoedde dat de vrouw nooit de ziekte van Lou Gehrig had waarvan ze beweerde te zijn genezen (*Charisma Online*, 20 februari 2003).

Hoewel Hinn beweert net zo natuurlijk met God te praten als men met een man of vrouw zou praten, heeft hij veel valse profetieën gedaan. Op 31 december 1989 zei Hinn in het Orlando Christian Center: "De Heer zegt me ook dat ik u halverwege de jaren 90, ongeveer '94 of '95, niet later dan die tijd, moet vertellen, dat God de homoseksuele gemeenschap van Amerika zal vernietigen . ... Hij zal het vernietigen met vuur."

Tijdens dezelfde dienst zei Hinn: "De Geest van God vertelt me dat een aardbeving de oostkust van Amerika zal treffen en veel zal vernietigen in de jaren 90. Geen enkele plaats zal in de jaren 90 veilig zijn voor aardbevingen."

In het programma "Praise the Lord" van Trinity Broadcasting Network, 2 mei 2000, profeteerde Hinn dat Jezus spoedig zouden verschijnen aan moslims en in christelijke samenkomsten en dat velen Hem zouden zien. In datzelfde programma

profeteerde Ruth Heflin dat Jezus spoedig met Benny Hinn op het podium zou verschijnen.

Kenneth Copeland

Kenneth Copeland, de oprichter van Believer's Voice of Victory (BVOV), is een van de meest populaire 'wordfaith'- predikers en treedt in de voetsporen van wijlen Kenneth Hagin. Zijn uitzendingen zijn in vele delen van de wereld te horen en zijn boeken zijn met miljoenen verspreid. Denk eens na over enkele uitspraken van Copeland:

'Jullie zijn allemaal God. U hebt geen God die in u leeft; U bent er een! ... Als ik in de Bijbel lees waar God tegen Mozes zegt: 'IK BEN', zeg ik: 'Ja, dat ben ik ook!'" ("The Force of Love", *Believer's Voice of Victory*, 1987, audiotape #02-0028, zijde 1).

'Hij [Adam] leek niet slechts een beetje op God. Hij was niet bijna zoals God. Hij was zelfs niet ondergeschikt aan God. ... Adam lijkt zoveel op God als maar mogelijk is, precies hetzelfde als Jezus. ... Adam, in de Hof van Eden, was God geopenbaard in het vlees" ("Following the Faith of Abraham I", *Believer's Voice of Victory*, 1989 audiotape, #01-3001, kant 1).

"[Adam] was de kopie, leek precies op [God]. Als je Adam naast God zou zetten, zien ze er precies hetzelfde uit. Als je Jezus en Adam naast elkaar zou zetten, zouden ze er precies hetzelfde uitzien en klinken" (Kenneth Copeland, "Authority of the Believer IV", Kenneth Copeland Ministries, 1987, audiotape #01-0304, kant 1).

"God heeft ons zoveel mogelijk als Zichzelf gemaakt. ... Hij maakte ons dezelfde klasse van wezen als Hij Zelf is. ... [De] gelovige wordt Christus genoemd. ... Dat is wie we zijn; wij zijn Christus" (Copeland, *Zoe: The God-Kind of Life*, 1989, blz 35-36, 41).

"Jezus is niet langer de eniggeboren Zoon van God" (Copeland, *Now We Are in Christ Jesus*, 1980, blz 24). "Bid tot jezelf, want Ik ben in jouw zelf en jij bent in Mijzelf. Wij zijn één Geest, zegt de Heer" (Copeland, *Believer's Voice of Victory*, februari 1987, blz 9).

"Het was niet de fysieke dood aan het kruis die de prijs voor de zonde betaalde ... iedereen zou dat kunnen doen" (What Satan Saw on the Day of Pentecost). "En terwijl ik daar lag te denken over deze dingen, sprak de Geest van God tot mij. En Hij zei: 'Zoon, realiseer je dit: volg Mij hierin, laat je niet misleiden door je traditie.' Hij zei: 'Bekijk het zo: een tweemaal geboren man versloeg satan in zijn eigen domein.' En ik gooide mijn Bijbel op de grond. Ik zei: 'Wat?' Hij zei: 'Een wedergeboren man versloeg satan. De eerstgeborene van

vele broeders versloeg hem.' Hij zei: 'Jij bent het beeld en de kopie daarvan.' Ik zei: 'Goede genade!' En ik begon te zien wat er daar was gebeurd, en ik zei: 'U bedoelt toch niet... U zou niet durven bedoelen, dat ik hetzelfde had kunnen doen?' Hij zei: 'O ja, als je de kennis van het Woord van God had gehad dat Hij had, had je hetzelfde kunnen doen, want je bent ook een wedergeboren man'" (Copeland, "What Happened from het kruis naar de troon," tape # 02-0017).

"God heeft nooit ziekte gebruikt om Zijn kinderen te disciplineren" (Believer's Voice of Victory, september 1989).

"De eerste stap naar geestelijke volwassenheid is om je positie voor God te realiseren. Je bent een kind van God en een mede-erfgenaar met Jezus. Bijgevolg hebt je recht op alle rechten en voorrechten in het koninkrijk van God, en een van hun rechten is gezondheid en genezing' (Copeland, *Healed ... to Be or Note to Be*, blz 25).

"Het zou onmogelijk zijn geweest voor Jezus om arm te zijn geweest!" (Charisma, september 1990).

"Geloof het in je hart; zeg het met je mond. Dat is het principe van het geloof. Je kunt hebben wat je zegt" (Copeland, geciteerd door John MacArthur, *Charismatic Chaos*, blz 285).

"Als gelovige heb je het recht om bevelen te geven in de Naam van Jezus. Elke keer dat je je op het Woord beroept, beveel je tot op zekere hoogte God omdat het Zijn Woord is" (Copeland, *Our Covenant with God*, KCP Publications, 1987, blz 32).

Copeland's vrouw Gloria is een prediker in haar eigen recht, het goddelijke verbod op de bediening van de vrouw in het Woord van God negerend. Ze is net zo goed in het prediken van de "zaadgeloof"-doctrine en het inzamelen van fondsen als haar man. In haar boek *God's Will is Prosperity* zegt ze: "Geef \$10 en ontvang \$1000; Geef \$1000 en ontvang \$100.000 ... geef één huis en ontvang honderd huizen of een huis dat honderd keer zoveel waard is. Geef één vliegtuig en ontvang honderd keer de waarde van het vliegtuig. ... Kortom, Marcus 10:30 is een zeer goede deal" (blz 54).

Trinity Broadcasting Network

Het Trinity Broadcasting Network van Paul Crouch zendt het 'wonderchristendom' over de hele wereld uit, waardoor Crouch een van de meest invloedrijke mannen van de Pinksterbeweging is.

Toen TBN in de jaren zeventig werd gelanceerd, waren Paul en zijn vrouw Jan partners met Jim en Tammy Faye Bakker, die later PTL oprichtten.

Crouch, die in een herenhuis woont van \$5 miljoen met uitzicht op de Stille Oceaan

(een van zijn vele huizen) en in zijn eigen privéjet reist, werkt met het welvaartsEvangelie en de Oral Roberts-achtige zaadgeloof-filosofie voor zover het waard is, beweerend dat God wil dat elke gelovige rijk zal zijn en spoort luisteraars aan om extravagant te geven aan TBN, zodat God hen op Zijn beurt kan zegenen. De luisteraar wordt geprikkeld door de belofte van voorspoed, maar de bal ligt in zijn kamp, omdat hem wordt verteld dat hij dingen in beweging moet krijgen door "God iets te geven om mee te werken", en dat vereist natuurlijk een geschenk aan TBN .

Met de belofte van fysieke genezing en het vermogen om door middel van je woorden je eigen realiteit te creëren, dat voor de goede orde nog een beetje is aangedikt, is het pakket een onfeilbare sleutel tot succes, aangezien het aanlokkelijk is vanwege het universele verlangen naar gezondheid en rijkdom.

Net als zijn vriend Benny Hinn heeft Paul Crouch weinig vriendelijke woorden voor degenen die hem bekritisieren.

In het programma Praise the Lord, 7 november 1997, zei hij: "God, we verkondigen de dood aan alles of iedereen die een hand zal opheffen tegen dit netwerk en deze bediening die U toebehoren, God. Amen!"

Op een TBN Praise-a-Thon-programma op 2 april 1991 had Crouch deze genadige woorden voor zijn critici: "Naar de hel met jullie! Ga uit mijn leven! Ga uit de weg! Ik zeg: ga uit Gods weg! Stop met het blokkeren van Gods bruggen, anders schiet God je neer als ik het niet doe. ... Ik wil niet eens met je praten of je horen! Ik wil je lelijke gezicht niet zien!"

TBN heeft een line-up van enkele van de meest radicale Pinkster-Charismatische predikers, waaronder Benny Hinn, Kenneth Copeland, John Avanzini, Earl Paulk, Jesse Duplantis, Rod Parsley, Jerry Savelle, Creflo Dollar, Marilyn Hickey, Frederick Price, Kim Clement en Joel Osteen.

Crouch verwijst naar de valse Word-Faith-boodschap als een "opwekking van de waarheid ... hersteld door een paar kostbare mannen" (Paul Crouch, "Praise the Lord", TBN, 6 augustus 1991).

John Avanzi

John Avanzi, die mede-pastor is van het International Faith Center in Texas, is een Word-Faith-leraar die zich richt op financiële zegen. Beweerend dat de gelovige God verheerlijkt door rijk te zijn, publiceert Avanzini een gestage stroom van boeken over het onderwerp, zoals *Always Abounding*, *Financial Excellence*, *Miracle Money*, *Powerful Principles of Increase*, en *The Proven Wealth Transfer System*.

Deze titels klinken echt alsof de apostel Paulus ze zou hebben gepubliceerd, nietwaar?

Avanzini beweert zelfs dat Jezus zo rijk was dat Hij merkkleding droeg, in een groot huis woonde en werd gefinancierd door rijke mensen (Avanzini, "Was Jesus Poor?" *Believer's Voice of Victory*, juli/augustus 1991, 6-7).

Avanzini predikt de Word-Faith doctrine dat God Zichzelf op aarde dupliceert en dat gelovigen kleine goden en christussen zijn. Hij beweert dat de Geest van God "vandaag op aarde heeft verklaard wat het eeuwige doel van God door de eeuwen heen is geweest ... dat Hij Zichzelf op aarde dupliceert" (John Avanzini met Morris Cerullo, "The Endtime Manifestation of the Sons" van God", Morris Cerullo World Evangelism, nd., audiotape 1, kant 2).

Sprekend op 17 juli 2008 in de Family Harvest Church in Tinley Park, Illinois, zei Avanzini: "God wil dat je leeft met een onbeperkte voorraad", en: "In goede of slechte tijden is God bereid je rijk te maken" ("John Avanzini and His Talking Stones," SlideofLaodicea.com, 22 juli 2008).

Avanzini presenteerde toen zijn nieuwe openbaring van 'reversed entrapment (omgekeerd vastleggen)'. Hij spoorde elke deelnemer aan om zijn of haar creditcard te gebruiken om hem een geschenk te geven ter grootte van hun maandelijkse hypotheek, waarbij hij brutaal beloofde dat God de hypotheek meteen zou afbetalen.

Avanzini deelde stenen uit aan elk van de aanwezigen en instrueerde hen om de stenen te wrijven als ze hogere prijzen bij de benzinepomp zouden krijgen! Dit klinkt als een magische geest of een geluksbrenger, maar het is zeker niet Schriftuurlijk.

Jesse Duplantis

Jesse Duplantis belooft voorspoed aan degenen met "de zalving" en degenen die leren om op de juiste manier te geven. Hij schept op over zijn eigen rijkdom. Hij waarschuwt ook voor doctrine en beweert dat het de duivel is die "theologisch begrip gebruikte om het vuur te doven" (Duplantis, tijdschrift *Voice of the Covenant*, november 1997, blz 7).

In plaats van doctrine, specialiseert Duplantis zich in verhalen en hoe groter het verhaal, hoe beter. Hij is natuurlijk in de hemel geweest, heeft allerlei soorten engelen gezien, van man tot man met God gesproken, noem maar op. Hij beweert dat de duivel hem een keer met bliksem probeerde te doden toen hij in een commercieel vliegtuig vloog en dat hoewel de bliksem direct boven hem een gat in het vliegtuig sloeg raakte hij niet gewond, dus hij stond op uit zijn stoel en riep: "Je hebt me gemist duivel", en heeft later zijn eigen vliegtuig gekocht alleen voor een extra mate van bescherming (<http://www.letusreason.org/Popteac12.htm>).

Duplantis beweert dat er twee soorten christenen in de hemel zijn, sterk en zwak, en de zwakken moeten aan de bladeren van de boom des levens ruiken om kracht te

krijgen.

Hij denkt zelfs dat hij God kan vermaken en beweert dat God in een van de vele directe gesprekken met de Almachtige tegen hem zei: "Jesse, maak me aan het lachen."

Hij beweert zelfs dat hij op een dag wist dat God ontmoedigd was, dus vroeg hij de Heer of Hij een slechte dag had en de Heer antwoordde: "Ja, mijn kinderen zijn mij ongehoorzaam geweest." Dus zei Duplantis zijn afspraken af en bracht hij de dag door met het aanmoedigen van God, die zijn waardering uitsprak door te zeggen: "Dank je wel, Jesse" (Duplantis interview with Benny Hinn, "This Is Your Day", february 2000; geciteerd uit <http://www.letusreason.org/Popteac12.htm>).

Op een opschepperige manier die typerend is voor de Word-Faith Pinksternemen, beweert Duplantis: "Ik kan eerlijk zeggen dat de Heer alles heeft gedaan waar ik voor gebeden heb" (*Heaven: Close Encounters of the God Kind*, blz 44). Zelfs niet bij Job of de apostel Paulus werden al hun gebeden verhoord.

De leer van Duplantis werd zelfs nog vreemder dan dit, maar als de lezer er niet al van overtuigd is dat hij een valse leraar is, zie ik niet in hoe meer voorbeelden zouden kunnen helpen.

Rod Parsley

Rod Parsley, televisiepersoonlijkheid en de invloedrijke predikant van de World Harvest Church in Columbus, Ohio, predikt de Word-Faith leer.

Hij predikt een welvaartsEvangelie en leeft het ook na. Vanaf 1993 bezat Parsley een elektronisch afgesloten terrein van 21 hectare met daarop twee huizen met een waarde van bijna \$2 miljoen (*Columbus Monthly*, mei 1993). Hij heeft ook een jet.

Hij zegt: "Redding en genezing zijn twee geschenken die in hetzelfde pakket zijn verpakt" (Parsley, *The Backside of Calvary*, 1991).

Hij leert dat gelovigen alles kunnen hebben wat ze willen door geloof en belijdenis met hun mond, maar hij waarschuwt dat je "voor een fiets moet geloven" voordat je God kunt geloven voor "een nieuwe Lincoln Continental" (Parsley, geluidsband, *The Subject of Sin*).

Hij zegt dat God openbaring rechtstreeks tot en door hem spreekt, maar hij waarschuwt voor serieuze Bijbelstudie en beweert dat "exegesis X's out Jesus (exegeese wist Jezus uit)" (<http://faith.propadeutic.com/authors/wof.html>).

Exegese is, zoals bekend, de studie van de Bijbel met behulp van juiste interpretatieprincipes, zoals context en het vergelijken van Schrift met Schrift.

Parsley beweert dat degenen die aan zijn bediening geld geven "de tastbare

overdracht van Gods scheppende kracht" zullen ontvangen om "een machtige oogst binnen te halen van uw fysieke, spirituele en financiële behoeften" (*Birthing Your Miracle*, World Harvest- website, juli 1999).

Hij beweert dat zaken als woede, gebrek aan financiën en hoofdpijn demonen zijn, en dat je door 40 dagen vasten "Beëlzebub, 'de vader van de vliegen'" kunt doden (Parsely, 12 juni 1998), wat veel lijkt op Franklin Hall's "Atomic Power through Fasting" doctrine.

Roberts Liardon

Roberts Liardon, oprichter (met zijn vrouw Carol, die de senior pastor is) van Embassy Christian Center in Irvine, Californië, en hoofd van het Spirit of Life Bible College, werd in 2001 beschreven als "een van de top 100 snelstgroeiende kerken in Amerika."

Liardon publiceert de videoserie "God's Generals", waarin veel van de pioniers van de Pinksterbeweging worden verheerlijkt, waaronder John Dowie, Maria Woodworth-Etter, Charles Parham, William Seymour, Smith Wigglesworth, Amy Semple McPherson, William Branham, A.A. Allen, Jack Coe en Kathryn Kuhlman, waarin hun ketterijen en idioteriën goedgepraat worden.

Liardon beweert dat hij door de hemel heeft gereisd in drie verschillende gelegenheden en daar "de voorraadschuur waar 'reserve [lichaams]delen' wachten op het geloof van de gelovigen om hen naar de aarde te brengen' gezien heeft en dat hij met Jezus in de rivier des levens gesparteld heeft.

In 2002 erkende hij dat hij "een homoseksuele relatie" had (*Charisma News*, 31 januari 2002). Hoewel *Charisma* zei dat het een kortetermijnrelatie was, zeiden andere bronnen dat er "een langdurige homoseksuele relatie was met een lid van zijn kerk, evenals met anderen" ("Roberts Lairdon Leaves Ministry over Moral Faillure", <http://www.blessedquietness.com/journal/housechu/Lairdon.htm>). Liardon was binnen enkele weken weer terug in de bediening.

Kim Clement

Kim Clement, die vaak te zien is op Trinity Broadcasting Network, beweert een profeet te zijn. In 2001 werden Clement (en Tommy Tenney) geïnterviewd door Matthew en Laurie Crouch over het programma "Praise the Lord", en Clement beweerde dat God hem de volgende profetie had gegeven:

"Er zal een wereldwijde universele beweging van Mijn Geest ontstaan en de Geest van de Heer zegt: 'Ze zullen zich voorbereiden op het grootste koninkrijk dat er ooit is geweest, het koninkrijk van Mijn Zoon. Ik zal de wetten van dit land [Amerika] veranderen. Ik zal zegen, zegen en nog eens zegen geven in de

gemeente van de levende God. En zeven jaar lang zul je de grootste welvaart hebben die je ooit over hebt gedroomd. En het is van jou! Het is van jou! Het is van jou!" Zegt de Heer. Kom op!" [De menigte schreeuwde en sprong en schreeuwde.] ("The Bible Under Attack,"--
http://www.apostasyalert.org/bible_under_attack.htm).

Terwijl de Bijbel zeven jaar van verdrukking profeteert, voorspelt de Charismatische profeet zeven jaar van voorspoed.

In een eerder "Praise the Lord" programma zei Clement:

"Weet je, we denken nu niet eens aan de zeven jaar van de Grote Verdrukking of pre en mid en post en al deze dingen. Dat interesseert ons niet. We willen gewoon dat de koninkrijken van deze wereld de koninkrijken van onze God worden. Daar verspillen we onze tijd niet aan . . . We leven in de beste tijd waarin de kerk ooit is geweest, we leven nu. En veel mensen willen dat niet zien, omdat ze liever naar huis gaan en bij de Heer zijn. Dat willen wij niet!" (Ibid.).

De apostel Paulus zei dat hij liever naar de hemel zou gaan en bij de Heer zou zijn (Filippenzen 1:23-24), maar deze Charismaten zouden liever in deze slechte wereld blijven en welvarend zijn.

Creflo Dollar

Creflo Dollar, een andere ster van Trinity Broadcasting Network, is oprichter van World Changes Christian Center en gastheer van *Changing Your World*.

Dollar is "een van de meest extravagante Word of Faith-leiders, die leert dat gezondheid en rijkdom de erfenis zijn van de heiligen door Jezus' dood aan het kruis, en dat goddelijke genezing wordt verkregen door de 'covenant connector (verbondsverbinding)' van het geven van tienden" (<http://faith.propadeutic.com/authors/wof.html>).

Jerry Savelle

Word-Faith Pinksterprediker en televisiepersoonlijkheid Jerry Savelle beweert dat mensen de wereld waarin ze leven creëren met de woorden van hun mond, of ze nu gezond of ziek, rijk of arm zijn.

"Iemand zegt: 'Je bedoelt dat de wereld waarin ik nu leef, is ontstaan door de woorden van mijn mond?' Dat deden ze zeker, want de Bijbel zegt dat je wordt verstrikt door de woorden van je mond, je wordt door je woorden gegrepen. Amen?" (Jerry Savelle, "Framing Your World with the Word of God, Part 1", Jerry Savelle Evangelistic Assn., zd, audiotape #SS-36, kant 1, geciteerd uit Hank

Hanegraaff, *Christianity in Crisis*, 1993, blz 68) .

In dezelfde preek scheidt Saville op dat ziekte en kwaal zijn wereld niet kunnen betreden.

Charles Capps

Charles Capps heeft de Kenneth Hagin Word-Faith doctrine zo ver doorgevoerd dat hij beweert dat Jezus Christus het product was van Gods positieve belijdenis. Hij zegt:

„Dit is de sleutel om de maagdelijke geboorte te begrijpen. Gods Woord is vol geloof en geestkracht. God sprak het. God gaf dat beeld door aan Maria. Ze ontving het beeld binnen in haar. ... Het embryo dat in Maria's baarmoeder was, was niets meer dan het Woord van God. ... Zij ontving het Woord van God” (Capps, *Dynamics of Faith and Confession*, Tulsa, OK: Harrison House, 1987, blz 86-87; vgl. Charles Capps, *Authority in Three Worlds*, 1982, blz 76- 85).

Capps waarschuwt zelfs dat als iemand, al is het maar gekscherend, zou zeggen "Dat kietelde me gewoon dood", hij zou kunnen sterven (Capps, *The Tongue: A Creative Force*, 1976, blz 91).

Marilyn Hickey

Marilyn Hickey heeft een zeer invloedrijke bediening door middel van televisie, literatuur en internationale spreekbeurten.

Ze stuurt gebedsdoeken, weduwenmijten en allerlei andere gimmicks die 'gegarandeerd wonderen voortbrengen'.

Ze predikt de Word-Faith welvaartsboodschap en zegt: “Wat heb je nodig? Begin met het creëren ervan. Begin erover te praten. Begin het uit te spreken tot realiteit. Praat tegen je portemonnee. Zeg: 'Jij grote, dikke portemonnee vol geld.' Spreek met uw chequeboek. Zeg: 'Jij, chequeboek, jij. Je bent nog nooit zo welvend geweest sinds ik je bezit. Je zit gewoon vol geld'” (“Claim Your Miracles”, Denver: Marilyn Hickey Ministries, n.d., audiotape #186, kant 2).

Toen ik haar website in maart 2006 bezocht, was het uitgelichte item "The Key to More Miracles in Your Life (De sleutel tot meer wonderen in je leven)", waarin "Marilyn en Sarah een essentiële sleutel openbaren om je boven teleurstelling en nederlaag uit te tillen naar een nieuw niveau van macht, betekenis, en welvaart."

Joel Osteen

Joel Osteen is predikant van Lakewood Church in Houston, Texas, de grootste kerk in Amerika. De weekenddiensten van de kerk trekken tot 40.000 en het

televisieprogramma wordt uitgezonden op alle 210 Amerikaanse markten, met naar schatting zeven miljoen kijkers per week. De kerk ontvangt ongeveer \$32 miljoen per jaar aan tienden en offers.

De vader van Joel, John, die de kerk stichtte en er 40 jaar predikant was, leerde dat christenen superieure voorrechten in deze wereld zouden moeten hebben (bijvoorbeeld vrijstelling van verkeersboetes en eersteklas stoelen in vliegtuigen) en dat ze hun woorden kunnen gebruiken om hun eigen realiteit te creëren. Hij leerde de mensen om te scanderen: "Dit is mijn Bijbel; Ik heb wat het zegt dat ik heb."

John Osteen was de auteur van *How to Flow in the Super Supernatural*.

Joel houdt vast aan de Word-Faith-theologie van zijn vader, maar hij concentreert zich meer op een "positive uplifting (positief verheffende)" boodschap en negeert impopulaire Bijbelse leringen zoals de hel, zelfopoffering en afscheiding.

In een interview in het internationale kabeltelevisieprogramma *Larry King Live*, 20 juni 2005, zei Joel Osteen dat hij niet weet wie naar de hemel of wie naar de hel gaat. Op de vraag of atheïsten naar de hemel gaan, antwoordde Osteen: "Ik laat God oordelen over wie naar de hemel en de hel gaat" (Charismanow.com, 30 juni 2005). Op de vraag waar joden of moslims heen gaan als ze Jezus Christus niet aanvaarden, antwoordde Osteen: "Weet je, ik ben heel voorzichtig met zeggen wie wel en niet naar de hemel gaan; ik weet het niet."

In een brief op zijn website verontschuldigde Osteen zich later voor het feit dat hij "onduidelijk was over juist datgene waaraan ik mijn leven heb gewijd." Hij zei: "In mijn verlangen om de mensen die Jezus kwam redden niet van ons te vervreemden, heb ik de overtuigingen die ik zo kostbaar acht niet duidelijk gecommuniceerd."

In feite bracht Osteen in zijn uitspraken over *Larry King Live* inderdaad de kernovertuiging van zijn filosofie over, namelijk het prediken van alleen 'positieve waarheid'. Hij heeft geen menigte van tienduizenden in het afvallige Amerika aangetrokken door over de eeuwige hel te prediken zoals de Heer Jezus Christus deed. Zelfs in zijn "verontschuldiging" verklaarde Osteen niet duidelijk dat degenen buiten Christus naar een eeuwige vurige hel gaan.

Toen Osteen in maart 2005 het Colosseum in Charlotte, North Carolina tot de nok toe vol had, zei een lokale nieuwsverslaggever enthousiast: "Osteen scheldt geen homo's uit of slaat op een Bijbel, zoals zoveel anderen doen" ("Evangelist: Don't Worry, Wees gelukkig", *The Charlotte Observer*, 8 maart, blz E1).

De boodschap van Osteen was: "Neem een (positieve) beslissing voordat je deze plek (Colosseum) verlaat, je zult dan gelukkig worden waar je ook bent."

Toen Oprah Winfrey en haar televisieproducent op 6 november 2011 de Lakewood Church bezochten, zei Osteen enthousiast: "Geweldig om jou hier te hebben. We zijn

zo vereerd dat jullie hier allebei zijn, en we vieren en bidden voor jullie met wat God in jullie leven doet” (“Joel Osteen Welcomes Oprah”, *Christian Post*, 7 november 2011).

Niets zou de afvalligheid en geestelijke blindheid van Osteen beter kunnen illustreren. Hij is een van de vele leraren beschreven in 2 Timoteüs 4:3-4 die de oren van de mensen plezieren met een nieuw type christendom en hun verlangen vieren om te leven volgens hun eigen lusten terwijl ze zichzelf nog steeds als christenen beschouwen.

Oprah's boek *Live Your Best Life* uit 2005 beschrijft haar filosofie dat alles één is en dat de mens goddelijk is en dat de mens zijn eigen realiteit kan creëren. Haar Evangelie is dat de mens *geen* zondaar is, God is *geen* rechter, alles is goed met het universum en ik moet me gewoon overgeven aan de *stroom*. In een notendop, Oprah's Evangelie is het Evangelie van MIJ. Ze zegt: 'God wil dat je van jezelf houdt. Het begint bij jou.'

In 1998 presenteerde Oprah een van haar vele talkshowpanels over de New Age, deze keer bestaande uit Betty Eadie, Sophy Burnham en Dannion Brinkley. Oprah zei: “... een van de grootste fouten die mensen maken, is te geloven dat er maar één manier is. In feite zijn er veel verschillende paden die leiden naar wat jij God noemt.” Toen een publiekslid het er niet mee eens was en getuigde dat ze geloofde dat Jezus Christus de enige weg naar God is, raakte Winfrey overstuur en zei dat ze niet dacht dat iemand naar de hel zou gaan omdat ze niet in Jezus geloven. Ze verklaarde nadrukkelijk: "ER KAN NIET MOGELIJK SLECHTS ÉÉN MANIER ZIJN." In hetzelfde programma zei Oprah: “Ik ben als Baptist grootgebracht en we zaten te veel aan traditionele manieren vast. Ik zat in de kerk en hoorde dat God een jaloezige God is. Ik vroeg 'Waarom? Kom op - laten we eroverheen komen!' ... Ik geloof in de KRACHT – ik noem het God” (“The Gospel according to Oprah”, *Vantage Point*, juli 1998).

Oprah aanbidt de god die de meeste Amerikaanse christenen aanbidden, namelijk de niet-oordelende god van *The Shack*.

In november 2011 zei Osteen dat mormonen christenen zijn. In een interview met *The Washington Post* zei Osteen: “Ik weet niet of het de zuiverste vorm van christendom is, zoals waarin ik ben opgegroeid. Maar weet je wat, ik ken Mormonen. Ik hoor Mitt Romney - en ik heb hem nog nooit ontmoet - maar ik hoor hem zeggen: 'Ik geloof dat Jezus de zoon van God is, ik geloof dat Hij mijn verlosser is', en dat is een van de kernzaken” (*Washington Post*, 26 oktober 2011).

Osteen is Bijbels onwetend en geestelijk naïef op een beangstigend niveau. De Bijbel waarschuwt voor valse christussen en valse Evangelieën (2 Kor. 11:1-4). Valse leraren gebruiken dezelfde taal als echte Bijbelleraren, maar ze hebben een ander woordenboek. Jezus waarschuwde voor velen die Hem Heer zouden noemen en

zelfs vele wonderbare werken zouden doen, maar ze zijn niet gered (Matteüs 7:21-23). De Mormoonse Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verheft haar eigen geschriften als gezaghebbend naast de Schrift, leert dat redding verkregen wordt door geloof plus werken, ontkent de Drie-eenheid, beweert dat God ooit een mens was, dat Jezus Christus een geschapen wezen was, dat Hij vele vrouwen had, dat hij de broer van satan is, dat mannen reeds bestaande zielen hebben, dat de levenden gedoopt kunnen worden voor de redding van de doden, en dat degenen die in dit leven trouw volharden, in het volgende goden zullen zijn. In feite ontkent of corrumpeert het Mormonisme de meeste kardinale doctrines van het Nieuw Testamentische geloof.

Osteen maakte deel uit van een Oecumenisch contingent dat in juni 2014 paus Franciscus ontmoette in het Vaticaan. Onder de leden van de groep was Senator Mike Lee, een Mormoon. De bijeenkomst werd georganiseerd door The International Foundation, de hoofdorganisator van het jaarlijkse Nationale Gebedsontbijt in Washington, DC. De ontmoeting in het Vaticaan was een "part of Pope Francis' on-going efforts to bring unity among Christians (deel van paus Francis' continue pogingen om eenheid onder christenen te brengen)", *Christian Post*, 7 juni 2014).

Osteen vertelde de *Houston Chronicle* dat hij vereerd en verootmoedigd was om het Vaticaan te bezoeken. "Je voelt dat diepe respect en eerbied voor God", zei hij. "Ik vind het leuk dat deze paus proberen de kerk groter te maken, niet kleiner. Hij duwt mensen niet naar buiten, maar maakt de kerk inclusiever. Dat sprak me aan."

In september 2014 vertelde Joel's vrouw Victoria aan de gemeente van Lakewood dat gehoorzaamheid en aanbidding niet zozeer voor God zijn, maar voor zelfgeluk.

"Ik wil ieder van ons aanmoedigen om te beseffen dat wanneer we God gehoorzamen, we het niet voor God doen – ik bedoel, dat is een manier om het te bekijken – we doen het voor onszelf, omdat God er plezier in heeft als we gelukkig zijn. Dat is wat Hem de grootste vreugde geeft. ... Dus ik wil dat je vanmorgen weet: doe gewoon goed voor jezelf. Doe goed omdat God wil dat je gelukkig bent," ("Osteen Says Obedience, Worship 'Not for God'", *Christian News Network*, 28 augustus 2014).

Joel stond aan de zijde van Victoria en knikte instemmend.

Frederick Price

Frederick Price, oprichter van het 22.000 leden tellende Crenshaw Christian Center in Inglewood, Californië, en de Ever Increasing Faith Ministries, is de zelfverklaarde "master of name-it-and-claim-it".

Als prediker in de Christian and Missionary Alliance in de jaren zestig pakte Price, na

een reeks crises, de valse doctrine op dat gelovigen vandaag de dag de wonderen van Jezus kunnen verrichten. Kathryn Kuhlman's misleide boek *God Can Do It Again* daagde hem uit om "the gift of the Holy Spirit and tongues (de gave van de Heilige Geest en tongen)" te zoeken, waarvan hij beweert dat hij die op 28 februari 1970 ontvangen heeft.

Vandaag maakt Price deel uit van de Word-Faith-beweging en crediteert wijlen Kenneth Hagin, Sr., als zijn belangrijkste mentor.

Hij onderwijst de Word-Faith-dwaling dat God de mens de volledige controle over de aarde gaf en haar verloor toen de mens de leugen van de duivel geloofde, dat woorden de macht hebben om omstandigheden te scheppen, dat Jezus rijk was en dat de gelovige ook rijk zou moeten zijn, dat genezing is gegarandeerd, enz. Price scheidt op over het rondrijden in een Rolls Royce en beweert dat Jezus hetzelfde zou doen.

Price beweert dat God van de mens toestemming moet krijgen om dingen in deze wereld te doen:

“Nu dit is een schok! Echter God moet toestemming krijgen om namens de mens op dit aardse rijk te werken. ... Ja! Jij hebt de controle! Dus als de mens controle heeft, wie heeft die dan niet meer? God. ... Toen God Adam heerschappij gaf, betekende dat dat God niet langer heerschappij had. Dus God kan niets doen op deze aarde, tenzij we Hem toestemming geven of toestemming geven door middel van gebed” (Price, “Prayer: Do You Know What Prayer Is. ... and How to Pray?” *The Word Study Bible*, blz 1178).

Price bracht de theologie van genezing in de verzoening naar een nieuw niveau en zei:

'Hoe kun je God verheerlijken in je lichaam, als het niet goed functioneert? ... Waarom denk je dat de Heilige Geest wil leven in een lichaam waar Hij niet door de ramen naar buiten kan kijken, en Hij niet door de oren kan horen?’ (Price, "Is God glorified through Sickness?" tape # FP605). Hoewel Price beweert dat hij geen ziekte in zijn huis toelaat, is zijn vrouw behandeld voor bekkenkanker, wat wel zeker een ziekte is (Hank Hanegraaff, *What's Wrong with the Faith Movement*, Part 1, <http://www.equip.org/free/DC755-1.htm>).

Morris Cerullo

Pinkstergenezing-evangelist Morris Cerullo, die de eigendommen van Heritage USA overnam nadat Jim Bakker naar de gevangenis ging, voegt zich bij Kenneth Copeland, Paul Crouch en anderen door te beweren dat christenen evenzeer een incarnatie van God zijn als Jezus.

In 1991 zei hij tegen zijn publiek: "Je kijkt niet naar Morris Cerullo, je kijkt naar God. Je kijkt naar Jezus. ... Vandaag ben ik een Zoon van de alkrachtige en de almachtige God van het Universum. Zijn leven stroomt door mij heen. ... Jezus is niet gekomen om je te leren hoe je jezelf moet verdedigen. Hij kwam om je in een aanval te leiden. Jezus ging satans territorium binnen. De strategie van Christus was niet te wachten tot de vijand kwam. Hij leerde ons hoe we naar buiten moeten marcheren, en in zijn territorium moeten binnengaan ... Wij VERKLAREN DE OORLOG. ... 'Ik en de Vader zijn EEN.' Dat is nog eens het offensief aangaan!" (Morris Cerullo, "The Endtime Manifestation of the Sons of God", Morris Cerullo World Evangelism, 1991, tape 1).

Cerullo beweert sinds zijn achtste persoonlijke ontmoetingen met Jezus Christus te hebben gehad en een persoonlijke ontmoeting, van aangezicht tot aangezicht, met God in de hemel te hebben gehad.

Tijdens zijn genezingskruistochten verkondigt Cerullo dat "it is God's will to heal every person" (*Calgary Herald*, Calgary, Alberta, 6 juni 1987), maar degenen met overduidelijke ziekten - zoals die in de rolstoelafdelingen - gaan teleurgesteld naar hun huis terug.

Het septembernummer van de *Evangelical Times* bevatte de volgende informatie over de genezingskruistochten van Cerullo:

"Juffrouw Audrey Reynolds woonde een genezingskruistocht van Morris Cerullo bij in Londen en geloofde dat ze was genezen van een hersenafwijking. Ze stopte met het innemen van haar medicijnen en als gevolg daarvan kreeg ze een fatale hersenaanval. Sir Montague Levine, de lijkschouwer van Southwark, vertelde het gerechtelijk onderzoek: 'Het was een tragedie dat ze naar deze bijeenkomst ging en dacht dat ze van alles genezen was. Helaas heeft het tot haar dood geleid.' Andrew Fergusson, tien jaar huisarts en momenteel secretaris-generaal van de Christian Medical Fellowship, was aanwezig bij de Earl's Court-zittingen. Hij schreef onlangs: 'De genezende wonderen van het Nieuwe Testament waren een onmiddellijke, totale omkering van een duidelijke, organische ziekte waar niemand tegen in kon gaan, en inderdaad, dat was de gouden standaard die Cerullo met zijn advertenties had gesteld. We hebben niets verifieerbaars gezien dat dit benaderde'" (*Evangelical Times*, september 1992, herdrukt in de *Australian Beacon*, oktober 1992).

Het tijdschrift *Foundation*, uitgegeven door de Fundamental Evangelistic Association van Los Osos, Californië, waarschuwt wijselijk:

„Hele menigten zijn ontmoedigd en op een dwaalspoor gebracht door zogenaamde gebedsgenezers zoals Cerullo. Hun paden zijn bezaaid met hartzeer en verwarring. Ik besef dat velen vinden dat het verkeerd is om in het openbaar te spreken tegen vermeende christelijke predikers zoals deze, maar

dit soort dingen is een grote slechtheid. Het is een serieuze zaak om te beweren dat God elke ziekte wil genezen" (*Foundation*, mei- juni 1980).

David Yonggi Cho

David Yonggi Cho uit Seoel, Zuid-Korea, is een van de meest invloedrijke Pinksterpredikers die vandaag de dag leven. (Zijn naam was Paul Yonggi Cho tot 1992, toen hij beweerde dat God persoonlijk zijn naam had veranderd.)

Hij is voorganger van de 850.000 leden tellende Yoido Full Gospel Church, 's werelds

Yoido Full Gospel Church

Foto door David Cloud

grootste kerk, en vanwege zijn "succes" heeft hij menigten andere Pinkstergelovigen en zelfs niet-Pinkstergelovigen beïnvloed en misleid in deze door pragmatisme gek geworden generatie.

John Wimber zei dat Cho's groei door "tekenen en wonderen" een van de belangrijkste dingen was die indruk op hem maakten om die route te volgen.

Dat Cho zich in de hoofdstroom van de Pinksterbeweging begeeft, blijkt uit het feit dat hij regelmatig spreekt op grote, breed bezochte Pinksterbijeenkomsten, zoals de vijftiende Pinksterwereldconferentie in 1989. Hij beweegt zich ook vrij vrij in Evangelische kringen en is gepromoot door zulke mannen als Southern Baptist-predikant Rick Warren, bekend van de "Purpose Driven Church", Peter Wagner van het Fuller Theological Seminary, Bill Hybels van de Willowcreek Association en Elmer Towns, medeoprichter van Jerry Falwell van Liberty University.

Cho beweert dat hij de oproep om rechtstreeks en persoonlijk te prediken ontving

van Jezus Christus, die zogenaamd gekleed als een brandweerman aan hem verscheen ("Paul Yonggi Cho", *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*).

Cho leert dat God genezing en voorspoed belooft voor elke gelovige. In feite beschouwt hij dit als deel van het Evangelie. De website van de kerk presenteert een "vijfvoudig Evangelie" -- het Evangelie van wedergeboorte, het Evangelie van de volheid van de Heilige Geest, het Evangelie van goddelijke genezing, het Evangelie van zegen, en het Evangelie van de Advent. Door "genezing, zegen, de volheid van de Heilige Geest en Advent" toe te voegen aan het apostolische Evangelie van de dood, begravenis en opstanding van Christus (dat Paulus, door goddelijke inspiratie, zorgvuldig omlijnd als "het Evangelie" in 1 Korinthiërs 15:1-4), hebben deze kerken het Evangelie iets pervers gemaakt en Paulus waarschuwde dat als iemand iets aan het Evangelie toevoegt of het verandert, hij door God vervloekt is (Galaten 1:6-8).

Vanaf 2005 waren 279 van de 527 pastors van de Yoido Full Gospel Church vrouw.

In Cho's boek *The Fourth Dimension* zet hij zijn vreemde leer uiteen, en op typische Pinkstermanier beweert hij dat hij deze rechtstreeks van God ontving. Volgens Cho is de "derde dimensie" de materiële wereld, terwijl de "vierde dimensie" de spirituele wereld is. Door het effect van visioenen en dromen in hun verbeelding te concentreren, kunnen mensen de derde dimensie beïnvloeden door de kracht van de Geest, vergelijkbaar met wat er gebeurde op de eerste dag van de schepping toen de Heilige Geest aan het werk ging op aarde.

Cho leert dat effectief gebed vereist dat je het gewenste beeld precies in je geest voor God moet visualiseren en datzelfde beeld in je hart moet 'incuberen' door geloof totdat je het ontvangt.

"Door visualisatie en dromen kun je je toekomst incuberen en de resultaten uitbroeden" (*The Fourth Dimension*, blz 44).

Hij beschrijft hoe God hem deze leer zou hebben geleerd door persoonlijke openbaring toen hij een jonge prediker was. Hij bad om een bureau, een stoel en een fiets en was ontmoedigd omdat zijn gebed niet werd verhoord waarna God zou hebben gezegd: 'Weet je niet dat er tientallen bureaus, stoelen en fietsen zijn? Maar je hebt me gewoon om een bureau, stoel en fiets gevraagd. Je hebt nooit een specifieke bureau, stoel of fiets besteld.'

Cho had zijn lesje snel geleerd en bestelde een bepaalde mahoniehouten bureau, een specifieke stoel met wieltjes op de punten "zodat hij zichzelf als een haas kon voortduwen" en een "fiets gemaakt in de VS, met versnellingen aan de zijkant", en hij heeft naar verluidt sindsdien in vierdimensionale macht gewerkt.

Aan een vrouw die bezorgd was omdat haar gebeden voor een echtgenoot na tien

jaar niet waren verhoord, antwoordde Cho: 'Totdat je je man duidelijk in je verbeelding ziet , kun je niet niets vragen, want God zal nooit antwoorden. Je moet hem duidelijk zien voordat je begint te bidden.'

Cho geeft toe dat hij een deel van zijn leer heeft ontleend aan Boeddhistische sekten die naar verluidt in Korea en Japan wonderen verrichten.

Cho negeert de nadruk die de Bijbel op geloof legt en het feit dat de meesten die getuige waren van de machtige wonderen van Christus niet geloofden, en beweert dat "mensen zonder het zien van wonderen niet tevreden kunnen zijn dat God machtig is. Het zijn jullie [christenen] die verantwoordelijk zijn voor het verrichten van wonderen voor deze mensen."

Dr. Peter Masters, senior pastor van de Metropolitan Tabernacle in Londen, Engeland, heeft Cho's leer zorgvuldig onderzocht en waarschuwt:

"Wat heeft de grootste kerk ter wereld gebouwd? Het antwoord is: een afgodische mengeling van Bijbels onderwijs en heidense denktechnieken. God wordt beroofd van Zijn soevereiniteit in de aangelegenheden van de gelovige, en het gezag van de Schrift wordt vervangen door het gezag van zogenaamd directe boodschappen van God en de resultaten van de verbeelding. Dit is het soort kerk dat hordes beïnvloedbare christelijke leraren over de hele wereld heeft bewogen om op de genezingsprofeterende karren te springen. We moeten in deze dagen zeer voorzichtig zijn " (Masters, *The Healing Epidemic*, "Occult Healing Builds World's Largest Church", eerste editie, 1988).

We hebben slechts het "topje van de ijsberg" blootgelegd met betrekking tot de dwalingen van de Word-Faith-beweging, maar deze waarschuwing zou meer dan genoeg moeten zijn voor elke christen die zich op de Bijbel baseert.

De Charismatische beweging

In de jaren 1960 werd de Pinksterbeweging Oecumenisch en kwam daardoor in de lijn van de belangrijkste denominaties terecht.

Dit begon in 1960 met het uitbreken van "spreken in tongen" in de St. Mark's Episcopal Church in Van Nuys, Californië. De bisschoppelijke priester, Dennis Bennett (1917-1991), steunde de beweging en werd een leider in de Charismatische beweging. Bennett werd gedwongen ontslag te nemen bij St. Mark's en verhuisde vervolgens naar de St. Luke's Episcopal Church in Seattle, Washington.

Bennett heeft een grote invloed gehad door zijn reizen en spreekbeurten en zijn bestverkochte boeken, waaronder *Nine O'Clock in the Morning* en *The Holy Spirit and You*. Er wordt beweerd dat Bennett meer dan 25.000 mensen naar een Charismatische ervaring heeft geleid.

De Charismatische beweging verspreidde zich snel onder Episcopalen, Lutheranen, Presbyterianen, Methodisten en andere Protestantse denominaties.

Full Gospel Business Men's Fellowship

De beweging werd gepopulariseerd door de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI).

Het werd in 1951 opgericht door Pinksterman DEMOS SHAKARIAN (1913-93), die samengewerkt heeft met Oral Roberts, en tegen de jaren zestig was het een krachtig middel voor het promoten van de Charismatische ervaring en filosofie doorheen de denominationele lijnen, met een zware bijdrage van Rooms-Katholieken. De FGBMFI werd opgericht op basis van vermeende profetieën van verschillende Pinkstermensen, waaronder Oral Roberts, en een visie die de theologie van de "latter rain" promootte. Het visioen was van massa's mensen uit elk continent en elke cultuur die "verlost en vrijgemaakt" worden en die dan een "wereldwijde beweging van leken" worden die de "laatste grote oogst binnenbrengen door de uitstorting van Gods Heilige Geest vóór de wederkomst van onze Heer Jezus Christus." De FGBMFI werd gepromoot in het tijdschrift *Healing Waters* onder redactie van Oral Roberts en G.H. Montgomery en in het tijdschrift *Voice of Healing* onder redactie van Gordon Lindsey.

Een van de hoofddoelen van de FGBMFI is "om meer eenheid te brengen onder alle mensen in het lichaam van Christus." Het heeft dit gedaan door de nadruk op doctrine weg te nemen en Charismatische ervaring te verheffen.

De geloofsverklaring van de FGBMFI is ruim genoeg om de meeste denominaties in

op te nemen. De verklaring over redding zegt bijvoorbeeld: "Wij geloven in persoonlijke redding van gelovigen, door het bloed van Christus." Zelfs de Rooms-Katholiek kon hiermee instemmen.

Andere uitspraken leren dat 'genezing deel uitmaakt van de verzoening', dat 'de doop met de Heilige Geest' apart komt naast de wedergeboorte en gepaard gaat met als eerste het fysieke teken van spreken in andere tongen, en de negen gaven van de Geest genoemd in 1 Korintiërs 12 zijn vandaag de dag beschikbaar voor alle gelovigen.

De Charismatische beweging en Rome

De Charismatische beweging drong in de tweede helft van de jaren zestig door tot de Rooms-Katholieke kerk.

In januari 1967 begonnen studenten aan de Rooms-Katholieke Duquesne University in Pittsburgh, Pennsylvania, Pinksterachtige ervaringen te krijgen, sprekend in "tongen", vallend, huilend en profeterend. Na het lezen van boeken als *The Cross and the Switchblade* van David Wilkinson en *They Speak with Other Tongues* van John Sherrill, waren sommige Katholieken al maanden op zoek geweest naar een Pinksterervaring.

In maart 1967 benaderden negen Rooms-Katholieken verbonden aan de Notre Dame University Ray Bullard en wilden dat hij en zijn Pinkstervrienden hen de handen zouden opleggen. Dit resulteerde in Pinksterachtige ervaringen bij de Katholieken. Bullard was voorzitter van een afdeling van de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI) in South Bend, Indiana, en was een diaken in Calvary Tabernacle in South Bend, een gemeente die is aangesloten bij de Assemblies of God.

De eerder genoemde Episcopaal Dennis Bennett had ook de weg vrijgemaakt voor de Charismatische beweging om de Rooms-Katholieke kerk binnen te dringen. Kevin Martin van Episcopal Renewal Ministries zei dat Bennett "direct verantwoordelijk was voor de Charismatische beweging in de Roomse (Katholieke) Kerk die nu in de miljoenen loopt" ("Anglican Pioneer in Renewal", http://www3.telus.net/st_simons/arm12.htm).

In 1974 woonden dertigduizend mensen de jaarlijkse Charismatische Katholieke conferentie in de Notre Dame bij.

In 1975 reisden tienduizend Charismatische Katholieken naar Rome om te horen hoe paus Paulus VI hen in het Vaticaan verwelkomde.

Het is belangrijk om te begrijpen dat de Charismatische ervaring de Katholieken doorgaans niet tot de waarheid trekt, maar hun Katholieke leer bevestigt. Nadat

Rooms-Katholieken Charismatische verschijnselen begonnen te vertonen tijdens de huisgroepen onder leiding van Ray Bullard, vroeg een Pinkster-ex-zending hun: "Nu u de Heilige Geest hebt ontvangen, wanneer denkt u eraan de Rooms-Katholieke kerk te verlaten?" De verbaasde Rooms-Katholieke Charismaten antwoordden: "Maar we zijn absoluut niet van plan de Kerk te verlaten" (Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 4).

Niet alleen zijn Charismatische Rooms-Katholieken voor het grootste deel in de Katholieke kerk gebleven, ze hebben een hervonden liefde voor Katholieke dogma's gevonden. Alle volgende uitspraken zijn van Rooms-Katholieken:

"HET EFFECT VAN DE BEWEGING WAS IN HET ALGEMEEN OM MENSEN MEER LIEFDE EN WAARDERING TE GEVEN VOOR ALLES DAT AUTHENTIEK TRADITIONEEL IS IN DE KERK. Een van de vroegste berichten over de gebeurtenissen in Duquesne was de VERHOOGDE DEVOTIE AAN DE EUCHARIST die daaruit was voortgekomen. Hetzelfde werd snel geverifieerd in de Notre Dame en werd bevestigd door de latere geschiedenis. Bijna iedereen die aan de gebedsbijeenkomsten deelneemt, gaat dagelijks of op zijn minst regelmatig naar de Mis. Bovendien hebben velen opgemerkt hoeveel betekenisvoller de Mis voor hen is geworden. Een student merkte op dat hij was gaan houden van de lange lijsten met weinig bekende heiligen in de oude Romeinse canon, omdat de Eucharist zo veel voor hem betekende dat hij blij was alle engelen en heiligen van de hemel op te noemen en om samen met hem te danken ervoor. Toen een andere student de doop in de Geest ontving, was zijn eerste instinct bij zijn terugkeer naar de universiteit om naar de kapel te gaan om dank te zeggen. Daar voelde HIJ ZICH KRACHTIG GETROKKEN TOT DE TABERNACEL [BEVAT DE GEWIJDE GASTAAR OF WAFER DIE, VOLGENS HET KATHOLIEKE DOGMA, DAADWERKELIJK CHRISTUS IS] DOOR EEN KRACHT DIE BIJNA FYSIEK LEEK. De aanwezigheid van Christus op het altaar leek de hele kapel te domineren en alles naar zich toe te trekken. Hij bracht een uur of langer door in verwonderde aanbidding voor het Heilig Sacrament. Niets van dien aard was hem ooit eerder overkomen " (Edward O'Conner, *The Pentecostal Movement in the Catholic Church*, Notre Dame: Ave Maria Press, 1971. blz 166-168).

"UNANIEM MELDEN MENSEN EEN GROTERE WAARDERING VOOR DE SACRAMENTEN, vooral de MIS als betekenisvolle ontmoeting met Christus, de Werkelijke Aanwezigheid [in de Mis] en de rol van MARIA" (John V. McHale, *The Furrow*, mei 1973).

"Iedereen die een echte Charismaat is geworden, voor zover ik weet, IS EEN BETERE KATHOLIEK GEWORDEN" (Cardinal Manning van Los Angeles, geciteerd door priester Finbarr Devine, *Charismatic Renewal for Catholics*, 1976, blz 48).

“Wat we meemaakten was erg Katholiek. Naast alle nieuwe elementen, WAREN WE WAKKER GEWORDEN VOOR DE RIJKDOM VAN DE MIS, DE SACRAMENTEN EN EEN NIEUW BEGRIP VAN DE PLAATS VAN MARIA EN DE HEILIGEN” (Kevin Ranaghan, “Roman Catholics Find Charismatic Movement Is 'Very Catholic'”, *Charisma*, juni 1982).

“Katholieke Charismaten leggen meer nadruk op hun kerkidentiteit en erfgoed dan ooit tevoren. Waar ik ook ga ... KATHOLIEKE CharismATICA HERONTDEKKEN DE BETEKENIS VAN TRADITIONELE KATHOLIEKE GELOOFSLEER EN PRAKTIJKEN, INCLUSIEF DE SACRAMENTEN, DE ROZENKRANS, DE MAAGD MARIA EN DE HEILIGEN. ... AL JAREN ZEG IK TEGEN PinksterMENSEN DAT IN DE KATHOLIEKE KERK DE DEVOTIE TOT MARIA MINDER WERD. NU HOOR IK DAT HET ALLEMAAL TERUGKOMT, MET DE CharismATICA DIE DE WEG WIJZEN” (Nick Cavnar, “Why Are Catholic Charismatics Getting So Catholic?” *Charisma*, april 1985; Cavnar was hoofdredacteur van de Katholieke publicatie *New Covenant*).

“Ook, heel frappant, ze HEBBEN ONTDEKT DAT ZE ZICHZELF DIEPER IN HUN KATHOLIEKE GELOOF EN PRAKTIJKEN GETROKKEN weten. De Mis en de sacramenten zijn betekenisvoller en vruchtbaarder geworden. Heel eenvoudig, ZE ZIJN KATHOLIEKER GEWORDEN (Derek Lance, “The Dilemma of Being a Catholic Charismatic”, *Chariscenter USA Newsletter*, maart-april 1990; Lance is een Katholieke priester uit Northampton, Engeland).

“Sinds ik deze [Charismatische] ervaring heb, is MIJN TROUW AAN DE HEILIGE VADER ALS DE HEER (VICAR) VAN CHRISTUS IN DE WERELD VERHOOGD EN VERSTERKT. Mijn waardering voor MARIA als de medeverlosser en middelaarster van mijn redding is verzekerd. Mijn waardering voor de MIS als het offer van Christus is nu verhoogd' (kardinaal Joseph Suenens, geciteerd in Michael McCoskey , *Charismatic Ecumenism: The Road to Rome*).

De Full Gospel Business Men's Association publiceerde een boekje getiteld *Roman Catholics and the Baptism of the Holy Spirit*, met getuigenissen van priesters, nonnen en leken over hoe zij de "doop met de Heilige Geest" ontvingen. Het resultaat is dat ze regelmatig de Mis bijwonen, MEER TOEGEWIJDE KATHOLIEKEN ZIJN en de liturgie [Rooms-Katholieke rituelen] vollediger waarderen (The Catholic Gospel, Vol. 14, No. 1, blz 4).

Light of Life was het meest invloedrijke Evangelische tijdschrift van India in de jaren zeventig en tachtig. Toen de 'vernieuwde' Katholieken werd gevraagd of hun kijk op Maria was veranderd, antwoordden ze als volgt: 'Er is niets veranderd ten opzichte van de grote Moeder van God. ZE BLIJFT NOG STEEDS KONINGIN VAN HEMEL EN AARDE, GERESPECTEERD, GELIEFDE EN VEREERD. Maar we hebben een dieper begrip van haar positie met betrekking tot God en ons” (*Light of Life*, juni 1979).

In 2002 waren er naar schatting 119 miljoen Charismatische Rooms-Katholieken in 230 landen (*Charisma*, februari 2003, blz 59).

David DuPlessis

David DuPlessis (1905-1987), bekend als "Mr. Pentecost (meneer Pinksteren)," was een andere belangrijke speler in de beweging om de Rooms-Katholieken en tevens de belangrijke (en zeer liberale) Protestantse denominaties binnen de "Pinksterervaring" te brengen.

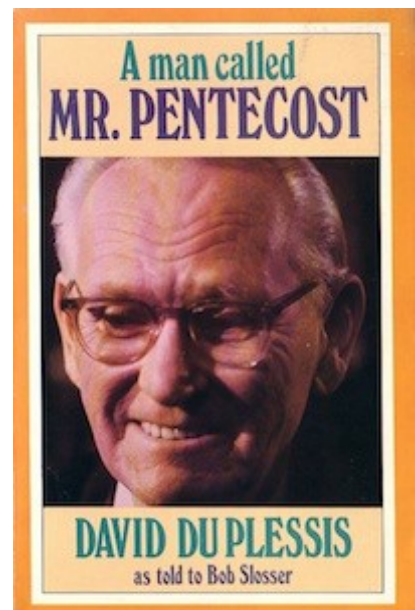
Hij beweerde dat God hem had laten zien dat hij niemand mocht oordelen die de naam van Christus noemde.

De ouders van DuPlessis kwamen onder de invloed van Pinksterzendingen uit John Dowie's Zion City. Ze werden uit de Dutch Reformed Church (Nederlands Hervormde Kerk) in Zuid-Afrika gezet toen ze de ketterse doctrines aanvaardden van de Latter Rain-wonderopwekking, genezing in de verzoening en de doop in de Geest met bewijs van tongen. De vader van DuPlessis werd parttime Pinksterprediker en weigerde zijn familie medicijnen te laten nemen of dokters te bezoeken. Hij weigerde zelfs veterinaire zorg voor zijn vee en werd korte tijd gevangen gezet omdat hij de nodeloze dood van ziek vee had veroorzaakt.

David DuPlessis beweerde dat hij in 1918 een Pinksterdoopervaring met de Geest had gehad en in 1930 werd hij tot Pinksterprediker gewijd. Zes jaar later profeteerde de Pinksterevangelist Smith Wigglesworth over DuPlessis dat hij een van Gods instrumenten zou zijn in een komende wereldwijde Oecumenische opwekking.

Tegen de jaren vijftig raakte David DuPlessis gegrepen voor de zaak van de Oecumene. Hij predikte dat God de kracht van de Latter Rain aan het uitstorten was voorafgaand aan de wederkomst van Christus en dat het eenheid zou creëren. Hij reisde veel en bezocht de leiders van de belangrijkste liberale denominaties. Hij raakte bevriend met de modernistische leiders van de World Council of Churches (Wereldraad van Kerken) en nam deel aan de tweede vergadering van de WCC in 1954 en aan de derde vergadering in 1961.

Hij werd uitgenodigd in het Vaticaan om persoonlijk met paus Johannes XXIII te spreken en was de enige Pinkstergelovige die was uitgenodigd om het Rooms-Katholieke Tweede Vaticaans Concilie van de jaren zestig bij te wonen. Hij was medevoorzitter (met de Katholieke priester Kilian McDonnell) voor de eerste tien

sessies van een formele Pinkster versus Rooms-Katholieke dialoog tussen 1972 en 1982.

DuPlessis dacht dat hij door de Heer werd geleid in deze inspanningen vanwege de "profetieën" die hij had ontvangen en vanwege verschillende mystieke ervaringen. In zijn autobiografie getuigde hij dat zijn hart brak en dat hij letterlijk huilde tijdens de Katholieke Mis tijdens een zitting van het Tweede Vaticaans Concilie. Daarmee bedoelt DuPlessis, zegt hij, dat hij werd gezuiverd van verdenking over de Katholieke leer en dat hij daarna gemakkelijk Katholieke priesters als broeders in Christus kon accepteren zonder enig oordeel (*A Man Called Mr. Pentecost*, blz 215, 216).

Toen hij in 1956 vierentwintig modernistische Oecumenische leiders ontmoette, zei DuPlessis dat hij "een warme gloed over mij voelde komen" en zijn houding om de doctrine te beoordelen smolt weg. "Ik voelde zoveel liefde en mededogen voor die kerkelijke leiders dat ik liever voor hen gestorven was dan een vonnis over hen uit te spreken." Hij contrasteerde dit met de "vroegere dagen" toen hij hun valse theologie zou hebben aangeklaagd (*A Man Called Mr. Pentecost*, blz 181).

DuPlessis woonde in 1975 het Congres on the Charismatic Renewal in the Roman Catholic Church (Congres over de Charismatische vernieuwing in de Rooms-Katholieke kerk) bij. Ongeveer twintigduizend Charismaten die zich in het Vaticaan hadden verzameld, werden gezegend door paus Paulus VI. DuPlessis beschrijft zijn extase:

"Paus Paulus stapte op zijn troon. ... Tijdens de eucharistieviering werd er in de Geest gezongen, zacht, teder, eerbiedig en absoluut passend. ... We hadden allemaal gebeden dat er een Pinksterwonder zou plaatsvinden, maar niemand had zo'n rijke en positieve manifestatie van een nieuw Pinksteren verwacht. ... Ik bemerkte die avond dat er drie trends aan het werk waren in de Pinksterbeweging als geheel. Er waren de klassieke Pinkstermensen, de Neo-Pinkstermensen en de Katholieke Pinkstermensen. EN MEER EN MEER KWAMEN DIE TRENDS SAMEN, IN SAMENWERKING, IN GEMEENSCHAP, MET BETREKKING TOT ELKAAR... 'Glorie,' zei ik hardop in de duisternis, mezelf aansprekend: 'David, je bent nu een echte oecumaniak!' 'Dat klopt,' zei ik tegen mezelf. 'IK ZAL MET NIETS MINDER TEVREDEN ZIJN DAN MET VOLLEDIGE OECUMENICITEIT, voor de gehele familie van naties'" (*A Man Called Mr. Pentecost*, blz 238-244).

Als jonge man werd DuPlessis al voorbereid op zijn misleiding in de Oecumenische beweging. Hij beweerde dat hij zijn leiding van God in directe openbaringen kreeg en ook door "tongen". In zijn autobiografie zei hij dat God hem in zijn jeugd had laten zien dat het spreken in tongen een middel was om de goddelijke wil te bepalen:

"... het licht ging aan. Ik sprak tot God in tongen, en Hij sprak tot mij terug via

mijn gedachten. Ik begon op die manier mooie openbaringen te vinden. ... Bidden in tongen bleek een geweldige stap te zijn om uit zo'n impasse te komen [door niet in staat te zijn Gods wil te onderscheiden]. Ik zou alleen nog maar in tongen gaan bidden, en als het idee stand hield, wist ik dat het echt was" (*A Man Called Mr. Pentecost*, blz 76-78).

Dit getuigenis weerspiegelt de diepe en angstaanjagende geestelijke onwetendheid die ervoor zorgde dat DuPlessis zijn hele leven van bedrog naar bedrog werd geleid door meer te vertrouwen op een hersenloze mystieke ervaring in plaats van op de Schrift.

De Pinksterbeweging is door haar geschiedenis heen gekenmerkt door deze verwarring en bedrog. Romeinen 12:1-2 (HSV) leert uitdrukkelijk hoe de volmaakte wil van God te kennen, en er is geen hint over tongen:

"Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is"

Het kennen van de wil van God vereist onderwerping aan God, afscheiding van de slechte dingen van de wereld en transformatie van het leven door de vernieuwing van de geest. Merk op dat de geest niet wordt beschreven als inactief maar als actief. God gaat niet voorbij aan het intellect wanneer Hij Zijn volk leidt. Hij leidt hen door de vernieuwing van hun denken, zodat ze leren goed te denken volgens Gods Woord en goede beslissingen te nemen op basis van dit juiste Schriftuurlijke denken onder leiding van de Heilige Geest.

Vanwege zijn radicale Oecumenische activiteiten verloor DuPlessis in 1962 zijn ministeriële geloofsbrieven van de Assemblies of God (hoewel hij nog als een lid met een goede reputatie gezien werd in de Eerste Vergadering van God van Oakland, Californië). In 1980 werden de geloofsbrieven van DuPlessis hersteld nadat hij voor een commissie was verschenen die bestond uit Thomas Zimmerman en de leidende oudsten van de Assemblies of God. Rome was in die twee decennia niet veranderd, maar de oude-stijl Pinkstermensen zeker wel. De aanvaarding van David DuPlessis en zijn radicale Oecumene was een dramatische verandering voor de Assemblies of God en weerspiegelde de groeiende invloed van de Charismatische beweging op de oude-stijl Pinksterdenominaties.

Kansas City '77

In juli 1977 werd in Kansas City een massale Charismatische conferentie gehouden.

Klassieke Pinkstermensen, Protestantse Charismaten en Katholieke Charismaten waren aanwezig. Van de 50.000 aanwezigen was ongeveer 45% Rooms-Katholiek. Het thema was "Eenheid in de heerschappij van Jezus".

Kevin Ranaghan, een Rooms-Katholiek, hield de openingstoespraak. Ranaghan verklaarde dat de stromingen in het christendom aan het samenkomen zijn en zei: "God heeft enkele kanalen tussen de stromingen gegraven. Vanavond zullen ze samenkomen en zullen uit dit stadion en deze conferentie stromen en zullen over de natie uitbarsten terwijl we voortgaan als een nieuw verenigd volk."

In een show van Oecumenische eenheid, stond Katholieke kardinaal Joseph Suenens naast Assemblies of God General Superintendent Thomas Zimmerman, J.O. Patterson van de Church of God in Christ, en de Anglicaanse aartsbisschop Bill Burnett.

Andere katholieke sprekers waren onder meer bisschop Charles Helmsing, Ralph Martin en priester Michael Scanlan.

Veronderstelde profetieën die op de conferentie in Kansas City werden uitgesproken, moedigden de deelnemers aan tot hun onheilige Oecumene. Zie de volgende voorbeelden:

"Ik ga mijn volk herstellen en herenigen."

"Ik wil een nieuwe broederschap onder jullie maken."

"En de Heer zegt tot u: Sta in de eenheid met elkaar en laat niets u uit elkaar scheuren."

Ervaringen zoals deze moedigen Oecumenen aan om door te gaan met hun inspanningen, maar degenen die gegrond zijn in de waarheid worden niet misleid door boodschappen die in strijd zijn met de Bijbel.

In 1979 publiceerde Tyndale House het boek *The Three Sisters* van Michael Harper, waarin de groeiende Oecumenische eenheid van drie takken van het christendom werd getraceerd: Evangelisch Protestantisme (*Evangeline*), Pinksterbeweging (*Charisma*) en Rooms-Katholicisme (*Roma*). Harper schreef:

"IK MOET EEN DIEP VERLANGEN BEKENNEN OM DEZE ZUSTERS MET ELKAAR VERZOEND TE ZIEN; om hen openlijk verenigd te zien in Christus en de Geest; van elkaar lerend en nederig naar elkaar luisterend. ... O, wat een verrijking was het om Katholieken te ontmoeten en kennis te maken met enkele van de schatkamers van het Katholieke leven! DE MAAGDELIJKE MARIA IS LEVEND GEWORDEN EN IK VOEL DAT IK HAAR NU KEN, op dezelfde manier als mijn Evangelische erfgoed me hielp St. Paul te leren kennen (*The Three Sisters*, blz 11, 49).

Harper gaf toe dat Charismatische eenheid niet gebaseerd is op gedeelde Bijbelse doctrines, maar op gedeelde ervaring:

“De Charismatische beweging ... is meer Oecumenisch dan de Evangelische wereld. ... WAT CHARISMATICA TEN DIEPSTE VERBINDT, IS NIET EEN LEERSTELLING, MAAR ERVARING' (blz 33).

New Orleans '87

De follow-up van de Kansas City-conferentie vond plaats in New Orleans in 1987, met tussen de 35.000 en 40.000 aanwezigen. Ik was aanwezig met persreferenties.

Ongeveer veertig denominaties waren vertegenwoordigd in de Oecumenische menigte en vijftig procent was Rooms-Katholiek. Een Rooms-Katholiek genaamd David Sklorenko was de directeur van het congres.

Op de eerste avond van de samenkomst introduceerde Kevin Ranaghan Vinson Synan en zei: "Is het niet geweldig voor een Katholiek om een Pinksterman te introduceren!"

Elke ochtend werd er een Rooms-Katholieke mis opgedragen. Op de zaterdagavond

Foto door David Cloud

van het congres moedigde Pinkstervoorzitter Vinson Synan de aanwezigen aan om de Mis op zondagochtend bij te wonen en zei: "Als je iets moois wilt zien, kom dan naar een geestvervulde Katholieke Mis."

Overall waren priesters en nonnen, en Rooms-Katholieke boeken domineerden de verkoopruimten voor lectuur. Er waren boeken over de Mis en Mariaverering, boeken over Mariaheiligdommen zoals Fatima en Lourdes, boeken van de pausen, boeken over de rozenkrans. Allerlei Mariabeelden, rozenkransen, kruisbeelden en medaillons waren te koop.

De laatste spreker was de Katholieke priester Tom Forrest, die uit Rome kwam als vertegenwoordiger van paus Johannes Paulus II. Forrest bracht de menigte letterlijk op de been toen hij proclameerde dat de wereld moet worden geëvangeliiseerd door samenwerking van alle denominaties.

Maar wat bedoelt Tom Forrest met "Evangelisatie?" In een van zijn berichten zei hij dat hij "Evangeliseert" door door de straten van Rome te lopen en een decade (10 rozen?) van de rozenkrans te bidden voor elke persoon die hij passeert! Ik vraag me af waarom ik dat soort Evangelisatie nergens in het boek Handelingen kan vinden?

Ik hoorde Tom Forrest ook spreken in Indianapolis '90, en hij zei dat hij God prijst voor het vagevuur, omdat het de enige manier is om in de hemel te komen. Ieder mens die in het vagevuur gelooft, gelooft niet in de toereikendheid van de bloedverzoening van Jezus Christus!

Hoe is het mogelijk om te 'Evangeliseren' als je het ABC van het Evangelie niet eens kent?

Terwijl niet-Rooms-Katholieke Charismatici er tevreden mee zijn om Katholieken niet weg te proseliteren van het Katholicisme, spreken de Rooms-Katholieke leiders die betrokken zijn bij de Charismatische beweging vaak duidelijk over hun doel om iedereen tot de Katholieke kerk te bekeren. Niet-Rooms-Katholieke Charismaten zijn tevreden dat christenen christenen zijn, zolang ze "de doop met de Heilige Geest" hebben, of ze nu Katholiek of Protestant zijn, maar Charismatische Rooms-Katholieke leiders zijn hier niet tevreden mee.

Tijdens de Katholieke middagsessies in New Orleans (de middagsessies waren verdeeld per denominatie) zei Forrest:

"Het is onze taak om mensen zo rijk en volledig christelijk te maken als we ze kunnen maken door ze in de Katholieke kerk te brengen. Dus Evangelisatie is nooit volledig succesvol; het is slechts gedeeltelijk totdat de bekeerling een lid van Christus' lichaam wordt gemaakt door in de kerk te worden geleid. ...

Nee, je nodigt niet zomaar iemand uit om christen te worden. Je nodigt ze uit om Katholiek te worden."

Je vraagt je misschien af wat de niet-Katholieke Pinkstermensen die de conferentie bijwoonden van zo'n verklaring dachten. Vinson Synan werd precies dit gevraagd door priester N. Cavnar: "Hoe ziet u het feit dat wij [Katholieken] grote zorg hebben besteed om van onze Charismaten echte Katholieken te maken?" Synaan gaf het volgende verbazingwekkende antwoord:

"Ik heb er geen probleem mee als ik een Katholieke Charismaat zie die van zijn Kerk houdt. Ik denk niet dat het een voordeel zou zijn als hij zou vertrekken. Het belangrijkste is dat hij een Katholiek is die trouw is aan zijn Kerk, maar toch

gedoopt is door de Geest..." (geciteerd uit Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 136).

Hoe zit het met het Bijbelse gebod om vast te houden aan de gezonde leer, meneer Synan? Hoe zit het met de beschrijving door de Heilige Geest van de ware kerk in het Nieuwe Testament en Zijn gebod om ernstig te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd? Hoe zit het met Gods gebod om dwaalleer te verwerpen en ervan te scheiden?

Geen wonder dat de Rooms-Katholieke Kerk de Charismatische beweging heeft aangemoedigd in haar midden te komen! De Pinkstermensen en Charismaten waar het mee te maken heeft, zijn zo goedgelovig en geestelijk blind dat ze elke ketterij kunnen accepteren, zolang het maar een 'gedoopt' Charismatisch verschijnsel is. Zolang iemand een paar "shalalama balalamas" mompelt en schudt en huilt en van binnen helemaal tintelt en een droom heeft en misschien op de grond valt, is hij vrij om te bidden tot Maria als Koningin van de Hemel en om de paus te verheerlijken als de Pastoor (Vertegenwoordiger) van Christus en te geloven dat de Mis het heropofferen van Christus is.

De lijst van christelijke leiders en organisaties vertegenwoordigd op de conferentie in New Orleans (en de andere conferenties die in 1990 en 2000 door dezelfde organisatie werden gehouden) leest als een 'wie is wie' van de Pinkster-Charismatische wereld en bevatte zelfs veel niet-Charismatische Evangelicals. Zie een paar voorbeelden:

- Charles Kraft and Peter Wagner of Fuller Seminary
- Floyd McClung (Youth With A Mission)
- Oral and Richard Roberts
- John Arnott
- John Wimber (head of the Vineyard movement)
- Vinson Synan
- Pat Robertson
- Kenneth Copeland
- Charles and Frances Hunter
- Jack Hayford
- Stephen Hill
- John Kilpatrick
- Steven Strang

- Thomas Trask (AOG)
- Rick Joyner
- Bob Mumford
- Reinhard Bonnke
- Carl Richardson
- David Mainse
- Jane Hansen (Women's Aglow)
- Marilyn Hickey
- Jamie Buckingham
- Terry Law
- Larry Lea
- Michael Harper
- Sheila Walsh
- Russ Taff
- Bob Weiner
- E.V. Hill
- The Gaithers
- Peter Hocken
- James Robison
- Anne Gimenez
- CBN University
- Every Home for Christ
- Fuller Theological Seminary
- Jews for Jesus
- U.S. Center for World Mission
- Wycliffe Bible Translators
- Demos Shakarian (Full Gospel Business Men Fellowship International)

Elk individu en elke organisatie die aan deze congressen deelnam, ondertekenden een eenheidsverklaring waarin gedeeltelijk stond:

“Wij aanvaarden elkaar als broeders en zusters in onze ene Heer, Jezus Christus.

... Onder onze kerken, denominaties, groepen en bedieningen kunnen er tijden van spanning, oppositie en conflict zijn geweest. We willen deze tijden achter ons laten, door de genade van God. Met het oog op de oproep die we allemaal van de Heer hebben om deze relatie voor gemeenschappelijk werk aan te gaan, willen we ons wederzijds persoonlijk respect en ons respect voor elkaars bedieningen uitdrukken" (*New Orleans '87 General Congress Handbook*).

James Robison

James Robison is een voorbeeld van de Oecumenische geest die de Charismatische beweging doordringt.

In de jaren zeventig was hij een vurige Southern Baptist-evangelist, die stoutmoedig predikte tegen het theologische liberalisme dat zijn kerkgenootschap was binnengedrongen en dat dringend moest worden uitgeroeid. Maar tijdens een geestelijke crisis in 1982, en op aandringen van zijn vrouw, stond hij toe dat een Charismatische prediker, Milton Green genaamd, hem ging bijstaan.

Green zei dat Robison "de meest gedemoniseerde man was die ik ooit heb ontmoet", en Robison beweert dat zijn verlossing was als een gigantische klauw die uit zijn hersenen werd verwijderd, maar het lijkt erop dat dit een kwestie was van een misleide man die een verkeerde diagnose stelde van vleselijke zonden zoals woede en lust (dat is waar Robison over klaagde) als "demonen" (Gal. 5:16-23). De oplossing voor een situatie waarin een mens vertrouwt op Jezus Christus als Zijn Heer en Verlosser, maar worstelt met het vlees, is niet om demonen uit te drijven, maar om werk te maken van belijdenis van zonde en andere aspecten van hoe te wandelen in de Geest.

In plaats daarvan berispte Green de duivel en legde Robison de handen op.

Ik weet natuurlijk niet wat James Robisons werkelijke spirituele probleem destijds was, en ik weet niet wat er met hem gebeurde tijdens die vreemde ontmoeting, maar ik weet wel dat hij zich als gevolg van zijn ervaring afkeerde van afwijzen van zonde en valse leer en een radicale wending gemaakt heeft tot de on-Schriftuurlijke Oecumenische filosofie. Zijn boodschap begon zich te concentreren op niet-oordelen en "eenheid", en hij begon nauwe relaties te ontwikkelen met de meest ketterse Charismatische predikers, zoals David Yonggi Cho, Paul Crouch en Oral Roberts.

In de januari-februari 1986, uitgave van zijn tijdschrift, *Days of Restoration*, zei Robison: "Er zullen WONDEREN zijn, TEKENS EN WONDEREN die alles overtreffen, zelfs uit de tijd van het Nieuwe Testament. Massa's zullen tot Christus beginnen te komen, als de echte Jezus wordt verheven. ELKE WARE DISCIPEL ZAL HET SOORT WERK DOEN DAT JEZUS DEED."

Robison verontschuldigde zich zelfs voor zijn aandeel in de strijd tussen

conservatieve Bijbelgelovigen en theologische liberalen in de Southern Baptist Convention. Hij bezocht de liberale Baylor University en verontschuldigde zich persoonlijk bij de leiders (terwijl hij hen beter had kunnen berispen omdat ze de slechte leerstelling van de evolutie en andere dwalingen een thuis hadden gegeven in deze Baptisteninstelling).

De nieuwe "ongedemoniseerde" James Robison begon in sympathieke bewoordingen te spreken met betrekking tot de Rooms-Katholieke Kerk en begon relaties te ontwikkelen met "Evangelische" en "Vernieuwende" Katholieken. In New Orleans '87, dat werd bijgewoond door ongeveer twintigduizend Rooms-Katholieken, deed Robison deze vreemde uitspraak in zijn bericht in "*Restoration*":

"Ik zal u wat zeggen, alle kritische Protestanten die om aankloppende Katholieken staan, u kunt er maar beter opletten! God zal vlak langs je heen rennen, de hele Katholieke beweging oppakken en ze in Jezus wikkelen en

*James Robison tijdens New Orleans '87
Foto door David Cloud*

gewoon van hen houden, en alles verwijderen wat daar verkeerd is, en ze een voorbeeld maken voor de hele aarde. Misschien doet Hij het nu al op dit moment. Ik zal u wat zeggen, een van de beste morele vertegenwoordigers van moraliteit op deze aarde op dit moment is de paus. Mensen die hem kennen, geloven echt dat hij een wedergeboren man is."

Ik zat slechts een paar meter bij Robison vandaan toen hij dit zei, en ik heb het later rechtstreeks van mijn eigen bandopname getranscribeerd en gepubliceerd in het tijdschrift *O Timothy*. Het was een van de eerste dingen die Robison die dag in zijn preek zei. Voor een man om te zeggen dat de paus, die zich uitsluitend aan Maria wijdt, een mooi voorbeeld van moraliteit is en dat hij gered zou kunnen zijn, en voor

een man om te zeggen dat Bijbelgelovigen de Rooms-Katholieke kerk niet mogen veroordelen, is het bewijs van een grote geestelijke blindheid en is een duidelijke en angstwekkende ongehoorzaamheid aan de Schrift.

Robison nam op 28 april 1988 deel aan de Washington for Jesus rally. Wilson Ewin beschreef deze bijeenkomst in *The Spirit of Pentecostal-Charismatic Unity*:

“Het was een meesterwerk van niet-Katholieke Pinkster- en Katholieke Charismatische coördinatie. De grote sterren van de elektronische kerk, zoals Pat Robertson (Christian Broadcasting Network), Rex Humbard (Cathedral of Tomorrow), Dr. Robert Schuller, James Robison en Jim Bakker (PTL), deelden hun spreektijd met Rooms-Katholieke priesters John Bertolucci, John Randall en Michael Scanlon. Co-voorzitters van de enorme onderneming waren Ben Armstrong (uitvoerend directeur, National Religious Broadcasters), Pat Boone (entertainer), Dr. Herbert Bowdoin (United Methodist Hour), Nicky Cruz, David du Plessis ('Mr. Pentecost'), Dr. Edgar Johnson (secretaris-generaal van de Kerk van de Nazarenen), Dan Malachuk (Uitgever, Logos Journal), Demos Shakarian (President F.G.B.M.F.I.), Dr. Thomas Zimmerman (General Superintendent, Assemblies of God), en vele anderen.”

In 1988 kondigde Benny Hinn op Trinity Broadcasting Network (TBN) aan dat James Robison, Marilyn Hickey, en Paul en Jan Crouch allemaal ingestemd hadden om auditie te doen bij de paus (Bold Truth, 10 oktober 1988). Hinn zei: "Er gebeurt tegenwoordig iets in de Katholieke Kerk dat echt van God is" (Calvary Contender, 1 december 1988).

In zijn uitzending op 19 februari 1989 gebruikte Robison de vrouw uit Johannes hoofdstuk 4 om te zeggen dat het niet uitmaakt waar (in welke kerk) we aanbidden. Hij zei: "Ik kan met iedereen gemeenschap hebben!" (Calvary Contender, 1 maart 1989).

In zijn blog van mei 2014 riep Robison op tot eenheid met de Rooms-Katholieken op basis van Jezus' gebed in Johannes 17.

“Ik geloof in het belang van eenheid onder degenen die Christus kennen, die belijden 'christenen' te zijn. ... [Jezus] wilde dat we geestelijke volwassenheid zouden ontwikkelen door de kracht van de waarheid, maar niet dat we er door verdeeld, geslagen of doodgeknuppeld zouden worden. Zijn Woord scheidt licht van duisternis en goed van kwaad, maar het mag de (kerk)familie niet scheiden. Maar al te vaak gaan christenen als ze het oneens zijn, onmiddellijk hun eigen weg en beseffen ze niet dat we allemaal 'op dit moment door een donker glas kijken'.

Protestanten en Katholieken hebben theologische meningsverschillen die waarschijnlijk pas in het toekomstige koninkrijk zullen worden opgelost, maar elke realistische hoop op theologische correctie zal alleen komen als we de waarheid met elkaar delen in een geest van onmiskenbare liefde en bezorgdheid. ...

“Ik geloof dat er een belangrijk spiritueel ontwaken begint in de harten van degenen die zich werkelijk aan Christus hebben toegewijd in de Protestantse en Katholieke gemeenschappen. Is het mogelijk dat paus Franciscus niet alleen een antwoord blijkt te zijn op de gebeden van Katholieken, maar ook op die van Protestanten? ...

“Gisteren had ik het voorrecht om samen te werken met Jack Hayford en Tom Phillips, Vice President van Billy Graham Library, en sprak in Virginia als onderdeel van een bijeenkomst georganiseerd door bezorgde Katholieke leken en priesters die verlangen dat mensen Christus leren kennen, Hem liefhebben en elkaar liefhebben terwijl ze de hand reiken naar degenen die lijden. Op het programma stond ook frater Cantalamessa die de titel 'Prediker van het Pauselijke Huishouden' draagt. Vooraf aan onze ontmoeting sprak hij met studenten van de Regent University en verkondigde hij rechtvaardiging door geloof in Christus en de genade van God die essentieel zijn voor zowel redding als leven. Hij sloot zijn bericht af en vroeg de studenten om met hem 'Amazing Grace' te zingen. Het was een geweldig moment. ...

“U krijgt de kans om een persoonlijk woord van paus Franciscus te horen op LIFE Today op maandag 5 mei, via de grote netwerken over de hele wereld” (“Paus Franciscus over Life Today”, James Robison A Weekly Commentary, 2 mei 2014) .

Deze uitspraak is beangstigend vanwege James Robisons onwetendheid over het Rooms-Katholicisme en de manier waarop hij de Schrift misbruikt. Het weerspiegelt een diep niveau van spirituele misleiding.

Ten eerste is Johannes 17 geen gebod dat gelovigen moeten houden; het is een gebed dat de Zoon van God tot de Vader bad, en het werd verhoord! Het is geen gebed om Oecumenische eenheid; het is een gebed voor de bovennatuurlijke eenheid van ware gelovigen die Gods Woord ontvangen en onderhouden (Johannes 17:6, 8). Het is geen gebed voor "eenheid in verscheidenheid", maar voor eenheid in waarheid.

Ten tweede instrueert Gods Woord wel degelijk gelovigen om waarheid en gezonde leer te bewaken. We moeten het vasthouden (2 Timoteüs 1:13), ervoor vechten (Judas 3) en ons afscheiden van dwaalleraars (Romeinen 16:17; 2 Tim. 3:5).

Ten derde bidt paus Franciscus tot een valse christus (de geconsacreerde wafel van de Mis) en vereert hij Maria als de koningin van de hemel, naast een groot aantal andere ketterijen. Er is geen Bijbelse basis om hem als een ware heilige te ontvangen.

Ten vierde, als priester Cantalamessa echt gelooft dat redding alleen door genade is door geloof alleen in Christus alleen, dan moet hij afzien van de Rooms-Katholieke Kerk omdat ze in haar meest formele catechismussen en concilies leert dat redding is door genade plus de werken van de sacramenten. Volgens het Evangelie van Rome is

verlossing een proces en kan men in dit leven nooit weten of men genoeg heeft gedaan om verlossing te 'verdienen'. Our Sunday Visitor's Catholic Encyclopedia zegt: "Rechtvaardiging in de Katholieke Traditie komt tot stand door middel van geloof in Christus, EN in een leven van goede werken dat geleefd wordt in antwoord op Gods uitnodiging om te geloven. ... Dat werken in het Nieuwe Testament duidelijk vereist zijn voor de vereniging met Christus, blijkt uit de vele gelijkenissen zoals de barmhartige Samaritaan, Lazarus en Dives (de rijke man?), en anderen". De New Catholic Catechism zegt: "De Kerk bevestigt dat voor gelovigen de sacramenten van het Nieuwe Verbond noodzakelijk zijn voor redding" (NCC, 1129).

(Voor uitgebreide documentatie van Rome's Evangelie van genade plus sacramenten, zie "How Rome Denies Salvation by Grace Alone", www.wayoflife.org.)

In juli 2014 voegden James Robison en zijn vrouw Betty zich bij zeven andere Charismaten voor een audiëntie bij paus Franciscus in het Vaticaan. Van de partij waren onder andere Kenneth Copeland en John en Carol Arnott. James gaf de paus een "high five" toen hij sprak over de noodzaak voor mensen om "een persoonlijke relatie met Jezus te hebben".

James Robison en paus Francis: "High Five"

Ik weet niet wat er in 1982 met James Robison is gebeurd, maar ik weet wel dat de Geest der waarheid de paus niet zal verheerlijken of over Rome zal spreken alsof het een echte "kerk" is!

Deze zaak maakt me erg verdrietig, omdat Robisons stoutmoedige Bijbelprediking effectief en nodig was. Het heeft de Southern Baptist Convention geholpen en het heeft de ongeredden geholpen. Zijn prediking bemoedigde me als jonge christen, en

mijn baas in een drukkerij in Lakeland, Florida, werd gered tijdens een James Robison-kruistocht in 1977 of 1978, net voordat we naar het zendingsveld gingen.

De New Pentecostal Profets

Sinds de jaren tachtig is de profetische beweging binnen de Pinkster-Charismatische bewegingen geëxplodeerd.

Profetie is vanaf het begin een onderdeel van de Pinksterbeweging geweest. Toch waren de jaren tachtig getuige van de opkomst van mannen en vrouwen die beweren een profetische bediening te hebben die verwant is aan die van de apostelen en profeten van de Bijbel. Deze "profeten" beweren dat God de bediening van de apostelen en profeten herstelt voor een last-days revival (opwekking van de laatste dagen), een opwekkingsperiode waarin we nu zogenaamd binnengaan, een opwekking die de "kerk" zal zuiveren, de wereld zal Evangeliseren en de komst van Christus zal bewerkstelligen.

Peter Wagner van Fuller Seminary sprak hierover tijdens een boodschap in Indianapolis '90, die ik bijwoonde met persreferenties:

"In 1980 begon God tot de kerken te spreken over de heropleving van Bijbelse profetieën. Nu, dit is nieuw; het is pas 10 jaar oud, dus velen van ons zijn hier nog niet op afgestemd . ... veel van uw kerken raken nu ook betrokken bij de profetische beweging. En ik heb het over serieuze profetie; Ik heb het over Jeremia, Ezechiël, Daniël, Jesaja soort profetie, waar God tot de kerken spreekt, ...

"Maar wat ik nu hier zeg... is dat al deze tekenen, alles wat de Geest tegen de kerken zegt, wijzen op de grote opwekking, de opwekking met de hoofdletter "O", weet je? ... kinderen [zullen] beginnen te bidden op het niveau van volwassenen, en ik heb berichten gehoord over verschillende plaatsen in dit land en in en rond Argentinië, waar kinderen bidden, kinderen profeteren, kinderen handen op zieken leggen en dat die genezen worden. Dit is nog steeds een beetje zeldzaam, maar dit zal meestal toch gaan gebeuren. Er zal gewoon een uitstorting van spirituele kracht zijn in de komende 10 of 15 jaar die ik heb beschreven."

Merk op dat Wagner naar Jesaja- en Ezechiël-achtige profetie wijst die wordt hersteld in de kerken.

Het invloedrijke tijdschrift *Charisma* bekrachtigde 'de profeten' met lovende artikelen. In september 1989 publiceerde *Charisma* een artikel met de titel „Hoe spreekt God vandaag?“ met Paul Cain, Bob Jones, Rick Joyner en Bill Hamon. In januari 1990 publiceerde *Charisma* "Prophecy 1990: What is the Spirit Saying to the Churches?" Voorzien van verklaringen van Paul Cain, Bob Jones, John Sanford, John

Paul Jackson, Bill Hamon en zes anderen die volgens *Charisma* "erkende profetische bedieningen" hebben.

Mike Bickle

Een belangrijke persoonlijkheid in de beweging is Mike Bickle, die in 1982 de Kansas City Fellowship oprichtte nadat hij zogenaamd een hoorbare stem had gehoord die hem zei "raise up a work that will touch the ends of the world (een werk op te richten dat de over de gehele aarde invloed zal hebben)".

Hij werd vergezeld door mannen als Bob Jones, John Paul Jackson, Paul Cain, David Parker en Francis Frangipane, die werden gepromoot als profeten.

Maar zelfs tijdens hun 'hoogtijdagen' in de jaren tachtig en negentig gaven ze toe dat hun profetieën vaak onnauwkeurig waren (wat een understatement is).

Bob Jones werd zogenaamd gezegd dat het algemene niveau van profetische openbaring op dat moment ongeveer 65% nauwkeurig was. Sommige waren slechts 10% nauwkeurig, een paar van de meest volwassen profeten naderden een nauwkeurigheid van 85% tot 95%. Rick Joyner merkte op: "De profetie neemt toe in zuiverheid, maar er is nog een lange weg te gaan voor degenen die deze bediening volgen" (Rick Joyner, "The Unfolding of a Prophet", *Fulness Magazine*, januari-februari 1990, blz 13; geciteerd in *Latter-day Prophets*, Albert J. Dager, blz 11).

De "profeten" beweren dat dit geen punt van zorg is, omdat profeten moeten groeien in hun profetische bekwaamheid, waarbij ze de Bijbelse standaard van Deuteronomium 18 negeren:

"En met de man die niet naar Mijn woorden luistert, die Hij in Mijn Naam spreekt, zal het zó zijn: Ík zal rekenschap van hem eisen. Maar de profeet die overmoedig handelt door een woord in Mijn Naam te spreken dat Ik hem niet geboden heb te spreken, of die in de naam van andere goden spreekt, die profeet zal sterven. Wanneer u dan in uw hart zegt: Hoe kunnen wij het woord herkennen dat de HEERE niet gesproken heeft? Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem." (Deuteronomium 18: 19-22 HSV)

God zegt dat als de voorspellingen van een profeet niet uitkomen, die profeet niet gevreesd hoeft te worden omdat zijn bediening niet van de Heer is.

Deze nieuwe Charismatische profeten komen verschrikkelijk slecht door deze Bijbelse test.

Mike Bickle heeft een boek gepubliceerd getiteld *Growing in the Prophetic*, dat

handelt over het valse concept dat profetieën verkeerd kunnen zijn. Over het 'profetische ambt' zegt hij: 'Dit betekent niet dat profeten 100 procent onfeilbaar zijn, maar hun woorden moeten serieus worden genomen. In tegenstelling tot de oudtestamentische basisregels voor profeten, waar 100 procent nauwkeurigheid vereist was op de doodstraf, vereist het Nieuwe Testament niet dezelfde standaard van zijn profeten' (*Growing in the Prophetic*, blz 41).

Het idee dat profeten uit het Nieuwe Testament het bij het verkeerde eind zouden kunnen hebben, wordt door de Schrift weerlegd. Er is geen Bijbels voorbeeld van een vermeende profeet die ongelijk had in zijn profetieën en toch als een profeet van God werd aanvaard. We denken aan Agabus, die profeteerde dat Paulus in Jeruzalem zou worden opgesloten (Handelingen 21:10-11). Er was niets dubbelzinnigs aan zijn profetie, en het werd precies vervuld zoals aangegeven.

Een van de belangrijkste 'profeten' van Kansas City beweerde dat God hem had verteld dat hun profetische woorden slechts 'tweederde nauwkeurig' waren en dat 'het andere derde zou zijn als een losse flodder die je afschiet op de vijand: het was een blanco.' God zou hem zogenaamd hebben verteld dat de profeten niet 100% nauwkeurig waren, want als God op dit moment 100% nauwkeurigheid zou vrijgeven, " zou de verantwoordelijkheid geweldig groot zijn en zou je zoveel Anania's en Saffira's hebben dat mensen niet konden groeien; ze zouden te bang zijn' (Bob Jones, 'Visions and Revelations', herfst 1988).

Dit is volslagen ketterse onzin, en we hebben geen andere reden nodig om deze mannen af te wijzen dan het feit dat ze onnauwkeurige "profetieën" uitgeven. Een wonderbaarlijke gave zoals het spreken in tongen en profetie is geen aangeleerde ervaring. Je hebt het of je hebt het niet! Het is of een wonder van God, of het is bedrog.

De meeste "profetieën" van de eindtijd "profeten" worden in vage, dubbelzinnige, parabolische (overtrokken) termen gebracht, zodat ze niet op juistheid kunnen worden gecontroleerd. Mike Bickle zegt dat ze spreken in "gelijkenissen en raadsels" ("15 Year Anniversary Honoring Bob Jones", 20 september 2014, International House of Prayer).

Hij schrijft:

“Jezus sprak vaak in gelijkenissen om de waarheid te verbergen, zodat alleen degenen die naar God hongerden, begrip zouden krijgen. Hij zei: 'Ik spreek tot hen in gelijkenissen, want ziende zien ze niet, en horende horen ze niet en begrijpen ze niet' (Matt. 13:13). Op dezelfde manier spreekt de Heilige Geest vaak profetisch tot ons in dromen en visioenen door middel van gelijkenissen. Alleen degenen die wanhopig Gods hart willen kennen zullen begrijpen wat Hij zegt. Daarom is het belangrijk dat we voorzichtig zijn en niet overdreven zelfverzekerd en dogmatisch zijn in het geven of ontvangen van profetie. ... God

geeft de informatie met opzet in een verhullende gezegde of gelijkenis" (Mike Bickle, *Growing in the Prophetic*, blz 25, 26).

Het is waar dat Jezus soms in gelijkenissen tot ongelovigen sprak om de waarheid te verbergen, vooral in de gelijkenissen van het mysterie van het koninkrijk in Mattheüs 13, maar toen Hij tot gelovigen sprak, legde Hij de gelijkenissen duidelijk uit (Mat. 13:18-23).

In de eerste eeuw sprak Christus niet tot gelovigen in raadsels of in verwarrende gelijkenissen of liet hen in verwarring over de betekenis, en vandaag zou Hij zo iets ook niet doen.

Door zijn aard kan een vage profetie of een raadsel of een dubbelzinnige gelijkenis niet worden getest. Het kan van alles en niets betekenen. In tegenstelling tot Charismatische "gelijkenisprofetieën", als de Bijbel gelijkenissen en raadsels gebruikt, interpreteert deze ze duidelijk, hetzij in de directe context, hetzij wanneer de Schrift met de Schrift wordt vergeleken.

Bob Jones

Bob Jones (overleden 2014) (niet de Bob Jones die de Bob Jones University in South Carolina oprichtte) is een van de mannen die Mike Bickle accepteerde als een 'Level IV prophet (profeet van niveau IV)'. Bickle vergeleek dit niveau met "de oudtestamentische bedieningen van mannen als Samuel en Elia" (*Growing in the Prophetic*, blz 42).

Bob Jones beweerde talloze buiten-het-lichaam-ervaringen, visioenen, visitaties van engelen, persoonlijke rondleidingen door de hemel onder leiding van Jezus en persoonlijke gesprekken, van gezicht tot gezicht, met God te hebben gehad. Hij zei dat hij een spirituele gids had die hem meenam op buiten-het-lichaam-avonturen. Zijn eerste zogenaamde reis naar de hemel vond plaats toen hij dertien was.

Op een andere zogenaamde reis naar de hemel beweerde hij dat hij "Jezus zag in de vorm van een licht dat mannen en vrouwen zou grijpen en kussen en ze vervolgens zou laten verdwijnen door ze in Zijn lichaam op te nemen" (Mike Bickle met Bob Jones, *Visions and Revelations*, serie van vijf tapes uit de herfst van 1988).

Jones zag niet-geredde mensen op een roltrap naar de hel die "als een koude opslagplaats" was.

Jones zei dat Jezus op een keer naar hem toe kwam in de gedaante van een engel genaamd Dominus en ze gingen zitten in schommelstoelen, hand in hand, en keken neer op een kerkdienst die aan de gang was maar onzichtbaar voor de mensen.

Dit alles is in strijd met de Schrift, en zelfs al had Jones deze ervaringen echt, het waren het demonische misleidingen. (We behandelen elders in dit boek

Pinksterbezoeken aan de hemel.)

Jones leerde de Manifest Sons of God dwaling. Hij profeteerde over een „New Breed (nieuwe soort)” profeten die Jezus zal doen opstaan en „de regering zal op hun schouders rusten”. Hij beschreef evangelisten die zullen genezen door middel van een “lichtstraal ” die uit hun handen zal komen (*Visions and Revelations*, herfst 1988).

Hij zei: "Ze zullen zich in bovennatuurlijke dingen begeven waar nog nooit iemand in is geweest. Elk mirakel, teken en wonder dat ooit in de Bijbel heeft gestaan, zij zullen er consequent mee bezig zijn. Elk teken en wonder dat ooit is geweest, zal er vele malen zijn in de laatste dagen. Ze zullen zelf ... de Dood zelf onder hun voeten leggen ... een Kerk die de volledige volwassenheid van de god-mens bereikt heeft!"

Het volgende is een van de profetieën van Bob Jones over de New Breed:

"Ik ging en ik zag de Heer, en het was alsof Hij naar kleine gele dingen keek - kleine ronde, gele dingen als een geest van God zelf. En er waren er miljarden. En het was alsof Hij en alle engelen door deze heen keken en af en toe zeiden ze: 'Hé, hier is er een in de eindtijd-fase: haal het hier op het einde weg. Hier is nog een goede.'

"Ik zei wat ben je aan het doen?"

"Hij zei: 'O, we verzamelen degenen die vooraf bekend en voorbestemd zijn voor de eindtijd, want zie je, zij zullen het beste zijn van al het zaad dat ooit is geweest. En we kijken door de zaden en dit zullen je kleinkinderen zijn. Dit zal de eindgeneratie zijn die van te voren bekend en voorbestemd is om alle dingen te erven. En deze zullen als kleinkinderen voor je zijn - zelfs degenen die je nu dient, zullen niet van deze generatie zijn; hun kinderen zullen dat zijn. Je moet in hun gedachten schrijven, zoals zij in de gedachten van de kinderen schrijven. Je moet ze naar een plaats brengen waar Mijn Geest in hun leven kan regeren, waar ze kunnen beginnen om de Kerk op de juiste fundamenten te zetten, als zij willen."

"Zij zullen de Kerk baren, maar hun kinderen zullen niveaus van de Heilige Geest bereiken die zij niet zullen kunnen bereiken."

"Hoewel hun ouders over hen zullen heersen en de leiders van de kerk van de laatste dagen zullen zijn, zullen hun kinderen de Geest onbegrensd bezitten. Want zij zijn de beste van alle generaties die ooit op aarde zijn geweest. En de beste van alle generaties zijn deze uitverkoren zaden die Christus in de laatste dagen zullen verheerlijken."

"Dat is het doel zodat Jezus in de laatste dagen de zaden heeft die Hem zullen verheerlijken boven elke generatie die ooit op aarde is geweest. Ze zullen zich

in bovennatuurlijke dingen bewegen waar nog nooit iemand in is geweest. Elk mirakel, teken en wonder dat ooit in de Bijbel is geweest, zullen ze consequent mee bezig zijn. Zij zullen net zo in de kracht bewegen als Christus deed. Elk teken en wonder dat ooit is geweest, zal er vele malen zijn in de laatste dagen. Zij zullen zelf die generatie zijn die is opgewekt om de dood zelf onder hun voeten te leggen en Christus in elk opzicht te verheerlijken."

"En de Kerk die opkomt en zal gaan regeren" zal het hoofd en de bedekking voor hen zijn. Zodat die glorieuze Kerk in de laatste dagen geopenbaard mag worden, omdat de Heer Jezus het waard is om verheven te worden door een Kerk die de volle volwassenheid van de God-man heeft bereikt!"

(Bob Jones, tape, Visioenen en Openbaringen, 1988).

Jones beweerde te "werken met zijn gouden zintuigen." Er werd gezegd dat "hij letterlijk in het lichaam van hun [andere mensen] loopt en hun gevoelens voelt, hun smaak proeft, ziet met hun zicht en hoort wat ze horen" (Burl en Sharon Wells, *By the Book*, Vol. 3, Nummer 1, 1990, Go Ministries, San Jose, Californië).

Jones beweerde dat olie op zijn handen verscheen als een teken van de Heer. Hij zou zogenaamd 'zalvingen' kunnen ruiken. Hij rook bijvoorbeeld rozen als hij een 'aanbiddingsleider' diende.

Dit was een soort occult fenomeen. We zien Gods ware profeten nooit zo werken in de Schrift.

Wat de meeste indruk op mensen maakte en hen deed geloven dat Jones een profeet was, was kennis van de geheimen van hun leven. Dit is wat Mike Bickle overtuigd heeft.

"Enkele weken later bezocht een weinig bekende predikant genaamd Art Katz onze zondagochtend kerkdienst. Ik had van Art gehoord, maar had hem nog nooit ontmoet. Na de dienst zag ik Bob Jones privé met hem praten. Ik verwachtte dat Art Bob zou afwijzen zoals ik had gedaan. In plaats daarvan, toen ik naar hem toe kwam om hem te begroeten, was het eerste wat hij zei: 'Mike, deze man Bob Jones is een profeet van God. Hij heeft me net de geheimen van mijn hart verteld!' ... Om ongeveer 21.00 uur die avond stond Art erop Bob weer te zien. We ontmoetten elkaar bij mij thuis van 22:00 uur tot 3:00 uur. Het was een zeer ongewone en emotionele avond. Ik was overweldigd door de persoonlijke dingen die God aan Bob openbaarde over mijn persoonlijke leven. In de emotie van het moment flapte ik eruit: 'Bob, ik geloof dat je een profeet bent'" (*Growing in the Prophetic*, editie 2008, blz 14).

Jones beweerde dat engelen aan hem begonnen te verschijnen toen hij negen jaar oud was, maar hij bleef een leven van gokken en drinken volgen en belandde

daardoor in een psychiatrisch ziekenhuis. Hij zei dat hij eind jaren zeventig, op negenendertigjarige leeftijd, berouw had en een paar jaar later begon hij visioenen en visitaties van engelen te krijgen.

Jones ontmoette Mike Bickle in 1983 en profeteerde dat God Bickle zou gebruiken om een grote eindtijd wonderopwekking in te luiden .

Jones communiceerde met een demon die hij "de engel Emma" noemde en hij beweerde dat "zij" de profetische beweging in Kansas City zou baren.

Pinksterprediker Todd Bentley zegt dat Bob Jones hem over Emma had verteld en dat hij later zelf met haar sprak:

'Laat me het nu hebben over een engelachtige ervaring met Emma. Tweemaal vroeg Bob Jones me naar deze engel die in 1980 in Kansas City was: 'Todd, heb je ooit de engel met de naam Emma gezien?' Hij vroeg het me alsof hij verwachtte dat deze engel aan mij zou verschijnen. Verbaasd zei ik: 'Bob, wie is Emma?' Hij vertelde me dat Emma de engel was die hielp bij de geboorte en de start van de hele profetische beweging in Kansas City in de jaren tachtig. Ze was een engel van het moedertype die hielp bij het voeden van het profetische toen het uitbrak.

“Binnen een paar weken nadat Bob me naar Emma had gevraagd, was ik in een dienst in Beulah, North Dakota. Midden in de dienst was ik in gesprek met Ivan en een andere persoon toen Emma binnenliep. Terwijl ik met open ogen naar de engel staarde , zei de Heer: 'Hier is Emma.' Ik maak geen grapje. Ze zweefde een paar centimeter van de vloer. ... Emma zag er mooi en jong uit - ongeveer 22 jaar oud - maar ze was tegelijkertijd oud. Ze leek de wijsheid, deugd en genade van Spreuken 31 op haar leven te dragen. Ze gleed de kamer binnen en straalde schitterend licht en kleuren uit. Emma droeg tassen en begon er goud uit te halen. Toen, terwijl ze op en neer liep door de gangpaden van de kerk, begon ze goudstof uit te delen. De Heer antwoordde: 'Ze deelt het goud uit, wat zowel de openbaring als de financiële doorbraak is die Ik in deze kerk breng. Ik wil dat je profeteert dat Emma in deze dienst verscheen - dezelfde engel die in Kansas City verscheen - als een teken dat Ik een profetische geest bekrachtig en loslaat op de mensen in de kerk .' ...

“Binnen drie weken na die visitatie had de kerk me het grootste offer gegeven dat ik ooit in mijn bediening had ontvangen. Duizenden dollars! Duizenden! ... Tijdens deze visitatie kwam de vrouw van de predikant (het was een AOG-kerk) totaal onder de invloed van de Heilige Geest - ze begon blaffend als een hond rond te rennen of te kakelen als een kip toen een krachtige profetische geest over haar kwam. Toen deze profetische zalving over haar kwam, begon ze ook telefoonnummers van volslagen vreemden te ontvangen en begon ze die

nummers te bellen en over hen te profeteren... Toen verschenen er engelen in de kerk” (P.J. Miller, “Lakeland Revival: Todd Bentley, Bob Jones, and Some Things to Consider”, 8 mei 2008, pjmiller.wordpress.com).

De "Lakeland Revival" eindigde abrupt toen Todd Bentley in diskrediet werd gebracht als een alcoholist en een overspelige, dus het is mogelijk dat zowel Jones als Bentley gewoon logen en dat er geen Emma is. Als ze wel bestaat, is ze een demon, aangezien engelen in de Schrift nooit in vrouwelijke termen worden genoemd. Verder, volgens Bentley, predikt "Emma" Word-Faith en welvaartsEvangelie-dwalingen.

In 1991 werden de tapes van Bob Jones verwijderd uit de productcatalogus van Vineyard Ministries International nadat hij had toegegeven dat hij "een moreel falen" had (Lee Grady, "Wimber Plots New Course for Vineyard", *Charisma*, februari 1993, blz 64).

Jones gebruikte zijn zogenaamde spirituele autoriteit en 'profetische zalving' om vrouwen ertoe aan te zetten zich uit te kleden zodat ze 'naakt voor de Heer konden staan om een woord te ontvangen'.

Het duurde echter niet lang voordat Jones terug was, met zijn eigen 'profetische bediening' in Mississippi, en hij bleef reizen en 'profeteren' in Charismatische kerken en conferenties tot aan zijn dood in februari 2014.

Toen ik in oktober 2014 de IHOP-boekwinkel bezocht, kocht ik een cd van een speciale dienst die Mike Bickle eerder dat jaar ter nagedachtenis aan Bob Jones gewijd had. Bickle eerde Jones als een belangrijke profeet van God en loofde hem dat hij hem in de "profetische" bediening had geïntroduceerd. Bickle en andere IHOP-leiders besteedden veel tijd aan het beschrijven van de werking van Jones' 'gouden zintuigen'. Bickle zei dat er vijf of zes gelegenheden zijn geweest dat Jones de details kende van dromen die hij heeft gehad. Hij zei dat God hem eens had gezegd Bob Jones te bellen om de interpretatie van een droom te krijgen. Een vrouw zei dat Bob Jones haar bruiloft bijwoonde, en voordat de dienst begon, vertelde hij haar dat hij de trouwdag al had gezien en wist "dat het goed was".

Paul Cain

Paul Cain (geb. 1929) is de meest bekende van de Pinkster "nieuwe profeten".

Hij beweert dat de "Engel des Heren" hem voor het eerst bezocht toen hij acht jaar oud was en dat hij sindsdien talloze visioenen en onthullende dromen en engelenvisitatie heeft gehad.

Hij begon op zijn achttiende met het leiden van genezingscampagnes en was een van de prominente namen in de Pinkster "Healing Revival" van de late jaren 1940 en de

jaren 1950. Hij was een medewerker van William Branham en nam ten minste één keer een samenkomst voor Branham over.

In 1954 nam hij een Evangelietent met 8.000 zitplaatsen over van Jack Coe's bediening en toerde hij daarmee door het land. Hij trok ook grote samenkomsten in Zwitserland en Duitsland.

Cain zegt dat toen hij begin twintig was, de "Engel des Heren" hem riep tot een celibatair ongehuwd leven. Hij zei dat hij in de jaren vijftig in zijn Lincoln Continental in Zuid-Californië reed toen 'de Heer', gekleed als monnik, op de passagiersstoel verscheen. In het daaropvolgende gesprek gaf 'de Heer' hem te kennen dat hij zijn huwelijksverloving met een jonge vrouw moest verbreken en celibatair moest leven:

'Nadat de Heer enkele andere zaken met hem had besproken, vond Paul het een goede gelegenheid om de kwestie van zijn recente verloving om te trouwen aan de orde te stellen. Dus vertelde hij de Heer erover en vroeg: 'Wat vindt u ervan, Heer? ... U lijkt niet erg tevreden. Wilt U niet dat ik trouw?'

'De Heer keek hem weer aan en herhaalde zachtjes: 'Ik liep alleen.'

'Heer,' zei Paul, 'als U niet wilt dat ik trouw, ben ik bereid het idee op te geven, maar u zult iets aan mijn gevoelens moeten doen.'

"De Heer antwoordde door eenvoudig zijn hand op hem te leggen. Voor Paul voelde het alsof er vuur dwars door zijn lichaam heen ging. Vanaf die dag, zegt hij, heeft hij nooit meer seksueel verlangen ervaren. Dat was Paulus' inwijding in het celibaat" (David Pytches, *Some Said it Thundered*, blz 40-41).

Als deze "visitatie" daadwerkelijk plaats gevonden had, was het een demonische visitatie, omdat het een doctrine van demonen is om het huwelijk te verbieden (1 Timoteüs 4:1-3). Bovendien, zoals we zullen zien, loog Cain over het feit dat hij geen "seksueel verlangen meer" had.

Net als William Branham vóór hem, heeft Cain de occulte gave van helderziendheid of waarzeggerij en kent hij details van het leven van vreemdelingen. Dit heeft velen van zijn authenticiteit als „profeet” overtuigd:

'Pauls moeder, grootmoeder en overgrootmoeder waren allemaal geboren met de gave om te 'zien'. Zijn overgrootmoeder zag soms dingen op klaarlichte dag en vroeg haar vriend of familie of zij ze ook konden zien. Als ze zeiden dat ze het niet konden, wuifde ze soms met haar hand naar hen en ze zouden onmiddellijk hetzelfde visioen zien. ...

"Paul ontdekte nu dat hij ook 'zag' en dingen zou weten die zouden gebeuren met klasgenoten op school of met afwezige vrienden. Hij wist simpele dingen zoals wie een bloedneus zou krijgen of wie een race zou winnen. ...

“Er was een speciale band tussen William Branham en Little Brother [Cain] in de vroege dagen van Pauls bediening. ... Soms als Branham een toezegging niet kon nakomen, stuurde hij Paul in zijn plaats.

“De omvang van hun spirituele 'licht' was fenomenaal. Als ze elkaar telefonisch belden, zei de een vaak grappig tegen de ander: 'Het gaat goed met je vandaag. Hoe gaat het met mij?' en elk zou de gezondheidstoestand van de ander precies weten.

'Op een keer had Mike Bickle tegen zijn vrouw geklaagd dat hij 'een beetje snotterde' of een lichte verkoudheid had - iets wat hij zelden had - ging de telefoon, Bickle nam de hoorn op en hoorde Paul aan de lijn. Hij had gehoord over Paul's gave, dus zei hij bij wijze van grap: 'Hallo Paul! Je bent in orde vandaag! Hoe gaat het met mij?' Onmiddellijk antwoordde Paul hem: 'Zeg Mike, je bent een beetje aan het snuiven en je bent helemaal nat. Je haar staat aan de linkerkant van je hoofd overeind.' (Bickle was net uit de douche gekomen)” (David Pytches, *Some Said It Thundered*, 1991, blz 24, 26, 29, 30).

“Een vriend van ons uit Australië was in een openbare bijeenkomst waar Cain aan het woord was. Deze man had net zijn vrouw verloren en Cain (zonder kennis van deze man) wees naar hem en vertelde hem dat en ging verder met het noemen van zijn vier zonen. ... Een uitgever van een beroemd Charismatisch tijdschrift had eens twijfels over Cain. Cain ontmoette hem later en ... verwees naar een boot die eigendom was van de uitgever en ging verder met hem de nummers van zijn vaarbewijs te vertellen, waarna de uitgever hem waarlijk een profeet van God noemde” (Orrel Steinkamp, "Paul Cain", *The Plumblin* , december 2004).

Tussen 1958 en 1987 stopte Cain met zijn openbare bediening en woonde hij bij zijn moeder, in overeenstemming met een “persoonlijke” openbaring.”

In 1987 werd Cain door Mike Bickle en de Kansas City Fellowship als profeet en "vader" aanvaard vanwege Cains talent voor waarzeggerij.

Bob Jones verklaarde dat Cain “de meest gezalfde profeet is die er vandaag de dag in de wereld is” (*Visions and Revelations*, interview met Mike Bickle, Kansas City, MO: Grace Ministries, 1988).

John Wimber

Aan het eind van de jaren 1980 werden Mike Bickle en Paul Cain gepromoot door wijlen John Wimber die hen in de Vineyard Fellowship of Churches introduceerde. De Kansas City Fellowship werd hernoemd tot Metro Vineyard of Kansas City.

Ik hoorde ze alledrie samen spreken in Indianapolis '90, wat ik bijwoonde met

persreferenties. De helft van de aanwezigen was Rooms-Katholiek. Er was elke ochtend een Rooms-Katholieke Mis en een Rooms-Katholieke priester bracht de hoofdboodschap.

John Wimber had lang naar tekenen en wonderen verlangd, niet tevreden zijnd om zijn christelijk leven door geloof te leiden. Hij wilde "God voelen" en "de dingen doen" (verwijzend naar het verrichten van wonderen).

In 1980 werkte Wimber samen met Lonnie Frisbee (1949-1993), die de Jesus People Movement had voortgebracht, waaruit Chuck Smith en Calvary Chapel kwamen.

Veel van de enorme aantallen hippies die waren gedoopt door Chuck Smith werden "naar de Heer geleid" door Frisbee.

"Met zijn lange bruine haar, lange warrige baard, stoffige kleding, geur van Mary Jane [marihuana] en glinstering van zijn laatste LSD-trip in zijn ogen, verscheen Frisbee uit het niets ... letterlijk op de stoep van Chuck Smith" (Matt Coker , *Orange County Weekly*, maart 2005).

Chuck Smith was een gediplomeerd predikant in de Foursquare Pentecostal Church, de denominatie opgericht door de vrouwelijke Pinksterprediker Aimee Semple McPherson. Smith hield vast aan de dwaling van spreken in brabbelende tongen.

Frisbee werd "aangesteld" door Chuck nadat zijn vrouw, Kay, een "profetie" had ontvangen:

"De Geest van God kwam met een profetie via Kay Smith en zei: 'Vanwege uw lof en aanbidding voor Mijn troon vanavond, ga Ik de hele kust van Californië zegenen.' En toen we het woord als van God komend begonnen te waarderen, viel de Geest van de Heer op ons en we begonnen te huilen en de Heer begon mensen visioenen van die profetie te geven en toen ging de Heer verder om te zeggen dat het dwars door de Verenigde Staten zou gaan en dan naar de verschillende delen van de wereld zou gaan" (David DiSabatino, *Frisbee: The Life and Death of a Hippy Preacher*).

Frisbee illustreert de angstaanjagend oppervlakkige aard van veel van de 'bekeringsen' uit de Jesus People beweging die de basis vormden van de hedendaagse lofmuziekbeweging.

Frisbee wendde zich tot "Jezus" door middel van LSD-trips en begon "profetieën" te ontvangen terwijl hij high was van drugs. Op eigen gezag doopte de tiener Frisbee een groep gedrogeerde hippies bij de Tahquitz-watervallen nadat hij hun het Evangelie van Johannes had voorgelezen en een afbeelding van "Jezus" op de rotsen had geschilderd. Later, op dezelfde plaats tijdens een acid trip, kreeg hij een "visioen" dat God hem had geroepen om het Evangelie aan menigten te prediken.

In de videodocumentaire over Frisbee merkt David DiSabatino op dat er bij veel van

de bekeringen van de Jesus People beweging drugs betrokken waren. "Een van de ironische wendingen van de jaren 60 was dat velen openlijk verklaarden dat drugs, met name LSD, een grote rol speelden in hun ervaring van de christelijke redding" (*Frisbee: The Life and Death of a Hippy Preacher*).

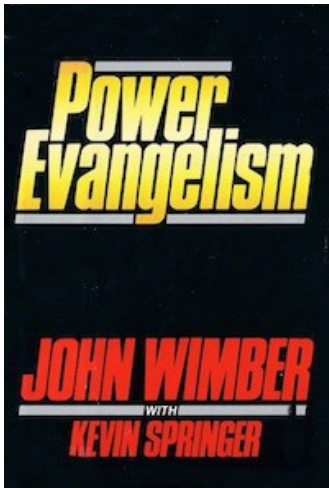
Sandy Heefner, bijvoorbeeld, beschreef haar redding als volgt:

"Ik nam mijn LSD, ging een paar uur op de grond liggen en toen ik weer in staat was om op te staan, stond ik op als een christen. Zo simpel is het."

Dit is beslist *geen* Bijbelse redding. Er is geen Evangelie, geen berouw, geen reddend geloof. Dit is een bedrieglijke geest die zich voordoeft als christelijke bekering.

Frisbee gebruikte niet alleen hallucinogene drugs, maar leefde nog steeds een homoseksuele levensstijl, beoefende hypnose en rommelde met verschillende occulte en mystieke praktijken (*The Son Worshipers*, videodocumentaire bewerkt door Bob Cording en Weldon Hardenbrook).

In deze toestand sloot Frisbee zich in 1967 aan bij een Jesus People-commune. Hij had nooit een duidelijke wedergeboorte-bekering waarbij een juist begrip van het Evangelie en oprecht berouw en geloof betrokken waren. Hij gaf nooit zijn homoseksualiteit en het feesten op. Zelfs nadat hij zich bij Calvary Chapel had aangesloten, moest en zou hij "feesten op zaterdagavond" en "prediken op zondag". Hij wilde "uitgaan en boogie-en".

Er werd beweerd dat de bediening van Frisbee gepaard ging met "tekenen en wonderen", maar de duivel kan wonderen doen, en gemeten naar de standaard van de Schrift was de bediening van Frisbee gevaarlijk kettters.

Toch gaf Chuck Smith Frisbee de leiding op een Woensdag-avond Bijbelstudie, die al snel duizenden trok (Randall Balmer, *The Encyclopedia of Evangelism*).

Dat Frisbee geen geestelijk onderscheidingsvermogen had, blijkt uit het feit dat hij samen met de valse profetes Kathryn Kuhlman verscheen in haar *I Believe in Miracles* -show. Verder loog hij in dat programma door te beweren dat zijn zonde volledig uit zijn hart was gewassen door de "doop met de Heilige Geest", terwijl hij heel goed wist dat hij nog steeds in het geheim zondigde op de meest buitensporige manier. (Dit optreden is te vinden op YouTube.)

Tegen 1971 had Frisbee volgens Smith bewezen te radicaal te zijn in zijn 'tekenen en wonderen'-bediening en ze gingen uit elkaar, maar John Wimber was onder de indruk. In feite was het Frisbee die Wimber leerde hoe hij 'de dingen moest doen'.

In 1980, bij zijn eerste bezoek aan de kerk van Wimber, de Yorba Linda -afdeling van

de Calvary Chapels, vroeg Frisbee alle jonge mensen onder de vijftientig om naar voren te komen en de Heilige Geest uit te nodigen om Zijn kracht te manifesteren. De ongeveer driehonderd mensen vielen op de grond "alsof het een slagveld was" en schudden en spraken in onverstaaenbaar gebrabbel (David Roozen, *Church, Identity, and Change*).

Wimber vroeg God of dit van Hem was, en die nacht belde een Calvary Chapel predikant genaamd Tom Stipe hem op en zei: 'Ik heb een woord voor je; de Heer zegt: 'Dit ben Ik "' ("Lonnie Frisbee and the Jesus People Revival," <http://www.youtube.com/watch?v=0OgfmU13sPI&feature=related>).

Wimber had de "Frisbee-zalving" aan de hand van de Schrift moeten testen, maar in plaats daarvan steunde hij op tekenen en buiten-Bijbelse profetieën.

Enkele ouderlingen van Wimbers kerk riepen een vergadering bijeen om het Frisbee-fenomeen te bespreken, maar dezelfde verwarring brak uit om de demonstranten het zwijgen op te leggen.

"Plots zie ik deze man naast me, deze Ph.D. in de microbiologie, die begon te trillen en hij begint te trillen door de aanwezigheid van God. De aanwezigheid van Gods komst. Dus ik begin op te staan. De kracht van God slaat deze man neer en hij begon hysterisch bij mijn voeten op de grond te rollen. De kracht van God kwam neer op iedereen in de kamer. En het was gewoon absoluut verbijsterend" (John Ruttkay, geciteerd in *Frisbee: The Life and Death of a Hippy Preacher*).

Frisbee had een leren jas met een afbeelding van "Jezus" op de rug die hij gebruikte om "de Geest uit te delen". De overdracht van de geest is een heidense praktijk, maar het is vanaf het begin een belangrijk element van de Pinksterbeweging geweest. Gewoonlijk worden handen gebruikt als overdrachtsmiddel, maar Benny Hinn gebruikt vaak zijn jas of zijn adem om de geest over te brengen, en Rodney Howard-Browne heeft een handdoek en andere dingen gebruikt.

Wimber interpreteerde dit alles als de kracht van de Heilige Geest, maar het was een misleidende geest. De apostelen en vroege kerkleiders vielen niet neer en beefden niet en spraken niet in zinloos gebrabbel, maar de beoefenaars van heidense religies doen precies die dingen onder de macht van de duivel.

Onder zijn nieuwe nadruk op "tekenen en wonderen", maakte de kerk van Wimber een enorme groei door en begonnen kinderen "vrienden te dopen in bubbelbaden en zwembaden door geheel de stad."

Het was op dit punt dat Wimber de Calvary Chapels verliet en zich bij Kenn Gulliksen en de Vineyard Christian Fellowship voegde. Wimber werd al snel de leider van de Fellowship.

Wimber was in de "late regen" ketterij van de eindtijd wonderopwekking en de nieuwe profetiebeweging gestapt, en hij en Frisbee reisden samen om hun "tekenen en wonderen krachtEvangelisatie" te verspreiden naar Zuid-Afrika en Europa.

'John zou spreken en Lonnie zou bedienen. Zij waren het dynamische duo. Lonnie stond daar en hij zwaaide met zijn leren jas en de kracht van God zou komen en de mensen in deze Baptistenkerken zouden dwars over de oude kerkbanken heen vallen. En Lonnie zou beginnen over de kerkbanken te klimmen en mensen de handen op te leggen terwijl hij zegt: 'Spreek in tongen! Spreek in tongen!' En hij sloeg ze op het voorhoofd en ze begonnen onmiddellijk in tongen te spreken. Dus ik werd er compleet door uit het veld geslagen..." (Steve Zarit, Vineyard kerklid, geciteerd in *Frisbee: The Life and Death of a Hippy Preacher*).

Tijdens een dienst in Zuid-Afrika vroeg Frisbee de kinderen van twaalf jaar en jonger om naar voren te komen, en ze vielen allemaal "geslagen door de geest" ("Lonnie Frisbee in Zuid-Afrika", www.youtube.com/watch?v=KYGXSac1TwM).

Lonnie Frisbee stierf in 1993 aan aids. Zijn vrouw, die twintig jaar eerder van hem was gescheiden, zei: "Aan het einde van het huwelijk vertelde hij me dat hij tot laat in sommige homobars was gebleven " (Connie Bremer-Murray, Lonnie's ex-vrouw, Special Features sectie van *Frisbee: The Life and Death of a Hippy Preacher*).

John Wimber heeft een grote rol gespeeld in de verspreiding van Charismatische ketterij binnen het Evangelicalisme. Het werd "de derde golf" genoemd. Hij sloot zich aan bij C. Peter Wagner van het Fuller Theological Seminary en leerde een cursus genaamd "Signs and Wonders and Church Growth." Het kwam allemaal neer op Charismatische onzin, bedrog en valse leer.

Wagner raakte steeds dieper de Charismatische dwaling in en geloofde uiteindelijk dat hij een van de apostelen van de laatste dagen was.

Toen John Wimber in december 1988 Paul Cain ontmoette, was hij ervan overtuigd dat de man een echte profeet van God was, omdat Cain hem geheimen van zijn leven vertelde die geen mens had kunnen weten en omdat Cain voorspelde dat er een milde aardbeving zou plaatsvinden op de dag dat hij aankwam. (Een milde aardbeving is NIET ongewoon in Zuid-Californië!)

Toen Wimber Cain in de Vineyard opnam, deed hij dat zonder enig voorbehoud. "We hoefden Paul Cain niet te corrigeren omdat er geen enkele aanklacht was in al ons onderzoek naar Paul's bediening, of zijn theologie, en/of zijn geschiedenis. Hoewel er mensen zijn die een negatieve mening hebben gehad" (John Wimber, "Forum on Prophecy, Signs and Wonders," Indianapolis 1990, 17 augustus 1990).

*Mike Bickle, John Wimber en Paul Cain in Indianapolis '90
Foto door David Cloud*

Cain heeft vaak visioenen beschreven van de komst van 'wonderen', zoals de opstanding uit de dood, gelovigen die door muren kunnen lopen en predikers die leviteerden en gedurende vierentwintig uur in vaste houdingen stonden.

In oktober 2004 werd Cain als homoseksueel en alcoholist ontmaskerd door Rick Joyner, Mike Bickle en Jack Deere, die zeiden dat Cain had geweigerd zich te onderwerpen aan discipline:

“In februari 2004 werden we ervan op de hoogte gebracht dat Paul alcoholist was geworden. In april 2004 confronteerden we Paul met bewijs dat hij recentelijk betrokken was geweest bij homoseksuele activiteiten. Paul gaf deze zondige praktijken toe en werd onder discipline gesteld, waarbij hij instemde met een herstelproces, dat wij drieën zouden overzien, maar Paulus heeft zich tegen dit proces verzet en is doorgedaan met zijn zonde.” Met onze diepste spijt en oprechtheid, Rick Joyner, Jack Deere, Mike Bickle.

[www.morningstarministries.org/pages / special~bulleu.ns/Oct_19.html](http://www.morningstarministries.org/pages/special~bulleu.ns/Oct_19.html)

Uiteindelijk gaf Cain zijn zonde toe en zei: "Ik heb geworsteld op twee specifieke gebieden, homoseksualiteit en alcoholisme, voor een langere periode. Mijn excuses voor het ontkennen van deze waarheidszaken, in plaats van ze direct toe te geven" ("A Letter of Confession", februari 2005, web.archive.org/web/20050225053035/http://www.paulcain.org/news.html).

Vier decennia lang had Cain beweerd dat hij geen seksuele gevoelens had omdat 'de Heer' hem had aangeraakt. Hij had dit verhaal aan velen verteld, waaronder John Wimber, Mike Bickle en David Pytches, auteur van *Some Said It Thundered*, en had het gebruikt om mensen te imponeren met zijn 'profetische mystiek'.

In 1996 distantieerde de Vineyard Fellowship zich van de kerk van Mike Bickle, die vervolgens de Metro Christian Fellowship werd.

In 1999 begon Bickle International House of Prayer (IHOP), en in 2000 droeg hij het senior pastoraat van Metro over aan Floyd McClung, voormalig directeur van Youth With A Mission (YWAM), om zich op IHOP te concentreren.

Bickle's nadruk blijft liggen op een bediening van de Latter Rain-tekenen en wonderen ter voorbereiding op de wederkomst van Christus. De IHOP-website verkondigt de ketterij dat "vóór de terugkeer van Jezus, de aarde wereldwijd een ongekende opwekking zal meemaken."

IHOP organiseert 24/7 gebedsbijeenkomsten die mystieke hedendaagse aanbiddings "ontmoetingen" zijn, aangedreven door rockmuziek. Het zijn vreemde Charismatische 'open voor iedereen' diensten:

"Op het podium van de Spiritual Warfare and Prophetic Worship conferentie in het Municipal Auditorium wiegt Mike Bickle met zijn ogen dicht heen en weer terwijl hij een opengeslagen Bijbel vasthoudt. Naast hem spelen gitaristen en zingt een vrouw. Tweeduizend christenen zingen keer op keer een eenvoudige tekst: 'Stort Uw geest uit over deze plek. Stort Uw geest uit over deze plek. Stort Uw geest uit over deze plek.' Een kwartier lang herhalen ze de zin tot eindelijk de muziek sneller gaat en een vrouw in een rode jurk op een achterbalkon rond staat te draaien, zwaaiend met een stok met daaraan een gehavende witte vlag van overgave. Sommige gelovigen vouwen in gebed hun handen onder hun kin. Anderen springen op en neer, zwaaiend met hun armen. 'Maak de zalving los! Laat het vuur van de Heilige Geest los!' roept een gepassioneerde Bickle in de microfoon. 'Mooie God! Mooie God!' In de mosh pit (dansplek bij het podium) trekt een vrouw van middelbare leeftijd haar hoofd naar voren en terug tussen haar opgeheven armen terwijl ze danst. Ze opent haar ogen en blaast handkusjes, laat haar hoofd zakken om te giechelen en stuurt Jezus dan nog een paar kusjes. 'We moeten meer hebben, Heer! Meer in Uw koninkrijk!' roept Bickle vanaf het podium. 'Meer, Heer, breng ons meer!'" (Deb Hipp, "Return of the Prophets", *The Pitch*, 10 oktober 2002).

IHOP's 24/7 gebedssessies zijn beschreven als "hectische ... euforische aanbedding ... hypnotiserende, muzikale aanbedding, steeds dezelfde zinnen herhalend" ("Love and Death in the House of Prayer (Liefde en dood in het huis van gebed)").

"De IHOP-conferenties en -evenementen worden geënceneerd om de maximale

hoeveelheid visuele, auditieve, psychologische, sensuele en spirituele stimuli te produceren - die allemaal oppervlakkig kunnen lijken op een opwekking" ("Bridal Eschatology", *Herescope*, 8 maart), 2014).

Ik bezocht de gebedssessies op 8 tot 10 oktober 2014, tijdens een conferentie op IHOP. De rockband speelt voortdurend, soms met zang en soms alleen met elektronische geluiden die een mystieke sfeer creëren. Mensen komen en verlaten de ruimte; mensen lopen rond; mensen dansen; mensen bidden hardop; mensen praten; mensen staan in de rij om "gebeden van 12 seconden" in een microfoon te spreken. Trommels bonzen. Er zijn repetitieve muziekloops en repetitieve teksten. In zo'n omgeving zou het onmogelijk zijn om je aandacht op doordacht gebed te houden. Het is geen plaats om de "stille zachte stem" te horen die Elia hoorde (1 Koningen 19:12-13).

Het 24/7 "gebed" van IHOP gaat niet over bedachtzaam, Bijbels gebed. Het gaat om Charismatische mystiek waarbij God in en buiten het gebed zogenaamd wordt 'ontmoet'.

Gedachteloze mystiek doordringt de IHOP-beweging. De boekwinkel staat vol met titels die de Rooms-Katholieke contemplatieve mystiek promoten, die een "ontmoeting" met God aanmoedigt door middel van praktijken zoals het repetitieve Jezusgebed, visualiserend gebed, ademgebed en centreren gebed. Deze praktijken werden ontwikkeld door Rooms-Katholieke 'heiligen' zoals Ignatius Loyola en Teresa van Avila in de geestelijke duisternis van het Katholieke kloosterleven.

De hersenloze aard van deze mystiek wordt geïllustreerd door *The Cloud of Unknowing*, een van de boeken die kunnen worden gekocht bij de boekwinkel van IHOP naast de 24/7 gebedsruimte. Dit Rooms-Katholieke boek moedigt het gebruik van een mantra aan om bewuste gedachten te verdrijven met als doel een ervaringsgerichte gemeenschap met God aan te gaan in "het niets". Dit is gekerstend hindoeïsme, en het is zeer gevaarlijk.

The Cloud of Unknowing zegt:

"... verwerp elke slimme of subtiele gedachte, hoe heilig of waardevol ook. Bedek het met een dikke wolk van vergeten, want in dit leven kan alleen liefde God aanraken zoals Hij in zichzelf is, nooit kennis' (hoofdstuk 8, blz 59, 60).

"Concentreer je aandacht op een eenvoudig woord zoals zonde of God ... en sta jezelf ZONDER DE INTERVENTIE VAN ANALYTISCH DENKEN toe om direct de realiteit te ervaren die het betekent" (hoofdstuk 36, blz94).

"Want in deze duisternis ervaren we een intuïtief begrip van al het materiële en spirituele zonder speciale aandacht aan iets in het bijzonder" (hoofdstuk 68).

Richard Foster, een van de meest prominente goeroes van contemplatieve mystiek

en een andere auteur wiens boeken worden gepromoot door IHOP, zegt herhaalde gebeden op zoals ademgebeden "BIND THE MIND" (*Prayer: Finding the Heart's True Home*, blz 124).

Dit is geen Bijbelse meditatie; het is blinde mystiek. Het is een gevaarlijk recept voor demonische misleiding. We moeten God zoeken door geloof, en geloof komt alleen door de Schrift, niet door een gedachteloze ontmoeting met God die verder gaat dan de Schrift en zelfs voorbij het denken.

(Voor meer informatie over contemplatief gebed, zie het boek *Contemplative Mysticism: A Powerful Ecumenical Bond*, verkrijgbaar bij Way of Life Literature.)

De contemplatieve gebedsverbinding is een brug van IHOP naar de Rooms-Katholieke Kerk. Dit verklaart waarom Mike Bickle bereid was om hand in hand te gaan met 15.000 Rooms-Katholieken tijdens Indianapolis '90. Hij sprak geen woord van waarschuwing over de Oecumenische beweging die door die conferentie werd vertegenwoordigd.

De hedendaagse gebedssessies van IHOP worden beschouwd als het middel om de "aanwezigheid van God" te ervaren, wat uiteindelijk zal resulteren in de wonderbaarlijke bekrachtiging van "de kerk".

De nieuw leven ingeblazen "kerk van de eindtijd" zal de weg bereiden voor de wederkomst van Christus door wonderen te verrichten, de Antichrist te bestrijden en de verdrukkingsoordelen uit te voeren die in het boek Handelingen worden beschreven. Volgens de IHOP-theologie zal het de kerk zijn, niet Jezus, die deze oordelen zal brengen door gebed en aanbidding. Het kwaad zal van de aarde worden gereinigd door de wonderwerkende kerk van de eindtijd, en dan zal Jezus terugkeren.

IHOP gelooft in feite dat haar 24/7 gebeden en de gebeden van gelijkaardige groepen Gods oordelen over de aarde zullen leiden.

Mike Bickle zegt:

"We zijn niet afwezig vóór de Grote Verdrukking, luister nu eens zorgvuldig, de kerk veróorzaakt de Grote Verdrukking. Wat ik daarmee bedoel, het is de kerk, het is de biddende kerk onder Jezus' leiderschap die het oordeel loslaat in de Grote Verdrukking op dezelfde manier als waarop Mozes zijn staf uitstak en bad en de oordelen over Farao losliet. De kerk in de Verdrukking bevindt zich in de positie zoals waarin Mozes vóór Farao stond, maar het zal geen Farao of Egypte zijn, het zal vóór de grote eindtijd Farao staan die de antichrist genoemd wordt en het boek Openbaring is een boek over de oordelen van God op de antichrist losgemaakt door de biddende kerk" (Bob DeWaay, "Mike Bickle and International House of Prayer", *Critical Issues Commentary*, juli-augustus 2008).

De volgende citaten uit *End Times Simplified: Preparing Your Heart for the Coming Storm (Je hart voorbereiden op de komende storm)* door IHOP senior leider en Bijbelleraar David Sliker vermelden de profetische theologie van de beweging. Het wordt uitgegeven door IHOP's Forerunner Publishing, en het voorwoord is geschreven door Mike Bickle, die op de achteromslag wordt geciteerd als volgt: "Ik raad dit boek *ten zeerste* aan.":

“De kerk zal niet onbewogen van een afstand toekijken in de hoop dat Israël het haalt. De Bruid zal zijn als haar Bruidegom. De Kerk zal onbevreesd de beproeving en problemen van Israël binnengaan en vechten voor de natie wanneer niemand anders dat zal doen. ... de Heer gaat de Kerk gebruiken om de komende crisis te veroorzaken door gezalfde prediking met kracht. De Heer zal de Kerk ook gebruiken om de komende crisis op te lossen door gezalfd gebed met gezag” (Sliker, *End Time Simplified*, 2013, blz 74, 75).

“Hoewel de verdrukking erger zal zijn dan ooit eerder in de geschiedenis, zal de Kerk 'grotere werken' doen dan de werken die Jezus deed (Johannes 14:12). ... Zelfs nu wordt ze voorbereid om met ongekende kracht te opereren in samenspel met de Heilige Geest. De voorbereide Bruid zal met Jezus samenwerken om Zijn oordelen over de naties van de wereld los te laten” (Sliker, *End Time Simplified*, 2013, blz 128).

'Gods 'geheime wapen', een authentieke gebedsbeweging, zal losgelaten worden op het koninkrijk van de duisternis. ... De onthulling van de zingende, biddende Bruid van Jezus zal de naties verrassen en de boze, satan, verbijsteren” (Sliker, *End Time Simplified*, 2013, blz 188, 189).

“God zal de verschijning van het christendom fundamenteel veranderen. De Kerk wordt nu niet serieus genomen, maar God zal de Kerk op haar rechtmatige plaats herstellen. Hij zal Zichzelf laten zien door Zijn Bruid op een manier die de naties zal doen beven. ... Naarmate de wereldwijde gebedsbeweging volwassen wordt, zal de Heer ook de zalving op Zijn volk vrijgeven om de 'grotere werken' te doen zoals die zijn beloofd door Jezus in Johannes 14:12-14. Mozes ... Elia en Elisa ... de apostelen ... De zalving en macht van de Kerk zullen echter die van elke periode in de geschiedenis overtreffen. ... De macht van de Kerk zal de macht van de Antichrist en de Valse Profeet ver te boven gaan, zowel in heerlijkheid als in macht” (Sliker, *End Time Simplified*, 2013, blz 202, 203, 204).

Deze leerstelling van de eindtijd past onder andere Israëls profetieën verkeerd toe op de kerk.

Gods getuige op aarde tijdens de Verdrukking is Israël. In het boek Openbaring worden de kerken na hoofdstuk 3 niet meer op aarde gezien. De zeven jaar van de

Verdrukking beschreven in Openbaring 6-18 is de laatste week van de 70-weken profetie in Daniël 9:22-27. Het is een profetie die betrekking heeft op Israël, niet op de kerken. Daniël werd verteld dat de profetie betrekking heeft op "uw volk", wat natuurlijk Israël is (Daniël 9:24). De 144.000 die verzegeld zijn en die het Evangelie van het koninkrijk prediken in de Verdrukking zijn Joden van de 12 stammen van Israël (Openbaring 7). De Twee Getuigen van Openbaring 11 zijn Joden. Ze worden in verband gebracht met de herbouw van de Joodse tempel (Openbaring 11:1-2). Ze dienen in Jeruzalem, de hoofdstad van Israël. De kerk heeft zo'n hoofdstad niet, aangezien haar hoop hemels is, niet aards (Kolossenzen 3:1-4; Filippenzen 3:17-21). De twee getuigen zijn gekleed in rouwgewaad (haren zak), typisch voor Israël uit het Oude Testament, niet voor gelovigen uit het Nieuwe Testament. Nergens worden de kerken in rouwgewaden gezien. Er wordt hun gezegd: "Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u." (Filippenzen 4:4 HSV). Verder roepen de twee getuigen het oordeel over hun vijanden af (Openbaring 11:5-6), waarbij Jezus zijn discipelen berispte omdat ze precies dit wilden doen en instrueerde de gelovigen uit de kerkperiode om te bidden voor het welzijn van hun vijanden, niet voor hun vernietiging (Lukas 9:54-56; Romeinen 12:14, 17-21).

IHOP gelooft dat God een leger van jonge mensen op de been brengt die de eindtijd-bekrachtigde "kerk" zullen vormen.

Francis Frangipane, die een van de oorspronkelijke Kansas City Profets was, zegt dat de "kerk van de eindtijd" de daadwerkelijke heerlijkheid van God zal tonen:

"Gods plan is dat hier op aarde, in ons, de heerlijkheid van de Heer zal worden geopenbaard! Het lichtrijke, stralende licht van Zijn Tegenwoordigheid, zoals het van Mozes' gezicht scheen en de tempel van Salomo overstroomde bij zijn inwijding, zoals het uitstraalde van Jezus en Zijn discipelen zich daarin baadden op de Berg der Verheerlijking - dat licht van Gods Tegenwoordigheid zal uit ons binnenste opkomen aan het einde van deze bedeling! Deze zelfde goddelijke heerlijkheid zal, in steeds toenemende mate van helderheid, verschijnen aan ons in de jaren voorafgaand aan de feitelijke wederkomst van de Heer' (Frangipane, *The Days of His Presence*, 1996, blz 21-22).

Prohetic Music

Rockmuziek vormt het hart en de ziel van de nieuwe-profetie beweging. Als je de muziek zou kunnen verwijderen, zou de beweging sterven. Ze aanbidden bij rockmuziek, bidden bij rockmuziek, profeteren bij rockmuziek, spreken er in "tongen" bij, vallen er bij op de grond, drinken er hun koffie bij. Ze zijn verslaafd aan sensuele muziek.

Integrity Music, eigenaar van Hosanna Music, is een van de kanalen geweest

voor de verspreiding van de boodschap van de nieuwe-profeten.

Integrity kwam voort uit de Charismatische beweging en de muziek die het distribueert naar 117 landen is Charismatisch tot in de kern.

Integrity nam een album op tijdens de Brownsville Assembly of God in Pensacola, Florida, waar in 1995 een vreemde Charismatische "revival" uitbrak. Don Moen, destijds "creative director" voor Integrity, beschreef de kracht van de muziek die werd opgenomen op Brownsville:

"... ER WORDT IETS IN JE GELEGD ALS JE NAAR DEZE TAPE LUISTERT. Ik wil niet dat het spookachtig of mysterieus klinkt, maar er zit iets krachtigs in aan het omarmen van de muziek van de opwekking. Zelfs als je luistert naar de liedjes die plaatsvonden tijdens de opwekking in Brownsville" kan het vuur van de opwekking in je opkomen, ("Don Moen Discusses Music at Brownsville Assembly", *Pentecostal Evangel*, 10 november 1996).

De "opwekking" waarnaar Moen verwijst, is een "opwekking" waarbij mensen dronken worden en wankelen en neervallen en niet in staat zijn de meest elementaire functies van het leven uit te voeren. John Kilpatrick, predikant in Brownsville tijdens de vermeende opwekking, getuigde dat het hem een half uur kostte om zijn sokken aan te trekken toen hij dronken was van de opwekkingsgeest van Brownsville. Hij lag wel vier uur op het kerkpodium, niet in staat om op te staan en niet in staat zijn verantwoordelijkheden als predikant uit te oefenen. Zijn vrouw was niet in staat om hun eten te koken of het huis schoon te maken.

Wat deze "opwekking" ook is, het is niet op de Bijbel gebaseerd, maar toch getuigt Moen dat deze geest door de muziek kan worden overgebracht.

Op de Hosanna-aanbiddingstapes van Integrity staan liedjes van Robert Gay, die muziek opneemt van zogenaamde profetieën. Gay heeft honderden refreinen geschreven, en velen van hen zijn professioneel opgenomen. Hij beweert dat de Heilige Geest hem visioenen geeft voor zijn liederen. Gay is verbonden met Bill Hamon's Christian International Network van veronderstelde profetische bedieningen.

De belangrijkste 'profetische' ministeries, waaronder IHOP, publiceren hedendaagse aanbiddingsmuziek. IHOP publiceert selecties van de muziek uit haar 24/7 gebedsdiensten. Dit is de muziek die wordt gebruikt om de mystieke sfeer te creëren waarin hun volk "God ontmoet".

Broeders, pas op voor de 'nieuwe profeten'. We hebben geen nieuwe profeten nodig; we hebben meer liefde nodig voor de oude Profeten! De Bijbel is absoluut

voldoende. Het is in staat om de man van God volmaakt te maken. Wat is er nog meer nodig? Houd je eraan, en je zult niet op een dwaalspoor worden gebracht, noch zul je op drift raken op de rusteloze zee van de Charismatische verwarring.

"Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust." (2 Timotheüs 3:16-17 HSV).

"En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken." (2 Petr. 1:19-21 HSV).

De Third Wave (de Derde Golf)

Vóór de jaren zeventig beschouwden Evangelicalen de Pinkster-Charismatische beweging als fanatisme en zelfs erger.

Arno Gaebelin zei: "We zijn ervan overtuigd dat deze beweging er een is die niet van God is" (*Our Hope*, juli 1907).

Harry Ironside noemde het "de walgelijke tongenbeweging" en verklaarde dat "bijgeloof en fanatisme van het grofste soort een 'broeïnest' in hun midden vinden" (Ironside, *Holiness: The False and the True*, 1912).

Louis Bauman, een van de leiders van de Broeders, schreef in 1941 dat "waarschijnlijk de meest wijdverbreide van alle satanische verschijnselen vandaag de dag de demonische imitatie is van de apostolische gave van tongen." Hij beweerde verder: "Het eerste wonder dat satan ooit deed, was om de slang in een tong te laten spreken. Het lijkt erop dat hij nog steeds hetzelfde originele wonder gebruikt."

R.A. Torrey zei dat de Pinksterbeweging 'nadrukkelijk niet van God is en gesticht door een sodomiet'.

G. Campbell Morgan noemde de Azusa Street-Pinksterbeweging 'het laatste braaksel van satan'.

Merrill Unger vertegenwoordigde de in de jaren zestig overheersende opvatting toen hij de Charismatische beweging 'wijdverbreide verwarring' noemde. Hij zei: "Als het Woord van God superioriteit wordt gegeven en als de gezonde Bijbelse leer, vooral op het gebied van de theologie van de Heilige Geest, wordt benadrukt en dan de test op de ervaring wordt toegepast, zullen de beweringen van het Charismatische christendom worden afgewezen."

De man die hielp om het verzet tegen de Pinkster-Charismatische bewegingen te breken, was niemand minder dan Billy Graham, de 'prins van het Evangelicalisme'. In 1962 sprak Graham op de Full Gospel Business Men's International (FGBMI) conferentie en preeste de Charismatisch-Oecumenische beweging. Graham stond op de omslag van het oktobernummer van 1962 van het tijdschrift FGBMI's *Voice*.

In 1967 was Graham de hoofdspreker bij de inwijdingsceremonie van de Oral Roberts University. Geen enkele persoonlijkheid vertegenwoordigde een radicaler, on-Schriftuurlijker, wildere vorm van Pinksterbeweging dan Oral Roberts. Hij claimde apostolische genezende kracht, maar tijdens zijn genezingskruistochten stierven velen.

Tegen de jaren zeventig was de houding binnen het Evangelicalisme drastisch

veranderd.

In maart 1972 berichtte *Christianity Today*:

„EEN NIEUW TIJDPERK VAN DE GEEST IS BEGONNEN. De Charismatische ervaring brengt christenen veel verder dan *glossalalia* [spreken in tongen]. ... Er is licht aan de horizon. Een Evangelische renaissance wordt zichtbaar langs de christelijke snelweg, vanaf de grenzen van de sekten naar de hoge plaatsen van de Rooms-Katholieke gemeenschap. Dit blijkt een van de meest strategische momenten in de kerkgeschiedenis te zijn.”

De redacteuren van *Christianity Today* hadden gelijk toen ze een strategische beweging zagen opbloeien, maar ze hadden het bij het verkeerde eind door te geloven dat deze beweging van God is. De Charismatische beweging is een beweging van de Eén-wereldkerk.

In de jaren zeventig was “de meerderheid van de jongere Evangelicals in de Kerk van Engeland Charismatisch” (Iain Murray, *Evangelicalism Divided*, blz 135). Tegen 1987 merkte de *Evangelical Times* in Engeland op "dat een groot - volgens sommigen het grootste - deel van de Evangelische wereld in zekere mate wordt beïnvloed door de verschillende takken van de Charismatische scene." In 1999 omvatte de Britse Evangelische Alliantie Pinkstermensen op elk niveau van leiderschap, en “geen enkele groep in de raad is tegen het standpunt van de Pinksterbeweging” (*Renewal*, maart 1999).

In 1992 was 80% van het lidmaatschap van de National Association of Evangelicals in de Verenigde Staten van het Pinkstertype, een stijging van 62% ten opzichte van 1987, en de president van de NAE, Don Argue, behoorde tot de Assemblies of God.

Ongeveer de helft van de aanwezigen op Billy Graham's 1983 Conference for Itinerant Evangelists in Amsterdam waren van het Pinkster- of Charismatische type.

In 1984 maakte het Fuller Theological Seminary Pinksterman David DuPlessis tot haar "residente adviseur voor Oecumenische zaken", en in 1985 richtte Fuller het "David J. DuPlessis Center for Christian Spirituality" op. Tegen die tijd waren zowel de decaan van Fuller Theological Seminary als de president van Gordon-Conwell Seminary Pinkstermensen.

In 1989 zei J.I. Packer, een professor aan Regent College en een hoofdredacteur van *Christianity Today*, dat de Charismatische beweging “een werk van God genoemd moet worden” (*Calvary Contender*, 15 juli 1989). Hij zei: "Het delen van Charismatische ervaring ... wordt vaak zo verklaard ... dat het Protestanten en Rooms-Katholieken één maakt op een dieper niveau dan dat waarop hun leer hen verdeelt. Dit, als het zo is, geeft het Charismatisme een grote Oecumenische betekenis.”

Veel van de Evangelicals die een positieve kijk op de Charismatische beweging hebben aangenomen, noemen zichzelf niet Charismatisch. De term "derde golf" werd in de jaren tachtig bedacht door Fuller Seminary Professor Peter Wagner om dit fenomeen te beschrijven.

Hij zei dat de eerste golf de Pinksterbeweging in de vroege jaren 1900 was; de tweede golf was de Charismatische beweging van de jaren zestig; en de derde golf begon in de jaren tachtig onder Evangelicals:

“De Derde Golf is een nieuwe beweging van de Heilige Geest onder Evangelicals die, om de een of andere reden, ervoor hebben gekozen om zich niet te identificeren met de Pinkstermensen of de Charismaten. De wortels gaan iets verder terug, maar ik zie het vooral als een beweging die in de jaren tachtig begon en in de laatste jaren van de twintigste eeuw aan kracht wint. ... Ik zie de Derde Golf als iets anders dan, maar tegelijkertijd erg gelijkend op de eerste en tweede golf. ... De belangrijkste variatie zit in het begrip van de betekenis van de doop in de Heilige Geest en de rol van tongen bij het bevestigen hiervan. Zelf heb ik bijvoorbeeld liever niet dat mensen roepen dat ik een Charismaat ben. Ik beschouw mezelf niet als een Charismaat. Ik ben simpel een Evangelische Congregationalist die open staat voor de Heilige Geest die door mij en mijn kerk werkt op elke manier die Hij verkiest” (Wagner, *The Third Wave of the Holy Spirit*, 1988, blz 18-19).

De Derde Golf wordt gekenmerkt door het volgende:

- Een aanvaarding van "spreken in tongen" als legitiem vandaag de dag, ook al is het maar gebrabbel
- Een openheid voor goddelijke genezing als iets dat door God is beloofd
- Een verlangen naar experiëntiële aanbidding die gepaard gaat met het toelaten aan Charismatische-stijl hedendaagse muziek
- Een focus op spirituele oorlogsvoering in Charismatische stijl, inclusief het concept van territoriale geesten die moeten worden geïdentificeerd en gebonden door gebed voordat Evangelisatie succesvol kan zijn
- Een openheid voor de voortdurende gave van profetie
- Een Oecumenische mentaliteit

John Wimber en de Vineyard

Wijlen John Wimber (1934-1997) en de Vineyard Association of Churches zijn zeer invloedrijk geweest in deze beweging.

In de late jaren 1950 en vroege jaren 1960, was Wimber de leider en tevens de

keyboardspeler van de rockgroep The Righteous Brothers. Hij beweerde dat zijn christelijke bekering plaatsvond in 1962 onder leiding van een Quaker, en in 1970 was Wimber pastor van een mystiek georiënteerde Quaker-kerk.

Halverwege de jaren zeventig raakte Wimber verbonden aan het Fuller Theological Seminary en werd sterk beïnvloed door Fuller Professor C. Peter Wagner, een pragmatische expert op het gebied van kerkgroei. Bij het analyseren van kerkplantingsmodellen lijkt Wagner even veel onder de indruk te zijn van 'succes' als van leerstellige zuiverheid. Als een methodologie 'werkt', heeft deze waarde, ongeacht of het wel of niet Schriftuurlijk is. Ik weet zeker dat hij zijn filosofie niet in die termen zou beschrijven, maar zo komt het mij voor, nadat ik verschillende van zijn boeken heb gelezen en hem heb horen spreken.

John Wimber paste hetzelfde soort pragmatisme toe op de praktische kant van het christelijke leven en de bediening. Hoewel hij beweerde de Bijbel als zijn enige autoriteit te beschouwen, concentreerde hij zich in de praktijk meer op ervaring en gevoel dan op leerstellige zuiverheid.

De Vineyard-kerken kwamen oorspronkelijk uit de Calvary Chapel-beweging onder leiding van Chuck Smith. Kenn Gullikesen, predikant van de Calvary Chapel in Los Angeles, legde meer nadruk op de beoefening van "tongen, profetie en genezing" dan Smith en veranderde de naam van zijn kerk in 1982 in Vineyard. John Wimber, predikant van een nabijgelegen Calvary Chapel, fuseerde met Gullikesen en werd de leider van de nieuwe Vineyard-vereniging.

Wimber richtte de Anaheim Vineyard op, die het hoofdkwartier van de beweging werd en uiteindelijk uitgroeide tot 6.000 leden.

De snelle groei van de vereniging ging vaak over de rug van andere kerken. De komende jaren werden 30 Calvary Chapels Vineyard-kerken. Van de 850 Vineyard-kerken in die tijd kwam zo'n 35% in zijn totaliteit over van een andere denominatie of groep en een groot percentage van het lidmaatschap van nieuwe Vineyard-kerken komt uit bestaande gemeenten in het gebied.

Wimber's waarschuwing tegen grondig Bijbelonderzoek

John Wimber waarschuwde voor een strikte toetsing van de Bijbel en verheerlijkte een mystieke benadering van het christendom.

Trouw aan zijn Quaker-wortels, was Wimber niet tevreden met een leven in eenvoudig geloof; hij wilde 'God voelen'. Hij wilde iets 'zien'. Hoewel Wimber altijd bevestigde dat hij de Bijbel als de uiteindelijke autoriteit aanvaardde, ondermijnde hij die bevestiging door voortdurend ervaring te verheerlijken en door de Bijbel-

alleen benadering als zijnde de juiste weg te bagatelliseren. HIJ ZAT VOL MET CONTRADICTIONS, maar het was zijn toelating van buiten-Bijbelse openbaring en zijn lust voor tekenen en wonderen die de tegenstrijdigheid creëerden.

Wimber waarschuwde tegen “aanbidden van het boek” en bespote degenen die alles strikt door de Bijbel beoordelen en geen “nieuwe dingen” toestaan, door te zeggen dat ze “God de Vader, God de Zoon en God het Heilige Boek” hebben (Wimber, zoals geciteerd door Hank Hanegraaff, *Counterfeit Revival*, blz 109).

Bij een andere gelegenheid waarschuwde Wimber tegen "te rigide" en "te sterk gericht op het geschreven Woord" (Ibid.). Integendeel, de Psalmist zei dat het geschreven Woord “een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad is” (Psalm 119:105). Het is onmogelijk om te sterk op de Bijbel gericht te zijn!

Tijdens een healingseminar deed Wimber de volgende verbazingwekkende uitspraak: “Het is slecht als je je verschuilt achter leerstellige overtuigingen die het werk van de Geest inperken en beheersen. ... De kerk van vandaag begaat kwaad in naam van de gezonde leer. En ze blussen het werk van de Heilige Geest” (Wimber, Healing Seminar Series, geciteerd uit *Testing the Fruit of the Vineyard* door John Goodwin).

Dit was niet alleen verkeerd denken; het was belachelijk. Aangezien de Heilige Geest nooit zal handelen in strijd met de Schriften die Hij heeft geïnspireerd, is het onmogelijk om de Geest te blussen door alles aan de Bijbel te toetsen.

In 1994 bezocht Phillip Johnson Wimber's Anaheim Vineyard, en de gemeente kreeg te horen van een van de Vineyard-predikanten:

'Zo meteen ga ik de Heilige Geest afroepen. Dingen zoals je nog nooit hebt gezien, zullen beginnen te gebeuren. ... Schrik niet van iets wat je ziet ... En vooral, probeer de dingen die je zult zien niet rationeel te evalueren. ... De opwekking onderwerpen aan leerstellige tests is de zekerste manier om het vuur te blussen "(Johnson, "My Visit to the Anaheim Vineyard," 1995, www.gty.org:80/~phil/articles/Laught.htm) .

Tijdens dezelfde bijeenkomst leidde een vrouwelijk kerkeraadslid in een openbaar gebed met deze angstaanjagende woorden: “We weigeren met onze geest kritiek te leveren op het werk dat U in ons hart wilt doen. We weigeren Uw werk te onderwerpen aan onze kleine leerstellige tests "(Johnson, "Mijn bezoek aan de Anaheim Vineyard").

Dit is dezelfde filosofie die het populaire Charismatische motto heeft voortgebracht: "We moeten God niet in een hokje plaatsen." Als het 'hokje' waarnaar wordt verwezen een menselijke traditie is, is dat gezegde waar; maar vaker wel dan niet verwijst dit „hokje” zelfs naar de Bijbel zelf.

Zo'n denkwijze laat iemand openstaan voor spirituele misleiding. Als de Heilige Geest in welke zin dan ook in strijd met de Schrift werkt, is er geen manier om onderscheid te maken tussen waarheid en dwaling. Deze subtiele ondermijning van Bijbels gezag is een van de redenen waarom vreemde en on-Schriftuurlijke dingen zoals het vallen in de Geest, geestelijke dronkenschap, "heilig gelach" en onvolmaakt profeteren zijn aanvaard.

Het is uiteraard de natuurlijke wens van elk kind van God om de Heer en Zijn Woord zo volledig mogelijk te ervaren, zo volledig als de Bijbel toestaat, maar als onze ervaringen niet onderworpen zijn aan de Schrift, kunnen ze leiden tot allerlei soorten

van dwaling. We verlangen er naar God vanuit ervaring leren kennen, maar God heeft bepaald dat dit huidige leven door geloof moet worden geleefd, en als iets zien (of voelen of ervaren) is, is het geen geloof (Romeinen 8:24). Echt Bijbels geloof is een bewijs van de "zaken die men niet ziet" (Hebreeën 11:1 HSV). De Heer Jezus Christus sprak een zegen uit over degenen die eenvoudig God geloven zonder het voordeel van het zicht. "Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven." (Johannes 20:29 HSV).

Door zijn volgelingen aan te moedigen tekenen en wonderen te zoeken en te verwachten, door leerstellige beperkingen te bagatelliseren en te kleineren, door het idee van buiten-Bijbelse openbaring te promoten door middel van dromen en profetieën, door zijn promotie van sensuele concepten van aanbidding, en door zijn mystieke benadering van het christelijke leven, bereidde John Wimber de grond vruchtbare voor afwijkende bewegingen zoals de 'Kansas City Prophets'.

*"Vallen in de Geest" tijdens New Orleans '87
Foto van David Cloud*

Wimber's on-Bijbelse nadruk op wonderen

Nadat John Wimber christen was geworden, werd hij een vraatzuchtige Bijbellezer, en na weken van lezen over wonderen in de Bijbel en het bijwonen van "saai" kerkdiensten, vroeg hij een van de leraren: "Wanneer mogen wij die dingen doen?"

"Welke dingen?" vroeg de leider.

'Weet je, al die dingen hier in de Bijbel,' zei John. " Weet je, zoals Jezus deed - mensen uit de dood opwekken, blinden en verlamden genezen. Je kent die dingen wel."

"Nou, dat doen we niet meer", zei de man.

"Je doet het niet meer? Dus, wat doe je dan wel?" vroeg John.

'Wat we vanmorgen hebben gedaan,' antwoordde de man.

Gefrustreerd antwoordde Wimber: "Daarvoor heb ik de drugs opgegeven?"

Dit toont de verwarde gemoedstoestand van Wimber. De gelovige geeft geen zondige praktijken op om iets terug te krijgen dat net zo bevredigend is voor het vlees. Hij geeft ze op omdat hij zich heeft bekeerd en zijn leven heeft onderworpen aan een nieuwe Meester en Verlosser. Het christelijke leven is geen 'nieuwe drug'.

Verder, aangezien Wimber "een vraatzuchtige Bijbellezer" was, had hij de waarschuwing van Jezus in Mattheüs 16:4 (HSV) en elders in de Evangelieën moeten lezen: "Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken". Het is duidelijk dat hij geen acht sloeg op deze scherpe waarschuwing, aangezien zijn jeuk om 'de dingen te doen' alleen maar heviger werd naarmate hij ouder werd, ook al was hij er nooit in geslaagd.

Wimber gaf begin jaren tachtig een cursus over 'Signs, Wonders and Church Growth' (Tekenen, wonderen en kerkgroei) aan het Fuller Theological Seminary. Later reisde hij naar vele delen van de wereld met zijn "tekenen en wonderen"-kruistochten, waarbij hij zijn doctrine promootte dat het christelijke leven en de bediening vergezeld moeten gaan van ervaringswonderen om authentiek te zijn en dat wonderen geloof voortbrengen en Evangelisatie effectief maakt.

In zijn populaire boeken *Power Evangelism* en *Power Healing* promootte Wimber dit idee:

"Het is duidelijk dat de vroege christenen open stonden voor de kracht van de Geest, wat resulteerde in tekenen en wonderen en kerkgroei. Als we willen zijn zoals de vroege kerk, moeten ook wij ons openstellen voor de kracht van de Heilige Geest" (Wimber, *Power Evangelism*, blz 31).

In werkelijkheid vonden de wonderen die in het boek Handelingen zijn opgetekend, niet plaats omdat "vroege christenen openstonden voor de kracht van de Geest",

maar het waren tekenen die de apostelen begeleiden (2 Korinthiërs 12:12).

Verder zal de koninkrijksmacht pas worden genoten als Christus terugkeert, en wij, die in deze huidige wereld leven, moeten geduldig door geloof op die gebeurtenissen wachten (Romeinen 8:23-25).

Timothy kreeg te horen dat het koninkrijk zal komen als de Koning terugkeert:

"Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk" (2 Timoteüs 4:1 HSV).

Paulus leerde nieuwe gelovigen dat zij het koninkrijk zullen binnengaan na de verdrukking van deze tijd (bedeling):

"en zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan." (Handelingen 14:22 HSV).

Wonderen brengen geen geloof voort. "Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God." (Romeinen 10:17 HSV). Massa's mensen die de werkelijk machtige wonderen van Christus hebben waargenomen, wonderen die John Wimber nooit heeft kunnen doen, hebben niet geloofd in Hem als de Messias.

Dit vleselijke enthousiasme voor het wonderbaarlijke is de atmosfeer die in de hele geschiedenis van de Pinksterbeweging allerlei vreemde en on-Schriftuurlijke dingen heeft voortgebracht.

Ik hoorde John Wimber spreken op het North American Congress on the Holy Spirit & World Evangelization, in augustus 1990 te Indianapolis. Hij zei:

"Waarom zou God nadat Hij u Zijn Zoon heeft gegeven, genezing onthouden? ... Boven in de hemel verheugen de engelen zich wanneer ze de dienaren van God op aarde de werken van de Zoon zien doen en dienen in de macht van het koninkrijk. ... Ik geloof op dit moment dat de Heer genezende engelen onder ons vrijlaat en dat ze hier zijn om namens Hem te dienen..."

Tijdens de bijeenkomst in Indianapolis waar Wimber leidde, waren er geen tekenen of wonderen van het type waarover we lezen in de Evangeliën en het boek Handelingen. In plaats daarvan werd er geschreeuwd, gelachen, gekreund en op de grond gevallen, terwijl Wimber sprak. Een Katholieke priester viel plotseling vanuit een staande positie op de grond, neerstortend als een omgevallen boom. Ik dacht dat hij dood was, maar hij was slechts "gevallen in de geest". Ik was daar. Ik heb met eigen ogen gezien wat er gebeurde. Het was ofwel belachelijk, ofwel vleselijk of demonisch, maar het was niet op een Bijbelse wijze wonderbaarlijk.

Ondanks zijn beweringen over apostolische genezing voor vandaag, was Wimbers genezingssucces niet beter dan dat van elke Bijbelgelovige voorganger die voor zijn

mensen bidt. Ik betwijfel zelfs of hij net zoveel succes had als wij in onze bediening. Ik heb talloze keren voor de zieken gebeden in overeenstemming met Jakobus 5 en heb ze allemaal zien genezen. Maar ik beweer niet dat ik de gave van genezing heb. Dat was een apostolisch teken (2 Korinthiërs 12:12). Wat ik doe is gehoorzamen aan de instructies van Jakobus 5, en God doet volgens Zijn wil.

Wat Wimbers bediening betreft, vijf christelijke artsen woonden zijn genezingskruistocht in Leeds, Engeland bij, en concludeerden: "We zagen geen verandering die enige genezing suggereerde van een organische, lichamelijke ziekte" (Dr. Verna Wright, "A Medical View of Miraculous Healing", hoofdstuk 11 van Peter Masters, *The Healing Epidemic*, eerste editie, 1988, blz 213; Wright, hoofd reumatologie aan de Universiteit van Leeds, overleden 1998).

Tijdens Wimbers kruistocht in Leeds viel een meisje gillend op de grond en werd genezen verklaard, maar drie maanden later moest ze worden opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis.

Gevraagd naar zijn genezingsbediening in maart 1990 door enkele christelijke leiders in Australië, gaf Wimber toe dat niet alle ziekten even goed reageren. Hij zei dat hij een hoog genezingspercentage had voor hoofdpijn en rugpijn, maar dat van de tweehonderd kinderen met het syndroom van Down waarvoor hij had gebeden niemand was genezen (Phillip D. Jensen, "John Wimber Changes His Mind!" *The Protestant Review*, juli 1990).

Met andere woorden, John Wimber kon ziekten 'genezen' die net zo succesvol kunnen worden 'genezen' door hypnotiseurs en sjamanen en beoefenaars van Christian Science, maar hij kon geen organische ziekten genezen. Dus hij werkte beslist niet op een manier die zelfs maar in de buurt kwam van "de dingen" die we zien in de bediening van Jezus Christus en de apostelen.

Wimber's promotie van buiten-Bijbelse openbaring

Aan het eind van de jaren tachtig en in de jaren negentig accepteerde Wimber de Kansas City Fellowship of Prophets en promoveerde hij de bediening van "profeten" in de hele Vineyard-beweging.

Paul Cain en Bob Jones, verbonden aan Mike Bickle, waren twee van de 'profeten'. De tapes van hun "profetieën" werden verkocht via de publicatiecatalogus van Vineyard International, ondanks het feit dat de "profeten" zelf toegaven dat ze veel fouten hadden gemaakt in hun profetieën! Ze beweerden dat men moet leren profeteren, net zoals men moet leren de Bijbel te bestuderen of te getuigen.

Bob Jones zei in een interview met Mike Bickle dat hij "honderden fouten" maakte bij het profeteren, maar dat God hem een verzekeringspolis gegeven om zijn fouten te dekken (John MacArthur, *Strange Fire: The Danger of Offending the Holy Spirit*

with Counterfeit Worship).

(Paul Cain en Bob Jones, twee van de meest geprezen 'profeten' van Kansas City, hebben ernstige 'morele mislukkingen' gehad, Jones 'bekent seksueel wangedrag met twee vrouwen' en Cain bekende homoseksualiteit en dronkenschap.)

Het idee dat een profeet fouten kan maken in profetie is een verschrikkelijke ketterij.

“Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem..”
(Deuteronomium 18:22 HSV).

Veel Vineyard-kerken raakten verstrikt in de profetische beweging. James Ryle, pastor van de Vineyard in Boulder, Colorado, schreef twee boeken waarin hij uitlegt hoe christenen de vermeende openbaringen die ze door dromen en visioenen krijgen en de ervaringen die ze in het leven meemaken kunnen leren interpreteren. Ryle had een belangrijke rol bij de oprichting van Promise Keepers en zat in de raad van bestuur van PK. Promise Keepers' leider Bill McCartney was een lid van Ryle's kerk.

In zijn boeken beschreef Ryle zogenaamde profetieën die hij ontving met betrekking tot McCartney en zijn universiteitsvoetbalteam, en het waren deze "profetieën" die indruk maakten op McCartney zodat hij geloofde dat Ryle een man van God was. Ryle leerde McCartney te geloven in zijn innerlijke indrukken en visionaire doelen, en dit was instrumenteel voor zijn (McCartney's) vrijmoedigheid om een internationale mannenbeweging te starten, hoewel hij in geen enkel opzicht gekwalificeerd is om een christelijke beweging te leiden die als doelstelling heeft sterke gezinnen op te bouwen en pastors te versterken. McCartney's getuigenis van zijn redding is onduidelijk; geestelijk is hij extreem zwak; hij had een ellendig gezinsleven (zelfs na de oprichting van PK); en zijn begrip van de Bijbelse leer schiet schromelijk tekort. Op basis van de Bijbel-alleen zou het duidelijk zijn dat McCartney niet de man is voor zo'n baan (ervan uitgaande dat Promise Keepers een Schriftuurlijke organisatie waren, wat niet het geval is), maar Vineyard-kerken volgen niet de Bijbel-alleen, ook al belijden ze het wel.

Wimber's sensuele Charismatische lofprijzing

In plaats van de muziek te verwerpen waarmee hij het vlees en de duivel voor zijn bekering diende, veranderde John Wimber alleen de woorden en gebruikte hij dezelfde vleselijke rockmuziek voor de aanbidding van de Heer Jezus Christus.

Aanbiddingsdiensten, volgens de Vineyard-stijl, zijn gelegenheden voor een gemeente om onder de heerschappij van sensuele muziek te komen. Een typische Vineyard-muziekgroep is opgebouwd rond dezelfde componenten die je aantreft in

een seculiere rockgroep: drums, basgitaar , leadgitaar, elektronisch keyboard. De aard van zo'n muziekgroep hangt zeer sterk aan het gebruik van de backbeat. Het draait allemaal om ritme. Herhaling, waaruit een groot deel van seculiere rock bestaat, is ook opgenomen in de Vineyard-aanbiddingservaring, waardoor een hypnotiserende omgeving wordt gecreëerd.

Dit fenomeen van aanbedding-is-gelijk-aan-rockmuziek is het grootste deel van de Pinkster-Charismatische wereld doorgetrokken.

De Pinksterbeweging werd altijd al gekenmerkt door jazzy muziek, maar is de laatste decennia nog wereldser geworden. Ik heb vele grote conferenties en diensten in vooraanstaande kerken in verschillende delen van de wereld bijgewoond, en de rock-'n-roll-aanbedding staat altijd centraal. De muziek is sensueel, vleselijk. Het doet een beroep op het lichaam. Het scheidt geen heilige atmosfeer, een atmosfeer die gescheiden is van deze huidige goddeloze wereld, waarin de heilige God van de Bijbel in geest en waarheid kan worden aanbeden. Het scheidt een vleselijke sfeer waarbij het vlees zichzelf ten toon stelt en demonische misleidingen worden gemakkelijk gepromoot.

De muziek die wordt gebruikt om de sensuele, immorele sfeer van een bar of nachtclub te creëren, kan niet geheiligd worden voor de Heer. De poging om dit te doen is een grote spirituele blindheid en misleiding.

Na meer dan veertig jaar gebed en Bijbelstudie en meditatie over dit onderwerp, ben ik ervan overtuigd dat de hedendaagse christelijke muziek, of 'christelijke' rockmuziek, een van de belangrijkste instrumenten van de duivel is om het afvallige christendom in de eindtijd op te bouwen.

De Vineyard-kerken hebben een voortrekkersrol gespeeld bij het verspreiden van rockmuziek in kerken. Deze muziek, en de sensuele 'aanbedding'-ervaring die ermee gepaard gaat, creëren een sfeer waarin dwalingen als 'de dronken geest' of 'vallen in de geest' en 'onverstaanbaar gemompel' en 'heilig gelach' en 'heilig schudden' kunnen ontstaan.

De Vineyard-muziek is de wereld rondgegaan. Ik heb het gezien tijdens mijn reizen naar Engeland, Ierland, Singapore, Korea, Australië, de Filippijnen en andere plaatsen. Ik zag een Vineyard-tape in een boekwinkel in Kathmandu, Nepal.

Een van de thema's van de Vineyard-muziek is Oecumenische eenheid. Vineyard-aanbeddingsleider David Ruis' lied "Break Dividing Walls" is een voorbeeld. Er staat: "We zullen de scheidingsmuren doorbreken; we zullen één zijn. We zullen de scheidingsmuren doorbreken tussen de Baptist en de Methodist, tussen de Episcopaal en de Presbyteriaan, tussen de Pinksterman en de Charismaat; de muren komen naar beneden tussen alle denominaties."

Wimber en de Rooms Katholieke Kerk

John Wimber bereidde de weg voor om de Oecumenische filosofie in de Vineyard-kerken te brengen.

In zijn ijver voor het vinden van "tekenen en wonderen" in de kerkgeschiedenis na de dagen van de apostelen, prees Wimber de Rooms-Katholieke kerk voor het geloof in wonderen en waarschuwde hij niet dat deze "wonderen" Schriftuurlijk vals waren en werden verricht in de context van een vals Evangelie en een ijver voor Maria als de Koningin van de hemel.

In *Power Evangelism: Signs and Wonders Today* (1995) zette Wimber de volgende Katholieke "heiligen" in een positief daglicht: paus Gregorius de Grote, St. Franciscus, St. Dominicus, St. Benedictus en Ignatius van Loyola. Hij waarschuwde niet voor het valse Evangelie dat door deze "heiligen" werd gepredikt, een vals Evangelie dat menigten naar de hel heeft gestuurd.

Dat John Wimber mannen zoals deze promootte als godvruchtige werkers van tekenen en wonderen is een onvergeeflijke dwaasheid.

In *Power Evangelism* zei Wimber ook dat er veel genezingen hebben plaatsgevonden op het Rooms-Katholieke bedevaartsoord Lourdes. "Lourdes, in Frankrijk, had religieuze samenkomsten die aanleiding gegeven hebben tot de verschijnselen die zich daar hebben voorgedaan. ... Tussen 1918 en 1956 werden 216 gevallen van wonderen geregistreerd" (*Power Evangelism*, blz 165).

Wimber verzuimde zijn lezers te waarschuwen dat deze vermeende wonderen werden gedaan in de naam van Rome's demonische "eeuwige maagd, onbevlekt, Koningin des hemels" Maria.

Wimbers vrouw Carol is opgegroeid in de Rooms-Katholieke Kerk. Wimber verklaarde dat, nadat ze vanwege huwelijksproblemen uit elkaar waren gegaan, hij en Carol hertrouwden in de Katholieke kerk (*Power Evangelism: Signs and Wonders Today*, blz 15).

"Noch John noch Carol hebben afstand gedaan van hun Rooms-Katholieke ervaringen" (Al Dager, *John Wimber and the Vineyard*, Media Spotlight, Redmond, Washington).

Wimber beveelde vaak de bedieningen van de Rooms-Katholieke priesters Michael Scanlan en Francis McNutt aan en sprak vaak op hetzelfde podium met priesters. In 1986 voegde Wimber zich bij de Katholieke priester Tom Forrest op het European Festival of Faith, een Oecumenische bijeenkomst in Birmingham, Engeland. De festivalleiders en de achtduizend deelnemers stuurden de paus de boodschap: "We zijn klaar om met u mee te doen aan de verenigde Evangelisatie van Europa" (*Australian Beacon*, maart 1988).

Wimber was een prominente spreker op het Noord-Amerikaanse Congress on the Holy Spirit and World Evangelization in Indianapolis, augustus 1990. Op dat forum sloeg hij de handen ineen met ongeveer twaalf- tot vijftienduizend Rooms-Katholieken, waaronder veel priesters en nonnen. Elke ochtend werd er een Katholieke Mis gehouden en de Rooms-Katholieke priester Tom Forrest bracht de

Foto door David cloud

slotboodschap. Forrest zei dat hij dankbaar is voor het vagevuur, omdat hij weet dat hij niet naar de hemel kon gaan behalve door het vagevuur. Het leek erop dat Wimber zich perfect thuis voelde te midden van zo'n ellendige afvalligheid.

In oktober 1991, tijdens de John Wimber-kruistocht in Sydney, Australië, waren de Katholieke priesters Tom Forrest en Raniero Cantalamessa te zien, evenals de Katholieke leek Kevin Ranaghan. Cantalamessa was de pauselijke prediker van het Vaticaan. Ranaghan beweert dat alleen de Rooms-Katholieke Kerk de volheid van God en van de waarheid bevat en dat de paus het onfeilbare hoofd van alle kerken is. Ondanks hun ketterijen werden deze mannen door Wimber gepromoot als met de Geest vervulde mannen van God:

“In een onlangs uit Nieuw-Zeeland ontvangen nieuwsknipselfragment beschreef John Wimber het voornemen van de paus om een decennium van wereldevangelisatie af te roepen als ‘een van de grootste dingen die ooit in de geschiedenis van de Kerk zijn gebeurd. ... Ik ben opgetogen over de paus en blij dat hij de Kerk tot dit doel, tot dit werk roept.’ Het rapport zei dat Wimber informeel te horen had gekregen dat het Vaticaan 'een echte interesse' had getoond in het gebruik van de concepten van Vineyard Ministries International voor het decennium van evangelisatie 'en mogelijk zelfs mezelf om priesters op

te leiden die wereldwijd als trainers in het programma zullen worden gebruikt ' " ("Op naar Rome met Wimber", *New Age Bulletin*, juni 1988).

Het volgende getuigenis van Wimbers extreme Oecumene wordt gegeven door Pastor John Goodwin, die vroeger bij de Vineyard-beweging was:

"Wimbers buiten-Bijbelse uitstapjes brachten hem er ook toe praktijken te accepteren die de kerk eeuwenlang als on-Bijbels heeft verworpen , zoals het gebruik van relikwieën (menselijke overblijfselen en voorwerpen die ze hebben aangeraakt): 'In de Katholieke Kerk werden gedurende een periode van meer dan 1200 jaar mensen genezen als gevolg van het aanraken van de relieken van de heiligen. Wij protestanten hebben daar moeite mee... maar wij genezers zouden dat niet moeten doen, want daar is theologisch niets mis mee' (John Wimber, *Church Planting Seminar*). ...

"Wimber staat niet alleen open voor de Rooms-Katholieke doctrine maar moedigt actief de hereniging van Protestanten met de Kerk van Rome aan. Tijdens de Vineyard pastors' conferentie ging hij zelfs zo ver dat hij namens alle Protestanten 'excuses' aanbood aan de Katholieke Kerk ... Hij verklaarde dat 'de paus, die overigens zeer ontvankelijk is voor de Charismatische beweging, en die zelf een wedergeboren evangelist is, preekt het Evangelie net zo duidelijk als wie dan ook in de wereld van vandaag' (John Wimber, *Church Planting Seminar*, audio tapes, 5 volumes, unedited, 1981)' (Goodwin, *Testing the Fruit of the Vineyard*).

Een bezoek aan de Vineyard Church, Anaheim Californië

Op 31 augustus 2003 woonde ik de zondagochtenddienst van de Anaheim Vineyard bij teneinde een ooggetuigenverslag te publiceren.

De kledingsstijl was extreem casual. De mensen kleedden zich zoals ze zouden doen voor een sportevenement. Shorts waren de regel.

De dienst was verdeeld in vier segmenten: lofprijzing en aanbidding, profetie, preek en 'persoonlijke bediening'.

Het lof- en aanbiddingssegment werd geleid door een grote rockband bestaande uit een drummer, drie of vier gitaren, een piano, een keyboardspeler (die ook saxofoon en een wind-midi speelde), en verschillende lofzangers. Een groot percentage van de mensen deed enthousiast mee aan de eredienst, velen heffen hun handen, sommigen knielend, de meesten zwaaiend op de muziek, sommigen dansend.

Tijdens het profetiesegment gaven een paar mensen, zowel mannen als vrouwen, persoonlijke profetieën of leidden ze een lied in. Een profeteerde stoutmoedig: "De tijd zal komen dat de café's en de winkelcentra plaatsen van aanbidding zullen zijn."

Dit is een profetie die vaak is gemaakt door degenen die geloven dat de komst van Christus zal worden voorafgegaan door een grote opwekking, vergezeld van tekenen en wonderen en gekenmerkt door de verlossing van grote delen van de samenleving.

De preek ging over contemplatief gebed en was sterk beïnvloed door de Rooms-Katholieke spiritualiteit. De spreker, die werd geïntroduceerd als emeritus predikant in een Vineyard-kerk, beschreef vier soorten gebed: crisisgebed, Evangelisch gebed, "Kom Heilige Geest"-gebed (een beroep doen op de Heilige Geest om "koninkrijksmacht" te tonen), en contemplatief gebed. Hij beschreef de laatste als "uitgebreid naar iets staren" en als "in de tegenwoordigheid van God komen en rusten in de tegenwoordigheid van God". Hij beschreef contemplatief gebed als achteroverleunen en drijven "in de rivier van Gods vrede". De spreker beschreef hoe hij zittend op een bank "in de manifeste aanwezigheid van Jezus" was. Hij citeerde de heilige Johannes van het Kruis: "Het is in stilte dat we Hem horen."

De Vineyard-spreker beval de geschriften aan van wijlen Thomas Merton (een Katholieke monnik die zich bekeerde van het Anglicanisme), die een boek schreef over contemplatief gebed en wiens boeken invloedrijk zijn in de 'centrerend gebed' beweging. Merton bracht de laatste zevenentwintig jaar van zijn leven door in een Trappistenklooster gewijd aan Maria (Abbey of Our Lady of Gethsemani in Kentucky) en promoveerde de integratie van heidense praktijken zoals het Zenboeddhisme met het Christendom. De titels van sommige van zijn boeken waren 'Zen and the Birds of the Appetite', 'The Way of Chuang Tzu' en "Mystici en de Zenmeesters." Drie jaar lang leefde Merton als een complete kluizenaar. Een van de laatste daden van zijn leven was om het aanbidden in de aanwezigheid van oude boeddhistische beelden aan de kust van Sri Lanka.

De Vineyard-spreker beschreef persoonlijke openbaringen die hij van God zou hebben ontvangen. Hij beweerde dat Jezus op een keer tegen hem zei: "Ga uit, mijn geliefde", en hij gehoorzaamde door voor een paar dagen naar een klooster te verhuizen. De spreker beweerde dat contemplatief gebed vijf voordelen heeft: (1) een blijvend gevoel van vrede, (2) profetische openbaring, (3) liefde die wordt gevoeld, (4) persoonlijke transformatie en (5) krachtbediening.

Hij gebruikte verschillende Katholieke 'heiligen' als voorbeelden van het nut van contemplatief gebed, en er was geen enkele waarschuwing over hun valse Evangelie, hun godslasterlijke gebeden tot Maria of enige andere dwaling. Sterker nog, hij raadde zijn toehoorders aan 'de levens van de heiligen te bestuderen'. Hij noemde St. Catharina van Siena en zei dat Christus aan haar verschenen was en een ring om haar vinger plaatste om haar huwelijk met Hem aan te duiden. Hij beweerde dat Catherine het voordeel van contemplatief gebed ervoer door in staat te zijn om bovennatuurlijke genezing uit te oefenen. Hij noemde "St. Anthony", een van de

grondleggers van het diep on-Schriftuurlijke Katholieke kloosterleven. Anthony bracht twintig jaar in isolatie door, en daarna, volgens de predikant van Vineyard, werd de bediening van de 'heilige' gekenmerkt door 'tekenen en wonderen'.

De groeiende nadruk op Katholieke spiritualiteit in Evangelische en Charismatische kringen is zeer gevaarlijk, maar het is het uitvloeisel van de Oecumenische filosofie. Toen Ronald Atwood de Episcopal Church verliet en in december 1984 in de St. Francis de Sales-kathedraal in Oakland, Californië, tot Katholieke priester werd gewijd citeerde hij Thomas Merton als een van degen die hem beïnvloed hebben. Atwood getuigde dat de praktijk van contemplatief gebed in Katholieke stijl 'hem ertoe bracht om geestelijke leiding te zoeken bij een Katholieke priester' (*The Christian News*, 7 januari 1985).

Na de preek deed de Vineyard-spreker een uitnodiging aan de mensen om naar voren te komen om persoonlijke bediening door de werkers te ontvangen. Hij leidde eerst de gemeente door hen in stilte bij zichzelf te laten herhalen: "Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij." Hij zei: "Ontvang Zijn aanwezigheid die over u komt." Hij zei: "Heilige Geest, ik bid dat Uw barmhartige aanwezigheid op ieder van ons rust." De mensen werden aangespoord om te bidden: "Here Jezus, heb medelijden met mij, ik ben een zondaar", maar het Evangelie van de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus is nooit gegeven. Er was geen verklaring waarom zondaars vergeving kunnen ontvangen of wat zonde is of wat het betekent om genade te ontvangen. Niets werd uitgelegd. Een bezoekende Rooms-Katholiek zou de uitnodiging hebben geïnterpreteerd in de context van zijn sacramentele Evangelie en zou ongetwijfeld opnieuw "Jezus hebben ontvangen" zoals hem herhaaldelijk is geleerd, maar zonder tot het eens-voor- altijd vertrouwen en de zekerheid van Bijbelse verlossing te komen.

Veel mensen gingen naar voren, maar ik heb de traditionele Charismatische verschijnselen zoals het vallen in de geest en het schudden niet waargenomen. Die waren typisch in de Anaheim Vineyard in de jaren negentig, maar het lijkt erop dat dergelijke dingen niet langer de norm zijn voor reguliere zondagsdiensten. Er waren die dag geen tekenen en zeker geen wonderen.

Recente Pinkster schandalen

Zoals we gezien hebben is de Pinksterbeweging vanaf zijn conceptie, diep getekend door morele schandalen en misleiding, en er is in dat opzicht niets veranderd.

Schandalen kunnen helaas binnen elke groep van christenen mogelijk, maar schandalen onder Pinkstermensen en Charismaten zijn tekenend omdat ze een speciale zalving van de Geest van God claimen. Ze claimen dubbele zegeningen en drievoudige zalvingen en superdopen in de Geest. Ze beweren te werken in de Geest en mee te bewegen met de stroom van de Geest en te praten in de Geest en te profeteren in de Geest en te lachen in de Geest en zich onder te dompelen in de Geest en zelfs dronken te worden van de Geest. Ze beweren het "volle Evangelie" en het "four square gospel" te hebben en te opereren in de „vijfvoudige bediening“.

Ik weet uit persoonlijke ervaring dat niet alle Pinkstermensen of Charismaten een schandalig leven leiden. Ik werd in 1973 tot Christus geleid door een oude-stijl Pinkstergelovige die een godvrezend man was, en ik dank de Heer voor het medeleven dat hij getoond heeft aan deze voormalige "hippie" en voor de Bijbelse wijsheid die hij gebruikte in zijn omgang met mij.

Tegelijkertijd is de Pinksterbeweging vanaf haar oprichting aan het begin van de twintigste eeuw absoluut overrijp van morele en leerstellige schandalen en belachelijke claims onder haar prominente leiders.

John Dowie, die de genezingsgemeenschap stichtte die veel van de vroege leiders van de Assemblies of God voortbracht, werd door zijn vrouw en zoon beschuldigd van alcoholisme en seksuele ongepastheden.

De beroemde Azusa Street-missie waar de Pinksterbeweging werd geboren, werd gekenmerkt door de grootste verwarring: dansen, springen, vallen, trances, vallen in de geest, brabbelende "tongen", schokken, hysterie, vreemde dierengeluiden, lachen, spirituele stilte. De zoekers zouden "gegrepen worden door een vreemde betovering en dan beginnen met brabbelde geluiden" (Larry Martin, *The True Believers*, blz 58).

William Seymour, de voorganger van de Azusa Street-missie, stierf jong ondanks zijn bewering dat genezing door God was beloofd.

Maria Beulah Woodworth-Etter, een van de meest invloedrijke vrouwelijke predikers van de vroege Pinkstergemeente, werd de 'voodoopriesteres' genoemd omdat ze vaak in trance ging tijdens een dienst, en een uur of langer als een standbeeld stond met haar handen omhoog terwijl de dienst voortging" (*The Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*, blz 901).

Aimee Semple McPherson was twee keer gescheiden. Toen haar tweede echtgenoot klaagde over haar hysterische gedrag en de verwaarlozing van hem, verliet ze hem. Aimee's assistent-pastor, Reba Crawford, verliet eveneens haar man om te kunnen prediken. Toen Arno Gaebelein de genezingsclaims van McPherson onderzocht, kon hij geen echte genezingen vinden. In mei 1926 verdween McPherson en er werd gedacht dat ze verdronken was tijdens het zwemmen voor de kust van Californië. Een maand later dook ze op in Mexico en beweerde te zijn ontvoerd, maar het bewijsmateriaal bracht de meeste mensen ertoe te geloven dat ze een affaire had met een voormalige werknemer, Kenneth Ormiston, die toen getrouwd was.

William Branham, de meest beroemde Pinkstergenezings-evangelist, riep zichzelf uit tot de engel van Openbaring 3:14 en 10:7 en de Elia van Maleachi 4, ontkende het eeuwige hellevuur en ontkende de Drie-eenheid. Hij voorspelde dat het einde van de wereld in 1977 zou plaatsvinden. Na door Branham in de jaren veertig tijdens een Canadese genezingskruistocht genezen te zijn verklaard, stierven veel mensen.

De beroemde genezings-evangelist A.A. Allen werd gearresteerd voor rijden onder invloed tijdens een genezingsopwekking in 1955 en vluchtte toen op borgtocht en weigerde zijn misdaad onder ogen te zien. Hij scheidde in 1967 van zijn langdurig lijdende vrouw. Drie jaar later stierf hij alleen in een goedkoop motel in San Francisco terwijl zijn team leiding gaf aan een helingskruistocht in West Virginia. Hij was 59 jaar oud en hij had zijn lever vernietigd door zijn dronkenschap.

Nadat de beroemde genezings-evangelist Jack Coe stierf aan polio, ondanks zijn geloof dat God genezing garandeerde, publiceerde zijn vrouw een reeks artikelen waarin de fraude van belangrijke genezings-evangelisten aan de kaak werd gesteld.

In 1984 volgde evangelist Duncan Leighton het Derek Prince-team door Zambia waar duizenden wondergenezingen werden geclaimd, maar Leighton was niet in staat om één enkel echte wondergenezing te documenteren (Leighton, *Signs, One Wonders*, geciteerd door Peter Masters, *The Healing Epidemic*, eerste editie, blz 216).

In 1923, na een Charles Price-kruistocht in Vancouver, British Columbia, trokken een groep artsen, professoren, advocaten en predikanten de vermeende genezingen na. Van de 350 mensen die beweerden genezen te zijn, ze konden ze bij 301 geen fysieke verandering in de omstandigheden vinden, 39 waren binnen zes maanden na de samenkomst overleden, vijf waren krankzinnig geworden en vijf anderen leken genezen van "zenuwaandoeningen" (D. Richard Wolfe, 'Faith Healing and Healing Faith', *Journal of the Indiana Medical Association*, 53, april 1959, geciteerd door Eve Simson, *The Faith Healer*, St. Louis: Concordia, 1977, blz 166).

Kathryn Kuhlman, een van de beroemdste vrouwelijke Pinksterevangelisten, raakte romantisch betrokken bij Burroughs Waltrip, een getrouwde evangelist die uiteindelijk zijn vrouw en twee kinderen in de steek liet om met Kuhlman te

trouwen. Een paar jaar na haar ongeoorloofde huwelijk verliet Kuhlman Waltrip en beweerde dat God haar de keuze had gegeven tussen haar liefde voor een man en haar liefde voor God. In het boek *Healing: A Doctor in Search of a Miracle* wijdde Dr. William Nolen een heel hoofdstuk van zijn onderzoek aan de genezingskruistochten van Kuhlman. Hoewel hij sympathie had voor Kuhlman als persoon, was Nolen niet in staat om zelfs maar één geval van lichamelijke genezing te documenteren. Ten tijde van zijn onderzoek was Nolen hoofd chirurgie in het Meeker County Hospital in Litchfield, Minnesota.

De Pinksterbeweging is niet veranderd.

Oral Roberts

In 1977 beweerde Oral Roberts dat God aan hem was verschenen en hem had opgedragen een medisch centrum te bouwen, de CITY OF FAITH genaamd. In 1980 beweerde hij dat hij een "van aangezicht tot aangezicht" gesprek had met een 300m hoge Jezus die hem vertelde dat hij de financiële problemen van de City of Faith ging oplossen. Zeven jaar later zei Roberts dat God opnieuw aan hem was verschenen en hem had verteld dat hij zou sterven als hij niet binnen 12 maanden \$8 miljoen zou inzamelen. De wilde visioenen en niet aflatende oproepen konden de City of Faith niet redden. In 1989 werd het door Roberts gesloten om schulden af te betalen! Maar de Pinksterwereld in het algemeen verwierp Roberts niet als een valse profeet en een religieuze oplichter. Duizenden bleven naar ORU toestromen vanuit de Pinksterkerken, en miljoenen dollars van goedgelovige supporters bleven naar Roberts' bediening stromen.

Jim Bakker

In 1989 ging Jim Bakker, hoofd van het zeer invloedrijke Pinkster PTL-programma, naar de gevangenis voor het oplichten van zijn volgelingen voor \$158 miljoen. Hij werd in 1994 voorwaardelijk vrijgelaten na het uitzitten van vijf van de 45 jaar gevangenisstraf. Zijn proces bracht zijn weelderige levensstijl aan het licht, waaronder zes luxe huizen en zelfs een hondenhok met airconditioning. Aanklagers beschuldigden Bakker ervan dat hij 3,7 miljoen dollar van het geld dat aan zijn 'ministerie' was gegeven, voor eigen gebruik had gebruikt. Bakker pleegde ook overspel met kerksecretaresse Jessica Hahn en betaalde meer dan een kwart miljoen dollar in een poging de zaak het zwijgen op te leggen.

Bakkers vrouw en voormalig co-host van de PTL Club, Tammy Faye, scheidde van Jim terwijl hij in de gevangenis zat en trouwde met Roe Messner, een oude vriend van de familie wiens bedrijf heeft geholpen bij de bouw van PTL's Heritage USA resortcomplex. Voor haar dood in juli 2008 had Tammy Faye een niet-oordelende bediening voor homoseksuelen. Ze verscheen op 'gay-pride'-evenementen in het

hele land, waaronder een Tammy Faye-look-alike-wedstrijd in Washington, DC, waar ze 'was surrounded by men in falsies and pancake makeup...' (*Charisma News*, november 2002).

In januari 2000 zei Jim Bakker tegen Larry King: "Iedereen die is omgekomen in de [Joodse] Holocaust is in de hemel." Bakker verdedigde deze ketterse leer in een brief aan de redactie die in juni van dat jaar in het tijdschrift *Charisma* verscheen.

Jimmy Swaggart

Een jaar nadat het PTL-schandaal voor het eerst de krantenkoppen haalde, creëerde Jimmy Swaggart, een vooraanstaande Pinksterprediker, zijn eigen schandaal toen hij werd betrapt met een prostituee. In die tijd had Swaggart een gemeente van 6000 leden in Baton Rouge, Louisiana, een hoofdkwartier van 270 hectare, een Bijbelcollege, een invloedrijke televisiebediening die vele delen van de wereld bereikte (uitgezonden op 9.700 stations en kabelzenders), en een inkomen uit de bediening van \$142 miljoen per jaar.

Swaggart is de neef van Jerry Lee Lewis en beiden kunnen goed op de piano beuken, maar waar Jerry Lee een flamboyante rock & roll-carrière nastreefde, volgde Jimmy een flamboyante gospel-carrière. Een verslag van een Swaggart-kruistocht in Calgary, Alberta, beschreef de "gospelmuziek op acid-rockvolume" en zei: "het is een goede show" met Swaggart "hamerend op de vleugel, zwetend en gebarend als Elvis Presley" en "het publiek bewerkend als Frank Sinatra" (*The Courier News*, Elgin, Illinois, 20 mei 1991, blz 5A).

Nadat hij met de prostituee was betrapt, weigerde Swaggart een jaar lang weg te blijven van de preekstoel, zoals de Assemblies of God in Louisiana als tuchtiging eisten, dus werd hij geschorst, maar hij bleef prediken. Hij verloor driekwart van zijn televisiepubliek en zijn Bijbelstudenten en een groot percentage van zijn kerkleden, en zijn financiën stortten in. Maar het Jimmy Swaggart-schandaal was nog niet eens voorbij, hoewel hij beweerde dat toen hij God vroeg: "Heer, wilt u nog steeds dat ik dit werk aanneem?" God antwoordde nadrukkelijk: "Yesssss! Je bent vandaag in een betere vorm dan ooit tevoren" ("Swaggart Back in Pulpit with Tales of Nightmares and Revelation", Religious News Service, 23 mei 1988; herdrukt in *Christian News*, 3 juni 1988, blz 5). In een televisie-uitzending in mei 1988 had Swaggart het lef om op te scheppen: "Je kijkt naar een reine prediker!" en "Ik lieg niet!" (Don Matzat, "The Same Ol' Jimmy", *Christian News*, 16 mei 1988). Misschien is dit omdat Swaggart advies had ingewonnen bij Oral Roberts, en Roberts had demonen gezien die met lange vingernagels in Swaggart's vlees groeven en heeft ze eruit geworpen (*Huntsville Times*, Huntsville, Alabama, AP-rapport, 31 maart 1988). Het exorcisme hield geen stand. In 1991 was Swaggart opnieuw in de problemen toen de politie in Indio, Californië, hem aanhield voor een verkeersovertreding en ontdekte dat de

vrouw die met hem meereed een prostituee was.

Ondanks dit alles is Swaggart nog steeds opschepperig, hoewel zijn publiek niet erg groot is. In zijn programma van 12 september 2004 zei hij: 'Ik heb nog nooit in mijn leven een man gezien met wie ik wilde trouwen. En ik zal bot en duidelijk zijn; als iemand me ooit zo aankijkt, vermoord ik hem en vertel ik God dat hij overleden is.'

Peter Popoff

In de jaren tachtig had de Pinksterevangelist Peter Popoff een bediening op eenenvijftig televisiezenders en veertig radiostations en een jaarinkomen van zeven miljoen dollar. Hij hield ook genezingskruistochten in veel steden, waarbij hij een "woord van kennis" zou praktiseren door de namen, adressen en ziekten te noemen van vreemden die aanwezig waren.

In 1986 kwam het nieuws dat Popoffs verbazingwekkende 'onthullingen' door zijn vrouw naar hem waren toegezonden nadat ze met leden van het publiek had gesproken. Ze zond haar informatie door via een radiosignaal en Peter kon haar stem horen via een kleine ontvanger in zijn oor. Een team van sceptici ontdekte de list en nam de privé-uitzendingen op met behulp van een scanontvanger en opnameapparatuur (*Los Angeles Times*, 11 mei 1986).

Toen John Dart, religieschrijver voor de Los Angeles Times, hem hierover ondervroeg, antwoordde Popoff dat zijn vrouw hem slechts ongeveer 50% van de informatie verschafte, en de rest kreeg hij van de Heer!

Popoff werd in 1987 gedwongen om faillissement aan te vragen, maar in 1990 was hij weer actief met een nieuw boek getiteld *Dreams*, dat hij aankondigde in een paginagrote advertentie in het tijdschrift *Charisma*.

Robert Tilton

Robert Tilton, die in 1983 door lezers van het tijdschrift *Charisma* werd uitgeroepen tot een van de meest populaire Pinkstermensen en in juli 1985 op de cover van *Charisma* verscheen, was de oprichter van het Word of Faith Satellite Network, gastheer van Success-N-Life-uitzendingen, en oprichter en voorganger van het Word of Faith World Outreach Center in Farmers Branch, Texas. Hij onderwees Word-Faith doctrines en beloofde voorspoed en genezing aan degenen die zijn bediening steunden en dit geloof uitoefenden.

Hij schreef: "Je bent ... een soort goddelijk schepsel" (Tilton, *God's Laws of Success*, blz 170-71).

In 1990 zei hij: "Arm zijn is een zonde, wanneer God voorspoed belooft. Nieuw

huis? Nieuwe auto? Dat is kippenvoer (een peuleschil). Dat is niets vergeleken met wat God voor je wil doen" (John MacArthur, *Charismatic Chaos (Charismatische Verwarring)*, blz 285).

In 1991, toen zijn bediening \$80 miljoen per jaar binnenhaalde, werd het rijk van Tilton geschokt toen *PrimeTime Live* van ABC-TV zijn extravagante levensstijl en zijn duistere fondsenwervingspraktijken blootlegde. Zijn landgoed in de buurt van Dallas omvatte een huis van ruim 1200 vierkante meter, een condominium in Florida, een jacht en andere activa met een waarde van \$90 miljoen. De show meldde dat Tiltons bediening duizenden ongelezen gebedsverzoeken in de prullenbak gooide, hoewel Tilton beweerde er voor te bidden. Hij beweerde zelfs: "Ik heb zoveel bovenop die gebedsverzoeken gelegen dat de chemicaliën daadwerkelijk in mijn bloedbaan kwamen, en ... ik had twee kleine hersenberoertes" (Robert Tilton, *Success-N-Life*, november 22, 1991).

Hoewel Tilton protesteerde dat hij het slachtoffer was van leugens en ABC aanklaagde wegens smaad, werd de zaak door de rechtbank niet ontvankelijk verklaard.

Door het schandaal verloor Tilton een groot deel van zijn televisiepubliek en de meeste van zijn kerkleden, maar hij is nog steeds in de lucht en predikt nog steeds het welvaartsevangelie en smeekt nog steeds om donaties en belooft nog steeds Gods zegen op degenen die geven.

Bob Jones

In 1991 werden de tapes van de Kansas City Profet Bob Jones verwijderd uit de productcatalogus van Vineyard Ministries International nadat hij had toegegeven dat hij "een moreel falen" had (Lee Grady, "Wimber Plots New Course for Vineyard", *Charisma*, februari 1993, blz 64). Jones gebruikte zijn vermeende spirituele autoriteit en 'profetische zalving' om vrouwen ertoe te brengen zich voor hem in zijn kantoor uit te kleden.

In zijn boek *What Happened to the Fire* uit 1994 zei J. Lee Grady van het tijdschrift *Charisma*: "Ongeveer een jaar later, nadat de kerk was aangesloten bij John Wimbers Vineyard-netwerk van kerken, gaf Jones toe dat hij moreel had gefaald en werd hij uit zijn

Bob Jones

leiderspositie verwijderd. Later verklaarde Mike Bickle publiekelijk dat hij Jones op

ongepaste wijze had gepromoot. Hij gaf toe dat de nadruk van zijn kerk op de profetie en mystieke ervaringen van Bob Jones ongezond en destructief was geweest' (Grady, blz 103).

Jamie Buckingham

Pinksterprediker Jamie Buckingham (1933-1992) was de auteur van 40 boeken waarvan 20 miljoen exemplaren werden verkocht, hoofdredacteur van het tijdschrift *Ministries Today*, een columnist voor het tijdschrift *Charisma* en predikant van de 2000 leden tellende Tabernacle Church in Melbourne, Florida.

Buckingham begon zijn bediening als Southern Baptist-predikant, maar nadat hij "gedoopt was door de Geest" tijdens een Full Gospel Businessmen's Fellowship-bijeenkomst, werd hij een Pinksterman.

Buckingham's 'geestelijke doop' maakte hem tot een radicale Oecumenist die opriep tot eenheid tussen Katholieken, Protestanten, Baptisten en Pinkstergelovigen. In een artikel getiteld "Bridge Builders" (*Charisma*, maart 1992, blz 90), zei hij: er is geen hogere roeping dan Oecumenische bruggen bouwen. Hij preees David Duplessis voor het bouwen van bruggen tussen Pinkstermensen en Rooms-Katholieken, en hij preees de Joodse rabbijn Yechiel Eckstein voor het bouwen van bruggen tussen Joden en Christenen.

Buckingham leerde dat God genezing heeft beloofd door de verzoening van Christus, en toen hij in 1990 de diagnose kanker kreeg, profeteerden veel Pinkstermensen, waaronder Oral Roberts, zijn genezing. Buckingham zei dat God hem persoonlijk had verteld dat hij "ten minste 100 jaar oud zou worden, in goede gezondheid en met een heldere geest." In de uitgave van *Charisma* van april 1991 stond dit getuigenis in "My Summer of Miracles".

Let op het volgende fragment dat laat zien hoe volledig hij misleid was door de Word-Faith dwaling:

'Op een dag sprak mijn vrouw... plotseling hardop [en] zei: 'je genezing is gekocht aan het kruis.' ... Dit is wat ik ontdekte. JE HEBT WAT JE SPREEKT. Als je iets wilt veranderen, moet je het genoeg geloven om het uit te spreken. ... Als je over armoede praat, zul je het krijgen. Als je zegt dat je ziek bent, zult je ziek zijn (en blijven). ... ondanks wat de dokters zeiden, weigerde ik te zeggen: 'Mijn kanker.' Het was niet van mij. Het was van de duivel. Ik had geen kanker. Ik had Jezus. De kanker probeerde me te krijgen, maar HET WOORD VAN GOD ZEI DAT IK GENEZEN WAS DOOR WAT JEZUS AAN HET KRUIS DEED. ... Ik stopte een videoband in mijn videorecorder en ging op de bank liggen. ... De band was een preek van Oral Roberts ... ik stond op van de bank, schreeuwend: 'IK BEN GENEZEN!' Mijn vrouw sprong uit haar stoel en riep: 'Halleluja!' De volgende 30

minuten liepen we alleen maar door het huis terwijl we God dankten en mijn genezing verkondigden' (Jamie Buckingham, 'My Summer of Miracles', *Charisma*, april 1991).

Tien maanden na de publicatie van dit artikel, op 17 februari 1992, stierf Jamie Buckingham aan kanker, ongeveer veertig jaar voor zijn honderdste verjaardag. Jamie Buckingham bracht niet alleen anderen op een dwaalspoor met zijn valse leer, maar hij bedroog ook zichzelf.

Earl Paulk

De kathedraal in Chapel Hill bij Atlanta, Georgia, gesticht door Earl Paulk, wordt geplaagd door morele schandalen en radicale valse leerstellingen. Op het hoogtepunt van zijn macht was Paulk buitengewoon invloedrijk. Hij schreef vele boeken, had een grote televisiebediening, was de oprichter van International Charismatic Bible Ministries en was een 'profeet' in Bill Hamon's Christian International Network of Prophetic Ministries.

Paulk voegde de Word-Faith-leer samen met de Reconstructionistische of Dominion (Koninkrijks)-theologie en promootte deze op grote schaal onder Pinkstermensen. Wat betreft de Word-Faith-leer, imiteerde Paulk Kenneth Hagin en Kenneth Copeland en anderen toen hij schreef: 'Net zoals honden puppy's hebben en katten kittens, zo heeft God kleine goden. Totdat we begrijpen dat we goden zijn en ons beginnen te gedragen als kleine goden, kunnen we het Koninkrijk van God niet vestigen' (Paulk, *Satan Unmasked*, blz 96, 97).

Paulk voegde deze Kingdom Now, Word-Faith theologie (dat christenen kleine goden zijn met het gezag van Christus op aarde) samen met de Dominion (heerschappij) leer dat de kerken zich moeten verenigen en de wereld van satan moeten heroveren voordat Christus terugkeert. Hij promootte deze leer in boeken zoals *Satan Unmasked* (1984), *Held in the Heavens* (1985) en *Ultimate Kingdom* (1986). Paulk schreef in zijn boek *The Wounded Body of Christ*: "We hoeven ons niet af te vragen of Hij [Jezus] terug zal komen; HIJ KAN NIET. Christus kan alleen terugkeren wanneer het volk van God die plaats van eenheid heeft bereikt waarin de Geest en de Bruid kunnen zeggen: 'Kom'" (blz 73).

In 1992 had Chapel Hill Harvester Church twaalfduizend leden en was een van de meest welvarende kerken in Amerika, maar dat jaar gaf Don Paulk, die de rol van senior pastor van zijn broer Earl had overgenomen, toe dat hij een 'ongepaste' relatie had met een vrouwelijke stafmedewerker. Hij trad af, maar werd onmiddellijk geherinstalleerd door de kerkenraad.

Beschuldigingen werden geuit door een groep vrouwen over seksuele relaties met de Paulks, en in 2001 diende een ander vrouwelijk kerklid een rechtszaak in waarin

ze beweerde dat Paulk haar had lastiggevallen toen ze een kind en tiener was, maar de beschuldigingen werden ontkend en onder het tapijt geveegd. In augustus 2005 dienden langdurig kerklid en soliste Mona Brewer en haar man Bobby, die een grote financiële supporter van de kerk was, een rechtszaak in tegen Earl Paulk, waarbij ze beweerden dat ze veertien jaar lang was gemanipuleerd om zijn minnaar te zijn. Brewer zei dat de leden geconditioneerd waren om onvoorwaardelijke gehoorzaamheid te geven aan de predikant, die zichzelf 'aartsbisschop Paulk' noemde, en dat hij haar leerde dat degenen die geestelijk verheven waren seksuele relaties kunnen hebben en dat het dan geen overspel is. Hij noemde het 'koninkrijksrelaties'. Ze zegt dat Paulk haar zelfs deelde met familieleden en bezoekende Charismatische predikers. Deze zaak was te zien in CCN's *Paula Zahn Now* op 19 januari 2006, maar vanaf maart 2006 werd Paulk's televisieprogramma nog gewoon weer uitgezonden op Trinity Broadcasting Network.

Clarence McClendon

In 2000 scheidde Clarence McClendon, pastor van Church of the Harvest International in Los Angeles en prominente “bisschop” in de International Communion of Charismatic Churches, van zijn vrouw en slechts een week later trouwde hij met een andere vrouw. Zijn eerste vrouw, die hem ervan beschuldigde een buitenechtelijk kind te hebben verwekt, nam hun drie kinderen mee en verhuisde naar Hawaï, maar Clarence ging gewoon door alsof er niets was gebeurd en hij kreeg alle steun die hij nodig had. Het tijdschrift *Charisma* merkte op dat „in slechts een paar maanden tijd leden van zijn nieuwe gemeente aan het dansen waren in de gangpaden in hun nieuwe faciliteit, en de getalenteerde jonge prediker was weer terug in het conferentiecircuit, zonder dat er vragen werden gesteld. ... McClendon geniet van de schijnwerpers op christelijke televisie, en hij deelt preekstoelen met topleiders in onze beweging” (Lee Grady, “Sin in the Camp”, *Charisma*, februari 2002).

Roberts Liardon

In 2002 erkende Roberts Liardon, predikant van het Embassy Christian Center in Irvine, Californië, en invloedrijke schrijver van Pinksterboeken, dat hij “een homoseksuele relatie” had (*Charisma News*, 31 januari 2002). Binnen enkele weken was hij echter weer terug in de bediening.

Douglas Goodman

In 2004 werd Douglas Goodman, hoofd van Victory Christian Centre in de buurt van Londen, Engeland, veroordeeld tot drie en een half jaar voor aantasting van de eerbaarheid waarbij vier vrouwelijke kerkleden betrokken waren. De kerk werd

vervolgens gesloten nadat onderzoekers Goodman ervan beschuldigden ongeautoriseerde salarisbetalingen te hebben ontvangen ("Hinn and Her", TheStar.com, 24 juli 2010).

Paul Crouch

Op 12 september 2004 meldde de Los Angeles Times dat Paul Crouch van Trinity Broadcasting Network (TBN) in 1998 \$425.000 had betaald aan Enoch Lonnie Ford, een werknemer bij TBN, om te voorkomen dat hij zijn bewering openbaar zou maken dat hij en Paul Crouch een homoseksuele ontmoeting gehad hebben. Het was nadat Ford dreigde een rechtszaak aan te spannen, dat Crouch bijna een half miljoen dollar betaalde om de zaak stil te houden. TBN betaalde ook duizenden dollars aan schulden die Ford had opgebouwd. Crouch ontkende de beschuldigingen en probeerde het karakter van zijn aanklager zwart te maken, wat niet moeilijk was, aangezien Ford een veroordeelde seks- en drugsdelinquent is, maar het lijkt heel vreemd dat Crouch zo'n groot bedrag aan een man zou betalen als er geen waarheid in zijn bewering zat. Ford schreef zijn getuigenis van de affaire, maar het werd verzegeld door de rechtbank nadat Crouch een aanklacht had ingediend om de zaak de kop in te drukken.

Paul Cain

In 2004 werd de Pinkster-'profeet' Paul Cain ontmaskerd als homoseksueel en alcoholist ('Latter Rain Prophet of Renown Is Now Discredited', *The Plumblin*, december 2004). Een verklaring uitgegeven door Rick Joyner, Jack Deere en Mike Bickle zei: "Paul gaf toe aan deze zondige praktijken en werd onder tucht geplaatst, en stemde in met een proces van herstel, dat wij drieën zouden overzien. Paul heeft zich echter tegen dit proces verzet en is doorgedaan met zijn zonde" (Special Bulletin, MorningStar Ministries, 19 oktober 2004).

Uiteindelijk gaf Cain zijn zonde toe en zei: "Ik heb geruime tijd geworsteld op twee specifieke gebieden, homoseksualiteit en alcoholisme. Mijn excuses voor het ontkennen van deze zaken die inderdaad waar zijn, in plaats van ze snel toe te geven" ("A Letter of Confession", februari 2005, <http://web.archive.org/web/20050225053035/http://www.paulcain.org/news.html>).

Vier decennia lang had Cain beweerd dat hij geen seksuele gevoelens had omdat 'de Heer' hem had aangeraakt tijdens een visitatie. Hij had dit verhaal aan velen verteld, waaronder John Wimber, Mike Bickle en David Pitches, auteur van *Some Said It Thundered*, en hij had dit gebruikt om mensen te imponeren met zijn 'profetische mystiek'.

Ted Haggard

In november 2006 nam Ted Haggard ontslag als senior pastor van de 14.000 leden tellende New Life Church in Colorado Springs en als hoofd van de National Association of Evangelicals na de onthulling van zijn uitpattingen met een homoseksuele prostituee genaamd Mike Jones. Hoewel Haggard de beschuldiging aanvankelijk ontkende, gaf hij uiteindelijk zijn 'donkere kant' toe. Op 5 november werd een brief van Haggard voorgelezen aan de New Life Church waarin de pastor die de kerk had opgericht toegaf dat hij "schuldig is aan seksuele immoraliteit" en "een bedrieger en een leugenaar". Hij zei: "Er is een deel van mijn leven dat zo weerzinwekkend en donker is dat ik er mijn hele volwassen leven tegen heb gevochten."

Haggard is een Charismaat, een New-Evangelical en een radicale Oecumenist. In oktober 2005 zei Haggard: "New Life probeert niet om Katholieken te 'bekeren'" en "de kerk zou haar leden nooit ontmoedigen om Katholiek te worden of de Katholieke Mis bij te wonen" (*Berean Call*, jan. 2006).

In januari 2009 onthulde Brady Boyd, die Haggard opvolgde als senior pastor bij New Life Church, dat Haggard ook een homoseksuele relatie had met een lid van de kerk die "voor een lange periode duurde" ("Disgraced Pastor Faces More Gay Sex Allegations," Associated Press, 24 januari 2009).

Richard Roberts

In 2007 werden 'onterecht ontslag'-rechtszaken aangespannen tegen Oral Roberts University door voormalige professoren die beweerden dat de zoon van de oprichter Richard Roberts en zijn vrouw Lindsay schoolgeld verduisterd hadden en andere onrechtmatigheden hadden begaan. Volgens de rechtszaak hebben ze honderdduizenden dollars uitgegeven om hun weelderige levensstijl te financieren, waaronder een paardenstal voor hun dochters, een reis met een vliegtuig van de universiteit naar Orlando en de Bahama's voor een dochter en haar vrienden van \$29.400, en een uitpatting van koopwoede in een kledingwinkel voor Lindsay van \$39.000 ("Healing ORU", *Christianity Today*, september 2008). De aanklacht stelde ook dat het huis van de Roberts in veertien jaar elf keer was verbouwd, dat Lindsay nachten in het ORU-pension doorbracht met een minderjarige zestienjarige man, en dat ze vaak gsm-rekeningen had van meer dan \$800 per maand, met "honderden sms-berichten verzonden tussen 01.00 uur en 03.00 uur aan minderjarige mannen die op kosten van de universiteit een telefoon hadden gekregen" ("Oral Roberts University Faces the Blue Screen of Death", shakespeareassister.blogspot.com/2007/10/oralroberts-university-faces-blue.html). De professoren waren ontslagen omdat ze probeerden 'de morele tekortkomingen

en financiële ongepastheden van de leider aan het licht te brengen'. Op 13 november 2007 keurde de permanente faculteitsraad van ORU een niet-bindende een motie van wantrouwen in Richard, en hij trad af als president op 23 november. Lindsay is zijn tweede vrouw. Hij en zijn eerste vrouw, Patti, scheidden in 1979.

Juanita Bynum en Thomas Weeks III

In augustus 2007 beschuldigde televangelist Juanita Bynum haar man, Thomas Weeks III, bisschop van de Global Destiny Church in Atlanta, van het duwen, slaan, verstikken en op de grond stompen van haar op de parkeerplaats van een hotel.

In november 2008 gaf een politie-agent Weeks een bevel tot ontruiming van het kerkgebouw omdat de huur bijna een half miljoen dollar achterstallig was ("Prosperity Gospel on Skid Row", *Christianity Today*, 15 januari 2009). Weeks werd ook gedwongen te verhuizen uit zijn landgoed van \$2,5 miljoen.

Bynum vroeg faillissement aan en beweerde dat ze meer dan \$5 miljoen aan schulden had ("Weeks in staat om zijn bediening te doen herleven", *The Atlanta Journal-Constitution*, 11 april 2009). Ze verloor, door gedwongen sluiting, het bezit van het \$4,5 miljoen dollar gebouwencomplex dat voorheen haar bediening huisvestte.

In juni 2008 waren Bynum en Weeks gescheiden, zes jaar nadat ze getrouwd waren (het was het tweede huwelijk voor beiden), en in 2012 gaf Bynum toe dat ze affaires had met vrouwen ("Televangelist Juanita Bynum Confirms Sexual Affairs with Women," *Examiner.com*, 16 juli 2012).

In augustus 2011 typte Bynum op haar Facebook-pagina als volgt een gebed in "tongen": "We beroepen ons op U Jezus. U bent onze hulp en onze hoop!!!! NDHDIUBGUGT RUCGNRT UGTIGRTIGR GBNRDRGNGGJNRIC. U bent onze hulp en onze hoop. RF SCNGUGHURG VHKTGHDKUN HSTNSVHGN U God. U bent onze hulp en onze hoop!!!" ("Televangelist Juanita Bynum Raises Brows with 'Tongues' Prayer", *Christian Post*, 31 augustus 2011).

Dit type onzin maakt sinds de geboorte aan het begin van de twintigste eeuw deel uit van het Pinksterpakket. Naar verluidt braken er in januari 1901 "tongen" uit op de Bethel Bible School van Charles Parham in Topeka, Kansas, onder leiding van een studente genaamd Agnes Ozman. Een verslaggever van het *Topeka State Journal* registreerde de daadwerkelijke "tongen" van een andere vrouwelijke student, Lilian Thistlewaite. Het ging als volgt: "Euossa, Euossa, gebruik rela sema calah mala kanah leulla ssage nalan. Ligle logle luie logle. Ene mine mo, sah rah el me sah rah me" (*Topeka State Journal*, 9 januari 1901). Dit is precies het soort "tongen" dat ik tientallen keren heb gehoord op Pinkster- en Charismatische bijeenkomsten in verschillende delen van de wereld, maar het is onzin. Bijbeltalen waren echte talen

die op wonderbaarlijke wijze werden gesproken door degenen die de talen nooit hadden geleerd. Dit is wat we zien op de Pinksterdag, en het was een heel groot wonder.

Randy en Paula White

Op 23 augustus 2007 kondigden Randy en Paula White, mede-voorgangers van Without Walls International, een Charismatische megakerk in Tampa, Florida, aan dat ze gingen scheiden na 17 jaar huwelijk. Het echtpaar gaf de twee verschillende richtingen die hun levens gaan de schuld ("Interruption during Megapastors Divorce Announcement", *Tampa Tribune*, 23 augustus 2007). Dat is geen Bijbelse reden voor echtscheiding. Christus gaf slechts één legitieme oorzaak, en dat is ontucht, maar de twee zeiden: "bij de splitsing is aan geen van beide kanten een derde partij betrokken."

Als ze in twee verschillende richtingen gaan, is dat zonde van beide kanten. God zegt dat de vrouw de hulp van de man is, en zij zal de bewaker van het huis zijn (Titus 2:4-5), en de echtgenoot zal "met begrip met haar samen wonen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen van de genade van het eeuwige leven" (1 Petrus 3:7 HSV).

Randy reisde maandenlang op en neer naar Malibu, Californië, waar hij een huis aan het strand had. Paula, een prediker en een motiverende spreekster, maakte spreekbeurtreizen naar San Antonio, waar ze onlangs een huis had gekocht en 'overzichtpredikant (bishop)' was van het Family Praise Center. Ze reisde ook vaak naar New York City, waar ze een appartement in de Trump Tower had en maandelijks diensten leidde in het New Life by Design Empowerment Center.

Dit is ongehoorzaamheid aan Gods Woord, dat haar verbiedt prediker of herder te zijn (1 Timoteüs 2:12). En dit is niet de eerste scheiding voor de twee Charismatische predikers. Ze hebben vier kinderen uit eerdere huwelijken.

In werkelijkheid zondigen ze tegen Gods Woord terwijl ze doen alsof ze een "proces" ondergaan als slachtoffers van de omstandigheden, en dit is helaas typerend voor Charismaten van tegenwoordig.

Toen Paula op 12 en 13 september 2007 in Carman's show op Trinity Broadcasting Network verscheen, werd ze met luid applaus begroet. Ze vertelde de enthousiaste menigte: "Enkele van de grootste ontwikkelingen in de mannen en vrouwen van God ... vonden plaats bij diegenen in een ongunstige situatie zaten, diegenen in oppositie. ... Je kunt ofwel aangetrokken worden en je hand aan de ploeg slaan en zeggen: 'Oké, God, ik snap dit niet. Dit vind ik niet eens leuk. Maar nog, wat hebt U mij te zeggen? Ik zal niet ontroerd worden.'"

Jozua en Job zouden dat soort dingen kunnen zeggen en een standpunt kunnen

innemen door simpelweg op God te vertrouwen in onverdiende tegenspoed, maar als je lijdt vanwege je eigen rebellie tegen de Schrift, is dat een heel ander verhaal!

"Want wat voor roem is er als u het geduldig verdraagt wanneer u zondigt en daarvoor slagen ontvangt? Maar als u het geduldig verdraagt wanneer u goeddoet en daarvoor lijdt, is dat genade bij God?" (1 Petrus 2:20 HSV).

Een artikel in de *Tampa Tribune* in mei 2007 bevatte verklaringen van voormalige stafmedewerkers van Without Walls die getuigden dat de Whites hun aandacht hadden verlegd naar geld en roem. Ze prediken een Charismatische welvaartsboodschap en een rijk leven. Hun huis in Tampa werd getaxeerd op \$2,22 miljoen en het appartement in New York op \$3,5 miljoen. In 2011 was Without Walls International echt "zonder muren" omdat het enorme pand in Lakeland gedwongen gesloten werd wegens niet-betaling.

In 2012 werd Paula White benoemd tot senior pastor van New Destiny Christian Center in Apopka, Florida, na de dood van Pastor Zachery Tims, die onder verdachte omstandigheden dood werd aangetroffen in een hotelkamer in New York City.

In juli 2012 keerde Randy White terug als "bisschop" van Without Walls in Tampa na "het overwinnen van een drugsverslaving en een zelfmoordpoging" (*Charisma*, 9 juli 2012).

Todd Bentley

In augustus 2008 eindigde de vier maanden durende 'Lakeland Outpouring' onder leiding van Todd Bentley in een schandaal. Sommigen hadden geprofeteerd dat de genezingskruistocht in Lakeland, Florida, het begin was van een nationale opwekking en dat hele steden zouden worden 'stilgezet'. In feite was het de Lakeland Outpouring die werd stopgezet nadat Bentley aankondigde dat hij van zijn vrouw ging scheiden ("Todd Bentley, Wife Separating", *Charisma*, 12 augustus 2008).

Een week later werd verder bekend gemaakt dat Bentley terugtreedt als hoofd van Fresh Fire Ministries, nadat de bediening had onthuld dat hij een "ongezonde relatie" had met een vrouwelijke stafid ("Bentley Stepping Down", OneNewsNow, 19 augustus 2008).

In november 2008 zei de raad van bestuur van Fresh Fire dat Bentley zich schuldig had gemaakt aan overspel, en op 9 maart 2009 kondigde Rick Joyner aan dat Bentley was getrouwd met dezelfde 'voormalige werknemer' met wie hij een ongepaste relatie had gehad.' Ook ontdekte een onderzoek van het tijdschrift *World* dat twee van de mensen die door de bediening van Bentley waren gerapporteerd als voorbeelden van zijn beste genezingen, aan hun ziekten waren overleden ("Heal or Heel", *World*, 23 mei 2009).

De Lakeland-bijeenkomsten begonnen op 2 april 2008 in de Ignite Church en gingen meer dan drie maanden 's nachts door op verschillende locaties , waarbij Bentley zijn medicijnen uitdeelde door mensen op het voorhoofd te slaan, ze te duwen, de Heilige Geest te gooien, "Blah , bla, bla, bla", uitroepend : "Kom wat halen", en rond wankelend als een dronkaard. Hij schopte een oudere dame in het gezicht, gooide de benen van een kreupele vrouw tegen het podium, gaf een man een knietje in de buik en sloeg een andere man zo hard dat een tand eruit sprong.

Mijn vrienden, God heeft ons duidelijke instructies in de Schrift gegeven over genezing, en Jakobus 5 beschrijft geen rauwe "genezings kruistocht". We geloven in goddelijke genezing voor vandaag, maar we geloven niet in Pinkstershowmannen die doen alsof ze apostolische genezingsgaven hebben die ze duidelijk niet bezitten. Zie "Ik geloof in wonderen" <http://www.wayoflife.org/fbns/ibelievein-miracles.html>

Michael Guglielmucci

Eveneens in augustus 2008 gaf Michael Guglielmucci van de Assemblies of God in Australië toe dat hij had gelogen over dat hij kanker in een vergevorderd stadium zou hebben. Twee jaar lang beweerde Guglielmucci, een populaire hedendaagse aanbiddingsleider en voormalig predikant, terminale kanker te hebben. Hij nam zelfs een nummer op genaamd "The Healer", dat een hit werd en op het laatste album van Hillsong stond. Twee jaar lang hield hij zelfs zijn vrouw, ouders en beste vrienden voor de gek door hen te laten denken dat hij kanker had. Hij stuurde e-mails naar zijn vrouw van nepdokters, schoor zijn hoofd kaal, liep met een wandelstok en droeg een zuurstoffles bij zich. In één kerkvoorstelling dat een derde van een miljoen hits op YouTube trok, zong hij met een zuurstofslang in zijn neus! Hij beweerde dat God hem het lied had gegeven nadat hij had vernomen dat hij "een agressieve vorm van kanker" had.

Guglielmucci gaf uiteindelijk toe dat hij kanker had vervalst om een langdurige verslaving aan pornografie te verbergen. Hij is de voormalige predikant van Planetshakers, een van de grootste jeugdkerken van Australië. Meer recent was hij de aanbiddingsleider bij Edge Church International, een Assemblies of God -congregatie waar zijn vader, Danny, pastor was.

Hillsong is de bediening van Hillsong Church in Sydney, de grootste kerk in Australië en prominent op het gebied van hedendaagse aanbedding. Brian Houston, die samen met zijn vrouw co-predikant van de kerk was, was het hoofd van AOG in Australië van 1997 tot 2009.

Brian's vader, Frank Houston (overleden 2004), was in het hart van een ander Pinksterschandaal toen hij in 1999 door een van zijn slachtoffers werd ontmaskerd als kinderverkrachter. Nadat hij tevergeefs had geprobeerd het slachtoffer af te

betalen met \$10.000, bekende Frank Houston dat ene incident, maar het was slechts het topje van de ijsberg. Uit een onderzoek van de Royal Commission in oktober 2014 bleek dat Frank minstens zeven jongens had misbruikt, en Brian Houston getuigde voor de commissie dat hij er geen twijfel over had dat er anderen waren ("Hillsong-leider Brian Houston verbreekt de stilte over pedofiele vader", *The Daily Telegraph*, Sydney, 13 oktober 2014).

De pedofilie begon toen Frank een Pinksterleider was in Nieuw-Zeeland.

Riva en Zacharia Tims

In juli 2009 zijn Riva en Zachary Tims, oprichters van de Charismatische megakerk New Destiny Christian Center in Orlando, Florida, gescheiden. Dit gebeurde twee jaar nadat Zachary een jarenlange affaire had met stripper Judy Nguyen. In augustus 2011 werd de 42-jarige predikant onder verdachte omstandigheden dood aangetroffen in een hotelkamer in New York. *The Wall Street Journal* meldde dat de politie een overdosis drugs vermoedde en dat er een envelop met wit poeder, vermoedelijk verdovende middelen, op Tims werd gevonden, maar zijn moeder vecht voor de rechtbank om het dossier te laten verzegelen, bewegend dat zijn "doodsoorzaak een schande zou zijn voor haar, zijn kinderen, haar kleinkinderen en zijn gemeente."

In december 2011 werd de tweemaal gescheiden Paula White benoemd tot pastoor van het New Destiny Christian Center.

Benny Hinn

In februari 2010 vroeg de vrouw van "genezende evangelist" Benny Hinn de echtscheiding aan. Op 2 augustus publiceerde de *National Inquirer* een foto van Hinn en Pinksterprediker Paula White (die vorig jaar gescheiden was) die hand in hand een hotel in Rome verlieten. In het bijbehorende verhaal staat dat de twee drie nachten hebben doorgebracht in een vijfsterrenhotel dat Hinn onder een valse naam had geboekt. Hinn gaf toe dat hij met White in Rome was en een "vriendschap" en een "ongepaste relatie" met haar had, maar beide partijen beweerden dat er geen affaire was.

Hij vertelde een menigte in Oakland, Californië, dat hij en zijn vrouw jarenlang problemen hadden in hun huwelijk en 'niet langer in hetzelfde huis konden zijn' ("Benny Hinn Admits 'Friendship' with Paula White", *The Zimdiaspora*, 11 augustus 2010). Hinn gaf ook toe dat hij en zijn vrouw al jaren gescheiden leefden.

Hinn's scheiding werd in december 2010 afgerond en in juni 2012 kondigde Jack Hayford aan dat hij het hertrouwen van de Hinns zou uitvoeren.

Eddie Long

In september 2010 werd de megakerk "bisschop" Eddie Long van de New Birth Missionary Baptist Church in Atlanta beschuldigd van het verleiden van vier jonge mannen tot seksuele relaties in ruil voor auto's, kleding en reizen. Long regelde het buiten het gerecht om door de mannen te betalen.

In december 2011 vroeg de tweede vrouw van Long de echtscheiding aan. Kenneth Samuel, die predikant was bij New Birth Missionary Baptist voordat Long daar in 1987 kwam, zei dat Long moet aftreden. "Waarom zou je mensen blijven leiden als je oneerlijk bent? Het maakt de kerk te schande, het maakt de volgelingen te schande en het maakt hem te schande" ("Church's Future Uncertain", Associated Press, 6 december 2011).

Long predikt en leeft een welvaartsevangelie, rijdt een \$350.000 Bentley, vliegt in een privéjet en woont in een herenhuis van \$1,4 miljoen.

Kong Hee

In juni 2012 werd Kong Hee, predikant van de grootste Charismatische kerk in Singapore, beschuldigd van het misbruiken van 18 miljoen dollar aan kerkgeld om de popmuziekcarrière van zijn vrouw te helpen. Kong Hee, oprichter van City Harvest Church, werd gearresteerd en beschuldigd van samenzwering tot criminele vertrouwensbreuk. De politie zei dat vier andere kerkleiders zullen worden beschuldigd van vertrouwensbreuk en samenzwering om rekeningen te vervalsen ("Christian Pastor Arrested in Singapore", *The Blaze*, 26 juni 2012).

De vrouw van Kong Hee, Ho Yeow Sun, is een populaire Chinese popzangeres en leeft de sensuele levensstijl van een popster, compleet met onfatsoenlijke kleding en champagnefeesten. In de afgelopen jaren was Sun een co-pastor van City Harvest.

David Yonggi Cho

Op 20 februari 2014 werd David Yonggi Cho, oprichter van Yoido Full Gospel Church in Seoel, Zuid-Korea, lange tijd gelabeld als 's werelds grootste kerk, veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens vertrouwensbreuk en corruptie ("David Yonggi Cho, " *The Gospel Herald*, 21 februari 2014).

Cho werd schuldig bevonden aan het veroorzaken van \$12 miljoen aan verliezen voor de kerk door ambtenaren aandelen te laten kopen die eigendom waren van zijn oudste zoon, Cho Hee-jun, tegen bijna vier keer de marktwaarde.

David Cho's gevangenisstraf van drie jaar werd opgeschort, maar hij werd wel veroordeeld tot het betalen van een boete van 4,7 miljoen dollar.

Cho Hee-jun, werd ook veroordeeld tot drie jaar voor samenspanning met zijn vader,

en zijn straf werd niet geschorst. In 2011 werd Cho door 29 van de oudsten van de kerk beschuldigd van het verduisteren van 20 miljoen dollar.

In zijn boek *The Fourth Dimension* leerde Cho een Word-Faith dwaling genaamd "the Law of Incubation". Hij beweerde dat gelovigen de werkelijkheid kunnen creeëren door zich een nauwkeurig mentaal beeld van een doel te vormen en het vervolgens tot bestaan uit te spreken. Het lijkt erop dat deze "wet" tegenwoordig niet zo goed voor hem werkt.

De Laughing Revival

De "Laughing Revival (Lachende Opwekking)" of de "Drunken Revival", ook wel bekend als de Toronto Blessing en de Pensacola Outpouring, is een beweging die begon in het begin van de jaren negentig en zich door vele delen van de Pinkster-Charismatische wereld verspreidde.

Ik noem het de Laughing Revival of de Drunken Revival vanwege het 'heilige gelach' en de 'spirituele dronkenschap' die met de beweging werd geassocieerd.

Naast deze manifestaties werd de "opwekking" gekenmerkt door "vallen in de geest", beven, stuiptrekkingen, schokken, over de vloer rollen, geestelijk aan de vloer vastgelijmd zijn, vreemd en onverstaanbaar gemompel, gebrul, geblaf en vele andere vreemde en on-Schriftuurlijke manifestaties.

Het herinnert ons eraan dat de Pinksterbeweging al meer dan honderd jaar jaagt op alles dat vaag lijkt op een wonder, slingerend van de ene uitbarsting van vreemde verschijnselen naar de andere. Eerst was het Topeka, toen Azusa, toen de 'healing revival', toen North Battleford, toen Kansas City, toen Lakeland, toen Toronto, toen Pensacola, om er maar een paar te noemen.

De belangrijkste persoonlijkheden van The Laughing Revival zijn Rodney Howard-Browne, Randy Clark, John Arnott, John Kilpatrick, Steve Hill, Colin Dye, Charles en Francis Hunter, Sandy Millar, Gerald Coates, David Pytches, Terry Virgo, Benny Hinn, Kenneth Copeland en Morris Cerullo.

Het werd algemeen aanvaard (hoewel zeker niet universeel) binnen de Vineyard Churches en de Assemblies of God.

The Laughing Revival volgt de Latter Rain-theologie op en beweerde het begin te zijn van de langverwachte wonderopwekking van de eindtijd.

Rodney Howard-Browne

De Laughing Revival brak uit in 1993 en kan worden herleid tot gebeurtenissen die verband houden met de bediening van Pinksterevangelist Rodney Howard-Browne.

Geboren op 12 juni 1961, groeide hij op in een Pinksterfamilie in Port Elizabeth, Zuid-Afrika. Hij beweert dat hij op vijfjarige leeftijd opnieuw werd geboren, terwijl hij week na week herhaaldelijk "zijn leven aan Jezus gaf" tijdens de opgewonden Pinkstersfeer (die toen heerste). Howard-Browne zegt dat een van de kerkdiakenen, bezorgd over het herhaalde gaan van de kleine jongen naar het altaar, zijn vader vroeg om er iets aan te doen. 'Mijn vader keek hem aan en zei met bovennatuurlijke wijsheid: 'Als hij het heeft gekregen, gaat hij niet meer!' ... Mijn vader wist dat mijn

redding werkelijkheid voor mij moest worden' (Browne, *Manifesting the Holy Ghost*, blz 5, 6).

Dit is enorme verwarring. Verlossing is geen 'het'. Het is geen gevoel. De duivel kan mensen te gemakkelijk misleiden met valse ervaringen. Redding is vertrouwen op het volbrachte werk van Jezus Christus. Het is geloven in de beloften van God. In plaats van aangemoedigd te worden om een gevoel en een ervaring te zoeken, had de jonge Howard-Browne moeten worden aangemoedigd om zich te bekeren en zijn geloof voor eens en altijd te stellen in de volbrachte verzoening van Jezus Christus en daarin te groeien. Toen de cipier van Filippi vroeg: "Wat moet ik doen om gered te worden", zei de apostel niet: "Zoek het totdat je weet dat het hebt." Nee! Hij zei: "En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31 HSV).

Omdat het Evangelie in veel Pinkstercontexten niet duidelijk wordt gemaakt, raken de mensen in de war over redding. Er hoeft niet persé een vals Evangelie te worden onderwezen (hoewel dat vaak het geval is), maar in de Pinkstercontext, met zijn nadruk op tekenen en wonderen en wonderbaarlijke ervaring, is het Evangelie dat in theorie duidelijk zou kunnen zijn, in de praktijk niet duidelijk. In plaats van stilletjes te vertrouwen op de eens-en-voor-altijd verzoening van de Heer Jezus Christus en zich te verheugen in hun eeuwig heil, verwarren ze heil (redding) en heiliging vaak met vreemde geestelijke ervaringen. Dit geldt vooral voor kinderen.

Dit is ook een reden waarom veel Pinkstermensen en Charismaten zo onstabiel zijn, slingerend van ervaring naar ervaring, van kerk naar kerk, van bijeenkomst naar bijeenkomst, van doctrine naar doctrine. De meeste Pinkstergroepen leren niet dat redding voor eeuwig zeker is, omdat ze er op subtiële wijze menselijke werken mee vermengen. Ze geloven dat het kind van God "trouw moet volhouden tot het einde", anders zal hij niet gered worden. Op de vraag of hij zeker weet dat hij naar de hemel gaat, zal de Pinksterman vaak antwoorden: 'Ik hoop het; Ik doe mijn best', anders zal hij getuigen van enige ervaring die hij heeft gehad. Dat toont aan dat hij het volbrachte werk van Christus niet vertrouwt en dat hij dat ook niet de Bijbelse leer van de rechtvaardiging begrijpt.

Kinderen die in zo'n context opgroeien, kunnen extreem verward raken over spirituele zaken. Niet zelden keren ze de dingen van God de rug toe als ze ouder worden vanwege de verwarring die ze bij anderen hebben gezien en persoonlijk hebben ervaren en vanwege de vergeefse poging om de juiste ervaring te vinden.

Laat me haasten om te zeggen dat er veel oude-stijl Pinkstermensen zijn die het Evangelie goed kennen. Ik werd in 1973 tot Christus geleid door een Pinksterbroeder die een uitstekend christelijk getuigenis had en een stevige greep had op het Evangelie en de Schrift (behalve zijn verwarring over geestelijke gaven en de doop met de Heilige Geest). Hij was tegen dingen zoals Oecumene en leerde mensen alles

te toetsen aan de Bijbel. Afgezien van uitzonderingen blijft het een feit dat, in de regel, doctrinaire en spirituele verwarring de Pinksterbeweging vanaf het begin heeft gekenmerkt.

Rodney Howard-Browne beweert dat hij op achtjarige leeftijd "vervuld was met de Heilige Geest", verwijzend naar de Pinksterervaring van het spreken in tongen.

Howard-Browne beweert dat hij in juli 1979, op zeventienjarige leeftijd, een eis aan God stelde: "Heer, of u komt hierheen en raakt mij aan, of ik ga dood en kom daar naar boven en raak U aan. ... God, ik wil Uw vuur!" (Howard-Browne, *Manifesting the Holy Ghost*, 1991, blz 14).

In zijn boekje *Fresh Oil from Heaven* (Verse olie uit de hemel) beschrijft Howard-Browne wat er vervolgens zogenaamd zou gebeuren:

"Het vuur van God kwam op mij. Het begon op mijn hoofd en ging recht naar beneden naar mijn voeten. Zijn kracht brandde in mijn lichaam en bleef zo vier dagen lang. Ik dacht dat ik dood zou gaan. Ik dacht dat Hij me zou vermoorden. Ik was aangesloten op de elektrische lichtvoorziening van de hemel en sindsdien was het mijn wens om andere mensen in te pluggen. Mijn hele lichaam stond in brand van mijn kruin tot mijn voetzolen en uit mijn buik (navel?) begon een rivier van levend water te stromen. Ik begon onbedaarlijk te lachen en daarna begon ik te huilen en sprak daarna in andere tongen" (Howard-Browne, *Fresh Oil from Heaven*, Tampa, Fla.: Revival Ministries, 1991, blz 27).

Howard-Browne zegt op de vierde dag dat hij het niet langer kon verdragen en God smeekte om de "zalving" te verwijderen. Hij zegt dat God hem vertelde dat hij over deze zalving moest onderwijzen en mensen de handen op leggen en "ze doordrenkt maken met de Heilige Geest". Hij beweert dat God hem heeft opgedragen zijn handen niet van de mensen af te nemen totdat ze 'dronken zijn van de Heilige Geest'.

Howard-Browne studeerde aan het Rhema Bible Training Centre in Johannesburg, Zuid-Afrika. Rhema wordt geassocieerd met Pinkster Word-Faith prediker Kenneth Hagin en zijn Rhema centrum in Tulsa, Oklahoma.

In 1980 sloot Howard-Browne zich aan bij een Youth for Christ-team in Zuid-Afrika dat naar verschillende grote denominationele kerken reisde om getuigenissen en muziek te presenteren. Hij beweert dat toen ze op een dag in een Methodistenkerk predikten, hij iets heel vreemds meemaakte toen hij een van de teamleden de handen oplegde:

"Ik hield mijn hand halverwege haar hoofd, bijna alsof een scherpschutter een pistool uit een holster zou trekken en richt op zijn tegenstander. Plotseling,

onverwacht, voelde het alsof mijn vingertoppen loskwamen. Ik voelde een vol volume van de zalving uit mijn hand stromen. De enige manier waarop ik het kan uitleggen, is door het te vergelijken met een brandweerman die een brandslang vasthoudt waar een volle hoeveelheid water uit stroomt. De zalving ging regelrecht in haar binnen. Het leek alsof iemand haar met een onzichtbare honkbalknuppel op haar hoofd had geslagen en ze op de grond viel. ... Omstreeks die tijd kwam de rest van het team door de deur binnen. Ik bad voor hen en ze vielen allemaal onder de kracht van God. Na een tijdje slaagde ik erin ze te ontnuchteren" (Howard-Browne, *The Touch of God*, blz 76).

Hij beweert dat tijdens de dienst die avond hele rijen mensen tegen de grond werden geslagen, van wie velen in „andere tongen” spraken. Sommigen zaten meer dan een uur aan de vloer vastgenageld. Howard-Browne zegt dat deze "zalving" voelbaar werd gevoeld en dat het bij hem bleef, "zich op die manier gedurende ongeveer twee weken manifesteerde en toen zakte het weg."

In december 1987 verhuisde Howard-Browne met zijn gezin naar de Verenigde Staten, beweerend dat God hem had verteld dat er een machtige opwekking zou komen.

Hij zegt dat het keerpunt in zijn bediening kwam in april 1989, tijdens een reeks bijeenkomsten in Clifton Park, New York, in de buurt van Albany. In zijn boek *The Touch of God*, dat gepubliceerd werd in 1992, zegt hij dat hij stopte met prediken en aan een vrouw in de gemeente vroeg waarom ze met haar ogen knipperde en naar het plafond keek. Ze antwoordde dat ze een dikke mist, als een wolk, naar beneden zag komen en de kamer vulde. Howard-Browne zegt dat hij de wolk niet zag, maar wel voelde, en toen hij twee mensen uit de geluidscabine riep om naar voren te komen, liepen ze deze mist in en vielen neer zonder dat er een hand op hen werd gelegd. Daarna, tijdens zijn prediking, vielen mensen van hun stoel en begonnen te lachen en te huilen. Hij zei: "Ze zagen eruit als dronken mensen" en beweert dat deze "bovennatuurlijke beweging van God" vanaf dat moment in zijn samenkomsten voortduurde.

In 1991 was Howard-Browne te zien in een grote bijeenkomst van een andere populaire Charismatische Word-Faith-prediker, Kenneth Copeland. De twee mannen stonden op het podium en leken grappen tegen elkaar te vertellen in "tongen", maar de "tongen" klinken niet als talen. In feite klonken de "tongen" als iets dat ze hebben geleerd om uit te voeren. Toen Copeland de handen op Howard-Browne legde, viel hij neer. Copeland knielde toen naast hem en profeteerde dat God Howard-Browne zou vrijmaken om een belangrijke deelnemer te zijn in de "uitstorting die al is begonnen bij de vroege en late regen".

Carpenter's Home Church

Het was in mei 1993 dat de Laughing Revival in al zijn vreemde woede uitbrak. Dit gebeurde tijdens een reeks bijeenkomsten geleid door Rodney Howard-Browne in de Carpenter's Home Church in Lakeland, Florida, mijn geboorteplaats.

In die tijd was dit een grote Assemblies of God - gemeente op het mooie terrein van het oude bejaardentehuis Carpenter's Home. De pastor was KARL STRADER.

De kerk, die vroeger de Lakeland First Assembly of God heette, kocht het bejaardentehuis in de jaren tachtig en bouwde een auditorium met 10.000 zitplaatsen. Het ligt aan de oevers van een van de vele pittoreske meren van Lakeland.

Mijn grootvader was een gepensioneerde timmerman, en hij stierf in het oude Carpenter's Home. Tegen de tijd dat ik in 1973 gered was, was het al gesloten en stonden de gebouwen leeg. Toen ik een pasbekeerde christen was, verhuisde ik voor een jaar terug naar huis voordat ik naar de Bijbelschool in Tennessee ging, en in dat jaar reed ik vaak naar het oude Carpenter's Home-terrein en bestudeerde daar de Bijbel. Het was een genot om tussen de majestueuze eikenbomen te wandelen en langs het meer te wandelen en te bidden. Soms zat ik op een oude steiger die er toen nog was. Dit was ongeveer 10 jaar voordat de Assemblies of God zich op het terrein vestigden.

De Howard-Browne-bijeenkomst was oorspronkelijk gepland voor één week, maar de Zuid-Afrikaanse Pinksterman bleef drie maanden. Het volgende is een beschrijving van wat er gebeurde:

“De meeste mensen die de ongewone reeks bijeenkomsten in Lakeland, Florida bijwoonden, lachten onbedaarlijk terwijl de Zuid-Afrikaanse prediker verhalen vertelde over hedendaagse wonderen. ... Het aanstekelijke gelach, zei hij, was een teken van de aanwezigheid van de Heilige Geest. ... Het duurde niet lang voordat een paar mensen door de gangpaden rolden - letterlijk, ze konden geen woord zeggen. ... Een Spaanse predikant uit Tampa begon, nadat hij naar de microfoon ging, zo hard te lachen dat hij op de grond viel. Hij lag daar nog toen de ochtendsessie eindigde om 14.30 uur. Op de grond vallen was een veelvoorkomend verschijnsel die middag. Meer dan duizend mensen vormden een rij in de uitgestrekte ronde hal van de kerk zodat Howard-Browne hen kon aanraken en een dosis Pinkstervreugde kon geven. Er waren er maar weinig die overeind bleven nadat de evangelist voorbijkwam. Duizenden mensen arriveerden voor een avonddienst, waardoor de begane grond van de faciliteit met 10.000 zitplaatsen bijna vol was. ... Net als in de ochtendsessie lachte het publiek zo hard tijdens de preek van Howard-Browne dat hij eindelijk zijn Bijbel neerlegde en meedeed aan de pret.

“Dale Brooks, een Assemblies of God predikant uit Tampa die zijn eigen erediensten annuleerde zodat zijn parochianen de bijeenkomsten konden bijwonen, vertelde de Tampa Tribune dat hij hoopte dat de mensen geen dwaling zouden vinden in de Lakeland-ervaring. Hij zei dat hij tegen de mensen zei: 'VECHT ER NIET TEGEN. GENIET ERVAN. WANDEL ER IN. PROBEER HET NIET UIT TE ZOEKEN'" (*Charisma*, augustus 1993).

Het tijdschrift *Charisma* meldde dat de Carpenter's Home Church fenomenaal groeide van 1500 tot 8000 aanwezigen, dat ongeveer 100.000 mensen de Howard-Browne-bijeenkomsten bijwoonden (om nog maar te zwijgen van degenen die de diensten op de televisie-uitzendingen van de kerk bekeken), en dat er 2260 nieuw bekeerden waren gedoopt.

In het volgende jaar werd Howard-Browne nog drie keer uitgenodigd om naar Lakeland te komen. Mensen begonnen naar Lakeland te stromen met een verlangen om de „zalving” te ontvangen. Veel Pinkster- en Charismatische leiders maakten de reis, waaronder Richard Roberts (de zoon van Oral Roberts), Marilyn Hickey, en Charles en Frances Hunter.

Richard Roberts zei dat hij en zijn familie bij elke Howard-Browne-bijeenkomst op de grond lagen te lachen. Op de vlucht terug naar Tulsa van zijn reis naar Lakeland lachte Richard zo oncontroleerbaar dat de stewardess dacht dat er iets mis met hem was. Voortdurend in financiële moeilijkheden beweerden Oral en Richard Roberts dat God hen hielp om zich uit de schulden te lachen.

Marilyn Hickey (auteur van *God's Seven Keys to Make You Rich*) bracht ook haar tijd in Lakeland met lachen op de grond door. Toen Howard-Browne deze spraakzame vrouwelijke Pinksterprediker naar de microfoon riep, lachte ze en viel ze neer en kon niet praten, wat ongetwijfeld een wonder was (Charles en Frances Hunter, *Holy Laughter*, Hunter Books, 1994, blz 35).

Veel andere invloedrijke Pinkster-Charismatische leiders steunden de Laughing Revival, waaronder Stephen Strang, redacteur van het tijdschrift *Charisma*; David Mainse van *100 Huntley Street* in Canada; Paul en Jan Crouch van het Trinity Broadcasting Network; Claudio Friedzon van de King of Kings-kerk in Argentinië; Ralph Wilkerson van Melodyland in Californië; Terry Virgo, hoofd van New Frontiers-kerken in Groot-Brittannië; Thomas Trask, algemeen inspecteur van de Assemblies of God; en Gerald Coates, directeur van een groep kerken in Groot-Brittannië genaamd Pioneer People.

In augustus 1993 nam Rodney Howard-Browne de Laughing Revival mee naar een ander groot centrum van de Pinkster Word-Faith beweging, toen hij sprak in het Rhema Bible Training Center van Kenneth Hagin in de buurt van Tulsa, Oklahoma.

Een van de bezoekers van deze bijeenkomsten was Randy Clark, een ontmoedigde predikant die op het punt stond in te storten. Hij was pastor van een gemeente in St. Louis, Missouri, die verbonden was aan wijlen John Wimber's Vineyard Christian Fellowship.

Clark getuigde dat hoewel hij tegen de leer en praktijken van Rhema was, hij zich in zijn ontmoediging door een vriend naar de bijeenkomsten had laten leiden. Toen de "Holy Ghost Bartender" voor Clark bad, viel hij neer en was... 'aan de grond genageld', waar hij begon te lachen. Hij werd zo dronken van de „Geest” dat hij bang was dat hij op weg naar huis zou worden gearresteerd.

Clark getuigde ook dat hij kracht in zijn handen voelde, "alsof ze ijskoud waren." Howard-Browne vertelde hem dat "dit het vuur van God in uw hand is - ga naar huis en bid voor iedereen in uw kerk."

Randy Clark nam de Laughing Revival mee terug naar zijn gemeente in St. Louis. Tijdens Clarks eerste dienst na terugkomst uit Rhema, viel een vrouw van het aanbiddingsteam neer en bleef tijdens de gehele aanbiddingsdienst onbedaarlijk lachen. Aan het einde van de dienst renden velen naar voren zodat Clark hen de handen op kon leggen en ook zij vielen neer.

De ervaringen van Randy Clark veroorzaakten een sensatie in de hele Association of Vineyard Churches. In oktober 1993 sprak Clark op de midwestern regionale bijeenkomst van Vineyard-leiders in Lake Geneva, Wisconsin, en de Laughing Revival gebeurde daar ook. In de zomer van 1994, brak de Laughing Revival uit in de Anaheim Vineyard die was gesticht door John Wimber en die de moederkerk is van de Association of Vineyard kerken.

Volgens het *Charisma*-nummer van september 1994 was naar schatting zestig procent van de vijfhonderd Vineyard-kerken beïnvloed door de Laughing Revival. In de uitgave van maart 1995 stond dat „de meeste van de vijfhonderd Vineyard-kerken in de Verenigde Staten het vallen, het wenen en het lachen hebben omarmd”. In een artikel getiteld "Visitation of the Spirit", tijdschrift *Ministries Today*, september/oktober 1994, zei John Wimber over de "Toronto Blessing": "er is een uitstorting van de Geest die de harten en levens van mannen en vrouwen in ons land en over de hele wereld voorbereidt. Het gebeurt overal waar ontvankelijkheid is. Vreugde en gelach zullen opborrelen. Wees er niet bang voor. Het is Zijn werk; het zijn geen mensen die raar doen. De Heer wordt verhoogd door Zijn eigen middelen. Hij doet de dingen gewoon anders dan jij of ik zou doen (zie Jesaja 55:8)."

In 1994 verhuisde de Laughing Revival zijn basis naar de TORONTO AIRPORT CHRISTIAN CHURCH IN ONTARIO. (Het heette tot januari 1996 de Toronto Airport Vineyard Fellowship).

John Arnott en de Toronto Airport Church

Een van de Vineyard-predikanten die reageerden op het getuigenis van Randy Clark was John Arnott van de Toronto Airport Church. Voordat Arnott predikant werd, was hij beïnvloed door de on-Schriftuurlijke bediening van Kathryn Kuhlman en ook door Benny Hinn. In 1987 sloot Arnott zich aan bij John Wimber en de Vineyard-beweging. Hij werd onder meer aangetrokken door Wimbers valse bewering dat gelovigen vandaag de dag wonderen uit de eerste eeuw kunnen verrichten. We verwijten voorgangers niet dat ze "iets echts" willen zien in de bediening van Gods Woord, omdat ze verlangen naar de kracht van God, maar on-Schriftuurlijk wildvuur is niet het antwoord op het probleem van geestelijke machteloosheid.

John Arnott en zijn vrouw, Carol, waren ernstig op zoek naar een speciale aanraking van God, maar helaas volgden ze de on-Schriftuurlijke Charismatische profetieën en methodologieën in plaats van strikt op de Heilige Schrift te vertrouwen. Ze beweerden dat God hen had gezegd om "om mensen heen te hangen die een zalving hebben", maar in plaats van de zalving van de Heilige Geest Bijbels te definiëren, definieerden ze het volgens de Pinkster Word Faith-theologie.

In september 1992 woonden ze verschillende bijeenkomsten van Benny Hinn bij in Maple Leaf Gardens in Toronto. Toen Hinn voor hen bad, zou Carol Arnott zo dronken zijn dat ze naar huis moest worden gedragen en naar bed moest worden gebracht, maar John was grotendeels onaangetast.

In juni 1993 legde Rodney Howard-Browne de handen op Arnott tijdens een bijeenkomst in Texas, maar hij was nog steeds onaangetast.

In november 1993 vlogen de Arnotts naar Argentinië om door Claudio Friedzon de handen op te laten leggen. Dit gebeurde tijdens een Argentijnse predikantenconferentie georganiseerd door de zwager van Luis Palau, Ed Silvano. Deze gebeurtenis wordt als volgt beschreven door Guy Chevreau, die samenwerkt met Arnott in Toronto:

'John stond met zijn handen omhoog en stelde zich open op voor de Heer, en Claudio keek hem aan en zei: 'Wil je het?' Hij zei ja. Ik wil het heel graag.' Toen zei Claudio: 'Neem het dan!' en hij sloeg John op zijn beide handen. John viel weer. MAAR DEZE KEER BAGATELLISEERDE HIJ VEEL VAN DE ANALYSES en zei: 'Het kan me niet schelen, ik ga gewoon nemen wat God te geven heeft.' Er klikte op dat moment iets in zijn hart" (nadruk toegevoegd) (Chevreau, *Catch the Fire*, blz 24).

Dit is een zeer belangrijke getuigenis. Arnott was niet in staat geweest om de "zalving" te ontvangen, OMDAT HIJ HET MET DE BIJBEL ANALYSEERDE. Toen hij uiteindelijk stopte met analyseren, begon hij de vreemde on-Schriftuurlijke ervaringen te ontvangen.

In een boodschap gepredikt door Arnott getiteld "Hard to Receive" (Shippensburg, PA: Holy Smoke Productions, 1997) zegt hij dat een van de belangrijkste redenen waarom velen de (vermeende) bedieningen van de Heilige Geest (zoals vallen in de Geest of dronkenschap of rollen over de vloer of maniakaal gelach) niet kunnen "ontvangen" is de 'angst voor bedrog'. Arnott beweert dat deze angst door de duivel wordt gebruikt om mensen ervan te weerhouden alles te ontvangen wat de Heilige Geest voor hen heeft, maar in het licht van de waarschuwingen in het Nieuwe

*John en Carol Arnott
Foto door David Cloud*

Testament is dit absolute onzin. De Bijbel gebiedt ons: "beproof alle dingen..." (1 Thess. 5:21 HSV). Spreuken 14:15 vertelt ons dat het de dwaze persoon is die elk woord gelooft, terwijl de schrandere man erg voorzichtig is. Acht keer in het Nieuwe Testament wordt de christen gewaarschuwd om 'nuchter te zijn'. Dit betekent dat je de baas bent over jezelf, geestelijk alert bent, op je hoede bent voor misleiding. Waarom? Omdat er grote geestelijke gevaren zijn. "Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden." (1 Petrus 5:8 HSV). Dit vers alleen al zou me weghouden van de Charismatische beweging, die eist dat ik het tegenovergestelde doe van wat het Woord van God mij opdraagt te doen. De Charismatische beweging vertelt

mensen om te stoppen met analyseren, om je geest en mond vrij te laten, om open te staan voor vreemde ervaringen, zelfs als ze niet door de Bijbel kunnen worden ondersteund, om niet meer voorzichtig te zijn en gewoon te "ontvangen, ontvangen, ontvangen".

Na het horen van de gebeurtenissen in Rhema en St. Louis, nodigde Arnott Randy Clark uit om te prediken in de Toronto Airport Vineyard Church. De bijeenkomst was oorspronkelijk gepland voor vier nachten in januari 1994. De eerste dienst werd gehouden op 20 januari en een groot percentage van de 120 aanwezigen viel op de grond. John Arnott zegt: "Het was als een explosie. We zagen mensen letterlijk van de sokken worden geslagen door de Geest van God." Mensen schudden, schokten, lachten, dansten, huilden, schreeuwden. Sommigen lagen uren op de grond. De man die het geluidssysteem bedient, werd "dronken in de geest", en de kerkreceptionist kon daarna drie dagen niet spreken, behalve in "tongen" (Hank Hanegraaff, *Counterfeit Revival*, blz 49).

Tegen het einde van de oorspronkelijk geplande vier dagen werd besloten om zes

avonden per week diensten te blijven houden zolang de drukte aanhield. Bezoekers begonnen vanuit de hele wereld naar Toronto te trekken. Tegen het einde van dat eerste jaar hadden naar schatting 200.000 mensen de Toronto Airport Vineyard Church bezocht. Binnen de eerste 9 maanden hadden alleen al uit Groot-Brittannië naar schatting 1500 kerkleiders de bijeenkomsten in Toronto bijgewoond (Oropeza, *A Time to Laugh*, blz 26).

Hieronder volgt een beschrijving van de bijeenkomsten in Toronto door een verslaggever die in 1995 aanwezig was:

'De man die naast me zat, Dwayne uit Californië, brulde als een gewonde leeuw. De vrouw naast Dwayne begon zo hevig te schokken dat haar hand haar in het gezicht sloeg. Mensen vielen als dominostenen, stoelen storten in terwijl ze op de vloerbedekking kwakten. Ze huilden als wolven, balkten als ezels en begonnen - in het geval van een jonge man die bij het klankbord stond - te kakelen als een verwilderde kip. En de tranen! Ik heb nog nooit mensen zo hysterisch zien huilen, alsof alle pijn die ze hadden meegemaakt naar de oppervlakte was gekomen en uit elkaar was gesprongen als een oververhitte teerbel. Dit was griezelig ... mensen schreeuwden, hun lichamen schokten onnatuurlijk, hun gezichten door tics vertrokken. Maar het meest verontrustend waren de lachers, die hulpeloze duivels die nu over de vloer rolden, hun maag vasthielden, hun geest duidelijk gegrepen door een transformerende, onbegrijpelijke kracht. Terwijl ik om me heen keek, doodsbang dat dit vreemde fenomeen mijn verstand zou overnemen, drong het tot me door dat de mensen in die kamer nauwelijks leken te koesteren in de glorie van Gods grote weldadigheid. In plaats daarvan zagen ze eruit alsof ze in doodsangst verkeerden" (Robert Hough, "God Is Alive and Well and Saving Souls on Dixon Road", Toronto Life, februari 1995, blz 2).

Het volgende is een ander ooggetuigenverslag van de "Toronto Blessing". Dit is van Don Morley, een Presbyteriaan die in de omgeving van Toronto woont --

"Op 20 oktober 1994 gingen we naar de Vineyard Fellowship om getuige te zijn van de zogenaamde 'Toronto Blessing', die werd gehouden in een gebouw van het type pakhuis in de buurt van de luchthaven. Er waren ongeveer 400 mensen in de grote zaal, plus een overloopruimte. ... Wat we zagen was misselijkmakend en duivels. Vaak hadden we zin om naar buiten te gaan en moesten we onszelf dwingen te blijven.

"HERHALENDE ROCKMUZIEK. De eerste vijfenveertig minuten leidde een band met twee solisten de zang. De mensen stonden en zongen met hen mee in die oorverdovende rock-achtige muziek. De liederen gingen over het aanbidden van de Heer, maar de muziek en het gedrag leken in strijd met de eer van de Heer. Tijdens het zingen werd het publiek geleidelijk opgewonden. In totaal

werden slechts ongeveer vier verschillende nummers gebruikt, maar elk werd keer op keer herhaald - het refrein van het eerste nummer werd dertig keer gezongen.

“Er werd veel met de armen gezwaaid, geschreeuwd met afschuwelijke kreten en toen het muziekvolume zachter werd gezet, was het gedreun te horen van wat 'tongen' moeten zijn geweest. Tegen het einde van het zingen vertoonden veel van de menigte krampachtige, ONCONTROLEERBARE LICHAMELIJKE 'STUIPTREKKINGEN', die de rest van de avond aanhielden. Toen de leiders aan het woord waren en een van die spasmen optrad, maakten ze ofwel een luide schreeuw, of hun woorden kwamen eruit als een schreeuw.

“GEBOORTE PIJNEN. Blijkbaar markeerde deze avond negen maanden sinds deze gebeurtenissen begonnen en ze voelden dat ze nu 'aan het baren waren'. Tussen twee van de nummers door ging een van hun eigen vrouwen schreeuwend de geboorte van de opkomende beweging nadoen. Haar geschreeuw en acties waren zo realistisch dat we een tijdje dachten dat ze daadwerkelijk barensweeën had.

“VREEMDE VERSCHIJNSELEN. Een vrouw was zo overmand door de spasmen dat ze erg dronken leek en nauwelijks kon lopen. Haar getuigenistijd verspeelde ze terwijl de leider maakte grappen over haar uiterlijk van dronkenschap. Het publiek lachte hilarisch zodat het leek op een comedyshow in een theater. Na elke 'getuigenis' bad de leider voor hen en raakten ze in trance, een man brulde later als een leeuw.

“OECUMENISCHE EENHEID. De tekst van de spreker was Johannes 17:20-23. De enige boodschap die hij eruit kon halen, was dat de Vader intiem met ons wilde zijn, zodat we liefde voor anderen konden tonen. Muren moesten naar beneden komen, zei hij, want we zijn allemaal één in Jezus. TIJDENS ZIJN BOODSCHAP KREEG HIJ AANVALLEN VAN EEN ONNATUURLIJKE, ONBEHEERSBARE LACH, die ongeveer vijf minuten duurde. De hele avond door werden verschillende mensen gegrepen door aanvallen van MANIACAAL GELACH.

“VALLEN. Twee en een half uur nadat de vergadering was begonnen, werden de stoelen weggehaald en werden degenen die "de zegen" wilden ontvangen langs vooraf gemarkeerde lijnen opgesteld. Leden van het missieteam, elk vergezeld van een 'vanger', gingen naar de mensen toe en baden voor hen, met hun hand op het hoofd of de borst van de persoon. De mensen moesten op de grond vallen, naar beneden geholpen door de 'vanger'. Het leek er op dat ze door de rustige manier waarop ze baden de mensen in een hypnotische trance brachten. Sommigen lagen helemaal stil alsof ze sliepen, en anderen kregen lichamelijke stuiptrekkingen. TEGEN HET EINDE WAS DE HELE VLOER BEDEKT

MET MENSEN DIE IN DE RONDTE LAGEN. Sommigen waren vrouwen in jurken of rokken en mannen zouden hun kleren dan netjes leggen terwijl ze daar lagen.

“BIG DADDY GOD. Een ander opvallend punt was dat er heel weinig over Christus werd gezegd. Bijna elke verwijzing was naar de Vader, vaak aangeduid als 'Big Daddy'. Zelfs de hymne 'Jezus houdt van mij' werd veranderd in 'De Vader houdt van mij, dit weet ik.' Vrijwel de enige keer dat de Heer en Zijn dood werden genoemd, was in de context van de liefde van de Vader. Er werd geen melding gemaakt van het bloed van Christus, en het feit dat we gered waren was opvallend afwezig.

“Het woord 'berouw' werd verschillende keren gebruikt, maar alleen in de context dat ze zich moesten bekeren omdat ze de barrières niet hadden weggenomen om God toe te staan in hen te komen en hen 'de zegen' te geven.” (*Canadian Revivalist*, september-oktober 1994).

In december 1995 verbrak de Association of Vineyard Churches haar banden met de Toronto Airport Vineyard Church, maar ze zei niet dat de "opwekking" niet van God was.

John Wimber zei zelfs: “IK GELOOF DAT DAAR EEN AUTHENTIEK VISITATIE VAN DE GEEST IS GEWEEST. Ik kan echter vanwege mijn eigen Schriftuurlijke en theologische overtuigingen niet langer een antwoord geven op, of de manier verdedigen waarop deze specifieke beweging wordt gepredikt en/ of uitgelegd” (*Christianity Today*, 8 januari 1996).

Merk op dat hij zei dat hij geloofde dat de Toronto Laughing Revival een visitatie van de Heilige Geest was. Zijn zorg ging over enkele van de meer radicale verschijnselen, zoals brullen als leeuwen en blaffen als honden. Wimber zei niets tegen het vallen in de geest, dronkenschap, schokken en vele andere dingen, omdat deze vaak werden ervaren in zijn eigen bijeenkomsten.

Het is belangrijk om te begrijpen dat er geen volledige breuk was tussen de Vineyard-beweging en de Laughing Revival. In een brief van 15 december 1995 communiceerde Gary Best, de nationale directeur van de Vineyard-kerken in Canada, met John Arnott om hem aan te moedigen nadat de scheiding had plaatsgevonden. Hij zei:

“Ik maakte het absoluut duidelijk dat deze actie in het teken van 'vrijgave en erkenning van een andere roeping' was in plaats van in het teken van 'uitzetting'. Er is een verschil tussen 'intrekken van goedkeuring en steun' en oppositie. John Wimber zegt eenvoudigweg dat om onder zijn gezag te opereren, ze zijn aanwijzingen moeten volgen, anders moeten ze hun eigen instructies oprichten. We waren en zijn niet 'een streep in het zand aan het

trekken' en verbieden geen Vineyard-predikanten of mensen om deel te nemen aan TAV-evenementen of -activiteiten.

In mei 1997 vertelde John Wimber het publiek in Engeland dat zijn relatie met John Arnott beter dan ooit was (*Charisma*, mei 1997).

Ik was getuige van John en Carol Arnotts bediening in St. Louis 2000. Arnott sprak een paar minuten en nodigde toen predikanten uit om naar voren te komen als ze "voelden dat ze zouden sterven als ze niet spoedig een aanraking van God zouden ontvangen". Hij zei tegen hen dat ze tegen God moesten zeggen: 'Waarom ik niet en waarom niet nu; ik neem het in de naam van Jezus.' Ongeveer veertig of vijftig gingen naar voren, en John Arnott en zijn vrouw legden hen de handen op. De meeste vielen op de grond. Eén bleef staan, maar hij begon bijna gewelddadig te trillen en bleef zo voor een lange tijd totdat Carol Arnott hem de handen oplegde en hij op de grond viel.

Na de handen op de voorgangers te hebben gelegd en terwijl de meesten van hen nog op de grond lagen, ging Arnott op zijn rustige manier door met het overbrengen van zijn boodschap aan de menigte; maar terwijl hij sprak, ging zijn vrouw door de zaal, legde de handen op mensen en 'diende' degenen die op de vloer waren. Het was op zijn zachtst gezegd erg verwarrend. Sommige mensen lachten hysterisch. Sommigen rolden rond. Anderen huilden of kreunden heel hard. Carol Arnott was aan het praten en schreeuwen.

Al die tijd ratelde John door over hoe de Heilige Geest zich voorbereidde om de grootste opwekking in de geschiedenis te zenden. Van tijd tot tijd pauzeerde hij tijdens het spreken en riep: 'BRAND! BRAND OP HAAR! VUUR OP HEM! VUUR HEER!' en dan zou hij rustig verder gaan met spreken tot de menigte alsof er niets aan de hand was.

In december 1997 sponsorde de Toronto Airport Church een "Have Another Drink"-conferentie, en hun webpagina kondigde aan:

"Als iemand zich zorgen maakte dat de Have Another Drink-conferentie deze week traag zou beginnen, werd die angst snel de kop ingedrukt. Nog geen vijf minuten nadat de festiviteiten die een week zouden duren begonnen, kon je de hoofdsprekers dronken naar de voorkant van het auditorium zien strompelen! Darrel Stott, John Scotland, Peter Jackson en Georgian Banov brachten het grootste deel van de ochtendsessie opeengestapeld aan de voet van de eerste rij door. ... Ian Ross leidde de vergadering op zijn typische manier terwijl hij verwaasd voortsjokte, in een poging zijn gedachten voldoende te ordenen om zijn welkomstboodschap over te brengen. 'John vroeg ons om na te denken over eh.....iets.....' was de enige gedachte die hij kon bedenken. 'Ik ben zo dronken, Janice (zijn vrouw) en ik heb vanmorgen het verkeerde gebit in!'...

Voordat Darrel Stott kwam spreken, werd John Scotland, uit Liverpool, Engeland voorgesteld. Toen hem werd gevraagd wat zijn gedachten waren over wat hij van de week verwachtte, pakte hij onmiddellijk de microfoon en riep een paar keer 'OOOOOHHHH' voordat hij opzij wobbelde voor gebed. We zijn het nog aan het controleren, maar we denken dat hij in de vijf minuten die hij op het podium heeft doorgebracht misschien wel iets heeft gezegd, maar we zijn er nog niet zo zeker van!"

Holy Trinity Brompton

De Laughing Revival verspreidde zich snel naar Engeland en vele andere delen van de wereld. Een van de centra in Engeland was Holy Trinity Brompton (HTB), een van de grootste en meest prestigieuze parochies van de Church of England. Onder degenen die de Laughing Revival in Toronto in 1994 bijwoonden uit Engeland was Eleanor Mumford, de vrouw van pastor John Mumford van de Southwest London Vineyard. Bij haar aankomst in Engeland getuigde ze van haar ervaringen in Toronto, en de Laughing Revival brak uit in de Vineyard-gemeente, zowel in de algemene diensten als in verschillende huisbijeenkomsten.

Een van deze bijeenkomsten in mei 1994 werd bijgewoond door Nicky Gumbel, een Anglicaanse priester van Holy Trinity Brompton. Deze kerk bevindt zich in het hart van Knightsbridge, het meest exclusieve winkelgebied van Londen, en in dezelfde straat als het wereldberoemde warenhuis Harrods (eigendom van de vader van Dodi al-Fayed, die omkwam bij het auto-ongeluk met Princess Diana in september 1997).

Tijdens een bezoek aan Londen in het voorjaar van 1997 woonde ik een dienst bij in HTB om verslag uit te brengen over de Laughing Revival. Bij het verlaten van de kerk liep ik langs de etalages aan de voorkant van Harrods, en een van de items die te zien waren, was een smetteloze groene Rolls Royce uit 1969, die werd aangeboden voor 435.000 pond (toen ongeveer \$696.000).

Tijdens de huisbijeenkomst vertelde Eleanor Mumford over haar ervaringen in Toronto en 'nodigde ze de Heilige Geest uit om te komen'. Op het moment dat ze dat deed, begonnen er vreemde dingen te gebeuren. Een persoon werd door de kamer gegooid en lag huilend en lachend op de grond, "het meest ongelooflijke geluid makend." Een andere man lag op de grond te 'profeteren'. Sommigen schenen dronken te zijn. Gumbel getuigde dat hij een ervaring had "alsof er een enorme hoeveelheid elektriciteit door mijn lichaam ging." Gumbel raapte zichzelf bij elkaar en haastte zich naar een bijeenkomst in Holy Trinity Brompton, waar hij zich verontschuldigde voor het te laat zijn. Toen hij die bijeenkomst met gebed sloot en zei: "Heer, heel erg bedankt voor alles wat U doet en we bidden dat U Uw Geest zend", werden dezelfde vreemde verschijnselen gemanifesteerd. Een van de aanwezigen lag op de grond met zijn voeten in de lucht en begon te lachen als een

hyena. (Deze informatie is afkomstig van materiaal dat ik heb opgepikt tijdens mijn bezoek aan HTB.)

Toen Sandy Millar, vicaris van Holy Trinity Brompton, hoorde over het vallen in de geest van Gumbel en andere HTB-mensen, nodigden hij en de andere leiders Eleanor Mumford uit om te spreken op zowel de ochtend- als de avonddienst op zondag 29 mei. Toen mevrouw Mumford klaar was met spreken, nodigde ze de Heilige Geest uit om te komen. De Laughing Revival brak uit in HTB en de grote Britse kranten publiceerden het snel door naar de gehele natie.

De Laughing Revival richtte vervolgens het hoofdkwartier op in de BROWNSVILLE ASSEMBLY OF GOD IN PENSACOLA, FLORIDA, vanaf juni 1995.

Brownsville Assembly of God

In januari was een Pinksterevangelist, STEVE HILL genaamd, op weg terug naar de Verenigde Staten van een zendingsreis. Hij maakte een tussenstop in Londen en logeerde bij een Charismatisch Rooms-Katholiek echtpaar dat hun huis openstelde voor bezoekers. Toen hij hoorde van de gebeurtenissen bij Holy Trinity Brompton, zocht Hill Sandy Millar op en verzocht hij hem de handen op te leggen. Toen Millar instemde, werd Hill neergeworpen.

Zes maanden later, op 18 juni 1995, predikte Hill in de Brownsville Assembly of God in Pensacola, toen de Laughing Revival uitbrak in wat misschien wel de grootste arena zou worden.

De "opwekking" was allesbehalve spontaan. Voor meerdere weken voorafgaand aan 18 juni waren veel leden van de Brownsville Assembly of God naar de Toronto Airport Vineyard Church gereisd om deel te nemen aan de Laughing Revival. Tot deze deelnemers behoorden de aanbiddingsleider Lindell Cooley en pastor John Kilpatrick. Er was ook een film met de "Toronto Blessing" vertoond in de Brownsville Assembly of God.

Hoewel de leiders van Pensacola zouden kunnen zeggen dat ze het niet eens waren met sommige dingen die in Toronto gebeuren, accepteerden ze elkaar als mededeelnemers aan dezelfde opwekking van de Heilige Geest. John Arnott bezocht Brownsville in februari 1996 en werd geïntroduceerd door pastor Kilpatrick en gaf een getuigenis voor de gemeente. Daarna legde Arnott iedereen de handen op die zijn bediening wenste en ze werden daardoor beheerst. Het bezoek werd beschreven in een rapport dat op internet werd geplaatst door Cathy Wood, een lid van de Brownsville-bedieningsteam (www.victorious.com/SisterWOOD/Arnott.htm).

John Kilpatrick beschrijft zijn inwijding in de "outpouring" in juni 1995. Hij zei dat hij op de grond viel en daar bijna vier uur lag. "Toen ik die vloer raakte, voelde het alsof ik 10.000 pond woog. Ik wist dat er iets bovennatuurlijks aan de hand was"

(*Charisma*, juni 1996).

Het volgende is een beschrijving door een van de kerkleden van Brownsville Assembly:

“In de eerste nacht viel pastor Kilpatrick in de Geest en was daarna enkele uren van de wereld. De eerste twee weken of zo kon hij niets in de kerk doen. Gods aanwezigheid zou zo zwaar over hem komen dat hij zich niet kon bewegen. (Zijn vrouw, Brenda, overkomt dit steeds sinds ze naar Toronto gegaan is. Meerdere nachten hebben mensen hen naar huis moeten rijden en in huis helpen!! Zelfs de burens vroegen wat er aan de hand was... en een baptistenvrouw kwam langs omdat haar interesse gewekt was toen ze maar bleef zien hoe ze de pastor midden in de nacht door het huis sleepten!!) Zelfs vorige week overkwam hem dit opnieuw” (E-mailbericht van Beth McDuffie aan Richard Riss, 30 juli 1995, *History of the Worldwide Awakening*).

Kilpatrick vertelde dat hij probeerde te rijden terwijl hij dronken was en tegen vuilnisbakken aanreed en achteruit tegen een andere auto aanreed. Mannen in de kerk moesten Kilpatrick in een rolstoel uit de zaal slepen omdat hij te dronken was om te lopen. Op een keer viel Kilpatrick neer op het podium en een vrouw van het "aanbiddingsteam" viel in zijn armen en ze bleven samen op het podium liggen in een dronken bui. Hij vertelt dit verhaal lachend op een audiocassette die ik heb. Het is beslist niet de Heilige Geest die dat soort morele verleiding en verwarring veroorzaakt.

„Geestelijke dronkenschap” was niet het enige kenmerk van de „opwekking”. Er was ook het "geestelijk schokken". De leiders van de Pensacola-bijeenkomsten beweren dat een keerpunt in de "outpouring" plaatsvond in augustus 1995, twee maanden nadat de manifestaties begonnen. Een 19-jarige studente stond op en profeteerde: “God heeft haast. Er is niet veel meer tijd. Hij hunkert in pijn naar uw geest.” Terwijl ze deze woorden sprak, schokte ze zo oncontroleerbaar dat ze leek te lijden aan hersenverlamming. Toen ze deze profetie uitgesproken had, viel ze op de grond.

Een vrouw in het Brownsville Assembly of God-koor werd zogenaamd genezen van een ernstig nekletsel, maar gedurende ten minste anderhalf jaar daarna ervoer ze wild en onbeheersbaar heen en weer schudden van haar hoofd wanneer ze in de buurt van de kerk was. Kilpatrick zei dat hij zich niet schaamde om een vrouw in zijn koor te hebben "die beeft alsof ze een verlamming heeft", en beweerde dat dit een "teken van God" was.

Vier avonden per week werden er diensten gehouden in de Brownsville Assembly of God, en tegen 6 januari 1998 waren er 2.142.571 bezoekers geweest.

De gevolgen van de Laughing Revival

De "opwekking" lijkt de meeste kerken die het beïnvloedde niet te hebben geholpen. Sterker nog, de Carpenters Home Church bestaat zelfs niet meer. Tijdens een reis naar Lakeland in 2000 bezocht ik Carpenters Home voor wat onderzoek en was verrast toen ik zag dat de enorme zaal, die plaats biedt aan 10.000 mensen, bijna leeg was. Het grootste deel van de gemeente was verdwenen vanwege verschillende factoren, waaronder het feit dat de zoon van pastor Karl Strader, Daniel, in de gevangenis zat, nadat hij in 1995 was veroordeeld voor "oplichting van investeerders, waaronder kerkleden" (*Charisma Online*, 25 augustus, 2005). In 2005 verkocht Carpenters Home Church haar eigendom aan de Without Walls International Church, die daarna hun hoofdkantoor vanuit Tampa overplaatsten. In 2011 stond het kerkgebouw opnieuw leeg nadat het man-vrouw pastorteam van Without Walls International scheidde en de organisatie failliet ging.

Bij Brownsville Assembly of God zijn de dronkenschap en het schudden verdwenen en wordt de kerk geconfronteerd met de harde nuchtere realiteit van het hebben van minder leden dan voordat de "opwekking" kwam. Velen vertrokken, verbitterd over de dingen die zijn gebeurd. De opleidingschool die in 1996 begon vanwege de 'outpouring', scheidde zich van de kerk af in 2001 nadat haar leider, Michael Brown, was ontslagen. In 2003 verliet aanbiddingsleider Lindell Cooley de kerk en John Kilpatrick nam ontslag uit het pastoraat om een "apostolische bediening" in te gaan. Hij werd vervangen door een man-vrouw pastor team (Randy en Suzanne Feldschau), gevolgd door Evon Horton. Met een opkomst van slechts ongeveer 800 bezoekers op zondag zijn de meeste kerkbanken leeg in het heiligdom met 2200 zitplaatsen, terwijl het nieuwe auditorium met 2600 zitplaatsen van de kerk, gebouwd op 'opwekkingsdromen', wordt gebruikt voor een sportschool, gemeente onderwijs en opslag. In 2012 bleef de kleine gemeente worstelen om een schuld van \$11,5 miljoen af te betalen ("Church of Famed Brownsville Revival Struggles", Associated Press, 30 maart 2012).

Todd Bentley en de Ingite Church

Een andere drunke revival brak uit in Ignite Church in Lakeland, Florida, op 2 april 2008, geleid door Todd Bentley.

Sommigen zeiden dat het de lijn van de "Toronto Blessing" en de "Pensacola Outpouring" volgde. Charismatici profeteerden dat dit het begin was van een nationale opleving en dat hele steden zouden worden "stilgezet". Het bleek echter dat de Lakeland Outpouring zelf op 23 augustus werd stopgezet nadat Bentley zijn scheiding van zijn vrouw aankondigde (*Charisma*, 12 aug. 2008).

De Ignite Church komt samen in een gerenoveerde bouwmarkt en wordt geleid door

Steve Strader, de zoon van Karl Strader die het inmiddels ter ziele gegane Carpenters Home leidde waar Rodney Howard-Browne's "revival" in 1993 uitbrak.

De Bentley-bijeenkomsten in Ignite Church groeiden ook snel en de gemeente moest grotere faciliteiten huren, zoals het Tiger Town-honkbalstadion. De bijeenkomsten gingen vier maanden lang elke nacht door.

Bentley draagt metalen noppen in zijn oren en wenkbrauw en is bedekt met tatoeages, waarvan hij er enkele heeft laten zetten nadat hij bekeerd was. Hij beweerde dat menigten werden genezen en sommigen uit de dood opstonden.

Hij slaat mensen op het voorhoofd en duwt ze. Hij heeft een oudere dame in het gezicht geschopt, de benen van een kreupele vrouw op het podium gestoten en een man een knietje in de maag gegeven. Hij sloeg een andere man zo hard dat een tand eruit sprong.

De samenkomsten hadden een 2e rangs gevoel met schelle muziek die luid klonk terwijl Bentley dingen schreeuwde als: "Kom en haal wat" en "[Wonderen knallen] als popcorn."

Bentley beweert te weten wat er in het publiek gebeurt en roept dingen uit als: "Vanavond krijgt iemand een nieuw ruggenmerg."

Hij "werpt" de Geest op mensen terwijl hij schreeuwt: "bla, bla, bla, bla."

"Heilig gelach", geestelijke dronkenschap, gewelddadig schudden, en "onder de macht vallen" zijn een integraal onderdeel van de "opwekking". Mensen bukken en kunnen niet opstaan. Vrouwen schudden op vreemde en gewelddadige manieren.

Bentley's genezingsclaims zijn spectaculair en vreemd. Een man kwam het podium op met twee beenprothesen en een glazen oog, beweerend dat hij door het glazen oog kon kijken en dat een van de stompjes van zijn been anderhalve centimeter was gegroeid (<http://www.youtube.com/watch?v=rHaf3W3iPPY>). Dit werd geprezen als een groot wonder, maar het was een zielige halve 'genezing'!

Bentley heeft op 23 juni 2008 de volgende verklaring afgelegd:

"We hebben duizenden, zo niet tienduizenden getuigenissen van genezen mensen ontvangen. Ik heb personeel dat 80 uur per week werkt aan de grootste catalogus ter wereld van dergelijke gegevens met namen, adressen en de medische verificaties. We hebben medisch bewijs van de doden die zijn opgewekt. ... elk denkbaar wonder hebben we in deze catalogus van uitstekende medisch geverifieerde wonderen. We hebben bloedonderzoeken, röntgenfoto's, zelfs brieven van de medische wereld. We maken deze medische verhalen beschikbaar voor alle media. We hebben ook een videocatalogus met follow-ups en letterlijk duizenden getuigenissen voor de media voor de meest opmerkelijke wonderen om te presenteren aan een sceptische wereld - dit zou

een van de best gedocumenteerde opwekkingen in de geschiedenis kunnen zijn! ("Todd Bentley's Type of Medically Verified Healings", www.endtimespropheticwords.wordpress.com/2008/07/12/).

Een paar dagen later deed Associated Press een poging om een opvolging te doen van een lijst van vijftien namen die door Bentley's bediening waren gegeven om genezingen te vertegenwoordigen die medisch kunnen worden geverifieerd.:

"In de verwachting dat er critici zou komen, verspreidde de bediening van Bentley een lijst van 15 mensen waarvan het zei dat ze waren genezen en doorgelicht door zijn bediening, waarvan allen op drie na 'medisch geverifieerd' zijn. Toch waren twee telefoonnummers die door het bediening waren verstrekt onjuist, zes mensen beantwoordden geen telefoonberichten en slechts twee van de rest, toen ze werden bereikt door de Associated Press, zeiden dat ze medische dossiers hadden als bewijs van hun wondergenezing. Een vrouw wilde haar arts echter niet beschikbaar stellen om de bevindingen te bevestigen, en de arts van de ander belde niet terug ondanks de toestemming van de patiënt" ("Fast-rising Preacher's Healing Draw Ire", *USA Today*, 10 juli 2008, Travis Reed, Associated Press, www.usatoday.com/news/religion/2008-07-11-revival-healing_N.htm?loc=interstitialskip).

ABC *Nightline* probeerde ook tevergeefs om de genezingsclaims van Bentley op te volgen:

"Toen hem werd gevraagd om bewijs van de genezingen te presenteren, beloofde Bentley *Nightline* de namen en medische dossiers te geven van drie volgelingen die openlijk over zijn wonderen zouden praten. Hij heeft ze nooit geleverd. In plaats daarvan gaf zijn personeel *Nightline* een map vol met wat hij zegt inspirerende wonderen te zijn, maar met weinig hard bewijs. Het bood onvolledige contactgegevens, een paar pagina's met onvolledige medische dossiers en de namen van de artsen waren doorgestreept.

"Toen er verder werd aangedrongen, gaf Bentley de naam op van een vrouw in Californië die een grote tumor in haar baarmoeder had die kleiner werd nadat ze Bentley had gezien.

"Haar man vertelde *Nightline* echter dat het een toeval kon zijn omdat ze nog onder medische behandeling was. Hij zei dat ze te ziek was om met de media te praten. De man verstrekke wel enkele medische dossiers van zijn vrouw vanuit een kliniek in Tijuana, Mexico, waar ze voor kankerbehandeling heenging nadat ze was afgewezen door Amerikaanse ziekenhuizen. De vrouw stond er echter op

de naam van de kliniek en de namen van de doktoren te verdoezelen" ("Thousands Flock to Revival in Search of Miracles", *ABC Nightline*, 9 juli 2008,

www.abcnews.go.com/Nightline/FaithMatters/story?id=5338963&page=1).

Psychotherapeut Bridget Piekarski schreef aan de *Lakeland Ledger* en gaf de volgende waarschuwing over de genezingsclaims van Bentley:

“Na het artikel op de voorpagina van 22 juni over de Florida Outpouring Revival ['Signs and Warnings'], moet ik gewoon mijn mond opendoen. Ik ben psychotherapeut. Enkele weken geleden belde de moeder van een jongvolwassen patiënt van mij op voor een afspraak voor haar zoon. Hij was al geruime tijd stabiel op zijn medicijnen voor schizofrenie. Hij was onlangs gedecompenseerd en werd opgenomen in het ziekenhuis om hem te stabiliseren en zijn medicatie opnieuw te starten. Hij had een van Todd Bentley's bijeenkomsten bijgewoond en kreeg van meneer Bentley te horen dat hij 'genezen' was. Hij stopte met zijn medicijnen, om vervolgens weer terug te vallen in een psychose. Het had slechter kunnen zijn afgelopen. Mijn cliënt vertoont zeer risicovol gedrag wanneer hij psychotisch is. Hij zou kunnen zijn overleden. Als u denkt dat u 'genezen' bent van een psychische of lichamelijke ziekte, raadpleeg dan uw arts voordat u stopt met medicijnen of een behandeling. Je leven kan ervan afhangen” (“Healed: Double Check”, *Lakeland Ledger*, 5 juli 2008, www.theledger.com/article/20080705/NEWS/588942307).

Het lijkt mij dat het vermogen om door een glazen oog te zien met groot gemak kan worden geverifieerd. Bentley zou de man kunnen sturen voor een eenvoudig oogonderzoek, en dat zou dan klaar zijn, maar dat deed hij natuurlijk niet.

Bentley beweert in de voetsporen van de apostelen te treden en 'koninkrijksmacht' aan de dag te leggen, maar de apostelen hielden geen genezingsbijeenkomsten. Ze riepen geen psychische genezingsdiensten uit. Ze beefden en lachten niet hysterisch of wankelden rond als dronkaards of ploften rond op de grond. We geloven in goddelijke genezing voor vandaag, maar we geloven niet in Pinkstershowmannen (zie “I Believe in Miracles” www.wayoflife.org/fbns/ibelievein-miracles.html).

Bovendien, toen de apostelen genazen, genazen ze ook echt! De duivel is tegenwoordig net zo betrokken bij religie als God, en de enige manier waarop we het verschil kunnen onderscheiden, is door alle leerstellingen en praktijken te vergelijken met de Bijbel.

Bentley zegt over de 'spirituele dronkenschap' en andere verschijnselen: 'Probeer het niet uit te puzzelen in je hoofd' ('Florida Outpouring of Drunkenness', www.christianresearchnetwork.com/?p=5075).

Dit is vanaf het begin een van de stokpaardjes van de Pinksterbeweging geweest, maar de Bijbel waarschuwt voor misleidende geesten en instrueert Gods volk om alle dingen zorgvuldig na te gaan. De Bereërs werden "nobel" genoemd omdat ze alles aan de hand van de Schrift onderzochten (Handelingen 17:11 HSV). Elke vorm

van christendom die terugdeinst om alles zorgvuldig door de Schrift te testen, is verachtelijk en verkeerd. "Beproof alle dingen; behoud het goede" (1 Thessalonicenzen 5:21 HSV).

Bentley werd gepromoot door de in diskrediet geraakte 'profeten' Bob Jones en Paul Cain, die in de jaren tachtig werden geassocieerd met Mike Bickle en John Wimber.

Jones werd in 1991 gestraft omdat hij zijn 'profetische' ambt gebruikte om jonge vrouwen zich voor hem te laten uitkleden (J. Lee Grady, *What Happened to the Fire*, blz 103). Cain werd in 2004 ontmaskerd voor homoseksualiteit en dronkenschap.

De "herstelde" Cain verscheen in mei 2008 met Bentley in Lakeland in het honkbalstadion en verklaarde dat Bentley een "nieuw ras" en de "geest van Elia" was. Ondanks hun ongelooflijke beweringen over genezing, kreeg Cain kort daarna een beroerte en werd opgenomen in het ziekenhuis ("Paul Cain", *Wikipedia*).

Bentley beweert veel engelen te hebben gezien. Het is niet verrassend dat sommigen van hen „financiële engelen” waren die onder hem en degenen die zijn samenkomsten bijwoonden voorspoed verspreidden:

“Dus als ik een financiële doorbraak nodig heb, bid ik niet zomaar en vraag God om mijn financiële doorbraak. Ik doe voorbede en word een partner van de engelen door de Vader te smeken ten behoeve van de engelen die toegewezen zijn om mij geld te geven: 'Vader, geef mij nu de engelen in de hemel die zijn toegewezen om mij geld en rijkdom te bezorgen. En laat die engelen namens mij worden vrijgelaten. Laat ze naar de vier hoeken van de aarde gaan en geld voor me verzamelen'” (Bentley, *“Angelic Hosts”*, 2003, www.etpv.org/2003/angho.html).

Een van Bentley's engelen heet Emma. Bentley zegt:

“Ik was in een dienst in Beulah, North Dakota. Midden in de dienst was ik in gesprek met Ivan en een andere persoon toen Emma binnen kwam lopen. Terwijl ik met open ogen naar de engel staarde, zei de Heer: 'Hier is Emma.' Ik maak geen grapje. Ze zweefde een paar centimeter van de vloer. Het was bijna zoals Kathryn Kuhlman in die oude video's toen ze een witte jurk droeg en eruitzag alsof ze over het podium gleed. Emma leek mooi en jong - ongeveer 22 jaar oud - maar ze was tegelijkertijd oud. Ze leek de wijsheid, deugd en genade van Spreuken 31 op haar leven te dragen. Ze gleed de kamer binnen en straalde schitterend licht en kleuren uit. Emma droeg tassen en begon er goud uit te halen. Toen ze door de gangpaden van de kerk heen en weer liep, begon ze goudstof op mensen te gooien. 'God, wat gebeurt er?' vroeg ik. De Heer antwoordde: 'Ze geeft het goud vrij, wat zowel de openbaring als de financiële doorbraak is die ik in deze kerk breng. ' ... Binnen drie weken na die visitatie had de kerk mij het grootste offer gegeven dat ik ooit in mijn bediening had

ontvangen. Duizenden dollars!" (Bentley, "Angelic Hosts").

In de Schrift zijn er geen vrouwelijke engelen, geen engelen die goudstof sprenkelen en geen enkele die vijf centimeter van de vloer zweeft.

In augustus 2008 sloot de Lakeland Outpouring. Bentley kondigde aan dat hij ging scheiden van zijn vrouw ("Todd Bentley, Wife Separating", *Charisma*, 12 aug. 2008). Een week later werd aangekondigd dat Bentley terugtreedt als hoofd van Fresh Fire Ministries, nadat de bediening had onthuld dat hij een "ongezonde relatie" had met een vrouwelijke stafmedewerker ("Bentley Stepping Down", OneNewsNow, 19 augustus 2008).

Conclusie

Dit is een korte geschiedenis van de Pinkster-Charismatische bewegingen. Het is onmogelijk om te weten waar het de volgende keer heen zal gaan, aangezien het al meer dan honderd jaar van het ene vreemde ding naar het andere slingert. Een belangrijke mijlpaal werd bereikt in de jaren zestig toen de Pinksterervaringen zich verspreidden door de verschillende niet-Pinksterkerken en Rooms-Katholieken werden aanvaard als met de Geest vervulde broeders, ongeacht of ze in de doop door wedergeboorte geloven of niet, tot Maria bidden, van de Mis houden en de paus verheerlijken.

Met elk voorbijgaand decennium wordt de beweging on-Schriftuurlijker en minder bezorgd over de Bijbelse waarheid.

De dwaling van de Pinkster-Charismatische beweging

Hoewel er vele oprechte Pinkster christenen zijn die van de Heer houden, in het bijzonder onder de extreem kleine groep van oude-stijl Pinkstermensen die de Charismatische beweging niet hebben willen accepteren, geloven wij dat de Pinkster christenen ernstig misleid zijn.

De Pinkster-Charismatische bewegingen hebben een paar gevaarlijke, on-Bijbelse karakteristieken gemeen. De Bijbel zegt dat de Heilige Geest de GEEST VAN DE WAARHEID is (Johannes 14:17; 15:26; 16:13; 1 Johannes 4:6), maar de vrucht van de Pinkster-Charismatische beweging is echter niet waarheid maar een leerstellige dwaling.

Hoewel niet iedere Pinkstergelovige of Charismaticus ieder van de dwalingen beschreven in de volgende studie aanhangt, hangt hij er wel vele aan.

De Latter Rain Miracle Revival

Al vanaf het begin van de Pinksterbeweging is een van de slogans de leer geweest dat de wederkomst van de Heer voorafgegaan zal worden door een wereldwijde opleving van tekengaven en wonderen. Handelingen 2:16-20 wordt daarbij gebruikt als bewijstekst. Zij zeggen "Zie, zonen en dochters zullen profeteren en jonge mannen zullen visioenen zien en oude mannen zullen dromen dromen".

Deze tekst is uit het verband gerukt.

"Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookwalm. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de Heere komt." (Handelingen 2:16-20 HSV)

TEN EERSTE, PETRUS ZEGT DAT DE PROFETIE VAN JOËL VERVULD WAS IN ZIJN DAGEN DOOR DE GEBEURTENISSEN TIJDENS PINKSTEREN. Petrus legde aan degenen die op de dag van de Pinksteruitstorting bijeengekomen waren en voor hem stonden uit dat de gebeurtenissen waarvan zij getuige waren, de tongentaal waarbij "ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken" (Handelingen 2:6 HSV), geprofeteerd was door Joël. Petrus zegt dat deze profetie was vervuld in zijn dagen, bij het begin van de

gemeentebedeling. De profetie uit Handelingen 2:17-18 was direct gekoppeld met de tongentaal en het profeteren dat optrad op de Pinksterdag en tijdens de bediening van de apostelen. De rest van het Nieuwe Testament bevestigt dit. Paulus legt uit dat de tongentaal een teken was voor de ongelovige Joodse natie (1 Korinthiërs 14:20-22). Als een natie hebben de Joden het teken van de tongentaal afgewezen en werden in 70 AD door de Romeinse legers verstrooid.

TEN TWEEDE, DE PROFETIE DIE PETRUS GECITEERD HEEFT BESTAAT UIT TWEE DELEN: ALS EERSTE DE PROFETIE EN ALS TWEEDE DE TEKENEN IN DE HEMELN. Van de tekenen in de hemelen wordt gezegd dat die in de toekomst zullen gebeuren (Ik ZAL wonderen geven in de hemel ...”), en we weten uit de andere Schriften dat de tweede helft van de profetie van Joël vervuld zal worden bij de wederkomst van de Heer. Deze dingen zullen niet gebeuren tot de tijd van de Grote Verdrukking direct voor de wederkomst van Christus. De hemelse tekenen staan beschreven in het boek Openbaring.

TEN DERDE, DE “LAATSTE DAGEN” IS EEN TIJDPERIODE DIE BEGON IN DE DAGEN VAN DE APOSTELN EN DIE DOOR DE HUIDIGE GEMEENTEBEDELING HEEN LOOPT EN DOORLOOPT TOT EN MET DE GEBEURTENISSEN DIE RONDONN DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS PLAATS ZULLEN VINDEN. HET BEGINT MET WARE TEKENEN EN OPENBARING VAN GOD, EN HET EINDIGT MET VALSE TEKENEN EN OPENBARING VAN DE DUIVEL. De apostel Johannes zei “Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u gehoord hebt dat de antichrist eraan komt, zijn er ook nu al veel antichristen gekomen, waaruit wij weten dat het het laatste uur is.” (1 Johannes 2:18 HSV). Johannes leerde dat er een antichrist zal zijn, enkelvoud, die op zal komen aan het eind van deze periode, maar dat er ook antichristen, meervoud, werkzaam zullen zijn doorheen deze gehele periode. Dit beschrijft de algemene ontwikkeling van het gemeentetijdperk die beschreven staat in het Nieuwe Testament. Afval, een zich afkeren van het apostolische geloof, is in de loop van het tijdperk toegenomen en heeft zich meer en meer verspreid. De Geest van God waarschuwde dat “slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid” (2 Timotheüs 3:13 HSV). Uiteindelijk zal deze toename van dwaling uitgroeien tot de totale afval zoals beschreven in Openbaring 17-18.

De Bijbel waarschuwt dat het einde van dit tijdperk gekarakteriseerd zal worden door valse wonderen. Zie de volgende Schriftgedeelten:

“En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden.” (Mattheüs 24:11 HSV).

“want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden.” (Mattheüs 24:24 HSV).

“En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst; hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen” (2 Tessaloniëzen 2:8-9 HSV).

“En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd.” (Openbaring 13:14 HSV).

De Here Jezus Christus heeft gezegd dat een verdorven en overspelig geslacht verlangt naar een teken (Mattheüs 12:39; 16:4 HSV).

Ervaringen boven de Schrift stellen

Wij wijzen de Pinker-Charismatische beweging af omdat het in de praktijk de ervaringen boven de Schrift stelt.

Hoewel Pinkstergelovigen en Charismatici met de mond wel zeggen dat de Bijbel alléén voldoende is, geven ze in werkelijkheid aan ervaring en “persoonlijke openbaring” in het algemeen een hogere autoriteit.

Sommigen geven dit zelfs toe. Tommy Tenney, auteur van het populaire boek *The God Chasers* [Godjagers], zegt: “Een echte Godjager is niet tevreden met alleen de oude waarheid. Hij moet de waarheid van nu hebben. Godjagers willen niet alleen de beschimmelde pagina's bestuderen over wat God gedaan heeft; zij begeren te zien wat God nú aan het doen is”.

Henry Frost zegt “We mogen daarom niet zeggen dat het woord voldoende is” (*Miraculous Healing*, blz 110).

Michael Harper zegt dat de wereld moe is van de “fabelachtige leerstellingen van theologen” en “wacht op een nieuwe manifestatie van Christus” (*A New Way of Living*, 1973, blz 12).

Larry Christenson zegt: “... de doop met de Heilige Geest is geen theologie die geanalyseerd of waarover gediscussieerd moet worden. Het is een ervaring die men binnentreedt” (*Speaking in Tongues*, 1968, blz 40).

In zijn boek *Rise and be Healed*, beschrijft Benny Hinn zijn zogenaamde intieme relatie met de Heilige Geest en zegt hierin: “Je vraagt je misschien af 'Was dit het resultaat van een systematische Bijbelstudie?' Nee, het gebeurde toen ik de Heilige Geest uitnodigde om mijn persoonlijke vriend te worden” (*Rise and be Healed*, blz 48).

Het is niet ongewoon als Pinkstergelovigen en Charismatici de “Bijbel alleen” positie belachelijk maken.

John Wimber waarschuwde tegen “aanbidden van het boek” en bespote diegenen die alles strikt alleen aan de hand van de Bijbel beoordelen, zeggende dat zij “God de Vader, God de Zoon, en God de Heilige Schrift” hebben (Wimber, zoals geciteerd door Hank Hanegraaf, *Counterfit Revival*, blz 109). Bij een andere gelegenheid heeft Wimber gewaarschuwd tegen het “te rigide” en “te zwaar georiënteerd op het geschreven Woord” zijn. (Ibid.).

In tegenstelling daarmee zegt de Psalmist dat het geschreven Woord “een lamp is voor mijn voet en een licht op mijn pad”(Psalm 119:105 HSV). Het is onmogelijk om te sterk op de Bijbel georiënteerd te zijn!

In zijn genezingsseminar heeft Wimber de volgende verbazende opmerking gemaakt “Het is kwaadaardig als je je verschuilt achter je leerstellige overtuigingen die het werk van de Heilige Geest beknotten en beheersen. ... De kerk van vandaag pleegt kwaad in de naam van rechte leer. En zij blussen het werk van de Heilige Geest” (Wimber, Healing Seminar series, geciteerd uit *Testing the Fruit of the Vineyard* door John Goodwin).

Deze denkwijze ondermijnt het gezag van de Bijbel en zet iemand open voor geestelijke misleiding. Als de Heilige Geest tegengesteld werkt aan het Woord van God dan is er geen mogelijkheid meer om te onderscheiden tussen ware Geest en valse geesten en kan de Bijbel niet de enige en uiteindelijke autoriteit zijn in het leven van een gelovige.

De Charismatische Anglicaan Michael Harper waarschuwt tegen diegenen die “alarmbellen laten rinkelen en nervous achter beschermende muren hurken” (These Wonderful Gifts, blz 107). Van degenen die geloven dat “de Bijbel God's laatste woord is” zegt Harper: “[Naar hen toe heeft God] sindsdien voor altijd gezwegen. Het wordt Hem niet toegestaan om Zijn mensen te bereiken behalve door de woorden van de Bijbel” (These Wonderful Gifts, blz 104). Dit is een totale misrepresentatie van wat wij heloven, en het is een truuk die typerend is voor Pinkster-Charismatici. We geloven niet dat God gezwegen heeft sinds de Schriften gereed waren of dat het Hem niet toegestaan is te spreken behalve door de woorden van de Bijbel. Wij geloven echter wel dat de canon van de Schriften is vastgelegd en dat het preken en leren van het Woord onder de zalving van de Heilige Geest legitiem is, maar spreken van een nieuwe openbaring niet. Wij geloven dat iedere leer en praktijk getest kan en ook moet worden aan de hand van de Schriften, en wij geloven niet dat God iets zegt dat tegen de Schriften ingaat. Wij geloven dat God persoonlijk Zijn volk door Zijn Geest leidt maar dat Hij nooit zal leiden in tegenspraak met de Bijbel.

Het is typerend voor de Pinkster-Charismatische beweging dat zij mensen aanmoedigen om open te staan voor nieuwe ervaringen en vooral niet “God in een hokje te stoppen” door alles nauwgezet na te gaan aan de hand van de Schriften. Er zijn uitzonderingen op geweest maar dit is wel een algemeen kenmerk van de Pinksterbeweging en het is zeker een kenmerk van de Charismatische beweging.

Bij voorbeeld, in 1994 bezocht Phillip Johnson de Anaheim Vineyard, waar wijlen John Wimber vroeger pastor was, en tegen hem en de rest van de gemeente werd door een van de Vineyard pastors verteld:

“Dadelijk ga ik vragen of de Heilige Geest naar beneden wil komen. Dingen die je nog nooit hebt gezien zullen beginnen te gebeuren. ... Wees niet verontrust door iets wat je zult zien ... En bovenal, probeer niet rationeel de dingen die je ziet te evalueren. .. ONDERWERPEN VAN DE OPWEKKING AAN LEERSTELLIGE TESTS IS DE ZEKERSTE MANIER OM HET VUUR TE DOVEN” (Phillip R. Johnson, “My visit to the Anaheim Vineyard”, 1995, www.gty.org:80/~phil/articles/laught.htm).

Tijdens dezelfde samenkomst leidde een vrouwelijk stafid van de kerk een openbaar gebed met deze afschuwelijke woorden:

“Wij weigeren om met onze gedachten het werk te bekritisieren dat U wilt doen in onze harten. WE WEIGEREN OM UW WERK AAN ONZE KLEINE LEERSTELLIGE TESTS TE ONDERWERPEN”.

In zijn boek *The touch of God* waarschuwt Rodney Howard-Browne: “Als je binnenkomt en met je geest probeert te analyseren of probeert uit te zoeken wat er gebeurt in deze samenkomsten, mis je [waarom] het [gaat]” (blz 99).

Als de mensen naar voren komen om “de zalving” te ontvangen instrueert Howard-Browne hen herhaaldelijk: “Niet bidden. LAAT JE VERSTAND NIET IN DE WEG STAAN!”

Toen Dale Brooks, pastor van een Assemblies of God gemeente in Tampa, Florida, zijn eigen diensten stopte en bij zijn mensen er op aandrong om de Rodney Howard-Browne crusade in Lakeland in 1993 bij te wonen, adviseerde hij: “Vecht er niet tegen. Geniet ervan. Wandel er in. PROBEER HET NIET TE BEGRIJPEN” (*Charisma*, augustus 1993).

Colin Dye, een promotor van de Pentecostal Laughing Revival in Engeland, zegt: “We moeten niet wagen om het werk van de Geest te beproeven!” (*Directions* magazine, april 1995).

In een dienst van de Brownsville Assembly of God op 22 februari 1996 zei Stephen Hill dat hij kon onderscheiden dat de duivel analisten naar de dienst had gestuurd en waarschuwde de gemeente om niet gaan analyseren. “Hij ging door met te zeggen:

'LAAT JEZELF GAAN: DENK ER ZELFS NIET OVER NA OVER WAT JE AAN HET DOEN BENT; vergeet degenen om je heen en wat zij aan het doen zijn. Ontspan je verstand; ontspan je geest; en laat de machtige rivier van de Heilige Geest je meenemen naar waar Hij je ook maar mee wil nemen'" (Jimmy Robbins, *Revival ... Or Satanic Counterfeit*. Februari 1996, Southern Pines, NC: Midnight Cry Ministries, www.midcry.org/revival.htm).

Dennis Bennet, een Episcopale priester die een belangrijke rol speelde bij de oprichting van de Charismatische beweging in het begin van de jaren 1960, vertelt vele verhalen over hoe mensen "gedoopt door de Heilige Geest" nadat ze gestopt waren met analyseren en zichzelf gewoon "open stelden naar God". Bij voorbeeld, in het boek *Nine O'Clock in the Morning*, beschrijft Bennet een ervaring die hij kreeg tijdens een samenkomst in Oregon:

"... een jonge predikant daagde me uit. Hij was niet on hoffelijk; hij was het gewoon niet eens met mijn theologie. Hij voerde een beleefd debat met mij in de aanwezigheid van andere aanwezigen—de meesten zakenmensen—en ging toen weg, denkend dat hij zijn punt gemaakt had. Kort nadat hij weg was vroeg een jonge zakenman om de Doop in de Heilige Geest en hij ontving die ook. Hij stroomde zo over met de vreugde van de Heer dat hij, net zoals de anderen op de Pinksterdag zelf, vervuld leek met nieuwe wijn. Ik kon het trieste contrast tussen de jonge predikant die weggegaan was in intellectuele triomf, maar nog steeds droog en hongerig in zijn ziel, en deze jonge zakenman vervuld met de vreugde die hij in eenvoud en vertrouwen van God had geaccepteerd, niet missen. ... Ook wij kunnen net zoals de jonge predikant ZO VERSTRIKT RAKEN IN INTELLECTUELE BEVRAGINGEN dat wij al onze tijd spenderen aan het hebben van 'geweldige redeneringen onder elkaar' en de glorie van God missen!" (*Nine O'Clock in the Morning*, blz 248).

Dit is een extreem gevaarlijke houding. Merk op dat Bennet de jonge predikant in een negatief licht afschildert, als strikt intellectueel en niet als echt open voor God's leiding en als geestelijk droog (Bennet was niet in de positie om zo'n oordeel te kunnen maken). In tegenstelling daarmee portraiteert hij de goedgelovige zakenman in een compleet positief licht omdat hij om iets vroeg dat de Bijbel ons nooit instrueert om te vragen en een ervaring kreeg die nooit in het Nieuwe Testament beschreven is ("de doop van de Heilige Geest en geestelijke dronkenschap").

Het feit is dat de "jonge predikant" het bij het rechte eind had. Om een leerstelling te beproeven en geestelijke praktijken en ervaringen te analyseren aan de hand van het Woord van God is niet alleen juist maar het is noodzakelijk. Het is gehoorzaamheid aan God's bevel (bv Handelingen 17:11; 1 Tessaloniëzen 5:21; 1 Johannes 4:1).

In november 1993 vloog John Arnott, pastor van de Airport Church in Toronto, op

zoek zijnde naar een nieuwe “zalvingservaring”, samen met zijn vrouw naar Argentinië om door Claudio Friedzon de handen opgelegd te krijgen tijdens een Argentijnse pastor's conferentie georganiseerd door Luis Palau's zwager, Ed Silvano. Deze gebeurtenis is als volgt omschreven door Guy Chevrau, die met Arnott in Toronto samenwerkte:

“John stond met zijn handen omhoog, daarmee zijn openheid naar God aangevend, en Claudio keek hem aan en zei: 'Wil je het?' Hij zei: 'Ja, ik wil het echt'. Daarna zei Claudio: 'Dan neem het aan!' en hij sloeg John op allebei zijn handen, John viel opnieuw. MAAR DEZE KEER HEEFT HIJ EEN HOOP VAN ZIJN ANALYSE UITGESCHAKELD EN ZEI: 'HET KAN ME NIET MEER SCHELEN, IK NEEM GEWOON WAT GOD MIJ HEEFT TE GEVEN'. Er ging op dat moment ergens een knop om in zijn hart”(nadruk toegevoegd) (Chevrau, *Catch the Fire*, blz 24).

Dit is een erg belangrijk getuigenis. Arnott was niet in staat geweest om de “zalving” te ontvangen OMDAT HIJ BEZIG WAS HET TE ANALYSEREN AAN DE HAND VAN DE Bijbel. Toen hij uiteindelijk in wanhoop toegaf en stopte met het te analyseren, begon hij de vreemde on-Schriftuurlijke ervaringen te ontvangen.

Zelfs die Pinkstermensen die sterk theologisch georiënteerd zijn en die schijnbaar hun denken grondig baseren op de Bijbel verhogen *in de praktijk* meestal toch ervaringen en “persoonlijke openbaring” tot op hetzelfde niveau als goddelijke autoriteit.

Kijk naar Derek Prince. Hij herinnert zijn luisteraars eraan dat hij vanaf dat hij 10 jaar oud was Grieks heeft gestudeerd en daarin les gegeven heeft aan de Cambridge Universiteit, maar ondanks zijn intieme kennis van de Bijbelse talen komt hij in het vreemde water terecht van buiten-Bijbelse leringen. Hij zegt bijvoorbeeld:

“Als je gedoopt wordt in de Heilige Geest, wordt je een soort gebedswiel. De Heilige Geest draait je in de rondte en bidt door jou heen. ... Een voor velen bekende vrouw was geboren en opgegroeid in de Rooms Katholieke religie in Ierland. Ze kwam naar Londen, waar ze gered werd en gedoopt in de Heilige Geest. In die tijd werkte ze als een hulp in een hotel in Londen en deelde een kamer met een ander Iers Katholiek meisje. Op een dag zei het andere meisje tegen haar: 'ik wil je wat vragen. Ik hoop dat je het niet erg vindt maar iedere avond nadat jij naar bed gegaan bent en het lijkt of je slaapt, hoor ik je praten in een of andere buitenlandse taal. Wat is dat voor taal?' Deze jonge vrouw kwam er voor de eerste keer achter dat iedere avond nadat haar lichaam in slaap was gevallen de Heilige Geest aan het bidden was door haar heen” (Prince, *Baptism in the Holy Spirit*, blz 56-57).

Er staat niets wat hierop lijkt in het Nieuwe Testament dus is het veel meer waarschijnlijk dat het onintelligente dromengemompel die hij heeft beschreven

demonisch of vleselijk is. Toch in tegenstelling tot zijn stoutmoedige toevoegen en tegenspreken van het Woord van God, zou Derek Prince belijden dat de Bijbel zijn enige autoriteit voor geloof en praktijk is.

Kijk naar Four-Square pastor Jack Hayford. *Christianity Today* magazine noemt hem "The Pentecostal Gold Standard" (CT, juli 2005), maar als je Hayford's theologie en praktijk onder de microscoop legt ontdekken we dat zijn standpunt niet het onbevleete goud van de Schrift is maar de roest en de corrosie van buiten-Bijbelse "openbaring".

Zo sprak Hayford bijvoorbeeld tijdens St Louis 2000 over hoe zijn dochter op een dag naar hem toe kwam omdat ze bezorgd was over haar "spreken in tongen". Ze was bang dat ze alleen maar gemompel uitsprak, maar hij bemoedigde haar door te zeggen dat de gelovige eerst moet leren spreken in babytongen voordat hij in volwassen tongen kan spreken. Omdat ik de conferentie bijwoonde als media verslaggever zat ik maar ongeveer een meter van hem vandaan toen hij dit zei.... Er is absoluut geen Bijbelse ondersteuning voor zulke nonsens en het ontkracht de claim van de Pinksterbeweging dat de Bijbel de enige autoriteit voor geloof en praktijk is.

Hayford zegt dat hij in 1969 roen hij een grote Katholieke kerk in het zuiden van Californië naderde, God tot hem sprak en hem instrueerde om de Rooms Katholieke Kerk niet te oordelen. Hij zegt dat hij een boodschap van God hoorde waarin Hij zei: "Waarom zou Ik niet blij zijn met een plaats waar iedere morgen het getuigenis van het bloed van Mijn Zoon opgeheven wordt van het altaar?" ("The Pentecostal Gold Standard", *Christianity Today*, July 2005).

Gebaseerd op deze "persoonlijke openbaring" heeft Hayford een neutrale houding tot het Katholicisme aangenomen, maar aan de hand van de autoriteit van de Bijbel weet ik dat de boodschap die Hayford hoorde demonisch was. De verzoening van Jezus Christus wordt NIET verheerlijkt op Rooms Katholieke altaren. De mis is een onbeschaamde ontkenning van de leer dat Christus eenmalig-en-voor-iedereen verzoening heeft gedaan zoals we die vinden in het boek Hebrëeën. Merk op wat het Tweede Concillie van het Vaticaan zegt over de mis:

"Want hierin zet Jezus op een onbloedige manier het offer gebracht aan het kruis voort, zichzelf offerend aan de Vader voor de redding van de wereld door de bediening van de priesters" (The Constitution of the Sacred Liturgy, "Instruction on the Worship of the Eucharistic Mystery", Intro., C 1, 2, blz 108).

Dit is maar een klein gedeelte van de Roomse dwaalleringen, en het is onmogelijk dat God Jack Hayford zou aanmoedigen om op een positieve en niet-oordelende manier naar de Rooms Katholieke Kerk te kijken. Als Jack Hayford zijn theologie over de Rooms Katholieke Kerk alleen op de Bijbel had gebaseerd, zou hij niet voor zo'n

dwaling zijn gevallen.

Dus ongeacht wat de Pinkstermensen en Charismatici zeggen over het zich houden aan de Bijbel als enige autoriteit voor geloof en praktijk, blijkt deze claim bijna altijd onwaar te zijn als het nauwkeurig onderzocht wordt. Het is een geval van “wat je doet spreekt luider dan wat je zegt”.

Lees nauwkeurig wat het volgende Schriftgedeelte zegt:

“Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.” (2 Timotheüs 3:16-17 HSV).

Het is de Schrift (en niet traditie of ervaringen of persoonlijke openbaring of een “woord van kennis” of een stem of een visioen of een buiten het lichaam ervaring) die ons gegeven is door goddelijke inspiratie, en de Schrift is in staat om de mens Gods perfect te maken, doortimmerd in alle goede werken.

Let op de extreem sterke nadruk die hier gebruikt wordt voor de genoegzaamheid van de Schrift. Let op de woorden die er gebruikt worden: “nuttig”, “perfect”, “doortimmerd” en “alle goed werk”. Het is duidelijk dat God's volk niets nodig hebben naast de Schrift. Pinkstermensen en Charismatici geven toe dat hun profetiën en dromen en visioenen en ervaringen niet-schriftuurlijk zijn en in het licht van 2 Timotheüs 3:16-17 is het duidelijk dat ze ook niet benodigd zijn.

De canon van de Schrift is bijna tweeduizend jaar geleden gecompleteerd en het is het enige noodzakelijke voor de leer, voor weerlegging, voor verbetering en voor instructies in rechtvaardiging. Niets naast de Bijbel is nodig voor deze dingen. We hebben geen persoonlijke openbaring of een persoonlijke profetie voor een leer of een “woord van kennis” voor correctie nodig.

Petrus leert hetzelfde:

“Want wij zijn geen kunstig bedachte verzinsels gevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Heere Jezus Christus bekendmaakten, maar wij zijn ooggetuigen geweest van Zijn majesteit. Want Hij heeft van God de Vader eer en heerlijkheid ontvangen, toen een stem als deze van de verheven heerlijkheid tot Hem kwam: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb. En deze stem hebben wij gehoord, toen deze vanuit de hemel kwam, terwijl wij met Hem op de heilige berg waren. En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet

voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.” (2 Petrus 1:16-21 HSV).

Hier plaatst Petrus de Schrift boven mystieke (ervaringsgerichte) visioenen en stemmen. Petrus was een ooggetuige van Christus' verheerlijking op de Berg van de Transfiguratie en hoorde de daadwerkelijke stem van God uit de hemel en zag Mozes en Elia, maar hij zegt dat de Bijbel “a more sure word of prophesy” is [een meer zeker woord van profetie' in de NBG vertaalt met ' wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster' (maar de redenatie is hier feitelijk omgekeerd: de NBG beschouwt de Bijbel méér zeker ómdat Petrus dat gezien heeft, maar Petrus zegt dat wat de Bijbel zegt belangrijker is dan wat hij gezien heeft!....)]. Een grotere verheffing van de Bijbel als de enige autoriteit voor geloof en praktijk zou niet gemaakt kunnen worden.

De Schrift is “meer zeker” dan visioenen en stemmen omdat deze demonisch geïmiteerd kunnen worden en foutief geïnterpreteerd kunnen worden. Vele Pinksternansen, zoals William Branham en David DuPlessis, hebben stemmen gehoord die hun van de Bijbelse waarheid af hebben geleid waardoor zij dingen gingen doen zoals het ontkennen van de Heilige Drieëenheid en het accepteren van “latter rain” dwaalleringen en “second baptisms” en Oecumenisme en vele andere dwalingen.

“Geliefden, toen ik mij er met alle inzet toe zette u te schrijven over de gemeenschappelijke zaligheid, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de aansporing om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is.” (Judas 3 HSV).

Hier zien we dat het Nieuw-Testamentische geloof “eenmaal aan de heiligen overgeleverd is”. Dit betekent dat het compleet werd in de dagen van de apostelen. Het wordt niet vandáág overgeleverd. De Here Jezus beloofde de apostelen in alle waarheid te leiden:

“Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.” (Johannes 16:13 HSV).

Dit is vervuld met het schrijven van het Nieuwe Testament en de voltooiing van de canon van de Schrift.

Het Nieuwe Testament is verzegeld met een waarschuwing tegen het toevoegen of weglaten van zijn profetiën:

“Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen

die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.” (Openbaring 22:18-19 HSV).

Deze waarschuwing heeft niet allen betrekking op enkel het boek Openbaring maar op het gehele Boek waarvan Openbaring het laatste hoofdstuk vormt. De Openbaring van God voor dit tijdperk (gemeentebedeling) is voltooid. Sindsdien zijn degenen die beweren dat ze een profetie uitspreken of andere buiten-Bijbelse openbaringen zijn misleid. Dit is inclusief Montanisten, Rooms Katholieke pausen, concillies en “heiligen”, de profeten van St. Medard, de Cevennol profeten, de Irvingieten, de Shakers, Zevendedag Adventisten, Jehova Getuigen, de Kerk van Jezus Christus van de Laatste Dagen, en Pinksterprofeten.

“Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn.” (Jesaja 8:20 HSV).

Jesaja herinnert ons eraan dat in Oud-Testamentische tijden de Schrift de enige autoriteit voor geloof en praktijk was en elke lering diende eraan te worden vergeleken en elke lering die er tegengesteld aan was moest worden afgewezen. Alles wat gesproken of gedaan werd dat niet in overeenstemming met de Schrift was moest geweigerd worden als zijnde duisternis, en degen die zulke dingen spraken volgen niet het licht. Dit is de onfeilbare test.

“En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren” (Handelingen 17:11 HSV).

De Bereanieten werden “edel” genoemd omdat zij alles nagingen aan de hand van de Schrift. Deze handelwijze wordt door de Geest van God tot edel christendom bestempeld, en elk type christenheid dat iets probeert toe te voegen op datzelfde autoriteitsniveau als de Schrift en elk type christenheid dat afdoet van het alles zorgvuldig nagaan aan de hand van de Schrift is onedel en verkeerd.

“Veracht de profetieën niet. Beproof alle dingen, behoud het goede ” (1 Tessalonisenzen 5:20-21 HSV).

Hier geeft de Geest van God twee onderling samenhangende regels. Profeteren moet niet veracht worden, maar alle dingen moeten getest worden. Dat is wat we zien in 1 Korinthiërs 14:29 HSV: “En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen”. In de eerste gemeenten hield profeteren zowel preken als openbaring in, maar het openbaringsaspect stopte met de voltooiing van de canon van de Schrift. Paulus definieerde profeteren als het spreken tot mensen “Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost ” (1 Korinthiërs 14:3 HSV), wat een bediening is die door dit gemeentetijdperk heen in de

gemeenten zo is gebleven. Het belangrijkste punt van 1 Tessaloniëzen 5:20-21 is dat alle prediking en lering aan de hand van de Schrift getest moet worden en alleen dat wat in overeenstemming met de Schrift is aangenomen kan worden.

De leer van het exclusieve gezag van de Schrift weerlegt de Pinkster en Charismatische bewegingen.

De nadruk op het wonderbaarlijke

We wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af omdat het meer nadruk legt op het wonderbaarlijke dan op een eenvoudige wandel in het geloof.

De Pinkster en Charismatische bewegingen leggen duidelijk de nadruk op het wonderbaarlijke. John Wimber geloofde dat het wonderbaarlijke nodig was voor effectieve Evangelisatie en noemde het “doing the stuff [zorgen dat het werkt]”.

Ik zou honderden boeken op kunnen noemen die geschreven zijn door Pinkstermensen en Charismatici en die focuseren op wonderbaarlijke ervaringen en heel vaak geldt: hoe radicaler en buitensporiger hoe beter!

De Full Gospel Businessmen's Fellowship heeft vele boeken en artikelen gepubliceerd waarin Charismatische ervaringen worden aangeprezen. Eén genaamd *The Happiest People on Earth*, had een verhaal die typerend was. Na de beschrijving van de glorieuze dingen die zogenaamd optraden nadat een stel was “gedoopt in de Heilige Geest”, zei een van hen hierover: “Zelfs als er geen hemel is, dit is zo goed dat het niet uit zou maken”. Ik heb zo'n boek in de jaren 1980 gekocht in een restaurant in Cody, Wyoming, en op dat moment was mijn ervaring met het christenleven precies het tegenovergestelde van dat verhaal. Ik was ziek, straatarm, eenzaam en ontmoedigd! Ik kwam in de verleiding om een Pinkstergelovige of Charismaticus op te zoeken zodat hij zijn handen op mij kon leggen, zodat ik ook zo'n glorieus verhaal op al de momenten in mijn christenleven zou krijgen, maar toen ik serieus over de zaak bad en het Woord van God bestudeerde, kwam ik tot bezinning en herinnerde mij dat God niet zo'n ervaring belooft voor het huidige leven. Paulus beschreef het “normale christenleven” in Romeinen 8:18-23, en dat lijkt in het geheel niet op de verhalen gegeven door de Charismatici.

“Want ik ben ervan overtuigd dat het LIJDEN VAN DE TEGENWOORDIGE TIJD niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van DE SLAVERNIJ VAN HET VERDERF om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat HEEL DE SCHEPPING

GEZAMENLIJK ZUCHT EN GEZAMENLIJK IN BARENSNOOD VERKEERT TOT NU TOE. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook WIJ ZELF ZUCHTEN IN ONSZELF, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam” (Romeinen 8:18-23 HSV).

Paulus zegt dat de christenervaring van dit huidige leven er een is van lijden en slavernij van het verderf (wat verwijst naar de inwonende zondige natuur en het lichaam van de dood) en wachten op verheerlijking die zal komen als we uiteindelijk de opstanding zullen ervaren en het Koninkrijk van Christus.

Paulus beschrijft zijn eigen christenervaring op vele plaatsen in zijn brieven, en ook dat lijkt in niets op de ervaringen die de Charismatici beschrijven. In 2 Korinthiërs 1:5 (HSV) getuigt hij dat “het lijden van Christus overvloedig over ons komt”. Hij vertelde de Korinthiërs : “Want wij willen niet, broeders, dat u geen weet hebt van onze verdrukking, die ons in Asia overkomen is: dat wij het uitermate zwaar te verduren hebben gekregen, boven ons vermogen, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten” (2 Kor 1:8 HSV). Toen hij zijn ervaringen opsomde om zijn apostelschap aan te tonen, beschreef hij dat eerder lijden dan glorie en eerder voorzichtigheid dan onbezonnenheid:

“Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenissen veel vaker, vaak in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.” (2 Korinthiërs 11:23-28 HSV).

Andere voorbeelden van de op ervaringen georiënteerde Charismatici zijn de geschriften van Dennis Bennet (*Nine O'Clock in the Morning* en *The Holy Spirit and You*), een Episcopale priester die een belangrijke rol speelde bij de oprichting van de Charismatische beweging in het begin van de jaren 1960. Deze boeken staan letterlijk vol met het “Charismatische” type ervaringen die naar voren gebracht worden als bewijs van de realiteit van het “Geestgedoopte leven”.

Een ander voorbeeld is *Overcome by the Spirit* van de Anglicaanse Charismaticus Francis MacNutt. Dit boek bevat de ervaringen van mensen die “slain by the Spirit [gevallen in de Geest]” zijn.

Wat je niet zult vinden in dit soort boeken is een beschrijving van de eenvoudige en nederige wandel in het geloof, let echter op wat er gezegd wordt in de volgende belangrijke Schriftgedeelten:

“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet” (Hebreeënen 11 :1 HSV).

“Want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwing” (2 Korinthiërs 5:7 HSV).

“Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen? Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding” (Romeinen 8:24-25 HSV).

Geloof of hoop is het tegenovergestelde van iets dat gezien kan worden (of gevoeld of zelfs ervaren). Geloven is geduldig wachten op iets dat men nog niet heeft. De gelovige heeft alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten (Efeziërs 1:3 HSV), is gezeten in de hemelse gewesten met Christus Jezus (Efeziërs 2:6 HSV), en heeft een erfenis die in de hemelen bewaard wordt (1 Petrus 1:4 HSV), maar hij kan nog niet genieten van al deze zegeningen. We wachten op hen. We hebben nog geen Koninkrijksautoriteit omdat het Koninkrijk nog niet is gekomen. We hebben nog geen perfecte gezondheid omdat het opstandingslichaam nog niet is gegeven. We leven nog niet in overvloedige rijkdom omdat we nog niet zijn verheerlijkt. Het christenleven is een leven uit geloof en dat betekent dat we geduldig wachten op die dingen die God al beloofd heeft terwijl we nog in deze huidige vervloekte wereld en in een “lichaam van deze dood” moeten leven (Romeinen 7:24 HSV).

Verder, de Here Jezus heeft het verlangen naar wonderen in de meest sterke termen afgekeurd.

“Toen antwoordden sommigen van de schriftgeleerden en Farizeeën: Meester, wij zouden van U een teken willen zien. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet” (Mattheüs 12:38-39 HSV).

“Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken; maar hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. En Hij verliet hen en ging weg” (Mattheüs 16:4 HSV).

“En de Farizeeën liepen uit en begonnen met Hem te redetwisten en verlangden van Hem, om Hem te verzoeken, een teken uit de hemel. En Hij zuchtte diep in Zijn geest en zei: Waarom verlangt dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik zeg u: Eer aan dit geslacht een teken gegeven zal worden!”

(Marcus 8:11-12 HSV).

De gelovige moet niet gaan verlangen naar het wonderbaarlijke; hij wordt geacht nederig in geloof te wandelen, gehoorzaam dienend terwijl hij geduldig wacht op de komst van Jezus.

“Want zij vermelden zelf over ons hoezeer wij ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn” (1 Tessaloniëzen 1:9-10 HSV).

Wonderen leveren geen geloof op. Hele menigten waren getuige van Christus' machtige wonderen maar slechts heel weinigen kwamen tot geloof.

“Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God” (Romeinen 10:17 HSV).

De wonderen die de gelovige nodig heeft om zijn geloof te ondersteunen worden gevonden in het geschreven Woord van God. Zie het volgende Schriftgedeelte:

“Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven. Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, MAAR DEZE ZIJN BESCHREVEN, OPDAT U GELOOFT DAT JEZUS DE CHRISTUS IS, DE ZOON VAN GOD, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam” (Johannes 20:29-31 HSV).

Het christenleven is een wandel in geloof, en geloof is gebaseerd op het Woord van God en niet op ervaringen. Deze leer en de waarschuwingen van Christus tegen het verlangen naar wonderen weerleggen de Pinkster en de Charismatische bewegingen.

Messiaanse wonderen zijn voor vandaag

We wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de valse leer dat de messiaanse wonderen vandaag ook nog gereproduceerd kunnen worden.

Velen hebben anderen geleerd dat Jezus de wonderen heeft uitgevoerd als voorbeeld voor christenen om na te doen. Ik heb Pinkstergelovige Larry Lea horen zeggen dat we een “rode brief” christenheid nodig hebben, wat verwijst naar de woorden van de Here Jezus in de Evangelieën die in sommige Nieuwe Testamenten in rood gedrukt zijn.

Dit idee gaat voorbij aan het feit dat Jezus genas en wonderen verrichtte als een teken dat Hij de Messias was, de beloofde Redder, de Zoon van God.

Jezus' genezingsbediening was geen voorbeeld voor ons om te volgen maar was deel van Zijn unieke identiteit als de Christus.

Zie de volgende Schriftgedeelten:

“Maar Ik heb een getuigenis dat groter is dan dat van Johannes, want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen, juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat de Vader Mij gezonden heeft” (Johannes 5:36 HSV).

“Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij” (Johannes 10:25 HSV).

“Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet, maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem ” (Johannes 10:37-38 HSV).

“Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf” (Johannes 14:11 HSV).

“Als Ik onder hen niet de werken gedaan had die niemand anders gedaan heeft, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij ze gezien en Mij en Mijn Vader gehaat” (Johannes 15:24 HSV).

“Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam” (Johannes 20:30-31 HSV).

Deze Schriftgedeelten laten geen twijfel bestaan over het doel van Christus' wonderen. Zelfs de apostelen konden niet al de verbazingwekkende dingen doen die Jezus deed (bv, stormen tot kamte brengen en de menigten van voedsel voorzien), en hadden ze het wel gedaan dan zou het karakter van Christus' wonderen als teken niet meer effectief geweest zijn.

Hoe zit het dan met Johannes 14:12 (HSV) --

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader”?

Dit kan niet betekenen dat de gelovigen door de eeuwen heen in staat waren om grotere tekenwonderen te doen dan Jezus. Dat zou onmogelijk zijn. Wat kan er nog groter zijn dan water in wijn veranderen, de menigten te voeden, lopen op het water, en het opwekken van de doden?

Jezus heeft niet gezegd dat de discipelen grotere wonderen zouden doen; Hij zei dat

zij grotere *werken* zouden doen. Hoewel het woord “werken” soms gebruikt wordt om Jezus' wonderen te beschrijven, is het daar niet tot begrensd. Waar Jezus alleen een bediening had in Palestina en alleen relatief weinig zielen gered zag worden in Zijn directe bediening, hebben Zijn discipelen een bediening over de gehele wereld gehad en hebben menigten van zielen gered zien worden. Terwijl Jezus geen boeken heeft geschreven, hebben de apostelen de canon van de Schrift voltooid. God's volk heeft de kracht ontvangen om geheiligde levens te leiden tussen een goddeloze generatie, de meest heftige vervolging te doorstaan, en om het Evangelie te preken tot aan het einde van de aarde. God's volk is wonderen blijven meemaken en zij hebben grote werken gedaan, maar ze hebben niet de Messiaanse tekenwonderen gedaan.

De leer dat de wonderen van Christus een specifieke tijdelijke functie hadden weerlegt de Pinkster en Charismatische bewegingen.

Apostolische wonderen zijn voor vandaag

We wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de valse leer dat de apostolische wonderen vandaag ook nog gereproduceerd kunnen worden.

De Pinkster-Charismatische beweging heeft geleerd dat de apostolische wonderen gepraktiseerd zouden moeten worden door de kerken in het algemeen en speciaal door kerken aan het einde van de gemeentebedeling als de “latter rain [late regen]” uitgestort wordt.

Kathryn Kuhlman zei dat bij “Iedere kerk de genezingen uit het boek Handelingen zouden moeten optreden” (Jamie Buckingham, *Daughter of Destiny*, blz 104).

In feite echter, was de genezingsbediening van de apostelen uniek en had tot doel om hun werk te autoriseren.

“De tekenen van een apostel zijn onder u verricht, in al mijn volharding, in tekenen, wonderen en krachten” (2 Korinthiërs 12:12 HSV).

“En Hij stelde er twaalf aan om bij Hem te zijn, en om hen uit te zenden om te prediken, en macht te hebben om de ziekten te genezen en de demonen uit te drijven ” (Marcus 3:14-15 HSV).

“En er kwam vrees over iedereen; en er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan” (Handelingen 2:43 HSV).

“Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast. En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend” (Handelingen 3:6-8)

HSV).

“En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen” (Handelingen 4:33 HSV).

“En er gebeurden door de handen van de apostelen veel tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eensgezind bijeen in de zuilengang van Salomo” (Handelingen 5:12 HSV).

“Zodat zij de zieken naar buiten droegen op de straten en hen op bedden en ligmatten legden, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou kunnen vallen ” (Handelingen 5:15 HSV).

“Maar nadat Petrus allen naar buiten had gestuurd, knielde hij neer en bad; en hij keerde zich naar het lichaam en zei: Tabitha, sta op! En zij deed haar ogen open en zodra zij Petrus zag, ging zij overeind zitten. En hij gaf haar de hand en hielp haar opstaan. Hij riep de heiligen en de weduwen en plaatste haar levend voor hen” (Handelingen 9:40-41 HSV).

“zo zelfs dat, als de zweetdoeken of de doeken die hij om zijn middel droeg, van zijn lichaam op de zieken gelegd werden, de ziekten van hen weken en de boze geesten uit hen weggingen” (Handelingen 19:12 HSV).

“En toen Paulus een bos takken bijeengeraapt en op het vuur gelegd had, kwam er door de hitte een adder uit en die beet zich vast in zijn hand. En toen de inlandse bevolking het beest aan zijn hand zag hangen, zeiden zij tegen elkaar: Deze man is vast en zeker een moordenaar, die de wraakgodin niet wilde laten leven nadat hij uit de zee ontkomen was. Hij schudde het beest echter af in het vuur en leed geen enkel kwaad” (Handelingen 28:3-5 HSV).

“En hier, op ongeveer dezelfde plaats, had de voornaamste van het eiland, van wie de naam Publius was, een landgoed. Hij ontving ons en bood ons vriendelijk drie dagen onderdak. En het gebeurde dat de vader van Publius, door koorts en buikloop bevangen, op bed lag. Paulus ging naar hem toe, en nadat hij gebeden had, legde hij hem de handen op en maakte hem gezond. Toen dit nu gebeurd was, kwamen ook de anderen op het eiland die ziekten hadden, naar hem toe en zij werden genezen” (Handelingen 28:7-9 HSV).

Niet alle gelovigen konden in die dagen tekenwonderen doen. De enige uitzonderingen waren een paar mannen die nauwe banden hadden met de apostelen en waarop de apostelen hun handen hadden opgelegd. Als de apostolische wonderen zonder uitzondering door iedere christen uitgevoerd zou kunnen worden, zou het als teken geen waarde meer hebben.

Als ik een vreemde die ik wil ontmoeten op het vliegveld vertel dat ik een rode hoed

zal dragen als ik uit het vliegtuig stap, dan is de rode hoed het teken van de herkenning; maar als andere mensen op mijn vlucht uitstappen ook rode hoeden dragen dan heeft het teken geen werking.

Er was geen algemene werking van wonderen in de eerste kerken. Als het er wel was geweest had Paulus niet in 2 Korinthiërs 12:12 op zijn wonderen kunnen wijzen als “de tekenen van een apostel”. Als alle gelovigen wonderen hadden kunnen doen alsof het de normaalste zaak was, hadden de broeders in Joppe niet aan Petrus hebben gevraagd om te komen en Dorcas uit de dood laten opstaan (Handelingen 9:36-42). Het door Petrus' verrichte wonder op die dag was een “teken van een apostel”.

Het is nooit God's wil voor alle gelovigen geweest om tekenwonderen te doen en iedereen te genezen. Dat is niet gebeurd in de eerste eeuw en het gebeurt zeer zeker niet vandaag. Laat je niet misleiden. Ga niet dát zoeken wat God NIET heeft beloofd en je jezelf daarmee in gevaar brengt van terechtkomen in geestelijke dwaling.

Jezus waarschuwde dat een kwaadaardig geslacht verlangt naar een teken (Mattheüs 12:39). Laten we niet vereenzelvigd worden met het kwade.

Het is gebruikelijk onder Pinkstergelovigen en Charismatici om de standpunten van de niet-Charismatici over wonderen verkeerd voor te stellen door te beweren dat wij niet in het wonderbaarlijke geloven. Michael Harper zegt: “Volgens hen is het alsof God nu verlamd is. Hij grijpt niet meer in onze levens in. Zijn hand is te kort geworden” (*These Wonderful Gifts*, blz 105).

In feite is dit zóver van verwijderd van wat wij geloven dat het smaad is. Wij geloven dat de Bijbel leert dat de tekengaven die door Christus en de apostelen zijn gedaan speciaal waren en een tijdelijk doel hadden en daarom gestopt zijn, maar we geloven niet dat God's wonderbaarlijke krachten zijn gestopt.

Jezus Christus is gisteren, vandaag en voor altijd Dezelfde, maar Hij handelt niet exact hetzelfde in elke dispensatie. Hij geeft geen opdracht meer aan mannen om arken te bouwen om aan een wereldwijde vloed te ontkomen, en geeft ook geen verwarring door de talen zoals bij de toren van Babel, en geeft ook niet de Wet op de berg Sinai vergezeld van donder en bliksem, en ook wordt Hij vandaag niet meer geboren in een voederbak, of sterft Hij voor onze zonden, en ook staat Hij niet meer op uit het graf, en stort Hij (de Geest) niet meer uit met geluiden van een machtige, ruisende, wind zoals tijdens Pinksteren. Hij doet vandaag ook niet “de tekenen van een apostel” omdat het werk van de apostelen voltooid is in de eerste eeuw.

Dit wil niet zeggen dat God geen wonderen meer doet. Hij heeft grote wonderen gedaan in iedere eeuw van de gemeentebedeling en Hij doet ook vandaag grote wonderen. Hij wekt geestelijk de doden op en geeft licht aan verblinden en overwint rebellerende zielen door de kracht van het Evangelie. Hij geeft dat wat Zijn

kerken nodig hebben, geeft geestelijk inzicht en leiding aan Zijn volk, geneest de zieken in antwoord op gebed overeenkomstig aan Jacobus , geeft bovennatuurlijke kracht aan diegenen die vervolgd en verdrukt worden, en nog vele andere dingen. God doet dit soort wonderen vandaag de dag maar tekenwonderen hadden een tijdelijk doel dat ophield na de apostelen.

We zien hetzelfde gebeuren in dispensatie van het Oude Testament. Er waren slechts twee belangrijke perioden met wonderen. In de eerste periode werden wonderen gedaan gedurende de dagen van Mozes toen God daarmee Mozes' autoriteit bevestigde om Israël als een natie te vestigen en haar de Wet te geven. In de tweede periode werden er wonderen gedaan gedurende de eerste dagen van de profeten om hun autoriteit te bevestigen om daarmee Israël terecht te wijzen en om de canon van de Oud-Testamentische Schrift te voltooien. Het tekentype wonderen werd niet algemeen uitgeoefend gedurende de dispensatie van het Oude Testament en het wordt ook niet algemeen uitgeoefend gedurende de gehele Nieuw-Testamentische dispensatie.

De leer dat de apostolische wonderen een speciale tijdelijk doel hadden weerlegt de Pinkster en Charismatische bewegingen.

De doop van de Heilige Geest

We wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de valse leer over de doop van de Heilige Geest.

Vanaf hun ontstaan hebben de meeste Pinksterdenominaties geleerd dat de doop van de Heilige Geest een ervaring is die moet worden gezocht volgend op de redding en dat het vergezeld gaat met het spreken in tongen.

Zo is bijvoorbeeld de leerstelling van de Fundamental Truths van de Assemblies of God gegeven in de standaard Pinksterzienswijze:

“Alle gelovigen hebben recht op en zouden vurig moeten verwachten en ernstig zoeken naar de belofte van de Vader, de doop in de Heilige Geest en vuur, overeenkomstig het bevel van onze Heer Jezus Christus. Dit was de normale ervaring van allen in de vroege christelijke kerk. Ermee vergezeld komt het ontvangen van kracht voor leven en dienst, de schenking van gaven en hun gebruik in het bedieningswerk. ... Deze ervaring staat apart van en volgt op de ervaring van de wedergeboorte.”

Charismaticus Michael Harper is het daarmee eens:

“Ik geloof dat we dit onderscheid kunnen zien als twee werkingen van de ene Heilige Geest [dwz. wedergeboorte en bekrachtigd worden door de Geest]. In de eerste komt de Heilige Geest om nieuw leven en nieuwe geboorte te geven.

... Terwijl in de andere de Geest christenen zalft oftewel bekrachtigt voor hun getuigenis en hun dienst. ... Het is de doop in de Geest die miljoenen christenen geïntroduceerd heeft in het leven van vernieuwing. ... Koninklijke kracht die, als we het eenmaal ontvangen hebben, ons leidt in de nieuwe dimensie van het christenleven” (*These wonderful Gifts*, blz 28, 29, 33).

ANTWOORD

1 (van 5). De doop van de Heilige Geest was een historisch gebeuren dat vervuld werd op de Pinksterdag. Het was geprofeteerd door Jezus Christus gedurende de eerste dagen van Zijn bediening (Johannes 14:16, 26; 16:7-17). En na Zijn opstanding vertelde Jezus aan de discipelen dat de tijd van deze vervulling aanstaande was:

“En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden verwachten, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt; want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen” (Handelingen 1:4-5 HSV).

2 (van 5). Het ontvangen van de Heilige Geest gebeurde in drie delen, beschreven in het boek Handelingen: voor de Joden (Handelingen 2), voor de Samaritanen (Handelingen 8:14-17), en voor de heidenen (Handelingen 10:44-47). De speciale komst van de Heilige Geest op de Samaritanen en de heidenen ná de Pinksterdag was om aan de Joden te tonen dat God een nieuw werk aan het doen was en wel het scheppen van een geestelijke eenheid bestaande uit Joden en heidenen.

In Handelingen 8 ontvingen de Samaritanen de Heilige Geest. De Samaritanen werden veracht door de Joden omdat hun religie een mix was, gedeeltelijk Joods en gedeeltelijk heidens. Samaria is het centrum van afgodendienst van de noordelijke stammen van Israël geweest (1 Koningen 13:32; 16:32). Toen Samaria ingenomen werd door de koning van Assyrië, werden er heidenen uit andere landen naar toe gehaald om het te bevolken en de Oud-Testamentische Joodse religie raakte verweven met het heidendom (2 Koningen 17:5-6, 24-29).

De Joden haatten de Samaritanen, en de Samaritanen haatten de Joden. Toen Jezus in Samaria aan het praten was met de vrouw aan de waterbron, zei ze: “Hoe vraagt U, Die een Jood bent, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben? (Want Joden hebben geen omgang met Samaritanen.)” (Johannes 4:9 HSV). (niet 4:29!)

Door met de Samaritanen in Handelingen 8 op een speciale manier om te gaan liet God aan de Joden zien dat Hij hield van de Samaritanen en hen op dezelfde geestelijke basis accepteerde indien ze in Christus geloofden. Tegelijkertijd liet God aan de Samaritanen zien dat redding uit de Joden is. Door te wachten met het schenken van de Heilige Geest totdat de apostelen uit Jeruzalem hun de handen hadden opgelegd, liet God aan de Samaritanen zien dat zij de Joodse apostelen

moesten accepteren als Zijn vertegenwoordigers. Het feit dat er een tijdsperiode zat tussen wanneer ze tot geloof waren gekomen en wanneer ze de Heilige Geest ontvingen was niet toevallig en was geen voorbeeld voor de gehele gemeentebedeling. Het had te maken met de speciale situatie die toen bestond.

“Er bestonden religieuze, raciale en culturele barrières tussen hen. Ze haatten elkaar. Als de kortste route voor een reis zou betekenen dat ze door Samaria heen moesten, zouden de Joden, anders dan de Here Jezus, niet aarzelen om hun reis te verlengen door een heel eind om te gaan. De Samaritanen, laat er geen misverstand over bestaan, hadden precies zo'n zelfde houding. Op een avond, toen Jezus en Zijn discipelen bij een klein Samaritaans dorpje stopten om daar te overnachten, bood niemand hen een slaapplek aan omdat zij op weg waren naar Jeruzalem! (Lucas 9:52, 56). De [Joodse] discipelen spuugden vuur. Omdat zij Elia wilden nabootsen (2 Koningen 1:10, 12), vroegen zij: 'Heer, wilt U dat wij bevelen dat er vuur uit de hemel neerkomt en hen verteert, zoals Elia deed?' Wauw! Zij zouden zeker de laatsten zijn geweest die de handen op de Samaritanen opgelegd hadden om de Heilige Geest te ontvangen ... En geen enkele Samaritaan zou ooit zich de handen hebben laten opleggen door een verachte Jood. ...

“Dus, als de Samaritanen de Heilige Geest op het moment van bekering ontvangen hadden, in de gemoedstoestand die ze toen hadden, zou de verschrikkelijke kloof die ze scheidden zijn blijven bestaan in de Christelijke Kerk. Het zou een ontkenning zijn geweest van de doop van de Heilige Geest waarvan geschreven staat: 'Want in één Geest zijn wij allemaal gedoopt in één lichaam!' De Samaritanen moesten ertoe gebracht worden om toe te geven dat wat er met ze gebeurde niet een 'Samaritaanse Pinksteruitstorting' was en dat er maar één geboorte was van de Kerk. De Pinksteruitstorting in Jeruzalem was het begin van een nieuw tijdperk, terwijl de Evangelisatie in Samaria alleen hun toetreden was tot de zegeningen van dat tijdperk en niet de instelling ervan. DE EPISODE IN SAMARIA WAS EEN DEEL VAN DE GROEI VAN DE KERK, EN NIET ZIJN GEBOORTE. HET WAS BELANGRIJK DAT AL DEGENEN AANWEZIG IN SAMARIA ZOULDEN WETEN DAT ER NIET TWEE LICHAMEN ZIJN, TWEE KERKEN, MAAR SLECHTS ÉÉN. ...

“Het was cruciaal dat de Samaritanen toegaven wat Jezus had gezegd tegen de Samaritaanse vrouw: 'de zaligheid is uit de Joden' (Johannes 4:22 HSV), zowel als het erkennen van de autoriteit van Zijn apostelen, de bewaarders van de Waarheid. DAAROM IS HET TIJDSINTERVAL, TUSSEN HET MOMENT DAT DE SAMARITANEN CHRISTUS ONTVINGEN EN HET MOMENT DAT ZIJ DE HEILIGE GEEST ONTVINGEN, NIET TOEVALLIG. Het was opzettelijk, omdat net zoals de Samaritanen moesten gaan zien dat ze afhankelijk waren van de autoriteit van

de Joodse apostelen, het net zo noodzakelijk voor de apostelen (dezelfde apostelen die wilden bidden dat er voor vuur uit de hemel naar beneden kwam om de Samaritanen te verteren) was om te begrijpen dat deze mensen waar ze slechts zo'n erg broze relatie mee hadden ook mochten toetreden tot dezelfde Kerk, hebbende dezelfde Christus, dezelfde redding, dezelfde God en dezelfde Heilige Geest. ... DOOR DEZE DINGEN OP DEZE WIJZE TE DOEN HEEFT DE HEILIGE GEEST DE BARRIÈRES VAN BITTERHEID NEERGEHAALD 'EN DOOR DE TUSSENMUUR, DIE SCHEIDING MAAKTE, AF TE BREKEN' (Efeziërs 2:14 HSV)". (Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 84, 85).

In Handelingen 10 ontvingen de heidenen de Heilige Geest. De heidenen werden door de Joden uiteraard nog meer gehaat dan de Samaritanen. Dus gaf God in Handelingen 10 aan de Joden een speciale demonstratie om te laten zien dat Hij gelovige heidenen accepteerde op dezelfde geestelijke basis als henzelf. In dit geval gaf God twee tekenen aan de Joden: Petrus' drievoudige visioen en het spreken in tongentaal. In het verslag van Handelingen 10 is het duidelijk dat Petrus nog steeds terughoudend was om het Evangelie aan de heidenen te preken ondanks dat hij het teken van de tongentaal had gezien op de Pinksterdag en zelfs op die dag had gepreekt dat God Zijn Geest ging uitstorten op alle vlees (Handelingen 2:17) en dat "Het zal zo zijn dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden" (Handelingen 2:21 HSV). De Here Jezus Christus had de discipelen bevolen om het Evangelie aan alle naties te verkondigen (Handelingen 1:8) maar de meerderheid van hen aarzelden nog op dit gebied vanwege hun diepgewortelde racisme en geestelijke trots. Het visioen dat Petrus zag in Handelingen 10:9-16 bereidde hem voor om de heidenen te ontvangen en niet langer op hen neer te zien als zijnde onrein of buiten God's liefde geplaatst. En dat had inderdaad het bedoelde effect. Vanwege dit visioen was Petrus gewillig om naar Cornelius te gaan en aan hem en aan zijn heidense vrienden het Evangelie te brengen.

Maar het was het teken van de tongentaal dat de barrière volledig doorgebroken heeft.

"Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd, want zij hoorden hen spreken in vreemde talen en God grootmaken" (Handelingen 10:44-46 HSV).

Merk op dat het het teken van de de tongentaal was dat de Joden verbaasd heeft, die hen op deze wijze getoond heeft dat God definitief en niet misverstaanbaar de gelovige heidenen gered heeft en op hen de Heilige Geest heeft uitgestort. De tongentaal was bij die gelegenheid een teken voor de Joden, precies zoals Paulus had uitgelegd.

“Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen. In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere. Zo zijn de andere talen dus tot een teken, niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen, en zo is de profetie niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven” (1 Korinthiërs 14:20-22 HSV).

Toen Petrus over de ervaring met Cornelius verslag uitbracht aan de Joodse Kerk in Jeruzalem zei hij:

“En ik herinnerde mij het woord van de Heere, hoe Hij zei: Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Als God dan aan hen dezelfde gave gegeven heeft als aan ons die in de Heere Jezus Christus geloven, wie was ik dan dat ik bij machte zou zijn God tegen te houden?” (Handelingen 11:16-17 HSV).

Dus Petrus associeerde de gebeurtenissen in Handelingen 10 op directe wijze met die in Handelingen 2. Op deze wijze liet de Heilige Geest op exclusieve wijze zien dat Hij het Evangelie aanbood aan alle mensen en bezig was zowel de Joden (Handelingen 2) en de heidenen (Handelingen 10) in een nieuw geestelijk lichaam te plaatsen (Efeziërs 2:16).

Hoe zit het dan met Handelingen 19:1-7?

De laatste keer dat spreken in tongentaal optrad in het boek Handelingen staat beschreven in hoofdstuk 19. Paulus had een paar mannen ontmoet die waren gedoopt met “de doop van Johannes” maar zij hadden niet de Heilige Geest ontvangen. Blijkbaar heeft hij iets aan hen gezien waardoor hij aan hen vroeg of zij echte christenen waren, en na aan hen Jezus Christus verkondigd te hebben doopte Paulus hen, legde daarna zijn handen op hen, en zij ontvingen de Heilige Geest en spraken in tongen(taal).

In Pinkster-Charismatische kringen wordt deze passage in het algemeen als bewijstekst gebruikt voor de leerstelling dat de doop van de Heilige Geest iets is dat gebeurt na de redding en vergezeld gaat met het spreken in tongen.

Om de volgende 5 redenen wijzen we deze interpretatie af:

1 (van 5). Het is duidelijk dat de mannen niet in het Evangelie van Jezus hadden geloofd maar in een verwrongen versie van Johannes' (de Doper) zijn boodschap. Dit waren geen geredde mannen die de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen...dit waren óngeredde mannen. Hoewel zij gedoopt waren met de “doop van Johannes” kenden zij Johannes' boodschap niet. Wij zeggen dit om de volgende redenen: Om te beginnen predikte Johannes redding door Jezus Christus (Johannes 1:29) maar deze

mannen begrepen deze redding niet, blijkbaar kenden ze alleen het ritueel van de doop zonder zijn betekenis. Vervolgens, Johannes heeft de komst van de Heilige Geest verkondigd (Mattheüs 3:11) maar deze mannen wisten niets van de Heilige Geest.

De mannen in Handelingen 19 waren geëmigreerde Joden die een verwrongen gelijkenis op de boodschap van Johannes hadden gehoord en waren gedoopt, maar ze hebben nooit het Evangelie van Jezus Christus gehoord of geloofd en waren niet in contact met de gelovigen in Efeze.

2 (van 5). Merk op dat het opleggen van de handen werd gedaan door een apostel (Handelingen 19:6). Dit patroon kan daarom vandaag niet gevolgd worden aangezien er geen apostelen zijn.

De situatie in Handelingen 19 was uniek.

Deze mannen waren Joden, en ze spraken in talen als een teken van conformering aan Paulus' boodschap en als nóg een bewijs aan hen en aan de andere Joden dat God dit nieuwe werk aan het doen was.

“De episode in Efeze (Handelingen 19:1-7), waar twaalf mannen plotseling in talen begonnen te spreken, gaat volgens dezelfde lijnen. Deze Joden ... leefden in gemeenschappen of mini-kolonies, hun Joodse culturele identiteit angstvallig bewakend tussen de heidense bevolking. Het Evangelie was echter begonnen binnen te dringen in de heidense massa's en er waren al kerken aan het ontstaan tussen hen. Geconfronteerd met hun natuurlijke weigering om te geloven dat zij EEN zouden worden met deze omringende volkeren, heeft de Heilige Geest de macht over hun lippen overgenomen en heeft hun de God van Israël doen lofprijzen in de talen van de heidenen, Die, in hun Joodse ogen, niet de God van de Naties zou worden. Deze twaalf mannen, deel van DIT VOLK [1 Korinthiërs 14:21], had het teken van de talen nodig om geleerd te worden over de wereldwijde dimensie die hun Jahweh nu aan Zijn redding aan het geven was” (Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 34).

3 (van 5). Er staan diverse methoden en bewijzen van het ontvangen van de Heilige Geest in het boek Handelingen, maar één methode overheerste. Als we zeggen dat we de Heilige Geest zouden moeten ontvangen zoals de Joden in de bovenzaal op de Pinksterdag in Handelingen 2, of zoals de Samaritanen in Handelingen 8, of zoals de heidenen in Handelingen 10, of zoals de Efeziërs in Handelingen 19, is het negeren van het feit dat dit unieke situaties waren die niet met elkaar overeenkwamen en die niet werden herhaald.

De Joden in Handelingen 2:1-4. De Joden die wachtten in de bovenzaal op de Pinksterdag ontvingen de Heilige Geest terwijl zij wachtten op Jezus' belofte. Dit was de vervulling van een profetie. Toen de Heilige Geest kwam was het bewijs daarvan

een geluid uit de hemel als het geruis van een machtige wind en gespleten tongen als van vuur zittend op het hoofd van iedere persoon en het spreken van tongen (bedoeld wordt: talen). Als Pinkstergelovigen Pinksteren willen herhalen, zouden ze een duplicering van al deze bewijzen moeten verwachten maar in plaats daarvan focussen ze liever op het spreken in 'tongen' omdat dit nagebootst en gemanipuleerd kan worden terwijl dat met een machtige wind en gekloofde tongen als van vuur niet kan.

De Joden in Handelingen 2:41-42. Bij diegenen die op diezelfde dag Petrus' preek geloofden waren géén van de vorige tekenen zichtbaar. Er was geen machtige wind, geen gekloven tongen als van vuur, en geen spreken in talen. Ze kregen eenvoudig het Evangelie, werden gedoopt, en lieten de echtheid van hun redding zien door in de leer van de apostelen en de gemeenschap te volharden.

De Joden in Handelingen 4:4. Deze geloofden in het gepredikte Evangelie, maar er is geen indicatie dat zij in talen spraken of enig ander type "Pinkster" fenomeen, en er is geen verslag van dat zij later "gedoopt met de Heilige Geest" werden.

De Joden in Handelingen 6:7. Ook hier is er geen nergens in de Bijbel een verslag van dat deze gelovigen in talen spraken of dat zij later als een aparte gebeurtenis "gedoopt met de Heilige Geest" werden.

De Samaritanen in Handelingen 8:14-17. Deze ontvingen de Heilige Geest door handoplegging van de apostelen uit Jeruzalem. Dit toonde de autoriteit van de Joodse apostelen. Er is geen verslag van dat de Samaritaanse gelovigen in talen spraken toen zij de Heilige Geest ontvingen. Vele Pinkster en Charismatische gelovigen beweren dat de Samaritanen wel in 'tongen' gesproken moeten hebben, maar zij lezen dit in de Schrift erbij.

De Ethiopische eueuch in Handelingen 8:35-39. Deze man geloofde en werd gedoopt en vervolgde zijn weg met vreugde, maar hij sprak niet in talen en er was geen sprake van het opleggen van handen.

De heidenen in Handelingen 10. Deze ontvingen de Heilige Geest door het horen en geloven van het Evangelie, en zij spraken in talen. Dit is een van de slechts drie plaatsen in het boek Handelingen waarbij het spreken in talen volgde op geloof in Christus. De talen waren in dit geval niet "het initiële bewijs van de doop van de Heilige Geest", maar was een duidelijk en effectief teken naar de Joden dat God de redding aan het uitbreiden was naar de heidenen. Dit wordt benadrukt in Handelingen 10:45-46 en Handelingen 11:15-18.

De mensen in Antiochië in handelingen 11:20-21. De eerste gelovigen van de gemeente te Efeze geloofden in Jezus maar ze spraken niet in talen en er is geen verslag dat ze later nog "gedoopt in de Heilige Geest" werden.

Lydia en haar huishouding in Handelingen 16:13-15. Deze geloofden en werden gedoopt maar spraken niet in talen en er is geen verslag dat zij “gedoopt werden in de Heilige Geest” op een later tijdstip.

De Fillipeinse gevangenebewaarder in Handelingen 16:30-33. De gevangenebewaarder geloofde in Jezus en werd gedoopt, maar hij sprak niet in talen en er is geen verslag dat hij later “werd gedoopt in de Heilige Geest”.

De gelovigen in Tessalonica en Berea en Athene in Handelingen 17:4, 12, 34. Al dezen geloofden in Jezus Christus maar geen enkele sprak in talen en er is geen verslag dat zij “gedoopt werden in de Heilige Geest” op een later tijdstip.

Crispus en andere Korinthiërs in Handelingen 18:8. Hoewel zij geloofden en gedoopt werden, spraken zij niet in talen en hadden geen aparte “doop van de Heilige Geest”.

De discipelen te Efeze in Handelingen 19:4-6. Deze ontvingen de Heilige Geest door te geloven in Christus en gedoopt te worden en door het opleggen van Paulus' handen. Dit was een unieke situatie die nooit herhaald is in Handelingen en was een teken van Paulus' apostelschap naar de heidenen. Dit is de derde en laatste keer dat in het boek Handelingen degenen die geloofden in talen spraken, en in elk van deze situaties waren Joden aanwezig. In deze situatie te Efeze waren degenen die spraken Joden en hun tongentaal was een teken voor alle verstrooide Joden dat God de redding naar de heidenen aan het uitbreiden was en dat Paulus' bediening naar de heidenen authentiek was.

Degenen die geloofden te Efeze in Handelingen 19:17-19. Er is hier niets vastgelegd over wie dan ook over het spreken in talen of over de noodzaak om de “doop van de Heilige Geest” te zoeken.

Dus we zien dat er diverse manieren waren waarop de Heilige Geest ontvangen werd gedurende de overgangperiode waarover het boek Handelingen schrijft. De Geest werd ontvangen vergezeld van een machtige ruisende wind en gekloven tongen als van vuur en het spreken in talen in Handelingen 2:1-4. Hij werd ontvangen door het opleggen van de handen door de apostelen en zonder spreken in talen in Handelingen 8. Hij werd ontvangen door het opleggen van de handen door de apostelen vergezeld met spreken in talen in Handelingen 19.

In alle andere gevallen werd de Heilige Geest eenvoudig ontvangen door het geloven in Jezus Christus zonder handoplegging of het spreken in talen.

De leerstelling over hoe de gelovige de Heilige Geest ontvangt moet gebaseerd zijn op de meerderheid van deze gevallen. Het permanente en aanhoudende patroon voor de zondaar is dat hij zijn geloof op Jezus Christus stelt en door dat te doen wordt hij gered en ontvangt de Heilige Geest. Er komt geen “halve redding” in de Bijbel voor. Alles wat God heeft is in Jezus Christus, en door het aannemen van Jezus

Christus en in Hem te geloven ontvangt diegene alles.

We zien deze permanente methode van ontvangst van de Heilige Geest in Handelingen 2:37-42, waar de eerste gelovigen uit de nieuwe dispensatie ná de komst van de Heilige Geest beschreven worden. De regel van eerstvermelding is een belangrijke methode in Bijbelstudie. Deze mannen en vrouwen ontvingen de Heilige Geest na berouw en het met vreugde gaan geloven in Jezus Christus, met de waterdoop als uitwendig teken van hun inwendig geloof. Het bewijs dat volgde op de ontvangst van de Heilige Geest was níét het spreken in 'tongen' of een machtige ruisende wind of gekloofde tongen als van vuur of schudden of het op de grond vallen. Eerder het “En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden” (Handelingen 2:42 HSV).

We zien deze aanhoudende methode van ontvangen van de Heilige Geest ook in de brieven aan de gemeente.

“Opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid” (Efeziërs 1:12-14).

We zien hier dat de Heilige Geest ontvangen wordt als de zondaar het Evangelie hoort en zijn vertrouwen in Jezus Christus stelt. De gelovige wordt verzegeld met de Heilige Geest [tot het moment van] zijn opstanding en verheerlijking.

De enige plaats waar de doop van de Heilige Geest in de brieven genoemd wordt is in 1 Korinthiërs 12:13 en daar zien wij dat het voor alle gelovigen een realiteit is.

“Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt” (1 Korinthiërs 12:13 HSV).

Dat het spreken in 'tongen' géén bewijs is van het gedoopt zijn met de Heilige Geest blijkt duidelijk uit 1 Kor 12. Vers 13 zegt dat állen gedoopt zijn door de Heilige Geest maar vers 30 zegt dat zij níét allen in 'tongen' spraken.

Dus de doop van de Heilige Geest is éénmalig gebeurd op de Pinksterdag zelf, maar er was een speciale ontvangst van de Heilige Geest voor de Samaritanen in Handelingen 8 en voor de heidenen in Handelingen 10. Dat waren unieke situaties waarin God aan de Joden liet zien dat Hij de redding uitbreiden was naar alle naties. In de normale situatie hebben de gelovigen automatisch deel in die ene geestelijke doop toen zij gered werden.

4 (van 5). Het is belangrijk om te begrijpen dat het boek Handelingen een overgangsbboek is. Niet alles wat opgeschreven is in Handelingen is een patroon voor de rest van de gemeenteperiode. Pinkster en Charismatische gelovigen spreken vaak over een “type christendom als in het boek Handelingen” of over een “apostolisch christendom”, maar er zijn vele dingen die de apostelen deden en vele dingen die we in Handelingen vinden die nadien niet meer gedaan zijn in de Nieuw-Testamentische gemeenten. De bediening van de apostelen was uniek. De apostelen konden handen opleggen bij mensen om de Heilige Geest te ontvangen (Handelingen 8:18; 19:6). Zij hadden speciale tekenwonderen om hun bediening te autoriseren. “De tekenen van een apostel zijn onder u verricht, in al mijn volharding, in tekenen, wonderen en krachten” (2 Korinthiërs 12:12 HSV). Als wonderen gedaan konden worden door elke gelovige, zelfs al was dit in de eerste eeuw, waar blijft dan het nut van het teken?

5 (van 5). Het Nieuwe Testament leert nergens dat gelovigen moeten zoeken naar de Heilige Geest of te zoeken naar de doop door de Heilige Geest.

Pinkster en Charismatische gelovigen leren dat de doop van de Heilige Geest een extra ervaring is ten opzichte van de redding en dat er naar gezocht moet worden.

Michael Harper komt met vier dingen die zogenaamd nodig zijn voor de ontvangst van de Geestesdoop: geloof, gebed, handelen, en een teken (tongen).

In het begin van de 80'er jaren woonde ik in Nepal een door een Pinkster”profeet” uit Engeland geleide dienst bij, en hij drong er bij zijn toehoorders op aan om “naar voren te komen en gedoopt te worden in de Heilige Geest”. De enige tekst die hij las om zijn leer te ondersteunen was 1 Korinthiërs 12:13, maar dit vers leert niet “kom naar voren en wordt gedoopt”; het zegt “Ook wij allen immers ZIJN door één Geest tot één lichaam gedoopt”.

Twee passages die gebruikt worden om de leer te ondersteunen dat er naar de doop van de Heilige Geest gezocht moet worden zijn Lucas 11:13 en Lucas 24:49:

“Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?” (Lucas 11:13 HSV).

“En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden” (Lucas 24:49 HSV).

Lucas 11:13 kan niet gaan over het vragen om de doop van de Heilige Geest, omdat van zoiets geen enkel voorbeeld gegeven wordt in Handelingen of de Brieven. Lucas 11:13 verwijst eerder naar het vragen om de continue vervulling met en bijstand van de Heilige Geest in overeenstemming met de duidelijke instructies in Efeziërs 5:18 en andere passages.

Het bevel uit Lucas 24:49 is maar eenmalig in de Schrift gegeven en dat was aan de discipelen die in de bovenzaal samengekomen waren om te wachten op de komst van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Het wachten op zich bracht de Heilige Geest niet en niets van wat zij tijdens het wachten deden bracht de Heilige Geest. Hij kwam als vervulling van Bijbelse profetie. De Oud-Testamentische feesten beschreven in Leviticus 23 waren karakteristiek voor de leer van het Nieuwe Testament. Het Pesachfeest verwees naar het kruis van Jezus (Leviticus 23:4); het Eerstelingenfeest verwees naar Christus' opstanding (Leviticus 23:10); Pinksteren (oogstfeest) verwees naar de komst van de Heilige Geest (Leviticus 23:15-16). Het gebeurde exact 50 dagen na het Eerstelingenfeest, nadat Christus opgestaan was van tussen de doden.

Er is eenvoudigweg voor gelovigen geen bevel of voorbeeld in het Nieuwe Testament om de Heilige Geest te zoeken of te zoeken naar een tweede doop of een "second blessing" [tweede zegen] of iets dergelijks.

Hetgeen bevolen wordt is het vervuld worden met de Geest:

"En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Wees elkaar onderdanig in de vreze Gods" (Efeziërs 5:18-21 HSV).

Elke ware gelovige heeft de Heilige Geest en is gedoopt door de Heilige Geest en is daarmee bevolen om vervuld te worden met de Geest. Dit betekent dat je je open moet stellen voor de leiding van de Geest.

De kenmerken van de vervulling met de Heilige Geest in Efeziërs zijn het zingen van geestelijke liederen voor de Heer, lofprijzen van God, en onderdanig zijn aan elkaar. Het spreken in tongen of emotionele ervaringen zoals "inner healing" [innerlijke genezing] of schudden of vallen of lachen worden nergens genoemd.

Als de doop van de Heilige Geest iets was wat de gelovige nodig had als aanvulling op zijn redding, als hij het nodig zou hebben voor kracht en effectiviteit en heiliging, zou de Schrift dit duidelijk vermelden en zou duidelijk beschrijven hoe dit te ontvangen. Als deze Pinksterleerstelling waar zou zijn dan zouden de apostelen de gemeenten langs deze lijn geïnstrueerd hebben.

Zo zou Paulus bijvoorbeeld in zijn schrijven aan de vleeselijke gemeente te Korinthe aan hen hebben uitgelegd dat ze een doop in de Geest of een doop met vuur of een tweede aanraking van de Geest of iets dergelijks nodig hadden en hij zou hebben beschreven hoe zij deze ervaring zouden kunnen krijgen. In tegenstelling daarmee zegt Paulus dat deze gelovigen al door God in alles rijk geworden zijn (1 Korinthiërs 1:5), gedoopt waren door de Heilige Geest (1 Korinthiërs 12:13), en waren verzegeld

met de Geest (2 Korinthiërs 1:22). In plaats van hen te onderrichten over een “tweede doop” of een “tweede zegen”, onderrichtte Paulus hen over heilig leven. Ze behoeften de Heilige Geest niet te ontvangen; zij moesten wandelen in gehoorzaamheid aan de Heilige Geest die ze al hadden. Zij hadden niet méér van de Heilige Geest nodig; zij moesten zichzelf meer openstellen voor Hem. Zij behoeften niet door middel van een geestelijke ervaring boven hun geestelijke strubbelingen uit te *springen*; zij moesten getrouw stap-voor-stap *wandelen* in de overwinning. Zij behoeften niet te springen met behulp van een speciaal “wonder”; zij moesten nederig wandelen in geloof als een doorlopend wonder.

De Bijbel waarschuwt dat er valse geesten zijn die de Heilige Geest imiteren en we moeten erg voorzichtig zijn om iets te zoeken waarvan de Bijbel ons niet beveelt dat te zoeken. Paulus was vanwege dit gevaar bezorgd over de gemeente te Korinthe.

“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u *dat* best. ... Want zulke lieden zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht” (2 Korinthiërs 11:3-4, 13, 14).

De leerstelling dat de doop van de Heilige Geest deel is van de redding en geen ervaring is waar naar gezocht moet worden wijst daarmee de Pinkster en Charismatische bewegingen af.

Het verheerlijken van de Heilige Geest

Wij wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de manier waarop het de Heilige Geest verheerlijkt.

De Pinkster-Charismatische beweging zou “beweging van de Heilige Geest” genoemd kunnen worden vanwege hun focus op de Heilige Geest.

Het is gebruikelijk voor Charismatische leiders om de Heilige Geest uit te nodigen om te komen als ze naar hun manifestaties zoeken. De Airport Christian Church in Toronto had een “Come Holy Spirit” [Kom Heilige Geest] -dienst op de vrijdagavonden.

Een van de meest prominente figuren in de moderne Pinkster-Charismatische beweging is Benny Hinn. Zijn on-Schriftuurlijke leer van de Heilige Geest staat beschreven in zijn boek *Good Morning, Holy Spirit*. Hij bidt tot de Heilige Geest, nodigt de Heilige Geest uit, laat mensen vallen door de Heilige Geest, etc.

Niets van dit alles is gefundeerd op wat de Schrift leert.

De ware Heilige Geest is de derde Persoon van de Drieëenheid. Hij is niet slechts een verschijning of een invloed van God, maar Hij is daadwerkelijk God Zelf. Hij kwam op de Pinksterdag neer op de gemeente te Jeruzalem en heeft de gelovigen kracht gegeven voor het werk van de Grote Opdracht (Handelingen 1:8) De Here Jezus Christus heeft duidelijk voorzegd wat de rol van de Heilige Geest zou zijn tijdens de gemeentebedeling:

“Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. DIE ZAL MIJ VERHEERLIJKEN, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. Alles wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom heb Ik gezegd dat HIJ HET UIT HET MIJNE ZAL NEMEN EN HET U ZAL VERKONDIGEN” (Johannes 16:13-15 HSV).

De Heilige Geest plaatst Zichzelf niet op de voorgrond of de aandacht naar Zich toe trekken. Hij is zoets als “de stille partner” van de Drieëenheid. Zijn doel is het bekend maken en verheerlijken van de Here Jezus Christus.

Nergens in het Nieuwe Testament is te vinden dat de discipelen bidden tot de Heilige Geest of de Heilige Geest aanbidden of de Heilige Geest uitnodigen om in ons midden te komen of enige andere wijze van op de voorgrond zetten of het zoeken naar de Geest Zelf.

De Here Jezus leerde ons te bidden tot de Vader, niet tot de Heilige Geest (Mattheüs 6:6, 9; Johannes 16:23). Christus' eigen gebeden waren altijd gericht tot de Vader (Mattheüs 11:25; 26:39; Johannes 11:41; 12:28; 14:16; 17:1). De apostel Paulus leerde ons te bidden tot God de Vader door de Here Jezus Christus in de Heilige Geest. (Romeinen 1:8; 7:25; Efeziërs 6:18).

Als de gelovige tot God in algemene zin bidt, bidt hij tot de Drieënige God, inclusief de Heilige Geest; maar er is geen Bijbelse instructie om speciaal tot de Heilige Geest te bidden, en er zijn ook geen voorbeelden van tot de Heilige Geest gerichtte gebeden. Gebeden kunnen worden gericht naar de Vader, en gebeden kunnen worden gericht tot Jezus, maar nooit tot de Heilige Geest.

De Heilige Geest zet de Here Jezus op de voorgrond en focust de aandacht van de gelovige op Christus. Hij verandert de gelovige om meer op Christus te lijken (2 Korinthiërs 3:18).

De gelovige ontvangt de Heilige Geest niet door het zoeken van de Heilige Geest; hij ontvangt de Heilige Geest door zijn vertrouwen in de Here Jezus te stellen:

“Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus

gehoopt hebben. In Welken ook gij [zijt], nadat gij het woord der waarheid, [namelijk] het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid” (Efeziërs 1:12-14 HSV).

De doop met Vuur

Wij wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de valse leer over de “doop met vuur”.

Sinds zijn oprichting heeft de Pinkster-Charismatische beweging beweert dat de doop met vuur voor christenen is. Sommige Pinkstergroepen hebben zichzelf zelfs namen gegeven als “Fire Baptized Holy Ghost” [met vuur gedoopte Heilige Geest] mensen. In zijn historische gegevens over de Assemblies of God merkt Carl Brumback op: “In deze mannen en vrouwen gingen vele schakeringen van het Protestantisme schuil, maar nu hebben ze een soort 'United Denominations' [Verenigde Denominaties] gevormd, samengemolten door een doop met vuur in één enkel Pinksterlichaam” (*Like a River: The Early Years of the Assemblies of God*, blz 13).

Dit idee van gedoopt worden met de Heilige Geest en met vuur is door de hele Charismatische beweging uitgedragen. Ralph Martin's boek uit 1976 over de Charismatische beweging had de naam *Fire on the Earth*. De Toronto Airport Christian Fellowship houdt “Catch the Fire” conferenties. Een van Toronto's favouriete liederen is “A Festival of Joy” door Toronto Airport's aanbidingsleider Jeremy Sinnott. Het roept God aan met “laat vuur deze ruimte vullen”. Een andere favouriet van Toronto is “Let it Burn” door David Ruis.

Het concept van het gedoopt worden met de Heilige Geest en vuur komt uit de profetie van Johannes [de Doper]:

“Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur” (Mattheüs 3:11 HSV).

Pinkstergelovigen hebben deze tekst genomen en op zichzelf toegepast, maar zoals zovele andere Pinkster-Charismatische leerstellingen wordt ook hier de context genegeerd en resulteert daarmee in dwaling.

Johannes de Doper sprak tot de Joden toen hij deze profetie zei. Degenen die geloofden werden met de Heilige Geest gedoopt op de Pinksterdag maar de doop met vuur is een waarschuwing van oordeel voor de ongelovige. Johannes legt dit uit in het volgende vers:

“Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden” (Mattheüs 3:12 HSV).

Dit kan niet duidelijker gezegd worden. De doop met vuur verwijst naar de dag dat Christus zal wederkeren en de ongelovigen zal bezoeken met eeuwigdurende bestraffing in de poel van vuur. Vergelijk Jesaja 66:15-16; Maleachi 3:2-4:1; en 2 Tessalonicenzen 1:9-11.

De Schriften waarschuwen dat de doop met vuur eeuwige pijniging betekent. We mogen God prijzen dat als gevolg van het bloed van Christus geen enkele wedergeboren christen ooit gedoopt zal worden met vuur.

Het woord “vuur” komt drie-en-tachtig keer voor in het Nieuwe Testament, en in verreweg de meeste gevallen slaat het op oordeel door vuur in de hel. In slechts één vers wordt “vuur” gebruikt in verband met de bediening van de Heilige Geest om mensen uit dit huidige leven te redden, en dat zijn de “tongen als van vuur” in Handelingen 2:3. Het claimen dat dit vers een vervulling is van de doop met vuur in Mattheüs 3:11-12 is het negeren van de duidelijke context van die passage en ook het consistente Bijbelse gebruik van vuur als een term voor oordeel.

Spreken in tongen

Wij wijzen de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege de valse leerstelling dat het spreken in tongen voor vandaag is.

Het gezichtspunt dat het spreken in tongen een gave is voor iedere gelovige en dat het vandaag uitgeoefend moet worden is vanaf het begin een integraal deel van de Pinksterbeweging geweest.

Het spreken in tongen heeft volgens de meeste Pinkstergelovigen en Charismatici een drievoudig doel: Ten eerste is het een teken van de “doop van de Heilige Geest”. In deze hoedanigheid is het een teken voor zowel de gelovige zelf als voor degenen die het waarnemen. Ten tweede is het een middel waarmee God communiceert met de kerk. Dit gebeurt zogenaamd als de in tongen gesproken boodschappen worden geïnterpreteerd. Ten derde is het een “private prayer language” [privé gebedstaal] waarbij de gebruiker zichzelf opbouwt. Binnen deze categorie wordt er beweerd dat deze persoonlijke opbouw een groot aantal voordelen oplevert, inclusief bemoediging gedurende geestelijke beproevingen, fysieke genezing, geestelijke leiding, en zelfs hulp bij het slapen!

Zie sommige beweringen van Pinkstergelovigen en Charismatici:

“De duidelijke leer van de Pinksterkerken is dat het spreken in tongen het 'initiële bewijs' is van de doop in de Heilige Geest ” (Donald Gee, *Now That*

You've Been Baptized in the Spirit, 1972, blz ..).

“God haalde de doop met de Heilige Geest uit het abstracte door de gelovige een onmiskenbaar fysiek bewijs te geven wanneer de gelovige vervuld was. Dat bewijs is het spreken in tongen. ... Feit is dat diegenen die de gift/gave van de Heilige Geest ontvangen in tongen zullen spreken” (Charles Crabtree, “How Practical Is the Pentecostal Lifestyle?”, *Questions and Answers about the Holy Spirit*, 2001, blz 70; Crabtree was assistent van het algemene management bij de Assemblies of God). Let op dat hij de term “doop in de Heilige Geest” en “gevuld worden met de Heilige Geest” als synoniemen gebruikt.

“Het spreken in tongen manifesteert zich altijd als mensen gedoopt worden in de Heilige Geest” (Kenneth Hagin, Sr., *Concerning Spiritual Gifts*, 1974, blz 89).

“Het spreken in tongen is niet de doop in de Heilige Geest maar het is dat wat gebeurt wanneer en als je gedoopt wordt in de Heilige Geest, en het wordt een belangrijke bron om je te helpen door te gaan...” (Dennis Bennet, *The Holy Spirit and You*, blz 71).

“Ik zeg tegen allen die problemen hebben met slapeloosheid als gevolg van hun gedachten en redematies: 'spreek in tongen en je zult slapen'. ... Als je in tongen spreekt in je bed zullen je beredeneringen stoppen en je zult spoedig in slaap zijn. ... Dit is een feilloze remedie” (G. Ramseyer, *You Think Too Much*).

“Zelfs je lichamelijke en geestelijke vermoeidheid zullen verdwijnen [als je in tongen spreekt]” (Thomas Roberts, overleden Franse Pinksterleider, geciteerd uit Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, 2001, blz 123).

In zijn autobiografie zegt David DuPlessis dat God hem heeft laten zien dat het spreken in tongen een middel was om de goddelijke wil te bepalen.

“... het licht ging aan. Ik sprak tot God in tongen, en Hij sprak tot mij terug in mijn geest. Op die manier begon ik mooie openbaringen te krijgen. ... Bidden in tongen bleek een wonderbaarlijke stap te zijn om uit zo'n impasse te komen [in het niet in staat te zijn God's wil te kunnen ontdekken]. Ik hoefde slechts in tongen te spreken, en als het idee dan overeind bleef, wist ik dat het echt was” (*A Man Called Mr. Pentecost*, blz 76-78).

Sommigen binnen de bredere Charismatische beweging van vandaag leggen minder nadruk op het spreken in tongen als een teken van de doop van de Heilige Geest. Een vroegere Charismaticus schreef:

“James Robison en anderen kwamen met het idee dat je in de Heilige Geest gedoopt kunt worden (als 2e ervaring na de redding) en dat het zichtbaar wordt door een andere tekengave of door de vrucht van de Geest (in het bijzonder door liefde). Dat was een veel meer algemeen gehanteerd geloof in de Pinkster-

Charismatische kerken die wij bijgewoond hebben buiten de Assemblies of God. Wij hebben bijgewoond: Church of God of Cleveland, TN; Assemblies of God; de Foursquare denominatie; Calvary Chapel; Vineyard; Open Bible denominatie; diverse onafhankelijke Charismatische kerken en de People of Destiny kerken (nu PDI Sovereign Grace Churches)” (Dave en Tami Lee, 31 maart 2006).

Daarom wordt het tekenaspect van het spreken in tongen vandaag minder wijd nageleefd dan het was vóór de aanval op de Charismatische beweging.

Dus hoewel de hieronder staande studie relevant is voor de Pinkster-Charismatische beweging als geheel, is niet elk gedeelte toepasbaar op iedere Pinkster of Charismatische kerk.

Hieronder volgt een opsomming van Bijbelse redenen waarom wij de leer van het spreken in tongen zoals de Pinkster-Charismatische beweging die leert afwijzen.

Allereerst moet ik zeggen dat ik ervan overtuigd ben dat er bepaalde details met betrekking tot het spreken in tongen zijn die wij vandaag niet kunnen begrijpen, aangezien de legitieme gave voor bijna tweeduizend jaar niet gepraktiseerd is. Dit soort dingen komen in de Schrift vaak voor. We weten bijvoorbeeld bijna niets over de werking van de Urim en de Thummim, ondanks dat het genoemd wordt in zeven passages in het Oude Testament. We weten dat het iets was dat in de borstplaat van de Hogepriester bewaard zat (Exodus 28:30) en dat het een middel was waarmee de priester zekerheid kreeg over God's wil (Numeri 27:21; 1 Samuel 28:6). Buiten dit weten wij totaal niets. We weten niet hoe de Urim en de Thummim er uit zagen, en we weten niet hoe ze gebruikt werden om de goddelijke leiding vast te stellen. Aangezien de Urim en de Thummim niet in gebruik zijn in onze dagen, is het voldoende te geloven wat de Bijbel zegt en er alleen algemene geestelijke richtlijnen voor onze tijd mee te trekken.

“Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden” (Romeinen 15:4 HSV).

Dit is eenzelfde situatie als waarin we nu zitten met betrekking tot het spreken in tongen. Zelfs al aan het eind van de vierde eeuw heeft de priester John Chrystocom (347 – 407 AD) de volgende opmerking gemaakt over 1 Korinthiërs 12-14:

“Dit gehele gedeelte is erg onduidelijk: maar de onduidelijk komt door onze onwetendheid over de feiten waarnaar verwezen wordt, en dat deze feiten opgehouden zijn te bestaan zoals ze toen waren en nu niet langer plaatsvinden” (“Homilies on 1 Corinthians”, Vol. XII, *The Nicene and Post-Nicene Fathers*, Hom.

29:2).

Dus, ondanks dat er vragen blijven met betrekking tot het spreken in tongen die ik niet kan beantwoorden, geloof ik niet dat ik verplicht ben om iedere vraag te beantwoorden. WIJ ZIJN WÉL VERPLICHT OM ONZE EIGEN LEERSTELLING HIEROVER TE VORMEN (NET ALS OVER IEDER ANDER ONDERWERP) GEBASEERD OP WAT DE DUIDELIJKSTE SCHRIFTGEDEELTEN LEREN, EN DAN ZULLEN DE MEER ONDUIDELIJKE ZICHZELF GAAN OPHELDEREN.

De valse leraar doet precies het tegenovergestelde. Hij bouwt zijn lievelingsleerstellingen op relatief onduidelijke en moeilijke Schriftgedeelten, terwijl de duidelijksten genegeerd en weggegooid worden. De Charismaticus hangt zijn leer van een “privé gebedstaal” bestaande uit onintelligent gebrabbel op aan 1 Korinthiërs 14:15, ondanks dat dat op zijn minst een twijfelachtige interpretatie er van is, terwijl de duidelijke en meervoudige onderwijzing van de Schriften is dat het spreken in tongen bovennatuurlijke uitgesproken talen waren als teken aan Israël als natie.

Bijbelse tongen waren bestaande aardse talen

Een fundamenteel feit over het Bijbelse spreken in tongen is dat het bestaande talen waren en niet een of ander onintelligent gebrabbel.

De wet van de eerste vermelding is een belangrijke regel voor interpretatie van de Bijbel. De eerste keer dat we het spreken in tongen gepraktiseerd zien in het Nieuwe Testament is in Handelingen 2. Hier zien we dat de gave van het spreken in tongen een wonderbaarlijke mogelijkheid was om in een taal te spreken die men nooit geleerd had.

“Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen IN ZIJN EIGEN TAAL spreken. En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder IN ONZE EIGEN TAAL, waarin wij geboren zijn? Parthen, Meden en Elamieten en zij die inwoners zijn van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus en Asia, Frygië, Pamfylië, Egypte, en de streken van Libië, dat bij Cyrene ligt, alsook de nu hier verblijvende Romeinen, zowel Joden als proselieten, Kretenzen en Arabieren, wij horen hen IN ONZE TAAL over de grote werken van God spreken”
(Handelingen 2:6-11 HSV).

Tenminste veertien of vijftien verschillende talen worden hier genoemd. Dit waren normale aardse talen die in die dagen door de mensen gesproken werden, en de Joodse discipelen waren in staat in deze talen te spreken ondanks dat het niet hun moedertaal was en ze ze nooit aangeleerd hadden.

Er is geen reden om aan te nemen dat de gave van tongen genoemd in 1 Korinthiërs 12-14 iets anders is dan dat genoemd in het boek Handelingen. In beide gedeelten bestaan de tongen uit de wonderbaarlijke gave van het spreken in aardse talen die men nooit had geleerd.

Het Griekse woord “glossa” wordt zowel in Handelingen 2 als in 1 Korinthiërs 12-14 gebruikt. Het woord verwijst naar de tong zelf (Marcus 7:33) of naar een taal gesproken door de tong.

Bijbelse tongen waren een teken voor het ongelovige Israël

Een andere fundamentele waarheid over Bijbelse tongen is dat tongen een teken waren aan Israël dat God het Evangelie aan het uitbreiden was naar alle naties. Let op de volgende onderwijzing die Paulus aan de gemeente te Korinthe gaf:

“Broeders, word geen kinderen in uw denken (verstand NBG), maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen. In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere. Zo zijn de andere talen dus tot een teken, niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen, en zo is de profetie niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven” (1 Korinthiërs 14:20-22 HSV).

Dit is de fundamentele passage over het doel van de tongen. Ieder die de Bijbelse leer en praktijk van het spreken in tongen wil begrijpen moet hier beginnen.

De Korinthiërs maakten misbruik van de geestelijke gaven en waren in het bijzonder gecharmeerd door het spreken in tongen. Als geestelijke kinderen (1 Korinthiërs 3:1), waren ze elkaar “de loef aan het afsteken”. Paulus zegt tegen ze dat ze moeten stoppen zich als kinderen te gedragen en zich als mannen moeten gedragen door het begrijpen van het ware doel van de tongen.

Hij vertelt ons dat de gave van tongen een vervulling is van de profetie uit Jesaja 28:11-12 die tot de Joden gericht was:

“Ja, met belachelijke [stamelende] klanken en in een andere taal zal Hij tot DIT VOLK spreken, tegen wie Hij zei: Dit is de rust, geef de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij wilden niet luisteren” (Jesaja 28:11-12 HSV).

“DIT VOLK” verwijst naar de Joodse natie tot wie de profeet Jesaja aan het spreken was.

Het wonder van de tongentaal was een teken voor de ongelovige Joden dat God tot de mensen uit alle naties sprak en hen door het Evangelie riep in een nieuw geestelijk lichaam bestaande uit zowel Joden als heidenen.

Elke keer dat we de gave van tongen gepraktiseerd zien worden in het boek

Handelingen, waren er Joden bij aanwezig (Handelingen 2:6-11; 10:46; 19:6). Op de Pinksterdag en in Handelingen 19 waren het de Joden zélf die in tongen spraken.

Fernand Legrand, een vroegere Pinkstergelovige, deed deze belangrijke observatie:

“Het is belangrijk op te merken dat iedere keer als het teken optreedt, is het altijd in de aanwezigheid van JODEN, en waar we geen Joden vinden, zoals in Athene of Malta, vinden we ook het teken niet. ... Het is precies in de aard van het teken dat we de aard van hun ongeloof zien. ... Het teken veroordeelde of corrigeerde hun gebrek aan geloof betreffende de redding van diegenen die talen spraken die vreemd waren aan hun eigen taal, dat wil zeggen de heidenen. ... Want dit was precies wat de Joden niét wilden geloven. In feite waren zij 'alle mensen vijandig gezind. Zij verhinderen ons tot de heidenen te spreken opdat die zalig zouden worden' (1 Tessalonicenzen 2:15-16 HSV). ... Het idee om nu één gemaakt te worden met buitenlanders was meer dan de eerste-eeuwse Joden konden verdragen. De gedachte alleen al was voldoende om hun Hebreeuwse atavisme [terugvallen op zichzelf] op te stoken. Toch was dit het eerste wat zij moesten begrijpen en uiteindelijk toegeven. Daarom gaf God hen het best mogelijke teken opdat zij zouden gaan begrijpen wat zij niet konden of wilden begrijpen: HIJ LIET OP WONDERLIJKE WIJZE JODEN SPREKEN IN DE TALEN VAN BUITENLANDERS. DOOR DIT TE DOEN HEEFT GOD JOODSE LOFPRIJZING IN DEZE HEIDENSE TALEN OMGEZET. ...

“Het eenvoudige maar oplettende lezen van de Bijbel laat het scenario zien van heftige oppositie van de Joden tegen alles wat niet specifiek Joods was. We zien Jona die de mensen van Ninevé haat tot het punt van ongehoorzaamheid aan God. ... In zijn frustratie gaat hij zover dat hij om zijn eigen dood vraagt. Als Ninevé blijft leven, dan mag Jona doodgaan! ... Deze geest van oppositie en ongeloof wordt gedurende de opvolgende eeuwen alleen maar sterker. De Joden behoren bij Jahweh en Jahweh bij hen, in een gesloten cirkel van intolerantie; ieder ander is vervloekt. ...

“Het durven voorstellen dat mensen die een andere taal spraken dan zichzelf konden genieten van de goedheid van God, betekende zijn leven op het spel zetten. Zij hebben Jezus naar de top van een heuvel gebracht om Hem naar beneden te kunnen werpen alleen maar omdat Hij gezegd had: 'Maar Ik zeg u naar waarheid: Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten was, zodat er grote hongersnood kwam over heel het land, en naar geen van hen werd Elia gezonden, maar wel naar Zarfath bij Sidon, naar een vrouw, een weduwe.' Jezus voegde er tot hun enorme woede nog aan toe: 'Ook waren er veel melaatsen in Israël in de tijd van de profeet Elisa, en geen van hen werd gereinigd, maar wel Naäman, de Syriër.' (Lucas 4:25-27 HSV). Dit was in hun ogen meer dan voldoende om de

doodstraf te verdienen. ...

“Wat een verhaal staat daar in Handelingen 22! De gevangene Paulus staat op de trappen van het (Romeinse) fort. Hij wenkt met een hand naar de menigte en vraagt om te kunnen spreken. Als hij in het Hebreeuws begint valt er een stilte over de menigte. ... Maar op het precieze moment dat hij zegt 'En Hij zei tegen mij: Ga, want Ik zal u ver weg zenden, naar de heidenen', blijft de zin in de lucht steken. Zij luisterden tot aan dat woord heidenen (of naties); en zij gooiden stof in de lucht, schreeuwend: 'Weg van de aarde met zo iemand, want hij behoort niet te blijven leven.' Wat was de reden dat zij zo explodeerden? Gewoon het idee dat God ook de God zou kunnen zijn van iedere mens en van iedere taal. Het is nu gemakkelijker om te begrijpen waarom het spreken in tongen een teken is van deze grote waarheid en dat het voor 'dit volk' de weg was om dit te bereiken. ...

“Speciaal zij moesten worden overtuigd om deze vorm van ongeloof los te laten en de volken en de talen die God rein heeft verklaard niet langer als onrein te beschouwen, talen rein genoeg om door de Heilige Geest gesproken te worden. ... Dit teken van vreemde talen, net als het drievoudige visioen van Petrus, leerde hen dat redding voor 'wie dan ook' is, voor 'alle vlees', voor 'iedere taal'...

“Maar WIE moet er in de tegenwoordige kerk bestaande uit mensen, stammen, naties en talen, WIE moet er nu nog overtuigd worden door een herhaling van het teken dat de Geest van God heeft uitgestort op alle mensen, naties, stammen en talen?” (Fernand Legrand, *All about speaking in Tongues*, blz 24-27, 33).

Het is onmogelijk om een juist inzicht in het spreken in tongen te hebben zonder te begrijpen dat het een teken was voor het volk Israël. Het was een teken van het nieuwe dat God aan het doen was, te weten het uitbreiden van het Evangelie naar alle mensen en zowel Joden als heidenen samen te brengen in één nieuw geestelijk lichaam.

De noodzaak voor zo'n teken hield op in de eerste eeuw. In het jaar 70 AD werd de Joodse tempel door de Romeinse legers onder leiding van Titus vernietigd en de Joden werden verstrooid onder de volken. Tegen die tijd waren er tienduizenden heidenen tot Jezus Christus gekomen en werden er kerken bestaande uit heidenen opgericht door geheel het Romeinse Rijk. Het doel voor de gave van het spreken in tongen als teken voor het volk Israël was beëindigd. Israël had het teken geweigerd en was nu geoordeeld net zoals de profeet had voorspeld:

“Ja, met belachelijke klanken en in een andere taal zal Hij tot dit volk spreken, tegen wie Hij zei: Dit is de rust, geef de vermoeide rust, en dit is de verademing

– MAAR ZIJ WILDEN NIET LUISTEREN. Daarom zal voor hen het woord van de HEERE zijn: gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een beetje, daar een beetje, ZODAT ZIJ, ALS ZIJ WEGGAAN, ACHTEROVERVALLEN, VERPLETTERD WORDEN, VERSTRIKT RAKEN EN GEVANGEN WORDEN.” (Jesaja 28:11-13 HSV).

Jesaja profeteerde niet alleen dat God het teken van het spreken in tongen aan Israël zou geven, maar hij profeteerde ook dat Israël het zou afwijzen en veroordeeld zou worden, wat ook exact zo gebeurd is.

In 1 Korinthiërs 13 leert Paulus aan de gemeente te Korinthe dat de gave van het spreken in tongen zou stoppen:

“De liefde vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat talen betreft, zij zullen ophouden, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden. Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele, maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden.” (1 Korinthiërs 13:8-10 HSV).

In deze passage wordt gesproken over de openbare gaven van profetie, spreken in tongen, en kennis. Het is niet de kennis op zichzelf die zal verdwijnen; het is de gáve van kennis die verdwijnt. Het is niet het spreken in tongen of talen dat zal verdwijnen; het is de gáve van het spreken in tongen die verdwijnt.

Wanneer zullen deze gaven ophouden? De passage geeft aan dat het zal gebeuren in twee fases. De gave van het spreken in tongen wordt apart behandeld van de gaven van profetie en kennis. De gave van het spreken in tongen wordt genoemd in vers 8 en wordt dan niet meer genoemd, terwijl de gaven van profetie en kennis opnieuw genoemd worden in versen 9-10.

Ik geloof dat dit leert dat de gave van het spreken in tongen vanzelf stopt voordat de andere twee gaven beëindigd werden. Dat kunnen we zien in het boek Handelingen. De laatste keer dat we het spreken in tongen tegenkomen is in Handelingen 19. Op dat punt in de kerkgeschiedenis was het geen vraag meer of God de heidenen riep door het Evangelie. De zaak was al geregeld.

Als een teken eenmaal vervuld is, is het dwaas er mee door te gaan. Als ik iemand die ik op het vliegveld zal ontmoeten vertel dat hij mij kan herkennen omdat ik een rode hoed zal dragen, dan is de rode hoed het teken. Als hij mij eenmaal ontmoet en hij mij herkent aan het teken van de rode hoed, is de noodzaak van het teken gestopt. Als ik door zou gaan met het dragen van een rode hoed voor de rest van het bezoek zou dat zinloos zijn.

De gave van het spreken in tongen stopte zelfs nog voor de gebeurtenissen die in het boek Handelingen opgeschreven zijn voltooid waren, maar de gaven van profetie en

kennis bleven werkzaam totdat “het volmaakte zal gekomen zijn”, wat de voltooide canon van de Schriften is. 2 Timotheüs 3:16-17 HSV zegt dat de Schrift in staat is de mens Gods zodanig te maken dat hij “volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust”. De gaven van profetie en kennis werden door de profeten en de apostelen gebruikt om de Schriften af te ronden en daarna verdwenen zij.

Het boek van de Schriften dat het laatst geschreven werd was Openbaring. Johannes schreef dat in zijn extreem hoge ouderdom op het eiland Patmos in ongeveer 96 AD, en het eindigt met een plechtige goddelijke waarschuwing niet iets toe te voegen of weg te laten van “de woorden van het boek van deze profetie” (Openbaring 22:18-19). Dit heeft niet alleen betrekking op het boek Openbaring zelf maar ook op het gehele Boek (Bijbel) waarvan Openbaring het laatste hoofdstuk is.

Deze duidelijke Bijbelse leer over het spreken in tongen weerlegt op zichzelf al het moderne spreken in tongen.

Toen Charles Parham's Bible School studenten in 1901 in “tongen” spraken of toen in 1906 in Azusa Street de “tongen” uitbraken, waren er toen Joden bij aanwezig? En indien er Joden aanwezig zouden zijn geweest op welke manier zou dit spreken in tongen dan een teken zijn geweest dat God het Evangelie aan het uitbreiden was naar alle naties en door het Evangelie een nieuw lichaam aan het creëren was? Dat teken was 1900 jaar eerder gegeven. Op welke manier was dat teken niet geheel vervuld in de eerste eeuw?

Dit zijn moeilijke vragen die elke Pinkstergelovige en elke Charismaticus moet beantwoorden. Als iemand daarop zou beweren dat de Joden vandaag nog steeds het teken van de tongen nodig hebben, zouden we vragen: “Waarom hebben de Pinkster-Charismatische bewegingen dan dit aspect van het spreken in tongen genegeerd?” Parham in Topeka en Seymour in Los Angeles verlangden niet naar het spreken in tongen als een teken voor Israël maar als een teken van “doop met de Heilige Geest”. Hetzelfde is waar voor de Assemblies of God en de Church of God of Prophecy en de Foursquare Pentecostal Churches en noem maar op.

“Iemand zei, na het lezen van mijn boek: 'Voor jou komt het er allemaal op neer dat het een teken is'. Natuurlijk is dat zo! Kijk bijvoorbeeld naar een seinpaal; je kunt uitgebreid praten over zijn hoogte, zijn vorm, de kleur, de fosforescentie en grootte van de letters, maar hoe gedetailleerd je opmerkingen ook zijn, het is onmogelijk er aan voorbij te gaan dat het enige en ultieme doel is dat het een seinpaal is. En zo is het ook met het spreken in tongen. Hoe je er ook naar kijkt, de Heilige Geest heeft gezegd dat het een TEKEN was voor ongelovig Israël. In deze kwestie en ook in andere kwesties is te zien dat de regels van het spel niet gevolgd worden.” (Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 67).

Bijbelse tongen waren geen teken voor gelovigen

“Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen. In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere. ZO ZIJN DE ANDERE TALEN DUS TOT EEN TEKEN, NIET VOOR HEN DIE GELOVEN, maar voor de ongelovigen, en zo is de profetie niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven.” (1 Korinthiërs 14:20-22 HSV).

De Bijbel stelt duidelijk dat het spreken in tongen niet een teken is voor gelovigen.

Dit is een vérrijkende waarheid, omdat in de context van de Pinkster-Charismatische bewegingen in het algemeen beweerd wordt dat het spreken in tongen een teken voor de gelovigen is. Het spreken in tongen wordt beschouwd als een teken van geloof en een teken van God's zegen en een teken van de inwonende Heilige Geest en een teken van kracht. In al deze gevallen wordt het spreken in tongen gezien als een teken *voor gelovigen*.

In 1 Korinthiërs 14:20-22 weerlegt Paulus deze dwaling in niet mis te verstane bewoordingen.

Bijbelse tongen waren gericht tot God

“Wie namelijk in een andere taal spreekt, SPREEKT NIET TOT MENSEN, MAAR TOT GOD, want niemand begrijpt het, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen.” (1 Korinthiërs 14:2 HSV).

Paulus zegt dat Bijbelse tongen niet tegen mensen maar tegen God gesproken werden. Dat is wat we zien op de dag van de Pinksteruitstorting. Degenen die de discipelen op die dag in tongen hoorden spreken zeiden: “Wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken.” (Handelingen 2:11 HSV).

De booschappen van de tongen waren gericht tot God maar werden begrepen door degenen die ze in de verschillende talen hoorden. De Joodse tongensprekers hebben op die dag misschien wel van de Psalmen geciteerd. De Joden die hen hoorden waren verbaasd om hun eigen Joodse broeders God te horen lofprijzen in “onreine” heidense talen.

Toen die dag het tijdstip aangebroken was dat God rechtstreeks tot de mensen ging spreken, gebruikte Hij de preek van Petrus en dat was geen tongentaal. Niemand werd gered door het horen van een boodschap in tongentaal; ze werden gered door het horen en het geloven van het Evangelie.

Paulus zegt dat het spreken in tongen in de kerken hetzelfde doel hadden. De tongen waren gericht tot God, en als ze vertaald werden konden de mensen begrijpen wat

er werd gezegd tot God en op die manier opgebouwd worden. Maar het spreken in tongen was niet een direct tot mensen gerichte boodschap, zoals profeteren wel was.

In tegenspraak met deze duidelijke Bijbelse lering hebben Pinkstergelovigen en Charismatici overall beweerd dat spreken in tongen boodschappen gericht tot mensen zijn.

Zie het onderstaande van de hand van de vroegere Pinkstergelovige Fernand Legrand:

“Na meer dan dertig jaar van nauw contact met deze kerken, en na sommige van hun ideeën aangenomen te hebben, ben ik gedwongen om toe te geven dat er een flagrante disharmonie bestaat met het Woord van God op dit punt. Allereerst heb ik mij overgegeven aan de autoriteit van het Woord; daarna ben ik verder gegaan om voor mijzelf te verifiëren wat er nu geleerd en gepraktiseerd wordt. Bij verschillende gelegenheden, pratend met mensen die diep in hun overtuigingen verankerd zaten, stelde ik de vraag: 'Als tongen in jullie vergadering geïnterpreteerd worden, wat is dan de context van de boodschap?' Ik vroeg dat niet omdat ik het antwoord niet wist maar omdat ik het rechtstreeks 'uit de mond van het paard' [uit de bron] wilde horen zodat er geen dubbelzinnigheid kon ontstaan. Zonder uitzondering conformeerden de antwoorden zich aan wat ik al had waargenomen. Het was een woord van bemoediging, of profetie, of vermaning, of zelfs van Evangelisatie. Heel duidelijk was dat deze gericht waren tot degenen die aanwezig waren, dat wil zeggen tot mensen en was daarom compleet in tegenspraak met de Heilige Geest die juist het tegenovergestelde zegt: 'Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God'. ... Een van mijn vrienden, een enthousiaste pastor, nodigde mij uit voor een Evangelisatie campagne in zijn kerk. Hij vertelde mij over een vrouw die in een privégesprek met hem had gesproken in tongen. 'In wat zij zei' legde hij uit 'onderscheidde ik een boodschap voor mijzelf'. De gelegenheid kon niet mooier zijn. Ik vroeg hem eenvoudig 'Hoe verzoen je je met het idee van een persoonlijk tot je gerichte boodschap met de Bijbelse stelling dat "Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God"? Jij bent God niet!' Het was alsof hij een klap op zijn hoofd kreeg. Hij was totaal sprakeloos. Hij had zojuist een tekst ontdekt die hij nooit tevoren had gezien, of niet de tijd voor had genomen om het te onderzoeken. ...

“Dertig jaar later lijkt er nog niets te zijn veranderd. Het laatste interview dat hiervoor is genoemd eindigde op dezelfde manier als de eerste. Na nogmaals duidelijk gemaakt te hebben dat het spreken in tongen in zijn kerk, zoals bevestigd door zijn persoonlijke ervaringen en waarnemingen, heel duidelijk

gericht was tot mensen, en dat het in tegenspraak was met wat de Bijbel zegt, vroeg ik hem: 'Wat zul je opzij schuiven, het Woord van God of jouw ervaringen; je moet een keuze maken tussen de twee; wat zal het worden?' Zonder aarzeling en twee keer achter elkaar was zijn antwoord: 'Ik kies voor de ervaringen!' Deze begrijpelijke maar kwaadaardige opstandigheid is verklaarbaar door de vreselijke bekentenis van een pastor die over dit bepaalde punt van de leer tegen mij zei: 'Toen dit woord van Paulus begon rond te gaan in onze vergaderingen had het het effect van een bom. We konden niet toestaan het door te laten gaan, omdat we DAN HADDEN MOETEN TOEGEVEN DAT ALLES WAT WE TOT DAN TOE GEDAAN HADDEN VALS WAS!' " (Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 12-14).

Bijbelse tongen werden begeleid door uitleg

“Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen, en aan een ander uitleg van talen.” (1 Korinthiërs 12:8-10 HSV).

“En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen. Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God.” (1 Korinthiërs 14:27-28 HSV)

De gave van uitlegging was een bovennatuurlijke mogelijkheid waardoor een gelovige een exacte interpretatie van een boodschap kon geven die door God gegeven was in tongentaal. Er werd geen spreken in tongen toegelaten in de kerk zonder dat er uitlegging bij was, omdat het God's wil is dat iedereen die aanwezig is in de kerkdiensten alles begrijpt wat er gezegd en gedaan wordt en daardoor wordt opgebouwd.

Dus zelfs als er een of twee mensen in de dienst aanwezig zouden zijn die de boodschap van de tongentaal begrepen omdat het gegeven werd in hun natuurlijke taal, was dit niet voldoende omdat iedereen het moest kunnen begrijpen.

Op de Pinksterdag was er geen uitlegging nodig omdat er mannen aanwezig waren uit vele plaatsen die de talen spraken die gegeven werden in de tongentaal. Bovendien was dat geen kerkdienst.

Als we het gaan hebben over de Pinkster-Charismatische bewegingen, is de “interpretatie van tongen” een heel vreemd iets, omdat er weinig overeenkomst is tussen de “tongen” en de “interpretatie”. Ik heb vaak korte tongenboodschappen

gehoord waaraan een lange interpretatie werd gegeven, en ik heb tongenboodschappen gehoord samengesteld uit drie of vier (verschillende) woorden (bv. shalalama, shalabama, shalaloona, shalalama, shalabama, shalaloona) geïnterpreteerd als een complexe geestelijke boodschap.

De vroegere Pinkstergelovige Fernand Legrand uit Frankrijk beschrijft het Pinkster "interpretatie dilemma" als volgt:

"IN ALLE GEVALLEN VAN INTERPRETATIE DIE IK PERSOONLIJK MET DE GROOTSTE ZORG EN MET EEN OPEN GEEST GECONTROLEERD HEB, HEB IK NIETS ANDERS ONTDEKT DAN MENSELIJKE VERZINSELS EN BEWUSTE MISLEIDING. Wat mij verbaasde was het onacceptabele verschil tussen de korthed van de tongen en de disproportionele lengte van de interpretatie. ... Nadat ik beledigd was geworden over zulk bedrog, werd mij openlijk verteld dat de interpretatie geen échte vertaling was maar een vertaling die je met je hart moest voelen!! Dus het was maar net wat de fantasie van de pseudo-interpretator ervan maakte. ... Iemand anders, die probeerde zichzelf uit deze beschamende situatie te redden, vertelde mij dat de interpretatie niet de vertaling is van wat er wordt gezegd in tongen, maar de reactie van de hemel op wat er juist was gezegd! Hier zijn we compleet aan het raaskallen. De Schriften worden bewust onder de voeten vertrapt, terwijl juist dit Woord duidelijk maakt (1 Korinthiërs 14:16) dat het dank geven in tongen geïnterpreteerd moet worden zodat we kunnen begrijpen 'wat u zegt', zodat de gemeente hun instemming kan laten zien en meegaan in de dankzegging door te zeggen: 'Amen!'

"Een andere Pinksterleider durfde mij zelfs te vertellen dat hetzelfde geval van spreken in tongen heel goed meerdere interpretaties kan hebben!! ""Verwacht je dat een kat tegelijkertijd jongen kan krijgen van katjes, puppies en kuikens? Maar niemand maakt zich in het geestelijke vlak druk als ons gevraagd wordt te geloven dat EEN soort van spreken in tongen verschillende soorten interpretatie voortbrengt? Bestaat er Pinkster Darwinisme? Zijn we getuige van een soort mutatie van de soorten? Moet ik dit allemaal maar gewoon passief accepteren zonder op het bedrog te wijzen? ...

"Ik heb persoonlijk bemerkt dat deze vervalsing een bekend gegeven is in de betreffende kringen. Ik was aanwezig in een samenkomst toen een christen van de Kaap Verdische Eilanden zojuist gebeden had in zijn eigen taal, een Portugees dialect. Nauwelijks had hij 'Amen' gezegd toen een oudste die wijzer was dan de anderen het woord van de interpretatie onderbrak door te zeggen 'Onze broeder heeft zojuist gedankt in zijn eigen taal'. Dat betekent dat zonder interventie er een 'wonderbaarlijke' interpretatie zou zijn geweest, Evangelisch qua woordgebruik, maar in de geest zo vals als de woorden van de jonge

waarzegster uit Handelingen 16:17. ...

“Men kan zich voorstellen hoe aandachtig ik luisterde naar een voorval van spreken in tongen die even schokkerig, staccato en onbegrijpelijk was als al die anderen, waarin middenin plotseling een driemaal herhaald 'spiriti sancti' [Heilige Geesten, meervoud] in het Italiaans voorkwam. Toen ik die drievoudige herhaling gehoord had, lette ik op het opnieuw voorkomen daarvan in de interpretatie. Ik wachtte er voor niets op....

Diep bedroefd door deze nieuw ontdekte oneerlijkheid, besloot ik een meer geavanceerde verificatiemethode te gaan gebruiken. Ik vroeg een Schotse broeder die met dat typische platte accent van zijn land sprak, om het Hogepriesterlijk gebed twee keer achter elkaar op een cassette in te spreken. Gewapend met deze opname en met die van twee 'echte' tongen gevolgd door hun interpretaties die 'op locatie' zijn opgenomen, ging ik naar een paar zeer gematigde Pinkstervrienden die wars waren van overdrijvingen en uitweidingen. Niemand in de gemeenschap twijfelde aan hun conversies, of hun oprechtheid, of de echtheid van hun 'Charisma'. Nadat we samen gebeden hadden, vroeg ik aan hen of zij die pseudo en 'echte' tongen wilden interpreteren. Dit werd zonder bezwaar of terughoudendheid gedaan. Helaas, en nogmaals helaas, het 'Hogepriesterlijk gebed' in het Engels transformeerde zichzelf in een boodschap van bemoediging in het Frans! En wat betreft de overige dingen, die waren zo verschillend van de oorspronkelijke versies als de Rhone verschilt van de Rijn en tevens in de tegenovergestelde richting stroomt. ....

“Kunnen wij onszelf nog wel christenen noemen als we zo nauw samen optrekken met hem die zichzelf vermomt als een engel van het licht?

“Om uit deze lastige situatie te komen claimen veel mensen, zonder het zelf echt te geloven, dat men geen elektronische test mag toelaten op de gift van de Geest. Maar voor de duidelijkheid moet er gezegd worden dat het bedrog niet door de test gecreeërd wordt, het bevestigt dit alleen maar en het demonstreert verder dat deze zogenaamde gaven zich niet tussen die goede en volmaakte geschenken die van boven neerdalen bevinden (Jacobus 1:17 HSV).

“Bovendien, wat meer dan overvloedig laat zien dat alles in de tegenwoordige gave van het spreken in tongen puur menselijk en subjectief is, en dat de Heilige Geest er totaal niets mee van doen heeft, is dat de interpretatie altijd een weerspiegeling is van bepaalde neigingen en gevoelens. De Rooms Katholieke Charismatici laten hun banden met hun Kerk zien. De spiritualisten krijgen occulte openbaringen. De Pinkstergelovigen, zijnde Evangelicalen, adopteren een Evangelische taal en daarnaast ook terminologie en overtuigingen van hun groep” (Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 47-

51).

Legrand bedacht een eenvoudige test voor de interpretatie van tongentaal, maar geen enkele Pinkstergelovige of Charismaticus heeft aangeboden om er aan mee te werken. Dit was zijn voorstel:

“Bereid een samenkomst voor waar één van jullie in tongen zal spreken en drie anderen ieder apart een opgenomen interpretatie ervan zal maken. De interpretaties, die toch min of meer hetzelfde zouden moeten zeggen, zullen dan worden vergeleken. ... ZOALS HIER OP SCHRIFT GESTELD STA IK ACHTER DIT NOG STEEDS ONBEANTWOORDE VOORSTEL AAN IEDERE IN Charismatische TONGEN SPREKENDE GEMEENSCHAP. Waarom is er tot nu toe nog geen antwoord en zal er ook nooit een antwoord op dit toch oprechte voorstel komen?” (*All about Speaking in Tongues*, blz 52).

Als Pinkstergelovigen en Charismatici de echte wondergave hebben van spreken in en interpreteren van talen, laat ze dan naar voren komen en het bewijzen. Anders is hun weigering op zich al een weerlegging van hun praktijk.

Gezien de Bijbelse waarschuwingen tegen het reële gevaar van geestelijke misleiding, zouden we dwaas zijn om deze dingen zomaar op het eerste gezicht aan te nemen zonder ze te testen. God heeft ons bevolen de “geesten te beproeven” en “alle dingen te bewijzen” en om “de Schriften dagelijks te doorzoeken of deze dingen zo zijn”.

We worden gewaarschuwd dat er valse christussen zullen komen, VALSE GEESTEN, en valse Evangelieën (2 Korinthiërs 11:4). De Geest van God Zelf heeft ons gewaarschuwd dat er in de laatste dagen een aanval van misleiding zal zijn:

“Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen” (1 Timotheüs 4:1 HSV).

We worden gewaarschuwd “dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken” (2 Timotheüs 3 [en niet 4]:1 HSV) omdat belijdende gelovigen zullen “hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend” en “slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid” (2 Timotheüs 3:5, 13 HSV).

We worden gewaarschuwd dat “er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels.” (2 Timotheüs 4:3-4 HSV).

Zouden valse tongen en valse interpretaties niet tot deze verzinsels kunnen

behoren? Natuurlijk kan dat en daarom moeten we buitengewoon voorzichtig zijn. Het feit dat het voor Pinkstergelovigen en Charismatici kenmerkend is dat zij niet willen dat hun 'gaven' nauwkeurig geanalyseerd worden is bewijs van bedrog.

Bijbelse tongen waren onderhevig aan Apostolische richtlijnen

Paulus zei: "verbied niet het spreken in tongen" maar hij gaf daarbij ook vele serieuze beperkingen over hoe tongen gebruikt konden worden.

Ik ben getuige geweest van deze zogenaamde uitoefening van tongentaal in conferenties en kerken in tientallen landen, en nooit heb ik deze uitoefening van "tongen" in de huidige tijden op de volgende manier zien ingeperkt:

- Tongen dienen te worden gesproken om de beurt, één voor één ("En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt ..." 1Korinthiërs 14:27 HSV). In de meeste van de Pinkster-Charismatische samenkomsten waar ik bij ben geweest werden de "tongen" gesproken door vele mensen tegelijk.
- Tongen moeten geïnterpreteerd worden.

"En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen." (1 Korinthiërs 14:27 HSV).

Zelden worden de boodschappen van de tongen in het moderne Pinksterdom geïnterpreteerd, en als ze dat wel worden is het vaak duidelijk dat de "interpretatie" iets anders is dan de "tong".

- Er mag geen verwarring of gebrek aan vrede zijn.

"Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenten van de heiligen." (1 Korinthiërs 14:33 HSV).

Iedere keer dat ik een Pinkster-Charismatische dienst "waar de Geest aan het werk was" heb bijgewoond, dacht ik bij mijzelf: "Dit is verwarrend". Hier regeert de wanorde. De "tongen" kunnen niet begrepen worden. Er gebeuren dingen die niet kloppen en die in de Bijbel teruggevonden kunnen worden. Er wordt ons daarin echter verteld dat God niet een God is van wanorde maar van orde, en dat heeft vërreikende gevolgen.

- Vrouwen is het niet toegestaan in tongen te spreken.

"Laten uw vrouwen in de gemeenten zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt." (1 Korinthiërs 14:34 HSV).

Paulus refereert aan de Wet van Mozes, welke zegt dat de vrouw onder de autoriteit van de man geplaatst is (Genesis 3:16; Numeri 30:3-13).

Vrouwen hebben steeds vooraan gestaan op het gebied van het spreken in “tongen” vanaf het ontstaan van de Pinksterbeweging. De eerste die in tongen sprak op Charles Parham's Topeka Bible School was een vrouw. Een vrouw was de eerste die in tongen sprak bij Seymour's Azusa Street Mission. Een journalist van de Los Angeles Times die de Mission op 17 april 1906 bijwoonde merkte op dat “de oude vermaner [Seymour] de 'zusters' drong om 'de tongen los te laten' en de vrouwen gaven zich daarna over aan een uitbarsting van religieuze vurigheid.”

Als je de vrouwen zou kunnen verwijderen uit het moderne spreken in tongen zou het ineens storten, maar de Geest van God verbied hen duidelijk om in tongen te spreken of te profeteren in de samenkomsten waar de heiligen verzameld zijn en er mannen aanwezig zijn. Vrouwen is het wel toegestaan andere vrouwen (Titus 2:3-4) en kinderen (2 Timotheüs 1:5; 3:15) te leren, maar het is hen verboden om mannen te leren of zich aan te matigen autoriteit over hen uit te oefenen (1 Timotheüs 2:12).

- Degenen die waarlijk geestelijk zijn zullen Paulus' autoriteit bevestigen.

“Als iemand denkt dat hij een profeet is of een geestelijk mens, laat hij dan erkennen dat wat ik u schrijf geboden van de Heere zijn.” (1 Korinthiërs 14:37 HSV).

Vele keren nadat ik deze restricties heb laten zien aan Pinkstergelovigen en Charismatici zijn ze daartegen in verweer gekomen en hebben allerlei redenen gegeven waarom zij zich niet verplicht voelen om ze te gehoorzamen. Dit bewijst alleen maar dat ze niet echt geestelijk zijn en niet waarachtig afgestemd zijn en gehoorzaam aan de stem van de Almachtige God. Zij hebben zichzelf misleid, en het bewijs daarvan is dat ze niet willen erkennen dat de dingen die Paulus schreef geboden van God zijn.

- Alles moet op gepaste wijze verlopen.

“Laat alle dingen op een gepaste wijze ... gebeuren.” (1 Korinthiërs 14:40 HSV).

Het Griekse woord dat met op gepaste wijze vertaald wordt is “euschemonos”, wat ook vertaald kan worden met “oprecht” (Romeinen 13:13 HSV; 1 Thessaloniëzen 4:12 HSV). Er wordt morele waardigheid en oprechtheid en integriteit mee bedoeld, het op zo'n wijze met het Evangelie van Jezus Christus omgaan dat er door jouw acties geen smaad op komt. Als we denken aan de misleiding en het bedrog dat zo duidelijk aanwezig is in de Pinkster-Charismatische beweging en als we denken aan de vele keren dat vrouwen zogenaamd overmand zijn door de Geest en in een onzedelijke houding neervallen en bedekt moeten worden, is het wel duidelijk dat niet alles orderlijk verloopt.

- Alles moet orderlijk verlopen.

“Laat alle dingen op een gepaste wijze en in goede orde gebeuren.” (1 Korinthiërs 14:40 HSV).

De God van de schepping is een God van orde. Hij is niet een God van verwarring en wanorde.

George Gardiner is vele jaren een Pinkstergelovige geweest en hij zegt dat zijn uittocht uit de Pinksterbeweging “begon met knagende vragen over de kloof tussen Charismatische praktijken en Schriftuurlijke uitspraken – een erg brede kloof!” (Gardiner, *The Corinthian Catastrophe*, blz 8).

Hij besloot om het boek Handelingen te bestuderen.

“Ik heb het boek Handelingen opnieuw gelezen, langzaam en nauwkeurig, terwijl ik bidde: 'Heer, laat mij zien wat er staat, en alleen wat het Woord zegt. Geef mij de genade om het te aanvaarden als ik er naast heb gezeten en de genade om mij te verontschuldigen als ik onterecht kritisch ben geweest.' De reis door Handelingen heeft mijn ogen geopend! De handelingen en de ervaringen van de eerste kerken waren ver verwijderd van de handelingen en de 'ervaringen' van de moderne beweging. In sommige gevallen waren ze compleet tegengesteld!”

Ik heb ditzelfde ontdekt toen ik nog pas christen was. Nadat ik door een godvrezende Pinkstergelovige, die mij beïndrukt had door de kwaliteit van zijn christenleven, tot Christus was geleid, stond ik positief tegenover het spreken in tongen. Het was van God, en ik wilde het ook, maar één ding dat mij heeft overtuigd dat de Pinksterbeweging niet Schriftuurlijk is, was dat hun “tongen” niet op een Bijbelse manier uitgevoerd werden. Ik heb tientallen keren Pinkster en Charismatische samenkomsten bijgewoond in allerlei delen van de wereld en ik heb nooit meegemaakt dat tongen op een Bijbelse wijze werden uitgevoerd.

De Pinksterwijze van spreken in tongen is on-Bijbels en gevaarlijk

Bijbelse tongen werden niet gezocht of geleerd of gepraktiseerd. Er was geen ontwikkeling in het spreken in tongen zoals dat met een natuurlijke taal is. Het spreken in tongen was een gift dat op soevereine en wonderlijke wijze door God gegeven was.

Als we het eens zouden zijn dat er vandaag de dag zoiets als “spreken in tongen” of een “privé gebedstaal” bestaat en het ons zou helpen om betere christenlevens te leiden, en als we de Charismatische uitdaging om “te proberen en te zien” zouden aannemen, is de volgende vraag “Hoe spreek ik in deze 'tong' of 'gebedstaal'?”

De eerste stap, zo wordt ons verteld, is stoppen met dingen analyseren aan de hand van de Schriften en jezelf open stellen voor nieuwe ervaringen. Een hoofdstuk in

het boek *These Wonderful Gifts* van Michael Harper is getiteld 'Letting Go and Letting God', waarin de gelovige geïnstrueerd wordt om te stoppen met het nauwgezet analyseren van ervaringen, te stoppen met het "opzetten van alarmsystemen" en het "nervus achter beschermende muren" blijven zitten. Hij zegt dat de gelovige achter de "muren en onfeilbare systemen" vandaan moet komen en zich gewoon openstellen voor God. Dat is een on-Schriftuurlijke en extreem gevaarlijke stap om die Charismatische ervaringen te ontvangen.

Na gestopt te zijn met het analyseren via de Schrift, is de standaardmethode voor het ervaren van de "gave van de tongen" of een "privé gebedstaal" het open doen van de mond en beginnen met woorden spreken maar niet woorden die men kan verstaan en dan zal zogenaamd "God het overnemen".

Dennis Bennet zegt:

"Open je mond en laat zien dat je gelooft dat God je in de Geest gedoopt heeft door te beginnen met spreken. Spreek niet in het Engels of enige andere taal die je machtig bent want God kan je niet in het spreken in tongen leiden als je in een taal spreekt die je kent. ... Open je mond en spreek de eerste lettergrepen en geluiden die naar je lippen opkomen, precies zoals een kind voor de eerste keer leert praten. ... Het kan zijn dat je wel begint te praten maar dat je maar een paar stotterende geluiden eruit krijgt. Dat is al prachtig! Je hebt de 'geluidsbarrière' doorbroken! Blijf die geluiden maken. Offer ze aan God. Vertel Jezus in die 'vreugdevolle geluiden' dat je van Hem houdt! Op een hele echte wijze kan ieder geluid dat je maakt, waarbij je je tong in eenvoudig geloof aan God offert, kan het begin zijn van het spreken in tongen." (*The Holy Spirit and You*, blz 76, 77, 79).

Dit is op zo'n grove wijze on-Schriftuurlijk en onzinnig dat het onnodig lijkt om het te weerleggen. Er staat in het Nieuwe Testament absoluut niets wat hier op lijkt. Het negeren van de Bijbel en het zoeken naar iets waarvan de Bijbel nergens zegt dat je er naar moet zoeken en op manieren die de Bijbel niet ondersteunt en jezelf kritiekloos open te stellen voor religieuze ervaringen zoals deze brengt jezelf in gevaar "een andere geest" te ontvangen (2 Korinthiërs 11:4 HSV).

De Bijbel waarschuwt ervoor dat er misleidende geesten bestaan die proberen de gelovigen te beïnvloeden en zich kunnen voordoen als engelen van het licht en apostelen van God (2 Korinthiërs 11:13-15; Mattheüs 24:24 HSV). Paulus waarschuwde de Korinthiërs dat zij in gevaar waren van het ontvangen van valse geesten vanwege hun vleselijke gezindheid en hun tolerantie voor dwaling.

"Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet

gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best.” (2 Korinthiërs 11:3-4 HSV).

De ware christen kan niet bezeten worden door kwade geesten maar ze kunnen hem wel beïnvloeden.

De Bijbel leert duidelijk dat het spreken in tongen een goddelijk wonder was en dat het souverain gegeven was.

De discipelen zochten op de Pinksterdag niet naar het spreken in tongen en ook hebben ze geen cursus gevolgd in “jenzelf laten gaan en God Zijn gang laten gaan”. Er is zelfs geen bewijs dat ze zelfs maar verwachtten in tongen te zullen spreken. In elk situatie dat christenen in het boek Handelingen in tongen spraken, zijn de tongen souverain gegeven. In geen enkele situatie probeerden de ontvangers zelf in tongen te spreken.

Niet alle Christenen spraken in tongen

Zelfs in de eerste eeuw werden Bijbelse tongen niet door alle christenen gesproken.

“Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen, en aan een ander uitleg van talen.” (1 Korinthiërs 12:7-10 HSV).

“God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen. Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten? Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in talen? Zijn zij soms allen uitleggers?” (1 Korinthiërs 12:28-30 HSV).

Paulus vraagt: “Spreken zij soms allen in talen?” Het antwoord is retorisch en het luidt: nee.

De United Pentecostal Church probeert hier onderuit te komen door onderscheid te maken tussen tongen als “het initiële bewijs van de doop met de Geest” en tongen als een gave van de Geest:

“Sommige mensen halen 1 Korinthiërs 12:30 aan in een poging om te bewijzen

dat niet allen in tongen spreken als ze vervuld worden met de Geest: 'Spreken zij soms allen in tongen?' Echter, dit vers refereert aan de gave van tongen, dat wil zeggen het spreken van een publieke boodschap in tongen die vervolgens geïnterpreteerd dient te worden door de gemeente, wat een geestelijke gave is die een persoon kan uitoefenen volgend op de vulling met de Geest. Hoewel zowel tongen als initiëel bewijs van de doop met de Heilige Geest en tongen als een latere geestelijke gave in essentie hetzelfde zijn, kunnen ze verschillen in toediening en gebruik." ("Why Did God Choose Tongues?" United Pentecostal Church's web site).

Deze lering blijft niet staande in het licht van de Schrift. Een eenvoudig onderzoek in het boek Handelingen bewijst sluitend dat niet alle gelovigen in de eerste kerken in tongen spraken.

Zelfs op de Pinksterdag zelf, terwijl de discipelen in de bovenzaal in tongen spraken (Handelingen 2:4), spraken degenen die op die dag gered werden door de toespraak van Petrus niet in tongen (Handelingen 2:40-42). De gelovende Joden in Handelingen 4:4 en 6:7 spraken niet in tongen. De Ethiopische eunuch die in Handelingen 8:35-39 gered werd te Antiochië sprak niet in tongen. De eerste mensen die in Handelingen 11:20-21 gered werden spraken niet in tongen. Lydia en haar huishouding die in Handelingen 16:13-15 gered werden en de gevangenebewaarder van Fillipi en zijn familie die in Handelingen 16:30-33 gered werden spraken niet in tongen. Degenen die in Handelingen 17:4, 12 en 34 in Tessalonica en Berea en Athene gered werden spraken niet in tongen. Crispus en anderen die in Handelingen 18:8 in Korinthe gered werden spraken niet in tongen. Degene die in Handelingen 19:17-19 in Efeze geloofden spraken niet in tongen.

Er ligt in het Nieuwe Testament absoluut geen enkele nadruk op het spreken in tongen. Het kwam in het gehele boek Handelingen maar 3 keer voor en bij het grootste deel van de gelovigen kwam het niet voor.

Om een dergelijke nadruk op het spreken in tongen te krijgen zoals men dat in de Pinkster-Charismatische beweging tegenkomt moet men vele dingen in de Bijbel lezen die er niet staan, en dat is niet de manier waarop eerlijke broeders de Schriften gebruiken.

Het spreken in tongen als bewijs van de Doop in de Heilige Geest

Beschouw de volgende feiten betreffende de leerstelling dat het spreken in tongen het bewijs is van de doop met de Heilige Geest:

Ten eerste, de doop met de Heilige Geest was voltooid op de Pinksterdag en het spreken in tongen was alleen maar één van de manifestaties. Er waren ook tongen als van vuur en de machtig ruisende wind. Als spreken in tongen het initiële bewijs is

voor de doop met de Heilige Geest, dan zijn de andere manifesties dat ook en zouden we ze alledrie moeten eisen.

Ten tweede, zelfs op de Pinksterdag zelf spraken alleen de 120 verzamelden in de bovenzaal in tongen. Degenen die gered werden door de prediking van Petrus spraken niet in tongen.

Ten derde, de samaritanen spraken niet in tongen nadat ze de Heilige Geest hadden ontvangen via het opleggen van de apostolische handen (Handelingen 8:14-17).

Ten vierde, de doop met de Heilige Geest wordt in de Nieuw-Testamentische brieven slechts één keer genoemd, in 1 Korinthiërs 12:13 (HSV), en het wordt beschreven in de verleden tijd en het spreken in tongen wordt niet genoemd als bewijs.

“Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.”

Ten vijfde, aangezien de Bijbel leert dat zelfs in de apostolische tijd niet iedere gelovige in tongen sprak, kan deze gift nooit het bewijs zijn van de Geestesdoop (1 Korinthiërs 12:30 HSV).

De leer dat spreken in tongen een bewijs is van vervulling met de Heilige Geest

Voor wat betreft de leerstelling dat het spreken in tongen het bewijs is voor vervulling met de Heilige Geest, beschouw de volgende feiten:

Waar de doop met de Heilige Geest een historische gebeurtenis was die slechts één keer optrad, op de Pinksterdag, werd de vervulling met de Heilige Geest in Handelingen vele malen herhaald en is iets dat aan iedere gelovige wordt opgedragen om op een doorlopende basis na te streven.

“En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest” (Efeziërs 5:18 HSV).

Vervuld met de Geest te zijn betekent beheerst en geleid te worden door de Geest; het is het onderwerpen aan de leiding en de kracht en de wijsheid van de Geest.

Wat het spreken in tongen betreft, hoewel het boek Handelingen vele keren christenen die vervuld zijn met de Geest noemt, wordt het spreken in tongen slechts één keer genoemd in deze context. In Handelingen 2:4 worden de discipelen vervuld met de Geest en spraken in tongen, maar elders werden ze vervuld met de Geest en spraken niet in tongen. Het is daarom belachelijk om te proberen het spreken in tongen het bewijs te maken van het vervullen met de Heilige Geest.

Een onderzoek van Handelingen leert dat de volgende dingen gebeurden als gelovigen vervuld werden met de heilige Geest:

- Zij loofden God in bovennatuurlijk-gegeven vreemde talen (Hand 2:4-11).
- Zij getuigden zonder vrees van Christus (Hand 4:8-12, 31-33).
- Zij waren bereid om Gods volk te dienen (Hand 6:3-5).
- Zij hadden een houding tegen hun vijanden als Jezus had (Hand 7:55-60).
- Zij waren bereid om God te gehoorzamen (Hand 9:17-20).
- Zij wonnen zielen voor Christus (Hand 11:24).
- Zij weerstonden de valse leraars (Hand 13:8-10).
- Zij hadden vreugde in de Heer (Hand 13:52).

Verder noemt het bewijs voor de vervulling met de Heilige Geest in Ef 5-6 het spreken in tongen niet. Daar wordt gezegd dat de kenmerken van Geestvervuld zijn, de geestelijke relaties tussen de broeders zijn (Ef 5:19, 21-33; 6:1-9), het aanbidden van God (Ef 5:19), het weerstand bieden aan Satan (Ef 6:11-18), en een effectief gebedsleven (Ef 6:18-20) zijn. Het spreken in tongen wordt niet genoemd.

Het spreken in tongen als een private gebedstaal

Het zit het met de leerstelling dat het een “private gebedstaal” is?

Pinkstergelovigen en Charismatici leren heel vaak dat er twee soorten tongen worden beschreven in het Nieuwe Testament: de “publieke taal” tongen van de Pinksterdag en de “private gebedstaal” tongen van 1 Korinthiërs 14. Sommigen spreken van “bedienings tongen” en “aanbiddings tongen”.

Zoals we gezien hebben in het geschiedenisdeel van dit boek, begrepen de eerste Pinksterleiders dat de Bijbelse tongen echte bestaande aardse talen waren. Zij dachten zelfs dat zij in staat zouden zijn om naar buitenlandse zendingsvelden te gaan en door wonderbaarlijke tongen te getuigen zonder de talen behoeven te leren. Uiteindelijk werden de “hemelse taal” en de “private gebedstaal” geïntroduceerd.

Dit zijn de uitdrukkingen die we vaak gehoord hebben op Charismatische conferenties zoals in 1987 te New Orleans, in 1990 te Indianapolis, en in 2000 te St Louis.

De enige daadwerkelijke vastlegging die we hebben van een van de “tongen”, in 1901 gesproken door studenten van Charles Parham's Bible School, was geschreven door een verslaggever van de *Topeka State Journal*, en hij beschreef slechts gebrabbel:

“De heer Parham riep mevrouw Lilian Thistlethrate [Thistlethwaite] in de kamer en vroeg of ze wat kon spreken. Ze antwoordde eerst dat de Heer haar niet

geïnspireerd had iets te zeggen maar al spoedig begon ze vreemde woorden te uiten die klonken als: 'Euossa, Euossa, use rela sema calah mala kanah leulla ssage nalan. Ligle logle lazie logle. Ene mine mo, sah rah el me sah rah me'. Deze zinnen werden vertaald als betekend: 'Jezus is machtig om te redden', 'Jezus staat klaar om te luisteren', en 'God is liefde'" ("Hindoe en Zulu zijn allebei aanwezig op de Bethel School", Topeka State Journal, 9 Januari 1901).

Eén krant die schreef over William Seymour's samenkomsten noemde het gebrabbel "Glibby Bluk" (Larry Martin, *The Life and the Ministry of William J. Seymour*, blz 302).

"Gliggy Bluk" en "Ligle logle lazie logle" is hetzelfde type "tongen" dat ik gehoord heb op Charismatische conferenties en in kerken. Het zijn geen talen van enig soort maar slechts herhaalde uitingen die iedereen kan imiteren.

De "tongen" van Larry Lea te Indianapolis in 1990 klonken als volgt: "Bubblyida bubblyida hallelujah bubblyida hallabubbly shallabubblyida kolabubblyida gloooooory hallelujah bubblyida". Ik heb dat opgeschreven terwijl hij dat uitsprak en heb het later gecontroleerd aan de hand van de audio opname.

Nancy Kellar, een Rooms Katholieke non die in het uitvoerend comité van de St Loius samenkomst in 2000 zat, sprak die donderdagavond op de conferentie in "tongen". Haar tongentaal was een herhaling van "shannanaa leea, shananaa higha, shananaa nanaa, shananaa leea...".

Dit is direct van de audio opnamen van de boodschappen genomen. Als dit talen zouden zijn dan hebben ze in ieder geval een zeer eenvoudig vocabulair!

Michael Harper zegt het volgende: "In de korte geschiedenis van de Charismatische Vernieuwing is het publieke spreken in tongen zeldzaam geworden, maar als vitale uitdrukking van privé gebed blijft het doorgaan (*These Wonderful Gifts*, 1989, blz 97). Hij zegt dat dit type van "tongen" "een gebedstaal is: een manier om meer effectief met God te communiceren" (blz 92).

Hij beweert dat deze ervaring "sticht" buiten het begripsvermogen om:

"De moderne Westerse mens vindt het moeilijk te geloven dat het spreken van onbekende woorden naar God stichtend kan zijn. Het enige wat men erover kan zeggen is 'probeer en oordeel zelf'. Ik kan nu nog steeds de momenten herinneren wanneer ik voor het eerst deze gave gebruikte, en dat ik het onmiddellijke bewustzijn kreeg dat ik werd gesticht. Dit is een van de belangrijkste redenen waarom de de gave regelmatig gebruikt moet worden in het private gebedsleven" (*These Wonderful Gifts*, 1989, blz 93).

Harper zegt dat hij op mystieke wijze bewust is dat hij gesticht wordt ondanks dat hij niet weet wat hij aan het zeggen is. Hij zegt ook dat deze "gave regelmatig gebruikt moet worden" en daarom redelijk belangrijk is voor het christenleven.

Om zijn standpunt te bewijzen nodigt hij de sceptische toeschouwer eenvoudig uit om “zelf te proberen en te oordelen”, waarbij we eraan herinnerend worden dat ervaring de hoogste autoriteit heeft voor Charismatici. (De “probeer en oordeel zelf”-benadering creeert overigens een nieuw probleem, want de Bijbel zegt nergens om “tongen te proberen” of om te zoeken naar tongen, en beschrijft nergens hoe men kan leren om in tongen te spreken. In de Bijbel is het spreken in tongen altijd een bovennatuurlijke gebeurtenis die alleen door God gegeven kan worden.)

Om onderstaande redenen zijn we er van overtuigd dat de Bijbel de leer van een “private gebedstaal” niet ondersteunt:

Ten eerste, Paulus zegt dat degene die in tongen spreekt zichzelf sticht (1 Corinthians 14:4). dat zou niet mogelijk zijn zonder dat de woorden begrepen konden worden, omdat door geheel hoofdstuk 14 van 1 Corinthians Paulus zegt dat het begrijpen (verstaan) noodzakelijk is voor stichting. In vers 3 zegt hij dat profeteren sticht omdat het de mensen opbouwt, vermaant en troost, waarbij duidelijk bedoeld wordt op de dingen die begrepen worden door de hoorder. In vers 4 zegt hij dat het spreken in tongen niet sticht tenzij het wordt geïnterpreteerd. In verzen 16 en 17 zegt hij dat als iemand iets niet begrijpt hij er niet door gesticht wordt.

Het kan niet duidelijker gezegd worden. Als er geen stichting van de kerk is zonder begrijpen, hoe zou het dan kunnen dat de individuele gelovige wel gesticht zou kunnen worden zonder het te begrijpen? Dat is verwarring. Het woord “stichten” betekent opbouwen in geloof. Webster 1828 woordenboek definieert “stichten” als “het instrueren en verbeteren van de geest in kennis in het algemeen, en in het bijzonder in morele en religieuze kennis, in geloof en heiliging”. De woorden “stichten”, “stichting”, “gesticht” en “gesticht worden” worden gebruikt in 18 verzen in het Nieuwe Testament en worden in alle gevallen gebruikt om de opbouw van het geloof aan te geven door middel van instructie en godsvruchtig leven. In Efeziërs 4 wordt het lichaam van Christus gesticht door de bediening van God-gegeven priesters (Efeziërs 4:11-12).

Ten tweede, als het spreken in tongen uit 1 Korinthiërs 14 iets anders is dan dat uit Handelingen 2, dan wordt door de Bijbel nergens het verschil uitgelegd. We zien na de “tongen” uit het boek Handelingen (het laatst genoemd in Hand 19:6) ze pas opnieuw terug in 1 Korinthiërs 12-14. Als de “tongen” in deze brief een andere type of ander iets zijn dan de “tongen” in Handelingen, waarom zegt de Bijbel dat dan niet?

Ten derde, Paulus zegt dat “tongen” aardse talen zijn (1 Korinthiërs 14:20-22). Als het spreken in tongen in 1 Korinthiërs 14 een bepaalde soort “private gebedstaal” zou zijn, waarom zou Paulus dan deze profetische uitlegging ervan geven en dogmatisch beweren dat het een aardse taal is? Hij zegt niet dat slechts enkele “typen van tongen” talen zijn.

Ten vierde, in 1 Korinthiërs 14:28 zegt Paulus dat de tongenspreker zowel tot zichzelf als tot God spreekt. “Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God” (HSV). Dit betekent dat hij kan begrijpen wat hij aan het zeggen is. Hoe anders zou hij tegen zichzelf kunnen spreken? Spreekt iemand tot zichzelf in “onbekend gebrabbel”?

Ten vijfde, er staat in 1 Korinthiërs 14 geen enkel voorbeeld van een gelovige die in private tongen spreekt en er staat geen aanmoediging in om dat te doen. Hoe zit het met vers 28? “Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God” 1 Korinthiërs 14:27-28 HSV). Hier wordt niets gezegd over het private spreken in tongen. Het gaat over het uitoefenen van gaven in een publieke samenkomst. Paulus zegt dat als er geen interpretatie is, de individuele tongenspreker zich stil moet houden en tot God moet bidden, maar hij zegt niets over zich laten gaan en bidden in private tongen. Men moet daarvoor al deze dingen in die passage gaan inlezen.

Ten zesde, als er een “private gebedstaal” zou bestaan die het christenleven zou opbouwen (stichten) zou het iets heel belangrijks zijn en zou de Bijbel het heel duidelijk uitleggen en zijn gebruik omschrijven, net zoals dat gebeurt met het gebruik van tongen in de kerk. Bovendien zou een “private gebedstaal” die de christen helpt sterker te worden in zijn wandel met Christus ongetwijfeld in de context van heiliging en het christenleven genoemd worden in andere plaatsten in het Nieuwe Testament. In feite, echter, wordt het nooit in zo'n context genoemd. De apostelen en de profeten hebben vele situaties in de Nieuw-Testamentische brieven aangekaart en hebben alles wat noodzakelijk is voor het christenleven gegeven, maar zij hebben nooit geleerd dat de gelovige in een “private gebedstaal” moet spreken om geestelijke overwinning te verkrijgen of om Gods leiding te verkrijgen of om genezen te worden of om in slaap te kunnen vallen of wat voor iets dergelijks dan ook.

Ten zevende, het is niet mogelijk dat het spreken in tongen een noodzakelijk deel van het christenleven zou zijn omdat Paulus duidelijk zegt dat niet allen in tongen spreken (1 Korinthiërs 12:30: staat fout in orginele tekst). Sommigen zullen dan zeggen: “Waarom zegt Paulus dan: 'En ik zou wel willen dat u allen in andere talen spreekt' (1 Korinthiërs 14:5 HSV)?” Het antwoord is dat Paulus niet beweerde dat allen in tongen spraken of dat allen in tongen konden spreken; hij maakte alleen een verlangen duidelijk dat de geestelijke gaven uitgeoefend moeten worden en dat het op de goede wijze gedaan moet worden. In 1 Korinthiërs 7:7 gebruikt Paulus exact dezelfde uitdrukking in de context van het celibaat. Hij zegt: “Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf ... ” (HSV). Er is ons geen enkele Pinkstergelovige of Charismaticus bekend die deze bewering letterlijk nemen door te leren dat het Gods wil is voor iedere gelovige om ongehuwd te blijven, maar ze nemen diezelfde

uitdrukking in 1 Korinthiërs 14:5 als wet. Daarin zit toch een vreemde inconsistentie.

Ten achtste, alle Nieuw-Testamentische instructie over gebed gaat er van uit dat gebed voor de gelovige een bewuste, verstaanbare handeling is en dat hij tot God spreekt in verstaanbare termen.

We zien dit in Jezus' instructie voor het gebed:

En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden. Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden. Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt. Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen” (Mattheüs 6:5-13 HSV).

Dit is een bewust en verstaanbaar gebed.

“Toen Jezus' discipelen op een dag stilletjes naar Hem toe kwamen en naar Zijn geheim voor krachtig gebed vroegen, gaf Hij hen wat we nu het Hogepriesterlijk gebed noemen. In Zijn perfect patroon voor persoonlijk gebed vinden we lofprijzing, verootmoediging, smeken om vergeving en genade, en meer lofprijzing. Opvallend is echter dat er nergens over tongen gesproken wordt en er ook niet naar gerefereerd wordt. Waarom, als spreken in tongen zo belangrijk zou zijn, leerde Jezus Zijn leerlingen niet om een hemelse gebedstaal te gebruiken? Het antwoord is eenvoudig: Hij heeft er nooit gebruik van gemaakt! Hij sprak, terwijl Hij in gemeenschap was met Zijn glorieuze hemelse Vader, in Zijn gewone taal. In het openbaar maar ook privé heeft Jezus nooit tongen gebruikt. Sommigen zouden kunnen aanvoeren dat 'Hij nooit in tongen sprak vanwege de volheid van de Heilige Geest en het inwonen nog niet gekomen was' ... [Echter] De Geest was Hem zonder beperking gegeven gedurende Zijn gehele aardse bediening. ... Jezus Christus was het perfecte voorbeeld van een Geest-gevulde gelovige! Hij hoefde niet in Jeruzalem te blijven wachten om bekrachtigd te worden (zoals de discipelen daartoe

wel de opdracht kregen, red.). Hij leefde ieder moment van Zijn leven in de heerlijke opwindende volheid van de Heilige Geest. Toch is er echter geen enkel verslag over Hem waarin genoemd werd dat Hij ooit in tongen sprak, zowel publiekelijk niet als privé niet.” (Dan Kaighen, *I Was A Teenage Charismatic: The Journey for Truth Concerning the Charismatic “Gifts”*, blz 14).

We zien hetzelfde in Paulus' instructie over gebed (bv. Rom 15:30-32; Ef 6:18-20; Col 4:2-3; Hebr 13: 18-19). Er is geen enkel voorbeeld van een gebed opgenomen in de Schrift dat iets anders is dan het individuele spreken tot God in bewuste, verstaanbare uitdrukkingen. Sterker nog, Jezus verbood de continue herhaling die gebruikelijk is in het type “gebed” dat meestal gehoord wordt in de praktijk van de degenen die de “private gebedstaal” practiseren.

“Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.” (Matt 6:7 HSV)

Toch heb ik vaak “gebedstalen” gehoord die als volgt klonken: “Shalalama, balalama, shalalama, balalama, bubalama, shalalama, bugalala, shalalama ...”. Wat het ook mag zijn, het is niet het Nieuw-Testamentische “spreken in tongen” en het is niet het Nieuw-Testamentische gebed.

Ten negende, zelfs als we aan zouden nemen dat 1 Korinthiërs 14 verwijst naar een “private gebedstaal” dan zou het niet iets zijn dat aangeleerd of geïmiteerd kon worden. Wat er ook beschreven is in 1 Korinthiërs 14 is een bovennatuurlijk wonder, maar het gaat in tegen het Pinkster-Charismatische gebruik waarbij mensen aangeleerd wordt om in een “gebedstaal” te spreken. We zullen dit verderop in onze studie over het spreken in tongen bespreken.

Ten tiende, het gebruiken van de gave van het spreken in tongen als een “private gebedstaal” zou zijn voornaamste doel vernietigen namelijk dat het een teken is voor het ongelovige Israël. De vroegere Pinkstergelovige Ferdinand Legrand merkt wijzelijk op:

“Door dit teken privé te gebruiken, denken sommigen dat ze van EEN van zijn aspecten kunnen profiteren, terwijl ze de anderen negeren, maar je kunt niet een gave ontmantelen en slechts één van zijn componenten gebruiken. Een auto is een complex mechanisch object waarmee als een eenheid gereden moet worden of er kan helemaal niet mee gereden worden. Je kunt niet met de wielen een ritje gaan maken en de carrosserie en de motor in de garage laten staan. Als een auto rijdt dan beweegt de gehele auto. Op dezelfde wijze MAG HET “SPREKEN IN TONGEN” NIET ALS EEN WORST IN PLAKKEN GESNEDEN WORDEN. Zij dienden om de spreker EN de anderen te stichten EN waren een

teken voor de ongelovige Joden EN moesten verstaanbaar zijn of verstaanbaar gemaakt door interpretatie. Dit moest allemaal tegelijk aanwezig zijn. De gave was onscheidbaar van zijn enige en onveranderlijke doel: een teken zijn voor niet-gelovende Joden van het universele aanbod van Redding (Handelingen 2:17; 1 Korinthiërs 14:20-22)” (*All about Speaking in Tongues*, blz 67).

Het is een feit dat het Bijbelse spreken in tongen echt bestaande aardse talen waren, en dat is een fundamentele waarheid. Elke leer over het spreken in tongen dat deze praktijk reduceert tot slechts gebrabbel van wat voor soort dan ook is on-Schriftuurlijk.

Afsluitende vragen over spreken in tongen

We hebben sommige van onderstaande vragen al besproken maar voor het gemak en om enkele van de belangrijkste vragen en hun antwoorden op één plaats bij elkaar te hebben zullen we ze hier herhalen:

VRAAG: Waarom zegt Paulus: “... en verhinder het spreken in andere talen (tongen NBG) niet” (1 Korinthiërs 14:39 HSV)?

ANTWOORD: Hoewel het verkeerd is om Bijbelse tongentaal te verbieden, is het zeker niet verkeerd om on-Bijbelse “tongen” of tongentaal die op een niet-Schriftuurlijke manier wordt uitgevoerd te verbieden. Dat deed Paulus zelf ook. “De oplossing is de tekst te plaatsen in de context van de tijd waarin de tongen werden gegeven. Zolang de reden van de aanwezigheid van de tongen nog niet vervuld was moesten de tongen niet worden verboden. Echter, als we in de Bijbel een basis vinden om aan te nemen dat het Bijbelse spreken in tongen is gestopt, dan zijn we volledig gerechtigd om dat wat niet een Bijbelse gave maar een on-Bijbelse afwijking en een buiten-Bijbels fenomeen is te verbieden” (Ronald Baxter, *Gifts of the Spirit*, blz 156).

VRAAG: Als de gelovige niet moet zoeken naar spirituele gaven en als ze soeverein gegeven worden, waarom zegt Paulus dan: “Streef dus naar de beste genadegaven... (1 Korinthiërs 12:31 HSV)?

ANTWOORD: Deze vermaning wordt niet gegeven aan een individueel maar aan de kerk. Individuele gelovigen kunnen niet naar spirituele gaven jagen omdat ze soeverein door de Heilige Geest gegeven worden (1 Korinthiërs 12:11), maar een kerk kan begeren dat God hen alle noodzakelijke gaven schenkt. Als zendelingen hebben wij altijd dit verlangen gehad voor de kerken die wij gesticht hebben.

VRAAG: Als niet alle gelovigen in tongen spraken, waarom zegt Paulus: “En ik zou wel willen dat u allen in andere talen (tongen NBG) spreekt ...”(1 Korinthiërs 14:5)?

ANTWOORD: Paulus zegt hier niet dat allen in tongen spraken of dat ze allemaal in

tongen konden praten, hij maakte alleen zijn verlangen duidelijk dat de geestelijke gaven uitgeoefend moesten worden en wel op de juiste manier. Hij zei: "En ik zou wel willen dat u allen in andere talen (tongen NBG) spreekt, maar vooral dat u profeteert. Immers, wie profeteert, is meer dan wie in andere talen spreekt, tenzij hij het uitlegt, opdat de gemeente erdoor opgebouwd word"(HSV). Merk op dat de apostel profeteren belangrijker vindt dan het spreken in tongen, echter de Charismatische beweging focust meer op tongen dan op profeteren. In 1 Korinthiërs 7:7 HSV gebruikt Paulus dezelfde terminologie als hij zegt: "Want ik zou wel willen dat alle mensen (mannen NBG) waren zoals ikzelf", waarmee hij bedoelt dat hij wilde dat alle mannen ongetrouwd bleven. Betekent dit dat het God's wil is voor iedere gelovige om ongetrouwd te blijven? Natuurlijk niet. Paulus gaat verder door te zeggen: "maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze". We hebben nooit gehoord dat een Pinkstergelovige of een Charismaticus 1 Korinthiërs 7:7 gebruikt als een argument om te beweren dat alle gelovigen ongetrouwd moeten blijven, maar ze gebruiken dezelfde terminologie wel in 1 Korinthiërs 14:5 omdat het goed uitkomt voor hun doeleinden.

VRAAG: Als tongentaal verstaan kan worden door de spreker waarom zegt Paulus dan: "Want als ik in een andere taal (tong NBG) bid, bidt mijn geest, maar mijn verstand blijft zonder vrucht." (1 Korinthiërs 14:14 HSV)?

ANTWOORD: De Pinkster-Charismatische bewegingen vinden in dit vers een rechtvaardiging voor hun doctrine dat het spreken in tongen een soort van communicatie is die het intellect en het begrip te boven gaat. Pastor Bill Williams uit San Jose, Californië, zegt dat de bewustwording die men krijgt door het spreken in tongen "boven het intellect, boven het begrip uitgaat. Het stijgt (transcendeert) boven het menselijke begrip uit" ("Speaking in Tongues—Believers Relish the Experience", *Los Angeles Times*, 19 sept 1987, blz B2). Charles Hunter zegt: "De reden dat sommigen van jullie niet vloeiend [in tongen] spreken is dat jullie geprobeerd hebben de geluiden te bedenken. ... Je hoeft niet eens te denken om te kunnen spreken in de Geest" (Hunter, "Receiving the Baptism with the Holy Spirit", *Charisma*, juli 1989, blz 54).

Maar als 1 Korinthiërs 14:14 betekent dat de in tongen sprekende "boven zijn intellect" of iets dergelijks spreekt, zou dat de enige plaats in de Schrift zijn waar zo'n leer wordt gevonden. Op geen enkele plaats zegt de Schrift dat de geest van een mens goed kan functioneren zonder begrip of dat God op zo'n manier op de geest van een mens werkt zodanig dat hij de communicatie niet begrijpt of dat er een soort geestelijk niveau van communicatie bestaat dat aan het begrip voorbij gaat. In hetzelfde hoofdstuk zegt Paulus: "Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is?" (1 Korinthiërs 2:11 HSV). Dus de geest van de mens is dat deel van hem dat weet en begrijpt. Efeziërs 4:23 HSV zegt

dat de gelovige “vernieuwd wordt in de geest van uw denken”. Het is duidelijk dat hier begrip voor nodig is, omdat Romeinen 12:2 HSV zegt dat we “innerlijk veranderd worden door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is”.

Waarover spreekt Paulus dan in 1 Korinthiërs 14:14? De meeste commentaren beweren dat hij verwijst naar het begrip van de tongensprekende in relatie tot anderen in plaats van tot zijn eigen begrip.

Barnes: “Het levert niets op wat van voordeel is voor hen. Het is als een dorre boom: een boom die geen vrucht draagt die voor anderen van nut kan zijn. Zij kunnen niet begrijpen wat ik zeg, en natuurlijk kunnen zij niet opgebouwd worden door wat ik uit’.

Adam Clarke: “... mijn begrip is onvruchtbaar voor alle anderen, omdat zij mijn gebeden niet begrijpen en ik ze niet of niet kan interpreteren.”

The Family Bible Notes: “ ... volgens een andere en meer de voorkeur hebbende visie draagt het geen vrucht voor anderen, aangezien het niets op een intelligente wijze communiceert naar hen.”

Jamieson, Fausset, Brown: “ ... begrip, het actieve instrument voor denken en beredeneren, wat in dit geval 'onvruchtbaar' moet zijn, aangezien dit middel van expressie zonder intelligentie is voor hen.”

John Wesley: “ 'Mijn geest bidt'--Door de kracht van de Geest begrijp ik de woorden zelf. 'Maar mijn begrijpen is onvruchtbaar'--De kennis die ik heb is van geen nut voor anderen”.

Matthew Henry: “... maar zijn begrijpen zou onvruchtbaar zijn (1 Korinthiërs 14:14), dat wil zeggen: de zin en betekenis van zijn woorden zouden onvruchtbaar zijn, hij zou niet begrepen worden nog zouden anderen zich om die reden bij hem kunnen aansluiten in zijn aanbiddingen.”

Treasury of Scripture Knowledge: “Dat wil zeggen: 'geen enkel voordeel opleverend aan anderen'. “

De context van 1 Korinthiërs 14:14 ondersteunt deze interpretatie:

“Daarom, laat hij die in een andere taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen. Want als ik in een andere taal bid, bidt mijn geest, maar mijn verstand blijft zonder vrucht. Hoe is het dan? Ik zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden. Ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen. Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wanneer hij niet weet wat u zegt? Immers, u dankt wel op een mooie manier, maar de ander wordt niet opgebouwd.” (1 Korinthiërs 14:13-17)

HSV).

Paulus zegt hier dat de in tongen sprekende zowel met de geest als begrijpbaar moet bidden, en het is duidelijk dat hij het heeft over het begrijpen door degenen die luisteren, omdat hij zegt: “Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wanneer hij niet weet wat u zegt?” In 1 Korinthiërs 14:13-17 zegt Paulus dat de in tongen sprekende een interpretatie van zijn tongentaal moet geven zodat hij niet de enige is die begrijpt wat er wordt gezegd, omdat als hij bidt in een tong die niet geïnterpreteerd wordt degenen die luisteren het niet kunnen begrijpen en dus ook niet worden opgebouwd.

VRAAG: Als het spreken in tongen niet een “private gebedstaal” is waarom zegt Paulus dan: “Hij die spreekt in een onbekende taal bouwt zichzelf op...”?

ANTWOORD: De gave van tongentaal bouwde wel de spreker op, maar dit was niet het hoofddoel en er is geen enkele aanwijzing elders in het Nieuwe Testament dat het spreken in tongen te maken heeft met een “private gebedstaal” waarbij de gebruiker alleen zichzelf opbouwt. Het hoofddoel van spreken in tongen was het zijn van een teken voor het ongelovige Israël (1 Korinthiërs 14:20-22), en dat is ook wat we zien in het boek Handelingen. Elke keer dat het spreken in tongen optrad was in het openbaar en iedere keer waren er Joden aanwezig. Elke geestelijke gave bouwt de gebruiker op maar dat is nooit het hoofddoel. Het doel is het opbouwen van anderen. “Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God.” (1 Petrus 4:10 HSV). Hoe belachelijk zou het voor iemand zijn om tot zichzelf te preken of voor zichzelf wonderen te doen of zichzelf een woord van wijsheid te geven.

“Nu komen we bij de uitdrukking die zo vaak geciteerd wordt: 'Wie in een andere taal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie profeteert, bouwt de gemeente op.' (1 Korinthiërs 14:4 HSV). Het zou daarmee een gave zijn voor iemands persoonlijke opbouw, en aangezien we het allemaal nodig hebben opgebouwd te worden, zou iedereen deze gave moeten hebben. Uit zijn context getrokken is dit wat deze halve zin lijkt te zeggen. Hebben wij echter het recht om de twee woorden 'zichzelf stichten (opbouwen)' uit de hoofdstukken 12, 13 en 14 weg te nemen en er een betekenis aan te geven tegengesteld aan hun context? Wat is de centrale gedachte, de gemeenschappelijke lijn die door deze hoofdstukken loopt? Anderen, het gemeenschappelijke welzijn, de kerkgemeenschap. Wat voortdurend benadrukt wordt is het goede voor de anderen, de opbouw van de anderen. ... Het gehele hoofdstuk 13 gaat over de liefde, wat bij uitstek een vrucht ten behoeve van anderen is, aangezien een boom geen vruchten voor zichzelf voortbrengt. Hier, in het midden van dit altruïsme (onzelfzuchtig zijn) dat overal wordt uitgelegd als het DOEL van alle

gaven van de Geest, komt het beste voorbeeld van egoïsme die men zich kan voorstellen: het geval van iemand die niet langer anderen opbouwde maar alleen zichzelf, iets wat Paulus veroordeelt in 1 Korinthiërs 13:5 HSV: 'zij [de liefde] zoekt niet haar eigen belang'. Hoe kleinzielig! Zichzelf een teken geven. Een gave naar zichzelf toehalen die God geeft als zegen voor anderen. Hoe onvolwassen, zoals Paulus hun vertelt in vers 20 van het volgende hoofdstuk! Want Paulus spreekt hier zeker op een correctieve toon als hij schrijft dat degene die in tongen spreekt alleen zichzelf opbouwt. ... Er bestaat geen gave die niet in zichzelf zijn eigen bron van opbouw draagt. De voorganger bouwt ook zichzelf op als hij voor Gods kudde zorg draagt, maar hij voedt niet alleen zichzelf, hij voedt ook de anderen" (Fernand Legrand, *All about Speaking in Tongues*, blz 64, 65).

VRAAG: Waarom zegt Paulus: "Ik dank God dat ik meer dan gij allen in tongen spreek ..." (1 Korinthiërs 14:18 HSV) ? Aangezien Paulus in de kerk niet in tongen sprak, betekent dit niet dat Paulus vaak in een private tongentaal tot zichzelf en tot God sprak?

ANTWOORD: Paulus beantwoordde deze vraag in de volgende 2 verzen: "Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen. In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere." (1 Korinthiërs 14:20-21 HSV). Paulus sprak in tongen (talen) tijdens zijn zendingsreizen in de aanwezigheid van Joden als een teken voor hen dat God Zich aan het uitstrekken was naar alle stammen en talen.

VRAAG: Zou het kunnen dat de in tongen sprekende in de taal van de engelen sprak (1 Korinthiërs 13:1 HSV)?

ANTWOORD: Er staan in de Bijbel vele voorbeelden van engelen die spreken, maar iedere keer spraken zij in een taal die direct verstaan werd door de mensen. Als zij een speciale taal voor zichzelf zouden hebben dan wordt dit niet genoemd in de Bijbel en er is ook geen enkele aanwijzing elders in de Bijbel die aangeeft dat het spreken in tongen iets te maken heeft met talen van engelen. De bewering van sommigen die zeggen dat zij spreken in de tongen van engelen is een wanhopige poging om de on-Bijbelse praktijk te rechtvaardigen van het spreken in onintelligente uitingen die zij verkeerd aanduiden als de gave van het spreken in tongen.

VRAAG: Hoe zit het met Marcus 16:17-18 HSV, wat zegt: "En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen"?

ANTWOORD: Ten eerste werden deze tekenen vervuld door de apostelen. Het was aan de apostelen dat Jezus deze speciale gaven gaf (2 Korinthiërs 12:12; Handelingen 2:43; 4:33; 5:12, 15; 19:12). De apostelen wierpen demonen uit (Handelingen 16:18)

en spraken in nieuwe talen (Handelingen 2:1-4) en pakt slangen op (Handelingen 28:3-6) en legden de handen op de zieken en die genazen (Handelingen 3:6-8; 9:40-41; 28:7-9) . Ten tweede was de gave van het spreken in talen (tongen) in de eerste plaats een teken voor het volk Israël dat God iets nieuws aan het doen was door het uitbreiden van het Evangelie naar alle mensen en het creëren van een nieuw geestelijk lichaam bestaande uit zowel Joden als heidenen (1 Korinthiërs 14:20-22; Jesaja 28:11-13). Het was een tijdelijk teken (1 Korinthiërs 13:8) dat ophield toen de natie Israël dat afwees en daarmee geoordeeld werd (Jesaja 28:13). Jeruzalem werd verwoest in het jaar 70 AD en grote aantallen Joden werden verstrooid naar de andere landen. Ten derde kan niemand vandaag de dag apostolische tekenen doen. Degenen die beweren ze te doen handelen niet op de wijze die we zien in Handelingen. Niemand wekt de doden op zoals Petrus deed in Handelingen 9. Niemand geneest op de manier van Handelingen 3:6-8. Er zijn geen "genezingsdiensten" of "cruisades met tekenen en wonderen" in het boek Handelingen. Er was geen neervallen in de Geest of geestelijke dronkenschap. De apostelen hadden geen tekenen van genezing zoals vuur of vibraties of electriciteit in hun handen. Het is geen enkele keer voorgekomen dat als de apostelen probeerde iemand te genezen dat het niet lukte. De wonderbare tekengaven opgeschreven in het boek Handelingen worden eenvoudig niet gereproduceerd in de kerken van vandaag. Ten vierde, hoewel de apostolische tekengaven stopten, is de Heer door de eeuwen heen doorgedaan met het doen van wonderen. Hij heeft ontelbare zielen gered uit de macht van Satan, heeft op bovennatuurlijke wijze ontelbare gebeden verhoord en voorzien in ontelbare noden, heeft bovennatuurlijke kracht en bemoediging en wijsheid gegeven aan ontelbare mannen en vrouwen in elke denkbare situatie en moeilijkheid, heeft ontelbare mensen genezen in antwoord op gebed in overeenstemming met Jacobus 5, heeft op wonderlijke wijze ontelbare kerken gevestigd op het terrein van de duivel zelf, en nog vele andere dingen. Hierom wijzen wij de Pinkster-Charismatische beweging af vanwege zijn on-Schriftuurlijke leer over de gave van vreemde talen ('tongen').

De dwaalingen van Totale Uitwissing en Perfectionisme

We wijzen de Pinkster-Charismatische beweging eveneens af vanwege de valse leringen van uitwissing van zonden en perfectionisme.

Volgens deze dwalingen kan de gelovige nog tijdens dit leven de zondeloze perfectie bereiken. Het wordt "volledige heiliging" genoemd en het is vanaf het begin van de Pinksterbeweging een belangrijk punt geweest, hoewel het onder de Charismatici niet in brede zin nagevolgd wordt.

De Church of God of Prophecy definieert deze "volledige heiliging" als volgt:

“Heiliging is het tweede duidelijke werk van genade, een spontaan werk dat door de Heilige Geest met het bloed van Christus gesmeed wordt in het herschape hart. In de herschepping worden de daadwerkelijke overtredingen vergeven, maar in de heiliging wordt de Adamitische natuur, de inteeltzonde, uitgewist. ... Heiligheid is de toestand van het vrij zijn van zonden, een conditie die mogelijk is geworden door de ervaring van heiliging. God eist van de mens dat hij zondeloos leeft in deze huidige wereld en geeft de middelen door het vergoten bloed van Christus.”

Harry Ironside, die vele nuttige Bijbel-commentaren heeft geschreven, liep deze lering als jonge prediker tegen het lijf in het Leger des Heils. Er werd hem geleerd dat hij de zondeloze staat kon bereiken. Zoekend naar deze ervaring verliet hij de stad en bracht enige tijd met vasten en gebed door in een bos. Tijdens dat gebeuren had hij een krachtige emotionele ervaring en was ervan overtuigd dat hij “het had gevonden”. Hij ging snel terug naar het Leger des Heils en ging bij een van hun getuigenisdiensten opstaan en vertelde zijn broeders dat hij “het” had en dat zij zich moesten verheugen over zijn pasgevonden overwinning. Na een paar dagen viel hij van dit emotionele podium en realiseerde zich dat de strijd met de zonde nog steeds aanwezig was. Hij raakte zo teleurgesteld en verward dat hij met een zenuwzinking werd opgenomen in een ziekenhuis. Daar werd hij bezocht door enkele Godvrezende gelovigen die hem enige literatuur gaven waarin de dwaling van volledige heiliging (of zondeloze perfectie) werd weerlegd en hem de Bijbelse leer leerden. Hij werd bevestigd in het juiste begrip van het christelijke leven en heeft nadien een lange en vruchtbare bediening gehad in het prediken en het schrijven. Zijn getuigenis is opgeschreven in het boek *Holiness: The False and the True*. Dit is beschikbaar in de Fundamental Baptist Digital Library, verkrijgbaar bij Way of Life Literature.

ANTWOORD

In Romeinen 6-8 en door geheel de Nieuwe-Testamentische brieven wordt aangenomen dat de gelovige nog steeds de zondige natuur heeft en dat hij moet leren met deze realiteit om te gaan. Er staat in de Schriften geen belofte dat het vlees in het huidige leven uitgewist zal worden.

1. Perfectionisme wordt weerlegd door Paulus' bevestiging dat de gelovige kan zondigen (Romeinen 6:1, 15; 8:12; 13:13-14). Op alle Schriftplaatsen neemt Paulus aan dat de gelovige door kan gaan met zondigen.

2. Perfectionisme laat na onderscheid te maken tussen positie en praktijk, status en staat, relatie en gemeenschap (Romeinen 6:3-4; Efeziërs 4:1; 5:8). In Romeinen 6-8 maakt Paulus nauwkeurig dit onderscheid:

“Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat

evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.” (Romeinen 6:3-4 HSV)

De gelovige heeft een nieuwe status als mede opgewekt met Christus en vanwege deze nieuwe status wordt hij opgeroepen om “in het nieuwe leven te wandelen”.

Dit is wat het boek Efeziërs leert. Hoofdstukken 1-3 beschrijven de status (positie) van de gelovige in Christus, terwijl de hoofdstukken 4-6 het wandelen van de gelovige in deze wereld beschrijven. Deze twee dingen zijn te zien in de volgende versen:

“Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is.” (Efeziërs 4:1HSV)

“Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht.” (Efeziërs 5:8 HSV)

De gelovige heeft volledige redding in Christus (die roeping waarmee u geroepen bent), daarom zou hij daaraan waardig moeten wandelen. De gelovige is licht, daarom zou hij moeten wandelen in het licht. Hij is een kind van God; daarom moet hij ook leven als zo een.

Er zijn dus twee aspecten aan heiliging: positie en praktisch, eeuwig en tijdelijk. De gelovige heeft volledige eeuwige heiliging in Christus (1 Korinthiërs 1:30). Hij wordt daarom vermaand om zijn heiliging uit te werken in het dagelijkse leven (1 Tessalonicenzen 4:3).

3. Perfectionisme wordt weerlegd door Paulus' beschrijving van de strijd tegen het vlees (Romeinen 7:18-25; Galaten 5:16-17). Dit wordt wel omschreven als het hebben van 2 honden die inwendig van mij leven, een zwarte hond en een witte hond, en degene die ik voedsel geef en degene waar ik tegen zeg “zoek hem” is degene die domineert.

Mijn grootmoeder van moeders kant was een Godvrezende vrouw. Ik ben er van overtuigd dat haar gebeden een grote invloed hadden op mijn bekering nadat ik dwaas genoeg Jezus in mijn jeugd afgewezen had en zo enorm ver in de wereld terecht was afgedwaald. Ze heeft nog maar enkele jaren geleefd nadat ik gered was maar ik heb toch enige tijd met haar door kunnen brengen voordat zij tot Glorie verheven werd. Ik had vele morele littekens en strijd vanwege al de dwaasheid in mijn vorige leven. Enkele maanden later vroeg ik haar: “Oma, heb je nog steeds problemen met de zonde?” Ik hoopte dat ze zou zeggen dat deze strijd al tientallen jaren geleden afgelopen was en dat het vanaf die tijd van een leien dakje was gegaan, maar ze antwoordde mij: “Oh, ja, David, er zijn nog steeds vele problemen.” Ze was 79 of 80 jaar oud en had voor meer dan 60 jaar met Christus gewandeld, maar de inwonende zondige natuur veroorzaakte nog steeds problemen. Het enige

moment waarop een kind van God ontsnapt aan de strijd met de inwonende zonde is als hij dit leven verlaat.

Op dit punt moeten we een luide WAARSCHUWING geven dat God ons zal oordelen als we het vlees laten domineren (Romeinen 8:12-13; 1 Korinthiërs 9:27). Het kind van God kan een nonchalant leven leiden maar hij zal er spijt van hebben als hij voor de rechterstoel van Christus moet verschijnen (1 Korinthiërs 3:13-15).

4. Perfectionisme wordt weerlegd door de belijdenisleer (1 Johannes 1:8-10). Het onderwerp van Johannes' eerste brief is de gemeenschap van de gelovige met Christus (1 Johannes 1:3). Hij leert dat gemeenschap hebben een zaak is van wandelen in het licht en het belijden van je zonden (1 Johannes 1:7-10). Hij stelt duidelijk dat het christenleven niet een kwestie van zondeloosheid is. Als het ware christenleven een zaak was van zondeloze heiliging, waarom instrueert Johannes ons dan om onze zonden te belijden? Waarom zegt hij in de plaats daarvan niet gewoon hoe die zondeloze staat is te bereiken?

Degenen die enige vorm van zondeloosheid (zondeloze perfectionisme) leren verlagen vaak het niveau van de zonde. Zij beweren dat zij in een staat van zondeloze perfectie leven omdat zij hun zonden naar beneden toe hergedefinieerd hebben tot hun niveau.

Er is er maar Een die zondeloos geheiligd heeft geleefd in deze wereld en dat is de Here Jezus Christus.

Genezing is inbegrepen in de verzoening

Een andere centrale leerstelling uit de Pinkster-Charismatische beweging is de dwaling dat er fysieke genezing in dit leven beloofd wordt door de verzoening met Christus.

“Het offer van Christus zorgde niet alleen voor de redding van de zielen van de mensen maar ook voor de genezing van de lichamelijke aandoeningen. Goddelijke genezing is genezing bewerkt door de kracht van God en is beschikbaar voor iedereen die gelooft, net als redding” (Church of God of Prophecy Beliefs).

“Toen Jezus stierf aan het kruis, heeft Hij ons gered van de vloek van de wet – armoede, ziekte en geestelijke dood. In plaats van geestelijke dood gaf Jezus ons eeuwig leven, in plaats van ziekte goddelijke genezing en in plaats van armoede rijkdom” (Rodney Howard-Browne, *The Touch of God: A practical Workbook*, Volume 2, blz 55).

Jesaja 53:5 wordt vaak geciteerd als bewijstekst hiervoor.

“Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden

verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.” (HSV)

De apostel Paulus paste Jesaja 53:5 toe op redding van zonde. Dus de genezing waarover gesproken wordt in Jesaja 53:5 is geestelijke genezing van de ziel van de zonde.

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.” (1 Petrus 2:24 HSV)

Jesaja 53:4 wordt in Mattheüs 8:17 geciteerd in verband met de genezingsbediening van Christus maar dit ondersteunt niet de leer dat Christus' dood lichamelijke genezing garandeert voor de gelovige.

De Here Jezus genas niet om daarmee een voorbeeld te stellen voor christenen om te volgen. Zijn genezingswonderen hadden tot doel Zijn Messias-zijn te bekrachtigen (Lucas 7:19-23; Johannes 5:36; 6:14, 7:31; 9:30-32; 10:37-38; 11:42; 14:10-11; 15:24; 20:30-31; Handelingen 2:22).

Het Nieuwe Testament laat aan de hand van de volgende drie voorbeelden op sluitende wijze zien dat God niet altijd de ziekten van de gelovige geneest:

HET VOORBEELD VAN TIMOTHEÛS. Timotheüs was regelmatig ziek en de apostel Paulus droeg hem op een kleine hoeveelheid wijn voor zijn maag en zijn veelvuldige kwalen te gebruiken (1 Timotheüs 5:23). God heeft Timotheüs niet bovennatuurlijk of permanent genezen nog heeft hij (Paulus) Timotheüs geïnstrueerd om zijn ziektes te vervloeken of het “word of faith” over hen te gebruiken.

HET VOORBEELD VAN TROPHIMUS. In 2 Timotheüs 4:20 leren we dat een andere van Paulus' medewerkers, Trophimus, ziek achtergelaten is in Milete. Hij werd niet bovennatuurlijk genezen.

HET VOORBEELD VAN PAULUS. 2 Korinthiërs 12:7-10 beschrijft de aandoening van Paulus. Drie keer heeft hij God gevraagd om dit probleem weg te nemen maar de Bijbel zegt dat God weigerde dat te doen. Er werd Paulus gezegd dat deze aandoening iets was wat God wilde dat hij had voor zijn geestelijk welzijn. Teneinde dit te leren boog Paulus voor Gods wil en zei wijselijk: “Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig”(2 Korinthiërs 12:10 HSV) . Dit is het perfecte voorbeeld voor christenen van vandaag. We moeten inderdaad bidden voor genezing en bevrijding uit beproevingen en moeilijkheden maar als God niet geneest moeten we buigen voor Zijn wil en die ziekte of beproeving accepteren als iets dat uit Zijn hand komt. Dat is geen gebrek aan geloof, het is overgave aan de soevereiniteit van de Almachtige God. Sommige

Pinkstergelovigen beweren dat Paulus' aandoening geen ziekte was, echter het Griekse woord dat vertaald wordt met "zwakheden" in 2 Korinthiërs 12:9 (*astheneia*) is op andere plaatsen vertaald met "ziekten" (Mattheüs 8:17; Johannes 11:4 HSV) en (eveneens) ziekten (Handelingen 28:9 HSV). Te zeggen dat Paulus' aandoening geen ziekte was is niet on-Bijbelse interpretatie maar een handelen uit wanhoop.

De beste door God uitgekozen dienaren door de kerkgeschiedenis heen hebben geleden aan vele ziekten:

Vele van de beroemde geestelijke liederen werden geschreven door mensen die ziek waren. De hiernagenoemden hebben voor een groot deel van hun leven tuberculose gehad en zijn er ook aan overleden: William Bradury, die "He Leadeth Me" schreef; August Toplady, die "Rock of Ages" schreef; en Philip Doddridge, die "Oh Happy Day" schreef.

Isaac Watts, die "When I Survey the Wondrous Cross", "Marching to Zion" en "Joy to the World" schreef heeft zijn gehele leven lijden gehad.

Joseph Scribber, die "What a Friend We Have in Jesus" schreef heeft zijn gehele leven tragedie en ziekte gekend.

Frank Graff, die "Does Jesus Care" schreef was het grootste gedeelte van zijn leven ziek.

Fanny Crosby, die "Saved by Grace", "Safe in the Arms of Jesus" en vele andere bekende geestelijke liederen schreef was blind vanaf de geboorte, blind voor vijfennegentig jaar. In plaats van zich te verzetten tegen haar aandoening of er "the word of faith" over uit te spreken heeft ze wijselijk getuigd:

"O what a happy soul am I!
Although I cannot see
I am resolved that in this world
Contented I will be.
How may blessings I enjoy,
That other people don't.
To weep and sigh because I'm blind,
I cannot, and I won't."

Robert Murray McCheyne en David Brainerd die bekend waren om hun streven naar heiligheid en het kennen van Gods wil, stierven beiden op dertigjarige leeftijd aan ziekten.

Ook heden ten dage kan God wel degelijk genezen op gebed, volgens Jacobus 5:13-15:

“Is iemand onder u in lijden? Laat hij bidden. Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzingen. Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere. En het gelovig gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden.” (Jacobus 5: 13-15 HSV).

Dit gedeelte beschrijft een genezings situatie in de privésfeer en niet een genezing in een publieke genezingsdienst en het zegt niets over iemand die de gave van genezing heeft. Het refereert eenvoudigweg alleen aan de oudsten van de kerk.

Jacobus 5 beschrijft een methode van genezing die door de kerkgeschiedenis heen werkzaam is gebleken, maar om nu te zeggen dat Jacobus 5 genezing garandeert in iedere omstandigheid is in tegenspraak met de gevallen in het Nieuwe Testament waarin God de ziekte niet genas.

Ik wil heel duidelijk stellen dat ik geloof in goddelijke genezing door gebed. Ik heb zulke genezingen meegemaakt en ik ken vele christelijke vrienden die hetzelfde hebben meegemaakt.

Laat me een voorbeeld geven. Dit is het getuigenis van mijn vriend Paul Timmerman, pastor van de First Baptist Church van Worcester, Johnstown, New York. Hij heeft een wonderbaarlijke genezing meegemaakt toen hij co-piloot was op marine vliegtuigen bij de Kustwacht. Hij heeft het voor mij opgeschreven in 1990.

“Hallo, ik ben Paul Timmerman. Ik geef het onderstaande getuigenis van de grote macht die onze God heeft om een persoon te genezen. Ik heb persoonlijk diverse keren goddelijke genezing meegemaakt in mijn leven. Dat waren gewoonweg wonderen, dat is op geen andere manier te verklaren. Deze zijn door overheids medisch personeel en vlucht chirurgen bevestigd en deze genezingen die ik heb gehad komen uit mijn eigen militaire geschiedenis.

“Degene die ik op dit moment wil delen vond plaats in 1971, toen ik bij de United States Coast Guard diende. Ik was gestationeerd in Port Angeles, Washington, bij het Coast Guard Air Station aldaar, en ik vloog toen met zeevliegtuigen en met éénmotorige helicopters. Tijdens mijn stationering daar had ik een erg pijnlijke polsen gekregen, waardoor het gebruik van mijn handen ernstig belemmerd werd, en ik had aangroeïngen aan de binnenkant van mijn polsen die op begonnen te komen en aan iedere pols ongeveer 12 mm lang werden. Dat zorgde er voor dat ik mijn polsen niet kon bewegen, dat het erg pijnlijk werd, en toen de doktoren het onderzocht hadden, inclusief Röntgenfoto's, werd er gezegd dat het weefselgroeï was van het type ganglia. Ze hebben met diverse medische methoden geprobeerd om ze weg te krijgen en om te voorkomen dat ze weer zouden aangroeïen opdat ik het gebruik van

mijn polsen terug zou krijgen maar deze methoden faalden. Dus hebben ze mij naar een specialist in het ziekenhuis van het leger gestuurd, het Madigan General Hospital, Fort Lewis, Washington. Daar heeft de medische staf opnieuw Röntgenfoto's gemaakt en mijn polsen onderzocht en een datum vastgesteld voor een operatie want zij hadden geen ander alternatief op dat moment om deze aangroeisels die heel duidelijk zichtbaar en pijnlijk waren en het gebruik van mijn handen hinderden te verwijderen. Ze hebben een datum vastgesteld voor de operatie en de dag voor de operatie moest ik komen om voorbereid te worden en voor een pre-operatief onderzoek. En de chirurgen onderzochten opnieuw de Röntgenfoto's en mijn polsen, en zagen hoe groot de beschadiging was, en bereiden mij voor op de operatie van morgen.

“Echter, die avond, nadat de doktoren weg waren gegaan, lag ik te wachten in mijn ziekenhuisbed, was aan het studeren in mijn Bijbel, vertrouwend op de beloften van de Heer, en ik wendde mij serieus tot de Heer en vroeg Hem – heel zeker wetend dat Hij het vermogen had om te genezen door de handen van de chirurgen of door goddelijke genezing – en ik vroeg Hem om een wonder te doen, en deze aangroeisels weg te nemen, opdat de naam van de Here Jezus Christus verhoogd en geëerd zou worden door geheel het ziekenhuis, door het wonder dat was gebeurd.

“In de ochtend, zeer tot verrassing van de doktoren toen ze binnenkwamen, waren de aangroeiingen volledig van mijn polsen verdwenen. Ik had het volledige gebruik van mijn handen en polsen terug. En tot op deze dag, bijna 20 jaar later, is dit fenomeen aan mijn polsen nooit teuggekeerd. De doktoren waren totaal uit het veld geslagen door wat er gebeurd was, ze dachten dat ze de verkeerde patiënt hadden of zo iets dergelijks. Ik heb toen simpelweg getuigd van de Here Jezus en hen verteld dat ik de Heer de avond van te voren gevraagd had om een wonder te doen als dat Zijn wil is, zeker wetend dat Hij dat kon, en dat Hij had besloten dat het voor de eer en glorie van de Here Jezus zou zijn als Hij het deed. En Hij heeft mij die nacht genezen en zoals ik al zei is het nooit teruggekomen. Ik ben door het hele ziekenhuis gegaan de Here Jezus Christus prijzend en Zijn naam verheerlijkend, anderen van Hem vertellend en getuigend van het grote wonder dat hier plaats heeft gevonden. En het getuigenis van de Here Jezus Christus ging door het gehele ziekenhuis naar vele militairen, en de doktoren konden natuurlijk niets anders zeggen dan dat zij er zeker niets aan hadden gedaan maar dat er nu een situatie van totale genezing was.” (Paul Timmerman's getuigenis van goddelijke genezing in antwoord op gebed).

Verder is het belangrijk om te begrijpen dat de Pinker-Charismatische genezers niet kunnen genezen op de manier zoals Jezus Christus of de apostelen dat deden. Er is

geen enkel voorbeeld in de Evangelien waar Christus geprobeerd heeft om te genezen en dat niet gelukt is, noch is er zo'n voorbeeld met betrekking tot de apostelen in het boek Handelingen. Zij konden elke willekeurige ziekte genezen.

Het gepraat van de Pinkstergelovigen over dat zij een “book of Acts Christianity” leven is inderdaad niets meer dan gepraat. G.H. Montgomery, de voormalige editor van Oral Roberts' *Abundant Life magazine*, getuigde:

“Ik maak de nu volgende bewering na er eerst goed over nagedacht te hebben. Ik ben in 1949 voor het eerst bij een genezingscampagne geweest en in de tussenliggende jaren tussen toen en nu heb ik een hoop van deze geweldige samenkomsten bezocht. ... Maar IK MOET NOG STEEDS EEN MAN OF EEN VROUW TEGENKOMEN DIE DE KRACHT VAN GOD HAD OM DE WONDEREN TE DOEN ZOALS JEZUS ZE DEED.” (Montgomery, *The Enemies of the Cross*).

In de sectie over de geschiedenis van de Pinksterbeweging, in het begin van dit boek, zagen we vele voorbeelden van “geloofsgenezers” die niet konden genezen. De genezingsbedieningen van John Dowie, Charles Parham, Smith Wigglesworth, Aimee Semple McPherson, Kathryn Kuhlmann, William Branham, Jack Coe, Charles Price, Oral Roberts, Morris Cerullo, Charles en Francis Hunter, Kenneth Hagin, John Wimber en anderen zijn onderzocht en bleken nep te zijn.

ROMEINEN 8:22-25 herinnert ons er aan dat we de verheerlijkte toestand niet zullen ontvangen voordat Christus terugkeert. Tot die tijd zijn wij overgegeven aan de problemen en de dood van deze door de zonde vervloekte wereld, en daar hoort ziekte ook bij.

“Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen? Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding.” (HSV)

Vallen in de Geest

De praktijk van het “vallen in de Geest” is al sinds het begin onderdeel geweest van de Pinksterbeweging. Het is ook bekend als “falling under the power” (vallen onder de macht), “carpet time” (tapijttijd), “Holy Spirit glue” (vastgelijmd door de Heilige Geest), “soaking in the anointing” (onderdompelen in de zalving), en andere namen.

Het manifesteerde zich in Parham's Bethel Bible School in Topeka, Kansas. Agnes Ozman, de eerste van Parham's studenten die in tongen sprak, getuigde: “Toen de Heilige Geest werd gegeven in Topeka, Kansas, vielen enkelen van hen onder de

macht en werden zodanig vervuld dat we nauwelijks op konden staan”(Agnes Ozman LaBerge, *What God Hadth Wrought*, geciteerd uit *The Topeka Outpouring of 1901*, blz 88).

Het vallen in de Geest manifesteerde zich ook in Azusa street. Op de voorpagina van de eerste editie van Seymour's *Apostolic Faith* krant stond: "sommigen werden neergeveld door door de kracht van God ((*The True Believers: Eye Witnes Accounts of the Revival that Shook the World*, blz 29).

Vele van de getuigenissen uit Azusa beschrijven deze ervaring. William Durham zei: "... een elektrische stroom begon van alle kanten door mij heen te stromen en ik lag twee uur lang onder Zijn machtige kracht”(*The True Believers*, blz 41). Rachel Sizelove zei: "... Ik werd op de vloer gegoid” (*The True Believers*, blz 77).

Het vallen in de Geest manifesteerde zich onder de bediening van Maria Woodworth-Etter en Aimee Semple McPherson. Het manifesteerde zich in de Church of God of Prophecy al vanaf hun beginperiode. Het manifesteerde zich in 1948 op de Sharon Orphanage en in scholen in North Battleford, Saskatchewan, en in Kenneth Hagin's samenkomsten en in John Wimber's "Signs and Wonders Conferences". Het manifesteerde zich in de "Toronto Blessing" en in de "Brownsville Revival". Het manifesteerde zich onder de bediening van Rodney Howard-Browne,

Rodney Howard-Browne

Kenneth Copeland en Benny Hinn. Het is een zeer veel voorkomende praktijk in Charismatische kringen. Ik ben getuige geweest van "vallen in de Geest" in New Orleans in 1987, in Indiana in 1990, en in St Louis 2000.

Deze invloedrijke conferenties hadden een gezamenlijke aanwezigheid van ongeveer 65000 mensen. Ik heb dit "spirit slaying (vallen in de Geest)" heel recent bijgewoond op een conferentie IHOP (International House of Prayer) in 2014.

Al deze dingen veroorzaken grote verwarring en dwaling. Er is absoluut niets in het Nieuwe Testament dat lijkt op het Charismatische “vallen in de Geest”.

Al de gevallen waarbij in het Nieuwe Testament mensen neer vallen staan hieronder opgesomd:

- Gelovigen vielen soms neer voor Christus om Hem te aanbidden (Matt 2:11; 18:26; Luc 17:16; Joh 11:32). Paulus beschreef ongelovigen in de kerken die neervielen en God aanbaden (1 Kor 14: 25). In deze gevallen wordt de term “ter aarde werpen” (HSV) gebruikt om aanbidding te beschrijven. Zie ook Psalm 72:11; Jes 44:19; 46:6; Dan 3:5; Matt 4:9; Opb 4:10; 5:8, 14; 19:4.
- De discipelen vielen neer op hun gezichten en waren bevreesd toen ze de stem van God hoorden op de Berg van Transfiguratie (Mattheüs 17:6).
- De mannen die Jezus in de tuin van Gethsemane gevangen namen vielen achterwaarts neer toen Hij de woorden sprak: “Ik ben het (Johannes 18:6 HSV).
- Ananias viel dood neer toen hij door God geveld werd voor zijn zonde (Handelingen 5:5).
- Saul viel op de grond toen de Heer aan hem verscheen op de weg naar Damascus (Handelingen 9:4).
- Johannes viel “als dood” neer aan de verheerlijkte voeten van Christus in Openbaring 1:17.

Waarin zijn deze voorbeelden anders die van het Charismatische “vallen in de Geest”?

Ten eerste, in twee van deze gevallen waren degenen die vielen ongelovigen (Johannes 18:6; Handelingen 9:4).

Ten tweede, in het Nieuwe Testament kwam vooraf aan het vallen geen handenoplegging voor. Sterker nog er was geheel geen menselijke handeling aanwezig bij geen enkel voorval van vallen in de Bijbel.

Ten derde, er was geen 'Holy Spirit glue' die voorkwam dat mensen gingen opstaan.

Ten vierde, er was geen gelach geassocieerd met het vallen.

Ten vijfde, er werd geen atmosfeer gecreëerd om het vallen aan te moedigen. Er was geen onderwijs over het vallen. Er waren geen mensen die in rijen stonden om te wachten totdat ze konden vallen. Er waren geen herhaalde refreinen die de mensen voorbereiden op mystieke ervaringen. Er was niemand die schreeuwde “Vuur!” en “Meer, Heer!” of iets soortgelijks.

Er staat nergens in het Nieuwe Testament enige aanwijzing dat de Here Jezus Christus of de apostelen of de vroege kerken het vallen in de Geest praktiseerden. De Here Jezus is nooit neer gevallen, ondanks dat Hij de Geest bezat zonder enige beperking (Johannes 3:34). Er was geen “neervallen in de Geest” op de Pinksterdag. De leden van de eerste kerken vielen nooit neer op een Charismatische manier. Het “vallen in de Geest” wordt nergens in de Nieuw-Testamentische brieven genoemd. Paulus heeft het nooit beschreven. Petrus heeft het nooit beschreven. Johannes heeft het nooit beschreven.

Vrienden, ik weiger deel te nemen of mee te werken aan alle zogenaamde “opwekkingen” waarbij “vallen in de Geest”, of enige andere manifestatie die zo duidelijk tegengesteld is aan wat we zien in de Nieuw-Testamentische Schriften, optreedt. Charismatische leiders zeggen dat we “niet verontrust moeten zijn over de manifestaties”. Dat is on-Schriftuurlijk en extreem gevaarlijk advies. We worden geïnstrueerd om ALLE dingen te beproeven (1 Tessalonicenzen 5:21 HSV).

Charismatische leiders zeggen: “Just open up and don't be so uptight; lighten up and let God do what He pleases (Stel jezelf open en wees niet zo benauwd, wees gerust en laat God doen wat Hij wil)”.

We willen zeker dat God de absolute heerschappij heeft over onze levens en over onze kerken, maar het is dwaasheid en rebellie om het feit te negeren dat Gods Woord ons herhaaldelijk waarschuwt voor valse geesten en valse leraars. De apostel Petrus heeft ons niet het advies gegeven om onszelf open te stellen of ergens gerust over te zijn. In plaats daarvan waarschuwde hij: “WEES NUCHTER EN WAAKZAAM; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.” (1 Petrus 5:8 HSV). Waakzaam zijn betekent opmerkzaam te zijn, op je hoede te zijn, op de uitkijk staan voor vijanden en misleiding. Dit is het volledig tegenovergestelde van de “vallen in de Geest”-ervaring waarbij de christen zogenaamd “valt onder de macht”.

Nuchter en waakzaam zijn betekent dat ik mijzelf niet overgeef aan een ervaring waarbij mijn bewustzijn en waakzaamheid worden geschonden.

Dronken in de Geest

Het fenomeen “dronken in de Geest” is door de geschiedenis van de Pinksterbeweging heen van tijd tot tijd voorgekomen, en het is een prominente ervaring geworden in de recente Pinkster-Charismatische “opwekkingen”.

Er waren gevallen van “dronken in de Geest zijn” in de eerste samenkomsten van Aimee Semple McPherson (Epstein, *Sister Aimee*, blz 162).

Dit fenomeen trad vaak op in de samenkomsten van Kenneth Hagin, in het bijzonder in de 90-er jaren. Op een conferentie in Chesterfield, Missouri, in oktober 1997,

stropelde Hagin als een dronkeman in de rondte, terwijl hij zijn tong uitstak en het als bij een slang zijwaarts heen en weer bewoog. Hij siste en hijgde, blies op de mensen, zwaaide met zijn armen naar hen, sloeg hen op hun hoofd, terwijl gehele rijen mensen neervielen of uit hun stoelen gleden op een stomdronken manier terwijl hij voorbij schoot.

“Geestelijke dronkenschap” trad op in mei 1993 in Carpenters Home Church in Lakeland, Florida, waar de Pinksterevangelist Rodney Howard-Brown zichzelf “the Holy Ghost Bartender” (de barkeeper van de Heilige Geest) noemde en mensen hysterisch en onbeheersbaar lachten en rond wankelden als dronkelingen.

Geestelijke dronkenschap trad in juni 1993 op bij de Brownsville Assembly of God in Pensacola, Florida, waar pastor John Kilpatrick gedurende vier uren stomdronken op de vloer van de kerk lag en op andere momenten tijdens “de opwekking” zo “dronken in de Geest” was dat hij in een kruiwagen afgevoerd moest worden, en toen hij met zijn auto wilde rijden hij tegen dingen aanreed.

WAT ZEGT DE BIJBEL?

Elke keer dat “dronkenschap” in de Bijbel wordt genoemd wordt het veroordeeld. Vaak wordt in de Profeten de term dronkenschap gebruikt om Gods oordeel over slechtheid te beschrijven (bv Jesaja 19:14; 29:9; 51:17; Jeremia 13:13; 25:27; 48:26; Ezechiël 23:33; 39:19). In Jeremia 51:17 en Openbaring 17:6 wordt dronkenschap gebruikt om het effect van Babylons misleidende religie te omschrijven.

Het enige geval in de gehele Bijbel waarin een man van God zichzelf beschrijft als geestelijk dronken is in Jeremia 23:9 (HSV).

“Over de profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen bewegen zich. Ik ben geworden als een dronkeman, als een man wie de wijn naar het hoofd is gestegen, vanwege de HEERE, en vanwege Zijn heilige woorden.”

Jeremia zei niet dat hij rondwaggelde als een dronkaard; hij zei dat hij verbaasd en overstelpt was met het zicht op het oordeel van God wat hij aan het profeteren was. Dit gebeuren lijkt in het geheel niet op wat we heden ten dage in een Rodney Howard-Brown samenkomst zien, die gekarakteriseerd wordt door hysterisch gelach en mensen die zich op een bespottelijke manier gedragen.

Er is in het Nieuwe Testament geen geval bekend waarin de Here Jezus Christus of de apostelen of de eerste christenen stomdronken rondwaggelen, lachen of zich dwaas gedragen, niet in staat zijn de noodzakelijke taken te vervullen, niet in staat zijn te preken, of zelfs niet op te kunnen staan.

Degenen die “geestelijke dronkenschap” promoten citeren hoofdstuk 2 uit Handelingen in een poging om daarmee te bewijzen dat de apostelen dronken in de

Geest waren op de Pinksterdag, maar dit is nonsens. Degenen die zeiden dat de discipelen “vol van zoete wijn” waren, waren spotters. Zij zeiden niet dat de discipelen dronken waren omdat ze rondstommelden en onduidelijk spraken en op de grond vielen, omdat het duidelijk was dat ze geen van deze dingen deden. Petrus was in staat om duidelijk te spreken en een preek met een krachtige boodschap te houden. De spotters zeiden dat de discipelen dronken waren vanwege de vele talen die op die dag gebruikt werden om de wondermooie daden van God te vertellen en omdat zij smaada op de dienaren van Christus wilde leggen. In zijn antwoord tegen deze spotters zei Petrus duidelijk: “(WANT) DEZE MENSEN ZIJN NAMELIJK NIET DRONKEN, ZOALS U VERMOEDT”(Handelingen 2:15 HSV). (“... ZOALS U VERONDERSTELT” NBG)

Verder plaatst Paulus in Efeziërs 5:18 dronkenschap als het TEGENOVERGESTELDE van het vervuld zijn met de Geest. De dronkaard heeft geen beheersing over zichzelf maar is onder de macht van een externe macht, terwijl de Geestvervulde christen geheel de controle over zichzelf heeft onder de leiding van de Heilige Geest. Deze interpretatie wordt bevestigd door de context, die handelingen vereist waarbij grote nuchterheid van geest en hart nodig is. Bijvoorbeeld, degene die vervuld is met de Heilige Geest volgens de context van Efeziërs 5, is iemand die omzichtig wandelt, wat zeer zorgvuldig betekent (Efeziërs 5:15). Dat is het tegovergestelde aan “dronken in de Geest” zijn.

Visioenen van Jezus

Het is niet ongewoon voor Pinkstermensen en Charismatici te beweren dat zij Jezus van aangezicht tot aangezicht hebben gezien. Hij is zogenaamd gezien door William Branham, Kenneth Hagin sr., Paul Cain, Paul Yonggi Cho, Kenneth Copeland, Benny Hinn, Charles en Francis Hunter, T.L. en Daisy Osborn, Morris Cerullo, Jesse Duplantis, en vele anderen.

In zijn boek *Write Your Own Ticket with God*, beweert Kenneth Hagin dat Jezus aan hem verscheen en hem de vier stappen gaf die “iedereen, overal” kan nemen om te “ontvangen wat hij ook maar wil van Mij of van God de Vader”.

David (vroeger Paul) Yonggi Cho, oprichter van een van de grootste kerken in de wereld te Seoul, Korea, beweert dat hij de roeping ontving om persoonlijk te preken vanuit Jezus, Die zogenaamd aan hem verscheen gekleed als een brandweerman (“Paul Yonggi Cho”, *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*).

T.L. en Daisy Osborn beweren dat Jezus Christus persoonlijk bij hen thuis aan hen verschenen is en tenminstens één keer tijdens elk van hun crusades (*The Gospel according to T.L. & Daisy*, blz 19,20).

Benny Hinn beweert dat hij Jezus vele keren gezien heeft. In het “Praise the Lord”

programma op Trinity Broadcasting Network op 2 mei 2000 profeteerde Hinn dat Jezus spoedig zou beginnen te verschijnen aan moslims en op christelijke samenkomsten en dat velen Hem zouden zien. In hetzelfde programma profeteerde Ruth Heflin dat Jezus tezamen met Benny Hinn spoedig zou verschijnen op het podium.

Roberts Lairdon beweert dat hij Jezus al drie keer gezien had toen hij 11 jaar oud was. Tijdens de derde keer wandelde Jezus door het huis terwijl Lairdon naar "Laverne & Shirley" keek op de tv. Na een korte conversatie (met Hem), zei Lairdon: "Hij stond op, wandelde door de deur naar buiten, de tv sprong weer aan, en ik ging verder met kijken naar "Laverne & Shirley" (Lairdon, *I saw Heaven*, Tulsa: Harrison House, 1983, blz 26). Lairdon beweert dat als Jezus lacht "Hij achterover leunt en het uitbrult van het lachen; je zou denken dat Hij een beroerte zou krijgen van het lachen; Hij gaat er helemaal voor" (Ibid, blz 20).

Hoewel Lairdon dan misschien de vrolijkste Jezus heeft gezien, heeft niemand een grotere Jezus gezien dan Oral Roberts. In 1980 beweerde Roberts dat een 300 meter hoge Jezus hem vertelde dat Hij een einde zou maken aan zijn financiële problemen en het City of Faith medical center zou maken tot een genezingsplek voor de volkeren. (Oral werd echter gedwongen dit centrum in 1983 te sluiten door gebrek aan fondsen).

WAT ZEGT DE BIJBEL?

Ik geloof niet dat een van deze mensen Jezus gezien heeft. Het hebben gezien van de opgestane Christus was een van de kenmerken van de apostelen. Paulus zei: "Ben ik geen apostel? Ben ik niet vrij? HEB IK JEZUS CHRISTUS ONZE HEER NIET GEZIEN?" (1 Korinthiërs 9:1 HSV).

In 1 Korinthiërs 15:5-7 somt Paulus degenen op die Christus na Zijn opstanding hebben gezien en hij sluit dat rijtje af met hemzelf. "En ALS LAATSTE VAN ALLEN IS HIJ OOK AAN MIJ VERSCHENEN, als aan de ontijdig geborene." (1 Korinthiërs 15:8 HSV). Ongeveer vijfentwintig jaar waren voorbij gegaan tussen het moment dat Paulus de opgestane Christus had gezien en het schrijven van de eerste brief aan de Korinthiërs, maar hij zegt dat hij de laatste was die Christus gezien had. Het was daarmee duidelijk dat zelfs in die dagen Jezus niet regelmatig meer verscheen.

We weten dat Johannes de opgestane Christus gezien heeft op het eiland Patmos in ongeveer 96 NC (Openbaring 1), wat ongeveer 40 jaar later was, maar Johannes was een apostel en we geloven dat dit de laatste keer was dat Christus verschenen is aan de mens in dit tijdperk (bedeling).

Petrus schreef aan de christenen van zijn dagen en zei: "HOEWEL U HEM NIET GEZIEN HEBT, hebt u Hem toch lief. HOEWEL U HEM NU NIET ZIET, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde," (1 Petrus 1:8 HSV).

De Here Jezus Christus plaatste geloven boven zien. “Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.” (Johannes 20:29 HSV).

Reisjes naar de hemel

Er zijn niet alleen veel Pinkstergelovigen die beweren Jezus gezien te hebben, maar sommigen hebben zelfs reisjes naar de hemel gemaakt.

Pinksterevangelist John Lake beweert de hemel te hebben bezocht. Dat beweerden Percy Collet, Dudley Danielson, Marvin Ford, Aline Baxley, Kenneth Hagin sr., Benny Hinn, Roberts Lairdon, en vele anderen ook.

In 1977 beweerde Richard Eby dat hij stierf en naar de hemel ging en dat hij de openbaring dat “Gods belangrijkste zenuw die van de reuk is” mee terug nam. Hij zei dat hij in de hemel door zijn wil overal naar toe kon bewegen en dat hij zichtbaar was en toch transparant.

In de 80'er jaren bouwde Percy Collet een grote groep volgelingen op als gevolg van zijn vijfdaagse reis naar de hemel. Hij sprak van aangezicht tot aangezicht met de Heilige Geest en zag katten en (niet-blaffende) honden. Hij zag de “Zielige Afdeling”, waar geaborteerde babies naar toe gaan om enige tijd getraind te worden. Hij zag de “Kledingzaal” waar engelen gewaden voor gelovigen aan het naaien waren. Hij zag zelfs een “Heilige Geest lift”.

Roberts Lairdon beweert dat hij door de hemel gereisd is toen hij slechts acht jaar oud was. Hij zegt dat Jezus 1,80 tot 1,83 meter groot is en zandkeurig bruin haar heeft dat “niet te lang en niet te kort” is. Hij zag opslagruimten met daarin lichaamsdelen die op “zowel heiligen als zondaars” op aarde liggen te wachten totdat ze ze nodig hebben. Jezus zei tegen hem: “Je moet hier in geloof binnentreden en de benodigde delen pakken die jij en de mensen waar je mee in contact komt nodig hebben” (Lairdon, *I saw Heaven*, Tulsa: Harrison House, 1983, blz 19). Hij zag een medicijnkast met flessen met het etiket “overdosis van de Heilige Geest”, en hij en Jezus hebben elkaar nat gespat in de Rivier van het Leven.

In “This Is Your Day”, 4 mei 2000, interviewde Benny Hinn G.S. Dhinakaran van de “Jesus Calls” bediening uit India over zijn vele zogenaamde trips naar de hemel. Dhinakaran zei: “Elke keer dat mijn hart gebroken is door de problemen in de bediening zegt de Here Jezus 'kom' en Hij neemt me mee naar de hemel en spreekt met mij persoonlijk. Hij roept een van de apostelen en draagt hem op met mij te spreken over mijn problemen”.

Jesse Duplantis beweert dat hij tijdens zijn reis naar de hemel zag dat een engel tegen een muur gegooid werd terwijl God nauwelijks een vinger bewoog en hem (per ongeluk?) raakte toen hij voorbij vloog. Duplantis zegt dat hij geleerd heeft dat

er twee soorten christenen in de hemel zijn, de sterken en de zwakken en de zwakken moeten aan de bladeren van de levensboom ruiken om sterker te worden.

WAT ZEGT DE BIJBEL?

Ik wijs al deze claims op het bezoeken van de hemel af, of het nu een visioen was of in het vlees, om de simpele reden dat in ieder apart geval de personen toegevoegd hebben aan de dingen die opgeschreven staan in de Bijbel en daarmee in direct conflict zijn met Gods gebod:

“Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: ALS IEMAND IETS AAN DEZE DINGEN TOEVOEGT, ZAL GOD HEM DE PLAGEN TOEVOEGEN DIE IN DIT BOEK GESCHREVEN ZIJN. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.” (Openbaring 22:18-19 HSV).

Veel van de zaken die beschreven zijn in het boek Openbaring hebben betrekking op de hemel. Denk aan Openbaring 4-5; 7:9-17; 8:1-6; 10:1; 11:15-19; 12:1-3, 7-12; 14:1-17; 15:1-8; 16:1, 5-7; 17:1-2; 19:1-16; 20:1; 21:1-27; 22:1-5. Het boek Openbaring eindigt met bijna twee gehele hoofdstukken die de hemelse stad Jeruzalem beschrijven en dan eindigen met een plechtige waarschuwing om “niet toe te voegen aan deze dingen”.

Is het niet toevoegen aan de zaken die in de Schrift over de hemel gezegd worden als je zegt dat er Heilige Geest liften en opslagruimten met lichaamsdelen en niet-blaffende honden zijn of dat de belangrijkste waarneming van God de reuk is?

Deze ervaringen zijn òf waar òf ze zijn een leugen, en wij zijn er van overtuigd dat ze leugens zijn. Degenen die ze beschrijven mogen wel denken dat ze in de hemel zijn geweest maar dat hebben ze zeer zeker niet gedaan.

De Bijbel geeft meer zekerheid dan enig visioen of de meest glorieuze mystieke ervaring. Het is mogelijk misleid te zijn in het denken dat je in de hemel bent geweest of Jezus te hebben gezien terwijl dit in werkelijkheid niet is gebeurd. De Bijbel is echter waarheid. Petrus herinnert zijn lezers er aan dat hij ooggetuige was van Christus's majesteit (verheerlijking), dat hij getuige is geweest van Christus's transformatie op de berg en de daadwerkelijke stem van de Almachtige God gehoord heeft, en Mozes en Elia gezien heeft (2 Petrus 1:16-18). Wat zou glorieuzer kunnen zijn dan dat? Geen enkele Pinkstergelovige of Charismaticus heeft iets groters ervaren dan dit. Maar Petrus stopt hier niet. In plaats van er bij zijn lezers op aan te dringen zulke ervaringen te zoeken zet hij de Bijbel boven al dit soort dingen:

“En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats,

totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.” (2 Petrus 1:19-21 HSV).

Het meest betrouwbare woord van profetie is de Schrift zelf. Het is gegeven door goddelijke inspiratie en is daarom onfaalbaar.

Dat is een boodschap die iedere Pinkstergelovige en Charismaticus aandachtig naar moet luisteren. Leg de vleselijke verlangens naar mystieke ervaringen en wonderlijke tekenen en buiten-Bijbelse visioenen en stemmen naast je neer en houdt vast aan de Bijbel als de enige noodzakelijke autoriteit voor geloof en praktijk. Wandel in geloof en niet in aanschouwen, want dat is Bijbels christen zijn.

“Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen? Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding.” (Romeinen 8:24-25 HSV).

Vrouwelijke predikers

Vrouwen zijn zeer prominent aanwezig in het leiderschap van de Pinkster-Charismatische beweging en zijn dat geweest vanaf het begin.

Een vrouw, Agnes Ozman, was de eerste die in “tongen” sprak in Charles Parhams Bible School in 1901. In 1911 trouwde Ozman met Philemon LaBerge ze reisden door het land en predikten samen.

Vele vrouwen hebben leiderschapsposities bij de Azusa Street Mission gehad, inclusief Jennie Evans Moore, Mrs. G.W. Evans, Phoebe Sargent, Lucy Farrow, Ophelia Wiley, Clara Lum en Florence Crawford. William Seymours vrouw, Jennie, nam het pastoraat bij Azousa over na de dood van William. Vele vrouwen werden gewijd en uitgezonden vanuit Azusa Street, inclusief Florence Crawford, Daisy Batman, Mabel Smith, Ivey Campbell, Lucy Leatherman en Julia Hutchins.

Het was een vrouwelijke student die in 1948 profeteerde over een komende “opwekking” bij de Sharon Schools in North Battleford, Saskatchewan.

Vele oprichters van Pinksterdenominaties en bedieningen waren vrouw. Magdalena Tate stichtte de Church of the Living God, Pillar and Ground of Truth. Florence Louise Crawford (1872-1936) was de stichtster en algemeen leidster van de Apostolic Faith Church. Ida Robinson was de stichtster en eerste bisschop van de Mount Sinai Holy Church of America. Aimee Semple McPherson stichtte de International Church of the Foursquare Gospel. Susan en Hattie Duncan stichtten Elim Tabernacle en de

Rochester Bible Training School. Minnie Tingley Draper stichtte twee kerken en was de president van de Bethel Pentecostal Assembly zendingsraad. Alice Belle Garrigus stichtte de Pentecostal Assemblies of Newfoundland. Florence Crawford stichtte de Apostolic Faith Mission. Freda Lindsay was president van Christ for the Nations. Alice Eveline Luce stichtte het Berean Bible Institute in San Diego. Myrtle Beall stichtte en was voorganger bij de 3000 zitplaatsen tellende Bethesda Missionary Temple in Detroit, Michigan. Christine Amelia Gibson stichtte het Zion Bible Institute in Providence, Rhode Island.

Velen van de pionierende Pinksterevangelisten waren vrouwen, waaronder Carrie Judd Montgomery, Louise Nankivel, Rachel Sizelove, Leanore Barnes, Mildred Wicks, Louise Nankievell, Fern Huffstutler, Elizabeth Sisson, Thelma Chaney, Juanita Coe, Hattie Philletta Hammond, Ivey Campbell, Kathryn Kuhlman, Mae Eleanore Frey, Marie Burgess, Maria Woodworth-Etter, Alice Belle Garrigus, Emma Cotton, Lilian T. Thistlethwaite.

De Assemblies of God (AG) ordineerde vrouwen tijdens de eerste Algemene Raad in 1914, en tegen de tijd dat het 1936 was er al een geordineerde vrouw voor iedere vier geordineerde mannen. Heden ten dage zijn er bijna vierduizend bevoegde en geordineerde vrouwen bij de Assemblies of God.

In 1993 waren 38% van de geordineerde priesters in de International Church of the Foursquare Gospel vrouwen.

Enkele van de prominente Charismatische vrouwelijke predikers van vandaag zijn Gloria Copeland, Jan Crouch, Marilyn Hickey, Joyce Meyers, Annette Capps, Frances Hunter, Carol Arnott, Cindy Jacobs (God's Generals), Jane Hansen (Women's Aglow), Daisy Osborn, en Anne Gimenez, en dat is slechts het topje van de ijsberg.

Laten we enkele beweringen van vrouwelijke Pinksterpredikers bekijken:

Mae Eleanore Frey zei: "de Almachtige God is geen dwaas – ik zeg dit in alle eerbied – zou Hij een vrouw vullen met de Heilige Geest – haar bekwaamheid schenken – haar een visie geven voor (verloren) zielen en dan zeggen dat ze haar mond moet houden? (Mae Eleanore Frey, "Selected Letters of Mae Eleanore Frey", geciteerd door Edith I. Blumhofer, *Pneuma*, voorjaar 1995, blz 77).

Ida Robinson zei: "... als Maria het Woord van God in haar buik kon dragen, dan kan ik het Woord van God op mijn lippen hebben" (Dictionary of the Pentecostal and Charismatic Movements).

In haar autobiografie beschreef Elizabeth Sisson dat zij in een episcopale ordinatiedienst aanwezig was en wenste dat zij een man was zodat zij geordineerd zou kunnen worden, ze beweerde echter dat zij later in een visioen Christus zag Die de woorden: "Ik heb jou geordineerd" tot haar sprak (Dictionary of the Pentecostal

and Charismatic Movements).

WAT ZEGT DE BIJBEL?

De Bijbel legt de volgende beperkingen op aan de bediening van vrouwen:

“Een vrouw moet zich laten onderwijzen in stilheid, in alle onderdanigheid. Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stil houdt. Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva. En niet Adam is misleid, maar de vrouw is, toen zij misleid werd, tot overtreding gekomen. “(1 Timotheüs 2:11-14 HSV)

“Laten uw vrouwen in de gemeenten zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen leren, laten zij dat dan thuis aan hun eigen man vragen. Het is immers schandelijk voor vrouwen om in de gemeente te spreken.”(1 Korinthiërs 14:34-35 HSV)

Het is belangrijk op te merken dat er twee restricties zijn in 1 Timotheüs 2:12. De vrouw mag niet leren aan mannen en ook mag ze geen autoriteit over hen uitoefenen. Dit betekent dat een vrouw geen autoriteitspositie in de kerk mag hebben, en ze mag ook geen les geven aan een gemengde zondagschoolklas samengesteld uit mannen en vrouwen, of preken aan een gemengde groep mannen en vrouwen.

In 1 Korinthiërs 14 verbied Paulus vrouwen om te profeteren of in tongen te spreken in diensten waar ook mannen aanwezig zijn.

De Bijbel beperkt leidende posities in de kerk tot mannen (1 Timotheüs 3:2, 12). Geen vrouw kan voldoen aan de eis “de man van één vrouw te zijn”.

De voorbeelden doorheen de gehele Bijbel leren dat vrouwen niet de leiding moeten hebben:

- Er waren geen vrouwelijke priesters in het Oude Testament.
- Er waren geen vrouwelijke heersers die door God gekozen zijn over Israël gedurende de tijd van de koningen.
- Er waren geen vrouwelijke schrijvers van de boeken van de Bijbel.
- Er waren geen vrouwelijke apostelen.
- Er waren geen vrouwelijke voorgangers in de vroege kerken.

Om de volgende redenen weten wij dat de hiervoor genoemde beperkingen niet beperkt waren tot de eerste eeuw:

Ten eerste, de brief van Paulus aan de Korinthiërs, waarin hij spreekt over vrouwen die onderdanig moeten zijn aan mannen, was bedoeld voor alle christenen, niet

alleen die in Korinthe (“met allen die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen, in elke plaats, zowel hun als onze Heere”, 1 Korinthiërs 1:2). Het is duidelijk dat de beperkingen opgelegd door Paulus niet alleen bedoeld waren voor een speciale situatie in Korinthe.

Ten tweede, Paulus zegt dat zijn instructies in 1 Korinthiërs 14 de geboden zijn van de Heer (vers 37). Om dat dit zo is moeten zij gehoorzaamd worden door alle christenen en door elke kerk. Dit waren niet slechts de eigen opinies en vooroordelen van Paulus. En een van deze geboden was als volgt: “Laten uw vrouwen in de gemeenten zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt.” (1 Korinthiërs 14:34 HSV).

Ten derde, de apostel zegt dat de instructies van 1 Korinthiërs 14 een test zijn van geestelijkheid (1 Korinthiërs 14:37). Degenen die de leer van 1 Korinthiërs 14 met betrekking tot de rol van de vrouw in de kerk afwijzen, bewijzen dat zij ongeestelijk zijn.

Ten vierde, 1 Timotheüs, waarin de regel staat dat vrouwen niet les mogen geven of autoriteit uitoefenen over mannen, was geschreven om de juiste orde te leren aan de kerken in het algemeen. “Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid.” (1 Timotheüs 3:15 HSV).

Ten vijfde: de zaken opgenomen in 1 Timotheüs moeten gehouden worden totdat Jezus terugkomt (1 Timotheüs 6:13-14).

Ten zesde: door het geven van instructies over vrouwen in de kerk, refereert de Heilige Geest naar de oorspronkelijke volgorde van de schepping – Adam was eerst geschapen, daarna Eva (1 Timotheüs 2:13-14). De man is geschapen om te leiden, en de vrouw is geschapen om zijn helper te zijn. Aangezien de volgorde in de schepping niet veranderd is en aangezien het ook niet veranderd ongeacht de cultuur of de eeuw, weten we dat de instructies over de rol van de vrouw in de kerk nog steeds geldig zijn voor ons vandaag.

Ten zevende: Paulus refereert naar de zondeval om zijn lering over de onderdanigheid van de christenvrouw aan de man te onderbouwen (1 Timotheüs 2:14). Opnieuw laat dit zien dat de leer van de apostel over de vrouw elke cultuur of tijdsperiode overstijgt.

Ten achtste: Paulus refereert aan de menselijke natuur om zijn lering omtrent vrouwen te onderbouwen (“En niet Adam is misleid, maar de vrouw is, toen zij misleid werd, tot overtreding gekomen”, 1 Timotheüs 2:14). De vrouw is anders gemaakt dan de man. Zij is ontworpen voor een andere rol in het leven—dat van een echtgenote en moeder. Haar emotionele, psychologische en rationele constitutie is perfect afgestemd voor dit, maar ze is niet ontworpen voor leiderschap. In de tuin

van Eden (het Paradijs) heeft de duivel haar misleid. Adam heeft eveneens gezondigd maar hij is niet misleid. Eva heeft bij zichzelf toegelaten dat zij in een positie van beslissingnemen geduwd is, die zij niet zou moeten innemen. Het is geen toeval dat vrouwen verantwoordelijk zijn geweest voor het ontstaan van vele valse christelijke bewegingen en een rol gespeeld hebben in spiritisme, New Age, mind science sekten, Zevende Dag Adventisten, etc. De menselijke natuur is niet veranderd en ook Gods beperkingen niet tegen vrouwelijke predikers.

Hoe zit het met Deborah (Richteren 4:4-5)?

Antwoord: Het was een tijd van afval (Richteren 4:1-2; vergelijk met Jesaja 3:12) en de mannen waren zwak (Richteren 4:8). Deborah begreep dat het niet goed was voor een vrouw om de leiding te nemen (Richteren 4:9). Bovendien kan dit geïsoleerde Oudtestamentische voorbeeld niet gebruikt worden om de duidelijke leer van het Nieuwe Testament te verwerpen.

Hoe zit het met de dochters van Filippus (Handelingen 21:8-9)?

Antwoord: Zij waren profetessen, maar toen God tegen Paulus wou spreken riep Hij een mannelijke profeet vanuit een andere plaats (Handelingen 21:10-11).

Hoe zit het met Handelingen 2:18, wat zegt dat dienaressen zullen profeteren?

Antwoord: De passage zegt niet tot wie zij zullen profeteren of in welke context. Vrouwen hebben een heel belangrijke bediening in het lesgeven, maar het is gericht op vrouwen (Titus 2:3-5) en op kinderen (2 Timotheüs 1:5; 3:15).

Te zeggen dat de bediening van vrouwen beperkt is wil niet zeggen dat vrouwen niet waardevol zijn voor de bediening. Paulus had vrouwelijke medewerkers (Fillipenzen 4:3). Phebe is een voorbeeld daarvan (Romeinen 16:1-2). Priscilla wordt naast haar man Acquila genoemd in de kerkplantingsbediening (Romeinen 16:3-5). Vrouwen zijn buitengewoon waardevol in de bedieningen van de Heer, maar Hij heeft enige beperkingen op hun dienst geplaatst.

Oecumene

Een van de belangrijkste thema's van de Charismatische beweging sinds de jaren 1960 is de Oecumenische eenheid geweest. Leerstellige verschillen worden daarin gebagatelliseerd. Er is een roep om "de muren weg te breken" tussen de denominaties.

Dat Pinkstergelovigen en Charismatici heel knus zijn met Rome is van alle kanten duidelijk.

Er overheersen twee fundamentele fouten in de Oecumenische filosofie:

Ten eerste, de Oecumenische beweging heeft een on-Schriftuurlijke kijk op doctrine.

De term “doctrine” komt zesenvijftig keer voor in de King James Bible. Het eerste kenmerk van de kerk te Jeruzalem die voor ons beschreven wordt door de Heilige Geest is dat “zij volhardden in de leer van de apostelen” (Handelingen 2:42 HSV). Het ene ware geloof, het ene lichaam van doctrinale waarheid, was gegeven aan de apostelen door goddelijke inspiratie en verankerd in de Nieuw-Testamentische Schrift. Vanaf die tijd hebben de kerken de opdracht gekregen op datzelfde doctrinale geloof te staan.

Toen Paulus aan Timotheüs schreef om hem te instruëren in het werk voor de kerk, zei hij niet dat hij niet te serieus moest doen en doctrinale verschillen moest gaan negeren. Hij instrueerde hem om absoluut te volharden in de apostolische doctrine (leer) en niet moest toestaan dat er ENIGE andere doctrine zou worden onderwezen.

“Ik herinner u eraan hoe ik u, toen ik naar Macedonië reisde, ertoe opgeroepen heb in Efeze te blijven om sommigen te bevelen GEEN ANDERE LEER te onderwijzen,” (1 Timotheüs 1:3 HSV)

“O Timotheüs, BEWAAR HET U TOEVERTROUWDE PAND, wend u af van onheilige, inhoudsloze praat en tegenstellingen van de ten onrechte zo genoemde kennis.” (1 Timotheüs 6:20 HSV)

“En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, VERTROUW DAT TOE aan trouwe mensen die bekwaam zijn om ook anderen te onderwijzen.” (2 Timotheüs 2:2 HSV)

Degenen die gelovigen oproepen om de denominale verschillen te verwaarlozen negeren de nadruk die de Bijbel legt op zuivere leer (doctrine). Sommige opdelingen die er bestaan tussen christenen zijn door de mens ingesteld en onnodig, maar vele anderen – feitelijk de meesten – zijn leerstellig. Waarom is bijvoorbeeld een Episcopale kerk verschillend van een Independent Baptist kerk? De doctrine is verschillend. De ene leert dat de doop nieuw leven geeft; de andere leert dat de doop symbolisch is. De ene doopt kinderen; de andere alleen gelovigen. De ene doopt met besprenging; de andere door onderdompeling. De ene heeft een priesterschap; de andere heeft voorgangers en oudsten. De ene heeft een hiërarchische kerkstructuur; de andere practiseert de autonomie van ieder in de gemeente. De ene interpreteert profetie allegorisch; de andere interpreteert profetie letterlijk en verwacht de spoedige terugkeer van Jezus. De ene staat zijn leiders en leden elke vorm van dwaalleer en immoraliteit toe; de andere practiseert discipline en afscheiding.

Wat is het verschil tussen een Assemblies of God gemeente en een Independent Baptist kerk? Opnieuw, het verschil is doctrine. De ene gelooft dat de doop met de Heilige Geest iets is dat de gelovige moet zoeken en dat het initiale bewijs daarvoor het spreken in tongen is; de andere gelooft dat de doop met de Heilige Geest

gebeurde op de Pinksterdag en dat elke gelovige de Heilige Geest heeft ontvangen en niet hoeft te zoeken naar een doop met de Geest. De ene gelooft dat de tekengaven ook vandaag nog werkzaam zijn; de andere gelooft dat de tekengaven gestopt zijn nadat er geen apostelen meer waren. De ene gelooft dat de gave van tongentaal vandaag nog operationeel is; de andere gelooft dat de tongentaal een tijdelijk doel had dat gestopt is in de eerste eeuw. De ene gelooft dat je je redding kunt verliezen; de andere gelooft dat je redding voor eeuwig vastligt.

Een van de namen van de Geest van God is “de Geest van de waarheid” (Johannes 14:17; 15:26; 16:13; 1 Johannes 4:6). Als Hij komt met Zijn reddende en heiligende kracht, komt Hij ook met Waarheid. Een duidelijk Bijbels bewijs dat de Charismatische beweging niet van God is, is hun leerstellige onzorgvuldigheid. Degenen die “in de Geest gedoopt” zijn hebben vreemde religieuze ervaringen; zij mogen misschien betere mensen zijn geworden in een bepaalde morele en religieuze zin; zij mogen zich misschien dichter bij God “voelen”; maar zij blijven volharden in hun dwaalleren, en de Heilige Geest is niet de bron van zulke verwarring.

Het is onmogelijk om de Bijbelse opdracht om de doctrine (leer) serieus te nemen en tegelijkertijd Oecumenisch te zijn.

Ten tweede, de Oecumenische beweging negeert Gods opdracht omtrent separatie.

God verbiedt gemeenschap met dwaling, en toch worden Rooms Katholieken en anderen die zich verbonden hebben met dwaalleren als ware christenen geaccepteerd in de Charismatische beweging. Daarentegen zal een waarlijk met de Geest vervulde christen verlangen om de instructie van de Heilige Geest met betrekking tot separatie en strijden voor het geloof te gehoorzamen.

“En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af.” (Romeinen 16:17 HSV).

“Maar Saulus (die ook Paulus genoemd wordt), vervuld met de Heilige Geest, keek hem doordringend aan, en zei: O duivelskind, vol van alle bedrog en van alle sluwheid, vijand van alle gerechtigheid, zult u er niet mee ophouden de rechte wegen van de Heere te verdraaien?” (Handelingen 13:9-10 HSV).

“Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Ga daarom uit hun midden weg

en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen,” (2 Korinthiërs 6:14-17 HSV).

“Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een Evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. Zoals wij al eerder gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Als iemand u een Evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt.” (Galaten 1:8-9 HSV).

“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best.” (2 Korinthiërs 11:3-4 HSV).

“opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden,” (Efeziërs 4:14 HSV).

“En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer.” (Efeziërs 5:11 HSV)

“Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven is mij niet onaangenaam en het geeft u zekerheid. Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis.” (Fillipenzen 3:1-2 HSV).

“Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.” (Kolossenzen 2:8 HSV).

“En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft.” (2 Tessalonicenzen 3:6 HSV).

“En behoud het geloof en een goed geweten. Sommigen hebben dit verworpen en hebben in het geloof schipbreuk geleden. Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.” (1 Timotheüs 1:19-20 HSV).

“Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht, dan is hij verwaand, weet niets, maar heeft een ziekelijke neiging tot twistvragen en woordenstrijd. Daaruit komen voort: afgunst, ruzie, lasteringen en kwaadaardige verdachtmakingen, voortdurend geruzie van mensen die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid,

omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. Wend u af van dit soort mensen.” (1 Timotheüs 6:3-5 HSV).

“Maar ontwijk onheilige, inhoudsloze praat. Want zij die dat doen, zullen steeds meer in goddeloosheid toenemen. En hun woord zal zich uitzaaien als kanker; onder hen bevinden zich Hymeneüs en Filetus.” (2 Timotheüs 2:16-18 HSV).

“Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af.” (2 Timotheüs 3:5 HSV).

“Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid. Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt,” (2 Timotheüs 3:13-14 HSV).

“Verwerp een ketters mens na een eerste en tweede terechtwijzing. Weet dat zo iemand het spoor bijster is en dat hij zondigt en het oordeel al in zich draagt.” (Titus 3:10-11 HSV).

“Want er zijn veel misleiders in de wereld gekomen, die niet belijden dat Jezus Christus in het vlees gekomen is. Dat is de misleider en de antichrist. Let op uzelf, opdat wij niet verliezen waarvoor wij gewerkt hebben, maar een vol loon mogen ontvangen. Ieder die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; wie in de leer van Christus blijft, die heeft zowel de Vader als de Zoon. Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis en begroet hem niet. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken.” (2 Johannes 7-11 HSV).

Het is onmogelijk om strikt de zuivere doctrine te bewaren zoals de Bijbel zegt dat we doen moeten en separatie van dwaling te practiseren en tegelijkertijd Oecumenisch te zijn.

Hoe zit het met de christelijke eenheid?

De Bijbel spreekt zeker over eenheid, maar het hart en de ziel van ware christelijke eenheid is dat de gelovigen van een zuivere Nieuwtestamentische kerk verenigd zijn in geest en geloof en doel om Jezus Christus te dienen en om de Grote Opdracht te vervullen onder de leiding van door God-geroepen leiders.

Johannes 17:21 (HSV) wordt vaak geciteerd als grond voor Oecumenische eenheid:

“opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.”

Johannes 17 is niet een opdracht die christenen zouden moeten gehoorzamen; het is een gebed dat Jezus richtte aan God de Vader. Het is niet iets dat de mens moet doen; het is iets dat God al gedaan heeft . Het gebed is tweeduizend jaar geleden al

beantwoord. De eenheid beschreven in Johannes 17 is de bovennatuurlijke eenheid die God creeërt tussen diegenen die in Zijn familie (weder)geboren zijn door geloof in Jezus Christus.

Verder refereert de Here Jezus in Johannes 17 aan diegenen die zich houden aan Zijn Woord (Johannes 17:6, 17). Het is een eenheid in waarheid en gehoorzaamheid aan de Schrift. Het is geen eenheid dat doctrinale verschillen negeert met als doel een grotere gemeenschap. Het is geen Oecumenische “eenheid in diversiteit”.

Zie twee andere belangrijke Nieuwtestamentische passages over eenheid. De eerste is Efeziërs 4:1-6 (HSV):

“Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen, en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is.”

In deze passage zien we de ware Bijbelse eenheid, en die is ver verwijderd van de Oecumenische filosofie.

Ten eerste, is het een eenheid uit de Geest (Efeziërs 4:3). Dat betekent dat het een eenheid is van degenen die wedergeboren zijn door en geleid worden door de Geest van God. Vergelijk dit met het Oecumenische concept van iedereen samenbrengen die de naam van Christus draagt ongeacht of er nu wel of geen bewijs is dat zij wedergeboren christenen zijn.

Tijdens een grote Oecumenische conferentie in St Louis in 2000, vroeg ik aan vele mensen die de bedieningsstands bemanden: “Wanneer bent u wedergeboren?” Geen een gaf een Schriftuurlijk antwoord. Sommigen zeiden dat zij wedergeboren werden toen zij gedoopt werden. Sommigen zeiden dit nadat zij een Charismatische ervaring hadden gehad. Anderen kenden die hele term niet. Maar al deze mensen waren wel allemaal sterk betrokken bij de Charismatische-Oecumenische beweging.

Ten tweede, ware christelijke eenheid is een eenheid door het ene geloof (Efeziërs 4:5). Bijbelse eenheid is onmogelijk zonder toewijding aan het ene geloof zoals de apostelen dat leerden. Gods mensen worden opgeroepen “om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is.” (Judas 3 HSV). Er is geen eenheid tussen diegenen die geloven en volgen wat de Bijbel leert en diegenen die dat niet doen.

Merk op dat “het geloof” niet is opgedeeld tussen hoofdzaken en bijzaken. In Mattheüs 23 onderwees Jezus dat hoewel niet alles in de Bijbel dezelfde waarde

heeft, alles wél een bepaald belang heeft. Niets van wat duidelijk in de Schrift geleerd wordt mag verontachtzaamd en opzij geschoven worden ter wille van de eenheid. In 1 Timotheüs 6:14 HSV leerde Paulus aan Timotheüs om de apostolische leer “onbevlekt” te bewaren tot de terugkeer van Christus. Vlekken zijn kleine schijnbaar onbelangrijke dingen. Daarmee leerde Paulus aan Timotheüs dus om alles uit de Schrift te waarderen. Het thema van 1 Timotheüs zijn de praktische gedragsregels voor de kerk (1 Timotheüs 3:15), kerkbestuur (1 Timotheüs 3), de rol van de vrouw in de bediening van de kerk (1 Timotheüs 2), de weduwen (1 Timotheüs 5), etc. Dat zijn precies de zaken die doorgaans genegeerd worden in Oecumenische aangelegenheden, omdat zij beschouwd worden als een bijzaak. Toch leert Paulus aan Timotheüs dat al deze dingen vlekkeloos gehouden moeten worden. Timotheüs werd opgedragen “geen andere leer” toe te laten (1 Timotheüs 1:3). Dit is de meest strikte standaard voor het houden van een leer, en als men zo'n standaard voor een leer houdt is het onmogelijk om zelfs maar in de mildste Nieuw Evangelische vorm Oecumenisch te zijn.

Ten derde, het is een eenheid die als basiseenheid de Nieuwtestamentische gemeente heeft. De opdracht in Efeziërs 4:3 is gericht tot de kerk van Efeze (Efeziërs 1:1). Het was niet gericht tot het wereldwijde lichaam van gelovigen of tot alle gelovigen in een bepaalde regio. Het is binnen de gemeente mogelijk om Bijbelse eenheid te practiseren omdat leer en rechtvaardigheid er opgelegd en vastgehouden kunnen worden. Buiten de gemeente is er echter geen Bijbelse discipline, leiderschap of controle. Als christenen proberen om een interdenominale kerkeenheid of een eenheid tussen aan kerken aanverwante organisaties te bereiken, treedt er altijd een compromis op omdat een poging om elk aspect van het Nieuwtestamentische geloof te respecteren eerder scheiding oplevert dan eenheid. Ik ben niet verantwoordelijk om een eenheid met iedere belijdende gelovige in de wereld te onderhouden maar wel met de gelovigen in mijn eigen gemeente, mijn lokale lichaam, en met anderen die oprecht hetzelfde denken als ik.

De Bijbel zegt dat we God moeten verheerlijken “opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt.” (Romeinen 15:6 HSV). Dat is niet de beschrijving van wat voor soort Oecumene dan ook! Dit is alleen mogelijk in de volste zin van de Nieuwtestamentische gemeente, waar de gelovigen verenigd kunnen worden in leer en geest en doel op een zodanige wijze die onmogelijk is buiten de gemeente.

Een andere belangrijke tekst gebruikt bij christelijke eenheid is Filippenzen 1:27 (HSV):

“Alleen, wandel het Evangelie van Christus waardig, opdat ik, of ik nu kom en u zie of dat ik afwezig ben, van uw zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, en dat u samen eensgezind strijdt door het geloof in het Evangelie”

We zien opnieuw dat Bijbelse eenheid een taak is voor de lokale kerk. Deze opdracht is gericht tot de kerk van Filippi. Ware christelijke eenheid gaat niet samen met parakerkelijke organisaties of interdenominale verbanden.

We zien in de tweede plaats dat Bijbelse eenheid betekent één van geest zijn. Het is geen Oecumenische eenheid in diversiteit. Vergelijk Romeinen 5:6-6:1; 1 Korinthiërs 1:10; 2 Korinthiërs 13:11.

We zien in de derde plaats dat Bijbelse eenheid volledige toewijding aan het ene apostolische geloof inhoudt. Het Nieuwtestamentische geloof bestaat niet uit vele aparte doctrines maar is één verenigd lichaam van waarheid. Het is on-Schriftuurlijk te denken dat er slechts enkele “belangrijke” of “fundamentele” Bijbelse leerstellingen belangrijk zijn terwijl andere Nieuwtestamentische leringen en praktijken derde rangs zijn en genegeerd kunnen worden ter wille van de eenheid. Zoals we hebben gezien draagt de apostel Paulus aan Timotheüs op om ieder aspect van de Bijbelse waarheid “onbevlekt” vast te houden tot de terugkomst van Christus (1 Timotheüs 6:14). Dit wijst op het belang van de details van Gods Woord. Het is onmogelijk Oecumenisch te zijn en tegelijkertijd voluit voor de Nieuwtestamentische waarheid te staan.

Zoals een wijze pastor opmerkte, zullen we óf onze boodschap beperken óf we zullen onze gemeenschap beperken. De keuze is duidelijk. Als men trouw wil zijn aan het Nieuwtestamentische geloof, is het onmogelijk om een brede gemeenschap te hebben, en als men een brede gemeenschap wil, moet men de boodschap beperken, iets dat echter verboden is in de Schrift.

Waarom worden mensen verleid door Charismatische dwaling?

Waarom worden zoveel mensen misleid door de Charismatische dwaalleer? Het moet toch duidelijk zijn dat vallen op de grond en “dronken worden in de Geest” geen Bijbelse praktijken zijn, dat het échte spreken in tongen geen gebrabbel is dat aangeleerd kan worden, dat rock muziek (de naam op zichzelf wijst al naar ontucht) niet gebruikt kan worden om God te dienen en dat vrouwen geen mannen mogen leren of autoriteit over hen uitoefenen. Toch worden al deze en nog vele andere dwalingen gretig geaccepteerd door menigten van mensen.

Ik geloof dat de volgende opsomming enkele van de belangrijkste beweegredenen zijn achter deze dwaling:

Niet alles beproeven aan de hand van enkel de Bijbel. Gebrek aan onderscheidingsvermogen.

De belangrijkste reden dat mensen misleid raken is dat zij weigeren om een scherp geestelijk onderscheidingsvermogen toe te passen; zij weigeren om alles zorgvuldig na te gaan aan de hand van ALLEEN de Bijbel. Spreuken 14:15 zegt “De onverstandige gelooft elk woord, maar DE SCHRANDERE GEEFT ACHT OP ZIJN GANG”. 1 Tessaloniëzen 5:21 zegt “TOETST ALLES en behoud het goede”. De apostel Paulus leert dat de Schriften in staat zijn om de man Gods zodanig te maken dat hij “volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust” (2 Timoteüs 3:17).

Dit betekent dat de Bijbel alleen de enige autoriteit is voor geloof en praktijk. Diegenen die weigeren om het Woord van God te nemen en aan de hand daarvan elke religieuze onderwijzing of ervaring de maat te nemen zitten op de weg naar geestelijke misleiding.

Charismatici zeggen wel dat ze zich aan de Bijbel houden als de enige autoriteit maar in de praktijk doen ze het niet.

Let op de gevaarlijke raad die Charles en Frances (the Happy) Hunters geven:

“Als je je eenmaal in het bovennatuurlijke begeven hebt moet je echt open gaan staan voor al het mogelijke en NOOIT de weg BETWIJFELEN waarop God iets doet! ... We moeten ons altijd volkomen openstellen voor de aanraking van de Heilige Geest en onszelf nooit zo gesloten houden dat we niet kunnen zien dat God vandaag misschien iets geheel nieuws gaat doen. ... Ik heb NOOIT ENIGE BEDIENING OF WERK van God BEKRITISEERD!” (Charles en Frances Hunter, *Holy Laughter*, blz 65, 103).

Dit is slechte raad. Het klinkt misschien wel geestelijk om “volledig open te staan voor de aanraking van de Heilige Geest” maar de Hunters hebben de waarschuwing uit de Schriften genegeerd dat de laatste dagen gevuld zullen zijn met geestelijke misleiding.

“En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden. ...En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden. ... want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden.” (Matteüs 24:4, 5, 11, 24 HSV)

We moeten onderdanig zijn aan de Heilige Geest, maar we moeten altijd waakzaam zijn dat we niet misleid worden door een valse geest.

“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een ANDERE GEEST ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best.” (2 Korinthe 11:3-4 HSV).

De apostel Paulus vreesde dat de Korinthiërs de valse leraars en de misleiders zouden “verdragen”. De vleeselijke Korinthiërs hadden een opgeblazen houding over hun geestelijke gaven en zogenaamde diepere begrip van de dingen van God, en ze stonden wijd open voor de misleiding van de duivel. Ze waren tolerant voor dwaalleren en hongerig naar ervaringen.

Dit is exact wat er aan de hand is in de Charismatische beweging.

Experimenteren met dwaling

Het volgende schrikwekkende voorbeeld laat zien hoe mensen gevangen raken in dwaling door er mee te experimenteren.

Charles en Frances Hunter waren radicale Charismatici die dwalingen zoals de belofte van lichamelijke genezing, vallen in de Geest, Oecumenisme, en “heilig lachen” hebben gepromoot. Maar ze zijn niet altijd Charismatici geweest. Toen ze voor het eerst begonnen te experimenteren met Pinksterzaken, voelden ze in hun hart wel aan dat het on-Bijbels was maar ze negeerden hun geweten en de Bijbelse waarschuwingen en ze raakten gevangen. Het volgende is een gedeelte uit een autobiografisch verslag door Frances Hunter:

“... toen Charles en ik getrouwd waren begonnen we wat betreft de Heilige Geest ROND TE TASTEN, we zagen 'die' mensen met beide handen in de lucht!

... Als je echter begint rond te tasten wordt je er vroeger of later door gegrepen!
... We begonnen veel te horen over een vrouw genaamd Kathryn Kuhlman. ...
Wat was dit vreemde ongeestelijke iets dat haar in staat stelde ze allemaal
omver te gooien [“vallen in de Geest”]? We wezen het natuurlijk af maar onze
kleine hongerige 'GEESTELIJKE VARKENSHARTEN' dreven ons de ochtend na
deze ervaring op de Charismatic Conference naar een van haar [Kathryn
Kuhlman] samenkomsten. Ik [Frances Hunter] stapte in het gangpad. Ze zei
alleen 'Jezus, zegen mijn zuster' en gezegend heeft Hij mij! Sneller dan je met je
ogen kunt knippen lag ik in mijn beste jurk op mijn rug op de vloer van de
First Presbyterian Church. ... Al de argumenten die ik voordien had over de
doop met de Heilige Geest en spreken met andere tongen waren direct
verdwenen! (Charles en Frances Hunter, *Holy Laughter*, blz 13, 19, 20).

“We gingen naar een banket van de Full Gospel Businessmen's Fellowship in
Houston. ... De man [de spreker] zei, 'Welnu, Jezus, zegen Frances!' Ik viel
sneller op de grond dan je met je ogen kon knippen, een seconde later
gevolgd door mijn dierbare echtgenoot! ... Ik probeerde mijn handen van de
vloer los te maken maar het lukte niet. Ik kon niet geloven wat er met mij was
gebeurd want het was voor mij fysiek onmogelijk om te bewegen. ... Ik voelde
me alsof iemand mij een hemelse alka seltzer [bruistablet voor de maag] had
gegeven omdat heel diep in het centrum van mijn wezen ik een merkwaardig
soort 'bubbelen' begon te voelen. ... toen kwam het plotseling uit mijn mond in
de vorm van de luidste lach die ik ooit gehoord had. ... geen enkele druk op mijn
mond kon die lach tegenhouden. Ik lachte, lachte, lachte en lachte. ... Ik stopte
met lachen net zo plotseling als ik begonnen was en plotseling werd ik
losgelaten door de lijm van het bed van de Heilige Geest waarin ik aan het
rusten was”! (*Holy Laughter*, blz 21-23).

Ditzelfde is ontelbare keren opnieuw gebeurd als mensen de waarschuwingen van
God's Woord hebben genegeerd en geëxperimenteerd hebben met dwaalleer. De
Hunters hadden uit 1 Timoteüs 2:12 moeten weten dat Kathryn Kuhlman niet door
God geroepen was om te preken. Zij hadden uit 1 Korinthiërs 14:33 moeten weten
dat de verontrustende verwarring van de Charismatische samenkomsten niet van
God is. Zij hadden kunnen weten uit 1 Korinthiërs 14:20-22 dat tongen bedoeld zijn
als teken voor Israël. Zij hadden moeten weten uit het boek Handelingen dat het
echte spreken in tongen niet iets is dat aangeleerd kan worden en dat dat geen
gebrabbel was. Zij hadden moeten weten uit 1 Korinthiërs 14:34-35 dat vrouwen
geen bedienende gaven in de diensten mogen uitvoeren in de aanwezigheid van
mannen. Zij hadden moeten weten uit Matteüs 12:39 dat we niet moeten verlangen
naar wonderen, omdat “een slecht en overspelig geslacht zoekt naar een teken”.

De Hunters negeerden de heldere lessen uit het Woord van God betreffende deze

zaken door te spelen met dwaalleer en daarmee blunderend in de wereld van chaos en geestelijke misleiding terecht te komen.

Meneer Hunter zou het Woord van God hebben moeten gehoorzamen en de dwaling hebben moeten afwijzen toen hij er mee geconfronteerd werd, en mevrouw Hunter zou haar man hebben moeten volgen in die wijze beslissing. In plaats daarvan waren ze onnozel en hebben de heldere onderwijzing uit God's Woord genegeerd, en hebben een ervaring nagejaagd.

Dat is een zekere weg naar misleiding.

Het verlangen naar heiligheid

Een andere reden dat velen in de Charismatische verwarring getrokken worden is een verkeerd verlangen naar heiligheid.

Het wedergeboren kind van God verlangt naar heiligheid. Hij wil zijn als Christus. Hij veracht de inwonende zondige natuur en verlangt er naar om verlost te zijn van de strijd met het vlees.

We moeten echter opletten dat we de Bijbelse heiligheid volgen want er zijn vele valse substituten.

“Heilig” betekent apart gezet te zijn voor God. De tabernakel uit het Oude Testament was heilig omdat het geheel ingewijd was voor de dienst aan God. Bijbelse heiligheid houdt voor de christen twee dingen in: het is positioneel en het is praktisch. Positioneel betekent dat de gelovige eeuwig apart is gezet in Jezus Christus (1 Korinthiërs 1:2, 30). Hij is “in Christus”. Het is een nieuwe positie voor God als gevolg van Christus's verzoening, en het is een eeuwigdurende positie. In praktische zin echter moet de gelovige dagelijks “Christus aandoen”. Hij moet aan zijn eigen ik afsterven en groeien in genade [heiliging] en kennis. Het boek Efeze laat een eenvoudig raamwerk zien voor Bijbelse heiligheid. Hoofdstukken 1-3 behandelen positionele heiligheid. Het thema van deze hoofdstukken is genade en het sleutelwoord is “in Christus”. Dit beschrijft de onveranderlijke positie van de gelovige voor God. Hoofdstukken 4-6 behandelen praktische heiligheid. Het thema is hier gehoorzaamheid en het sleutelwoord is “wandelen”.

Efeze 5:8 (HSV) brengt beide aspecten samen: “Want u was voorheen duisternis, maar NU bent u licht in de Heere; WANDEL als kinderen van het licht”. De gelovige heeft een perfecte positie van heiligheid gekregen in Christus; hij is NU licht in de Here, en hij moet deze positie in zijn dagelijks leven najagen.

Bijbelse heiligheid betekent WANDELEN en niet VLIEGEN! De Bijbel belooft geen ERVARING waarin de christen in een perfecte geestelijke ruimte verblijft tijdens dit leven. Er wordt geen “Second Blessing [tweede zegen]” of “Entire Sanctification

[complete heiliging / zondeloosheid]” beloofd in het Woord van God. Laat je niet misleiden door valse beloften van heiligheid.

Wanhoop

Velen van diegenen die misleid zijn door Charismatische dwaling zijn er in betrokken geraakt omdat zij wanhoopten. Zij ondergingen de een of andere zware beproeving en stonden op de rand van een emotionele of psychische breakdown, en als laatste redmiddel hebben ze een Charismatische samenkomst bezocht “om het tenminste geprobeerd te hebben”.

Randy Clark, een van de grondleggers van de “Toronto Blessing”, heeft verklaard dat hij zich als pastor van een Vineyard kerk “leeg voelde, krachteloos, en zo weinig emotioneel, geestelijk en fysiek gezalft, dat ik wist dat ik een burn out had”. In die toestand heeft hij zijn geweten, die hem vertelde dat de Word-Faith beweging zonder twijfel on-Schriftuurlijk was, genegeerd. Hij was het niet eens met de leer van Kenneth Hagin en de Rhema beweging, maar hij woonde ondanks dat toch een Rhema-samenkomst met Rodney Howard-Browne bij, uit wanhoop, en hij werd misleid.

Guy Chevrau, een vroegere Baptistenpastor die compleet ondergedompeld is geraakt in zelfs de meest radicale aspecten van de Charismatische beweging, zegt dat hij door een zwakte in zijn bediening ook eerst de samenkomsten in Toronto bijwoonde en dat hij “te wanhopig was om kritisch te zijn”.

Het was door eenzelfde soort gevoel van wanhoop dat de vroegere Southern Baptist evangelist James Robison toeliet dat een Charismaticus zijn handen bij hem oplegde en zogenaamd demonen bij hem uitwierp.

Ik heb deze zelfde verklaringen van vele anderen die verstrikt zijn geraakt in de Charismatische beweging gehoord.

Dat is een luide waarschuwing. Ongeacht hoe wanhopig je raakt, negeer niet het Woord van God en je geweten. Breek niet de Bijbelse scheidsmuren af waarvan God geboden heeft dat we die op moeten richten tegen dwaalleer. Dat toch doen is vragen om geestelijk misleid te worden.

God heeft niet beloofd dat het leven van de christen mooi weer zeilen zal zijn. Het is letterlijk gevuld met allerlei soorten van beproevingen en moeilijkheden.

Psalm 119 is het verslag van een man Gods die van het Woord van God houdt. Merk op dat deze lange psalm letterlijk gevuld is moeilijke ervaringen, met smarten, met dorheid van ziel.

“Mijn ziel weent tranen van verdriet; richt mij op overeenkomstig Uw woord”
(Ps 119:28 HSV).

“Dit is mijn troost in mijn ellende, dat uw belofte mij levend maakt” (Ps 119: 50 HSV).

“Het is goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw verordeningen zou leren” (Ps 119:71 HSV).

“Ik weet, o HERE, dat uw oordelen gerechtigheid zijn, en dat Gij in trouw mij hebt verdrukt” (Ps 119:75).

“Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw belofte, terwijl ik zei: Wanneer zult U mij troosten? Want ik ben geworden als een leren zak in de rook, maar Uw verordeningen heb ik niet vergeten” (Ps 119:82-83 HSV).

“Als Uw wet niet mijn bron van blijdschap geweest was, dan was ik in mijn ellende vergaan” (Ps 119:92 HSV).

“Ik ben ten zeerste verdrukt; HEERE, maak mij levend overeenkomstig Uw woord” (Ps 119:107 HSV).

“Mijn leven is voortdurend in gevaar, toch vergeet ik Uw wet niet” (ps 119:109 HSV).

“Benauwdheid en nood hebben mij getroffen, maar Uw geboden zijn mijn bron van blijdschap” (Ps 119:143 HSV).

“Zie mijn ellende aan en red mij, want Uw wet heb ik niet vergeten” (Ps 119:153 HSV).

“Ik heb gedwaald als een verloren schaap; zoek Uw dienaar, want Uw geboden heb ik niet vergeten” (Ps 119:176 HSV).

Romeinen 8:18-24 HSV beschrijft hetzelfde.

“Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen?”

Het ware christelijke leven is boordevol van lijden (Rom 8:18), wachten (Rom 8:19),

vruchteloosheid (Rom 8:20), gebondenheid aan corruptie (Rom 8:21), en “zuchten en in barensood zijn” (Rom 8:22-23).

Dit is het normale christelijke leven. Het is een wandel in GELOOF en NIET in AANZIEN (of gevoel). Laat je niet door de duivel een snelle weg beloven naar dié perfectie die pas ervaren wordt bij Jezus' wederkomst of bij ons afscheid van deze slechte wereld en uit dit zondige lichaam van de dood.

Vertouwen op feilbare mensen in plaats van op de onfeilbare Bijbel

Ik heb de getuigenissen van tientallen mensen gehoord en gelezen die de Charismatische beweging aanvaard hebben, en een rode draad is hun totale opgaan in de preken en de boeken van Word-Faith leraren.

Chip Brogden, die eens een volger was van Benny Hinn, getuigt dat toen hij een jonge christen was “het niet lang duurde of zijn bibliotheek boeken bevatte geschreven door Kenneth Hagin, Kenneth Copeland, Jerry Savale, Lester Sumerall, Charles Capps, en andere leidende faith leraren”. (Brogden, “New Move of God, or Old Move of Man?” *Contemporary Pentecostal Issues*, 1997).

In een ijver om “de blessing te vinden” duiken velen in de leringen van zulke mensen. Het is geen verrassing dat zij van dwaling naar dwaling gebracht worden.

De Here Jezus beloofde ons in de waarheid te leiden als we in Zijn Woord blijven:

“Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.” (Johannes 8:31-32 HSV).

Het is het Woord van God zelf dat een licht is op ons pad (Ps 119:105). Het is het Woord van God waardoor wij geheiligd worden (Johannes 17:17) en waardoor wij groeien (1 Petr 2:2).

God gebruikt mannen met bedieningsgaven om de kerken te beschermen (Efeziërs 4:11-14; Titus 1:5-11), maar de gelovige moet desondanks beslist zélf naar het Woord van God gaan voor zijn licht en heiliging. Als ik meer tijd doorbreng met aandacht schenken aan woorden van mensen dan aan het Woord van God, ben ik mijzelf aan het klaarmaken voor geestelijke misleiding.

De man die mij naar de Here Jezus Christus heeft geleid was erg wijs in deze zaken en ik ben dankbaar voor zijn hulp. Hij leerde mij om alles te beproeven—absoluut alles—aan de hand van de Bijbel. Hij leerde mij achterdochtig te zijn over de dingen die de mensen leren. Toen wij, nog voor mijn bekering, aan het reizen waren nam hij me mee naar een christelijke boekwinkel en legde uit dat er daar vele boeken waren die mij op een dwaalspoor zouden leiden. Hij vertelde mij dat God beloofd had mij in de waarheid te leiden als ik in Zijn Woord blijf (Johannes 8:31-32) en als ik Hem

gehoorzaam (Johannes 7:17). Hij leerde mij niet op mijn hart te vertrouwen (Jeremia 17:9) of in enig ander soort religieuze ervaring, ongeacht hoe echt of indrukwekkend het ook mag lijken, maar alléén in het Woord van God (2Petrus 1:16-21).

Meer vertrouwen op ervaringen dan alléén leven uit geloof in God's Woord

De hoofddwaling van de Charismatische verwarring is ervaring boven het Woord van God stellen. Slechts heel weinigen willen toegeven dat ze dit doen maar *in de praktijk* zijn de voorbeelden daarvan overvloedig aanwezig.

De Full Gospel Business Men's Fellowship International is niet opgericht op zuiver het getuigenis van de Bijbel maar op een visioen dat de oprichter zogenaamd had. De Church of God of Prophecy was eveneens opgericht op een visioen. Zo ook Youth With A Mission en tientallen andere Pinker- en Charismatische organisaties.

Ik heb waarschijnlijk honderden brieven en e-mails ontvangen van mensen die probeerden mij te overtuigen dat de Pinker-Charismatische beweging gefundeerd is op de waarheid. Bijna zonder uitzondering zullen ze mij van hun ervaringen vertellen.

Vrouwelijke Charismatische priesters hebben mij verteld dat ze weten dat ze geroepen zijn om te preken vanwege hun zogenaamde ervaringen met God, in tegenstelling tot dat wat de Bijbel duidelijk leert (1Tim 2:12). God heeft tot hen gesproken; God heeft hen aangemoedigd; God heeft hen geleid. Het is allemaal ervaringsgericht.

In Nepal heb ik een pastor ontmoet die drie vrouwen had. Hij bezat drie huizen en had zijn drie vrouwen en hun kinderen in deze ruimten ondergebracht. Hij bracht de meeste tijd door met de jongste vrouw en bezocht de andere twee van tijd tot tijd. Toen ik hem er mee confronteerde dat God's Bijbelse regels hem verboden een pastor te zijn ("de man van één vrouw", 1Tim 3:2), bracht hij er tegenin dat God hem geroepen had door een visioen en hij weigerde om zijn herderlijke ambt neer te leggen. Vele andere Nepalese pastors, meer beïndrukt door zijn visionaire ervaring dan door het Woord van God, steunden hem in zijn on-Schriftuurlijke besluit.

Toen Charles Parham, vaak de vader van de Pinksterbeweging genoemd, uitgedaagd werd vanwege zijn valse leer over heiliging zocht hij zijn toevlucht in wat hij geloofde een door hem ervaren teken van God te zijn. William Durham, een andere vroege Pinksterleider, heeft "de leer van een tweede werk van genade" voor heiliging aan de kaak gesteld. Hij leerde correct dat heiliging twee kanten heeft: het kind van God is éénmaal positioneel geheiligd maar hij wordt tevens ervaringsgewijs geheiligd als een groeiproces dat de rest van zijn aardse leven zal duren. Toen Parham deze weerlegging van zijn leer van heiliging hoorde verklaarde hij: "Als de leer van deze man waar is, mag ik sterven als bewijs, maar als onze leer van een duidelijke genade

van heiliging waar is, laat hij zijn leven verliezen” (James R. Goff, “Pentecostal Quilt”, *Christian History*, Nr 58, 1998).

Durham overleed later dat jaar en Parham claimde rechtvaardiging voor zijn leer vanwege dit gebeuren, maar laat je niet misleiden. Durham's dood bewijst niet dat zijn leer verkeerd was.

Velen zijn van de waarheid van de Charismatische beweging overtuigd geraakt door “persoonlijke profetiën” die eigenlijk waarzeggerij zijn. “Profeten” zoals Paul Cain en Bob Jones konden geheimen uit de levens van de mensen beschrijven, en dit heeft velen ervan overtuigd dat zij ware profeten van God waren, maar hun dwaalleren openbaarde de waarheid in deze zaken voor diegenen die ogen hadden om te zien en oren om te horen. Zo belooft God's Woord bijvoorbeeld géén opleving van wonderen aan het eind van de gemeentebedeling, terwijl dit een van hun belangrijkste leerstellingen was.

Voordat ik gered was heb ik een paar keer een “vlies” uitgelegd, maar het antwoord was zo te zeggen op zijn minst verwarrend. In de zomer van 1973 bijvoorbeeld reed ik samen met de man die mij uiteindelijk naar Christus geleid heeft in mijn auto. Ik had christelijke wetenschap, Hindoeïsme, communisme, en andere religies en filosofieën bestudeerd, en ik wist niet meer wat te geloven. Dus ik reed voort met mijn auto en bad “God, ik ben verward; ik zoek Uw hulp. Als de Bijbel waar is laat er dan nadat we door de volgende bocht in de weg zijn gegaan een vogel op de tweede telefoonpaal zitten, en als de Bijbel niet waar is laat er dan geen vogel zitten”. Nou, er was geen vogel maar dat bewees niét dat de Bijbel niet waar is!

Vliezen en andere mystieke ervaringen zijn niet betrouwbaar, maar het Woord van God wel.

“En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.” (2Petrus 1:19-21 HSV).

“Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven. Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.” (Johannes 20:29-31 HSV).

Ongeacht hoe ongewoon of miraculeus het mag lijken, een ervaring bepaalt niet of

een bepaalde leer wel of niet waar is. Er is slechts EEN ding dat bepalend is of iets waar is en dat is de Bijbel die op juiste wijze uitgelegd is!

Conclusie

Broeders, wordt niet misleid door een eindtijdse wildgroei aan branden die door gaan als een krachtige beweging van de Heilige Geest. We hebben de kracht van de Heilige Geest van God nodig in deze kwade dagen, maar de manifestatie daarvan zal niet dronkenschap zijn of oncontroleerbaar gelach of vreemd geschok en vreemde geluiden of vreemde brabbeltaal en gemompel of vallen op de vloer of waarzeggerij. Het Woord van God vertelt ons precies hoe een geestelijke opwekking te verkrijgen:

“En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer. Want wat heimelijk door hen gedaan wordt, is te schandelijk om zelfs maar te vertellen. Maar al deze dingen komen openbaar als ze door het licht ontmaskerd worden; want al wat openbaar maakt, is licht. Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten. Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen, maar als wijzen, en buit de geschikte tijd uit, omdat de dagen vol kwaad zijn. Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is. En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Wees elkaar onderdanig in de vreze Gods.” (Efeziërs 5:11-21 HSV).

Merk op dat het vervuld worden met de Heilige Geest niet een of andere vreemde Charismatische ervaring is; het is een manier van leven voor diegenen die gered zijn door geloof in de volbrachte verzoening door Jezus Christus en die het Woord van God gehoorzamen en wandelen in gemeenschap met Christus.

Lees zowel Efeziërs 5 als 6. De opdracht om vervuld te worden met de Geest staat in de context van een passage die ons instrueert hoe God te behagen in de gewone dingen van ons dagelijks leven. Het vervuld worden met de Geest is eenvoudig het overgeven van ons dagelijks leven aan de leiding van God, het eenvoudige gehoorzamen van de Bijbelse regels door de kracht van God.

Inhoudsopgave (volledig)

Voorwoord.....	4
Introductie.....	5
Mijn ervaringen met de Pinksterbeweging.....	7
Het weigeren om diepgaande vragen te stellen en alles te controleren aan de hand van de Bijbel	15
De historie van de Pinkster-Charismatische bewegingen.....	19
Sprekende in tongen tussen 100AD en 1900AD.....	20
Quotes van kerkleiders die menen dat de tekengaven opgehouden zijn.....	21
John Chrysostom (347 – 407).....	21
Augustinus (354-430).....	21
Johannes Calvijn (1509-1564).....	21
John Owen (1616-1683).....	21
Thomas Watson (ca 1620-1686).....	22
Matthew Henry (ca 1662-1714).....	22
Jonathan Edwards (1703-1758).....	22
George Whitefield (1714-1770).....	22
George Whitefield (1714-1770).....	22
Robert L. Dabney (1820-1898).....	22
Charles Haddon Spurgeon (1834-1892).....	23
Benjamin B. Warfield (1851-1921).....	23
Montanisme.....	23
Katholieke Mystici.....	24
St. Benedictus van Nursia (ca 480-547).....	25
St. Benedictus van Nursia (ca 480-547).....	25
Georg de Grote (590-604).....	25
De Gezegende Johannes van Parma (Angelus Clarenus) (1209-1289).....	25
St. Franciscus van Assisi (1186-1226).....	25
Anthony van Padua.....	26
St. Dominicus (1170-1221).....	26
St. Vincent Ferrer (1350-1419).....	27
St. Catherine of Siena (1347-1380).....	27
Ignatius van Loyola (1491-1556).....	27
Franciscus Xavier (1506-1552).....	28
Teresa van Avila (1515-1582).....	28
Alfonsus Marie de Liguori (1696-1787).....	28
Sprekende in tongen in de 18e en de 19e eeuw.....	29
De begraafplaats van St. Medard.....	29
De Cevennol (of Camiscards of Franse) Profeten.....	29
De Irvingeniëten.....	30
De Shakers.....	31
Bewegingen die voorafgingen aan de opkomst van de Pinksterbeweging.....	32
De Holiness beweging.....	32
De Fire-Baptized Holiness Church.....	33
Frank Sandford en Shiloh.....	34
John Dowie en Zion City.....	37
De geboorte van de Pinksterbeweging.....	40
Charles Parham.....	40
De Azusa Street Mission.....	50
Frank Bartleman.....	54

Maria Beulah Woodworth-Etter.....	56
The Latter Rain Covenant (David Wesley Myland).....	57
De Pinkster denominaties.....	59
Assemblies of God.....	59
International Church of the Foursquare Gospel.....	60
Aimee Semple McPherson.....	60
Jack Hayford.....	66
Church of God of Prohecy.....	67
Ambrose Jessup Tomlinson.....	68
Oneness Pentecostalism.....	69
United Pentecostal Church.....	69
De Healing Evangelists uit de Pinksterbeweging.....	71
William Branham.....	71
A.A. Allen.....	81
W.V. Grant.....	82
Jack Coe.....	82
Jamaica.....	83
Africa.....	83
Kathryn Kuhlman.....	84
T.L. en Daisy Osborn.....	86
The Happy Hunters.....	87
Oral Roberts.....	89
De New Order of the Latter Rain.....	97
Manifest Sons of God.....	98
John Robert Stevens.....	99
Paul Cain.....	99
Bill Hamon.....	100
De Word-Faith beweging.....	107
Kenneth Hagin.....	110
Benny Hinn.....	115
Kenneth Copeland.....	119
Trinity Broadcasting Network.....	120
John Avanzi.....	121
Jesse Duplantis.....	122
Rod Parsley.....	123
Roberts Liardon.....	124
Kim Clement.....	124
Creflo Dollar.....	125
Jerry Savelle.....	125
Charles Capps.....	126
Marilyn Hickey.....	126
Joel Osteen.....	126
Frederick Price.....	129
Morris Cerullo.....	130
David Yonggi Cho.....	132
De Charismatische beweging.....	135
Full Gospel Business Men's Fellowship.....	135
De Charismatische beweging en Rome.....	136
David DuPlessis.....	139
Kansas City '77.....	141
New Orleans '87.....	143

James Robison.....	147
De New Pentecostal Profets.....	153
Mike Bickle.....	154
Bob Jones.....	156
Paul Cain.....	160
John Wimber.....	162
Prohetic Music.....	172
De Third Wave (de Derde Golf).....	175
John Wimber en de Vineyard.....	177
Wimber's waarschuwing tegen grondig Bijbelonderzoek.....	178
Wimber's on-Bijbelse nadruk op wonderen.....	181
Wimber's promotie van buiten-Bijbelse openbaring.....	183
Wimber's sensuele Charismatische lofprijzing.....	184
Wimber en de Rooms Katholieke Kerk.....	186
Een bezoek aan de Vineyard Church, Anaheim Californië.....	188
Recente Pinkster schandalen.....	191
Oral Roberts.....	193
Jim Bakker.....	193
Jimmy Swaggart.....	194
Peter Popoff.....	195
Robert Tilton.....	195
Bob Jones.....	196
Jamie Buckingham.....	197
Earl Paulk.....	198
Clarence McClendon.....	199
Roberts Liardon.....	199
Douglas Goodman.....	199
Paul Crouch.....	200
Paul Cain.....	200
Ted Haggard.....	201
Richard Roberts.....	201
Juanita Bynum en Thomas Weeks III.....	202
Randy en Paula White.....	203
Todd Bentley.....	204
Michael Guglielmucci.....	205
Riva en Zacharia Tims.....	206
Benny Hinn.....	206
Eddie Long.....	207
Kong Hee.....	207
David Yonggi Cho.....	207
De Laughing Revival.....	209
Rodney Howard-Browne.....	209
Carpenter's Home Church.....	213
John Arnott en de Toronto Airport Church.....	216
Holy Trinity Brompton.....	222
Brownsville Assembly of God.....	223
De gevolgen van de Laughing Revival.....	225
Todd Bentley en de Ingite Church.....	225
Conclusie.....	231
De dwaling van de Pinkster-Charismatische beweging.....	232
De Latter Rain Miracle Revival.....	232

Ervaringen boven de Schrift stellen.....	234
De nadruk op het wonderbaarlijke.....	243
Messiaanse wonderen zijn voor vandaag.....	246
Apostolische wonderen zijn voor vandaag.....	248
De doop van de Heilige Geest.....	251
Het verheerlijken van de Heilige Geest.....	262
De doop met Vuur.....	264
Spreeken in tongen.....	265
Bijbelse tongen waren bestaande aardse talen.....	268
Bijbelse tongen waren een teken voor het ongelovige Israël.....	269
Bijbelse tongen waren geen teken voor gelovigen.....	274
Bijbelse tongen waren gericht tot God.....	274
Bijbelse tongen werden begeleid door uitleg.....	276
Bijbelse tongen waren onderhevig aan Apostolische richtlijnen.....	280
De Pinksterwijze van spreken in tongen is on-Bijbels en gevaarlijk.....	282
Niet alle Christenen spraken in tongen.....	284
Het spreken in tongen als bewijs van de Doop in de Heilige Geest.....	285
De leer dat spreken in tongen een bewijs is van vervulling met de Heilige Geest.....	286
Het spreken in tongen als een private gebedstaal.....	287
Afsluitende vragen over spreken in tongen.....	293
De dwaalleringen van Totale Uitwissing en Perfectionisme.....	298
Genezing is inbegrepen in de verzoening.....	301
Vallen in de Geest.....	306
Dronken in de Geest.....	309
Visioenen van Jezus.....	311
Reisjes naar de hemel.....	313
Vrouwelijke predikers.....	315
Oecumene.....	319
Waarom worden mensen verleid door Charismatische dwaling?.....	327
Niet alles beproeven aan de hand van enkel de Bijbel.	
Gebrek aan onderscheidingsvermogen.	327
Experimenteren met dwaling.....	328
Het verlangen naar heiligheid.....	330
Wanhoop.....	331
Vertouwen op feilbare mensen in plaats van op de onfeilbare Bijbel.....	333
Meer vertrouwen op ervaringen dan alléén leven uit geloof in God's Woord.....	334
Conclusie.....	336
Inhoudsopgave (volledig).....	337